

# تہ فسیری قورٹانی بہرزو بہ پیز

بہرگی بیست و یہ کہم  
سورہ تہ کانی  
(الرّوم) و (لقمان) و (السّجدة)

عہ لی باپیر

ته فسیری سووره ته کانی

الزُّمَرُ وَالْقُرْآنُ وَالسَّجَدَةُ

ته‌فسیری سوورپه‌ته‌کانی

# الرؤی و لقیات و السجدة

نووسینی : عه‌لی باپیر

دی‌زایی ناوه‌وه : زه‌رده‌شت کاوانی

چاپی یه‌که‌م ١٤٤٣ک - ٢٠٢١ز

٤٨٣ لاپه‌ره

٢٤ - ١٧ سم

بابه‌ت : ئایینی

له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان - هه‌ریمی کوردستان

ژماره‌ سپاردنی ( ٧ ) ی سالی ٢٠١٢ پێدراوه

تہ فسیری سوورہ تہ کانی

الرُّومُ و الْقِمَامَاتُ

السَّجْدَةُ

نووسینی: عہ لی باپیر





## پیشنه کی نهم تفسیره به گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿۱۰۱﴾ آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿۱﴾ النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿۷۰﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿۶۱﴾ آل احزاب.

أما بعد: فإنَّ أصدقَ الحديثِ كلامُ الله، وخَيْرُ الهِدي هِدي مُحَمَّد ﷺ وَشَرُّ الأُمُورِ مُخَدَّنَاتُهَا، وَكُلُّ مُخَدَّنَةٍ بِذَعَةٍ، وَكُلُّ بِذَعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ<sup>(۱)</sup>.

خونته ره به ریزو خو شه ویسته کان!

هیچ گومانی تیدانیه - بو مروقی برودار - که نهو تهمه نهی له خزمته دوايين کتیبی خوا (قوربان) دا به سه رده بری، جا به هر شیوه که له شیوه کانی له خرمه تدابورندا بی؛ خوننده وه، تیفکرین و پامان، فیرکردن، کارپیکردن ... هتد، به باشرین جیگرتن جیگا ده گری و، خاوه نه کهی له دنیاو دواوژدا لپی به هر مه نده.

(۱) نهوه پی ده گورتی: (خطبة الحاجة) که پتغه مبه ر ﷺ هاوه لانی به ریزی فترده کرد، پیش هر قسه به کی گرنگ، بیلین، وه و تازی جومعه و داخواز یکردن (خطبه) و... هتد، نهم و تاره، هر کام له: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجه: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، الطبرانی: (۲۴۱۴) هیناوانه و (مسلم) یش به شیک هیناوه.

منیش که - وهك باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌پوو- له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه، خوای به‌به‌زده‌یی و به‌خشه‌ر چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردووم و، به‌فه‌رمایشتی به‌رزو بێ وێنه‌ی خۆیه‌وه‌ سه‌رگه‌رمی کردوومو، به‌ر له‌ ته‌مه‌نی بیست سالیی یه‌وه‌ هیدایه‌تی داوم، که‌ قورئانی به‌پێزو پێز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خۆتنده‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و تێوه‌رامانی نایه‌ته‌ پر به‌رده‌که‌ته‌کانی و، لیۆردبوونه‌وه‌یان بـم.

هه‌ر بۆیه‌ش تیکرای کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌رسه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر رۆشنایی قورئان دا‌بوون، که‌ دیاره‌ هه‌ر نه‌مه‌ش شتیکی سروشتیه‌؛ ئاخ‌ر ئایا ئیسلام بێجگه‌ له‌ قورئان پاشان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ نه‌ویش هه‌ر پوو‌نکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی جێبه‌جێکردن و کارپێکردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه‌؟! بێگومان نه‌خێر.

ئنجبا له‌مێژ سالی‌ش بوو، که‌ براو خوشکانێکی دڵسۆزی نزیک و ناشنام، دا‌وایان لێده‌کردم که‌ ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ رده‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨) دا‌هاته‌ دڵمه‌وه‌، که‌ ناوی خوای لێبه‌یتیم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌لکو ورده‌ ورده‌ به‌پێی بوارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندیکی لێ نه‌نجام بده‌م، له‌گه‌ڵ سه‌رقالیی زۆرو جۆراو جۆریشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بۆ ده‌ره‌خستی که‌ بتوانم خێرای تێدا بکه‌م و خۆمی بۆ یه‌کلایی (مفت‌رغ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پشتیوان بێ ته‌وا‌وی بکه‌م، نه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ ما‌بـن.

سه‌رچا‌وه‌ی دانانی نه‌م ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌شم، وێرای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی نه‌و ته‌فسیرانه‌ی که‌ با‌ون و، ده‌ستم پێیان گه‌یشته‌وه‌، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تێوه‌رامانی خۆم له‌ خودی قورئان، چونکه‌ بێگومان قورئان: هه‌ندیکی هه‌ندیکی پو‌ون ده‌کاته‌وه‌: (القرآن یفسر بعضه‌ بعضاً)، پاشان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ری خواش پو‌ونکه‌ره‌وه‌ (مُبین)ی قورئانه‌، وه‌ک خوا ﷻ فه‌رموو‌یه‌تی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿١٥﴾ النحل.

واتە: ھەرودەھا زىكرمان بۇ لای تۆ ناردۆتە خوار، تاكو ئەوھى بۇ خەلىكى تىرراوئە خوار، بۇيان پوون بکەيەوھ، وھ بەلکو خۇشيان بىر بکەنەوھ.

نومىدىشم وایە - بە يارمەتى خوائ بەخشەر ﷻ - شایستەي ئەوھم ھەبى تەفسىرو لىكدانەوھەكى وا بۇ قورئان پىشکەش بە مەسۇلمانانى کوردستان بکەم، کە لە قورئان بوەشتەوھ، مایەى بەھرو سوودى خۇئەران بى، بەتایبەتیش کە زیاتر لە سى (۳۰) سألە لەگەل قورئانى بەرزو مەزن و تەفسىرەکانى و کتیبەکانى سوننەتدا خەرىکم و، دەیان کتیب و بەرھەمى جۇراوجۆرم لە زۆربەى بوارەکانى زانستەکانى شەریعەتدا پىشکەش کردوون.

شایانى باسیشە کە ئەو بیست و دوو مانگ زىندانى کرانەم لەلایەن ئەمریکاوھ - لە (۲۰۰۳/۷/۱۰ تاكو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - دەرفەتیکى گەورەو گرنگ بوو، بۇ زیاتر پىدا قوولبوونەوھى کتیبى خوا (تبارک و تعالی) و، بۇ پەیدا بوونى تیکەشتى تاپەت لەبارەى زۆرىک لە تاپەتەکانى یەوھ، ئەم راستیەش لە مەسووعەى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک درەوشاودەتەو<sup>۱</sup>. بەلام ھەلبەتە ئالیم و ھیچکەش بۆى نیە بلى: کە ئەم تەفسىردى من تىروتەواوھ، چونکە وىراى سنوورداربوونى تواناو پرستم، لە بەرانبەر کتیبى لە ھەموو پرووئیکەوھ رەھا (مطلق) و بىسنوور (لا محدود)ى خوادا، نەشموبستوھ کە زۆر بەملاولادا بچم و بچمە ئیو ھەندىک وردەکارییەوھ، کە یان من تىیدا پسپۆرو

(۱) ئەو مەسووعەى کە تىستا چاپ کراوھ، کەوتۆتە بەردەستى خۇئەران و، سەرچەم ھەشت بەرگ و دەورى سى ھەزارو پىنج سەد (۲۵۰۰) لاپەرەيو، ھەولمداوھ بەکشتى تىیدا باسى سەرچەم لایەنەکانى ئىسلام بکەم و، تاکە سەرچاوەشم قورئان بوو، وىراى دەقەکانى سوننەت، کە لە ھۆش (ذاکرة) دا بووون.

شایانى باسە ئەو مەسووعەى لە چاپى دووھى دا، کراوھ بە دوازدە (۱۲) کتیبى سەر بەخۆ، بە مەبەستى ئاسانتر سوود لى بىنرانى .

شارەزا نيم، يان خوینەر پتووستی پتی نیه، له کاتیکدا دەیهوی له قورئان تیبکات و، بزانی خوا (تبارک وتعالی) راستەوخۆ چی پتی فەرمووه؟!

نجا هەر لێره شەوه بە پتووستی دەزانم پر بە دڵ سوپاسی ئەو برا گەنجە ڕووح سووک و گورج و گوڵ و دڵسۆزە بکەم (حەزی نەکرد ناوی بەیتم)، کە هەڵسا بە نووسینەوه و هێنانه سەر کاغەزو، پاشان تاپیکردن و دواوی پێداچوونەوه و هەلەگیریی، سەرچەم ئەم زنجیرە دەرسە، کە لە ئەسڵدا لە شیوەی وتار (محاضرة) دا پیشکەش کراون، هەروەها هەڵسا بە (تخریج) ی سەرچەم دەقەکانی سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پێکراوە کەنەوه، زەحمەت و ماندوو بوونیکی زۆری بە سەرچەم بەرگەکانی ئەم تەفسیرەوه کێشاوه، خوا بە باشتەری شێوه پاداشتی بداتەوه، هەر صالح و ساغ و سەلامەت و سەر بەرزبێ<sup>(١)</sup>، لە خوای بەرزو بێهاواتاش داواکارم ئەو جوۆرە گەنج و لاوانە لە کوران و کچان، لە نێو گەلە کەماندا، زۆر بکات .

شایانی باسیشە کە تێمە لەم تەفسیرەماندا، باسی بەش (جزء)ەکانی قورئان و دابەشکردنەکانی دیکە ی وەك: - (حزب) - ناکەین، چونکە هەر سووڕەتیک بۆخۆی شتیکی سەر بەخۆیە، سەرچەم نایەتەکانی وەك نالقه کانی زنجیریك پێکەوه پەبوەستن و، ئاشکراشە کە دابەشکرانی سەرچەم قورئان بۆ سی (٣٠) بەش (جزء) و شەست (٦٠) (حزب)، شتیکی لەلایەن زانا یانەوه کراوه، بۆ ئاسانکاری خویندنی قورئان، دیارە تێمە لە دابەشکردنی بەرگەکانی ئەم تەفسیرەشد، دیسان حیساب بۆ بەشەکان (أجزاء) ی ناکەین و، بە گوێرەی سووڕەتەکان، بەرگەکانی دیاری دەکەین.

-----

(١) ئەو برا دڵسۆزە ئیستاش پاش تەواوکردنی زۆربەی قورئان، لێبڕاوانە بەردەوامە و عەزمیشی جەزم کردو، کە ئەگەر تەمەنمان بەردەوام بێ، هەتا کۆتایی ئەم تەفسیرە سەرگەرمی کار دەکە ی بێ .

دوا قسەشم ئەوەیە کە:

ئەم تەفسیرە - وەك پێشتر گومان - لە ئەسڵدا بەشیوەی دەرس و وتار  
پێشکەش کراوە، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردیی پێیدا چوومەووە، بەپیتی  
پتووست دەستکارییم کردووە، دیارە هەموو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی  
خوا ﷻ دەستی پێکردووە، بەلام ئێمە لە سەرەتای دەرسەکانەووە، ئەوانەمان  
لابردووە، بۆ زۆر دووبارە نەبوونەووە، ئەو (خطبة الحاجة)یە لە سەرەتای ئەم  
پێشەکییەووە هاتووە، لەجیاتی سەرەتای سەرچەم دەرسەکانە.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشەممە ٢٥ رجب ١٤٣٢

٢٠١١/٦/٢٧

هەولێر

## بەرچاۋ روۋىيەكى گىزگ

## لەبارەى ئەم تەفسىرەۋە

خوتنەرى بەرېز !

ھەرچەندە لە (پېشەكى گشتى) ئەم تەفسىرەدا باسما كىردودە كە بۇ نووسىنى ئەم تەفسىرە، لە ھەموو ئەو تەفسىرە باۋانەى دەستم پېيان گەشتە، بەھرەمەندېۋوم، ھەرۋەھا لە كۆتايى ھەر بەرگىكى ئەم تەفسىرەدا، سەرچەم ئەو تەفسىرانەى كەم و زۆر لىيان سوۋدەمەند بووم، ناۋەكانىيانمان بەرېز نووسىون، بەلام لىرەش ۋەك جەختكىردنەۋەى زىاترو بەرچاۋروۋىنى باشتىر بۇ تېۋەى بەرېز دەلىم :

مادام ناۋى تەفسىرەكانمان نووسىۋە، نە پىۋىست دەكات و نەدەشگونجى، بۇ ھەر تېگەشتى و بىرۋەكەك، كە زۆرەى تەفسىرەكان لەبارەى ئايەتېكەۋە، يان رستەۋ بىرگەكەكى ئايەتېكەۋە، دەپېتىن، ئىمە ھەموو جارى ناۋى ئەو تەفسىرانە بېتىن، بەلام بېگومان ھەر كات بىرۋەكە تېگەشتىكى تايەق يەككە لە تەفسىرەكان ھەبى و بىكەۋىتە بەرچاۋم، ئىنجا چ پەسندى بىكەم، چ پەزى بىكەم، ھەر كات بە پىۋىستى بزانم، بە تايەت نامازەى پىدەكەم، ئەگەرنا بە نامازەى گشتى و بە نووسىنى ناۋى تەفسىرەكان لە كۆتايى ھەر بەرگىك دا، ئىكىتفا دەكەم و، زۆرىش لە ئەمانەتى زانستى (الأمانة العلمية) دەخەفتىم و مەبەستەم پەچاۋى بىكەم، چونكە ئەمىنىي و ئەمانەت پارىزى، پەۋشتىكى گەۋرە بەرزى مەسۇلمانەتېيە .

شايدان باسېشە جارى ۋا ھەيە بىرۋەكە تېگەشتىكى تايەتېى خۆم، دەربارەى كۆمەلە ئايەتېك يان ئايەتېك يان رستەۋ بىرگەكەكى ئايەتېك، بۇ دوست دەپ، ۋەك تېگەشتى و بۇچوۋنى خۆم دەپنوۋسم، كەچى پەنگە لە تەفسىرەكانى

دیکەش - یەکتیکیان یان زیاتر - دا هەبن، ئەویش بەهۆی ئەوەوەیە کە من  
ئەو تەفسیرەم نەکەوتۆتە بەر دیدە، یان دیتوومەو لەیادم نەماوە.



## پښه کی نه بهرګه

الحمد لله كما ينبغي لجلال وجهه وعظيم سلطانه والصلاة والسلام على نبيه محمد أعظم رُسله وخاتم أنبيائه وأوضح برهانه، وآله المهتدين به، من الصعب والقرابة والأزواج والتابعين لهم بإحسان.

خوښه ږي بهر ټيز و خوښه ويستم:

ستايشي شايسته بو خواي ميهره بان به يارمه ټي و ئاسانكاري تايه ټي خوږ و، هه و ل و هيممه ټي دل سو زان، توانيمان نه بهرګي بيست و يه که م (۲۱) د ش له ته فسرې قورټاني بهر ز و به پټز ناماده بګه ږي.

نه بهرګه ش سئ سووړه ټي: (الروم و لقمان و السجدة) ده ګر ټه خوږ و، وټر اي ته فسير ګردني سه رجه م ټايه ته به پټز ده کاني نه م سئ سووړه ته به پټز، به حه و ت قون اغ - وه ک بهر نامه مان له کوږي نه م ته فسيره دا -، کو مه ل ټي کور ته باسي ګرنگي شي ګر توونه خوږ، که ګرنگ ترينيان نه مانه ن:

يه که م له سووړه ټي (الروم) دا:

۱- کورته باسيک: هه شت کورته سه رنجي ګرنگ / ۴۹-۴۵.

۲- کورته باسيک: ده رباري بيست ورده کاري جه سته ي مرو ف. / ۹۵-۱۰۶.

۳- قسه يه کی نه سته قی غه زالي / ۱۱۲-۱۱۵.

۴- کورته باسيک: چوار هه لوه سته له بهر ده م ټايه ته کاني : ۲۰-۳۲ / ۱۴۰-۱۴۴.

دووه م : له سووړه ټي (لقمان) دا:

۱- کورته باسيک: له رباري چه م و واتاي (لهو الحديث) دوه / ۲۴۴-۲۵۴.

۲- پټنج کورته سه رنج / ۲۶۲-۲۶۵.

۳- کورته باسټک له باردی لوقمان و حکمه ته که یه وه / ۳۰۴-۳۱۳.

۴- شهش سه رنج له سه ر نایه تی ژماره: ۳۷ / ۳۴۱-۳۴۶.

۵- جهوت سه رنج له سه ر نایه تی ژماره: ۳۴ / ۳۷۴-۳۷۹.

سته م: له سووره تی (السجدة) دا:

۱- پرونکردنه وه یه که له باردی (ثم استوی على العرش) وه / ۴۱۱-۴۱۳.

۲- پرونکردنه وه یه که له باردی (ثم يعرج إليه في يوم كان مقداره ألف سنة مما تعدون) وه، / ۴۱۵-۴۱۶.

۳- پرسپاریک و وه لاهمه که ی / ۴۲۶-۴۲۹.

۴- مامه له ی راست و دروست له گه ل قورئان دا / ۴۵۰-۴۵۲.

هوادریشم توی به پزیش به جیدی و ده سته گه رمی و قوولی، نه م  
به رگه و به رگه کانی دیکه ش موتالا بکه ی و به هره یان لیوه ربگری و به سه رنج و  
تیبینه کانیشت ده وله مه ندمان بکه ی.

والسلام علينا وعلى عباد الله الصالحين

۴۱ / رمضان / ۱۴۴۱ ک

۷۳ / ۴ / ۱۴۰۲ ز

هولیر



تہ فیسیری سوورہ تی

البرق



## دەستپىڭ

بەرزان!

خوا پشتیوان بى، ئەمىركە: (۳۰)ى شەووالى (۱۴۴۰)ى كۆچىيە، بەرانبەر:  
(۲۰۱۹/۷/۳۰)ى زاینى، دەست دەكەين، بە تەفسیر کردنى سوورەتى (الروم).

## پىناسەى سوورەتى (الروم) بابەتەکانى

(۱)- ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە لە پۆزگارى پىغەمبەر ﷺ و ھاوڤەلانىشىدا، ھەر بە سوورەتى  
(الروم) ناسراو، (السيوطي)يش ئەم دەقەى ھىناو: **إِعْنُ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ**  
**رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الرُّومِ بِمَكَّةَ، وَعَنِ ابْنِ الزُّبَيْرِ مَثْلُهُ<sup>(۱)</sup>.**

(۲)- ریزبەندىی لە موصحف و ھاتنەخواردا:

لە ریزبەندىی دابەزىن (ترتيب النزول)دا، ئەم سوورەتە ژمارە ھەشتاو چوار  
(۸۴)ە، ھەلبەتە ھەندىكىش گوتووانە: ھەشتاو پىنج (۸۵)ە، لە (الإتقان في علوم  
القرآن)ى (الحافظ جلال الدين السيوطي)دا، ھەشتاو پىنج (۸۵)ى بۆ دانراو،  
بەلام زۆربەيان دەلێن: ھەشتاو چوارە.

(۱) الدر المنثور (۴۷۸/۶) ونسبه لابن الضريس والنحاس وابن مردويه والبيهقي في (الدلائل)،  
الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ۳، ص ۵۰.

ھەلبەتتە ھەشتاۋ چوارو، ھەشتاۋ پىنج و، ھەشتاۋ شەش، ئەو ژمارانە ناگونجى بلىتىن زۆر جىيى دلتايىن و، ھىچ مشتومريان لەسەر نىيە، ئەم سوۋرەتتە لە دواي سوۋرەتتى (الإنشقاق) ھو، پىش سوۋرەتتى (العنكبوت) دابەزىوھو، لە پىزبەندىي (مصحف) ىشدا، ژمارە سى (۳۰) يە، واتە: بىست و نو (۲۹) سوۋرەتتى دىكە، لە پىش ئەم سوۋرەتتە ھەن، لە سوۋرەتتى (الفاتحة) ھو، تاكو (العنكبوت) كە ژمارە (۲۹) بوو.

(۳) - شويىنى دابەزىنى:

ئەم سوۋرەتتە مەككەيىھو، (القرطبي) گوتتويەتى: (سُورَةُ الرُّومِ مَكِّيَّةٌ كُلُّهَا مِنْ غَيْرِ خِلَافٍ وَهِيَ سِتُّونَ آيَةً<sup>(۱)</sup>)، واتە: سوۋرەتتى (الروم) ھەمووى مەككەيىھ، بەئى ئەھدە پاجىيى تىدائى، ژمارەي ئايەتەكانىشى شەست (۶۰) ھ.

(E) - ژمارەي ئايەتەكانى:

ژمارەي ئايەتەكانى ئەم سوۋرەتتە، بە لاي زۆربەي ھەرە زۆرى زانايانەھو، شەست (۶۰) ھ، ھەندىكىشان گوتتويانە: پەنجاۋ نو (۵۹) يە.

(O) - نىۋەپۇكى:

نىۋەپۇكى ئەم سوۋرەتتەش، ھەمان نىۋەپۇكى سوۋرەتتە مەككەيىھكانەھو، بە تايىبەت ھەردو ئەصلى گەورە سەرەكىي ئيمان:

أ- خواناسىي و خوا بە يەكگرتن و، بەلگەو نىشانەكانى يەكتايى خوا.

ب- پۇژى دوايى بە تايىبەت ئاخىر زەمان (ساعة)، ھەروھە باسى چەند راستىيەكى دىكەش نىۋاخنى ئەو دوو بابەتە گەورە گرنگە كراون.

## ۶- تايپەتمەندىيەكانى:

تېمە ھەوت (۷) تايپەتمەندىيمان لەم سووپرەتە موبارەكەدا كەوتوونە بەرچاۋ:

تايپەتمەندىيە يەكەم: وشەي (الروم)، تەنيا لەم سووپرەتەدا ھاتوۋە لە ھەممو قورئاندا، واتە: جارېكى دىكە دووبارە نەبۆتەوۋە.

تايپەتمەندىيە دووۋەم: ئەم سووپرەتە لە قەدەر قەباردى خۇي زۆرتىن نىشانەكانى خواۋ چاكەو نىعمەتەكانى بۇ بەشەرى تېدا خراۋنە ۋو، كە زياتر لە بىست و پىنچ (۲۵) ئايەت، لەو شەست ئايەتەي بۇ تەرخانكراۋن.

تايپەتمەندىيە سىيەم: لەم سووپرەتەدا دەۋرى ھەژدە (۱۸) ئايەت، بۇ باسى پۇژى دوايى تەرخانكراۋن، كە پىشتىرش گوتمان: دوو تەۋەرى بىنەرتىي و سەرەكىي ئەم سووپرەتە: باسى خوا بە يەكگرتن و خواناسي و چاكەو نىعمەتەكانى خواۋ، بەلگەكانى بەدېھنەرايەتىي و پەرۋەردگارېتىي و خواۋەندارېتىي خوا، لەگەل پۇژى دوايى دا، لەۋى ھەژدە، لەۋى بىست و پىنچ، ئەۋە چل و سى ئايەت لە شەست ئايەت.

تايپەتمەندىيە چۈارەم: يەكەمىن سووپرەتى مەككەيە كە باسى سوود خۇرىي (رېبا) تېدا كراۋە، بە سەرەزەشتكرەنەۋە، لە ئايەتى ژمارە: (۳۹)۱۵: ﴿وَمَا آتَيْنٰهُم مِّنْ رِّبَا لِّرَبِّوْا فِيْ اَمْوَالِ الْاِنَاسِ فَلَا يَرْبُوْا عِنْدَ اللّٰهِ﴾.

تايپەتمەندىيە پىنچەم: تاكە سووپرەتتەكە كە باسى باروۋۇخى سىياسىي و ئىۋو دەۋلەتىي پۇژگارى پىغەمبەرى ﷺ تېدا كراۋى، كە شەرى ئىۋان دوو زلھىزى ئەۋ كاتەي فارس و پۇمە، كە سەرەتاي سووپرەتەكە، بەۋە دەست پى دەكات.

تايپەتمەندىيە شەشەم: تەنيا لەم سووپرەتەدا (فطرە) و (دىن) ۋەك دوو ۋوۋى راستىيەك خراۋنە ۋو، كە لە ئايەتى ژمارە: سى (۲)۱۵ ھاتەۋە.



تایبه نه ندیی حه وته م: ته نیا له م سووړه ته دا، باسی پراستګر د نه وه دی نه وانه ی زانیاری و تیمانیان پیدراوه: ﴿الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ﴾، کراوه له پوړی قیامه ته دا، بو کافره کان، له باره ی نه ندازه ی ماوه ی مانه وه یان له ژبانی دنیاو بهرزه خدا، له نایه ته کانی: (۵۵ - ۵۶)، واته: ته نها لپره دا باسی ته وه کراوه که نه و زانایانه ی که برودارن، هه له ی کافره کان پراست ده که نه وه، که نه وان پپیان وایه سه عاتیک ماونه وه له دنیا دا، یاخود له دنیاو قوناغی بهرزه خدا، به لام نه وان بو یان پراست ده که نه وه، که نه خیر هه تا پوړی زیندوو کرانه وه، ماونه وه، نه مپوړش پوړی زیندوو کرانه وه یه.

#### ۷- دابه شکر دنی ته م، سووړه ته بو چهند دهرسیک:

دهرسی یه که م: له نایه ته کانی: (۱ - ۱۰)، واته: ده (۱۰) نایه ت پیک دئ و وهک پپشه کیی وایه بو نایه ته کانی دیکه، که دواپی دین، واته: نه م نایه تانه، ده توانین بلین: پوخته و خو لاسه ی نه وه یه که دواپی له نایه ته کانی دیکه ی سووړه ته که دا دئ.

دهرسی دووه م: نایه ته کانی: (۱۱ - ۲۷)، واته: هه فده (۱۷) نایه ت ده گرته خو ی، که باسی یه کتایی خواو، نیشانه کانی په روه ردگار تیتی و خاوه ندر تیتی خواو، باسی نیعمه ت و چاکه کانی خوا له ژبانی مرو فدا، ده که ن.

دهرسی سییه م: له نایه ته کانی: (۲۸ - ۳۹)، واته: له دوا زده (۱۲) نایه ت پیک دئ، که نه مانیش هه ر باسی خوا به یه ککرتن و باسی زگماکی مرو ف، که له گه ل نایینی تپرو ته و او ی خوا دا، وهک دوو پرووی دراویک وان، یان دوو دیوی پراستییه کن، پاشان باسی نه وه که خوا ﷻ کاتیک به نده کانی تووشی خوشیه ک ده کات، دلخوش ده بن و، کاتیک ناگوزو ور یه کیان دپته پئ، هه لوپستیکی نه رتیبیان ده بی و، چهند باب ته تیکی دیکه ی په یوه ست بهو سووړه گه یه وه، باسکراون.

دەرسى چوارەم: لە ئايەتەكانى: (۴۰ - ۵۳)، واتە: چواردە (۱۴) ئايەت پىكىدى، دووبارە باسى يەكتايى خوا، باسى نىشانەكانى خوا، باسى نىعمەتەكانى خوا لە ژيانى مەوقىدا، دەكات.

دەرسى پىنجەم: لە ئايەتەكانى: (۵۴ - ۶۰)، واتە: ھەوت (۷) ئايەت پىكىدى، كە باسى پۇژى دوايىيە، واتە: ھەم ئاخىر زەمان و ھەم قىامەت، بەلام بە تايەتتى باسى قىامەت و زىندوو بوونەو ھەم سزاو پاداشت، ھەروەھا لە كۆتايىدا باسىكى كورتى قورئان و، وئىنە ھىتئانەو ھەكانى قورئان كراوھ.



---

❖ **دەرسی یەكەم** ❖

---



## بېناسه‌ی نهم ده‌رسه

نهم ده‌رسه‌مان ده (۱۰) ثابته‌ی سه‌ره‌تای سوو‌په‌تی (الروم) ده‌گرتنه‌ خۆی، که وه‌ک پېشه‌کیی وان، بۆ کۆی بابه‌ته‌کانی نهم سوو‌په‌ته‌و، سنی (۳) بابه‌تی سه‌ره‌کیان تېدا خراونه‌ پوو:

(أ) - باسی تیشکانی رۆم له به‌ران‌به‌ر فارسداو، دووباره‌ که‌وتنه‌وه‌ جه‌نگیان و، سه‌ره‌که‌وتنی رۆم به‌سه‌ر فارسدا، له‌ ماوه‌ی (بضع سنین) چه‌ند سالی‌کدا: (۳ - ۹) سال.

(ب) - باسی ئامان‌جداریی گه‌ردوون که‌ خوا ﷻ به‌هه‌ق نه‌بن دروستی نه‌کردوه‌و، مړۆقه‌کان پۆژنک دی، به‌ دیداری په‌روه‌ردگاریان ده‌گن، هه‌رچه‌نده‌ زۆربه‌یان له‌و راستیه‌ی بی‌ ناگان.

(ج) - سه‌رنج‌راکیشانی خه‌لک بۆ میژووی رابردووی کۆمه‌لکایه‌کان، که‌ له‌ نه‌نجامی ستم و تاوان و لادانیاندا، فه‌وتیندراون و سه‌ریان به‌ فه‌تاره‌ت چوووه‌.

## بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الذِّ ۱﴾ غَلَبَ الرُّومَ ﴿۲﴾ فِي أَذَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿۳﴾  
 فِي بَضْعِ سِنِينَ إِلَهُ الْأَمْرِ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۴﴾  
 يَنْصُرِي اللَّهُ نَصْرُهُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۵﴾ وَقَدْ آتَىٰ لِكُلِّ لُحْيَةٍ اللَّهُ وَعْدَهُ،  
 وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۶﴾ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ﴿۷﴾  
 أُولَئِكَ يَتَفَكَّرُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ  
 وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَلَئِنْ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِإِقْآي رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿۸﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ  
 فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ

وَعَمْرُوها أَكْثَرُ مِمَّا عَمَرُوها وَحَاءُ تَعْمُ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُظْلَمَهُمْ  
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ كَانَ عِزْقَةُ الَّذِينَ اسْتَوُوا أَن كَذَّبُوا  
بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١﴾

### مانای ده قافو ده قی نابه ته کان

(به ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده ، ئه لیف لام میم ﴿١﴾ پۆمه کان (له)  
جهنگدا له بهرانبهر فارسه كاندا) تیشكان ﴿٢﴾ (له شویتیک که) نیزیکترین سهر  
زهینه (له ولاتی گهلی عه ره بهوه) و دواي تیشكانه که شیان به دنیایی (به سهر)  
دهوله تی فارسدا) زāl دهبن ﴿٣﴾ له ماوهی چهند سالیکدا (سی تا کو نو)،  
کاروباری (زالبوون و تیشكان) یش ههر به دهست خواجه، پتش نهو پرووداوو، دواي  
تهویش و، نهو پۆزهش (که پۆم به سهر فارسدا زāl دهبن)، پرواداران زۆر دلخۆش  
دهبن ﴿٤﴾ (زۆر شادمان دهبن) به یارمه تی خوا (بۆ خاوهن کتیه کان که به سهر  
بتههرسته كاندا زāl دهبن)، (خوا) ههر که سی بوئی، یارمه تی دهدات و، نهو (خوا)  
زالی میهره بانه ﴿٥﴾ نهوه به لینی خواجه، خوا به لینی خۆی ناشکیئت، به لām  
زۆربهی خه لکی نازانن ﴿٦﴾ پۆاله تیک له ژبانی دنیا دهزانن، له حاله تیکدا که  
له ژبانی دوايي بی ئاگان ﴿٧﴾ ئایا له بهر خۆپانهوه بیربان نه کردۆتهوه! که خوا  
ئاسمانه کان و زهوی و نهوهی ئیوانیانی به هه ق و بۆ کاتیکی دیاریکراو نه بی،  
نه هینانوه دی! زۆربهی خه لکیش به دیداری پهروهردگاریان بیپروان ﴿٨﴾ ئایا به  
زهویدا نه پۆیشتوون و سهرنج بددن! سهره نجامی ئهوانه ی پتش وان چۆن بوو؟  
لهوان به هیزتر بوون و زه مینیشیان لهوان پتر کیلاو هه لکۆلی و ناوه دان کردهوهو،  
پتغمه بهرانیشیان به لکه پۆشنه کانیاان بۆ هینان (که چی پروایان پتی نه هینان و،  
خواش سزای دان)، ههرگیزیش نه ده گونجا، خوا سته میان لی بکات (له خۆرا

سزایان بدات)، بە لێکو ئەوان سته میان لە خۆیان کرد (٩) دوايش سەرەنجامی تەوانەى خراپەیان کرد، خراپترین (سزا) بوو، چونکە بە نیشانەکانمان بپێروا بوون و گالتهیان پێ دەکردن (١٠).

## شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(أَذَى الْأَرْضِ): (أَذَى: أَي أَقْرَبَ، أَوْ أَصْغَرَ، أَوْ أَخَفَّضَ، وشەى (أَذَى) سى واتای هەن، ئەوانیش: نیزیکتین، یان بچووکتین، یان نزمترین.

(بَضِعَ): بریتى لە ژمارەى ك كه له نێوان سى تاكو نو (٣-٩) د بى، (الْمُقْتَطَعُ مِنَ الْعَشْرَةِ)، (بَضِعَ) بریتى لە شتێك لە دەیان دابراى، (بَيْنَ الثَّلَاثِ وَالْعَشْرَةِ).

(الْأَسْوَى): (عَبَّرَ عَنْ كُلِّ مَا يَفْبَحُ، بِالسُّوَى ضِدَّ الْحُسْنَى)، وشەى: (سُوى) تەعبیری پێکراوه لە هەر شتێك كه زۆر ناخۆلۆ دزیوو ناشیرین بى، (سُوى)، واتە: خراپترین، (مُؤْنِثٌ) مێنەى (أَسْوَى) پێچەوانەى بریتى لە (حُسْنَى)، كه مێنە (مُؤْنِثٌ) ی (أَحْسَنُ) ه، واتە: چاکترین، یاخود ناشیرینترین و جوانترین.

(وَأَنَارُوا): (أَتَرْتُ الْأَرْضَ: حَرَّثْتُهَا)، (أَنَارُوا) یانى: (حَرَّثُوا) زهوییه کهیان کێلۆ هەلیانکۆلێ، مەرج نیه بەس بۆ کێلانی دانەوتلەو کشتوکال بى، بە لێکو بە گشتی (أَنَارُوا الْأَرْضَ) یانى: زهوییان پشکنی، هەلیانکۆلێ، کێلایان، یانى: لێتی بە هەرمەند بوون.

(وَعَمَرُوهاَ): واتە: ئاوەدانیان کردۆتەوه، (الْعِمَارَةُ: تَقْيِضُ الْخَرَابِ: يُقَالُ: عَمَرَ أَرْضَهُ: يَعْمُرُهَا عِمَارَةً، وَعَمَرْتُهُ فَعَمَرَ فَهُوَ مَعْمُورٌ، وَالْعَمْرُ وَالْعُمُرُ: إِسْمٌ لِمُدَّةِ عِمَارَةِ الْبَدَنِ بِالْعَيَاةِ)، (الْعِمَارَةُ: تَقْيِضُ الْخَرَابِ)، (خَرَابٌ) یانى: کاول بوون و وێران بوون، پێچەوانەى ئاوەدانکردنەوهیە، (عَمَرَ أَرْضَهُ)، زهوییه کهى ئاوەدان کردەوه، واتە: کێلای و بەروبوومی لى هەلگرت، (وَعَمَرْتُهُ فَعَمَرَ فَهُوَ مَعْمُورٌ)، زهوییه کهم یان



شوتنه کهم ناوهدان کرده‌وه، نه‌ویش ناوهدان بۆوه، ئیتستا ناوهدانه، (عُفْر و عُفْر) ناوه بۆ نه‌و ماوده‌یه‌ی که جه‌سته له ژياندايه.

## هۆی هاتنه خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان

بۆ هۆی هاتنه خواره‌وه‌ی نه‌م ئایه‌تانه: ﴿الَّذِينَ غَلِبَتْ الرُّومُ﴾ (۱) ﴿غَلِبَتْ الرُّومُ﴾ (۲) فِي آتَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿۳﴾ فِي يَضَعُ سِنِينَ ﴿۴﴾، چه‌ند گێرداوه‌یه‌ک هاتوون، که نه‌مه به‌کیکیانه‌و له هه‌مووان زیاتر مانا به ده‌سته‌وه ده‌دات و، یتم وایه له رووی سه‌نه‌دیشه‌وه راسته‌:

إِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُ غَلِبَتْ وَأَغْلَبْتُ، كَانِ الْمُشْرِكُونَ يُحِبُّونَ أَنْ يَطْفُرَ أَهْلُ قَارِسَ عَلَى الرُّومِ، لِأَنَّهُمْ وَإِنَّا لَهُمْ أَهْلُ الْأَوْتَانِ، وَكَانَ الْمُسْلِمُونَ يُحِبُّونَ أَنْ يَطْفُرَ الرُّومُ عَلَى قَارِسَ، لِأَنَّهُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ، فَذَكَرُوهُ لِأَبِي بَكْرٍ، فَذَكَرَهُ أَبُو بَكْرٍ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: أَمَّا إِنَّهُمْ سَيَغْلِبُونَ، فَذَكَرَهُ أَبُو بَكْرٍ لَهُمْ، فَقَالُوا: اجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ أَجَلًا، فَإِنْ ظَهَرْنَا، كَانِ لَنَا كَذَا وَكَذَا، وَإِنْ ظَهَرْتُمْ، كَانِ لَكُمْ كَذَا وَكَذَا، فَجَعَلَ أَجَلًا خَمْسَ سِنِينَ، فَلَمْ يَطْفُرُوا، فَذَكَرُوا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: أَلَا جَعَلْتُهُ إِلَى دُونَ، قَالَ أَرَأَاهُ الْعَشْرَ، قَالَ أَبُو سَعِيدٍ وَالْبَضْعُ مَا دُونَ الْعَشْرِ، قَالَ: ثُمَّ ظَهَرَتِ الرُّومُ بَعْدَ قَالَ: فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿الَّذِينَ غَلِبَتْ الرُّومُ﴾ ﴿۱﴾، إِلَى قَوْلِهِ: ﴿يَضَعُ السِّنِينَ﴾ ﴿۲﴾ يَضْرُ اللَّهُ يَضْرُ مِنْ يَسَاءٍ ﴿۳﴾، قَالَ سُفْيَانُ: سَمِعْتُ أَنَّهُمْ ظَهَرُوا عَلَيْهِمْ يَوْمَ بَدْرٍ ﴿۴﴾.

واته: سه‌ه‌دوللای کو‌ری عه‌بیاس (خوا لێیان پازی بێ) ده‌لتی: رۆم تیشکان و دوا‌ییش سه‌ره‌که‌وتن، هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان، چه‌زبان ده‌کرد خه‌لکی فارس

(۱) أخرجه البخاري في التاريخ الكبير: ۳۶۲۰۰، والترمذي: ۳۱۹۳، والنسائي في التفسير: ۴۰۹، وقال الحاكم: صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه ووافقه الذهبي، قلنا: وهو كما قال، وصححه أحمد شاكر في تحقيقه للمسنود: ۲۴۹۵، الإستهباب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۱.

به سهر پښودا سهرکهون، چونکه خه لگی فارس و هاوېهش بؤ خوا دانه رده کان  
ته هلی بت و صه نه م بوون، (نه وان ناگریان ده پهرست و نه وانیش په یکه رو دارو  
به ردیان ده پهرست) مسوئلمانیش پتیاں خوش بوو پښم به سهر فارسدا سهرکهون،  
چونکه مسوئلمانان و پښمه کان خاوهن کتیب بوون، (پروایان به وه هه بوو که خوا  
کتیپی له ناسمانه وه دابه زانده)، نجا نه ویدان بؤ نه بوو به کر باسکرد (خوا لئی  
پازی بئ)، نه بوو به کریش نه ویدی بؤ پیغه مبه ری خوا ﷺ باسکرد، (که مسوئلمانان  
خوژکه ده خوازن پښم به سهر فارسدا زال بن و، کافرو بته رسته کانیش خوژکه  
ده خوازن فارس به سهر پښودا زال بن)، پیغه مبه ریش ﷺ فهرمووی: ناگدار به!  
نه وان سهرده کهون، (واته: پښمه کان سهرده کهون، به سهر فارسه کاند، که نه وه  
دوای تیشکانی پښمه کان بوو له به رانبر فارسه کاند)، نه بوو به کریش (خوا لئی  
پازی بئ)، بؤ کافره کانی قوپه ریشی باسکرد که پښم سهرده کهون، (پیغه مبه ر ﷺ  
وای هه وال پیدوه، یانی: جهنگی داهاتوو نه گهر بکری، پښم به سهر فارسدا زال  
ده بن)، کافره کان گوپیان: کاتیکي دیاری بکراو له نیوان خویمان و خوئدا دابنی،  
نه گهر سهرکهوتین، (سهرکهوتنی فارسه کانیاں به هی خویمان زانیوه!) نه وه فلان  
شته و فلان شته بؤ تیمه بن، (نه وند حوشره، نه وند دیاری و خه لاته،  
گرده بووه)، نه گهر تپوهش سهرکهوتن، (مسوئلمانانیشیان له گه ل پښمه کان دا،  
به یه که به ره داناهه)، فلان شته و فلان شته بؤ تپوه بن، (بؤ وینه: ده (۱۰)  
حوشریان داناون، نه گهر فارسه کان سهرکهوتن، ده حوشره که بؤ تیمه بن،  
نه وان پینجیان داناون، نه وانیش پینج، هه ره ده (۱۰) حوشره که نه وان بیبهن،  
یان نه گهر سه د (۱۰۰) بئ، یه کی په نجاپان داناهه، هه موویان بؤ وان بن، نه گهر  
پښم سهرکهوتن به پتچه وانه وه، نه بوو به کر (خوا لئی پازی بئ) گره وی  
له گه ل گردن (که (بهان) ی پئ ده لئین)، بؤ ماوه ی پینج سالن، به لیم له ماوه ی  
پینج ساله کاند پښمه کان سهرنه کهوتن، نه وه بؤ پیغه مبه ر ﷺ باسکرا، نه ویش  
فهرمووی: بؤچی ماوه که ت بؤ که متر له ده (۱۰) سالان دانه دنا! (نه که پینج،  
أبو سعید) گوئی: (بضع) له ده (۱۰) که متره.

ئىنجا پۆم دواى ئەو سەرکەوتن، ئەو دەش فەرمايشى خوايه: ﴿الْمَ ۙ غَلَبَتْ ۙ الرُّومَ ۙ﴾ تەكو ﴿يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ۙ﴾ يَتَصَّرِ اللَّهُ يَتَصَّرُ مَن يَنْكَا ۙ، سوفيان گوتتويەتى: بىستومە لە پۆژى بەدردا بەسەريان دا زالبوون.

شايانى باسە: ئەم (فَلَمْ يَطْفُرُوا)، مەرج نيه، لە دەقى بەسەرھاتەكەدا ھاتن، واتە: دوايى دەرکەوتووە كە لە ماوێ پێنج سالتەكەدا، شەپەكە نەبوو تەكو سەرکەون، ئەم پێنج سالتەكە تێپەربن، ئىنجا پێغەمبەر ﷺ فەرموو پێتتى: زياتى بکەن! پێم وايە ئەو بەم شتوويە نيه، بەلكو دوايى گيرەروە (راوي) خستوويە تە تێرە، واتە: دوايى دەرکەوت كە لە ماوێ پێنج سالتا، شەپەكە نەبوو، ئەو موژدەيەى كە خوا داويەتى لە ماوێ پێنج سالتا نەھاتۆتە دى، خواش ﷻ نەيفەرموو لە ماوێ پێنج سالتا، فەرموويەتى: ﴿فِي بَضْعِ مِائَةٍ﴾ يانى: لە (۳ - ۹)، كەواتە: تەكو نۆبەكە تەواودەبن دەرڤەتى ھەر ھەيە.

وہك پيشتريش گوتمان وھيتنامان:

(سوفيان) يەكێكە لە پايويەكان، دەلتى: بىستومە كە سەرکەوتنى پۆم بەسەر فارسدا كەوتۆتە پۆژى جەنگى (بدر) ھو، سالتى دووھمى كۆچى، لە سالتى ھوتەمدا كە دەرکەوتە جەنگى (بدر) ھو، وەك چۆن مسولمانان زالبوون بەسەر كافەرەكاندا، پۆميش بەسەر فارسەكاندا زال بوون، واتە: ئەو سالتە سالتى زالبوونى خواناسان بوو بەسەر خوا نەناسان دا و، ھى خواوێ كتيبان بوو بەسەر بى كتيباندا، ئىنجا بەو بۆنەو ھو بوو خواي پەرورەدگار ئەم ئايەتانەى بەو شتوويە دا بەزاندوون، كە وەك دوايى باسى دەرکەين، ئەمە ئىعجازىكى مێژوويى زۆر گەورەو گرنگى تێدايە.

لەپريوايەتيكى دیکەدا كە (ابن كثير) لە تەفسیرەكەیدا ھيتاويەتى (۲۸۰۶/۹) بەژمارە (۱۷۴۰۸) گوتراو: موشرىكەكان داواي گرەويان لە نەبووبەكر كردهو، دواتريش كە نەبووبەكر لتي بردوونەو، مالتەكەى ھيتاوە بۆ لای پێغەمبەرى خوا

ﷺ فَرَمَوْهُ تَى: (هَذَا السُّحْتُ تَصَدَّقَ بِهِ) نَهَوْهُ حَرَامَهُ بِيَكِهِ بِهِ خَيْرَ بِيَهُ خَشَهُ.

شَايَانِي بَاسَهُ:

زَانَايَانِيَش زَوْر قَسَه يَان لَه بَارَهِي گَرَه وَ (رَهَان) هَوَه كَرَدَوَه، كَه جَوْرَه كَانِي پَه وَای  
چَه نَد مَه رَجِي كِيَان هَه ن، بَه لَام زَوْر بَه يَان نَه مَجَوْرَه ي لِيرَه دَا هَاتَوَه بَه حَه پَام وَ  
جَوْرِي ك لَه قَوْمَارِيَان دَانَاوَه.<sup>(۱)</sup>

(۱) بَرَاوَنَه: (أَصُولُ الْمَخَالَفَاتِ الشَّرْعِيَّةِ فِي الْأَسْوَاقِ الْمَالِيَّةِ) ص ۱۶۵-۱۷۱، عِبْدُ الْمَلِكِ بِنِ مُحَمَّدِ  
الْجَاسِرِ.

## مانای گشتییی ثابته کان

پتش نه وهی مانا گشتیه که ی بکه یین، سه رنجی خوښه رانی به ږیز ږاده کیشین  
 بو مه سه له یه ک: سی سوږه ت له قورن اندا هه ن، که به پته پچر پچره کان  
 ده ستیان پتکړدوه و، باسی قورنایان تیدا نه هاتوه، په کسه ر دواي پته کان، به لام  
 نه وانی دیکه په کسه ر دواي پته کان، باسی قورن کراره، بو وینه:

۱- له سوږه تی (البقرة) دا: ﴿الْم ۱﴾ ذَلَّكَ الْكِتَابُ لَا رَبَّ فِیْهِ ﴿۱﴾.

۲- هه روه ها له سوږه تی (آل عمران) دا: ﴿الْم ۱﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿۲﴾  
 زَلَّ عَلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿۲﴾.

۳- ﴿فَ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ۱﴾.

۴- ﴿صَ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۱﴾.

۵- ﴿يَسَ ۱﴾ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿۲﴾، به لام له سی سوږه تاندا که پته پچر پچره کان  
 دین، په کسه ر باسی قورن نیه، نه وانیش:

۱- ﴿الْم ۱﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿۱﴾ الْعَنُكُوتِ.

۲- ﴿الْم ۱﴾ غُلِبَتِ الرُّومُ ﴿۲﴾ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿۱﴾ الروم.

۳- ﴿تَ وَالْقَالِ وَمَا يُنْظَرُونَ ۱﴾ مَا آتَتْ بِغَمَةٍ رَبِّكَ سَاجِدٌ ﴿۱﴾ الْقَلَمِ.

۱- نه م سیانه ته نیا سی سوږه تیکن، له و بیست و نو (۲۹) سوږه ته، که پته پچر پچره کان  
 له که لاندان باسی قورن نه کرابن، نجا وه ک له هه موو سوږه ته کانی دیکه دا، باسما ن  
 کړدوه: ﴿۱﴾ خَوَالِدٌ ذَا الْحُلُمِ بِمَرْوَةَ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِنْتِ أَبِي هَارِبٍ وَهِيَ كَاهِنَةٌ وَهِيَ كَاهِنَةُ قَوْمٍ  
 دلی ده خه نه سه ر قورن، به تابیته، که نه و قورانه هه ر له و پیت و ددنگانه پتکهاتوه

که تيوه قسه‌يان پتده‌کهن، ودک: (أ، ل، م، ص، ظ، ق، ن... هتد) نجا نه‌گهر راست ده‌کهن، که قورئان خوا ﷻ نه‌يناردوهو، لهو پیت و ده‌نگانه خوا پتکی نه‌هیتاوه، تيوه‌ش فهرموون نهو پیت و ده‌نگانه له‌بهر ده‌ستی تيوه‌شدا ههن، شتیکي ودک وی بیتن!

به‌لام به‌نسبهت نهو سئ سوورده‌ته‌شه‌وه، که بئگومان نه‌وه پئگر نيه له‌وه‌ی خوا بفهرموئ: نهو قورئانه که تيوه ده‌یخوئین، لهو پیتانه پتکهاتوه، نجا ههرچه‌نده له‌م سئ شوئتانه‌دا باسی قورئان ناکرئ، به‌لام له (العنکبوت)دا باسی تافیکردنه‌وه‌ی خوا بۆ خه‌لک ده‌کات و، له سوورده‌تی (الروم)دا باسی تیشکانی پۆمه‌کان له به‌رانبه‌ر فارسه‌کان دا و، دواپی سه‌رکه‌هوئیان ده‌کات و، له سوورده‌تی (القلم)دا سوئند ده‌خوات به (قلم)و به‌و دپړه‌ی که پتی ده‌نووسن، نجا ده‌گوئری: نهو قورئانه‌ی باسی نهو راستییانه ده‌کات، باسی تافیکردنه‌وه‌ی خوا بۆ مرؤف ده‌کات، باسی تیشکانی پۆم له به‌رانبه‌ر فارس و دواپی زالبوونه‌وه‌یان ده‌کات و، خوا ﷻ هه‌والی پتی ده‌دات، پاشان باسی سوئند به‌قه‌لم ده‌کات و به‌و دپړه‌ی که پتی ده‌نووسن، یانی: خوايه‌ک ﷻ که قورئانی ناردوده لهو پیت و ده‌نگانه پتکی هیتاوه، به‌س خوئ نهو جوړه زانیاریانه‌تان ده‌خاته به‌رده‌ست.

۲- نه‌م سوورده‌تی (الروم)و، سه‌ره‌تای سوورده‌تی (الروم)، تاکه شوئتیکه له هه‌موو قورئاندا، تیدا باسی پرووداوئکی سیاسیی هاوچه‌رخي دابه‌زینی قورئان کرابئ، که جه‌نگی نتوان فارس و پۆمه، هه‌لبه‌ته باسی شتی دیکه کراوه له قورئاندا، به‌لام پرووداوئکی جیهانیی له‌سه‌ر ئاستی دنیای نهو کاته، که نهو کاته پۆم و فارس دوو زله‌یزي دنیا بوون، زۆربه‌ی دنیایان له ژیر ده‌ستدابوو، باسی شه‌ری یه‌که‌میان و دووه‌میان کرابئ، ته‌نیا لی‌ره‌دا نه‌وه هاتوه.

۳- نهو ئایه‌تانه ئی‌عجازئکی مژوو‌ییان تیدایه، که دواپی زیاتر تیشکیان ده‌خه‌ینه سه‌ر که بریتیه له‌وه‌ی: خوا ﷻ به‌ر له‌وه‌ی (پۆم و فارس) به‌گژیه‌کدا بیتنه‌وه، بۆ جاری دووه‌م، هه‌وال ده‌دات که نه‌م جاره نه‌گهر جه‌نگی نتوان پۆم و فارس بوو، پۆم به‌سه‌ر فارسدا زال ده‌بی و، ده‌بیته‌ مایه‌ی دلخوئشی پرواداران.

ئىستاش دىيىنە سەر ماناي گشتىي ئايە تەكان:

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرمۇي: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

بە ناۋى خواى بە بەزەيى بە خىشندە، واتە:

دەستىڭىزنىم بە ناۋى خوايە، كە ئەۋەش بە لاي كەمەۋە چوار مەبەستى  
سەرەكىي تىدان:

۱ - ئەم كارە: تەنيا بۇ خوا دەكەم.

۲ - بە پىي شەرى خوا دەيكەم.

۳ - بە تۈانۈ يارمەتتى خواى پەرۋەردگار دەيكەم.

۴ - بۇ ھىنەندى پەزىلەتلىك خوا ئەنجامى دەدەم.

﴿اَللّٰهُمَّ﴾، ئەمە سى پىتن: (ئەلىف، لام، مىم)، كە بەم شىۋەيەش دەخۇئىرئىنەۋە،  
پىشترىش باسما كىردۈ، ئەمە ئامازەيە بۇ ئەۋە كە خوا ﷻ دەفەرمۇي: ئەم  
قورئانەي لەبەر دەستىدە، ھەر لەۋ پىت و دەنگ و وشانە پىك دى، كە  
ئىۋە قىسەيان پىدەكەن، بەلەم ئىۋە ناتۈانن ئەك قورئاننىكى ئاۋا بىئىن، ناتۈانن  
دە سوۋرەتتىش بىئىن، بەلەك ناتۈانن سوۋرەتتىكىش بىئىن، كەۋاتە: بزانن كە ئەۋ  
قورئانە لە لايەن خواۋە ھاتۋە.

﴿عَلَيْتِ الرُّومُ﴾، پۇمەكان تىشكان، واتە: لە جەنگ دا لە بەرانبەر دەۋلەتى  
فارسدا دەۋلەتى پۇم تىشكا، لە كوئى؟ ﴿فِي أَدْنَى الْأَرْضِ﴾، لە نىزىكىتىن زەۋى،  
ۋاتە: لە نىزىكىتىن زەۋىيەۋە لە نىۋە دوۋرگەي عەرەبىي، كە ئەۋ كاتە كۇمەللى  
مىسۇلمانانى لىيۈۈن، كە جارى ئەبوۋبۈۋنە قەۋارەيەكى سىياسىي، ياخۇد: ﴿فِي  
أَدْنَى الْأَرْضِ﴾، ۋاتە: نىزىكىتىن شۇئى سەر زەۋى لە ئاستى رۈۋى دەريادە، كە  
ۋەك دۈۋىي باسى دەكەين، ئەۋە ئىعجازىكى عىلمىيەش، ياخۇد لە نىزىكىتىن  
زەۋىيەۋە لە پۇمەكان، ۋاتە: لەۋىۋە لە پۇمى پۇرۇشەلەت، ئەۋ شۇئە (شام) زۆر

لێیانەوێ نەزیک بوو، ﴿وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَقَلُوتٌ﴾، ئەوان دواى ئەوێ  
کە ئەمجارە تیشکان، لەمەودوا زāl دەبن، ﴿فِي بَضْعِ سَنِينَ﴾، لە ماوێ  
چەند سالتیکدا، واتە: (۳ - ۹)، کە دیارە بەلێنی خواش ﴿لَهُ هَاتُوتە دى.

﴿لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ﴾، فەرمان، یاخود: کاروبار هەر بە دەست  
خوایە، لەوێ پێش و لەوێ دوای، واتە: پێش ئەو جەنگەش و دواى ئەو  
جەنگەش، یاخود بە پەهایى لە پێشداو لە دواییدا، کاروبار هەر بە دەست خوایە،  
﴿وَيَوْمَئِذٍ يَقَرُّحُ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ﴿١﴾ ﴿يَنْصُرِ اللَّهُ﴾، لەو پۆزەشدا برۆاداران زۆر  
دڵخۆش و شادمان دەبن بە یارمەتیی خوا، بۆچی دڵخۆش دەبن؟ لەبەر ئەوێ  
پۆمەکان هەر نەبێ خواناس بوون و، برۆایان بە وەحیی و پێغەمبەرایی و  
بە پۆزى دواى و بە کتیبەکانى خواو بە پێغەمبەران هەبوو، ئەوێش خالى  
هاوبەشى بەبێ خواوەن کتیبەکان و مسوڵمانان بوو، بە پێچەوانەوێش:  
قارەکان ناگر پەرست بوون، وەك چۆن هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانى مەككەش  
بەپەرست بوون، ئەوێش خالى هاوبەشیان بوو، خواناسان پێیان خۆش بوو:  
خواناس سەرکەون بەسەر کەسانیک دا کە خوانەناسن و، کەسانیک کە برۆا  
دەکەن بە کتیبەکانى خوا، پێیان خۆش بوو بەسەر کەسانیکدا سەرکەون، کە  
برۆا بە کتیبەکانى خواو پێغەمبەرانى خوا ناکەن، ﴿يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ﴾، خوا  
﴿لَهُ هەر کە سێکی بۆی سەری دەخات، پشتی دەگرێ، ﴿وَهُوَ الْكَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾،  
خوا بالادەستى میهرەبانە.

﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾، ئەوێ بەلێنى خواو بەلێنى خۆى زاىە  
ناکات، بەلێنى خوا پێچەوانە نابێ، ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بەلام  
زۆربەى خەلکى نازانن، واتە: زۆربەى خەلکى نازانن کە ناگونجى بەلێنى  
خوا راست دەرئەچێ، یاخود زۆربەى خەلکى نازانن کە نەم کەون و کانیاتە  
هەمووی لەبەر دەستی خواى پەروردگار دایەو، هیچ شتیک بەبێ ویستى  
خواو، بێ تواناو دەسەلاتى خوا، ناقەومى و پروونادات.



﴿يَعْلَمُونَ ظَهْرًا مِّنَ الْغَيْبِ الَّذِي﴾ (خەڵك بەگشتی) پۋاڵەتێك لە ژبانی دنیای دەزانن، ﴿وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ﴾، بەلام لە ژبانی كۆتایی و، لە قۆناغی كۆتایی بێ ناگان، كە قۆناغی پۆژی دوايیه، ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ﴾، نایا لەبەر خۆیانەوه بیریان نەكردۆتەوه، مەرقەكان لەبەر خۆیانەوه پانەماون، بیریان نەكردۆتەوه؟ ﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، خوا ناسمانەكان و زەوی و ئەوێ دەكەوتێتە ئێوانیان، بەهەق نەبێ دروستی نەكردوون، واتە: بە شتێوەیەكی هەق و حێكمەت و، بۆ ئامانجێك كە پەبۆەندی بە مەرقەكانەوه هەیه، ﴿وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، بۆ كاتیكی دیاریكراویش؟! ﴿وَلَئِنْ كَثُرَ مِنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَفِيرُونَ﴾، زۆرێك لە خەلكیش بە دیداری پەروەردگاریان بێپروان.

﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾، بۆچی بێپروان؟ نایا بە زەویدا نەپۆشتوون، سەرنج بدەن سەرەنجایی ئەوانە ی پێش ئەوان چۆن بوون! لە ئەنجایی بێپروایان دا چۆن سەریان بە فەتارە چوو، ﴿كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾، نایا بەهێزو توانای خۆیان دەنازن؟ ئەوانی پێش وان، لەوان بەهێزتر بوون، هێزیان سەختربوو، توندتربوو، ﴿وَأَنَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا﴾، زەویشیان هەلكۆلی و، كێلایان و، پشكنیان زیاتر لەوێ كە ئەوان زەویان ئاوەدان كەردۆتەوه و هەلیانكۆلیوه و پشكنیوانە، ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾، پێغەمبەرانیان بەلگە پۆشن و ئاشكرايەكانیان بۆهێنان، ﴿فَمَا كَانُوا يَظْلِمُونَهُمْ﴾، نەشدەگونجا خوا سەمیان لێ بكات، لێی ناوەشتیەوه، ﴿وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾، بەلكو ئەوان خۆیان سەمیان لە خۆیان دەكرد، لە ئەنجایی بێپروایاندا، تووشی بەلاو سزای خوا بوون، كەواتە: خۆیان سەمیان لە خۆیان كرد.

﴿ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ أَتَوْا﴾، دوايی سەرەنجایی ئەوانە ی خرابەیان كرد: ﴿النَّارِ﴾، بریتی بوو لە خراپترین سزا، یاخود: ﴿ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ أَتَوْا

اَلْزَّوٰیّ ۞، ئەوانەى كە كارە ھەرە خراپەكانیان دەكرد، سەرەنجامیان چى بوو؟  
 ۞ اَنْ كَذَّبُوْا بِعٰیۡنَتِ اللّٰهِ ۞، ئەوەبوو كە برۆیان بە نیشانەكانى خوا نەكرد، بەلام  
 باشتەر وایە ئاوا لێكدریتەو: ۞ نُمُرَكَانَ عَدِیۡبَةُ الَّذِیۡنَ اَسْتَوٰا اَلْزَّوٰیّ ۞، ئەوانەى  
 كە خراپەیان دەكرد، سەر ئەنجامیان ئەوەبوو كە خراپترین سزایان بە ملەو  
 بوو، بۆیان ھاتە پێش، بۆچی؟ ۞ اَنْ كَذَّبُوْا بِعٰیۡنَتِ اللّٰهِ ۞، بە ھۆى ئەوەو  
 كە ئایەتەكانى خوایان بە درۆ دانا، ۞ وَكَانُوْا بِهَا یَسْتَهۡزِءُوۡنَ ۞، گالتهشیان بە  
 ئایەتەكانى خوا دەكرد، ئەك ھەر بەدرۆیان دادەنا، بەلكو بە گالتهچاریشیان  
 گرتبوون، بۆیە سەرەنجام ئەوەیان بەسەرھات كە بەسەریان ھات، ھەرۆھە  
 ئەوەشیان بەسەر دى، كە بەسەریان دى، وەك خوا ۞ ھەوالى پێداو.

## مه‌سه‌له گرنه‌كان

**مه سه له ی په که م:**

باسی پروادای تیشکانی دهولتهی پۆم له بهرانهر دهولتهی فارسداو، ږاگه یاندنی سه‌رگه‌وتنی دهولتهی پۆم به‌سه‌ر فارسدا، له ماوه‌ی سائیک (۳ - ۹)دا، که نه‌وه‌ش ده‌بیته مایه‌ی شادمان بوونی مسوولمانان و، خستنه‌پرووی نه‌و راستیه‌ش که خوا عزیز هه‌موو شتیکی به‌ده‌سته‌و، به‌ئیننی خۆی ده‌باته‌ سه‌ر:

خَوَاتِمُ الدِّينِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي آدَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ  
 سَكِينَتُكَ (٢) فِي بَيْتِكَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَذِي يَقْرَأُ  
 الْمُؤْمِنُونَ (٣) يُنْصَرُّ اللَّهُ يُنْصَرُّ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (٤) وَعَدَ اللَّهُ لَا  
 يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (٥) يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ  
 الْآخِرَةِ أَعْمَى فَهُمْ غَفْلُونَ (٦) ۞

**شیکردنه‌وهی ئەم ئایەتانه، لە سێزده برگەدا:**

۱- ﴿الْمَرْءُ﴾ نعلیف، لام، میم، له باری نهو پٽه پچرپچرانهوه که له پٽش بیست و نو (۲۹) سوورپټ له سوورپټه موباره که کانی قورټاندا هاتوون، دووانیان مه دینه یین و، نهوای دیکه مه ککه یین، زورجار قسه مان کردوه که باشرین پا لهو پایانه ی، زانایان له باری نهو پٽانهوه گوتوویانه: نهوه یه که خوا ﴿يَا﴾ به هیټانی نهو پٽانه له سه ره تایی بیست و نو له سوورپټه کانی قورټاندا، که جگه له سټ سوورپټیان، سوورپټه کانی: (العنکبوت، الروم، القلم)، بیست و شش سوورپټه که ی دیکه، یه کسه ر دوا ی هاتنی نهو پٽانه، باسی قورټان کراوه، یو وټنه:

۳- ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْوَقْرُ إِنَّ الْمَجِيدَ﴾ ﴿١﴾ ﴿قَفْ﴾

٤- ﴿صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ﴾ ﴿١﴾ ﴿صَّ

۵- ﴿يَسْ ۝۱﴾ وَالْقُرْآنِ الْمَكِيمِ ﴿۲﴾ یس، باشتړین را نه‌وه‌یه که خوا ښکته ده‌وه‌یی به مړوځه‌کان بفرموي: نه و قورڼانه‌ی له‌بهر ده‌ستاندايه، ده‌توان بېخوټنه‌وه‌و، به نو‌سراوه‌یی له‌بهر ده‌ستاندا هه‌یه، به خوټندراوه‌یی له‌بهر ده‌ستاندا هه‌یه، نه و قورڼانه نه‌و دوايین کټیبه‌ی خوا ښکته، هر له‌و پیت و ده‌نگانه پټکهاتوه، که ټیوه به‌کاریان دپټن له ناخاوټن و قسه‌کردنی پوژانه‌تاندا، تنجا به‌لکه له‌سر نه‌وه که نه‌و قهرمایشته (قورڼانه)، قهرمایشتی خوايه ښکته و سرچاو‌ده‌کی خواي پهروره‌دگار، نه موچه‌مه‌ده‌و ښکته نه هیچ که‌سی‌کی دیکه‌به، له‌فریشته و جندو مړوځ، نه‌وه‌یه که ټیوه ناتوان و‌هک نه‌و قورڼانه بپټن، نه‌ک و‌هک نه‌م قورڼانه هه‌مووی، به‌لکو و‌هک ده (۱۰) سوپورته‌ی، به‌لکو و‌هک سوپوره‌تیکیشی، که‌واټه: بزائن: نه‌و زاته‌ی له‌و پیت و ده‌نگانه‌ی که ټیوه قسه‌یان پټن ده‌که‌ن، نه‌م قورڼانه‌ی پټکه‌ټناوه، خواي پهروره‌دگار، چونکه پټکهاتنی قهرمایشتی خوا له‌و پیت و ده‌نگانه، چ له‌رووی قوړم و دیکوړو شپوه‌وه، چ له‌رووی په‌وانبیزیی و پاراوییه‌وه، چ له‌رووی ټیوه‌پوک و نامانچ و مه‌به‌سته‌کانیه‌وه، که گرتو‌نیه نټو خو‌ی، ده‌سته‌وسانکه‌ره بو مړوځ و، مړوځ ناتوان قسه‌ی وا بکات، نه و‌هک پ‌والته‌ی بیژه‌کانی، نه و‌هک نټوره‌وکی و‌اتاکانی.

۲- ﴿عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾، رۆم تیشکان، له بهران بهر کیدا تیشکان؟ خوا ﷺ لایهنی بهران بهری باس نه کردوه، به لأم به پیتی سه رچاوه میژووویه کان دپاره، که له بهران بهر دهولهتی فارسدا، دهولهتی رۆم تیشکاوه، که وهك دواپی باسی دهکهین، له سالی (۶۱۵) زایینی دا بووه، ئنجا پیغمبهری خاتهم موحه ممه دﷺ له پینجسه دو حهفتا (۵۷۰) ی زایینی دا له

دايك بووهو، له سالی شه شسه دو ده (۶۱۰) له تهمه نی چل سالی دا، کراوده پتغه مبه، که واته: پتج سالی زایینی تپه ږیون به سر ږدوانه کردنی پتغه مبه ردا ﷺ که نه و جه نکه ږوویداوه، نه م سره ته ی سوږه تی (الروم) یش، باسی نه و ږووداوه ی کردوه.

نایا له کوټی ږومه کان، یان ده وله تی ږوم تیشکا، له بهرانه ږه ده وله تی فارسد؟

(۳) - ﴿فِي آدَنَ الْأَرْضِ﴾، له نیزیکترین زه وینه وه، (آدنی) پتشریش گوتمان: به مانای (أَقْرَبَ دَقٍّ، یان: (أَقْرَبَ أَرْضِ الرُّومِ الْمُتَعَدِّتِ عَنْهُمْ إِلَى الْأَرْضِ الْعَرَبِ)، واته: له نیزیکترین سر زه مینی ږومه وه، له ولاتی عه ږه ب، (شام) که تخووب و سنووری نیوان نه و کاته ی ولاتی عه ږه بنشین، له گه ل ده س لاتی ږومه کان بووه، چونکه نه و کاته شام شوینکه و تووی ده وله تی ږوم بووه، واته: نه و سر زه مینه ی که شامی پټ ده گوټری، له ژیر پکیفی ده وله تی ږومدا بووه و، نیزیکترین شوینش بووه له نیم ږاټوړیه تی ږومه وه، به نسبت عه ږه به کانه وه، نیزیکترین شوین بووه له ولاتی عه ږه بنشین، له ده وله تی ږوم.

هه لته واته کی دیکه شی هیه که دوا یی باسی ده کین و، نیعجازکی زانستیه له ږووی جوگرافیه وه، به لام: ﴿فِي آدَنَ الْأَرْضِ﴾، هه ندیک دیکه وایان لیکداوه ته وه: له نیزیکترین سر زه مینه وه، خوا ﷺ هه ر وایفه رمووه، نیدی نه یفه رمووه بو ولاتی عه ږه به کان، یان بو ولاتی فارس، یان بو ولاتی ږوم!

ده شگونجن مبه ست نه وه بټ: نیزیکترین سر زه مین له ولاتی فارس، که نه و شوینه له ولاتی فارس وه نیزیک بووه.

ده شگونجن مبه ستی ولاتی ږوم بټ، به لام به هه ر حال زوړ به ی زانایان ده لټن: (الأرض) که (أل) ی ناساندنی له سره و بو (عهد) ه، واته: له نیزیکترین سر زه مینه که وه، نه و سر زه مینه ی که زانراوه و ناسراوه، که سر زه مینی عه ږه به، له بهر نه وه ش که خوا ﷺ نه م ږوړانه ی به زمانی عه ږه بیی نارده و، نه و کاته ش پتغه مبه ری خاتم ﷺ له مه کهه بووه، نجا خوا نه و ږووداوه ش

باس دهکات بو نهو خه لکهی که لهو کاته دا له مه ککه ی شاری پتغه مبه ر ﷺ  
بوون، که هۆزی قوپه یش بوون به پله ی یه که م، ههروه ها هۆزه کانی دیکه  
بوون که له شاری مه ککه و دهو ربه ری نیشته جی بوون.

وهک هه وائیک، خوا ﷺ نهو هه وئه یدا، دوا یی دهفه رموی:

۴- ﴿وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلِيظِهِمْ سَقِيلُونَ فِي يَضْعٍ سِينٍ﴾، نهو دی پشینی هه ر  
هه وائیکی میژوو ییه و خه لکی دیکه ش زانیویه تی، به لام نهو دی دوا یی ئی عجازیکی  
میژوو ییه، ﴿وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلِيظِهِمْ سَقِيلُونَ﴾، (وَهُمْ)، نه و ان (رۆمه کان) له  
دوا ی تیشکانیان، ﴿مِنْ بَعْدِ غَلِيظِهِمْ﴾، (مُضَدَّرٌ مُضَافٌ إِلَى مَفْعُولِهِ)، (غَلَبَ) چاوگه و  
پال دراوه ته لای به رکاره که ی، یانی: (مِنْ بَعْدِ مَغْلُوبِيَّتِهِمْ) دوا ی نهو دی تیشکا و ن، دوا ی  
تیشکانه که یان، له ماوه ی چه ند سالتیک (۲-۹) دا، زالد ه بن.

﴿سَقِيلُونَ فِي يَضْعٍ سِينٍ﴾، له ماوه ی چه ند سالتیکدا زال ده بنه وه،  
به سه ر کتیدا زال ده بنه وه؟ له به رانه ر نه وانه دا که ئیستا لهو چه نگه دا به رانه ریان  
تیشکا و ن، که ده و له ته ی فارسه، ئنجا خوا ﷺ نه یفه رمو وه: (وَالرُّومُ مِنْ بَعْدِ  
مَغْلُوبِيَّتِهِمْ سَقِيلُونَ عَلَى فَارِسٍ أَوْ دَوْلَةِ فَارِسٍ) واته: رۆم دوا ی تیشکانیان به سه ر  
فارس، یان ده و له ته ی فارس دا زالد ه بن، چونکه خوا ﷺ فه رمایشتی خۆی خستۆته  
ئبو که مترین پیست و وشه وه و، زۆرترین واتا به دهسته وه ده دات، که دهفه رموی:  
(وَهُمْ)، دیاره مه به ست رۆمه کانه، چونکه قسه له و ان ده کری، واته: رۆمه کان،  
﴿مِنْ بَعْدِ غَلِيظِهِمْ﴾، ده گونجی (غَلَبَ) که چاوگ (مصدره)، پال بدر ته لای  
بکه ر (فَاعِل)، ﴿مِنْ بَعْدِ غَلِيظِهِمْ﴾، یانی: (غَلَبْتَهُمْ)، سه ره کو تن و زالبو و نیان،  
ده گونجا و لیک بدر ته وه و، نه و واتا به ش هه لده کری و، ده ش گونجی بگو تر ی:  
چاوگه و پال دراوه ته لای به رکار (مَفْعُول) ه که ی، یانی: دوا ی تیشکانه که یان،  
نه و ده ش به پیتی په و ت (سیاق) ده زانری، ئیستا نه گه ر قسه له فارس بووا یه، که  
زال بوون، نهو کاته: ﴿وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلِيظِهِمْ سَقِيلُونَ﴾، یانی: دوا ی نهو دی

که ئەمجاره زāl بوون، زāl دەبنهوه له ماوهی چەند سالتیک دا، بەلام قسه له سەر ڕۆمه، بۆیه (وَهُمْ)، یانی: ڕۆمهکان (مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ): (مَغْلُوبَتِهِمْ) دواى تیشکانیان (سَيَغْلِبُونَ فِي بَعْضِ سِنِينَ) له ماوهی چەند سالتیکدا زāl دەبن.

وشەى: (بُضْع)، له زمانى عەرەبىی دا به مانای ژمارەیه کی کهم (عِنْدَ قَلِيلٍ) دى، چەند سالتیک، بەلام زانایان زۆربهی هەرە زۆریان سنووریکیان بۆ داناهه: (بُضْع) ئەوهیه له سى کهمتر نه بى و، له ده (١٠) ش زیاتر نه بى، له (٣ - ٩) پتی ده گوترى: (بُضْع)، کهواته: له ماوهی (٣ - ٩) سالتا، یان ده سالتا زāl دەبنهوه، ڕۆمه تیشکاوهکان زāl دەبنهوه به سەر کیدا؟ به سەر ئەو لایه نه دا که له به رانه ریدا تیشکاوان، که دهوله تى فارسه، ئەمهش ئیعجازیکى میژووویه، خوا ﷻ هه والی پێده دات، که دهقه رموی: (سَيَغْلِبُونَ)، یانی: به ته نکید له مه ودوا زāl ده بن.

(٥) - ﴿لِلَّهِ الْأَنْتَرُ مِنْ قَبْلِ وَمِنْ بَعْدِ﴾، کاروبار هی خوایه و به دهست خوایه، پیش نه وهش و دواى نه وهش، ئەمه دوو واتای هه ن:

أ- یانی: (مِنْ قَبْلِ مَغْلُوبَتِهِمْ وَمِنْ بَعْدِ غَلَبَتِهِمْ)، پیش ئەوهی ڕۆمه کان تیشکین و، دواى نه وهش که زāl ده بن، کاروبار هەر به دهست خوایه، بۆیه خوا ﷻ هه والمان پێده دات به زانیاریی.

ب- یاخود: (مِنْ قَبْلِ وَمِنْ بَعْدِ) پیش ئەوه و دواى ئەوه، یانی: له لابر دوو و له داهاتووش دا، بى ئەوهی پāl بدریته لای شتیک، به په هایى له پیش داو له دواى دا، له لابر دوو و له داهاتوودا، کاروبار هەر به دهست خوایه، بۆیه خوا ﷻ ده زانی چی ڕووده دات و چی دهقه موی؟

(٦) - ﴿وَيَوْمَئِذٍ يَقَرِّحُ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (١) ﴿بَنَصْرِ اللَّهِ﴾، له و ڕۆژه دا برواداران زۆر دلخۆش ده بن به یارمه تى خوا.

پێشتر باسمان کردوه: (الْفَرَحُ: أَشَدُّ السُّرُورِ) نه ک هەر دلخۆشیی ناسایی، به لکو شادمان بوون، زۆر دلخۆش بوون، له و ڕۆژه دا برواداران زۆر دلخۆش ده بن به یارمه تى خوا، ئەمهش دوو واتای هه ن:

۱- شادمان دەبن بە يارمەتيدانى پۆمەكان كە خاوەن كىتەب بوون، بىروايان بە پىغەمبەران بوو، بىروايان بە كىتەبەكانى خوا بوو، بىروايان بە پۆزى دواى بوو، بىروايان بە فرىشتان بوو، بىروايان بە وەحى و پەيامى خوا بوو، بۆيە خالى ھاوبەشيان زۆر بوون لەگەڵ بىرواداران دا، بىرواداران تىشكانى پۆميان پى ناخۆش بوو، سەرکەوتنىشيان پى ناخۆش بوو.

۲- لەو پۆزەدا بىرواداران بە يارمەتى خوا زۆر دلخۆش دەبن، چونكە ئەو پۆزە بە راي زۆر كە لە تۆزەروانى قورپان، هەمان پۆزى پرودانى جەنگى بەدر بوو لەسالى دووهمى كۆچى دا، ئىنجا ئەگەر واشىبى ناگونجى دابەزىنى سووپەتى (الروم) لەسالى پىنجەمى پىغەمبەرايەتيدا بوو، بەلكو بەلاى كەمەو دەبى لەسالى (۷-۶) دا بوو، ئەوكاتەش: (۹+۶ = ۱۵) يانى: سالى دووهمى كۆچى، يان: (۷+۸=۱۵)، ئەوكاتە: جەمكى چەند سالتىك (بضع سنين) لەگەڵ گرەوكردن (رهان) دەكى ئەبووبەكر و هەندىك لە زل زلانى ھۆزى قورەيش دا، دەگونجى، چونكە وەك پىشتەر باسمان كرد، زانايان گوتووينا: ئەو پۆزە كە جەنگى فارس و پۆم تىيدا پوو دەداتەو، پۆم بەسەر فارسدا زال دەبى، دەكەوتە ئەو پۆزەو ئەو كە جەنگى بەدر تىياندا روويدا، مۆلمانان بەسەر ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكانى مەككەدا زالبوون.

ئىنجا هەندىك لە زانايان دەلین: ﴿وَيَوْمَئِذٍ يَقَرُّ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ۱۰ يَنْصُرُ اللَّهُ، يانى: بە يارمەتى خواو سەرخستنى خوا بۆ بىرواداران لە جەنگى بەدردا، بەسەر ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكاندا، دەشتوانين بلين: بە هەردووکیان، چونكە ئەگەر هەردووکیان لەو پۆزەدا پروياندا، بىرواداران هەم بە سەرکەوتنى خويان، بەسەر ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان و بپەرستەكانى مەككەدا، دلخۆش بوون و، هەم بە سەرکەوتنى پۆمە خواناسەكان، بەسەر فارسە بپەرست و ناگر پەرستەكان دا.

(۷)- ﴿يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ﴾، خوا هەر كەسكى بپهوى سەرى دەخات، لە ميانى ئەو سىستەم و ياساينەدا كە دايناون.



(۸) ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، خوا بالادەستی میهره‌بانه، بالادەستە بۆ ناحەزان و دوژمنان و، میهره‌بانیشە بۆ دۆستەکانی.

(۹) ﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾، ئەو بەلێنی خوا، بەلێنی خۆی پێچەوانە ناکات، بەلێنی خۆی دینیتە دی.

ئایا ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾، لێره‌دا بەچی (مَنْصُوب) بوو؟ زانایان دەلێن: (وَعَدَ اللَّهُ) بەرکاری ڕەها (مَفْعُول مطلق)، وەك ئەوێه بەلێنی: (وَعَدَ اللَّهُ وَعْدًا)، خوا بەلێنی داو، ئەو بەلێنی خواش زایە نابیت و لە شوێنی خۆیداو لە کاتی خۆیدا دیتە دی.

(۱۰) ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بەلام زۆریە خەلکی نازانن.

(الناس) كە (ال)ی ناساندنی لەسەرە، بۆ هەموو گرتنەبەر (إِسْتِغْرَاق)ەو، بۆ تیکرا (چنس)یە، یانی: زۆریە تیکرای خەلکی نازانن، نازانن كە ئەم كەون و كائیناتە، شاری بێ خواون نیەو، خوا <sup>بۆ</sup> سەرپەرشتیی دەكات و بەسەری پادەگات.

(۱۱) ﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْغَيْبِ الدُّنْيَا﴾، پوآلەتیک لە ژبانی دنیا دەزانن، تەنیا پوآلەتیکي ژبانی دنیا دەزانن.

(۱۲) ﴿وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ﴾، بەلام لە مەنزەلگای کۆتایی و قوئاغی کۆتایی، كە هیچ قوئاغیكی دیکە بە دوادا نایەت، کۆتایی نایەت و نابێتەو، كە پۆزی دواپە، بێ ناگان.

## کورتە باسیک هەشت کورتە سەرنجی گەرن

۱- دەولەتی پۆم لە جەنگێکدا کە دەکەوتە سالی (۶۱۵)ی زاینی، لە بەرانبەر دەولەتی فارسدا، تیشکاوان، کە ئەو کاتە پادشای دەولەتی فارس (خوسرووی کوپی هورموز) بوو، ئەو تیشکانە تیشکانیکی گەورە بوو، بۆ پۆم، زاینیکی زۆریان پیکەوتوو، شام و لە نیویشیدا فەلەستین و (بیت المقدس) کە شوێنیکە بە پیرۆز گیراو بوو، لە لایەن جۆولەکان و نەصرانیەکانیشەو، کەوتە ژێر دەستی دەولەتی فارس و، خراپەکاری زۆریان تیدا کردو.

۲- کە دەفەرموی: ﴿فِي آدْنِ الْأَرْضِ﴾

أ- دەگونجێ مەبەست پێی نزیکتەین سەر زەمین بێ لە ولاتی عەرەبانەو، کە ئەوەش راستیە کە ئەو شوێنە کە: شام، بە تاییەت نێوان (بُصری و أدرعات)، کە شەپە کە لێی پروویداو، نزیکتەین شوێنە بە نسبەت دەولەتی پۆمەو، ئەو ناوچەیەش ئەوکاتە گەلی عەرەب لێی نیشتەجی بوونە.

ب- وێرێ ئەمە وشە: (آدنی) بە مانای نزمترین (أخفض)یش دێ، کە ئەوەش ئیجازێکی زانستی تەداوە، چونکە ئەو گۆملائیە فەلەستین، بە نزمترین شوێنی سەر زەوی دادەنرێ، لە ئاستی دەریاو، بە تاییەت ناوچەی دەریاچەی مردوو، کە لە پرووی ئاستی دەریاو، نزمترین شوێنە لە سەر خڕۆکە زەوی، کەواتە: کە خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿فِي آدْنِ الْأَرْضِ﴾، یانی: (فِي أَخْفَضِ نَقْطَةِ الْأَرْضِ)، لە نزمترین خالی زەویدا (ئەو جەنگە پروو دەدات)، بۆیەش ئەمە بە ئیجازێکی زانیاری دادەنرێ، چونکە ئەو کاتە نەزانراو، کوێ لە هەموو دنیا دا نزمتره؟ دوایی کە زانیاری جوگرافیاو، زانیاری زەویناسی بەرهو پێشەو چوو، بۆیان دەرکەوت کە ئەو شوێنە لە هەموو سەر زەوی، لە ئاستی دەریاو نزمتره.

۳- مۇسۇلمانان پىتۈستە ھەمىشە ھاۋسەنكىي بىكەن، لە نىۋان بەرژەۋەندىيەكان و خراپەكاندا (المصالح والمفاسد) و لە نىۋان زىيانكى گەۋرە زىيانكى گچكەدا، پۆم ئەو كاتە نەصرانىي بوون، نەصرانىي مۇسۇلمان نەبوون، بەلكو دوايى دەبن بە دۆزىمىتىكى سەرەختى مۇسۇلمانانىش، بەلام لەو كاتەداۋ لەو ئان و ساتەدا، خالى ھاۋبەشى نىۋان مۇسۇلمانان و پۆم كە نەصرانىي بوون، زۆر بوون و، خالى ھاۋبەشى نىۋان مۇسۇلمانان و دەۋلەتى فارس كەم بوون، پۆمەكان خواناس بوون، بىروايان بە كىتەبەكانى خوا، پىغەمبەرانى خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بوودو، بىروايان بە پۆزى دوايى بوودو، بىروايان بە ۋەحىي بوودو، بىروايان بە ھەلەل و ھەپام بوودو، كە دەبن خوا دىاريان بىكات نەك مەۋق، بەلام فارس ھىچ كام لەۋانەيان نەبوودو، بىتەرست و ئاگر پەرست بوون، لە پروي رەۋىتىيەۋە: مەھرەمەكان (محارم): دايك و خوشك و كچى، خۇيانيان ھىنانون، مەجووسىيەكان ئاۋابوون و، گەلىك خالى جىاۋاز لە نىۋان ئەھلى ئىمان و فارسەكان دا بوون، بۆيە مۇسۇلمانان ھەقى خۇيان بوودو كە بە تىشكانى پۆمەكان دىل سەغەلت بن و، بە دوۋبارە ھەلسانەۋودو سەرگەۋتەنەۋەيان بەسەر فارسدا دىخۇش بن، لەبەر ئەۋەدى خالى ھاۋبەشيان لەگەل پۆمدا زۆرتەر بوودو، ئاكو فارس، ۋەك لە ھۆى ھاتە خوارەۋەكەشدا باسمان كرد، كە ئەۋلەن قورەيشىيە ھاۋبەش بۆ خوا دانەرەكان، پۆم و مۇسۇلمانانەكانيان ۋەك يەك بەرە تەماشا كىردودو، خۇيان و دەۋلەتى فارسىشيان ۋەك يەك بەرە تەماشا كىردودو، گرەۋيان كىردو لەگەل ئەبوۋبەكردا (خو لىي رازى بى)، ئەبوۋبەكرىش گرەۋەكەي لى بردوۋنەۋە، كەۋاتە: پىتۈستە ئىمەش بەيەك چاۋ تەماشاي بەرانبەرەكاغان نەكەين و پۆلىنيان بىكەين.

۴- مۇسۇلمانان پىتۈستە ھەمىشە ئاگايان لە پروۋداۋە جىھانىي و ناۋچەيەكانى خۇيان بى، ھەلبەتە تەۋ كاتە دەۋلەتى فارس لە پۆژەلەتەۋودو دەۋلەتى پۆم لە پۆژىئاۋودو، گەۋرەترىن دوو زەھىزى سەر زەۋى بوون، بەھىزترىن دوو دەۋلەت بوون و، زۆرتىرىن پانتايى سەر زەمىنيان بە دەستەۋە بوودو، زۆرتىرىن ئىمكانىيەتى ماددىي و بەشەرىيان لەبەر دەستدا بوودو، بەلام تەماشا دەكەين: خوا ﷺ مۇسۇلمانان رادىنىت و مەشقىان پى

دەكات، كە دەبى كارلىك بىكەن لەگەل پووداۋەكانى كە لە دنياۋا پوودەدەن: پۆم تېشكاۋە لە بەرانبەر فارسدا، ئەو ھەۋالىكى ناخۆشە بۆ مسولمانان و، دەبى مسولمانان كارلىك بىكەن، لەگەل ئەو ھەۋالىكى ناخۆشە؟ چونكە پۆمەكان ھەرنەبى خواناسن، بىروايان بە ۋەحىي و پىغەمبەرايەتتى و، زىندوو بوونەۋەو، سزاۋ پاداشت ھەيە، بەلەم فارسەكان وانىن، ئىنجا ئەمە جۆرىكە لە پراھىتان و مەشق پىكردىنى مسولمانان، كە ئەم ئىسلامە ئايىنىكى عەشیرەتتى و، ئايىنىكى نەتەۋەيى و، ئايىنى سەرزەمىنىكى ديارىيىكراۋ نى، بەلكو ئايىن و بەرنامەيە بۆ ھەموو بەشەر لە ھەموو سەر زەۋىيدا، بۆيە پىۋىستە شۈنكەۋتۋوانى ئەو ئايىنە، كارلىك (تفاعلى)يان ھەبى، لەگەل ھەموو ئەو پووداۋانەدا كە لە دنياۋا پوودەدەن.

۵- بە تەنكىد ئەم ھەۋال پىدانە، بە ئىعجازلىكى مېژۋويى لە قەلەم دەدرى، چونكە پىش چەند سالىك، ئىنجا ھەۋتە، ھەشتە، نۆيە، بە تەنكىد لە دە (۱۰) كەمتر بوۋە، پىش ئەۋەي جەنگى دوۋەمى ئىۋان فارس و پۆم پوۋىدات، خوا ﷻ زۆر بە جەختكرندەۋەو، زۆر بە پوۋىنى پايدەگەيەن: كە لە ماۋەي چەند سالىكدا دەۋلەتتى پۆم بەسەر دەۋلەتتى فارسدا زال دەبى و، دەبىتە ھۆي دىلخۆشىي مسولمانانىش، دىلخۆشىيەكەش ھەم بە خودى سەرگەۋتنەكەي پۆمە خواناسەكانە بەسەر فارسە ئاگرو بىپەرستەكانداۋ، ھەم لەو پۆژەۋ لەو ئان و ساتەدا، يان لەو پۆژانەدا پوۋداۋىكى گىرنگىرو مەنزىرىش، بە نىسبەت مسولمانانەۋە، پوۋىداۋە كە بىرىتى بوۋە لە زالبۋونى پرواداران بەسەر بىپەرستەكاندا لە جەنگى بەدردا.

۶- خوا ﷻ كە باسى زۆربەي خەللى دەكات و دەفەرمۆي: ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بەلەم زۆربەي خەللى نازانن، يانى: ئەو شتانە نازانن كە لە پىتى ۋەھىيەۋە نەبى نازاننن، بۆچى دەفەرمۆي: زۆربەي خەللى؟! چونكە كەمىكىيان كە پابەند بوون بە ۋەھىي خواۋەو، لەبەر پۆشنايى ۋەھىيدا بىريان كىردۆتەۋەو بەھرمەند بوون لە ۋەھىي، ئەو شتانەي كە لە پىتى ۋەھىيەۋە دەزاننن، زانىويانن، دوايى دەفەرمۆي: ﴿يَعْلَمُونَ﴾، ظەھىرەن مەلۇمۇ الدىنا، پۋالەتلىك لە ژيانى دنيا دەزانن، واتە: ئەو زۆرىتەيەش كە ئەو

شتانە نازانن، لە پى وەحيەووە نەبى نازانرېن، ئەو زۆرىنەبەش پۋالەتېك لە ژيانى دىنا دەزانن، خوا ﷻ نەبەفرمۋووە ھەر ھېچ نازانن، دەفرمۋى: پۋالەتېك لە ژيانى دىنا دەزانن.

كەواتە: تېمەش دەبى بە نىصاف بېن، كەسېك كە شتېك نازانن، دەبى بېنن، ئەو شتە نازانن، بەلام نەلېن: ھېچ نازانن، كەسېك شتېك ناتوانن، بېنن: ئەو شتە ناتوانن، بەلام نەلېن: ھېچ ناتوانن، ئەگەر تەماشای قورئان بکەين، ھېچ قسەيەكى ھەلقولوى عاتىفەو سۆزى تېدانىيە، جارى وا ھەيە كەسېك لە كەسېك توورە دەبى دەلى: تۆ ھەر ھېچ نازانن، بان ھېچ ناتوانن، بان ھېچت لى نايت! بەلام خوا ﷻ واينەفرمۋووە، دەفرمۋى: زۆربەي خەلكى، ياخود زۆريان، بان كەميان بۆ وېنە دەفرمۋى: ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ ١٢ سب، واتە: كەمېك لە بەندەكانم سوپاسگوزارن، بەلام دەفرمۋى: ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ١٠ يوسف، لە شوېنېكى دېكە دەفرمۋى: ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ١٠٠ البقرة، ھېچيان نيمان ناھيئن، بەلكو دەفرمۋى: زۆربەيان، ليرەش دەفرمۋى: زۆرىنەي خەلك كە نازانن، واتە: ئەو شتانە نازانن كە لە پى وەحيەووە نەبى دەرکیان پى ناکرى و نازانرېن، ئا ئەوانە: پۋالەتېك لە ژيانى دىنا دەزانن.

٧- ﴿وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ﴾، ئەوانە لە پۆزى دوايى خۇيان بېناگان، واتە: زانيارىيەکیان نيە، دەربارەي پۆزى دوايى و قۇناغى کۆتايى، چونکە زانيارىي ھەبوون بەو، لە پى وەحيەووە نەبى وەدەست نايت، ئەوانېش بڕوايان بە وەحيى نەبوو، بۆيە لە پۆزى دوايى و، لەو قۇناغى کۆتايى ژيانى بەشەر، بېناگان.

٨- شايانى باسە: پۆم کۆمەلگايەك بوو، پېکھاتەبەكى تېکەل بوون لە: يۆنانىيەکان، سەقالیيەکان، پۆمانىيەکان، کە ئەصليان لە لاتىنييەکانەووە بوو، کە دانىشتووانى تېتاليان، قوستەنتىن قەيسەرى پۆم لە سالى (٣٣٢)ى زايىنى دا، دوو پايتەختى بۆ دەولەتى پۆم

دانان: يەكەم: (رۇمە يان رۇما) كە ئىستاش پايتەختى ئىتالىيە، دووھە: (بىزەنتا) ئەو كاتە (بىزەنتا) يان پى دەگوت، دوايى ناۋى لىترا: (قۇسطنىنىيە)، دوايى دەۋلەتى رۇم بوو بە دوو بەشەۋە: رۇمى رۇزھەلات و، رۇمى رۇزئاۋا، رۇمى رۇزئاۋا (الروم البىزنطىنىيە) يان پى دەگوتن، چونكە پايتەختە كە يان (بىزەنتە) بوو، كە (قۇسطنىنىيە) يان پى دەگوت و، (ئەستەنبۇل) ى ئىستايە.

رۇمى رۇزئاۋاش پايتەختە كە ى شارى (رۇما) بوو، كە ئىستا پايتەختى ئىتالىيە، كەۋاتە: رۇم كە كاتى خۇى بوون، لە كۆمەلىك نەتەۋە پىنكەتابوون، يۇنانىيە كان و، سەقالىيە كان و، رۇمانىيە كان، كە ئەۋانىش ئەۋلى خۇى لە لاتىنىيە كان بوون، كە دانىشتوۋانى ئىتالىا بوون

{ئەم زانىيارىيە (محمد الطاهر بن عاشور)، لە تەفسىرى: (التحرير والتنوير) خۇيدا ھىناۋنى}.

مهسه لهی دووهم:

نه گهر مروّقه کان له بهر خوځایانه وه بیرنکی جیددی بکهنه وه، دنیا ده بن که خوا ناسمانه کان و زهوی به هق و بۆ کاتیک دیار بیکراو نه بن، نه هیناونه دی، به لأم هه یفی زور بهی خه لکی به دیداری پهروه دگاریان بیپروان، له بهر نه وهی به عه قلیکی سه لیم و زگماکیکی پاک بیر ناکه نه وه:

خو ده فهرموئ: ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَاذِبُونَ﴾

شیکردنه وهی ئهم ثایه ته، له سئ بر گه دا:

(۱) - ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ﴾، ا- ئایا بیریان له خوځایان نه کردو ته وه؟ ب- یاخود: ئایا له بهر خوځایانه وه بیریان نه کردو ته وه؟ هه ردوو واتایه که ی هه، (فَلَانٌ فَعَلَ فِي الشَّيْءِ) فلانکس بیری له شته که کرده وه، هه مزه (أ) ی (أَوَلَمْ)، هه مزه دی پرسیار کردنه، به لأم پرسیار کردنه که بۆ سه رسوپماندن (تعجیب) ه، یانی: شتیکی سه یرو جیی سه رسوپمانه که بیریان له خوځایان نه کردو ته وه، یان: له بهر خوځایانه وه بیریان نه کردو ته وه، بیر کردنه وه (تَفَكَّرَ) یش بریته له به کارهینانی بیر (فکر) که جوولاندنی عه قله، بۆ به هره مه ند بوون لهو عه قله، که ده فهرموئ: (أَنفُسِهِمْ)، (أَنفُس) کوئ (نفس) ه، که به خود (ذات) ی مروّف ده کوترئ، به هه مووی، یاخود ته نیا به دیوی نیو ه وهی مروّف و باری مه عنه ویی ده کوترئ، بیریان له چی نه کردو ته وه له بهر خوځایانه وه؟ یاخود: بیریان له خوځایان نه کردو ته وه له باره ی چیه وه؟

(۲) - ﴿مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، که خوا ناسمانه کان و زهوی و نه وهی ده که ویتته نیوانیا نه وه، به هق نه بن و بۆ کاتیک دیار بیکراو نه بن، نه هیناونه دی.

هه ق به مانای حیکمهت دئی و، به مانای نامانجیکی راست دئی و، به مانای شتی چه سپاویش دئی و به گوێره ی رهوت (سیاق) هکه منایه که ی دیاری ددکری.

﴿وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، هه روه ها بۆ کاتیکی دیارییکراویش نه بئی دروستینه کردوون (مُسَمًّى: أي مُّقَدَّرٌ، مُّعَيَّنٌ) نه ندازه گیری کراو و دیارییکراو، نه م گهردوونه به سه رو خواریه وه، که دوو پیکهاته سه ره کییه که ی بریتیه له ئاسمانه کان و زهوی و نه وه ی ده که وێته نیاوانیه وه، به هه ق و بۆ کاتیکی دیارییکراو، دروستکردوه، ته مه نیکسی دیارییکراوی هه یه، ئایا بیران له وه نه کردۆته وه که خوا نه م گهردوونه ی به هه ق نه بئی بۆ کاتیکی دیارییکراو نه بئی، نه هیتاوه ته دی؟

۳- ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُونَ﴾، به دلنایی زۆربه ی خه لکی به دیداری په روه ردگاریان بیتروان، لیره دا نه یفه رموو: (إِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ)، وه ک پیتی به لکو ده فه رموی: ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا﴾، زۆرێک له خه لکی، بۆچی؟ چونکه نه وانه ی بڕوایان به پۆزی دوا ی بووه، نه وانه زۆر بوون، یاخود زۆرینه بوون، نه وانه ی که م و زۆر له ژیر کاریکه ریی وه حیی خوی په روه ردگارا بوون، که به پیتغه مبه ران دا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دا، پتش پیتغه مبه ری کو تایی ﷺ ناردوو یه تی.

شایانی باسه: له سه ره تای سووړه تی: (یونس) دا، باسکی چروپرمان له باره ی نه و بابه ته وه کردوه که خوا ئاسمانه کان و زهوی، به هه ق نه بئی نه هیتاونه دی و، باسمان کردوه: هه موو نه و ئایه تانه ی له و باره وه هاتوون که پازده (۱۵) ئایه تن، له پازده (۱۵) شوێنی قورئاندا هاتوون، هه موو یانمان هیتاوه وه، هه ر حه قیقه تیک له یه ک ئایه تی قورئاندا بئی، به سه تاکو بزانی نه وه راستیه که، به لām راستیه ک له پازده شوێنی قورئاندا، یاخود له که متر، یاخود زیاتر بیت، به نه ندازه ی نه وه که زۆر دووباره ده بیته وه، جه ختی له سه ر ده کریته وه، دیاره گرنگه.

پیتشریش باسمان کرد، که له سووړه تی (الجاهلیة) دا خوا ﷻ نه و هه قه پوون ده کاته وه ده فه رموی: ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ الْيَمِيَّ وَتَجَزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ



بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۲۲﴾، واتە: خوا ئاسمانەكان و زەوى بە ھەق ھىتوانە دى و، تاكو ھەر كەسە بە پىتى كەردەوھى خۆى سزاو پاداشت بدەرتەوھو، ستەمىشان لى ئاكرى، كەواتە: ئەو ھەقەكەيە كە مەروڤ ئاقتى دەكرتەوھو دوايى لىپرسىنەوھى لەگەلدا دەكرى، دوايىش سزاو پاداشت پەوى تىدەكەن، بە پىتى شىوھى ژيانى و، كەردەوھىكانى.

شايبانى باسە: تىمە لە مەوسووعەى: (ئىمان و ئىلھاد)، (دەروشاوھى ئىمان و پوچەلى ئىلھاد، لەبەر تىشكى زىگماك و عەقلى و زانست و وەھىدا)دا، باسى ئەو ئىشكالەمان كەردە كە ھەندىك لە مولحىدەكان دەيخەنەپوو، دەلەن: زەوى زۆر بچووكە لە چا و گەردوون، مەروڤىش لە تىو زەويىدا خالىكى زۆر بچووكە و ناگونجى بگوترى: خوايەك ئەو گەردوونەى ھىتاوھە دى، ئەو زەويە بچووكە، ئەو مەروڤە وردىلانەى لەسەرن، كە لە چا و گەردوون زۆر زۆر بچووكن! لەویدا باسما كەردە، كە ئەمە قسەيەكى پوچە، چونكە ئەو ئىعجازو وردەكارىيەى لە مەشەوولەدا ھەيە، ھەر ئەوھەش لە فىلدا ھەيە، بەلكو ئەوھى لە ڤايرۆسىكدا ھەيە، گەنگەرىشە لەوھى كە لە ژياندارىكى بە كەلەشى بىنراودا ھەيە، چونكە ئەو ڤايرۆسە كەس نايىنى، بەلام ژيانىكى تىدايە و وردەكارىيەكانىشى تىدان، زاووزىشى ھەيە، بەرگرى لە خۆ كەردنىشى ھەيە، خۆ گۆپنىشى ھەيە، كە مىكروپىك چەند ھەزار ھىندەى ڤايرۆسىكە، كەچى مىكروپىش ھەر بە چا و نابىنرى، چ جاي ڤايرۆس، كەواتە: ئەو قسەيە قسەيەكى پوچە كە تۆ ئەو بەكى بە پىوھرو تەرازوو، چ شىتك گەورەتر بى، پىتەوبى گەنگەرەو، چ شىتك بچووكتر بى، پىتەوبى بابەخ و گەنگىي كەمترە.

پاشان مەروڤ، بە پىتى ئەوھە كە ھەتا تىستا بۆ تىمە دەركەوتەو، سەنورىكى ميانجىي ھەيە، لە نىوان دروستكراو زۆر زەبەلاح و گەورەكانى خواو، دروستكراو زۆر وردىلەكاندا، جەستەى مەروڤ كە بە مەزەننە لە سەد تەرىلۆن (۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) خانە پىكھاتەو، ھەر خانەيەكى لە سەد تەرىلۆن

(۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) گەردىلە پىنكەتو، كەواتە: مەروڧ لە شتى زۆر وردىلەى  
لە خۆى بچووكتەر پىنكەتو، بەلام لە سەرووى مەروڧەو، وەك پىشتىرىش باسما  
كرد، ئەم گەردوونە لە يەك تىرلۆن (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) كەهكەشان پىك دى،  
كە ھەر كەهكەشانىك بە شىوہەكى نىزىككراوہى، لە يەك تىرلۆن ئەستىرە  
(۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) پىك دى، واتە: لە سەرووى مەروڧەو، شتى زەبەلاح و  
گەورە زۆر ھەن، لە خوار مەروڧىشەو شتى وردىلەى بچووكتەر زۆر ھەن،  
مەروڧ لەو نىوہەراستەدا قەرارى گرتو، كە ھەم دەتوانىت دەركى شتە گەورەكان  
بكات، ھەم دەتوانىت پەى بە شتە وردىلەكانىش ببات.

ھەلبەتە لىرەوہ ئامۇڭكارىى براو خوشكانى بەپىزم دەكەم، كە مەسووعەى:  
(ئىمان و ئىلھاد) سوپاس بۆ خوا چاپى دووہمى دەكرىتەو، بە شىوہەكى  
پىكترو، ھەلە چاپىەكانى تىى كەوتبوون، ھەموويان راست كراونەو، پىم  
خۆشە گرنگىيەكى باشى پى بدن، پىم وايە ھەر كەستىك ئەو مەسووعەى  
بە وردىى بخوئىنئەو و لىى تىبكات، ئەگەر ئىماندار بى، ئىمانى باشتەر دەبى  
و، ئەگەر ئىمانىشى نەبى و خواناس نەبووبى، ئەگەر لەگەل عەقل و زگماك و  
زانست دا راست بكات، پىم وايە دەبىتە ھۆى لە دل دا پەيدا بوونى خواناسىى،  
پاشان ئىمان ھىنانى، ستايش بۆ خواش ئەو كىتەبە ھەولدارو، كە تەرجەمەى  
ھەر كام لە زمانەكانى عەرەبىى و فارسىى و توركىى بكرى و، كارى لەسەر كراو.

مه سه له ی سٚیهم:

سه نهج اکتشانی بیرویان بو میژووی گهلانی فهوتاو، که بههیزتیش بوون له کافره کانی پوژگاری پیغه مبهه و زهویشیان زیاتر هه لکولیوه و ناوه دان کردوتهوه، به لام به هوی سته مه وه فهوتیسراون و، به هوی خرابه کاریشیانه وه، سه ره نهجامیکی هه ره خراپ و شوومیان هه بووه:

خوا ده فره موئ: ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُظِلِّمَهُمُ اللَّهُ وَلَئِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا الشَّوَاءُ أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا اللَّهُ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٢﴾﴾

شیرکردنه وهی ئهم دوو ئایه ته، له سیزده برگه دا:

١- ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، ئایا به زهویدا نه پویشتون؟ ئهم هه مره (١) بهش دیسان بو پرسیارکردنه، که ده گونجی پرسیارکردنی سه ره نهشتکارانه (استفهام توبیخی) بئ، ده شگونجی پرسیارکردنی نکو و ئیلیلکردن (استفهام إنکاری) بئ، ئایا به زهویدا نه پویشتون و سه فره یان نه کردوه و گهشت گه رانیان نه کردوه؟ (السَّيْرُ: قَطْعُ الْمَسَافَاتِ مِنْ مَكَانٍ إِلَى مَكَانٍ)، (سَیْر) نه وهیه مرووف ماوهیه که ببری له شوئیکه وه بو شوئیکی دی.

بوچی خوا ﷻ فره موویه تی: ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، له ئیو زهویدا پویشتون؟ له بهر نه وهی بهرگه هه وای زهوییش هه به شیکه له زهوی، که واته: مرووف کاتیک به زهویدا ده روات، مانای وایه به ئیو زهویدا ده روات، چونکه بهرگه هه وای زهوییش به شیکه له زهوی، له راستیدا ئهم زهویه مان پتک دی، له:

أ- بهرگه ئاویه که که چوار له سه ر پتنج (٥/٤) ی پانتایه که دی داده پوشتی.

ب- بەرگە ھەوايەكەى كە بە بەرزىي ھەزار (۱۰۰۰) كىلۆمەتر بەرگە ھەوا دەۋرى زەۋىداۋە، ديارە ئەۋىش دەبىتتە چەند چىنىك.

ج- بەرگە خاكىيەكەى.

تىمە لە ھەۋسۈۋەى (ئىمان و ئىلھاد)دا، زۆر بە وردىي باسى گرنگىي و بايەخىي بەرگە ھەۋاي دەۋرى زەۋىمان كىردە، كە مەۋف و ژيانداران بە ھۆى بەرگە ھەۋاي دەۋرى زەۋىيەۋە، دەتۈانن لەسەر زەۋىي دا بۇين، كەۋاتە: بەرگە ھەۋاي زەۋىش بەشپكە لە زەۋى، بۆيە دەفەرمەۋى: ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، ئايا بە نىۋ زەۋىدا نەبۇشتۈۋن؟ چۈنكە كاتىك مەۋف بەسەر زەۋىشدا دەۋات، بەرگە ھەۋا لەسەرىيەتى، ماناي وايە ھەر بە نىۋ زەۋىدا دەۋات، بە نىۋ بەشپك لە زەۋىدا كە پانتايە كەيەتى و، بەرگە ھەۋايەكەشى لە سەرۋەيەتى.

۲- ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَنِيتُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، سەرنج بدەن! ئەۋانەى پىش وان سەرەنجاميان چۆن بوۋە، چىيان لى بەسەرھات؟

۳- ﴿كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾، لەۋان ھىزبان تۈندىر بوۋ، لەكۆمەلگاي پۇزگارى تۆ، ئەى موحەممەد ﷺ! لە كافرەكانى پۇزگارى تۆ، چ لە نىۋە دورگەى عەرەبىي دا و، چ لە دەۋلەتانى رۆم و فارس و، چ لە ھەموو دىيا، بەھىزىر بوۋن.

كە دەفەرمەۋى: ﴿أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾، ۋاتە: لە پەۋى سەربازىيەۋەۋ، لە پەۋى ماددىيەۋەۋ، لە پەۋى ئاسايىش و ھەۋالگىيەۋە، لە ھەموو پەۋىيەكەۋە ئەۋ دەۋلەتانە كە پىشتىر بوۋن، بە ھىزىر بوۋن.

۴- ﴿وَأَنَارُوا الْأَرْضَ﴾، زەۋىيان كىلا، ياخۇد زەۋىيان ھەلگۆلى و پشكىنىي، چۈنكە: (أَنَارَ، يُنِيرُ، إِثَارَةً) يانى: بە پەيدا كىردنى شتىك لە شتىكدا، ۋەك دەفەرمەۋى: ﴿أَنَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُبْرِحُ سَحَابًا﴾، خوا ﷻ ئەۋ كەسەيە كە بايەكان دەنئىرى، نىجا ھەۋران پەيدا دەكات، لەبەر ئەۋەى ھەۋر ھەلمى سەر دەرپاكانە، كە با لەگەل خۆى دەيۋىتى و پەيداي دەكات، نىجا ﴿وَأَنَارُوا الْأَرْضَ﴾، يانى: زەۋىيان كىلا، پشكىنيان، پىيدا كەران.

(۵) ﴿وَعَمْرُوها أَكْثَرُ مِمَّا عَمَرُها﴾. ئاۋەدانىيان كىردەۋە (سەر زەۋى)، زىياتىر لەۋەى ئەۋانەى رۇژگارى تۆ ئاۋەدانىيان كىردۆتەۋە، واتە: بە كىشتوكال و نەمام ناشتن، بە بىنا لەسەر كىردن، بە ۋوبارو جوگە تىدا ۋاكتىشان، بە رىگە تىدا دروست كىردن، بە پرد تىدا ھەلبەستى، ھەموۋى دەگرىتەۋە، سەر زەۋىيان ئاۋەدان كىردەۋە لىتى بەھرەمەندىبوون.

(۶) ﴿وَمَاءَهُمْ رُئُوسُهُمُ بِالْأَيْتِ﴾، پىغەمبەرەكانىيان بەلگە رۆشنەكانىيان بۇ ھىتان.

(الْبَيْنَات: الْحَجَجُ الظَّاهِرَةُ عَلَى صِدْقِهِمْ)، بەلگە رۆشنەكان لەسەر راستىي پىغەمبەرەكان (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) بە بەلگە رۆشنەكانەۋە چوون بۇ لايان، ھىچ پىغەمبەرەك نەبوۋە موعجىزەيەكى نەبى، دەستەوسانكەر بى بۇ خەلكى رۇژگارى خۇى، بەلگەش بى بۇ نىسپاتى راستىي خۇى، ۋەك لەۋ فەرمايشتەدا ھاتە، كە زۇرجارى دىكەش ھىتاۋمانە، پىغەمبەر ﷺ دەفەرەمۇى: (مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ نَبِيٍّ، إِلَّا وَقَدْ أُعْطِيَ مِنَ الْآيَاتِ مَا مِثْلُهُ أَمِنْ عَلَيْهِ الْبَشَرُ) (أخرجه البخاري: ۶۸۶۶، ومسلم: ۱۵۲ عن أبي هريرة)، واتە: ھىچ كام لە پىغەمبەرەكان نەبوۋە، مەگەر شىكى پىدراۋە كە لەسەر ئەۋە بەشەر بىروا بىتن، ھەر پىغەمبەرەك بە پىنى رۇژگارى خۇى موعجىزەى پىدراۋە.

(۷) ﴿فَمَا كَانَتْ أَلْفُهُمْ يَظْلِمُهُمْ﴾، نىجا نە دەگونجا خوا ﷺ ستمىيان لىبكات، واتە: بەر لەۋەى بىانتىستىنى و ھۇشيارىيان بىكاتەۋە، بىانفەۋتتىنى، بەلكو ئەۋە كە خوا سزاي خۇى دابەزاندە سەريان، بەھۋى ستمى خۇيانەۋە بوو، نەك پىتش ئەۋەى خوا ئاگادارىيان بىكاتەۋەۋە بىانتىستىنى و پىغەمبەرەكانىيان بۇ بىتنى، سزايان بدات، ئەۋە لە ھىكمەت و دادگەرىي خوا عز وجل چاۋەرىي ئاكرى.

(۸) ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾، بەلام ئەۋان خۇيان ستمىيان لە خۇيان دەكرد، واتە: پىغەمبەرەكانىيان (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) بەلگە ۋوون و ئاشىركاكانىيان بۇ ھىتان، ئەۋانىش پىغەمبەرەكانىيان بە درۆ داناو، بەرپەرچىيان دانەۋەۋە بىروايان پىتنەھىتان، خۋاي كار بەجىش سزاي دان.

(۹) ﴿ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَوُوا الشُّوْأَ﴾، دواپی سه رهنجامی نهوانه ی که خراپه یان کرد، خراپترین سزابوو، (عَاقِبَةُ) هم به (عَاقِبَةُ) خوینراوده ته وه، هم به (عَاقِبَةُ) که هه ره یه ک واتای هه یه، چ (منصوب) بِن و، چ (مرفوع) بِن، سه رهنجامی نهوانه ی خراپه یان کرد سزایه کی هه ره خراپ بوو.

﴿الشُّوْأَ﴾، (الشُّوْأَ مُؤَنَّثٌ اسْوًا مِثْلَ أَحْسَنَ وَخُسْنَى)، هه روه ها وه ک: (أَصْغَرَ وَصَغُرَى)، که (فُعِلَی) (تَفْضِيلَ) ه له (سوء) وه، به باره میتنه (مؤنث) ده کیدا، (میغة تَفْضِيلَی) (أَسْوًا)، نجا که ده فهرموئ: (الشُّوْأَ)، (أَلِی) ناساندنی له سه ره، نه مه بُو (جنس) ه، واته: سزایه کیان بُو هات که جینسی هه موو سزایه کی خراپترینی تیدابوو.

هه له ته هه نديکیش له زانایان وایان لیکداوه ته وه: ﴿ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَوُوا الشُّوْأَ﴾، دواپی سزای سه رهنجامی نهوانه ی که خراپه یه کی هه ره خراپان کرد، یانی: (الشُّوْأَ)، ده بیته بهرکار (مفعول به)، ﴿أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾، سه رهنجامه کیان نه وه بوو که پروایان به نایه ته کانی خوا نه هیتنا، ﴿وَكَاثُرًا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ﴾، هه روه ها گالته یان به نایه ته کانی خوا ده کرد.

به لام مانای به که میان به هیتره، که ده لئ: دواپی سه رهنجامی نهوانه ی خراپه یان کرد، (الشُّوْأَ)، سزایه کی هه ره خراپ بوو، بُوچی؟

(۱۰) ﴿أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾، به هوی نه وه ی که نایه ته کانی خواپان به درو دانا.

(۱۱) ﴿وَكَاثُرًا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ﴾، هه روه ها وپرای نه وه که به درو یان داده نان: گالته شیان پِن ده کردن، گالته یان به نایه ته کانی خوا ده کردو، گالته یان به نایه ته کان و به و پیغه مبه ره ش ﷻ ده کرد که نایه ته کانی خوا ی په روه ردگاری هینابوون.

خوا به لوتف و که ره می خوئی نیمه له و که سانه بگپری که ملکه چ دهبن بُو نیشانه کانی که بُو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، نیردراون و، پروا به

هەموویان دینن و، ملکه چ دەبن بۆ پەيامى خوا، که پەيامى خوا تەنیا بۆ  
 بهخته‌وه‌ریی و سەرفرازیی دنیاو دواپۆزی مرقەه‌کان هاتوه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ درسی دوووم ❖

---





## بێناسەیی نەم دەرسە

نەم دەرسەمان ھەفدە (١٧) ئایەت دەگرێتە خۆی، کە ئایەتەکانی: (١١ - ٢٧)، تەوھری سەرەکیان بریتییە لە یەکتایی خوا (وحدانیۃ اللہ)، لە بەدیھیتنەرایەتی و، پەرورەدگاریتی و، خواوەنداریتی و مشوورخۆریەتی، پاشان پەرستراویتی دا، بەلام تیکھەلکێش لەگەڵ باسی پۆژی دوایی دا، ھەلبەتە لە میانێ خستنی پۆوی ئەو دوو پایە بنەرەتە مەزنە ئیماندا، واتە: (بپروا بە یەکتایی خواو بپروا بە پۆژی دوایی)، ژمارەیکێ زۆریش لە نیشانەکانی خواو، لە چاکەو نەعمەتەکانی خوا لە ژبانی بەشەرەدا، خراونە پوو، وەك بەلگە ھێنانەوھە لەسەر ھەردووک پایەو بنەرەتە مەزنەکی ئیمان.

﴿اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (١١) وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُبْلِشُ الْمُجْرِمُونَ (١٢) وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ (١٣) وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُؤْمِدُ بِنَفَرٍ مِّنَ الْأَنْبِيَاءِ (١٤) فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ (١٥) فَسُبْحَنَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ (١٦) وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعِشْيَا وَبُحِينَ تُظْهِرُونَ (١٧) يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُمِيتُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ (١٨) وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ (١٩) وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (٢٠) وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَخِلَافَ أَلْسِنَتِكُمْ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي ذَلِكَ لَا يَنْتَظِرُونَ لِلْعَذَابِ ۖ (۲۲) وَمِنَ الَّذِينَ يَنْتَظِرُونَ أَن يَكُونَ لَهُم مَّا كَانَتْ لَهُمْ أَرْحَامُهُمْ مِّنْ قَبْلُ لَا يَأْتِيهِمْ بِهِمْ لَقِيْلٌ ۚ (۲۳) وَمِنَ الَّذِينَ يَنْتَظِرُونَ أَن يَكُونَ لَهُم مَّا كَانَتْ لَهُمْ أَرْحَامُهُمْ مِّنْ قَبْلُ لَا يَأْتِيهِمْ بِهِمْ لَقِيْلٌ ۚ (۲۴) وَمِنَ الَّذِينَ يَنْتَظِرُونَ أَن يَكُونَ لَهُم مَّا كَانَتْ لَهُمْ أَرْحَامُهُمْ مِّنْ قَبْلُ لَا يَأْتِيهِمْ بِهِمْ لَقِيْلٌ ۚ (۲۵) وَمِنَ الَّذِينَ يَنْتَظِرُونَ أَن يَكُونَ لَهُم مَّا كَانَتْ لَهُمْ أَرْحَامُهُمْ مِّنْ قَبْلُ لَا يَأْتِيهِمْ بِهِمْ لَقِيْلٌ ۚ (۲۶) وَمِنَ الَّذِينَ يَنْتَظِرُونَ أَن يَكُونَ لَهُم مَّا كَانَتْ لَهُمْ أَرْحَامُهُمْ مِّنْ قَبْلُ لَا يَأْتِيهِمْ بِهِمْ لَقِيْلٌ ۚ (۲۷) وَمِنَ الَّذِينَ يَنْتَظِرُونَ أَن يَكُونَ لَهُم مَّا كَانَتْ لَهُمْ أَرْحَامُهُمْ مِّنْ قَبْلُ لَا يَأْتِيهِمْ بِهِمْ لَقِيْلٌ ۚ (۲۸)

## مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

(خوا (هینانه دی) دروستکراو دهست پنده کات، دواپی (پاش نهمانی) ده یگرتنه وه (بو بوون) دواپیش بو لای وی ده گرتد رنه وه (له پوژی قیامه تدا) (۱۱) نهو پوژهش که قیامت دی، تاوانباران نانومیدانه بن دهنگ دهبن (۱۲) (وهک خه بالیان ده کرد) له نپو هاوبه شاکانیاندا تکا کاریان نه بوون و، به هاوبه شه کانیان بیروا بوون (له پوژی قیامه تدا) (۱۳) نهو پوژهش که قیامت دی، لهو پوژه دا (مروقه کان) له یهک جیاده بنه وهو په رته وازه دهبن (۱۴) ئنجا نهوانه ی بپروایان هیناوهو کرده وه چاکه کانیان کردوون، نهوانه له نپو باغ و گولزاردا شادمان ده کرتن (۱۵) به لأم نهوانه ی بیپروا بوون و، نیشانه کانی تیمه و دیداری مه نزلگای کوتایان به درو داناون، نا نهوانه له سزاو نازاردا ناماده کراون و نیشته جین (۱۶) دهجا پاکیی بو خوا، کاتیک ئیواره تان لی دادی و، کاتیک به یانی ده کهنه وه (۱۷) هه روه ها ستایش هه ر شایسته ی وه، له ناسمانه کان و زه وید، له شه وگارد او کاتیک نیوه پوتان لی دادی (۱۸) خوا زیندوو له مردوو ده ردتن و،

مردوو له زىندوو پەيدا دەكات و، سەرزمىنىش (دواى وشك ھەلگەران) و مردنى دەژيەنئەو، ھەر بەو شتو ھەيش (لە قىامەتدا لە زەوى) دەھتيرئەو دەرى (۱۹) ھەروەھا لە بەلگەو نىشانەکانى (خاوندنارىتتى) وى، ئەو ھەيشە (سەرەتا) لە گل دروستى کردوون، دواىي تىو ەكت و پر (بە شتو ھەيشە سەرسورپەنەر) دەبنە مرؤف و (بە زەوييدا) بلۆدەبنەو! (۲۰) ھەروەھا لە نىشانەکانى (پەرودەگار تىي خوا) ئەو ھەيشە، کە لە خۇتان ھاوسەرائىكى بۆ پرەخساندوون، تاكو ھۆگريان بن و خۆشەويستىي و بەزەيى خستۆتە تىوانتەنەو، بىگومان لەو ھەدا نىشانە ھەن بۆ کۆمەلەك بىر بکەنەو (۲۱) ھەروەھا لە نىشانەکانى (مشوورخۆري خوا) دروستکردنى ئاسمانەکان و زەوى و، جياوازي زمانەکان و پەنگەكانتەنە، بە دلىايى لەو ھەدا نىشانە ھەن بۆ زانايان (۲۲) ھەروەھا لە نىشانەکانى (مىھرەبانىي خوا) خەوتتەنە بە شەوو پۆژ (و کاسبىي کردن) و خواستنى (بژيو) تەنە لە بەخششى (خوا)، بە دلىايى لەو ھەدا نىشانە ھەن، بۆ کۆمەلەك بىستىن (۲۳) ھەروەھا لە نىشانەکانى (بالا دەستىي خوا) ئەو ھەيشە کە برووسکەتان پىشان دەدات، مايەي ترس و ئومىدبىشتەنەو، لەسەريو ە ناوێك دادەبەزىتى، زەوى دواى مردنى پى دەژيەنئەو، بىگومان لەو ھەدا نىشانە ھەن، بۆ کۆمەلەك بقامن (۲۴) ھەروەھا لە نىشانەکانى (زانايى و توانايى خوا) ئەو ھەيشە کە ئاسمان و زەوى، بە فەرمانى وى پراوەستاون، ئنجا ھەر کات لە زەويىشەو بانگىكى تايەتى کردن، کت و پر (لە زەوى) دىتە دەرى (۲۵) ھەر کەشيش کە لە ئاسمانەکان و زەوييدا، ھى ويەو، ھەموويان بۆي ملکہچن (۲۶) تەنيا ئەويش دروستکراو دىتتە دى، دوايى (پاش نەھىشتى) دەيگىرپتەو، پىي ئاسانتريشە (لە دروستکردنى) و ەسفى ھەرە بەرزى ھەيشە، لە ئاسمانەکان و زەوييدا، ئەو زالى کارزانە (۲۷).

## شىكردنە ۋە ھەندىك لە ۋىشە كان

(يُسَلِّسُ): (أَي: يَتَسَوَّاهُ أَوْ يَسْكُنُوهُ)، (إِبْلَاسَ) ھەم بە ماناي ناۋمىد بوون، ھەم بە ماناي بى دەنگ بوون دى، دەگوتى: (الْإِبْلَاسُ: الْعُرْزُ الشَّدِيدُ مِنْ شِدَّةِ الْيَأْسِ)، (إِبْلَاسَ) بىر تىپە لە دىل تەنگىيە كى زۆر لە زۆر ناۋمىد بىدا، كە ئىنسان زۆر دىل تەنگ بى، دەگوتى: (أَبْلَسَ فَلَانٌ إِذَا سَكَتَ)، كە سىك كە بىدەنگ دەبى و، لە بى ھىۋايى دا ھىچ قسە ناكات، ئەۋەش پى دەگوتى: (أَبْلَسَ)، كە چاۋگە كە (إِبْلَاسَ) ھە، ھەندىك گوتۇۋىانە: (إِبْلَاسَ) ىش، لەۋە ۋە ھاتە، كە لە بەزەبى خوا ناۋمىد بوۋە.

(رَوْضَكُ): (رَوْضَةٌ) بە (رِیاض) كۆدەكرىتەۋە، (رِیاضُ الْجَنَّةِ: مَحَاسِنُهَا وَمَلَذَّتُهَا، (رِیاضُ الْجَنَّةِ) شۆتە خۆشەكانى بە ھەشت و شۆتە پى لەزەتەكانى بە ھەشت، (الرَّوْضَةُ: مُسْتَنْقَعُ الْمَاءِ وَالْخُضْرَةِ)، شۆتەكە كە ناۋدار بى و، سەۋزايى لى بى، دەلیم: لە راستىدا (رَوْضَةٌ)، بە ماناي باغ و بىستان و گول و گولزار دى.

(يُحْبَرُونَ): دىخۆش دەبن، تاكو شۆتەۋارى نازو نىعمەت لەسەريان دەردەكەۋى، (يَفْرَحُونَ حَتَّى يَظْهَرَ عَلَيْهِمْ جَبَارُ نَعِيمِهِم، الْجِبْرُ وَالْعَبْرُ: الْأَثَرُ الْمُسْتَحْسَنُ)، ۋشە (جِبْر و حَبْر) بە شۆتەۋارى جوان و چاك و پەسەند دەگوتى، (جِبْر و حَبْر) بە زاناش دەگوتىن، باباي زاناي خاۋەن كىتيان، لەبەر ئەۋە ۋە ۋىش زانىارىيەكە لى دەردەكەۋى و جوانى دەكات.

(لَتَسْكُنُوا إِلَيْهَا): تاكو بە ھۆبەۋە ھۆگرىان بن ۋا ئارامىستان بۇ بى و، نۆخۇنتان بۇ بى، (السُّكُونُ: ثُبُوثُ الشَّيْءِ بَعْدَ تَحَرُّكِهِ)، (سُكُونُ): بىر تىپە لە چەسپاندن و سەقامگىر بوونى شىك، دۋاى جوۋلە جوۋلى.

(الْبَرْقُ): (لَمَعَانُ السَّحَابِ)، درهوشانه‌وهی هه‌ور، تیمه برووسکه‌ی پتی ده‌لین، هه‌روه‌ک ده‌نگه‌که‌ی که (رَعْد)، که تیمه هه‌وره تریشقه‌ی پتی ده‌لین، به‌لام تیشکه‌که‌ی (بَرْق)‌ی پی‌ده‌گوترتی: برووسکه.

(فَنُنُونَ): واته: ملکه‌چن، (الْقُنُوتُ: لُزُومُ الطَّاعَةِ مَعَ الْخُضُوعِ)، (قنوت): بریتیه له فه‌رمانبه‌ریی له‌گه‌ل ملکه‌چی، واته: فه‌رمانبه‌ریی پ‌واله‌تیی و ملکه‌چی ده‌روونی.

(الْمَثَلُ): (أي: الوصف) وه‌سف، سیفه‌ت، (وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى) واته: سیفه‌تی هه‌ره به‌رز هی خوایه <sup>ت</sup>، هه‌ر ناوو هه‌ر سیفه‌تیی هه‌ره به‌رز هه‌یه، تابیه‌ته به‌خواوه.

(الْمَثَلُ: عِبَارَةٌ عَنْ قَوْلٍ فِي شَيْءٍ يُشَبَّهُ قَوْلًا فِي شَيْءٍ آخَرَ، بَيْنَهُمَا مُشَابَهَةٌ يُبَيِّنُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ نَحْوُ: الضَّيْفُ ضَيْعَتِ اللَّبْنِ: أَهْمَلْتُ وَفَّتِ الْإِمْكَانَ أَهْرَكَ)، که خوا <sup>ت</sup> ده‌فه‌رموی: (وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى) مانای: سیفه‌تی هه‌ره به‌رز هی خوایه، (مَثَلُ) بریتیه له قسه‌یه‌ک له باره‌ی شتیکه‌وه که بشوبه‌یتنه قسه‌یه‌ک له باره‌ی شتیکی دیکه‌وه له نیواناندا ویکچوون هه‌بتی، تا‌کو به‌کیکیان نه‌وی دیکه‌روون بکاته‌وه، بو‌وینه که گوترا: (الضَّيْفُ ضَيْعَتِ اللَّبْنِ)، له هاوینتی دا شیره‌که‌ت زایه کرد، مه‌به‌ست پتی نه‌وه‌یه: له کاتیکدا که بو‌ت ده‌گونجا، کارنک بکه‌ی، نه‌تکرد، که نه‌وه به‌سه‌ر هاتیکی له‌سه‌ره، به‌لام (الْمَثَلُ يُضَرَّبُ وَلَا يُقَاسُ)، یانی: نه‌گه‌ر تو‌به که‌ستیک بلتی: (الضَّيْفُ ضَيْعَتِ اللَّبْنِ)، مانای نه‌وه‌یه، که نه‌وه که‌سه‌ت وه‌ک نافرته‌ داناه، چونکه نه‌صلی په‌نددکه له‌وه‌وه هاتوه: پیاوێک داخوازیی له نافرته‌تیک کردوه، نه‌ویش شووی پتی نه‌کردوه، تاماده نه‌بووه هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل بکات، داویی نافرته‌ته‌که شووی کردوه، به‌لام ناتاج بووه، چۆته به‌رده‌م مائی کابرای که هه‌بوو بووه، داوای یارمه‌تیی لیکردوه، نه‌ویش پی‌ی گوتوه: (الضَّيْفُ ضَيْعَتِ اللَّبْنِ)، واته: له هاویندا شیردکه‌ت زایه کرد، دیاره نه‌و کاته

كە داۋاي ھاۋسەرگىرىي لى كىردۈە، ھاۋىن بوۋە، يانى: ئەگەر كاتى خۇي نامادە باي ھاۋسەرگىرىي لەگەل مەندا بەكى، ئىستا پىۋىستى نەدە كىرد بىنە بەر دەرگارى مەن، ھەموو شىتەك ھى خۇت دەبوو.

بە ھەر حال (وَلَوْ أَلْمَلْتُ الْأَعْلَى)، يانى: سىفەتى ھەرە بەرزو، ناۋى ھەرە بەرزو، ھالى ھەرە بەرز لە ئاسمانەكان و زەۋىيدا ھى خۇاي پەرۋەردگارە، واتە: ھىچ شىتەك نىە لە ئاسمانەكان و زەۋىيدا بشۋېتتە خۇاي پەرۋەردگارەۋە، ياخود ھاۋتاي خۇا بى.

### ماناي گىشتىي ئايەتەكان

خۇا بى داۋى دە (۱۰) ئايەتى رابردوو، ئەمجار پىناسەي خۇي دەكات، بەلەم تىكەلەكش لەگەل باسى رۇزى دۋايى و دىدارى خۇي دا و، لەم سوۋرەتە موبارەكەدا چۈار جار، خۇا بى ۋشەي (اللە) لە سەرەتاي ئايەت دا دوۋبارە دەكاتەۋە:

۱- ﴿اللَّهُ يَبْدُؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ (۱۱)

۲- ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ﴾ (۱۰)

۳- ﴿اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ﴾ (۱۸)

۴- ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ﴾ (۱۵)

لە ھەر كام لەو چۈار جارەدا، كە خۇا ناۋى خۇي دەخاتە سەرەتاي رستەكەۋە، باسى كۆمەلەك كاروبارو، كۆمەلەك لەسيفەتەكان و، كۆمەلەك لەھالەكانى خۇي دەكات، بۇ نەۋەي لە ميانى نەۋەدا خۇي بە بەندەكانى بناسىتى، كە نەۋە خۋايەي، پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) داۋا دەكەن مەۋقەكان بىپەرستەن، كىيەۋ كارەكانى چىن و سىفەتەكانى چۈنن و ناۋەكانى چىن؟

لیره‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (۱۳)، خوا  
 و ده‌یه‌یتته دی، له نه‌بوونه‌وه پەیدای ده‌کات، ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾، دواى نه‌وه‌ش که  
 ده‌یفه‌ووتینى و لایده‌بات، جارێکی دیکه ده‌یکتیره‌وه، بۆ وێنه: مرۆفه‌کان پێش  
 دروستیان ده‌کات له نه‌بوون، دواى که ده‌یانمرئى، دووباره زیندووێان ده‌کاته‌وه  
 ده‌یانگیرێته‌وه، که هه‌میشه ئه‌م دروستکردن و دووباره دروستکردنه‌وه به‌رده‌وامه،  
 وه‌ك جارى دیکه‌ش گوتوو‌مانه: له هه‌ر چرکه‌یه‌کدا به‌مه‌زنه‌ده، سه‌دو بیست و پێنج  
 ملیۆن (۱۲۵,۰۰۰,۰۰۰) خانه له جه‌سته‌ی مرۆفدا ده‌مرئ و، سه‌دو بیست و پێنج  
 ملیۆن (۱۲۵,۰۰۰,۰۰۰) خانه‌ی دیکه‌ش شوێنێان ده‌گره‌وه، که‌واته: ئه‌م هه‌تانه‌ی  
 (خَلْق) و دووباره دروستکردنه‌وه (إِعَادَةُ الْخَلْق)ه، به‌رده‌وام له جه‌سته‌ی مرۆفدا  
 هه‌یه، به‌نسبه‌ت ژاندارانیشه‌وه به‌گشتی هه‌روایه، ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾،  
 دوايش بۆ لای وی ده‌گیردرێنه‌وه، بۆ سزاو پاداشت.

﴿وَبِیَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةُ یُبْلِیُ الْمُجْرِمُونَ﴾ (۱۴)، ئه‌و پۆزه‌ش که ئاخیر زه‌مان  
 (سَاعَة) هه‌لده‌ستن، تاوانباره‌کان ناو‌میدو بێ ده‌نگ ده‌بن، (نَقُومُ)، یانی:  
 هه‌لده‌ستن، راست ده‌یه‌ته‌وه، (سَاعَة) به‌زۆری له قورئاندا به‌مانای: کاتی  
 تیکچوونی گه‌ردوون دئ، واته: ئاخیر زه‌مان، به‌لام له هه‌ندێک شوێندا به  
 مانای پۆزی دواى دئ، به‌گشتی یان به‌مانای قیامه‌تیش دئ، ئه‌گه‌رنا قیامه‌ت  
 به‌مانای هه‌لسان و زیندوو کرانه‌وه دئ، به‌لام جارى واش هه‌یه (سَاعَة) له  
 جیاتى قیامه‌ت دئ، که ئیره‌یه‌کى له و جارانه‌یه، ﴿وَبِیَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةُ یُبْلِیُ  
 الْمُجْرِمُونَ﴾، ئه‌و پۆزه‌ی که (سَاعَة) دئ تاوانباره‌کان ناو‌میدو بێ ده‌نگ ده‌بن،  
 که به‌ته‌ئکید مه‌به‌ست پێی هه‌لسان و زیندوو بوونه‌وه‌یه، ﴿وَلَمْ یَكُنْ لَهُمْ مِنْ  
 شُرَکَّائِهِمْ شُفَعَاؤُا﴾، هه‌روه‌ها له هاوبه‌شه‌کانیاندا که پێیان وابوو، هاوبه‌شیان  
 و، ده‌یانکرده‌هاوبه‌ش له به‌نده‌یه‌تیی کردندا، به‌شێک له به‌نده‌یه‌تیشیان بۆ  
 ته‌وان ده‌کرد، له نێو ته‌واندا هه‌یج تکا کاریان نه‌بوون، ﴿وَكَانُوا یُشْرَکَّاءِ بِهَمَّ



كَفَرِيكَ ﴿١٣﴾، بە هاوبەشەكانیان بێپروابوون، یانی: بەخەیان لەبەردا درێن و حاشایان لێکردن، گوتیان: ئێوە هاوبەشی خوا نەبوون و، راست نەبوو کە ئیمە ئێوەمان بە هاوبەشی خوا لە پەرستندا، دانابوو.

﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةُ يُومِذُ يَفْقَرُونَ﴾ ﴿١٤﴾، ئەو ڕۆژە کە (ساعة) دێ، واتە: قیامەت دێ، ئەو کاتە دێ، کە مەرقەکان تییەدا زیندوو دەکرێنەوه و هەڵدەستێنێنەوه، لەو ڕۆژەدا دەپرژێن، (ساعة)، یانی: کاتیکی دیاریکراو، پۆژی ئەو کاتە دیاریکراوە دێ، کە مەرقەکان تییەدا هەڵدەستێنێنەوه، زیندوو دەکرێنەوه بۆ سزاو پاداشت، ﴿يَوْمِذُ يَفْقَرُونَ﴾، لەو ڕۆژەدا لێک بڵاو دەبن و، دەپرژێن و، پۆلێن دەکرێن.

﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْحَةٍ يُخْبَرُونَ﴾ ﴿١٥﴾، ئنجا هەرچی ئەوانەن کە پڕوایان هێناوهو، کردووە باشەکانیان ئەنجام داو، ئا ئەوانە لە نێو باغ و بستان و گۆل و گۆلزاردا دلخۆش دەکرێن و، شوێنەواری دلخۆشی و شادمانیە کە لە رووخساریاندا دیارە، ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ﴾، بەلام ئەوانە کە بێپروا بوون و نایەتەکانی ئیمەو، دیداری ئیمەیان بە درۆ داناه، ئا ئەوانە لە نێو نازارو سزادا ئامادە دەکرێن، وە کە چۆن پۆلیس بە دوا کە سێکدا دەگەرێ، دەبگرێ و دەیهێنێ، ئەوانەش ئاوا دەهێنرێن بۆ نێو سزا، چونکە ئەگەر بە خۆشی خۆیان هاتبان، خۆیان دەهاتن، بەلام دیارە ئەوانە هێنارون، پەنجە کە دراوون و دەستگیرکراون و، بە ناچاری پەلکێش کراون بۆ لای سزای خوا.

﴿فَسَبِّحْنَا اللَّهَ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ﴾ ﴿١٦﴾، ئنجا پاکیی بۆ خوا، یان: خوا بە پاک بگرن، یان خوا پاک و بێگەردە، لە کاتی کدا کە دەچنە نێو تێوارەوهو، لە کاتی کدا کە دەچنە نێو بەیانییەوه (تێواران و بەیانیان)، یاخود لە تێوارەوه تاکو بەیانی، هەروەها لە بەیانی تاکو تێوارە، ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ستایش هەر بۆ ئەوه لە ناسمانەکان و زوویدا، ﴿وَعِشْيَا

وَمِنْ تَطْهَرُونَ ﴿١٧﴾، ھەروەھا لە شەواندا (عَشی)، لە دواى نوێزى ئیوارە (نوێزى ەسر) ھو، پى دەگوترى (عَشی)، ﴿وَمِنْ تَطْهَرُونَ﴾، ھەروەھا لە کاتیکدا دەچنە ئیو نیوہ پۆیەو، لە کاتى نیوہ پۆشدا، واتە: لە ھەموو کاتەکاندا، پاکى بو خوا، ستایش بو خوا، لە ھەموو شوێنەکاندا کە ئاسمانەکان و زەویین.

﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾، (خوا) زیندوو لە مردوو دەردینى و، مردووش لە زیندوو دەردینى، ﴿وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾، زەویش دواى ئەوێ مردو، دەردینیتەو دە زیندوو دەکاتەو، مەبەست لە مردنى زەوى، ئەوێە کە پووبەرى زەوى کە پشتر گزوغیای لى بوو، دەغل و دانى لى بوو، کشتوکالى لى بوو، کاتیک دى، ھەمووی زەرد ھەلەگەپى، دواى وشک ھەلەگەپى و، با وەک کە پەگەل پاي دەدات و، زەویە کە سوورو سەقەتالە دەبیتەو ھىچى لى نامینى، ھىچ نیشانەى ژيان و سەوزایى لى نامینى، مەبەست لە مردنە کە ئەوێە، ﴿وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾، دواى ئەوێ ئەو زەویە مردو، زیندوو دەکاتەو، دووبارە ژيان لەو سەر زەویە، سەر دەردینیتەو لە کەشى بەھاراند، ﴿وَكَذَلِكَ نُخْرِجُكَ﴾، ئیوہ ھەر بەو شێوێ دەردەھینرتەو لە زەوى، وەک چۆن ئیوہ سالانە زەوى دەبینن، وشک و قاقرو بى کشتوکال سوورو سەقەتالە، دەبیتەو، گیایە کە لە سەر پشتیەتى و، دەغل و دانە کە ھەر ھەمووی دەرویتەو، یاخود دەبیتە پووش و پەلەش، بەلەم سالى دواى جارێکى دیکە سەر زەوى دەپازیتەو، ئیوہ ھەر بەو شێوێ، ئیستا لە سەر زەویین، ئنجا دواى ئەوێ دەمرن و دەنیزین و دەبنەو بە خاک، ھەر بەو شێوێەى ئەو پووە کە، دەردەھینرتەو لە زەوى.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾، ھەروەھا لە نیشانەکانى خوا ﷻ، واتە: نیشانەکانى بەدھیتەرایەتیی و پەروردگاریەتیی و مشوورخۆریەتیی وى و، لە نیشانەکانى بالادەستیی خوا، زانایى خوا، مېھرەبانى خوا، کاربەجیتى خوا، ﴿أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾، ئەوێە کە ئیوێ لە گل دروست کردو، ﴿ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ﴾

تَنْتَبِهُوا ﴿١٩﴾، دواى ئىوھ كىت و پىر دەبنە بەشەرئىك و بڵاودەبنەو، نىجا لە گلەوھ تاكو بەشەر، خوا ﷻ قوناغەكانى ھەموويان ھەلبواردوون و باسى نەكردوون، تاكو دەرگەوى كە سەرەتاي ئىمە گلەو، كۆتايەكەمان ئەودەيە كە دەبنە بەشەرئىك، مەوفاكى پىر بە كراس و، بە زەويدا بڵاو دەبنەو!

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾، ھەروھە لە نىشانەكانى خوا، ئەودەيە كە لە خۆتان ھاوسەرى بۆ دروست كردوون، ئىجا ئەمە ئەگەر دوئىندراوھەكان (مخاطبين) پىاوان بن، واتە: ئافرەتاني بۆ دروستكردوون و، ئەگەر دوئىندراوھەكان ئافرەتان بن، واتە: پىاوانى بۆ دروستكردوون، ﴿لِتَكُونُوا لِيَّهَا﴾، تاكو ھۆگريان بن و ئارامى و ئوخزنتان بۆيى و، دلتان دابمركى و، ھەست بە ئاسوودەيى بكەن، ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾، لە ئىوانتندا خۆشەويستى و بەزەيى داناو، ھەم يەكديتتان خۆش دەوى و بەرەو يەك پەلكيش دەكرىن، ھەم بەزەيتان بەرانبەر بە يەك دەبى، ئەگەر بەراستى ئۆن و مێردى يەكدى بن و، لەسەر بناغەيەكى راست و دروست، ئەو ھاوسەرگيرىيەتان پىك ھىتابى.

ھەلبەتە لىرەدا وەك لە تەفسىرى سوورەتى (النساء) يش دا، باسمان كردو، كە دەفەرموى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾، لە نىشانەكانى خوا ئەودەيە كە لە خۆتان ھاوسەرانتاني بۆ دروستكردوون، واتە: لە جىنسى خۆتان ولە شىوئى خۆتان، كەواتە: كە دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَعَلَ بَيْنَهُنَّ رَحْمَةً﴾ (النساء)، واتە: ئەي خەلكينە! پارىز لەو پەرورەدگارتان بكەن، كە ئىوئى لە يەك نەفس ھىناوھە دى و، ھاوسەرەكەشى ھەر لە خۆى ھىناوھە دى، ئا ئەو بەلگە نىە لەسەر ئەودى ھەووا لە ئادەم جيا بۆتەو، لە پەراسووى ئادەم دروستبوو، ئەو لە پەيمانى كۆندا ھاتوو بە راستىدا قورئان وا ئافەرموى، ئىجا ئەگەر ھەووا لە ئادەم جيا بوويتەو، بە پىتى ئەو ئابەتەى سوورەتى (النساء)، بە پىتى ئەم ئابەتەى سوورەتى (الروم) يش، دەبى ھەموو ژنەكان لە مێردەكانيان جيابووبنەو، يان ھەموو مێردەكان

لە ژنە كانيان جيا بووبنەو! كە بە تەككيد وانیه، بەلكو هەم ئەوێ سووپەتێ (النساء) و، هەم ئەوێ ئێرەش مەبەستى ئەوێ، كە ژنیش دروستبوو لە هەمان جۆرە نەفس كە پیاوێ لێ دروستبوو، پیاویش لە هەمان جۆرە نەفسە، كە ژنێ لێ دروست بوو، یانی: لە پڕووی نەفس و سروشتەو، یەك نەفس و سروشتیان هەیه، یەك شێو پێكها تەیان هەیه.

لە هەندێك لە فەرماشتاندا پێغەمبەر ﷺ نامۆزگاریی پیاوان دەكات، كە لەگەڵ هاوسەرەكانیان باش بن و، باسی ئەو دەكات كە نافرەت لە شێوێ پەراسوودا دروستبوو، بۆیە دەفەرموێ: (الْمَرْأَةُ كَالضَّلْعِ، إِنْ أَقْمَتَهَا كَسَرْتَهَا، وَإِنْ اسْتَمْتَعَتْ بِهَا، اسْتَمْتَعَتْ بِهَا وَفِيهَا عِوَجٌ) (أخرجه البخاري: ٤٨٨٩، ومسلم: ٥٩).

واتە: ئەوێ هۆرەپرە ﷺ دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: نافرەت وەك پەراسووییە، ئەگەر راستبیکەیهو دەدیشكێتی، ئەگەر بەهرەشی لێوەر بگێری بەلاریی لێی بەهرەمەند دەبی، ئنجا لە هەندێ شوێنان دەفەرموێ: (خُلِقَتْ الْمَرْأَةُ مِنْ ضُلْعٍ)، واتە: لە پەراسوو دروست بوو، یانی: لە شێوێ پەراسوودا دروست بوو، چونكە فەرموودەكێ دیکە دەفەرموێ: (كَالضَّلْعِ) وەك پەراسوو وایە، ئنجا ئەوێش كە دەفەرموێ: نافرەت لە پەراسوو دروستبوو، واتە: لە شێوێ پەراسوودا دروستبوو، شێوێ پەراسوو چیه؟

ئێنسان بیست و چوار (٢٤) پەراسووی هەن، كە دوازدە لەولاو دوازدەش لەولا (لە لای راست و چەپ)، قەفەسێ سینگیان دروستكردو، ئەو قەفەسێ سینگەش جەرگ و دڵ و سپەلاك و سەپل و ئەوانەى هەموویان گرتوونە خۆی، پەراسووێ گان بە هۆی لاریانەو، توانیویانە دەفەى سینگ دروست بكەن، ئەگەر لار نەبوونیایەو راست بوونیایە، بە كەلك نەدەهاتن، نافرەتیش لە چاوی پیاودا لارییەكێ تێدا، ئەویش ئەوێ كە عاتیفەو سۆزى زالە بەسەر عەقڵیدا، بەلام بە هۆی ئەو لارییەو كە لە چاوی پیاودا وایە، ئەگەرنا نافرەت لە

خودی خۆیدا لار نیه، خوای پەرودرگار لەبەر ئەوەی ئەرکی دایکایەتیی و، بە خێوکردنی منداڵ و، منداڵ بوونی بە ئافرەت سپاردووە، وەك شتیکی سروشتیی که هەموو پیاوی دنیا، ناتوانن منداڵێکیان بێن، ئەوە ئەرکیکی سروشتیی و زگماکی ئافرەتانه، ئنجا خوا ﷻ ئەو توانایەشی داوە بە ئافرەتان، که ئەو ئەرکهیان پێ جێبەجێ بکری، ئەویش بریتیه لەوە که شەفەقەت و بەزەییان زیاترە لە عەقڵ و بیر کردنەوەیان، واتە: عەتف و سۆزبان بەهێزترە، بەلام مانای ئەوە نیه که عەقڵیشیان نیه، ئافرەتی وا هەیه لە زۆر پیاوان عاقلترە، هەرودە پیاوی وا هەیه لە زۆر لە ئافرەتان عاتیفیترەو سۆزو هەلچوونی زیاترە، بەلام بەگشتیی ئافرەتان، سۆزو عەتفیان تێدا بە هێزترە، هەرودە پیاوان عەقڵ و هۆشیان تێدا بەهێزترەو، پەيوەندیی نێوان پیاوان و ئافرەتان، پەيوەندییهکی تەواوکاریه، نەك پەيوەندییهکی دژ بەیهکدی بوون و مل بەملەکردن لەگەڵ یەکدی، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾، بەراستی لەوەدا نیشانه هەن، بۆ کۆمەڵیک بیر بکەنەوه، ئەگەر بیر نەکەنەوه لەنهیینی و حیکمەتەکانی خوا تێناگەن، تەماشای دەکەن: ئافرەت کۆمەڵیک تاییه تەمەندیی هەن و، پیاویش کۆمەڵیک تاییه تەمەندیی هەن، تاییه تەمەندییهکانی پیاو بۆ ئەرکه زگماک و خوارسکهکانی پیاو گونجاون و، تاییه تەمەندییهکانی ئافرەتیش بۆ ئەنجامدانی ئەرکه زگماک و خوارسکهکانی خۆی گونجاون، ئەگەر بیرى لێ بکەیهوه، ئنجا لەحیکمەتی خوا تێدەگەى که بۆچی خوا ﷻ ئەو مەسەلەیهی جووتیه تیی (زوجیه)ی داناو، که هەم لە جیهانی بەشەردا هەیه، هەم لە جیهانی ژيانداراندا بە هەموو جوړەکانیانەوه: ئازەلان و پەپەروران و، لە جیهانی پڕووەکەکانیش دا، بەلکو ئەو جووتیه تە لە ماددەى بێ ژيانیشدا هەیه، گەردیلهکانیش لە بارگەى موجیب و سالیب پێك دێن، ئەگەر بیرى لێ بکەیهوه، ئنجا حالیی دەبی که خوا ﷻ تەنیا خۆی تاکه، ﴿وَالشَّيْخُ وَالْوَرَّةُ﴾ ٢٠ الفجر، ئەگەر هەموو دروستکراوهکان جووت (شفیع)ن و، تەنیا خوا تاک (وتر)و بێ وێنیه.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَخْلَفَ الْمَسِيحَ وَالزَّيْطُ﴾ له نیشانه کانی خواو (له به دیهینه رایه تیی و پهروه دگارتیی و خواهنه داریتیی خوا) دروستکردنی ناسمانه کان و زهوی و جیاوازی زمانه کانتان و پهنگه کانتانه، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّعَالَمِينَ﴾، به راستیی له وهدا نیشانه هه، بۆ زانایان، یانی: کهسانیک له وه تیده گهن که بزائن خوا چۆن ناسمانه کان و زهوی هیناونه دی، نه و گهردوونه چۆن دروستکراوه؟ پاشان له جیاوازی زمانه کان بکۆلنه وه که زیاتر له چوار هه زار (۴۰۰۰) زمان له دنیا دا هیه، دیسان جیاوازی پهنگه کان، ته ماشا ده که هیچ دوو مروفتیک له سهر زهوییه، وهک یهک نین، له ناده مه وه تا کو دوا مروفتی ته سهر زهوییه، قهت دوو کهس وهک یهک نین و نابن، ته نانهت دووانه کان (توانم) یش، نهوانیش جیاوازی ورد له نیوانیاندا ههر هیه، نجا که وهک یهک نین، نهک ته نیا له پواله تیان دا، به لکو دهنگیان، سروشتیان، جوړی رۆیشتیان، جوړی هه لسوکه وتیان، جوړی (DNA) یان، هیچیان وهک یهک نین.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾، ههروه ها له نیشانه کانی خوا، بریتیه له خهوتنتان له شهوگاو له پوژگادا، ﴿وَأَبْغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾، دیسان خواستنتان له بهخششی خوا، واته: کارو کاسبیی و گه پانتان به دوا بهخششی خوادا، که نه و بزویو پوزیهیه، پهیدای ده کهن، که دهفه رموی: ﴿مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾، له شوینی دیکه دا خوا ﴿فَهَرْمُو بِهِتِي﴾ له شهوگادا دهخهون و، له پوژگادا کاسبیی ده کهن، ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْهِرًا﴾ ١٧ یونس، واته: شهوی بۆ وایکردوون، که تیدا بسرهون و بهخهون و، پوژگاریشی بۆ وایکردوون تیدا بینن و کاسبیی بکهن، به لاه لیره که ههر دووکیانی پیکه وه هینان، له بهر نه و دیه که دهگونجی مروفت به شهویش کاسبیی بکات و به پوژیش بهخهوی، هه ندیک کهس وای بۆ هه لاه سووړی که به شهوی بیداری و کارو کاسبیی بکات، وهک کاروانجیی و قاچاغجیی و نهوانه ی کاری بارو سوار ده کهن، به پوژتی نیسراحت بکهن و پشوو بدهن، یاخود زور

كەس بە شەو پاسەوان و ئىشكچىەو، بە شەوى كارەكەى خۇى دەكات، بە پۇژى پشوو دەدات و ئىسراحت دەكات، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾، لەودا نىشانە هەن، بۆ كۆمە ئىك بىستىن، واتە: هىزى بىستىن بە كارىتن كە لە دەرەوى خۆيانەو زانىارى وەربگرن، چ زانىارى وەحىي، چ زانىارى خەلكى دىكە لە پى بىستەو، دەتوانن خۆيانى پى دەولەمەند بكەن.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْفَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾، دىسان لە نىشانەكانى خوا ئەو يە كە برووسكەتان پىشان دەدات، هۆى ترساندن و هۆى تەماع وەبەرنانىشتانە، ﴿وَيُزِيلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، لە سەرتووش ئاوىك دادەبەزىنى، ﴿فِيحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾، نىجا زەوى لە دواى مردنى، پى دەزىنىتەو زىندووى دەكاتەو، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾، بە دلىايەو لەودا نىشانە هەن، بۆ كۆمە ئىك بىفامن، عەقلىان بە كارىتن و تىبفكرن، نىشانەى زۆر دەبىنەو لەودا: لە هەورە ترىشقەدا، لە برووسكەدا، لە دابەزىنى ئاودا لە ناسمانەو، كە لە ئەنجامى متورەبوون (تلقیح)ى هەورەكاندا برووسكەو هەورە ترىشقە پەيدادەبن، پاشان زەوى چۆن زىندوو دەبىتەو بەو ئاوەو، چۆن زەوىيەكى قافرو دىمەكار، كە هىچ جۆرە جوولەو سەوزابى لى نى، دواى تەماشادەكەى پر دەبى لە چەندان جۆرە پووەك و، پر دەبى لە گوژ و لالەو نەسرین، ياخود دىك و دال و پووەكى جۆراوجۆر، يان دانەوێلەى جۆراوجۆر، يان سەوزەو تەپەكارو ... هتد.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ﴾، دىسان لە نىشانەكانى وى (خوا) ئەو يە، كە ناسمان و زەوى بە فەرمانى خوا پابووستن.

خوا ﷻ لە زۆر شوێن دا نامازەى بەو كردهو، كە ناسمانى راگرتو، بۆوێنە: ﴿وَمِنْكَ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ ﷻ العج، خوا ناسمانى راگرتو كە بكەوێتە سەر زەوى، مەگەر بە مۆلەتى خۆى، هىچ پارچەبەك لەو ناسمانە

بەر نابێتەووە سەر زەوی، ئەگەرنا هەموو خڕۆکەیی زەوی تەنیا بەشی نەووە دەکات، پارچە نەستیرەیهک، یاخود پارچە خڕۆکەیهکی لەسەر بکەوتنە خوار، ﴿إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ﴾، دواویی کاتیک خوا نەو بانگکردنەیی لە زەوییهووە بانگی کردن، ﴿إِذَا أَنتُم تَخْرُجُونَ﴾، ئێوە یەکسەر دێنە دەر، واتە: لە پۆژی دوایدا، دواي نەووەی خوا بانگتان دەکات، ئیسرافیل بۆ جاری دووهم فوو بە سوڕ (کەرەنا) دا دەکات، ئێوە هەمووتان هەر کەسە لە ئاستی خۆی لە گۆرەکەیی خۆی دێنە دەر، یاخود جەستەکەیی لە کوێدا بلأوبۆتەووە، دێتەووە دەر، پووچی بە بەردا دەکریتەووە.

﴿وَلَهُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٗ قَيْنُونَ﴾، هەر کەسێک لە ئاسمانەکان و زویدا هەیە، هەمووی هی خوایهو، هەموویان بۆ خوا ملکهچن.

ئەمە وا پێدەچن مەبەستی پێ فریشتەکان بن، چونکە فریشتەکان بۆ خوا ملکهچن، فرمانبەری خوان، ئەگەر مەبەستی پێی مرۆف و جند و فریشتەکانیش بن، واتە: لەو پڕووەوە کە ناتوانن لە سیستمی خوا لابەدن و، لەو پڕووەوەش کە یاسا گەردوونییهکان بەسەریندا حاکن، هەموویان ملکهچن بۆ خوا.

﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾، خوا نەو زاتیه کە دروستکراو دەست پێدەکات و دواویی دەیگێرتەووە، ﴿وَهُوَ أَهْوَتْ عَلَيْهِ﴾، نەووە لە لاشی ئاسانتەر، سێناتەر بۆ خوا، هەلبەتە خوا بەپێی عەقڵی ئێمە فەرماشت دەکات، ئەگەرنا بە نەبەت خواوە، ئاسان و قورس نیە، ئاسان و ئاسانتەر نیە، هەمووی وەک یەکە، وەک دەفەرموئ: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾، یەس، واتە: فەرمانی خوا ئەگەر ویستی شتێک بکات، بەس بفرموئ: بیه، یەکسەر دەبێ، بێگومان وشەیی (کن) بیه، دیسان بۆ تیگەیانندی ئێمەیه، ئەگەرنا خوا ﷻ نەو وشەیه بەکارناهیێن، یانی: وەک چۆن ئێوە بە شتیک بلێن: بیه، هەلسە، یەکسەر نەو کەسە هەلسن، یان دابنیشە، یەکسەر دابنیشن،



یان لاچۆ، یە کسەر لایچین، وهك چۆن ئێوه كه فه‌رمانێکی وا ده‌كهن، شته‌كه‌تان بوۆ بێته‌ دی، چه‌ند ئاسانه‌ بوۆ خوای په‌روه‌ردگاریش ئاوايه، یانی: مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه هه‌ر کاتێک ویستی خوا روو بکاته ئه‌و شته، یه‌کسه‌ر په‌یداده‌بێ، ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، سیفه‌تی هه‌ره به‌رزیش ته‌نیا بوۆ خوايه، له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا، که‌واته: ئه‌و شتانه‌ی که ده‌کرێنه هاوبه‌شی خوا، له‌که‌ڵ خواداو له جیاتی خوا ده‌په‌رستین، شتی پووچن، به‌س خوا خاوه‌نی سیفه‌تی هه‌ره به‌رزه له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا، بوۆیه هه‌ر ئه‌ویش شایسته‌ی په‌رسترا و به‌ندایه‌تی بوۆ کرانه، جگه‌ له‌ خووی هه‌مووی دروستکراوی خوايه و به‌نده‌ی خوايه، دروستکراوی خوايه، ئه‌گه‌ر خاوه‌نی ئیراده‌و شعورو هه‌ست نه‌بن، دروستکراوو به‌نده‌ی خوان، ئه‌گه‌ر خاوه‌نی ئیراده‌و هه‌ست و شعور بن، وهك فريشته‌کان و مروّفه‌کان و جنده‌کان، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، هه‌ر خواش ﴿يُزِيلُ﴾ زالی کاربه‌جێیه، زāl و بالاده‌سته‌و، کاربه‌جێشه‌ کاره‌کانی هه‌مووی له‌ شوێنی خوایاندان.

## مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەکەم:

هاتنی پۆزی دوایی مسۆگەرەو، لە کاتی هاتنی قیامت دا، تاوانباران بێ دەنگ و ناوێد دەبن، حاشا لە هاوبەشەکانیان دەکەن و، لەو پۆژەدا خەڵک لە یەک جیادەکێنەو و پەرتەواژە دەبن، بروادارانێ چاکەکار لە بەهەشت داو، بێروایانی بە درۆدانەری نیشانەکانی خواو دیدارەکی، لە نازاری دۆزەخدا نامادە دەکێن:

خوادەفرموی: ﴿اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (١١) وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةِ يُبْلِشُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةِ يُؤْمِدُ يُفْرَقُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾

شیکردنەوی ئەم ئایەتانه، لە هەشت بەرگەدا:

١- ﴿اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾، خوا ﷻ دروستکراو دەست پێدەکات، لە سەرەتاوە دەبەیتێتە دی، دوای دەبگیرێتەو پێشتریش گومان: لەم سووپەتەدا جوار جارێ وشەیی (الله) کراوە بە سەرەتای رسته، ئەمە شوێنکیانە، شوێنی دووهمیان: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾ (١٠)، شوێنی سێیەم: ﴿اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ﴾ (١٨)، شوێنی چوارەم: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ﴾ (٥٤)، کە مەبەست پێیان ئێسپاتی بەکایی خواپە لە پەرورەدگار بوون و، بەدیهێنەر بوون و، پەرستارێ و بەندایەتی بۆ کراندا.

(٢) - ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، دواى ئەوێ که فەوتاندىشنى جارىکى دیکە دە تانگێرتەو، (تُرْجَعُونَ)، خۆتندراویشەتەو: (تُرْجَعُونَ)، بۆ لای وى دەگێردێتەو بە شیوێ ناديار، بەلām (تُرْجَعُونَ)، بە شیوێ حالەتى دوتراو (مُخَاطَب)ە.

(٣) - ﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ﴾، ئەو رۆژە که (ساعة) هەلەدەستى، قیامەت هەلەدەستى، قیامەت رادەبێ، ئەو کاتە دێ که مەرووفەکان تێیدا زیندوو دەکړینەو، تاوانباران بە خەفەتبارییەو ناوێد دەبن.

﴿يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ﴾، تاوانباران ناوێد دەبن، خەفەتبار دەبن، زۆر دڵ داگیراو دەبن، پاشان بێ دەنگ دەبن، چونکە: (الْإِنْسَانُ: سُكُوتٌ بِحَيْرَةٍ)، یان (سُكُونٌ بِحَيْرَةٍ)، بێ دەنگى، یاخود بێ جموجۆلی بە سەرسامی و بە سەراسیمەییەو.

(٤) - ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ﴾، لە نێو هاوبەشەکانیدا تاکااریان نەبوون، وەک خەیاڵیان دەکرد، ئەو خەیاڵ پلاویک بوو، پێیان وابوو ئەوانەى دەیانکەن بە هاوبەشى خوا، لە رۆژى دوایدا، تێکاو پەجایان بۆ دەکەن، لەلای خوا، وەک یەکیک لەوانەى که بە هەلە لە تەسەووف حالیی بوو، ئەگەرنا تەسەووف و تەزکیەى راستەفینە لایەنێکی پەسەنە لە ئیسلامدا، که مسوڵمانان پەروەردە دەکات لە پرووی ئیمانی و، پرووحیی و، پەروشت و ئاکارەو، ئێجا یەکیک لەوانە که بە هەلە حالیی بوو، بە هەلە بەو پێیدا پۆشیستو، بە شیخەکەى خۆى دەلێ:

بۆیە لە دنیا دەستم گر وە تۆ

تاکو لە قیامەت نەبم پەنجەرۆ

یانى: لە دنیادا دەستى بە شیخەکەییەو گرتو، تاکو لە قیامەتێ شەفاعەتى بۆ بکات، لە راستییدا پێغەمبەرەان و شەهیدان و راستان و صالحان و، هەر کەسە لە قەدەر خۆى، تێکاو شەفاعەت دەکات، بەلām دەبێ دەست بە خوا بگری و، بە پێى خوادا بپروێ و، بەندایەتیی خۆت بۆ خوا ساغ بکەیهو، هیچ چاودەروانییەکت لە جگە لە خوا نەبێ، لەو شانەدا که تەنیا بە خوا دەکړین: شیفایەتێنەو،

سەرخستنه‌و، ژێر خستنه، هه‌ر شتێك له‌و ئیش و کارانه‌ی كه‌ ته‌نیا به‌ خوا ڕێژێ ده‌کرێن، داواکردن و چاوه‌ڕوانیی کردنیان له‌ غه‌یری خوا، به‌ شیرك و هاوبه‌ش بۆ خوا دانان له‌ قه‌ڵه‌م ده‌درێ، نجا ده‌فه‌رموێ: له‌ نێو هاوبه‌شه‌کانیاندا كه‌ له‌لای وان هاوبه‌شی خوا بون، نه‌ك له‌ واقیعدا، شه‌فاعه‌ت كارو نكاكاریان نه‌بوون.

٥- ﴿وَكَانُوا يُشْرِكُ بِهِمْ كُفْرًا﴾، له‌وێ به‌ هاوبه‌شه‌کانیان بێڕوا بون، واته: نكوویی ده‌كهن، له‌وه‌ی كه‌ سه‌ره‌رشتییان کردب، دۆستایه‌تیان کردب، حاشایان لی ده‌كهن و، لیان پشت په‌ل ده‌بن، پتیان وابه‌ كه‌ به‌و شیوه‌یه‌ ده‌ریاز ده‌بن، له‌وه‌ی كه‌ له‌ دنیا داوايان كه‌وتوون و په‌رستوویان و له‌ جیاتی خوا به‌شێك له‌ به‌ندایه‌تی، یاخود زۆرێك له‌ به‌ندایه‌تیان بۆ ته‌رخان کردوون.

٦- ﴿وَيَوْمَ نَعْمُ السَّاعَةُ يَوْمَ يَفْعَلُونَ﴾، نه‌و پۆژه‌ش كه‌ كاتی دیاریكراو (ساعة) دی، و پۆژی قیامه‌ت دی، پۆژی سزاو پاداشت و لیپرسینه‌وه‌ دی، له‌و پۆژه‌دا مرو‌فه‌كان په‌رته‌وازه‌ ده‌بن و، لێك ب‌لاو ده‌بن.

نجا خوا ڕێژێ ڕوونی ده‌كاته‌وه‌و چۆن په‌رته‌وازه‌ ده‌بن:

٧- ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ﴾، نه‌مه‌ ڕوونکردنه‌وه‌ی وشه‌ی: ﴿يَتَفَرَّقُونَ﴾، ئاوا لێك ب‌لاو ده‌بن: نه‌وانه‌ی ڕه‌وانان هێناوه‌و، کرده‌وه‌ باشه‌کانیان نه‌نجام داون، نه‌وانه‌ له‌ نێو باغ و بیستان و گول و گولزادا، دلخۆش ده‌کرین، شادمان ده‌کرین، ﴿فَهُمْ فِي الرِّجَاحِ وَالْثَبَاتِ الْمُلْتَفَةِ، وَبَيْنَ أَنْوَاعِ الزُّهْرِ فِي الْجَنَّاتِ يُسْرُونَ﴾، له‌ نێو گول و گولزارو ڕووه‌كه‌ لێك ئالاهه‌كان و هه‌موو جۆره‌كانی گولدا، له‌ نێو باغه‌كاندا، دلخۆش ده‌کرین.

﴿يُحْبَرُونَ﴾، (آی: یُسْرُونَ، يُكْرَمُونَ، يُلَذَّذُونَ بِالسَّمَاعِ وَالْغَنَاءِ، يُتَعَمَّمُونَ)، زانایان به‌ هه‌موو نه‌و وشانه‌ لێکیانداوه‌ته‌وه‌: ﴿يُحْبَرُونَ﴾، دلخۆش ده‌کرین، پزریان لی ده‌گیرێ، و، ده‌کرینه‌ خاوه‌ن له‌زه‌ت و، چێژ و ده‌رده‌گرن، به‌ گۆرانیی و قسه‌ی خۆش و، نازو نێعمه‌تیان پێشكه‌ش ده‌کری.

۸- ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ﴾. به لآم ئەوانەى كە بێبڕوا بوون، بێبڕوابوون بە پىغەمبەرەان (عَلَيْهِمُ السَّلَام)، بە كىتەبەكانى خواو بە پۆژى دواى، هەروەها ئایەتەكانى ئىمەو، دیدارى پۆژى دواىيان بە درۆ داناو، ئا ئەوانە لە سزاو ئازاردا ئامادە دەكرين.

وشەى: ﴿مُحْضَرُونَ﴾، دوو واتای هەن:

۱- (مُحْضَرٌ: أَي حَاضِرٌ بِحَيْثُ لَا يَغِيبُ عَنْهُ)، واتە: ئامادەبەو، لەو سزاو ئازارە ناچىتە دەرى.

۲- (مُحْضَرُونَ: مَا فِي يَدِهِمْ، وَمُحْضَرٌ لَا يُقَالُ إِلَّا فِي الشَّرِّ)، واتە: دەهێترين و، پەلكيش دەكرين، چونكە (مُحْضَرٌ)، تەنیا لە خراپەدا بەكار دەهێترى، چونكە مَرْوُفٌ بُوَ چاكە بُوَ خۆى دەچى، بە لآم بُوَ سزاو ناخۆشى و بُوَ خراپە، دەبى پەلكيش بكرى و، پەپىچەك بدرى و، بە تۆبى بێترى، ئەوانەى بێبڕوا بوون و، ئایەتەكانى ئىمەيان بە درۆ داناو، دیدارى پۆژى دواىيان بە درۆ داناو، ئا ئەوانە لە سزادا ئامادە دەكرين و پەلكيش دەكرين.

خوا بە لوتف و كەپەمى خۆى، ئىمە لەو كەسانە بگىرێ كە بە هۆى نىمان و كردهوى باشهوه، باغ و گول و گولزارەكانى بەههشتان بە قىسمەت دەبن، دلخۆشى و شادمانى ئەو ئىمان بە قىسمەت دەبن، كە هەر دلخۆشى و شادمانى ئەو، ئەو دلخۆشى و شادمانىبە، كە هەرگىز ناخۆشى بە دوادا نایەتەوه، خوا ﷻ بمانپاریزى لەوهى كە بە هۆى كوفرو بە درۆ دانانى ئایەتەكانى خواو دیدارى خواوه، پەلكيش بكرين بەرهو سزاو ئازارو جەزەبەى خوا، كە لەوى خەم و مەینەتیبەك بەسەر ئەو كەسانە دادى، هەرگىز لە كۆلىان نایبەتەوه، خوا بە لوتف و كەپەمى خۆى سەرەنجاممان خێر بكات.

مه سه له ی دووهم:

زگماک و عهقلی ساغ، به پاکگرتن و ستایشکردنی خوا له هه موو کاته کاند، پتیوست ده کهن: ئیواران و به یانیان، نیوه پریان و شهوان، ههروه ها له هه موو شویته کاند: ئاسمانه کان و زهوی، به به لگهی نه وهش که خوا بهرده وام زیندوو له مردوو، مردوو له زیندوو دهر دینن و، زه مین ده ژینتیه وهو، مرو فایه تیش ده ژیه تیتیه وه:

خوا ده فهرموی: ﴿فَسُبْحَنَّ اللَّهَ حِينَ تُسَوَّبُ وَحِينَ تُصْحَوْنَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له ههشت برگه دا:

۱- ﴿فَسُبْحَنَّ اللَّهَ﴾، ئنجا پاکیی و بێخهوشیی بو خوا، پیتی (ف) له: (فَسُبْحَانَ) دا، په یوه ندیی به قسه کانی پێشه وه ههیه، واته: مادام حال بهو شیوهیه، که واته: پاکیی بو خوا، وشه ی: ﴿فَسُبْحَنَّ اللَّهَ﴾:

أ- ده گونجی به مانای (تَسْبِيحًا لِلَّهِ) بن و، (سُبْحَانَ) چاوگ (مصدر) بن، یان له شوینی چاوگ بن، (تَسْبِيحًا لِلَّهِ): پاکیی بو خوا ﴿تَعَالَى﴾.

ب- ده شگونجی ئهمه فهرمان بن، یانی: (سُبْحُوا اللَّهَ تَعَالَى)، واته: خوای بهرز به پاک بکرن، (عَنْ تَصَوُّرِ الْمُشْرِكِينَ أَنَّهُ يَعْبَرُ عَنْ إِحْيَاءِ الْأَمْوَاتِ)، له بیرو بو چوونی هاوبهش بو خوا دانه ره کان، که خوا بن توانایه له زیندوو کردنه وهی مردوو.

ج- یان: ﴿فَسُبْحَنَّ اللَّهَ﴾، یانی: (تَسْبِيحُ اللَّهَ تَعَالَى)، واته: خوا به پاکبیرهوه.

که واته: ﴿فَسُبْحَنَّ اللَّهَ﴾، نهو سن حالته ره زمانییانه ی تیدا ره چاو ده کرین:

أ- (تَسْبِيحاً لِلَّهِ)، پاکی بۆ خوا به ڕەهایی.

ب- (سَبِّحُوا اللَّهَ)، خوا به پاك بگرن.

ج- (مُسَبِّحٌ لِلَّهِ تَعَالَى)، خوا به پاکیراوه.

ئنجبا به پاکگرتنی خوا، به دوور گرتنی خواو، به بهرز گرتنی خوايه، له ههموو نهو شتانهی که له لایهن خه‌لکی نه‌فام و نه‌زانه‌وه، پالده‌درینه لای خوا ﷺ، لێره‌دا به پیتی سیاقه‌که دیاره که کافره‌کان پێیان وابوو، خوا ﷻ بێ توانایه له‌وهی دواي نه‌وهی مردوون و ده‌بنه‌وه به خاك، زیندووێان بکاته‌وه.

٢- ﴿حِينَ تُسْأَرُ رَجِيْنٌ تُصْبِحُوْنَ﴾، له کاتیکدا ده‌که‌ونه ئیو ئیواره‌وه، له کاتیکدا به‌یانیی ده‌که‌نه‌وه، ده‌که‌ونه ئیو به‌یانیه‌وه، (الْإِمْسَاءُ: خُلُوْلُ الْمَسَاءِ، وَالْإِصْبَاحُ: خُلُوْلُ الصُّبْحِ، وَالْمَقْصُوْدُ الدُّخُوْلُ فِي الْمَسَاءِ وَالصُّبْحِ، مِثْلُ: أَهْنٌ وَأَنْجَدَ وَأَشَامَ). وشه‌ی (إِمْسَاء)، واته: داهاتی ئیواره‌و، (إِصْبَاح) واته: داهاتی به‌یانیی، به‌لام لێره‌دا مه‌به‌ست: چوونه ئیو ئیواره‌و چوونه ئیو به‌یانیه‌وه‌یه، وه‌ك: (أَهْنٌ) واته: چوو بۆ ولاتی یه‌مه‌ن، (أَنْجَدَ)، واته: چوو بۆ ولاتی نه‌جد، (أَشَامَ) واته: چوو بۆ ولاتی شام.

٣- ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، خوا ﷻ به پاکیراوه، به پاکی بگرن، به‌پاکیگران بۆ خوا ئیواران و به‌یانان، ستایش هه‌ر بۆ وه‌به له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا، نه‌وهی پێشتی باسی کاته‌کان بوو، باسی کو‌تایی کات و سه‌ره‌تای کات، کو‌تایی پۆژ (ئیواره‌و) و سه‌ره‌تای پۆژ (به‌یانان)، نه‌مه‌شیان: ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ستایش هه‌ر شایسته‌ی نه‌وه له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا، واته: له سه‌ره‌وه‌ی دروستکراوه‌کان و له خوا‌ره‌وه‌یان دا.

وه‌ك پێشتریش گو‌توو‌مانه: (وَلَهُ الْحَمْدُ)، كه (الْعَارُ وَالْمَجْرور) پێش ده‌که‌ون، نه‌مه کورت هه‌لێنان ده‌که‌یه‌نی، نه‌که‌رنا ده‌یتوانی ب‌ه‌رمو‌ی: (الْعَفْدُ لَهُ)، به‌لام ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ﴾ وه‌ك: ﴿إِيَّاكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِيْذُ﴾ ﷻ الفاتحه، کورت‌ه‌لێنانی

ستایشه له خوادا ﷻ، یانی: ستایش بۆ کران له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا، هه‌ر شایسته‌ی نه‌وه.

(٤) - ﴿وَعِشَاءٌ وَجِبْنَ تَظْهَرُونَ﴾، دیته‌وه سه‌ر کاته‌کان: هه‌روه‌ها شه‌وانه‌و، کاتیک ده‌که‌ونه ئیو نیوه‌پۆیانیش.

هه‌ندیک گوتوو یانه: (الْعِشَاءُ: مَا بَعْدَ الْعَصْرِ)، واته: له دوا‌ی عه‌سه‌روه پتی ده‌گوتری: (عِشَاءُ)، به‌لام ده‌شگونجی مه‌به‌ست پی شه‌وگار بی، چونکه (تُمْسُونَ)، دیاره دوا‌ی نوێی ئیواره ده‌گریته‌وه بۆ نه‌وه‌ی دووباره نه‌بی، ﴿وَجِبْنَ تَظْهَرُونَ﴾، له کاتیکدا که ده‌که‌ونه ئیو نیوه‌پۆ.

(٥) - ﴿يُخْرِجُ أَلْحَىٰ مِنَ أَلْمِيتِ﴾، زیندو له مردوو ده‌ردینن.

(٦) - ﴿وَيُخْرِجُ أَلْمِيتَ مِنَ أَلْحَىٰ﴾، مردووش له زیندوو ده‌ردینن.

ئه‌مه هۆکاردانان (تعلیل)، بۆ به‌ پاک‌اگرتن و ستایش کردنی خوا له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا، بۆیه خوا پتویسته به‌ پاک بگیرێ و، به‌ پاکگیراوه، بۆیه به‌ پاک‌گرتن به‌س بۆ‌ی، چونکه نه‌و کاره‌ ناوازانه، ته‌نیا به‌و ده‌گرین، زیندوو له‌ مردوو، مردوو له‌ زیندوو ده‌ردینن، وشه‌ی (مِيت) له‌ هه‌ردوو شوێنه‌کان دا به‌ (مِيت) یش خۆیندراوه‌ته‌وه.

(٧) - ﴿وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾، سه‌ر زه‌مینیش، دوا‌ی مردنی زیندوو ده‌کاته‌وه، مردنی زه‌وی بریتیه له‌ نه‌مانی پروه‌ک و کشتوکال و، جموجۆلی زینده‌وه‌ران و ژيانداران له‌سه‌ری، که دیاره جموجۆلی زینده‌وه‌ران و ژياندارانیش له‌سه‌ر پروه‌ی زه‌وی به‌ هۆی ئاوو، پروه‌ک و شیناوردو دارو دره‌خته‌وه‌یه، که زه‌وی نه‌وانه‌ی له‌سه‌ر نه‌مان، نه‌وانیش نامینن، وه‌ک گوتراوه: (ئاوو ئاوه‌دانیی).

خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: زه‌وی زیندوو ده‌کاته‌وه دوا‌ی مردنی، واته: دوا‌ی نه‌مانی دیارده‌ی ژيان له‌سه‌ری، که پروه‌ک و شیناوردو کشتوکاله.



۸- ﴿وَكَذَلِكَ نُخْرِجُكَ﴾، ھەر بەو شیئە یەش دەردە ھیتین، واتە: وەك چۆن خوا ﷻ ئیستا زیندوو لە مردوو، مردوو لە زیندوو دەردینێ.

نجا کاتی خۆی زانیان چەمکی ئەو زیندوو لە مردوو دەرھیتان و، مردوو لە زیندوو دەرھیتانە لە لایان، چەمکی ئەسك بوو، چەند شتیکی سنوورداری گرتۆتەو، بۆ وێنە:

گوتووایە: جووچکە ئە زیندوو لە ھێلکە ی دەردینێ ئە مردوو، ھێلکە ئە مردوو لە مریشکی دەردینێ ئە زیندوو، یان گوتووایە: گۆلە گەنمی زیندوو، لە دەنکە گەنمی مردوو دەردینێ و، پاشان دەنکە گەنمەکان ئە مردوون، لە گۆلە گەنمیکی زیندوو خاوەن ژیان دەردینێ.

بەلام ئیستا بۆ ئیمە، چەمکی زیندوو لە مردوو دەرھیتان و، مردوو لە زیندوو دەرھیتان، زۆر فراوانە، وەك زۆر جاری دیکە گوتوویمانە: بە مەزەندە زانیانی توتکاری (علم التشریح) دەڵێن: لە ھەر چرکە یەكدا سەدو بیست و پینج ملیۆن (۱۲۵,۰۰۰,۰۰۰) خانە لە جەستە ی مرۆفدا دەمرێ و، سەدو بیست و پینج ملیۆن (۱۲۵,۰۰۰,۰۰۰) دیکە ی زیندوو شوئیان دەگرنەو، خانە زیندووکان لە خواردنی ھەرسکراو ئە لە خوئندا ھەبە، لەوێ دەروست دەبنەو، خانە مردووکانیش لە جەستە فرێدەدرتە دەرەو، لە پتی میزوو پاشەرۆو، ھەناسە فری دانەو.

ھەرەھا ئیستا بۆ ئیمە ئەو چەمکە زۆر زۆر فراوانترە، ئە دەزانین لە چرکە یەكدا ملیاران فایرۆس و، میکروپ و بەکتیریا دەمرن و، ھی دیکە شوئیان دەگرنەو، کەواتە: ئەو زیندوو لە مردوو پەیداکردن و، مردوو لە زیندوو پەیدا کردن، پرۆسە یەکی زۆر گشتگیرە، ھەم جیھانی بەشەر، ھەم جیھانی ژایانداران بە گشتی ئازەل و پەپەرپو زیندەوەرە وردەکان و، ھی ئیو ھەواو، ھی ئیو دەریاو، ھی سەر زەوی و، ھی بن زەوی، ھەموو دەگریتەو، ھەرەھا جیھانی ڕووەك و شیانوردو دارو درەختەکانیش دەگریتەو.

که دەرهموئ: ﴿وَكَذَلِكَ نُخْرِجُكَ﴾، واتە: ۋەك دەرەھێنانی زیندوو لە مردوو، مردوو لە زیندوو، چۆن ئێستا بەردەوام ئەو پرۆسەیە ھەیە، ئێوەش ھەر بەو شیوێە خۆی مۆتەعال کاتێك كە مردن، لە ھەر کاتێكدا كە ویستی لەو زەوییە مردووە، ئێوە بە زیندوویی دەرئێنیتەو.

ھەر ۋەھا كە دەرهموئ: ﴿وَكَذَلِكَ نُخْرِجُكَ﴾، واتە: ئا بەو شیوێە كە ئێستا لەبەر چاوتانە، ھەر بەو شیوێەش لە قیامەتدا دەرەھێنرێتەو.

فەرماشتێکی پێغەمبەر ﷺ ھەیە، لەو بارەو: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «كُلُّ ابْنِ آدَمَ يَأْكُلُهُ التُّرَابُ، إِلَّا عَجَبَ الدُّنْبِ مِنْهُ خُلِقَ وَفِيهِ يُرْكَبُ»} (أخرجه البخاري: ٤٦٥١، ومسلم: ٢٩٥٥، وأبو داود: ٤٧٤٣، والنسائي: ٢٠٧٧).

واتە: ئەبوو ھورەیرە رەزید، دەئێ: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ھەموو جەستە ی ئادەمزاد گۆ دەبخوات، جگە لە ئێسکی کلێنجە (عَجَبُ الدُّنْبِ) كە لێی دروست بوو و لەویش پێكدەھێنرێتەو.

(عَجَبُ الدُّنْبِ) ئێسکی کلێنجە ی پێ دەئێن، لە کۆتایی بېرپراگەکانی پشت دا، ئێسقانیکی بچوو کە ھەیە، كە لە نێو ئەو ئێسكە گچكەيەدا (عَجَبُ الدُّنْبِ) ھەیە، (عَجَب) یانی: نێوك، (دُنْب) یش بە مانای كلك دێ، واتە: کۆتایی بېرپەری پشت، ئەم فەرماشتە ی پێغەمبەر ﷺ ئێستا ئیجازێکی زانستییشتی تێدا، كە ئێستا زانست دەریخستو، كە نێوكە كلكە (عَجَبُ الدُّنْبِ) ە بەھێزترین ماددە یەو بە تێزابیش نافەوتنی و لە بەین ناچێ.

مەسەلەى سێهەم:

خستنه پړووى دواژده نيشانهو به لڼگه‌ى گه‌وره‌و گړنگ، له‌سه‌ر به‌ديه‌نه‌رايه‌تیی و، په‌روه‌ردگاريتیى و، مشوورخوړیى خوا ﴿١٠﴾، بۆ ژيان و مروؤف و گه‌ردوون، وه‌ك به‌لڼگه‌ له‌سه‌ر ته‌نيا په‌رستراويتیى خواو ﴿١١﴾ لاره‌وايى هاوبه‌ش بۆ داناسی:

خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿١٠﴾ وَمِنْ ءَايٰتِهٖۤ اَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَا اَنْتُمْ نٰتَشِرُوْنَ  
﴿١١﴾ وَمِنْ ءَايٰتِهٖۤ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوْا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ  
مَوَدَّةً وَرَحْمَةًۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿١٢﴾ وَمِنْ ءَايٰتِهٖۤ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ  
وَالْاَرْضِ وَاٰخِلَتُهُنَّ اَلْسِنٰتِكُمْ وَالْوَنٰكِرُۙ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٣﴾ وَمِنْ  
ءَايٰتِهٖۤ مَتٰمُكُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَآبِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهٖۤ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ  
يَسْمَعُوْنَ ﴿١٤﴾ وَمِنْ ءَايٰتِهٖۤ يُرِيْكُمْ اَلْبَرَقَ خَوَافًا وَّطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ  
مَآءً فَيُخْرِجُ بِهٖۤ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُوْنَ ﴿١٥﴾  
وَمِنْ ءَايٰتِهٖۤ اَنْ تَقُوْمَ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖۤ ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْاَرْضِ اِذَا اَنْتُمْ  
تَخْرُجُوْنَ ﴿١٦﴾

شیکردنه‌وه‌ى ئەم ئایەتانه، له‌هه‌ژده‌ بڕگه‌دا:

(١)- ﴿١٠﴾ وَمِنْ ءَايٰتِهٖۤ اَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ﴿١٠﴾، له‌ نيشانه‌کانى (واته): له‌ نيشانه‌کانى به‌ديه‌نه‌رايه‌تیی و، په‌روه‌ردگاريتیى و خواوه‌نداريتیى وى، ئەوه‌به‌ كه‌ تبه‌وه‌ى له‌ گۆ هێناوه‌ته‌ دى.

نادەم ﴿١١﴾ پاسته‌وخۆ له‌ گۆ دروست بووه، به‌لام وه‌چه‌ى نادەم به‌ شتیه‌یه‌كى ناپاسته‌وخۆ له‌ گۆ دروست بوون، چونكه‌ جه‌سته‌ى تيمه‌ش سه‌ره‌تا له‌و نوتفه‌یه‌ى كه‌ له‌ ناوى باب و دايك پێك دئى، وه‌ك له‌ سه‌رده‌تای سووړه‌تى (المؤمنون) باسیكى تايه‌تمان ده‌رباره‌ى چۆنیه‌تى دروست بوونى مروؤف كرد،

ئەو نۆتفەيە لە ھەيمەتيکی پياوو ھێلکۆلەي ئافەرەت دروست دەبێ، کە ھەردووکیان دوو زیندەوھەري زیندوون، ئەوانیش لە خوێن دروست دەبن و، خوێنیش لە خواردنی ھەرسکراو و، خواردنی ھەرسکراویش، دووبارە دەگەرێتەوھە بۆ زەوی، کەواتە: ئادەم پاستەوخۆ لە گۆل دروست بوو، بەلام وەچەکەي بە شێوھەکی ناپاستەوخۆ لە گۆل دروست بوون.

(۲) ﴿ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ نَّتَشَارِكُ﴾، دواي ئێوە یەکسەر، کت و پر، دەبنە مەرووفیک کە بە زەویدا بۆدەبنەوھە، چونکە مەرووف سەرچاوەکەي و دەستپێکەکەي: گۆل، چ وەک باب و دایکی: ئادەم و ھەووا سەلامی خوايان لێی، چ وەک یەکی مەرووفەکان.

(ثُمَّ) بۆ پرزەندەي پلەيە (للتَّزْوِجِ الرَّبِّي)، (إِذَا)ش بۆ (مُفَاجَأَةٍ)یە، کتو پر ئێوە دەبنە مەرووفیک کە بۆدەبنەوھە، واتە: بەسەر زەویدا بۆدەبنەوھە، ئنجا گۆل لە کوو و مەرووف لە کوو؟ مەسافەو ماوھەکی زۆر دووريان لە نێوان ھەيە، بۆیە خوا ﷻ وشەي (ثُمَّ)ی بەکارھێناو، واتە: دواي پلەيەکی زۆر بەرزتر بۆ ئێوە دێتە پێش، کە دەبنە مەرووف.

ئەمە نیشانەي یەکەمە لەسەر خواناسی، کە خوا ئێمەي لە گۆل ھێناوھە دي و، دواي بووینە مەرووفانیک کە بەسەر زەویدا بۆبووینەوھە.

(۳) ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾، ھەروھە لە نیشانەکانی خوا، واتە: لە نیشانەکانی بەدیھیتەرایەتی و پەروردگاریتی و مشوورخواریتی و خواھەنی ئەوھەپی زانیاری و کاربەجی بی بوونی خوا، ئەوھە کە لە خۆتان ھاوسەراي بۆ ھێناوھە دي، ئنجا ئەمە ئەگەر دوێراوھەکان پیاو بن، واتە: ئافەرەتان بۆ ھێناوھە دي و، ئەگەر دوێراوھەکان ئافەرەتان بن، واتە: پیاوانی بۆ ھێناوھە دي.

مانای وایە ئافەرەتان و پیاوان لە یەک جۆرە نەفسن. وەک پێشتریش گوتمان: مانای ئەوھە نیە، ژن لە پیاو جیابووینەوھە، یان پیاو لە ژن جیابووینەوھە، بەلکو یانی: لە یەک جۆرە نەفسن، کەواتە: ئایەتی یەکەمی سوورەتی (النساء)یش،

که ده فەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾، که زۆریک له توێژەردوانی قورئان، ئەوە بیان کردۆتە بەلگە که هەووا له ئادەم جیابۆتەوه، ئنجا هەندیک دەلێن: له پەراسووی چەپی، له راستیدا ئەو نایەتە سووڕەتی (النساء) نایتە بەلگە لەسەر ئەوه، چونکە ئەگەر ئەو نایەتە بەلگە بێ لەسەر ئەوهی هەووا له ئادەم جیابۆتەوه، دەبێ ئەم نایەتە سووڕەتی (الروم) ییش، بەلگە بێ لەسەر ئەوه: که هەموو ژنەکان له پیاوکانیان جیاپوونەوه! که له راستیدا ئەوه وانیه، مەبەست ئەوهیه که هەوواش هەر لەو جۆرە نەفسە دروستبووه، که ئادەمی لێ دروستبووه، یانی: ئەي پیاوکان! ژنەکان و هاوسەرەکانتان له هەمان جۆرە نەفس، که ئیوهی لێ دروستبوون، ئەوانیش لەو جۆرە نەفسە دروستبوون.

ئنجا پەنگە بلێن: ئەوه بۆ ئیمە شتیکی بەلگە نەویستە، بەلام بەشەر کاتی خۆی که له پووناکی پیغه مەبەرایەتی و وەحیی دوور که ووتۆتەوه، بیرۆکەي سەبرو سەمەرەي بۆ دروستبوون، کاتی خۆی له ئێو یونانییەکاندا مشتومڕ بووه لەسەر ئەوه که: نایا ئافەرەتیش وەك پیاو خاوەنی نەفسە یان نا؟ هەندیکیان گوتویانە: نەخێر خاوەنی نەفس نیه، یانی: خاوەنی پووح نیه، دوايی هاتوونە سەر ئەوه که بەلێ، ئەویش خاوەنی نەفس و پووحه، بەلام خاوەنی نەفسیکی حەییانییه، نەك ئینسانی، بۆیه خوا ﷻ له سووڕەتی (النساء) دا، ده فەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾، واتە: ئەي خەلکیه! پارێز لەو پەرەردارەتان بکەن که ئیوهی له یەك نەفس دروستکردوه (که ئادەمه)، هەر خۆیشی هاوسەرەکهی دروستکردوه، واتە: هەر له جۆری خۆی، مانای وایه: دایک و بابی مرقایەتی له یەك جۆرە نەفسن و، ئیوهش ئەي پیاوکان! بزائن که ئافەرەتەکانتان هەمان جۆرە نەفس و پووحیان هەیه، که ئیوه هەتانه<sup>(۱)</sup>.

(۱) له تەفسیری سووڕەتی (النساء) ئەو ده فەهی (پەیمانی کۆن) مان هێناوه که دەلێ: هاوسەری ئادەم (هەووا) له پەراسووی چەپی ئادەم دروستبووه.

كە ئەۋەشيان نىشانەى دوۋەمە لە نىشانەكانى خوا.

ئىنجا بۇچى خوا ﷻ ھەر لە جۆرى نەفسى پىاۋەكان، ئافردەكانى ھىئانۋە دى؟ يان ھەر لە جۆرى نەفسى ئافردەكان، پىاۋانى ھىئانۋە دى؟

۴- ﴿لَتَسْكُنُوا إِلَيْهَا﴾، تاكو ھۆگريان بىن، تاكو بەھۆيانەۋە ئۇخۇنتان بۇ بىن و، پىيان دىلخۇش بىن، (السُّكُونُ مُسْتَعَارٌ لِلْأَمْنِ وَفَرَحِ النَّفْسِ، وَصُمْنٌ «لَتَسْكُنُوا»، مَعْنَى لَتَمِيلُوا فَعْدَى بِ- «إِلَى»)، (سكون) بۇ ھۆگريى دىلخۇشبوۋى نەفس خوازراۋەتەۋەو، وشەى (لَتَسْكُنُوا)، ماناى: (لَتَمِيلُوا) مەيل بىكەن بە لايانداۋ، بە لاياندا بىچن و، ھۆگريان بىن، ئەم مانايەى خراۋەتە ئىتو، بۇيە بە (إلى) تەۋەددى پىكراۋە، دەنا دەيتۋانى بىفەرمۇى: (تَسْكُنُوا) يان (تَسْكُنُوا بِهَا)، بەلام كە دەفەرمۇى: ﴿لَتَسْكُنُوا إِلَيْهَا﴾، ھەم ماناى ئارامىي و ئۇخۇن، ھەم ماناى مەيل بەلادا كىردن و ھۆگربوۋىش دەگەيەنى.

۵- ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾، خۇشەۋىستىي و بەزەيىشى خىستۋە ئىۋانتان، ئەم ئۇخۇن بۇ ھاتن و ھەبوۋى خۇشەۋىستىي و بەزەيى لە ئىۋانى ئافردەتان و پىاۋاندا، يەككىي دىكەيە لە نىشانەكانى (نىشانەى سىيەم) پەرۋەردگار ئىتتى خوا، كە (مَوَدَّةً) بە ماناى خۇشەۋىستىي دى و، (رَحْمَةً) يىش بەزەيى، كە سىفەتتەكە پال بە ئىنسانەۋە دەنى مامەلەى چاك بىن.

۶- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾، بەراستىي لەۋەدا نىشانە ھەن، بۇ كۆمەلەك بىر بىكەنەۋە، بۇچى فەرمۇيەتى: بىردەكەنەۋە؟ چونكە بەدلىيىي ھەبوۋى ئۇخۇن و ھۆگريى و، ھەبوۋى خۇشەۋىستىي و رەحم و بەزەيى لە ئىۋان ۋن و پىاۋدا، بە فىكرو ەقىل دەرەك دەرەك و، كەسەك بىر نەكاتەۋە، ئەو راستىيانەى بۇ دەرەك ئاكرىن كە حىكمەتى ئەۋە چىيە، ھەم پىاۋ بە ھۆى ئافردەتەۋەو، ھەم ئافردەت بە ھۆى پىاۋەۋە، ھەست بە ئۇخۇن و ئارامىي و تەسكىنىي دەكەن؟!

۷- ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ھەرۋەھا لە نىشانەكانى پەرۋەردگار ئىتتى و بەدپەننەرايەتتى و مشوورخۇرتتى خوا، دروستكىردنى ئاسمانەكان و زەۋىيە، واتە:

گەردوون، ئەم گەردوونە زۆر نیشانەیهکی گەوردیە، وەك لە سوورەتی (العنكبوت) دا، خوا ﷻ فرموی: ﴿ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ يَاحَيِّ اِنَّكَ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴾.

لە راستییدا ئەم گەردوونە مولکی خوایەو زۆر زۆر فراوانە، پێشتریش باسمان کردووە: کە تێستا نۆتترین بیردۆزە فیزیایی و گەردوونی، ئەوەیە کە تیرە گەردوون بە دەوری پازدە ملیار (۱۵,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) سالی تیشکی مەزەندە دەکری، واتە: تیشک بە پازدە ملیار (۱۵,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) سال، نەجای مەسەر و ئەوسەری گەردوون دەکات، هەلبەتە ئەوە هەر بە مەزەندە زانیانە، ئەوەندە کە بە دووربێنەکان بۆیان کەشف بوو.

۸- ﴿ وَخَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَالْزُكُرَ ﴾، هەروەها لە نیشانەکانی خوا: جیاوازی زمانەکانتان و ڕەنگەکانتان، دیارە لە فوڕاندا هەمیشە وشە (لسان) بە مانای (لغة)، ئەو وشەو دەرپرێنە کە مەزەندەکان بە هۆیەو لێک حالی دەبن، نەك ئەو زمانە کە شتی پێ دەخوری و قسە پێ دەکری، جیاوازی زمانەکان کە بە مەزەندە زانیان، تێستا چوار هەزار (۴۰۰۰) زمان، لە نێو مەزەندەکان هەیە، چوار هەزار (۴۰۰۰) زمانی سەر بە خۆو سەرەکی، جگە لە زارو لە هەجەکان، هەلبەتە مەزەندەکان دروستدەکەن، خوا ﷻ توانایەکی داوەتە مەزەندەکان، هەروەك ئەو نایەتە سوورەتی (البقرة) دەلالەتی لە سەر دەکات، کە کاتی خۆی لە تەفسیری سوورەتی (البقرة) دا، باسمان کرد کە دەفەر موی: ﴿ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ﴾، واتە: هەموو ناوەکانی فێری ئادەم کردن، یانی: توانایەکی بە ئادەم دا کە بتوانی ناو لە شت بێتی و، زمان دروستبکات.

(وَالْوَنُكُم)، هەروەها جیاوازی ڕەنگەکانیشتان بە لگەو نیشانەکانی خواناسییە، کە دیارە جیاوازی ڕەنگەکانیش بە هۆی جیاوازی ژینگەکان و، جووری خواردن و خواردنەووە، ئیش و کارو... هتد لە ئەنجامی ئەوانەدا جیاوازی ڕەنگەکان دروست دەبێ.

ئەوانەش سى نىشانەى دىكەى خواى پەرۋەردگارن، كەواتە: (۶+۳=۹) ھەتا تىستا.

(۹) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾، لەوھدا نىشانەى زۆر ھەن، بۆ زانايان، چونكە ئەم سى شتە: دروستکردنى ئاسمانەكان و زەوى، واتە: گەردوون و، جىاوازىي زمانەكان و ڕەنگەكان، بەھۆى زانست و لىكۆلىنەوھوھ دەردەكەون، بۆيە دەفەرموى: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾، ھەلبەتە خوێندراویشەتەوھ: (للعالمين) واتە: بۆ جىھانىيان بۆ ھەموويان.

(۱۰) ﴿وَمِن مَّآيَتِهِ مَنَامُكُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾، لە نىشانەكانى بەدىھتەنەرتىي و پەرۋەردگارتىي و مشوورخۆرتىي و، خاوەنى ھەموو سىفەتتىكى بەرزو چاك بوونى خوا ﷻ، شاىستەى ھەموو ستايش كردنىك و بە پاككرتتىك، ھەوتەمىن لە نىشانەكان و بەلكەكانى برىتە لە: خەوتنتان بە شەوگارى بە پۆزگار.

پىتى (ب) لىرەدا لە (بالىل)دا، بۆ (ظرف)ھو، بە ماناى (فى) دى، يانى: (فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ)، بە زۆرىي لە قورئاندا، خوا ﷻ كە باسى خەو دەكات دەبەستتەوھ بە شەوگارىھو، كاتىك باسى كاسىي دەكات، دەبەستتەوھ بە پۆزگارھو، بەلام لىرەدا ھەردووکیانى تىكەل كەردوون، لەبەر ئەوھى ھەرچەندە بە زۆرىي واىە كە خەلك بە شەو دەخەوئ و بە پۆز كە دنيا پووناكە، كارو كاسىي دەكات، بەلام جارى واش ھەيە خەلك بە شەوئ بۆى ناكړئ بخەوئ و، كارو كاسىي دەكات: ئىشكە دەگړئ، كاروان دەكات، يان لەبەر ھەر ھۆكارىك، بە پۆزگار دەخەوئ، كەواتە: ھەم شەوگارى ھەم پۆزگارىش، ھەم بۆ خەوتن و، ھەم بۆ كارو كاسىي و بە دواى بەخششى خوا كەوتن، بەكاردەھىنرئ.

(۱۱) ﴿وَإِنبَغَاؤُكُمْ مِّن فَضْلِهِ﴾، خواستنتان بۆ بەخششى خوا (طَلَبُكُمْ لِلزُّقَى الَّذِي هُوَ فَضْلُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْكُمْ)، داواكردنتان بۆ بڑيوٲك كە بەخششى خوايە ﷻ لەسەرتان، ئەمىش نىشانەى ھەشتەمىن.



كەواتە: لىرىش دوو نىشانە ھەن: ھەم خەوتن لە شەوو پۇژداو، ھەم كارو كاسىيى كردن لە شەوو پۇژدا، ھەر كاميان نىشانەيەكى سەريەخۇن.

(۱۲) - ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾، لەو ھەدا نىشانە ھەن، بۇ كۆمەلەك بېيىستى، بۆيە دەفەرموئى: بۇ كۆمەلەك بېيىستى، چونكە باباي خەوتوو، ئاگای لە ھىچ شىك نى، مەگەر دوايى بۆي بگىرنەو، بلىن: كە خەوتبوى ئاوات گوت، وپتەت كرد، بەو شىوہە خەوتى، ئەگەرنا بۇخۇ ئاگادار نى، دەبى دوايى بۆي بگىرنەو ھەو بېيىستى، لە پىيى بېيىستى خۆيەو، دوايى دەزانى كە لە ھالەتى خەوتنەكەيدا چى گوزەراو!

(۱۳) - ﴿وَمِنَ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾، ھەرۈھە لە نىشانەكانى خوا ھۆي ئەوہە كە برووسكەتان پىشان دەدات، ھەم دەبىتە ھۆي ترساندنتان و، ھەم دەبىتە ھۆي ئومىدەوار كردنتان (يُخِيفُكُم خَوْفًا، وَيُطْمَعِكُمْ طَمَعًا)، ترسەكە بۇ ئەوہە بترسن، كە ئەو برووسكەيە زىيانان پى بگەيەننى، كە زۆر كەس بە برووسكەو، بە ھەورە تىشقە لە بەين دەچن، ئومىدەواربوونىشان بە ھۆي ئەوہەيە كە دەزانن ھەر ھەورەك برووسكەي ھەبوو، ھەورە تىشقەي ھەبوو، ماناى وايە موتوربە بوو ھەو بارانى پىتوہە، ياخود بەفرو تەرەي پىتوہە.

دىارە (خَوْفًا وَطَمَعًا) ھەردووكان (مَفْعُولٌ لِأَجْلِ) يە يانى: (إِرَادَةٌ أَنْ تَخَافُوا خَوْفًا وَتُطْمَعُوا طَمَعًا)، واتە: بۇ ئەوہى كە بترسن بە ترسان و، ئومىدەوار بن بە ئومىدەوار بوون.

(۱۴) - ﴿وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، لە سەرتودش ئاو دادەبەزىننى، ھەمىشە گوتوومانە: خوا ھۆي بە زۆرى دەفەرموئى: ئاو دادەبەزىننى، ئەك باسى باران (مَطَرٌ) يكات، چونكە كە فەرموئى: ئاو، باران، بەفر، تەرەز شى (بُخَارٌ)، ئاونگىش دەگىرتەو، ھەموو ئەو تەپايىيە كە لە ئاسمان، لە سەرتوہ دى، بەرەو زەوى، ھەمووى دەگىرتەو.

كە ئەمە نىشانەي نۆيەمى خواي پەرۋەردگار بوو.

۱۵- ﴿فَيَحْيِي بِمِ الْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾، نىجا زهوى ٱن زىندوو ده‌كاته‌وه، دواى مردنى، دواى ئه‌وهى كه زهوى وشك و برىنگ و دىمه‌كارو قاقى بووه، نىشانه‌كانى ژيانى له‌سه‌ر نه‌ماون، ٱرووه‌كه‌كان هىچيان له‌سه‌رى نه‌ماون، به هوى ئه‌و ئاوه‌وه كه بوى داده‌به‌زىتى له سه‌رىتوه، پىتى زىندوو ده‌كاته‌وه.

ئەمیش نیشانه‌و به‌لگه‌ى ده‌یه‌مى خوا‌ناسیى.

۱۶- ﴿إِنَّكَ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾، له‌وه‌ش دا نىشانه‌هه‌ن، بۆ كۆمه‌لىك عه‌قلىان هه‌بن، هوشيان هه‌بن، بىر بكه‌نه‌وه، بوىه‌ وايفه‌رموو، چونكه‌ ئه‌و شتانه به‌ عه‌قلى سه‌لىم ده‌زانرێن، ئه‌گه‌ر مرقوف عه‌قلى هه‌بن و هوشى هه‌بن، ده‌زانى كه برووسكه‌و، ئاو دابه‌زىن له سه‌رى و، زىندوو بوونه‌وه‌ى زهوى پىتى، ئه‌وانه‌ هه‌ر سىكيان نىشانه‌ى ته‌نیا به‌دییه‌ته‌راپه‌تى و ته‌نیا په‌روه‌ردگارىتى و ته‌نیا خاوه‌ندارىتى خوا، بوىه‌ ده‌بن ته‌نیا ئه‌وىش په‌ستراو بن.

۱۷- ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ﴾، هه‌روه‌ها له نىشانه‌كانى خوا ئه‌وه‌یه كه ئاسمانه‌كان و زهوى، به‌ فه‌رمانى خوا ٱاده‌وه‌ستن، (الْقِيَامُ: الْبَقَاءُ الْكَامِلُ الَّذِي يُشْبِهُ بَقَاءَ الْقَائِمِ غَيْرِ الْمُضْطَّعِ وَالْقَاعِدِ)، بوىه‌ ده‌فه‌رموى: له نىشانه‌كانى ئه‌وه‌یه كه ئاسمانه‌كان و زهوى ٱابه‌وه‌ستن، ٱاوه‌ستان لێره‌دا، واته‌: مانه‌وه‌ى به‌ ته‌واوى كه بشوبه‌یه‌ته مانه‌وه‌ى كه‌سىك كه به‌ پتوه‌ ده‌وه‌ستى، نه‌ك داده‌نىشى، یاخود ٱالده‌كه‌وى، واته‌: به‌ تىرو ته‌واوى ئه‌و ئاسمان و زهوىیه‌ ده‌مىنه‌وه‌.

لێره‌دا مه‌به‌ست له‌ فه‌رمان (أمر)، دياره‌ كه فه‌رمانى په‌یداكردن (أمر التَّكْوِين)ه، كه برىتیه‌ له‌و سىستم (نظام)ه كه خوا داىناوه‌ تاكو ئاسمان و زهوى، گه‌ردوون به‌مىنه‌وه‌و به‌رده‌وام بن.

ئەمیش نیشانه‌ى یازده‌یه‌مه‌.

۱۸- ﴿ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنتُمْ تَخْرُجُونَ﴾، دواپی هەر کاتیک بانگی کردن، ٲیوه کت وپر له زهوی دٲنه ده‌ری.

ته‌میش نیشانه‌ی دوازده‌یم و کۆتاییه که له‌م نایه‌تانه‌دا خراونه‌روو.

ئنجا با‌قسه‌و سه‌رنجی سٲ له‌ پروونکه‌ره‌وانی قورٲان بده‌ین، له‌باره‌ی ئه‌و ٲسته‌ی کۆتاییه‌وه:

۱- (الطبري) له‌ باره‌ی ﴿ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ﴾ ه‌وه، گو‌توویه‌تی: (إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ مِّنَ الْأَرْضِ، إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مُّسْتَجِيبِينَ لِدَعْوَتِهِ إِيَّاكُمْ)<sup>(۱)</sup>، واته: ٲیوه له‌ زهوی دٲنه ده‌ری، کاتیک که‌ خوا بانگتان ده‌کات، ٲیوه وه‌لامی بانگکرده‌که‌ی ده‌ده‌نه‌وه‌و، له‌ زهوی دٲنه ده‌ری.

۲- (فخر الدين الرازي) گو‌توویه‌تی: (فَالْمَدْعُوُّ يُدْعَى مِنَ الْأَرْضِ، يَعْنِي أَنْتُمْ تَكُونُونَ فِي الْأَرْضِ فَيَدْعُوْكُمْ مِنْهَا فَتَخْرُجُونَ)<sup>(۲)</sup>، ﴿ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ﴾، بانگکرده‌که‌ له‌ زهوییه‌وه نیه، به‌لام ٲیوه له‌ زهوییدان که‌ بانگتان ده‌که‌ن، ٲازی ده‌لٲ: بانگکراوه‌که‌ له‌ زهوییه‌وه بانگ ده‌کرٲ، واته: ٲیوه له‌و کاته‌دا له‌ زهوییدا ده‌بن، که‌ خوا بانگتان ده‌کات و، له‌ زهوی دٲنه ده‌ری.

۳- (محمد الطاهر بن عاشور)، ده‌لٲ: (مِنَ الْأَرْضِ مُتَعَلِّقٌ بِتَخْرُجُونَ قُدَمَ عَلَيْهِ)<sup>(۳)</sup> واته: که‌ ده‌فه‌رموٲ: ﴿إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنتُمْ تَخْرُجُونَ﴾، یانی: (إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ مِّنَ الْأَرْضِ) به‌لام ٲٲشی خراوه.

هه‌موویان هه‌ر یه‌ک واتایان هه‌یه، گرنگ نه‌وه‌یه بانگکرده‌که‌ له‌ زهوییه‌وه نیه، به‌لکو بانگکرده‌که‌ له‌لایه‌ن خواوه‌یه، به‌لام مرو‌فه‌کان له‌ زهوی دٲنه ده‌ری.

﴿إِذَا أَنتُمْ تَخْرُجُونَ﴾، ٲیوه له‌ زهوییه‌وه دٲنه ده‌ری، (إِذَا) بۆ‌کت وٲٲی (مُفَاجَأَةً)یه، یانی: زۆر به‌خیرایی و کت وٲٲ دٲنه ده‌ری، کاتیک خوا بانگی کردن.

(۱) جامع البیان، ج ۲۱، ص (۵-۴).

(۲) التفسیر الکبیر، ج ۲۵، ص ۱۰۱.

(۳) التحریر والتنویر، ج ۲۱، ص ۸۱.

## کورتە باسیک دەربارەى

بیست وردەکاریى جەستەى مرۆف لەبەر تیشکی ئەم نایەتەدا

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾

واتە: لە نیشانه‌کانى خوا ئەوەیە کە ئێوەى لە خاک دروست کردووە، دواى ئێوە دەبنە مرۆفانىک و بـلاو دەبنەو، (النابلسی)<sup>(۱)</sup> لە تەفسیرەکەى خۆى دا هەندیک شتى جوان دەلى، هەلبەتە تێمە ستایش بۆ خوا لە سەرەتای تەفسیری سوورەتى (المؤمنون) دا باسیکی سەربەخۆمان لە بارەى چۆنیەتى دروستبوونی مرۆفەووە کردووە، هەرودەها لە مەوسووعەى: (ئیمان و ئیلحاد) دا، زیاتر لە سەد (۱۰۰) لاپەرمان تەرخانکردووە بۆ باسکردنى جەستەى مرۆف، وەك پێکهااتەکانى و کۆئەندامەکانى، هەر کەسێک بیهوێ دەتوانى بگەرێتەووە بۆ ئەو مەوسووعەیه، وردەکاریى زۆرمان لە بارەى مرۆف و جەستەى مرۆف و، کۆئەندامەکانى ئەو هەموو کارە سەرسوڕەینەرەکانە کە ئەنجامیان دەدەن، باسکردووە، بەلام لێرەدا لە قەدەر سروشتى ئەم تەفسیرە، پێم خۆش بوو هەندیک شت باس بکەین: کە کۆل و خاک لە کوێ و، ئەو مرۆفە لە کوێ، کە دەبێتە مرۆفێکى تێرو ئەواوو، ئەو هەموو مرۆفانە کە دواى بە زەوییدا بـلاو دەبنەو؟

چەند زانیارییه‌ك دەربارەى جەستەى مرۆف لە بیست برگەدا:

۱- لە مێشکى مرۆفدا سەد ملیار (۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) خانەى ژێرخانىی (استنادی)ی، هەن، لێنان، تاكو تێستا وەك پێویست ئەركەكەیان نەزاندراو، بەلام لە توێكلى مێشكدا

چواردە مىليارد (۱۴,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) خانە ھەن، پەنگيان خۇلەمىشىيە، كە زىيانى عەقلىي مروڧ پەيۋەستە بەو چواردە مىليارد (۱۴,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) خانە خۇلەمىشىيە، يانى: كاتىك مروڧ، كەسك دادوهرىي دەكات، يان شىك دىنئەتەو ياد خۇي، كە دەبىستى، دەبىنى، خەيالئەك دەكات، شىك وئنا دەكات، ھەرودھا ھەموو جومجۇلەكانى كە بە ئەندامەكانى ئەنجاميان دەدات و، ھەستەردنەكانى و، ھەموو ئەوانە پەيۋەندىيان ھەيە، بەو خانە خۇلەمىشىيەنەو كە لە توئزالى سەرەوئى مىشكدا ھەن.

جىي سەرسوپمان ئەوئەيە كە خانەكانى مىشك، كەشە ناكەن، شىرپەنچە (سرطان) پىشيان تووش نابى، لەبەر كىمەتلىك - يان چەندەن كىمەت - كە خۇي پەرودگار دەيزانى، ديارە ئەركدار بوونى مروڧ بەو مىشكەو بەستراو، يانى: عەقلى مایەي ئەركدارىي (مناط التکلیف) د، چونكە ھەر كەسك عەقلى سەلىم نەبى وەك شىت، ياخود عەقلىكەي پىنەكەبىشتىي وەك مندال، تەكلىفى شەرعىي رووى تى ناكات.

۲- لە خوار مىشكەو لوو (غذّة) يەك ھەيە، پىي دەگوترى: لووى (نُغامي)، كە زور كچكەيەو، كىشەكەي نيو گرەمە، پىي دەگوترى: پادشاي كۆئەندامى ھۆرمۇنىي، بەلكو پىي دەگوترى: شازنى لووكان (غوددەكان) كە ھەموويان فەرمان لەو لووى نوخامىيەو ۋەردەگرن، كە دوازە فەرمانى ھۆرمۇنىي دەكات، يەككە لەو ھۆرمۇنانە برىتيە لە ھۆرمۇنى كەشەكردن، كە ھۆرمۇنى كەشەكردن لە (۱۸۸) ترشەلۆكى ئەمىنىي پىك دى، كە پىيۋىستە لە خوئندا دە (۱۰) مىكرۇگرام لە ھەر لىترىكدا ھەبن، ئەگەر ئەو ئەندازەيە كەمتر بى، ئەو مروڧ كەشە ناكات و، دەبىتە قەزەم (كورتە بالابو، ئەگەر زىاد بى، مروڧ زور بەرزو بە كەلەش و كەلەگەت دەبى، زياتر لە ئەندازەي مروڧى ئاسابى، ئەوانەي بالايان دوو مەترو چەندەن سائىم دەبى، لە ئەنجامى ئەوئەدەيە كە ئەو ھۆرمۇنىي كەشەكردىيان زۆرە.

۳- ھەرەك چۆن مىشك و غوددەي نوخامىي ھەر لە گل دروست دەبى، ئىسقانەكانىش ھەر لە گل دروست دەبى، بۇ وئە: ئىسقانى پان، بە شىۋەيەكى وا دروستكراو كە

سەرنکی دەچیتەووە ئیو کلێتجە، یان قولقولهو، سەرنکی دەچیتە ئیو جومگە ی ئەژنو، هەر کامیکان بەو شیوەیە دروستکراوە، کە بۆ ئەو شوێنە ی دەچیتە ئیو، بگونجی، بۆ ئەو ی لەویدا بتوانی جوولە بکات، جاری وا هەبە کە مرۆف دەتوانی پێنجسەد (۵۰۰) کیلوگرام هەلبگرێ ئەو ئیسقانه ی رانی و، لەسەر ئەو ئیسقانه کە خوی پەرەردگار لێان پێکیهتتاو، ئەو هەموو قورسایەش دەکەوتە سەر گەردنی ران، مانای وایە هەر کامیکان دەتوانی فشاری دوو سەدو پەنجا (۲۵۰) کیلو هەلبگرێ، ئەو گلە کە خۆی زۆر نەرم و بێهێزە، بەلام ئەو ئیسقانه بە قووەتە ی لێ دروست بوو!

ئەنجا لە ئیو ئیسقانه کاندای، لە ئیو جومگە کانیاندا جوورە ماددەبەکی شل هەبە، ناھێتێ ئەو ئیسقانه لێکبخشێ و بخورێن و، هەندیک ژێ و هەندیک ریشال هەن، کە بە یەکیانەووە دەبەستەووە.

ئەنجا هەر کامیک لە ئیسقانه کان جوورێک سروشتیان هەبە، بۆ وێنە: ئیسقانی کەللە ی سەر مەیلەو تەختن، بەلام ئیسقانی ران و ئەژنو دەست و پێهەکان، جوورێکی دیکەن، هەر کامیکان بە شیوەیە کە هەلخراووە سروشتە کە ی وایە، کە لەگەڵ ئەو ئەرکەدا کە دەبێ ئەنجامی بدات، بگونجی.

۴- کاتیکی ئیسقان دەشکێ، دووبارە گەشە دەکاتەو، کە ئەمە زۆر شتیکی سەرسورھینەرە، یانی: کەسێک کە لاقی دەشکێ، دەستی دەشکێ، یان هەر شوێنێکی دەشکێ، پزیشک هەر ئەو ئەندە ی لەسەرە کە هەلبیەستیتەووە، ئیسقانه کان لە پەنای یە ک دابینتەو، بەلام دوا ی خۆیان ئەو ئیسقانه پێکەووە دەنووسینەووە، گەشە دەکەن و دروست دەبنەووە، سەرسورھینەرتریش ئەوێە کە خانەکانی ئیسقان، تاکو ئەو ئەندازە ی پێشێ گەشە دەکەن، ئەک درێژتر بێ، یان گەورەتر بێ، بەلکو تەنیا تاکو ئەو ئەندازە ی پێشتر خوا پێکە لەسەری سروشتاندوویەتی، گەشە دەکات و لەوە زیاتر تیناپەرێ.

ئەنجا لە ئیو ئیسقانه کاندای کارگە ی دروست کردنی خروکە سوورەکان هەبەو، ئەو کارگە یەش بە تاییەت لە ئیو ئیسقانه درێژەکان دا هەبە، وەک: ئیسقانی

پان و باسك و لاق، كە لە ھەر چركەيە كدا: دوو مليۆن و نيو (۲،۵۰۰،۰۰۰) خرۆكەى سوور دروست دەكەن، نەخۆشییەك ھەيە پتى دەگوترى: (ھەزارىى خونتى دروستكەر)، ئەويش ئەودىە كە ئەو كارگە خوتنانەى نىو ئىسقانەكان، لە دروستكردى خرۆكە سوورەكان دەوەستن، كە تاكو ئىستا نازانرى ھۆكارى چيە، بەلەم لە ئەنجامى ئەو نەخۆشییەدا، ئىسقانەكان دەپووكىنەو، مروفى پەيكەرە ئىسكىيەكەى بەرەو كۆتايى دەچى.

۵- ئىسقانى دان، تەنيا شتىك لە ماددەكاندا لە ئىسقانى دان بەھىزىترو پتەوترو پەقتى بى، بريتە لە ئەلماس، لە دواى ئەلماس ئىسقانى دان لە ھەموو جوړە ماددەيكە بەھىزىترن، ھەربۆيەش خوا ﷻ ددانەكانى بە شتوہيك داناون، كە ئەو ھەموو شتەيان پى دەخورى و پى دەكرۆزى و، پى دەھاردى، ھەيە تەمەنى ھەشتا ئەودە سالە، ددانىكى لە شوتى خۆى ناچوونى، ھەلبەتە بە ئەندازەى ئەو كە مروفى زياتر ئاگادارى دەم و ددانى خۆى بى، ئەوانىش سەلامەتەر دەمىنەو، ھەندىك كەش ھەر بە سروشت ددانەكانى بىھىزىن، بەلەم بە زۆرى وايە خزمەتكردى ددانەكان و پاك راگرتيان، ھۆكار دەبى بۆ سەلامەت و ساغيان و ساغ مانەويان.

۶- ئنجا ماسوولكەكان: ئايا ئەگەر ماسوولكەكان نەبن، پەيكەرى ئىسكىي چى لە دەست دەھات؟ يانى: ھەرچى ئەندام ھەيە، كە پەيكەرى ئىسكىيان لى پىك دى، چ سەر، چ قۆل و دەست و پى و، پەنجەكان، ھەموويان بە ھۆى ماسوولكەكانەو دەجوولتىن، بۆيىنە: ئەگەر ھاتباو ماسوولكەكانى گەردن نەبوونايە، كەللەى سەر جوولەى نەدەكرد، ھەروەھا بركەكانى پشت، بە ھۆى ماسوولكەكانەو دەتوانن بچوولتىن، ھەروەھا دەست و پەنجەكان، لاقەكان، شان و پىل، ھەموويان بە ھۆى ماسوولكەكانەو دەجوولتىن.

ديارە ماسوولكەكانىش ھەموويان لە پى كۆئەندامى دەمارەو لە مەشكەو فەرمانيان بۆ دى، بە پى فەرمانى مەشك ماسوولكەكان ئىسقانەكان دەجوولتىن، يانى: مە ئەگەر بىھەوى شتىك بگرم، دەستم لە مەشكەو فەرمانى بۆ دى، ياخود ئەگەر بىھەوى بەرھەلداى بگەم، يان دەست بگەمەو، تەنانەت

پېلۋى چاۋ، لە مېشكەۋە فەرمانى بۆ دى، كە چاۋ بگەيەۋە، يان چاۋ دابخەي،  
 ھەموو جوۋلەكانى جەستە، ھەر لە سەرۋە تاكو ماسوولكەكانى دەم و چاۋو،  
 ھەرۋەھا سىك و پىشت، و دەست و پى و، ھەموو ئەوانە لە مېشكەۋە لە رېتى  
 كۆتەندامى دەمارەۋە، فەرمانيان بۆ دى.

۷- لە نىۋ ھەموو ماسوولكەكاندا، ماسوولكەيەكى زۆر تايبەت ھەيە، كە بريتە لە دىل،  
 دلىش ماسوولكەيەكى ناۋازەو تايبەتە لە جەستەداۋ ماسوولكەيەكى سەربەخۇيە، چونكە  
 بە درىژايى تەمەنى ئەۋ مەۋقە، پەنجا سالى بى، شەست بى، ھەفتا بى، سەد يان سەدو  
 بىست بى، تاكو چەند دەرۋا، ئەۋ ماسوولكەي دىل، بۆ خۇي كار دەكات، لە خولەكتىك دا  
 ھەفتاۋ ئەۋەندە جار لى دەدات، لە نىۋان ھەردوۋ لىداند، ئىسپراھەتتىك دەكات و ئەۋەندە  
 ئىسپراھەت، بايى ئەۋە دەكات كە پاشەرۋكى خۇي فرى بدات و، پشۋويەك بدات و وزەي  
 تازە ۋەربگريتەۋە.

ماسوولكەي دىل لە پۇژدا ھەشت مەتر سىجا خوين فرى دەدات، ئەگەر بىت  
 و يەكتىك لە كۆشكە ھەۋر پروشيتەكان بىينىن، كە پانتاييەكەي بريتى بى لە  
 ھەزار مەتر دوۋچا (۱۰۰۰ م)، و، تىرەكەي بريتى بى لە سى وسى (۳۳) مەتر،  
 دلى مەۋقەيىكى تەمەن مام نىۋەندىي، بە قەدەر ئەۋ بىنايە بە درىژايى تەمەنى  
 خوين فرى دەدات.

ئىمە پىشتىر باسى ئەۋ ماسوولكەيەي دىلمان كىردۈە، كە دىل دوۋ گوتچىكۆلەي  
 ھەن و، دوۋ سىكۆلەي ھەن و، گوتچىكۆلەۋ سىكۆلەي چەپ، ھەردوۋكىان مامەلەيان  
 لەگەل خوينى پاكە، بەلەم گوتچىكۆلەۋ سىكۆلەي راست، مامەلەيان لەگەل خوينى  
 پىسە، ھەلبەتە ئەۋەش ۋەدەكارىي زۆرى ھەيە كە لە ھەۋسەلەي تىرەدا نىە.

۸- ئەۋ بۆرىي و دەمارانەي كە لە جەستەي مەۋقەدا ھەن، كە خوتىنيان پىندا دى و دەچىن،  
 درىژيەكەيان پەنجا كىلومەتر (۵۰ كلم) دەبى، ئەگەر بخريتەۋە سەر يەك و، خوا ﷻ  
 ئەۋ بۆرىي و دەمارانەي ۋا خولقاندوۋن كە لە لايەكەۋە پتەو بى، لە لايەكەشەۋە نەرم  
 بى، فراۋان دەبى و وىك دىنەۋە، پشۋو بە دىل دەدەن و، لە كاتتىكدا لە دىلەۋە لىدانىكىيان



پێ دەگات، لەبەر ئەوەی نەرم، فراوان دەبن بۆ ئەوەی لە دڵەوه خوێنیان بۆ بێ،  
دوایی که جاریکی دیکە فشاریان لێ دەکری، دێنەوه یەک بۆ ئەوەی ئەمجار خوێن لەو  
سەرەوه بێننەوه، خوێنی پیس بۆ دڵ بێننەوه، دڵ بێننەوه، دیارە مەوێ تاکو تەمەنی  
کەمتر، دەمارەکانی چ شادەمار، چ وردە دەمارەکانی، چ خوێنبەرەکان (شراین)، چ خوێن  
هێنەرەکان (أوردة)، نەرمترن، کاتیکی که دەمارەکانی دڵ و خوێن بردن و هێنانەوهی دڵ  
رەق دەبن، دڵ زیاتر ماندوو دەبێ، هەتا نەرمتر بن، زیاتر لەگەڵ دڵدا دەتوانن بگونجین.

ئنجما ئەو بۆریی و دەمارانە، بەهۆی هەبوونی ماسوولکەوه تێاندا، تەسک  
دەبن و فراوان دەبن، بۆیە لە ئەنجامی دەستتویژ گرتندا، دەم و چاوی مەوێ  
گەش دەبێتەوه، چونکە ئاوی سارد دەمارەکانی خوێن ئاگادار دەکاتەوه، ئەوانیش  
فراوان دەبن، ئەو کاتە خوێنی زیاتریان تێدەچێ و، دەم و چاوی مەوێ گەش  
دەبێتەوه.

#### ۹- جگەر:

أ- جگەر پێنج هەزار (۵۰۰۰) ئەرك ئەنجام دەدات بێ ئەوەی ئیمە هەستی پێ بکەین،  
واتە: وەك ئەوەیە كە پێنج هەزار (۵۰۰۰) كارگەي تێدا بن.

ب- هەروەها جگەر دەتوانێ لە ماوەی شازدە هەفتەدا، بە ئەواویی خۆی دووبارە  
بکاتەوه، خۆی دروست بکاتەوه، یانی: ئەگەر پزیشکیکی نەشتەرگەری چوار لەسەر  
پێنجی جگەر ببری و یەک لەسەر پێنجی بھێلێتەوه، ئەو یەک لەسەر پێنجە لە ماوەی  
شازدە هەفتەدا، دەتوانێ ئەو چوار لەسەر پێنجە ی دیکە ی خۆی، دروست بکاتەوه،  
دیارە لە میانی گەشەکردنی خانەکانی جگەردا.

ج- مەوێ لە سێ سەعات زیاتر ناتوانێ بەبێ جگەر بژی.

د- نەخۆشییەکی زۆر کوشندەو مەترسیداری جگەر بریتیه لە مێوداربوونی جگەر  
(تَشْمُعُ الْكَبِد)، كە جگەر نەركەكانی خۆی جێبەجێ ناكات، بۆیەش پێی دەگوترێ:

(تَشْمُع) له (شَمْع) دود هاتوه كه به مانای (مَيو) دى، شایانی باسیشه خواردنه ودى مهى (شراب) هۆكاریكى سهره كىي ئهو نهخۆشيبهيه.

۱۰- سېل (طخال):

أ- له پاستیدا (سېل) بریتیه له گۆرستانیک و شوینی هه لگرتنی خرۆکه سووره کان.

ب- وێرای ئه وهش (سېل) بریتیه له کارگه یه کى خوینی ئیحتیات، بۆیه نه گهر کارگه کانى خوین له جهسته دا نه مینن، ئه وه له سېلدا کارگه ی خوین هه یه، بۆ دروستکردنى خوین.

۱۱- په نکریاس: په نکریاس ئه رکێکى زۆر مه ترسیدارى هه یه، له جهسته ی مروڤدا، ئه ویش ئه وه یه كه جهسته ی مروڤ به هۆى په نکریاسه وه شه کر به پله ی گهرمیی (۳۷) له جهسته دا ده سووتینن، به لām تۆ بینه شه کرێك له سهر ده ست دابنن، نه گهر گهرمیه كه ی نه گاته پله ی سه د، ناسووتن، به لām له و پله نزمه ی جهسته دا كه (۳۷) ه، شه کر به هۆى په نکریاسه وه ده سووتن، چونكه په نکریاس مادده یه ك ده رده دات به ناوی ئه نسۆلین، ئهو ئه نسۆلینه ده بێته هۆى سووتاندنى شه کر، بۆیه شه كه سێك په نکریاسی بیهێژ بن، تووشى نهخۆشیی شه کره دى، نهخۆشیی شه کرهش بریتیه له كه له كه بوونی شه كرى نه سووتیتراو له خویندا، له سۆنگه ی ئه وه وه كه ئه نسۆلین له په نکریاسه وه باش ده رنادرى، ئاكو ئهو شه کره بسووتینن به و پله گهرمیه نزمه كه بریتیه له (۳۷) پله، ئنجا ههر كه س بیهوئى ئهو شه کره كه له كه بووه له جهسته دا بسووتینن، ده بۆ درزى ئه نسۆلین له خۆى بدات.

۱۲- زهرداو (صفراء): (زهرداو) له نيزك جگه ره وه یه و، ئه ویش ئه رکێکى گرنكى خۆى هه یه، ئه ركه كه شى بریتیه له وه ی ئهو مادده زهرداوه ی كه ده ریده دات و زۆر تالّه، چه ورى هه زم ده كات و له جهسته دا ده یوتیته وه، بۆیه ئهو كه سه ی کيسه ی زهرداوى هاتبته دهر، ناتوانن شتى چه ور بخوات، نه گهر بېخوات ده بۆ جوړك له دهرمان به كار بێنن، كه چه ورى له جهسته دا ده یوتیته وه، بۆ ئه وه ی تیدا كۆنه بیه وه وه كه له كه نه بن.

۱۳- لووى دەرەقىي: لووى دەرەقىي (الغدة الدرقية) لە پىشەھەي گەردنەو، لە شىۋەي پەپوولەيەكدايە، ئەو غوددەيە ماددەيەك دەرەدات بە ناوى دەرەقەي، كە يارمەتەي ھەرسكرەنى نىۋ خانەكان (مىتابۆلىسم) دەدات، ئەو ھەرسكرەنەي كە لە خانەكاندا روودەدات پىي دەگوتى: (أبيض) ھەروەھا (إستقلاب)، ئەويش ئەو دەيە خۇراك كە لە خانەكاندا ھەيە، دەگۆردى بۇ وزە، ئىنجا ئەگەر غوددەي دەرەقىي چالاک بى، جەستەي مەرقۇ زۆر چالاک دەبى، ھەر شىك دەيخوات زوو دەيتتە وزە، بەلەم لەكاتىك دا ئەو غوددەيە بېھىز دەبى، جەستەي مەرقۇ تەنبەل دەبى، زياتر ئارەزووى خەو پشوووان دەكات، ئەو خوارەنش كە دەيخوات، پەزەندە دەبى لە جەستەداو، دەيتتە ھۆي قەلەويى.

ئىنجا يەكەك لە دەرەدراوھەكانى غوددەي نوخامىي (نۇغامىي) ئەو دەيە كە غوددەي دەرەقىي چالاک دەكات، يەكەك لە دەرەدراوھەكانى غوددەي دەرەقىي، ئەو دەيە كە غوددەي نوخامىي سست دەكات، ئىنجا لە نىۋان ئەو دووھەدا، ھەسەنگىيەكى زۆر ورد ھەيە، كە بەس خوا ﷺ بەتەواويى دەزانى چۆنەو، ھەر كامىكىيان ئەوي دىكە لە سنوورى خۇيدا رادەگرى، بۇ ئەو دەي تىنەپەرىنى.

۱۴- پەرۇستات: پەرۇستاتىش غوددەيەكە لەسەر پىي مەز، لەسەر پىي تۆو (ھەي)، خەي پەرەردگار دروستىكرەو، كاتىك مەرقۇ پىيوسى بەو بى، مەز فرى بەت، ئەو غوددەيە پىي مەنىي (ئەو پىيەي كە تۆوي لىوھ دى) دەيەستى، پىي مەز كەردن دەكاتەو، بۇچى؟ چۆنكە مەز ماددەيەكى ترشەلۆكەو، ئەو غوددەيەش ماددەيەكى قەلەويى دەرەدەكات، كە ھەسەنگ دەيتتەو لەگەل ئەو ماددە ترشەلۆكەي كە لە مەزدا ھەيە، بۇ ئەو دەي ئەو شۆيئەي مەزى پىدا دەروات، بە ھۆي ئەو ماددە ترشەلۆكەيەو، شۆيئەي پىداپىشتى تۆو (ھەي) بىرىندار نەكات و خەپى نەكات، ئىنجا ئەو غوددەيە پەرۇستات ماددەيەك دەرەدەكات، ئەو شۆيئە چەور دەكات، تاكو ئەگەر مەزەكە پىدا پۆي، ئەو مەزەپۆيە (الجاري البولي) بىرىندار نەبى و نەپرووشىنى، بەلەم كاتىك مەرقۇ تۆوي دىتە دەر، ئەگەر ئەو مەزەپۆيە شۆيئەوارى مەزى پىوھ بى، ئەو پەرۇستاتە ماددەيەكى

پاکه رهوه دهرده دات، دواپی مادده یه کی بۆنخۆشکەر دهرده کات، دواپی مادده یه کی شیرینی دهرده دات، بئ تهوه ی تيمه پتی بزاین، که یه کیتک له وانه مه زیی (مذی) به و ناوێکی روونی مه یله و خهسته، که له به ک کاتدا:

أ- هه م مادده یه کی پاکه رهوه یه و.

ب- هه م بۆنخۆشکەر

ج- هه م خۆراک به خش (مُعَذِّي) یسه که پرۆستات دهریده کات، ئنجا له و کاتدا که مه نیی دئ، پرۆستات شوینی میز لیوه هاتن ده گرتی، ئه و دهرچه یه ده گرتی، به راستی جیتی سه رسوړمانه! مرۆف ته گهر ته مه نی هه شتا ساله، یان نه وه ده، یان چه نده، ئه و نه نامانه کاری خۆیان ده کهن، بئ تهوه ی ئه و ناگای له هه یچ شتیک بئ!

۱۵- گورچيله کان و دوو ومیزلدان (الکلیات والعالوبان والمثانة): ئه و سئ نه نامانه که به هه رسیکیان کۆنه نامی میز (الجهاز البولي) پیک دینن، زۆر جیتی سه رنجن، وه ک هه موو نه نام و کۆنه نامانه کانی جهسته:

گورچيله کان شله مه نیه کان ده پالتیون و، ریزه ی ناو له خوین دا به نه ندازه یه کی دیارییکراو راده گرن، کارکردنیشیان ناویسته نیی (غیر إرادی) به.

دوو بۆریه کان (العالوبان) یش میزیان پيدا دئ، پاش هاتنی له گورچيله کانه وه و، نه مانیش به شیوه ی ناویسته نیی کارده کهن.

به لām میزلدان (المثانة) که شوینی تیدا کۆکرانه وه ی میز (خزن البول) به شیوه ی یسته نیی (إرادی) کارده کات و، نه نامیکی ماسوولکه یی (عضو عضلي) به ته گهر هاتباو ناویستی (غیر إرادی) بووايه، مرۆف تووشی گرفتیککی گه وره ده بوو، به بئ نه وه ی خۆی بیه وئ، میز ده هات، به لām تاکو راده یه کی زۆر میزلدان ماسوولکه ییه کی ویستییه و له ژیر کۆنترۆلی ویستی مرۆفدایه، به لām ته گهر هات و نه و میزه زۆر بوو، میزلدانی پر کردو گه رایه وه بۆ گورچيله کان، له بهر

ئەوھى توۋشى نەخۇشى دەپتى، ئەو كاتە مەرۇف بىھوۋى نىھوۋى، مېزەكەى دېتە خوارو زۆرى بۆ دېتى.

۱۶- سامناكى دېمەنى كۆنەندامەكان: ئەگەر مەرۇف كۆنەندامەكانى نىو جەستەى دىتبايە، دېمەنىكى وای دەپنىى كە لە ترسان پاكات، بەلام خوا ﷻ ئەو كۆنەندامانەى جەستەى مەرۇفې بە پىست داپۇشون، كە كىفكى زۆر جوانە، ھەم قايمەو ھەم نەرمەو، چىن چىنە، وەك لە مەسووعەى (ئيمان و ئىلحاد)دا باسماكرودە، لە بابەتى جەستەى مەرۇفدا، كە پىست (جلد) بە لای كەمەود سى چىنە، ئىجا مووى تىدا ھەن كە جوانى پى دەبەخشن و دەپپارزىن، ھەروەھا غوددە ئارەقە پزىنەكانى تىدا ھەن، پاشان ھەر لەو پىستەدا دەمارەكانى ھەستكردن بە سەرماو گەرماو، دەست لى كوتان و نەرمىى و زېرى و...ھەندى تىدا ھەن، ھەروەھا خانە چەورىيەكانى تىدا ھەن، كە پىست نەرم و تەپو تازە پادەگرن.

دىارە پىست ھەموو ئەو كارانە دەكات، لە ھەمان كاتىشدا كۆنەندامەكانى دېكە، كە لە جەستەدا ھەن، دەيانشارىتەوۋە پەنھانىان دەكات، بۆ ئەوھى دېمەنىك نەكەۋىتە بەرچاۋى مەرۇف كە پەنگە بە ھۆبەوۋە ترسى پېنىشى.

۱۷- سەرەپەنجەكان: پىشتەر وادەزانرا كە مەرۇف تەنھا بە مۇرى سەرە پەنجەى گەورەى (بصمة) دەناسرىتەوۋە، بەلام تىستا دەرگەوتوۋە كە ھەموو مەرۇفك ھەر كام لە پەنجەكانى (سەرە پەنجەى دەستى و پەنجەى پىتەكانى) تايەتە بە خۇبەوۋە، ھەروەھا گلئىنەى چاۋى، ديسان ئەۋىش جياكەرەۋەبەتى، دەنگىشى و بەلكو بۇنى پىستىشى جياكەرەۋەبەتى، بەلكو پلازماو جۆرى خۇنى، خوا ﷻ بۆ ھەر مەرۇفك لە ھەموو ئەۋانە، شتى تايەبەتى پىداۋە، كە جىاى دەكاتەۋە لەۋانى دېكە.

۱۸- دياردەى تىرو مى: ئەگەر سەرنجىكى نىرو مى (پياۋو ئافرەت) بدەين، ھەر لە سەرەتاۋە كچىكى كچكە كە وردە وردە ھۆش و ھەستى پەيدادەپتى، دەپىنن سروشتىكى ئافرەتانەى ھەبە، ئەگەر ھىچى دەست نەكەۋى سەرىنىكىش بى وەك مىندالىك، وەك

مەلۇت كەبەك مامەلەي لەگەلدا دەكات، يارىي لەگەل دەكات و بېدەنگى دەكات و بە حىساب خواردنى پېدەدات، بەلام كوپ ھەر لە سەرەتاوھ پياوانە پەفتار دەكات، ئەگەر شىتېكى دەستكەوۆ، ئەگەر دارىنكىش بىن وەك تەفەنگ مامەلەي لەگەلدا دەكات، دوايى كە دەگەنە تەمەنى بائخ بوون، تەماشە دەكەي كوپەك دەنگى زېر دەبى، وردە وردە ماسوولكەكانى و، ئەو شوئانەي كە شوئى پياوانەي تايەتن، وەك سەمىل وپىش، موويان لى دى، كچەكەش بە پېچەوانەوھ دەنگى و پىستى نەرم و ناسك و، نىشانەكانى مېنابەتېي و كچاپەتېي زياتر لى دەرەكەون، بە تەنكىد خوا ھەر كام لە نېرو مېي بە جوړىك خوئقاندوھ، كە نامادەي بكات بو جېبە جى كردنى ئەو نەركە سروشتىيانەي بەوى جېبە جى دەرگىن، بوئە مل بە ملە كردن لە نېوان نېرو مېداو، بە گز يەكدېدا كردنيان و، نېر سالارىي و مې سالارىي، لە راستىدا ھەلەو ئەفسانەيەو، پېچەوانەي زگماك و پېچەوانەي واقىيى ژيانىشە.

۱۹- لە پرووي دەررونيىوھ: ئىنسان ئەگەر لە پرووي دەررونيىوھ تەماشاي خوى بكات، چەندان حالەتى دەررونيى ھەن، بو وئە: ترس، تووپەي، رازىبوون، پەشېبىنى، گەشېبىنى، ھەلچوون، جارى واھە مروؤف ئارام و ئومېدەوارو گەشېن دەبى، جارى واشە بېزارو نانومېدو پەشېبىن دەبى، مروؤف حالەتە دەررونيىەكانى، لە حالەتە جەستەيىەكانى كە مەتر نېن.

پسپۇراني بواري دەرروونزانيى دەلېن: زياتر لە سېسەد (۳۰۰) نەخۆشىي دەررونيى ھەيە، تاكو ئېستا، ئىجا ئېستا ئەو زانىاريانەي زۆر لق و پۆپيان لېبونوھە، ئەو زانىاريانەن كە لە پىران و لە مندالان و لە ھەرزەكاران و كەسانىك كە كەم ئەندانم، ھەرودەها زانىارىي كۆرپەلە ناسيى، بەكورتيى: حالەتە دەررونيىەكانى مروؤف زۆر زۆرو جوؤراو جوؤرن، كە بەس خوا ھەر كە مروؤفى خوئقاندوھ، ھەموويان دەزانى.

۲۰- كۆتا ھەلۆەستەمان لەبەرانبەر عەقلى مروؤف داھە: عەقلى شت زانىنى ھەيە، ويناكردنى ھەيە، وەبېر ھېتانەوھى ھەيە، شت ھەلگرتى ھەيە لە (حَافِظَة) دا، خەيال

کردنى ھەيە، عەقلى مەۋف جارى وا ھەيە لە ھەندىك شتدا دوو دلە، لە ھەندىك شتدا بە گومانە، لە ھەندىك شتدا يەقىنى ھەيە، لە ھەندىك شتدا وەھمى ھەيە، ئىجا ئەگەر تەماشاي مەۋفەكان بەكى، ھەيە تواناي ئىقتىناع كەردنى زۆر بەھىزە، ھەيە تواناي كارتىكەردن لەوانى دىكەدا ھەيەو، تواناي سەرنجراكىشان و پەلەكىش كەردنى ئەوانى دىكەي ھەيە، ھەيە ھۆشدان (ذاكرۋى) بەھىزەرە، شتى وەبىر دىتەو، ھەيە پارىزەر (حافىظە) بەھىزەرە، كە شت لە مەشكى خۇيدا ھەلبەركى، ھەيە لە پرووى ناسىنەو، مەۋفەكاندا بەھىزەرەو، ھەيە لە پرووى ناسىنەو، دەنگەكانداو، ھەيە لە پرووى ناسىنەو، بۇنەكاندا بەھىزەرە، ئەوانەش ھەمويان لە مەشكا دا ھەلدەگىرئىن.

ئىجا مەۋفەكان ھەيە ھەيە دەبىتە ئەندازىار، ھەيە ھەيە دەبىتە پەزىشك، ھەيە ھەيە دەبىتە پارىزەر، ھەيە ھەيە دەبىتە وانەبىز، ھەيە ھەيە دەبىتە وەستا، ھەيە ھەيە دەبىتە بازارگان، دەبىتە كاسبكار، دەبىتە دارتاش، خۇشەووس، وئەكەش، ھەموو ئەوانەش پەيۋەندىيان بە عەقلى و ھۆشى مەۋفەو ھەيە.

ئەو عەقلى خوا بە مەۋفى داو، زانىست تىستا دەلى: دەگونجى بە مەۋفان وئە لە مەشكدا ھەلبەركىن، مەشك دەتوانن نەو دە مەۋف (۹۰،۰۰۰،۰۰۰)، ياخود سەد مەۋف (۱۰۰،۰۰۰،۰۰۰) بەرگ كەتتە وەك زانىارىسى لە خۇيدا ھەلبەركى، ئەگەر ھىندە كاتى ھەبى، بەلى ئا ئەو عەقلى ھەيە كە مەۋف و غەيرى مەۋف، لىك جىادە كاتەو، بۇەش خوا ﷻ ھەمىشە ئايەتەكانى خۇى دەبە سىتتەو بە عاقلائەو: (لَقَوْمٌ يَغْفِلُونَ)، (لَقَوْمٌ يَعْلَمُونَ)، (لَقَوْمٌ يَفْقَهُونَ)، (لَقَوْمٌ يَتَذَكَّرُونَ).

مه سه له ی چواره م:

ههر کس که له ناسمانه کان و زهوی دایه، بۆ خوا ملکه چهو، خوا دروستکراوان دینیتته دی و پاش فهوتانیان ده یانگیریتته وهو، سیفه تی هه ره بهرز له ناسمانه کان و زه ویدا ته نیا هی ویه (خوایه):

خوا ده فه رموی: ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهُ قَسِيْرٌ ۚ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَتْ عَلَيْهِ ۚ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝﴾

شیکردنه وهی ئهم دوو ئایه ته، له شهش برگه دا:

١- ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ههر که سیک که له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه هی ئه وه.

باس ههر باسی یه کتایی خوایهو، باسی بئ وینه یی خوایه، باسی بهرزیی و مه زنیی خوایه ﷻ، لهو سیاقه دا که ده بئ ئه و خوایه ی خواهنی ئه و هه موو نیشانه و به لگه و، ئه و هه موو نیعمه ت و چاکانه یه، له ژبانی مروّفاو، خواهنی ئه و هه موو سیفه ته بهرزانیه و، خواهنی ئه و هه موو کرده و ناوازانیه، ده بئ بهس ئه و خوایه بهرستری و به ندایه تی بۆ بکری، به مانای فراوانی په رستن و به ندایه تی، هه رو ده دا ده بئ مروّف خوی ﷻ له لا له هه موو که سیک و هه موو شتیک خۆشه و یستر بئ، بهر زتر بئ، مه زتر بئ و، سام لیکراوتر بئ، بۆی ملکه چتر بئ و، زیاتر پشتی پئ به ستی، ئه و سیفه تانه ی باس مان کرد ئه و په ده که یان ته نیا بۆ خوی په روهر دگار دابن، ئه کهرنا جاری وایه مروّف جگه له خواشی خۆش ده وئ و، جاری واهیه له شتیکی دیکه ش ده ترستی و، جاری واهیه پشت به شتیکی دیکه ش ده به ستی، به لأم ئه و په ری خۆشویستن و لیتترسان و پشت پئ به ستن و به گه وهره گرتن و مل بۆ که چ کردنی، ده بئ ته نیا بۆ خوا ﷻ بئ.



ئەوھش ھەمووی بۆ ئەوھىيە، كە ئەى ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان! ئەى ئەوانەى بېروا بە پىغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ ناھىتىن! بزانن كە خواپەك ئەوھ سىفەتەكانى بن، شايستەى ئەوھىيە كە تەنبا ئەویش بېرسترتى و بەندايەتىى بۆ بىكرى و، پىغەمبەرەكەى وى ﷺ بىكرىتە سەر مەشق لە ژيانداو، كىتەكەى وى بىكرىتە بەرنامە لە ژيانداو، ژيانى تاكىى و، خىزانىى و، كۆمەلەپەتەى و، سياسىى، چونكە خواپەك ﷺ خاوەنى ئەوپەرى زانبارى بى، ئەوپەرى مېھرەبانىى، ئەوپەرى كارەبەجىى، ئەوپەرىى توانايى، ديارە بەرنامەپەكىش كە ناردووپەتى لە قەدەر خۆپەتى، بەرنامەو كىتەكىش كە ناردووپەتى بۆ ئەوھى ژيانى مروتى پىك بخت، ھەم تاك ھىدايەت بدات و، ھەم كۆمەلگا پىك بخت: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ﴾ الفتح، ئەو پەيام وكتەپەى ناردووپەتى، دەبى ھىچ شىتەك لە ژيانى تاكىى و، خىزانىى و، كۆمەلەپەتەى و، سياسىى مروتى، فەرامۆش نەكات، ھەمووی بەرنامەى بۆ دابىتى، نىجا ئەوھى كە ھىلى گشتىى بۆ دادەنئى، ھىلى گشتىى بۆ دابىتى و، ئەوھى دەچىتە نىو وردەكارىيەكان، بچىتە نىو وردەكارىيەكانى.

(۲) - ﴿كُلُّ لَهٗ قَنِتُونَ﴾، ھەموويان بۆى ملەكەچن، ئەمە ھەر تەواوكردى ئەو پستانەى پىشەوھىيە، كە لە ھەموويان دا دەفەرموتى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾، كە كۆتايان ئەوھ بوو كە دەفەرموتى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ﴾، لە نىشانەكانى خواپە كە ئاسمان و زەوى بە فەرمانى ئەو رابوھستن، واتە: بە فەرمانى تەكوپىنى ئەو بەرپۆھ بچن، نىجا وپراى ئەوھ ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەوىشدا ھەيە، كە بە فەرمانى خوا راوھستاون، ھەر كەسەك كە تىياندا ھەيە، لە خاوەن وىست و عەقل و شعورەكان، ھەموويان بۆ ئەو ملەكەچن.

(قنوت) چىيە؟ يەكەك لە زانايان گوتووپەتى: (وَالْمُرَادُ بِالْقَنُوتِ الْإِقْبَادُ لِأَمْرِ التَّكْوِينِي، أَوِ الشَّهَادَةُ لِلَّهِ بِالْوُحْدَانِيَّةِ بِدَلَالَةِ الْحَالِ)، (قنوت) كە دەفەرموتى: ﴿كُلُّ لَهٗ قَنِتُونَ﴾، بىرىتە لە ملەكەچىى بۆ فەرمانى تەكوپىنىى خواو، فەرمانى قەدەرىى خوا، يان: شاھەدى دان بە يەكتايى خوا بەبەلگەى حال.

ئەو نووسەرە بۆيە وا دەت، چونكە ئەوانەي كە لە ئاسماندان كە فریشتەكان، ئەوان ملكەچەن بە مانای وشە، بەلام مرقوف و جند لەسەر زەوی، جاری وایە، سەربېشپیی دەكەن لە فەرمانی خوا، بۆی ملكەچ نین، كەواتە: لێرەدا مەبەست لە ملكەچیی، ملكەچییە بۆ فەرمانی تەكۆینی و قەدەریی خوا، یانی: خوا وای خولقاندوون كە بەو شیوەیە بژین، لەو شۆئە هەبن، بەو شیوەیە بن و ناتوانن لە فەرمانی خوا دەرچەن.

یاخود مەبەست لە: ﴿كُلُّ لَهٗ، فَتَنُونَ﴾، بریتییە لە شایەدیی دانیان بە یەكئاییی خوا بە زمانی حال، یانی: بە زمانی حالیان شایەدیی دەدەن، كە خوا یەكئایە، ملكەچییەكەیان مەبەست پێی ئەوێە كە ئەنیا خوا پەرستراوە، وەك چۆن بەس خوا بەدیھێنەر و پەرورەدگار و خواوە.

هەر وەها ئەم رستەییە: ﴿وَلَمْ يَكُنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٗ، فَتَنُونَ﴾، دەشگونجێت مەبەست پێی قیامەت بێ، كە ئەو كاتە دەبێتە تەواو كەری ئەو رستەییە پێشوو، كە دەفەرموی: ﴿ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنتُم مَّخْرُجُونَ﴾، یانی: هەر كەسێك لە ئاسمانەكان و زەویدا بوو وەهە، هەمووی هی خواوە، بەندەیی خواوە، هەموویان بۆ خوا ملكەچەن لە پۆزێ قیامەتدا، لە پۆزێ زیندوو كرانهووە، فریشتەكان ئەو دیارە و جند و مرقیش هەموویان بە كافرو مسوڵمانەو بۆ خوا ملكەچەن، لەوێ كەس ناتوانێ بێ فەرمانیی خوا بكات.

﴿۳﴾ - ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾، ئەو (خوا) ئەو كەسەیی كە دروستكراو دەست پێ دەكاو دوايي دەيگێرێتەو، دەستی پێ دەكات دەيھێنێتە دی، ئنجا دواي ئەوێ لە بەینی دەبات، دەيگێرێتەو دەيھێنێتەو بۆ بوون، كە مەبەست پێی زیندوو كرانهوێ مرقەكانە، بەلام خوا ئەوێ بە گشتیی دەفەرموی، واتە: خوا بە گشتیی شەكان دینیتە دی و، دواي ئەوێ لە بەنیان دەبات، دووبارە جارێكی دی دەیانھێنێتەو دی.

(۴) ﴿وَهُوَ أَهْوَتْ عَلَيْهِ﴾، نهوه له لای ناساندره، نهوه بو خوا ﷻ سیناتره، که شتیک له سهره تاوه دروست بکات، دواى نهوهی که له بهین چوو، بیگیریتنهوه، گیرانه وه که ی بو بوون، ناسانتره له له سهره تاوه دروستکردنی، (أَهْوَتْ: إِسْمُ التَّفْضِيلِ وَالْكَامِ عَلَى سَبِيلِ مَخَاطَبَةٍ عَقُولِ الْبَشَرِ، بِأَنَّ الْإِعَادَةَ أَهْوَلُ، وَشَيْءٌ أَهْوَنُ): ناوی هه لَبْزاردن (إِسْمُ التَّفْضِيلِ) ه، به لَام لیره دا مه بهست پتی دواندنی عه قلی مرؤفه کانه، عه قلی مرؤفه کان، وای ده خوینیتنهوه که هه همیشه گیرانه وهی شتیک دواى نهوهی دروستکراوه، نه گهر له بهین چوو بگنیرد ریتنهوه، ناسانتره لهوه که له سهره تاوه دروستی بکات، یانی: گۆزه که ریک که گۆزه دروست دهکات، کاتیک گۆزه که ی لی دهه شکی، ده توانی له سواله ته کان یان له فوری دیکه، گۆزه یه کی جوانتره چاکر دروست بکات، که سیک که نامیریک دروست دهکات، کاتیک نهو نامیره تیکده چی، ده توانی چاک بکاتنهوه، یاخود ده توانی نامیریکی دیکه ی لهوه چاکر دروست بکات، بو مرؤف هه همیشه گیرانه وه ناسانتره، له ده ستیکردن و له سهره تاوه دروستکردن، بویه خوا ده فهرموئ: ﴿وَهُوَ أَهْوَتْ عَلَيْهِ﴾، نه گهرنا به نسبت خوی پهره وردگار هوه، ناسان و ناسانتره نیه، قورس و ناسان له نارادا نیه، چونکه ویستی خوا ﷻ، دهسته لاتی خواو، زانیاری خوا ره هاو بن سنوورن، وه که ده فهرموئ: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (۸۴) ییس، فهرمانی خوا کاتیک که ویستی شتیک دروست بکات، ههر نهوه یه که پتی بفهرموئ: بیه، ده بن، دیسان که ده فهرموئ: بیه، یه کسه ر ده بن نهوهش مه بهست پتی نهوه نیه، که خوا به شته که بفهرموئ: بیه، چونکه شتیک که نه بن خوا فهرمانی خوئ ناراسته ناکات، نا! مه سه له که نهوه یه که تیوه کاتیک به شتیک بلین: بیه، یه کسه ر ببن، چهند ناسانه، بو خوی پهره وردگارش ناوایه، یانی: خوا ﷻ ده یه وی له عه قلی تیمه نیزیکی بغا ته وه، بو وینه: که سیک دانیشتهوه پتی ده لئی: هه لسه، نهویش یه کسه ر هه لسن، یاخود راهه ستاوه بلئی: دانیشه، یه کسه ر دانیشتی، نهوه چهند ناسانه، نهوه هه لساندن و دانیشتانندن، بو خوی پهره وردگارش هیئانه دی شته کان، هیئنده ناسانه.

(۵) ﴿وَلَهُ الْمُلْكُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، سیفه تی ههره به رزیش له ناسمانه کان و زمویدا، ته نیا هی خوا یه ﷻ، (مَقْلٌ) لیره دا به مانای سیفه تی دی، هه ندیک له توژره وه وانی قورئان مانای نهو نایه ته موباره که یان ناوا لیکدا وه ته وه: (أَي: قُبْتُ لَهُ وَاسْتَحَقَّ الشَّانَ الْأَتَمُّ

الَّذِي لَا يُقَاسُ بِشُؤْنِ النَّاسِ لِمُتَعَارَفَةٍ، أَي: الْوَصْفُ الْأَعْظَمُ الْبَالِغُ نَهَايَةَ الْعَظَمَةِ، وَاثِهِ: بَوَّخُوا هَؤُلَاءِ جِهَسِيوَهُ حَالِي هَهَرَه تَهَوَاو، كَه به‌راورد ناكړئ له‌گه‌ل حَالِي زانراوی خه‌لكدا، وَاثِهِ: وه‌سفی هه‌ره مه‌زن كه‌گه‌شوتوته نه‌وپه‌ړی مه‌زنی، ته‌نیا هی خوايه له ناسمانه‌كان و زه‌ويیدا.

كه‌واته: نه‌و شتانه‌ی كه‌ له جیاتی خوا ده‌په‌رستړین، له‌گه‌ل خوادا هاوبه‌ش ده‌كړین له په‌رستړندا، نه‌وه شتكي زوړ نالوژيكيه، چونكه سيفه‌تی هه‌ره به‌رزو، حَالِي هه‌ره تَه‌واو، ته‌نیا هی خواي په‌روه‌ردگاره، چونكه ته‌نیا خوا به‌ديه‌تیه‌ره‌و، نه‌وانی ديكه هه‌موویان به‌ديه‌تنراوی خوان، نابئ له‌گه‌ل خوادا بخړینه ته‌رازوووه‌و، نابئ په‌كټك له‌و شتانه‌ی كه‌ تايه‌تمه‌ندی خوايه، نه‌وانی تیدا به‌شدار بكرین، وه‌ك له سووره‌تی (الشعراء) دا، هاوبه‌شدانه‌ره‌كان، كافره‌كان له قیامه‌تدا، دان به هه‌له‌ی خویان دادینن و، ده‌لټن: ﴿تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ﴾ ۷۱، اِنْ تُسَبِّحُكُمْ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ ۷۲، وَاثِهِ: به خوا ټیمه له گومرایه‌کی ناشكراو پروندا بووین، كاتيك ټیوه‌مان په‌كسان ده‌كرد، له‌گه‌ل په‌روه‌ردگاری جیهانیداندا.

وه‌ك زوړجار گوتووومانه: بناغهی شیرك، بریتیه: له په‌كسان كردنی دروستكراوه‌كان له‌گه‌ل خوادا له شتیک له شته‌كانیدا: له به‌ديه‌تیه‌رايه‌تیددا، له په‌روه‌ردگارټیددا، له خاوه‌ندارټیددا، له مشوورخوړټیددا، یاخود له په‌كټك له سيفه‌ته‌كانی خوادا، یان له په‌كټك له ناوه‌كانیدا، په‌كټك له‌و شتانه‌ی كه‌ تايه‌تمه‌ندی خوان، تو بېنی په‌كټك له دروستكراوه‌كان، نه‌و تايه‌تمه‌ندی به‌كه‌ هی خوايه، نه‌ویشی تیدا به‌شدار بکه‌ی، نه‌وه شیركه، بو وینه: پېشكه‌شكردنی دروشمه‌كان و، وه‌رگرتنی به‌رنامه‌كان ﴿تَقْدِیْمُ الشَّعَائِرِ وَ اخْذُ الشَّرَائِعِ﴾ نه‌وانه‌ش هه‌ر تايه‌تمه‌ندی خوان، خوا ټټو بو‌ی هه‌یه دروشمه‌كان دابنئ بو به‌ندایه‌تیی كردن بو‌ی، كه نیشانه‌و دروشمی نه‌ودن، نه‌و خه‌لكه به‌نده‌ی خوايه: ﴿ذٰلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعْتَرُ اَنْهٖ فَاِنَّهَا مِنْ تَعْرَفِ الْقُلُوْبِ﴾ ۷۳، الحج، هه‌روه‌ها به‌رنامه‌کانی ژبان ده‌بن، ته‌نیا له خواوه‌وه‌رېگېړین و، خوا دایانېنئ، نه‌وه خه‌لاله‌و نه‌وه خه‌پامه، نه‌وه چاكه‌و نه‌وه خراپه، وا بکه‌ن و وا مه‌كه‌ن، بو‌یه هه‌م پېشكه‌شكردنی دروشمه‌كان، هه‌م

وهرگرنتی بهرنامه کان، نه گهر له جگه له خواوه ښکېږي، دروشمه کان هه نډیکیان، یان هه موویان، پتشکشی جگه له خوا بکړي و، بهرنامه کان هه موو یان به شیک له جگه له خوا ودریگیري، نه ودهش هه شیرکه.

تیمه له کۆتایی سوورپتی (یوسف) دا، له باردی شیرک و هوکاره کانی شیرک و، دهره نجامه شوومه کانی شیرک و، هاوبهش بو خوا دانه ره کان و، جوړه کانی هاوبهش بو خوا دانه ره کانه وه، باسکی خهست و خوتمان کردوه، هه ر که سیک بیهوئ لهو باره وه ودرتر بزانی، ده بی بکه پښته وه بو نهوئ، که نهو باسه شمان له کتیی دوازه دیه می مهو سوووعی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) وهرگرتوه، له تەفسیری سوورپتی (یوسف) دا، پوخته و گوشراوه که یمان هیناوه.

٦- ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، هه نهویش زالی کارزانه، واته: خاوه نی نهو په پی عزیزهت و بالاده ستیهو، خاوه نی نهو په پی حکمهت و دانایی و کارزانییه، که واته: هه نهو شایسته ی نهو دیه به ندایه تی بو بکړی، به مانای فراوانی به ندایه تی و، بهس نهو په رستری، به مانای فراوان و راسته قینه ی په رستن.

### قسه یه کی نهسته قی غه زالیی:

کۆتایی نه م دهرسه مان به قسه یه کی (أبو حامد الغزالي) دښین، بو زیاتر تیشک خستنه سه ر نایه تی کۆتایی نه م دهرسه مان، که گوتهو یه تی:

(لَا طَاقَةَ لِلْبَشَرِ أَنْ يَنْفُلُوا عَوْرَ الْحِكْمَةِ، كَمَا لَا طَاقَةَ لَهُمْ أَنْ يَنْفُلُوا بِأَبْصَارِهِمْ صَوَّ الشَّمْسِ، وَلَكِنَّهُمْ يَنَالُونَ مِنْهَا مَا تَخَيَّاهُ بِأَبْصَارِهِمْ... فَإِنَّ النَّاسَ إِذَا أَرَادُوا أَنْ يَفْهَمُوا الذُّوَابَ مَا يُرِيدُونَ مِنْ تَقْدِيمِهَا وَتَأْخِيرِهَا وَنَحْوِهَا، وَرَأَوْهَا تَقْصُرُ عَنْ فَهْمِ الْكَلَامِ الضَّادِ عَنِ الْعُقُولِ مَعَ حُسْنِهِ وَتَرْتِيهِ، نَزَلُوا إِلَى دَرَجَةِ تُمَيِّزِ الْبَهَائِمِ، وَأَوْصَلُوا مَقَاصِدَهُمْ إِلَيْهَا بِأَصْوَاتٍ يَضَعُونَهَا لِأَلْفَةِ بَهَاءٍ، مِنَ الصَّفِيرِ وَنَحْوِهِ مِنَ الْأَصْوَاتِ الْقَرِيبَةِ مِنْ أَصْوَاتِهَا)<sup>(١)</sup>.

به پاستی نه م عیاره ته ی نه بوو حامیدی غه زالیی (په حمه تی خوی لی  
 بی) زور جوانه، بو به راورد کردنی نه وه که خوا ۱۰۰۰ باسی خوی ده کات و،  
 خوی بو تیمه پتناسه ده کات، نایا نه وه هر له قه دهر عه قلی تیمه یه، یان  
 خوی په روه ردگار سیفه ته کانی و ناوه کانی هر نه وه ندن؟ به ته نکید سیفه ت  
 و ناوه کانی خوا بی سنوورن، وه له فه رمایشتیکی پیغه مبه ردا ۱۰۰۰ هاتوه له  
 پارانوه یه کدا ده فرموی: (اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ عَبْدُكَ، اِبْنُ عَبْدِكَ، اِبْنُ اُمَّتِكَ، نَاصِیَتِیْ بِدِیْكَ،  
 مَاضِ فِیْ حُكْمِكَ، عَدَلٌ فِیْ قَضَائِكَ، اَسْأَلُكَ بِکُلِّ اِسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمِیْتُ بِهِ نَفْسَکَ، اَوْ  
 اَعْلَمْتُهٔ اَحَدًا مِّنْ خَلْقِکَ، اَوْ اَنْزَلْتَهُ فِیْ کِتَابِکَ، اَوْ اَسْتَاثَرْتُ بِهِ فِیْ عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ،  
 اَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِیْعَ قَلْبِیْ، وَتُوَرِّ صَدْرِیْ، وَجَلَاءَ حُزْنِیْ، وَدَهَابَ هَمِّیْ)، (اخرجه ابن  
 حبان: ۹۷۳، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح).

واته: نه ی خویاه! من به نده ی توم، کوری به نده نیرینه که ی توم (که بامه)  
 و، کوری به نده مینه که ی توم (که دایکه)، پریاری تو له مندا جیه جی ده بی،  
 پریاری تو له مندا دادگه رانه یه، نیوچه وانی من (واته: کاری من) به ده ست  
 تویه، له تو ده پاتمه وه به هر ناویک که تو هه ته، که خوت پی ناو ناوه،  
 یان له کتیبی خوت (له قورن) دا داتبه زاندوه، یاخود (له کتیبدا داتبه به زاندوه  
 به لام) فیری په کتیک له دروستکراوه کانت کردوه (فرشته زور له خوا نیزیکه کان)،  
 یاخود هیشتووته ته وه له زانیاری په نهاندا له لای خوت، داوات لی ده که م که  
 قورنانی مه زن بکه یه به هاری دلم و، بیکه یه پروناکیی سینم و، بیکه یه مایه ی  
 لاچوونی خهم و خفه ت و په ژاره و دلته نگیم.

که واته: ناوه کانی خوا ته نیا نه وانه نین که له کتیه که یدا دایبه زاندوون،  
 هه روه ها سیفه ته کانی خوا ته نیا نه وندنه نین که باسیکردوون، به لام تیمه به س  
 نه وندنه مان بو ئیستیعاب ده کری، تیمه هر له وندنه حالیی ده بین، تیمه هر  
 زه رفیه تی نه وندنه مان هه یه.

مانای قسه که ی نه بوو حامیدی غه ززالی:

واته: مرقّه کان توانیان نیه که بگه نه قوولایی حکمه تی خوا، هه روه که ناتوانن به چاوه کانیان بچنه نیو قوولایی تیشکی خۆره وه (نه گهر زۆر چاو له خۆر بکه، کوێر ده بن)، به لām بایی نه وه نده له تیشکی خۆر به هه ره مه ند ده بن، که چاویانی پتی بژیته (شتی پتی بینن، نه بوو حامیدی غه ززالی زۆر په نای بردۆته بهر وینه هینانه وه، که وینه هینانه وه عاده تی خوا ی په روه ردگاره له قورئانداو، پیغه مبه ریش ﷺ زۆر جار وینه ی هینانه وه، وینه هینانه وه، مانا مه عنه ویه کان له قالبی بهرجه سته کراودا ده خاته بهرچاو، نه و کاته مرقّف ده توانی باشت تیاننه وه رابمیتن، هه م به عه قلی، هه م به هه سته کانی، هه م به خه یالی، ئنجا وینه یه که دینته وه وه ده لی: نه گهر خه لک بیانهوێ ناژه لāن حالیی بکه ن له وه ی ده یانه وێ، که به رۆن، یاخود دوا بکه ون، (ناو بخۆنه وه وه نه خۆنه وه وه، له وه ی بخۆن و نه یخۆن) کاتیک ده یانبینن نه و ناژه لāنه له و قسه یه تی ناگه ن که له خاوه ن عه قله کانه وه ده رده چتی، له گه ل نه وه شدا که نه و قسه یه زۆر پیک و پیکه و زۆر چاکه، (نه و مرقّانه چی ده که ن بۆ تیکه یاندنی نه و ناژه لāنه؟) له گه لیان دادبه زن بۆ پله یه که که ناژه لāنه کان ده توانن ده رکی بکه ن، نامانجه کانی خویان ده گه یه ننه نه و ناژه لāنه، به هه ندیک ده نگ که شایسته بی، به و ناژه لāنه.

وهک: فیکه کیشان و شیوه ی نه وه، که له ده نگی وانه وه نیزیک بی و ویتی بهی، بۆ وینه: که سیک به وه ی و لاخیک ناو بدات، فیکه ی بۆ لی دده دات، وهک کورده واریی ده لّین: (ولاخ نه گهر تینوو ی بی، پتویستی به فیکه نیه)، یان شوان که مه ر ده رده کات، یان گاوان که په شه و لاخان دینته وه، یان خوشتره وان که خوشتره کان ده نگ دده دات، جوړه ده نگیک به کار دینتی، که نه وان لیتی تیکه ن، هه روه ها که سیک سه گیک ده نگ دده دات، دیاره به شیوه یه که ده نگی دده دات، که له ده نگی سه گه که نیزیک بی، یان پشیلعه که پشی پشی بۆ ده کات، یان خته ی لی ده کات و هتد.

نه بوو حامیدیش ده لئ: خوای پهروه ردگار که ټیمه ددهوئنتی، له قه دهر مه قلی ټیمه ټیمه دواندوه، ټیمه هر نهو دنده مان بو ئیستیعاب ده کری، نه گهرنا کار (شان)ی، خوا زور زور له وه بهر زتره که هر نهو دنده بی، نایا زانیاری خوا هر نهو دنده به که لهو قورثانه دا، یان له هه موو کتبه کاند دایه زاندوه؟ نه خیر، به ته نکید زانیاری خوا بیسنووره، وه خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ﴾ (۲۷) لقمان، واته: بلئ: نه گهر هه رچی دره خته له سهر زهوی، بکریته قه لهم و، هه رچی ناوی دهر یاه کانه و هتو هتو دیکه شیان بغریته سهر، بکریته مه ره که ب، وشه کانی خوای پی بنووسرین، وشه کانی خوا تهواو نابن.

به لأم نه وهی که خوا ﷻ ناردوویه تی له قه دهر ټیمه یه و له قه دهر پیو بیستی ټیمه به، نه گهرنا کار (شان) و حالی خوا ﷻ، زور له وه بهر زتره که ټیمه بتواین دهر کی بکهین، به لأم توانای ټیمه هر نهو دنده به.

خوا به لوتف و که په می خوئی، ټیمه لهو که سانه بکیرئ، که هه رچی زیاتر خوا بناسن و، بهو شیوه به که شایسته ی خوا به، مامه لای له گه لدا بکهین، یارمه تیمان بدات، زیاتر له قوولایی قورثان ټیگهین، بو نه وهی له میانی قورثاندا، زیاتر دهر کی مه زنی و پایه بهرزی خوا ﷻ بکهین و، سهره نجام بتواین بهو شیوه بهی بو خوا شایسته به، مامه لای له گه لدا بکهین و، به ندایه تی بو بکهین و بیهرستین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ





---

❖ ده‌رسی سییه‌م ❖

---



## پیناسہی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له دوازده (۱۲) ثابته پيك دتي، ثابته كاني: (۲۸ - ۳۹)، كه تهوهری سهره كييان باسی يه كتایی خوايه ﷻ له بهرستران و به ندایه تیی بۆ کرانی داو، بۆ نیسپاتی نهو راستیه مه زنهش: عه قل و زگماک و میژووی رابردوو و واقعی ژیا نی مروغه کان، به به لگه هینراونه وه.

له کۆتاییشدا به بۆنه ی فراوانکردن و تهنگکردنه وه ی بژیوی مروغه کانه وه، به ویستی خوی کاربه جی فه رمان کراوه به هاوکاری کردنی خزمان و نه دارو رپیوارو، سه رزه نشتی سوود خوری و، ستایشی زه کاتدان کراوه.

﴿صَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْتَكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ مُّصِيرٍ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَرَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ مُبِيِّنَ إِلَيْهِ وَأَقْوَاهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلٌّ جُزْءٌ مِّمَّا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾ وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُّبِيِّنَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِحَ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا

يَا وَلَئِنْ تُبَسِّطْتُمْ سَبِيحَتَهُ بِمَا قَدَّمْتَ أَيْدِيَهُمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَتَاتَ ذَا الْقَرْيَةِ حَقُّهُ وَالْمُسْكِينُ وَابْنُ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ رِزْقٍ لَئِنْ رَوَوْا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرَوُوهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ زَكَاةٍ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْمَعُونَ ﴿٣٩﴾

### مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{(خوا)} وئەبەکی لە خۆتان بۆ ھێناونەو (لەسەر پاستی خوا پەرستی و پووجەیی شێرک)، نایا تێو ھیچ ھاوبەشتان ھەن لەویدا کە پێمان بە خشیون، لە نیو بەردەستە کالتاندا، کە تێو (و ئەوان) تێیدا بە کسان بن، مەترسییان لێیان ھەبن (کە ھاوبەشتان بن) وەک چۆن مەترسی خۆتانان ھەبە؟ بەو شێوەیە نایە تەکان شیدە کەینەو بۆ کۆمەتیک بگامن ﴿٣٨﴾ بە لکو ئەوانەى سەمیان کردو، بەبێ زانیاری دواى ئارەزوو کانیان دەکەون، ئنجا نایا کەسێک خوا گومپای کردبێ، کى بۆی پاستە پێ دەکری؟ بێگومان ھیچ یاریدەدەر و سەرخەریشیان نین ﴿٣٩﴾ دەجا (مادام حال وایە) بە پاکى و ساغى پروی (دلى) خۆت لەگەڵ نایین (ی خوا) دا پاست بکە، (تایینتیک کە ھەمان) زگماکی خوا بە خەلکی لەسەر سروشتاندو، دروستکراوی خوا (لە ئایینی پاستی خوادا) گۆپانی بۆ نیه، نا ئەو ئایینی پێک و پاستە، بەلام زۆربەى خەلکی نازانن ﴿٤٠﴾ (ئەى خەلکینە!) لە ناخەو بۆ لای (خوا) بگەرێنەو و پارێزی لێکەن و، نوێژ بەرپا بکەن و لە ھاوبەشدانەران مەبن ﴿٤١﴾ لەوانەى ئاینە کە بانیان بەش بەشکردو، بونووە دەستە دەستە، ھەر کۆمەتیک بەوێ کە لە لایانە شادمانن (بەلام ئەوێ لە لای ئەوانى دیکە، بە ھیچ دەزانن!) ﴿٤٢﴾ کاتیکیش خەلک زیان و

گرفتاریه کیان تووش دئی، له ناخه وه له پهروه ردگاریان ده پارتنه وه، دوايش کاتیک به زه یه کی له لایه ن خو به وه پتچیزتن (و له گرفتاری قوتاری کردن) کت و پر کومه لیکیان هاوبه ش بو پهروه ردگاریان داده نین ﴿٢٣﴾ تاكو سه ره نجام ناسوپاسی بکه ن به رانبر به وه ی پیمانداون، ده جا (نه ی بیرواینه! که میك له ژبانی دنیا دا) به هره مه ند بن، بیگومان له مه و دوا ده زانن (چیتان به سر دئی!) ﴿٢٤﴾ یان نایا (بویه بیروان چونکه) به لکه یه کمان دابه زاندو ته سه ریان له وه ده دوی (و دان به وه دا دینن) که ده یکه نه هاوبه ش (ی خوا له په رستن دا)؟! ﴿٢٥﴾ کاتیکش به زه یه که به خه لکی بچیزین، پتی شادمان ده بن و، نه گهر به هوی نه وه شه وه که ده سته کانیا ن (له خراپه) پیشیخسته وه (و نه نجامیان داوه) زیان و خراپه یه کیان تووش بی، کت و پر ناو میدو ته ما بر او ده بن ﴿٢٦﴾ نایا نه یاندیوه (به چاوی عه قل و دل) که خوا بو هر که سیک بیهوی بژیو (زورو) فراوان ده کات و (که م ده کات و) وه تنگ دینن! به دلنایی له وه دا نیشانه هه ن (له سر کارزانی و بالا ده سیتی خوا) بو کومه لیک بر او بینن (و له روانگی تیمانه وه بر وانن) ﴿٢٧﴾ ده جا (مادام خوا له به زه یی خوی به هره مه ندی کردووی، توش به زه یی بنونه و) مافی خوی به خشه به خزم و نه دارو رپیوار (وهاوکاریان بکه)، نا نه وه با شترین شته بو که سانیك که دیداری پووی خوابان ده وی (و رازی بکردنی ده خوازن) و، ته نیا نه وانه ش سه رفرازو به نامانج گه یشتوون ﴿٢٨﴾ نه و (مال و سامان) هه ش، که به سوود ده یده ن، تاكو به هوی (وه رگرتنی) مال و سامانه کانی خه لکه وه زیاد بکات، بیگومان له لای خوا زیاد ناکات، به لام زه کاتیک بویه ده یده ن، مه به ستان پتی پووی خوا و (په زامه ندی خوا) یه، نا نه وانه پاداشتیان بو چهن د قات ده کریتنه وه ﴿٢٩﴾.

## شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(حَنِيفًا): به پاکیی، به پوختیی (الْعَنَفُ: هُوَ مَيْلٌ مِنَ الضَّلَالِ إِلَى الْإِسْتِقَامَةِ وَالْجَنَفُ عَكْشَةٌ)، وشه ی (جَنَفٌ): چاوگه، بریتیه له لادان له گومراییه وه به ره و ریک وه ستان، به پیچه وانه ی (جَنَفٌ) وه، (جَنَفٌ): بریتیه له لادان له راسته رێوه به ره و گومرایی.

(فَطَرَتَ اللَّهُ): یانی: زگماکیک که خوا مروّقی له سه ر دروستکردوه، زگماک یان خوا پرسک، (فِطْرَةَ اللَّهِ: هِيَ مَا رَكَّزَ فِيهِ مِنْ قُوَّتِهِ عَلَى مَعْرِفَةِ الْإِيمَانِ، وَفَطَرُ اللَّهِ الْخَلْقَ: إِبْعَادُهُ الشَّيْءَ، وَإِبْدَاعُهُ عَلَى هَيْئَةٍ مُتَرَشِّعَةٍ لِفِعْلِ مِنَ الْأَفْعَالِ). (فِطْرَةَ اللَّهِ): نه وه یه که خوا له هیزی نیمان له سروشتی مروّقا دایناوه که خواناس بێ و، که ده گوتری: خوا نه و شته ی (فَطَرٌ) کردوه، واته: هیناویه ته دی، دایهیناوه به شیوه یه که ناماده کراوه ده توانی کاریک نه نجام بدات.

(الْعِزُّ): (الثَّابِتُ، وَالْمَقْشُومُ لِمَعَاشِهِمْ وَمَعَادِهِمْ)، چه سپاو راگری ژیا نی دنیاو دوا پرۆژیان.

(مُيَبِّنَ إِلَيْهِ): له ناخه وه بۆ لای بگه پنه وه، (النُّوبُ: رُجُوعُ الشَّيْءِ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى)، (نُوبٌ): بریتیه له گه رانه وه ی شتیک بۆ لایه ک، جار له دوا ی جار، (وَالْإِنَابَةُ إِلَى اللَّهِ: الرُّجُوعُ إِلَيْهِ بِتَوْبَةٍ وَإِخْلَاصٍ)، (إِنَابَةٌ إِلَى اللَّهِ): بریتیه له گه رانه وه بۆ لای خوا، به گه رانه وه یه کی کرده وه یی و به دلسۆزیی.

(ضُرٌّ): زیان، (الضُّرُّ: سُوءُ الْحَالِ فِي النَّفْسِ وَالْبَدَنِ، وَالْمَالِ وَالْجَاهِ)، وشه ی (ضرر): بریتیه له حال خراپیی له نفس و جهسته دا، له مال و سامانداو، له جاهو سومعه دا.

(سُلْطَنًا): به لگه، (السُّلْطَانُ: الْحُجَّةُ لِمَا لَهُ هُجُومٌ عَلَى الْقَلْبِ)، به لگه به (سُلْطَان) ناونراوه له بهر نهووی هیرش دهکاته سهر دل و عهقلی مروؤ، (وَالسُّلْطَةُ: التَّمَكُّنُ مِنَ الْقَهْرِ)، (سَلَاطَة) بریتیه له چه سپانی شتیک له پووی بالاده سیتییه وه.  
(يَقْطُرُونَ): (الْقُتُوطُ: الْيَأْسُ مِنَ الْخَيْرِ)، (قُتُوط) واته: ناویمید بوون له چاکه و خیر.

(رَبًّا): (الرَّبَا: الرِّيَادَةُ عَلَى رَأْسِ الْمَالِ)، سوود، نهووی له سهرمایه که زیاد دهبن، (رَبَا الشَّيْءُ: زَادَ وَغَلَا)، شته که زیادی کردو بهرز بووه.  
(الْمُضْعِفُونَ): (الَّذِينَ خَصَلَتْ لَهُمُ الْأُضْعَافُ، وَهُوَ إِضْعَافُ الثَّوَابِ)، نهوانه ی که چند قاتیان بو زیاد بووه، چند بهرانبه ر بوونهووی پداشت.

## مانای گشتییی نایه تهکان

خوا ځوای نهووی له نایه تهکانی پابردوودا، باسی یازده له نیشانه و به لگه کانی به دیویننه رایه تی و پهره ردگار تی و، خاوه ندرار تی و مشوور خوریه تی خو، بو مروؤ و زیان و گه ردوون خسته پوو، نهووش دووباره کرایه وه که بهس خوا دروستکراوه کان دهست پنده کات، دوایش ته نیا نهو ده یانگپرته وهو، نهووش خرایه پوو که خوا خاوه نی بهرترین حال و سیفه ته له تاسمانه کان و زه ویدا، واته: نهو حاله ت و وه سف و کرده وه ناوازانه ی که خوا ځوای هه یی، هیچ که سی دیکه نینی و هیچ شتیکی دیکه نینی، چونکه هه که سیکی دیکه و هه شتیکی دیکه، که هه یه، هه مووی دروستکراوی خوا بهو، هه که س هه یه بنده ی خوا به. دواي نهو جار یکی دیکه خوا ځوای دیته وه سهر باسی نهو، که دهب ته نیا خوا بهرستری، خوا به که نهو حال و سیفه ته تی، شایسته ی نهو یه، که ته نیا



ئەو بەندايەتسى بۆ بىكرى، ئىنجا وئەيەك دىنئەو دەفەرمۇي: ﴿صَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ﴾، لە خۇتان وئەيەكى بۆ ھىئانۋەو، ﴿هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّالِكُمْ أَتَيْنَكُم مِّن شُرَكَاءٍ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾، ئايا لەوودا كە پىئمان بەخشىون، لە تىو بەردەستەكانئاندا، ﴿مَا مَلَكَتْ أَيْدِيكُمْ﴾، واتە: ئەوانەى كە لەبەر دەستى تىو، ئىنجا ئەگەر كۆيلەو كەنيزەك بوون، كاتى خۇي، ئەگەر تىستا خزمەتكارو شاگردو ھاوکارىكەو كارمەندىكە كە لەبەر دەستى مرؤفدايە، ئايا لەوانەى كە لەبەر دەستاندان، ھىچ ھاوبەشتان ھەن، لەوودا كە پىئمانداون؟ ﴿فَأَنزَرْنَا فِيهِ سَوَاءً﴾، تىو دەستە ئەوان تىيدا وەك يەك بن، ئايا بەرپرسى فەرمانگەيەك، يان سەرۋكى ولايتىك، لەگەل كەسانىك كە لەبەر دەستيدان، دەستەلاتيان وەك يەكە؟ دەستۋىشتيان وەك يەكە؟ ياخود كەسىك كە لە مالىكدايەو، ھەندىك خەلك ھەيە ھاوکارىي دەكات، ئىنجا ئافرەتە يان پياو، ھاوکارىي دەكات، خزمەتى مالى دەكات، ئايا ئەو كەسە كە خزمەتكارە، يان ھاوکارەو، بەر دەستىكە، لەگەلدا دەبىتە ھاوبەش لە ھەموو ئەو شتاندا كە ھەيتى؟ ﴿تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ﴾، وەك چۆن مەترسىتان لە خۇتان ھەيە، مەترسىتان لەوانىش ھەيتى، ئايا شتى وا ھەيە؟ ﴿كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، بەو شىوہە ئايەتەكان روون و روشن دەكەينەو، بۆ كۆمەلىك بفامن؟

ئەم وئەيە ئەو دەگەينى وەك چۆن تىو رازى نىن بەردەستەكانئان لەگەلئاندا يەكسان بن، ئايا خواش ﴿وَاللَّهُ الْمُسْلِمُ الْأَعْلَى﴾، النحل، وئەي ھەرە بەرز بۆ خوايە، بەلام خوا دىيەوئى تىمە تىبگەينى، تۆ رازى نى خزمەتكارىك، شاگردىك، كەسىك كە لەبەر دەستە، لەگەلئاندا يەكسان بى لەو دەستەلاتە، لەو مال و سامانە، كە لە دەستى تۆدا ھەيە، ئەدى چۆن دەگونجى، چۆن عەقلىتان پىئمان پى دەدات دروستكاروہكانى خوا، لەگەل خوادا يەكسان بىكەن لە پەرستران و، بەندايەتسى بۆ كران و، بە مەزنگرتند؟ بۆيە دەفەرمۇي: ئاوا ئايەتەكان روشن

دەكەین، بۆ كەسانێك بڤامن، یانی: كەسێك عەقْل و لۆژیک بەكاربینی، پێزی عەقڵی خۆی بگرێ، پێز لە مەنتیق بگرێ، نابێ هاوبەش بۆ خوا دابنی، بۆیه دەفەرموێ: ﴿بَلِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، ئەوانەى هاوبەش بۆ خوا دادەنن نایان و، عەقْل بەكارناھێتن، بەلكو ئەوانە سەمكارن و سەمیان كردو، هاوبەش بۆ خوا دادەنن و شوێن ئارەزوو كانیان كەوتوون، بەبێ زانیاری، ئەزانانە بە دواى ئارەزوو كانیان كەوتوون، ﴿فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَصْلَ اللَّهِ﴾، ئنجا ئایا كەسێك خوا گومراى كردبێ، كێ راستە پێى دەكات؟ خوا گومراى كردبێ، واتە: بە پێى سیستمى خوا گومرا بووبێ، بە پێى سیستمى خوا ھەر كەسێك بە دواى ئارەزوو بكەوێ، گومرا دەبێ، ھەر كەسێ بە ئەزانى بە دواى شتێك بكەوێ، گومرا دەبێ، ئەوە سیستمى خواى، بۆیه دەفەرموێ: خوا گومراى كردو، یانی: بە ھۆى سیستم و یاسایەك كە خوا دایناو، گومرا بوو، ئنجا كێ كەسى وا راستە پێى دەكات؟ ﴿وَمَا هُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ﴾، ئەوانە ھىچ ھاوکارو یارمەتیدەر و پشتیوانیشیان نین.

ئنجا ڕوو دەكاتە پێغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ، لە پشت ئەویشەو ڕوو دەكاتە ھەر كامێك لەوانەى كە بە دواى پێغەمبەرى خاتەم ﷺ دەكەون و دەفەرموێ: ﴿فَأَقْصِرْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾، مادام حال وایە، هاوبەش بۆ خوا دانان ھىچ لۆژیكى تێدا نیە، ھىچ عەقڵێك قبوولی ناکات و، لەگەڵ سروشتى بووندا ناگونجێ، لەگەڵ پایە و مەقامى بەرزو ناوازی خوادا ناگونجێ، كەواتە: ﴿فَأَقْصِرْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾، ڕووی خۆت لەگەڵ ئایىنى خوادا پێك بكە، ھەلبەتە لێرەدا مەبەست پێى ڕووی ڕۆالەتییى نیە، یانی: ڕووی دڵ و نیازو مەبەست، (للدین)، (آل) كە لەسەر (دین)ە، بۆ پێناسەى، بەلام بۆ (عەھد) ە، واتە: ڕووی دلى خۆت لەگەڵ ئایینەكەدا، بەرنامەكەى خوادا راست بكە، (خانیفا)، كە گەراوێوھە لە گومراى، با ھىچ گومراى و لاریى، لەو دیندارى و خواپەرستییەتدا نەبێ، ﴿فَإِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾، ئەو ئایینە،

هه مان نهو زگماکيه که خوا خه لکی له سهر سروشتاندوه، ﴿لَا يَدْرِي لِمَ خَلَقَ﴾  
 الله ﷻ، له نايینی راستی خوادا، زگماکیک که خوا مروفتی له سهر خولقاندوه،  
 گوڤرانی به سه ردا نایهت، یاخود ﴿لَا يَدْرِي لِمَ خَلَقَ﴾ الله ﷻ، دروستکراوانی خوا نابنی  
 بگوڤدرین، نابنی دهستکاری بکریڼ، ﴿ذَلِكَ الَّذِي أَلْقَيْتُمْ﴾ نا نهوه نايینی  
 ږیک و راسته، نايینیکه، بهرنامه يه که، که خوا ﷻ نارودوويه تی تاكو مروفته کان  
 ږیک و راست بکات، ډيانيان ږیک و راست بڼ، چونکه (قِيم) ههم به مانای  
 چه سپاوو راست دتی و، ههم به مانای راستکهر و راگر (مَقُوم) یش، ﴿وَلَنُكَرِبَ﴾  
 أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﷻ، به لَام زۆربه ی خه لکی نازانن، واته: نا نهوه  
 نايین و بهرنامه ی راست و راستکهره، به لَام زۆربه ی خه لکی نازانن بویه شوینی  
 ناکه ون، له بهر نه نايینه که قه دری نازانن، وه ک گوته راوه: (قه دری زیږ له لای  
 زیږنکهره).

﴿مُنِينَ إِلَيْهِ﴾، خوا ده فهرموږ: نه ی خه لکینه! له ناخه وه به ره و لای  
 بگه ږینه وه، واته: به ره و لای خوا، ﴿وَأَتَقَوْهُ﴾ ههروه ها پاریزی لیکه ن،  
 ﴿وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ﴾، نوژیښ بهرپا بکه ن، ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُنْكَرِينَ﴾  
 له هاوبه ش بو خوا دانه رانیښ مه بن.

نجا وه سف و پیناسه ی نهو هاوبه شدانه رانه ده کات:

﴿مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ﴾، له وانه ی که نايینه که یانیا ن به ش به ش کرد،  
 ﴿وَكَانُوا شِيعًا﴾، په رته وازه ش بوون، هه میسه به ش به ش کردنی نايین، دابر  
 دابرکردنی نايینی راستی خوا، ده بیته هو ی په رته وازه بوونی شوینکهره و تووانی،  
 چونکه هه ر کامیکیان لایه کی ده گرتی و، به شکی ده گرتی و، هه ر که سه به  
 یاری خو ی هه لا ده لتی، وه ک پیشینان ده لّین: (که س به ږبه ی که س ناپیوږی)  
 و (که س له مه ږی که س ناخیوږی)، سه ره نجام چیا ن لږ دتی؟ ﴿كُلُّ حَرْبٍ بِمَا﴾  
 لَدَيْهِمْ فِرْحُونٌ ﷻ، هه ر کومه له به وه ی بو خو ی له سه ریه تی پی شادمانه، پی

دَلخۆشە، بەلەم ئەودى ئەوانى دىكەى لەسەرنى بە ھىچى دەزانى و، ھىچ  
ھىسابى بۆ ناکات، لە ھالىکدا كە ئايىن بە ھەموو بەشەكانىەو، ئەو بەرنامە  
پىك و تەواو تىرەى خوا پىك دىنى، بەلەم كاتىك بەش بەش دەكرى، بىر بىر  
دەكرى، ھەر تاقمەو بە دواى پىكى و بە دواى بەشكى دەكەو، لە راستىدا  
ئەو پىچەوانەى سىروشتى ئايىنى خواى پەرۋەردگار، ئەو كاتەش ئايىنى خوا،  
نارىك كىچ و كال دىتە بەرچاو، نەك لەبەر ئەودى لە زاتى خۆيدا وايە، بەلەم  
لەبەر ئەودى شۆتىكەوتووانى ناوا بەش بەشيان كىردو، ھەر كامىكىيان لايەتتىكى  
لنگرەو.

ئىمانداران و مەسۇلمانان دەكات كە تىووش وەك وان مەكەن، بەلەم بە داخەو،  
زۆربەى ئەو شتانەى خوا ﷺ فەرمووئەتى: وەك وان مەكەن، مەسۇلمانان وایانكردو،  
فەرمووئەتى: وەك ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان مەكەن ھاوبەش بۆ خوا داڭىن،  
مەسۇلمانان زۆریان وایانكردو! فەرمووئەتى: وەك جوولەكان مەكەن، كە فەرمان  
بە خەلكى دەكەن بە چاكە، خۆشيان چاكە ناكەن، مەسۇلمانان وایانكردو!  
فەرمووئەتى: وەك موناڤىقەكان مەكەن، لەرەوشت و خووى خراپيان دا، بەلەم  
مەسۇلمانان زۆرچار وەك وان دەكەن، وەك لەم فەرمایشتەدا ھاتو:

{عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: لَتَتَّبِعُنَّ سَنَنَ مَنْ قَبْلَكُمْ شِبْرًا بِشِيرٍ، وَذَرَأًا  
بِلِزَاعٍ، حَتَّىٰ لَوْ سَلَكَوا جُحْرَ ضَبٍّ لَسَلَكْتُمُوهُ، قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى؟ قَالَ:  
قَمْنُ!} (أخرجه أحمد: ۱۱۸۱۷، والبخاري: ۳۲۶۹، ومسلم: ۳۲۶۹، وابن حبان: ۶۷۰۳).

واتە: ئەبوو سەئید ر.ھ.، دەلى: پىغەمبەر ﷺ فەرمووی: بە دواى ئەوانەى  
پىش خۆتان دەكەون، پىتازى ئەوانەى پىش خۆتان دەگرن، بىست بە بىست و  
باسك بە باسك، ھەتا نەگەر جووبنە كونى بىزن مژەكەو، تىووش دەچنە  
ئىوى، گوتمان: ئەى پىغەمبەر! خوا مەبەست پى جوولەكو نەصرانىيەكانە؟  
فەرمووی: ئەدى كى؟!

ئىنجا ھەر لە باردی خوا بە ھە ککرتنەو، کە تەنیا دەبى خوا بەرستى، خوا دەفەر موى: ﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ﴾، خەلک کاتیک زیانتيکیان تووش بوو، (ضُر) ھەر ناپەھەتیی و حال خراپییە کە ڕووح داو، لە جەستەداو، لە مال و سامان داو، لە سومعەداو، لە دەورووبەرداو، خەلک کاتیک ناپەھەتیی و ناگوزەرییەکیان تووش دى، ﴿دَعَا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ﴾، لە پەرورەدگاریان دەپارتنەو، لە ناخەو، بۆ لای دەگەرپننەو، بە دلسۆزی لە قوولایی دلپانەو بۆ لای دەگەرپننەو، لایى دەپارتنەو، ﴿ثُمَّ إِذَا أَذَاهُمْ مِنْهُ رَحْمَةٌ﴾، ئىنجا دواى کاتیک خوا لە لایەن خۆیەو بەزەییەکی پى چۆزن، واتە: ئەو ناپەھەتیە لى لابردن و، بەزەیی لەگەڵ نواندن، بەلام لێردە بەزەییە کە وە ک خوارديکە دەرخواردی داو، پىچچۆتوون، ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ﴾، کت و پر کۆمەتیک لەوان ھاوبەش بۆ پەرورەدگاریان پەیدا دەکەن، نەیفەر موو، ھەموویان، چونکە ھەیانە وە ک چۆن لە تەنگانەدا پەنا دەباتە بەر خوا، دواى لە فەرھانیانیشتا ھەر بەندەى خوا دەمیتنەو، بەلام ھەندیکیان لە تەنگاناندا پەنا بۆ خوا دەبەن و، لە فەرھانیاندا بە پشت لە خوا دەکەن و، ھاوبەشی بۆ دادەنن، بۆیە خوا ﷻ وە ک ھەرەشە لیکردن دەفەر موى: ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آٰلَيْنَهُمْ﴾، با سەلەى و بى وەفایی بکەن بەرانبەر بەو دى پیمان بەخشیون، ئەو ھەموو چاکەو نىعمەتانەى پیمانداو، کاتیک ھاوبەش بۆ خوا دادەنن، مانای وایە بەرانبەر بە چاکەکانى خوا، سەلەو بى نەمە ک و بیوفا بوون، با وابکەن، دواى خوا ﷻ لە شێو دواندن نادیارەو دەیکۆرپى بۆ شێو دواندن پەرورەو، ﴿فَتَمَعَّوْا﴾، ئىنجا کەمیک بە ھەرە وەر بگرن و رابویرن، ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، لەمەودوا دەزانن، دەزانن چۆن سزا دەدرن و، چیتان بەسەر دى، لەسەر ئەو سەلەییە بەرانبەر چاکەکانى خواو، لەسەر ئەو ھاوبەش بۆ خوا دانانە!؟

﴿أَمْ أَرْلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهُمْ يَكْكُم بِمَا كَانُوا﴾، یان نابا بۆیە ھاوبەش بۆ خوا دادەنن، کە ئیمە بەلکە یە کمان دابەزاندۆتە سەریان، ئەو

بەلگەيە لەو بارەوہ کە ئەوان دەیکەنە ھاوبەش بۆ خوا دەدو؟ واتە: ئایا بەلگەيەکیان بە دەستەوہ ھەيە کە شیرکەکیان، ھاوبەش بۆ خوا دانانەکیان پیتی پشت نەستوور بێ، و، پالپشتی ھاوبەش بۆ خوا دانانیان بکات؟ بە تەنکید نەخیر، ئەمە پرسیار کردنی نکوولیلێکەرانیە.

﴿وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا﴾، جارێکی دیکە خوا ﷻ ھەمان مەسەلەي پیتشوو باس دەکات و، دەفەرمو: ئەگەر ئیمە بەزەییەک بە خەلک بجێژین، زۆر پیتی شادمان و دلخۆش دەبن (الْفَرْحُ: أَشَدُّ السُّرُورِ)، ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَاهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾، بەلام ئەگەر خراپەيەکیان تووش بێ، بە ھۆی ئەو کردەوہیە کە دەستەکانیان پیشیخستەو، ئەنجامیان داو، ﴿إِذَا هُمْ يَقْتُلُونَ﴾، کت و پر ناومێدو تەما بپراو دەبن، واتە: لە ھاتدا، زۆر بەکەیف و دلخۆش و، لە نەھاتدا، زۆر ناومێدو بێ ھیوان، لە حالیکدا کە ئیمانداران لە کاتی ھات و خۆشییدا، دەبێ سوپاسگوزاری بکەن و، لە کاتی گرفتاری و ناپەھەتییدا، دەبێ خۆپاگری بکەن.

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾، ئایا نەیانبینیو، [لێرەدا مەبەست لە بینین، بینینی عەقل و دلە (الرُّؤْيَةُ عِلْمِيَّةٌ وَلَيْسَ بَصَرِيَّةً)، چونکە بە چاو نابینرێ کە خوا بژیو بۆ خەلک فراوان و زۆر دەکات، یاخود وەتەنگ دینێ، ئەوہ بە عەقل و دل دەک (دەکرێ)، ئایا نازانن کە خوا بژیو بۆ ھەر کەستیک بیهوێ فراوان دەکات و، تەنگیش دەکاتەو، واتە: زۆر دەکات و کەم دەکات، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، بیکومان لەوہدا نیشانە ھەن بۆ کۆمەلێک بپراو بیتن، نیشانە ھەن لەسەر ئەوہ کە خوا ﷻ ھەمەکاری نەم گەردوونەییو، پێشمەو سەرە داوہکانی ھەموو کاروبارەکان بە دەستی خواي پەرورەدگارەو، چونکە ھەيە زۆریش خۆی ماندوو دەکات، رزقەکەشی ھەر کەمە، ھەشە زۆریش خۆی ماندوو ناکات، بەلام بەسەریدا دەپژێرێ، ھەلبەتە بە پیتی یاسا گەردوونییەکان کە خوا دایناو، بەلام گرنگ ئەوہیە نیشان ئەگەر دیقەت بدات و، تێوہ رابمێنێ، دەزانێ کە مەسەلەي بژیو و رزق، ھۆکارەکان

دەۋرى تىدا دەبىنن، بەلەم لە پشت ھۆكارە كانەۋە، ھۆكارساز دەۋرى سەرەكىي تىدايە، ئەو (خو) ھۆكارە كان دەپرەخسىتى، جارى وايە ھۆكارە كان ھەن، بەلەم پەرچىك دىتە پىيان و كارىگەر يان نابىت.

﴿فَتَاتِ ذَا الْقُرْنَيْنِ حَقَّهُ﴾، مادام دەزانى: كاتىك بژيوت بۆ فراۋان و زۆر دەبى، ئەۋە بە دەست خوايە، كاتىك ۋەتەنگىش دىنى، ديسان ھەر بە دەست خوايە، كەۋاتە: لەۋەي كە خوا پىت دەدات، خاۋەن نىزىكايەتتى، مافى خۆي پى بدە، زۆربەي زانايان و توۋزەرەۋانى قوپنان، خاۋەن نىزىكىي (ذى القربى) يان ھەر بە خىزماڭ لىكداۋەتەۋە، ئەۋەي كە لە پروي پەچەلەكەۋە لىت نىزىكە، بەلەم پىم وايە: جگە لەۋەش ھەر خاۋەن نىزىكىيەكى دىكە دەگرتەۋە، چۈنكە (ذَا الْقُرْنَيْنِ)، يانى: (صاحب القُرْنَيْنِ)، (ذا) يانى: (صاحب)، (قُرْنَيْنِ) يانى: نىزىكىي، پىمۋايە دراۋستى نىزىكىش دەگرتەۋە، ھاۋەل و دۋستى نىزىكىش دەگرتەۋە، ھەموو ئەۋانەي كە لە مروفەۋە نىزىك دەيانگرتەۋە، بەلەم بە پلەي يەكەم خىزمەكان كە بە خوين و گوشت و پەچەلەك، دەچنەۋە سەر يەكدى، دەگرتەۋە، ﴿وَالْيَسْكِينَ﴾، ھەرۋەھا مافى خۆي بدە بە نەدار، ﴿وَأَبْنِ السَّبِيلِ﴾، كوپرى پىگا، پىسوار، ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾، ئەۋە زۆر باشتەر بۆ ئەۋانەي پروي خواي پەرۋەردگار يان دەۋى، ۋاتە: دىدارى خاۋايان دەۋى، ياخود پەزامەندىي خاۋايان دەۋى، ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، ھەر ئەۋانەش سەرفرازو، بەختەۋەرن، بە مراد گەشتوون.

﴿وَمَا أَتَيْتُم مِّن زَبَاٍ لَّيْرَبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ﴾، بەلەم سوۋدەك كە دەيدەن، مائىك كە دەيدەن بە سوۋد بۆ ئەۋەي لە سامانەكانى خەلىكدا زىياد بىكات، ﴿فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ﴾، لە لاي خوا زىياد ناكات، ۋاتە: مائىك كە دەيدەي بە كەسىك بە قەرز، بەلەم دوايى لە گەل ۋەرگرتەۋەي قەرزەكەدا سوۋدەيكىشى لى ۋەردەگري، بە ھۆي مالى و سامانى خەلىكەۋە، مالى و سامانەكەي خوت زىياد دەكەي، ئەۋە لە لاي خوا زىياد نابى، بى بەرەكەتەۋە بى پىزە، ﴿وَمَا أَتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾، بەلەم زەكاتىك كە دەيدەن، مەبەستان پىي پروي خواۋ پەزامەندىي

خواب، ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْغِفُونَ﴾، ئا ئەوانە پاداشتيان بۆ چەند بەرانبەر و چەند قات دەكرتتەو، واتە: ئەوانە كەسانىكىن كە بۆ چەند بەرانبەر كراون، بۆ چەند قات كراون، واتە: پاداشتيان بۆ چەند قات و چەند بەرانبەر دەكرتتەو.

خو بەراوردىك دەكات لە نىوان ئەو كەسانەدا كە مآل و سامانى خۇيان دەدەن بە خەلك بە قەرز، بەلام لەو سەرەو سەوديان لى وەرەدەگرن، ئنجا ئەگەر يەك بە دەپە، يەك بە دوازەدەپە، كەمترە، زياترە، سەوديان لى وەرەدەگرن، كەواتە: مآل و سامانى خۇيان زىاد دەكەن، بە هەوى مآل و سامانى خەلكيەو، هى خۇيان هەر لە جىي خۇيەتى و، هى خەلكيشى دەكەوتتە سەر.

هەرەو هە جۆرە كەسانىكى دىكە كە مآل و سامانى خۇيان دەبەخشن، نەك بەس ئەوئەندە كە سوود لە خەلكەكە وەرەنەگرنەو، بەلكو دەسمايەكەشيان لى وەرەنەگرنەو، بە تەئكىد ئەو دوو زۆر لىك جيان، ئەوانەى كە مآل و سامانى خۇيان دەدەن بە خەلك، بۆ ئەوئەى مآل و سامانى ئەوان بەخەنە گەل هى خۇيان، هى خۇشيان هەر لە جىي خۇي بى، كە ئەو سەودو (ربا)ى پى دەئىن، لەگەل كەسانىك دا كە مآل و سامانى خۇشيان كە هەيانە، دەپەن بە خەلك، نەك چاويان لەو نە كە سوود وەرەگرن، چاويان لەو نە كە دەسمايەكەشيان لى وەرەگرنەو، ئەو دووانە زۆر لىك جيان.

هەلبەتە هەندىك لە زانايانىش ئەم ئايەتەيان وا تەفسىر كردو: كە ئەوانەى ديارىيەك دەدەن بە كەسك، بۆ ئەوئەى لەو سەرەو ديارىيەكى زياتر وەرەگرنەو، هەندىك كەس ديارىيەكى بچووك بۆ كەسك دەبات، بەلام چاوەپوانى ئەو دەكات كە دوايى چەند قات ديارىي بەداتەو، هەندىك دەئىن: ئايەتەكە مەبەستى پى ئەوئەى، كە بىگومان ئەوئەش دەكرتتەو، وەك لە مەسەلە گرنەكاندا زياتر تيشكى دەخەينە سەر، بەلام بە پلەى يەكەم، ئەمە يەكەمين تامازدە لە قورئاندا بۆ رىباو سوود لە قورئانى مەككەيدا، هەلبەتە دوايى لە قۇناغى مەدينەدا، رىباو سوود يەكجاريى و بەروونىي قەدەغە كراو.



## مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی په که م:

وینه هینانه وه کی واقعی لسه راسی خوا به یه کترن و پوچه لسی شیرک، که عاقله ندان لسی به هره مه ند ده بن، به لام نه وانه ی نه زانانه شوین ناره زوویان ده که ون، هیچ چاره و دهره تانیان نه و، هیچ پشتیوان و هاوکاریان چنگ ناکه ون:

خو ده فهرموئ: ﴿ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْتَكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٢٩﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م، دوو ئایه تانه، له هه شت برکه دا:

۱- ﴿ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ﴾، واته: خوا ﷻ وینه به کی له خوتان بو هیناونه وه، وینه هینانه وه که بو پوچه لکردنه وه ی شیرکه و، بو دهر خستنی راستی خوا به یه کترن و ته نیا خوا په رستنه، لیره دا (مَثَلًا) ده بینه بهرکار (مفعول به)، یاخود ده بینه بهرکاری په ها (مفعول مطلق)، وه ک بلئی: (ضَرَبَ ضَرْبًا)، که ده فهرموئ: ﴿مِّنْ أَنفُسِكُمْ﴾، نه و (مِنْ) ه، له ریزمانی عه ره بیی دا (مِنْ) ی ددستیکردنی پت دهلین، واته: نه و وینه به ی داپنیه له واقعی خوتان.

وینه که چیه؟

(۲) ﴿هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾، ئايا لەو كەسانەى كە لەبەر دەستاندان، ھېچ ھاوبەشتان ھەن، لەودا كە پىمان بەخشيون؟ (مَنْ) ﴿هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَا﴾، بۇ ھەندىك (للتَّبْعِيضِ)ە، بەلەم (مِنْ)ەكەى دواتر لە: ﴿مِّنْ شُرَكَاءَ﴾، دا، پىتى دەگوتى: (مِنَ الزَّائِدَةِ)، زىدەكراوہ بۇ جەختكردەوہو زياتر چەسپاندنى واتايەكە، پرسیاركردەكەش: ﴿هَلْ لَكُمْ﴾ ئايا ھەتانه؟ بۇ نكوولپىلكردەنە، يانى: ئىوہ لە ئىو بەردەستەكانتانا ھېچ ھاوبەشتان نىن، لەو رزق و رۆزى و مال و سامانەى كە ھەتانه، ﴿شُرَكَاءَ﴾، كۆى (شَرِيك)ە، واتە: ھاوبەش لە مال و ساماندا.

(۳) ﴿فَأَنْتَرَ فِيهِ سَوَاءٌ﴾، كە ئىوہ تىيدا يەكسان بن.

(۴) ﴿خَافُواهُمْ كَخِيفَتَكُمْ أَنْفُسُكُمْ﴾، ترستان لىيان ھەبى وەك لەخۆتان، (أَيُّ) گما تَتَوَقَّوْنَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ إِضَاعَةِ خُفُوفِكُمْ)، كە ئىوہ لىيان بترسن لەو بەردەستانەتان، مال و سامانەكەتان زايە بكەن، وەك چۆن مەترىسيان لە خۆتان ھەيە، كە مال و سامانى خۆتان بەخشىن، ئايا ئەوان دەتوانن ئەو ھەموو مال و سامانەتان خەرج بكەن، وەك چۆن ئىوہ خەرجى دەكەن؟

(۵) ﴿كَذَلِكَ نَفُصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾، ئاوا ئايەتەكان شىدەكەينەوہ بۇ كۆمەلىك بىفام، كۆمەلىك بىفام ئەوانەن كە خۆيان دوور دەگرن لە كەللە رەقىي و، لە نەسەلماندن و عىنادىي، كەسانىك بىفام لەو وئەيە چاك تىدەگەن، كە مرقوف شتىك لە خۆى نەوہ شىئىتەوہ، لە خواى ناوہ شىئىتەوہ، ھېچ كەسىك قىوول ناكات، كەسىك كە لەبەر دەستىەتى، ئىنجا ئەگەر كاتى خۆى كۆيلەو كەنيزەك بووہ، ئىستا ھاوکارو، خزمەتكارىكە، كەسىكە لە مالدە خزمەت دەكات، قىوول ناكات بلى: منىش وەك تۆ خاودنى ھەموو شتىك، ئەو مەترىسيەى كە لە خۆت ھەيە، كە مالەكەت خەرج بكەى، ئەو مەترىسيەت بەرانبەر ئەو نىە، ئەويش خەرجى بكات، وەك تۆ خۆى بە خاوەن پشك و بەش بزانى، كەواتە: ئەوہ كە لە خۆتى ناوہ شىئىتەوہ، ئەدى چۆن لە خواى دەوہ شىئىتەوہ، كە ھەندىك لە دوستكر اوەكانى خوا، بىنە ھاوبەشى خوا لە پەرستراوتىي و، لە بەندايەتیی بۆ كراند؟

(۶) ﴿بَلِ أَتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ هُمْ يَغْيِرُ عِلْمٍ﴾، به لکو نهوانه ی سته میان کردوه نه زانانه (که هاوبه ش بۆ خوا داده نین)، به دوی ناره زووه کانی خو یان ده که ون.

نه ک هه ر نافامن و به حوکمی لۆزیک و عه قل ناجوو لینه و ده و مامه له ناکه ن له گه ل خوادا، به لکو نه زانانه به دوی ناره زووی خو یان ده که ون، بۆیه هاوبه ش بۆ خوا داده نین، نه م به لام (بل) ده، بۆ گواسته وه (اضراب) یه، (للإضراب الإنطالي لما يتضمنه): ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، بۆ گواسته وه ی هه لوه شانده وه ی نه وه یه که رسته ی: (بۆ کۆمه لیک بفامن) ددیگریته خو ی، یانی: نهوانه نه ک هه ر نافامن، بگره نه زانانه شوین ناره زووه کانیان که و توون.

﴿يَغْيِرُ عِلْمٍ﴾، به بیتی زانیاری و، نه زانانه دوی ناره زووی خو یان ده که ون، (یغیر علم: للتشیع)، به بیتی زانیاری، هه ر بۆ ناشرین کردن و دزو پیشاندانه، نه گه رنا شوین ناره زووه که و تن هه ر نه زانانه یه، به لام خوی په روه ردگار دیه و ی زیاتر شوین ناره زووه که و تنه که ی نه وان، به نه زانانه، به رجه سته بکات و ده ریخات.

(۷) ﴿فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَسَلَ اللَّهَ﴾، ئنجا ئایا که سیک خوا گومرای کرد بی، کتی راسته پتی ده کات، (مَنْ): بۆ پرسیارکردنی نکوو لیلین کردن (للإستفهام الإنکاری) ده، به مانای لابر دن (نقی) ده، واته: که سیک خوا گومرای بکات، که س ناتوانی راسته پتی بکات، (یهدی)، لیره دا به مانای پی پیشاندان نیه، چونکه خوا پتی پیشاندان، به لکو به مانای راسته پتی کردن و خسته سه ر راسته پتی.

که ده فه رموی: ﴿مَنْ أَسَلَ اللَّهَ﴾، نه مه پال دانی گومرا کردنه بۆ لای خوا، به پتی ویستی ته کویینی خوی په روه ردگار، نه ک به پتی ویستی ته شریعی، واته: خوا ﷻ سیستمی گه ردوونی واداناوه که مرو ف ده توانی به دوی هیدایه تی خوا بکه و ی، ده شتوانی گومرا بی و سه ر له خو ی بشیوین، که واته: که سه ر له خو ی ده شیوین و گومرا ده بی، نه وه هه ر به ویستی خوا یه، به ویستی ته کویینی و به پتی سیستمی خوا یه، بۆیه خوا پالیدا وه ته لای خو ی، نه گه رنا به

تەئکید خوا ملی کەس ناگرێ لە ڕێی لا بدات، ھەر وەك ملی کە سیش ناگرێ  
 بیهێنتە سەر راستە ڕێ، چونکە ئەگەر خوا زۆر لە خەڵک بکات بۆ ڕێی راست  
 گرتن، یاخود لادان لە ڕێی راست، ئەو کاتە واتایەك بۆ تاقییکردنەوێ خوا بۆ  
 مرۆڤەکان نامۆیتەوێ.

(۸) - ﴿وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ﴾، ئەوان هیچ یارمەتییدەریان نین، هیچ پشتیوانیان نین،  
 ئەمە بۆ بە درۆخستنەوێ گومانی ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکانە، کە پێیان وابوو بت و  
 سەنەمەکانیان و، پەرستراوەکانیان تکیان لە لای خوا بۆ دەکەن و، ھاوکاریان دەبن و  
 پشتگیریان دەبن.

مەسەلەى دووهم:

فەرمان کردنى خوا بە پرووى خۆکردنە بەرنامەى پاکی خوا، کە ھەمان زگماکە خوا خەنکی لەسەر سروشتاندووە، فەرمانکردن بە گەپانەوێ بەردەوام بۆ لای خوا، پارێز لێکردنى و نوێژ بەرپاکردن و، خۆ پاراستن لە عادەتى پەرتەواژەبوونى ھاوبەشدا ھەران و، ھەر کەسەو بە یارى خۆ ھەلا گوتیان:

خوادەفەرموێ: ﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا يَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِن أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾ مِّنْهُمْ إِلَٰهٌ وَأَتَقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٢﴾ مِنَ الدِّينِ قَرُّوْا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٣﴾﴾.

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە دواژدە بڕگەدا:

١- ﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾، پرووى خۆت بۆ ئەو بکە، راست بکە لە دیندا بە ساغیی وپاکیی، وشەى (الدِّين) (ال) ى ناساندنى لەسەرەو مەبەست لە ناساندنەکە، لێرەدا (عەدە)، پرووى خۆت بەرانبەر بە ئایینەکە، بە بەرنامەکە کە زاندارو و ناسراو، کە ئیسلامە راست بکەو، پرووى خۆت راستکردن، یانی: پرووى دلى خۆت راستبکەو، لە پرووى مەعنەوێیەو، ئیرادەى خۆت ئاراستەى پابەندی بەو ئایینەو بکە، ئەمە وەك ئەو ئایەتەى سوڤەتەى: (آل عمران)، کە دەفەرموێ: ﴿إِن حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعِيَ ﴿٣٢﴾﴾، واتە: ئەگەر (کافرەکان) مشتومریان لەگەڵ کردى بلى: خۆم و ئەوانەى شونم کەوتوون، ملی خۆم بۆ خوا کەچ کردووەو تەسلىمى خوا بووم و، (ف) ى سەر (فَأَقِمْ) پێى دەگوترێ: (هاتە فەصیحە)، واتە: مادام حالى ئەوانەى کە لە بەرنامەى خوا لایاندووە زانیت، تۆش بە پێچەوانەى ئەوانەو، پرووى خۆت لەگەڵ ئایینی راستى خوادا راست بکە، پرووى تێبکەو، ویستی خۆتى بە تەواوێ بۆ بخە کارو بە عەزیمەتووە بیکەر، ﴿حَنِيفًا﴾، لە حالیکدا کە تۆ پاک و پوختى و، خەوشى و، گومرايىت لە خۆتدا نەھێشتو، لاریيت لە خۆتدا نەھێشتو.

﴿حَنِيفًا﴾، (صِغَةُ مُبَالَغَةٍ فِي الْإِتِّصَافِ بِالْحَنَفِ)، (خَنِيفٌ): سیغیه که بُو زیده رو بیکردن له وه سفدار بوون به (حَنَفٌ) دا، که بریتیه له گه پانه وه له رِی پووج و لار، به ره و راسته شه قام، به پیچه وانه ی (جَنَفٌ) وه که لادانه له هه ق و راستی به ره و پووجی ولاری.

۲- ﴿فَطَرَتْ اللَّهُ أَلْفَى فَطَرَ النَّاسَ عَلَيَّهَا﴾، زگمای خوا که خه لکی له سر سروشتان دوه. ﴿فَطَرَتْ اللَّهُ﴾، که (منصوب) ه، (زخاج) ده لئی: (منصوب) ه، به کار (فعل) ټک که له پیشیه وه مه زنده (تقدیر) ده کری (إِتْبَعَ فِطْرَةَ اللَّهِ)، بکه وه شوئن فیتهدتی خوا ټک که خوا خه لکی له سر سروشتان دوه.

(الطبري)، ده لئی: (فِطْرَةَ اللَّهِ مُضَدَّرٌ مِنْ مَعْنَى قَائِمٌ وَجْهَكَ لِلدِّينِ<sup>(۱)</sup>)، (فِطْرَةَ اللَّهِ) چاوه له مانای رسته ی پیشوو که ده فهرموئ: ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ﴾، که واته: پرووی خوټ به ران بهر به ثابینی خوا راست بکه، یانی: هه مان نهو زگماکه که خوا خه لکی له سر سروشتان دوه.

به لام (محمد الطاهر بن عاشور)، ده لئی: (فِطْرَةَ اللَّهِ بَدَلٌ مِنْ حَنِيفًا بَدَلٌ أَشْتِمَالٍ، فَهُوَ فِي مَعْنَى الْحَالِ)<sup>(۲)</sup>، واته: که ده فهرموئ: (حَنِيفًا)، یانی: به پاکیی و بتی خه وشی، که دواپی ده فهرموئ: ﴿فَطَرَتْ اللَّهُ﴾، نه مه جیدار (بَدَل) ه، له حائیکدا له سر نهو زگماکه ی که خوا خه لکی له سر سروشتان دوه.

۳- ﴿لَا بُدَّ لِلَّذِينَ يَخْلُقُ اللَّهُ﴾، گوران نیه، بُو دروستکراوی خوا.

نه وه ش چه ند و اتایه کیان بُو لیکداونه وه:

أ- دینی هه قی خوا، دروستکراوی، خوا ناگورئ، واته: نه گهر تو شوئن ثابینه راست و تیرو ته واره که ی خوا بکه وی، نهو ثابینه راست و تیرو ته واره، زگماک و سروشتی مروقه کان ناگورئ.

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۴، ۱۴، ص ۲۴.

(۲) التحرير والتنوير: ج ۲۱، ص ۸۹.

ب- یاخود زگماکیک و خوارسکیک که خوا خه لکی له سهر سروشتاندوه، ناگوری.

ج- یاخود نه و شیوه دروستکردنه‌ی که خوا خه‌لکی له‌سه‌ر دروستکردوه، یتوه مه‌یگورن و ده‌ستکاری مه‌که‌ن.

٤- ﴿ذَٰلِكَ الْبَيْتُ الْأَقْمَرُ﴾، نا نهوہ نایینی پَرک و پاسته، نا نهوہ دینداری پَرک و پاسته که شهرِ یعت و فیتِ پَرهٔ وه ک یه به جووته بن، وه که هه ندَک له زانایان گوټوټو یانه: شهرِ یعت فیتِ پَرهٔ تیکی دهره کییهو، فیتِ پَرهٔ تیش شهرِ یعت تیکی نیوټوټو ییه، له پاستیدا خوا نهو ی له شهرِ یعت هه که داناوه، که له فیتِ پَرهٔ تیش مروفیش دا دایناوه، زگماکی مروف، خوارسکی مروف چی ده خوازی، شهرِ یعت تیش نهو ده فهرموی.

۵- ﴿وَلَيْكِبِ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به لَم زوربهی خه لکی نازانن، نه مه وه لَمی پرسیاریکی نه گهر بۆ دانراوه: مادام تهو ناینهی خوا پَک و راسته، ته دی بۆچی خه لَکِبِ پشتی تیده کات؟ بۆیه ده فهموئ: زوربهی خه لکی نازانن، له بهر نه زانییه که پشتی تیده کهن و بروای بیناهینن.

٦- ﴿مُتَبِّعِينَ إِيَّاكَ﴾، خوا ددهفرموی: له ناخهوه بو لای بکهږینهوه، (المُتَبِّعِينَ لِلطَّاعَةِ، أَوْ التَّالِبِ قَلْبًا)، (مُتَبِّعٍ) به مانای بهردهوام بوو لهسهږ تاعت و فهږمانهږیی و، به مانای کهږاوه بو لای خوا له ناخ و دل و دهروونهوه دئی، ههندیکیږی دهلین: (مُتَبِّعٍ) نهویه که چار له دواي چار، مروفي بو لای خوا بکهږینهوه.

(۷) - ﴿وَأَتَّقُوا﴾، ههروهه پاریزی لی بکهن.

(۸) - ﴿وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ﴾، نوٹریس بہرہا بکہن.

٩- ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾، ههروهه له هاوبهش بو خوا دانه ران مه بن، نهی موقوفه کان!

ئىنجا يەككىك لى سىفەتە ھەرە خراپەكانى ھاۋىيەش بۇ خوا دانەران، دەخاتە روو، كە دەيىن مەسۇلمانان خۇيانى لى يارغىزىن، كە بىرىتتە لى يەرتەۋازىيى.

(۱۰) ﴿مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ﴾، له‌وانه‌ی ئاینه‌که‌ی خوێانیان به‌ش به‌ش کرد، (فَرَّقُوا) خوێندراویشه‌ته‌وه: (فَارَّقُوا دِينَهُمْ)، واته: وازیان له ئاینه‌که‌یان هێنا، به‌لام (فَرَّقُوا) یانی: به‌ش به‌شیانکرد.

(۱۱) ﴿وَكَانُوا شِيعًا﴾، بوونه ده‌سته ده‌سته و تاقم تاقم، چونکه (شیع) کۆی (شیعه) یه (هِيَ الْجَمَاعَةُ الَّتِي يُتَشَايَعُ)، نه‌و کۆمه‌له‌ خه‌لکه‌یه که دوا‌ی په‌یوه‌یی لێ ده‌کری و، خه‌لکی هۆگری ده‌بن.

(۱۲) ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾، هه‌ر کۆمه‌له‌ به‌وه‌ی که خۆی له لایه‌تی پێ دڤخۆشه، زۆر شادمانه، واته: هه‌ر کامێکیان به‌ یاری خۆی هه‌لا ده‌لێ و هه‌ر کامێکیان هی خۆی پێ دیندارییه.



## کورته باسینک

جوار هه لوه سته له بهردهم نایه ته کانی (۳۰-۳۲) دا

خو عز وجل فہرموویہ تی: ﴿ فَأَقْرَرْتَهُم بِأَنَّ لَهُم مِّنْ عِندِ اللَّهِ حَافِظًا يَحْرُسُهُمْ فَجَنَّابُوا لَهُم مَّا قَدَرُوا مِّنَ الشَّرِّ أَن يَحْمِلُوهُم مِّنَ اللَّهِ وَكَافَرُوا بِالَّذِينَ أُنذِرُوا لَهُمْ أَنَّهُمْ لَهُمْ حَافِظٌ يَحْرُسُهُمْ ۚ وَكَانُوا يَسْتَعْجِلُونَ ۚ ﴾ ﴿ ٣٠ 〉 ﴿ ٣١ 〉 ﴿ ٣٢ 〉

هه لوه سته ی به که م:

له و باره وه که خوا ﷺ دهده رموی: ﴿ فَأَقْرَرْتَهُم بِأَنَّ لَهُم مِّنْ عِندِ اللَّهِ حَافِظًا يَحْرُسُهُمْ فَجَنَّابُوا لَهُم مَّا قَدَرُوا مِّنَ الشَّرِّ أَن يَحْمِلُوهُم مِّنَ اللَّهِ وَكَافَرُوا بِالَّذِينَ أُنذِرُوا لَهُمْ أَنَّهُمْ لَهُمْ حَافِظٌ يَحْرُسُهُمْ ۚ وَكَانُوا يَسْتَعْجِلُونَ ۚ ﴾ کوی نه و پرسته موباره کانه نه وه ده که به نن، که نه و زگما که ی خوا خه لکی له سهر دروست کردوه، پښکه لپښک و گونجاو و ته بابه له که ل نه و نایینه پښک و پرسته دا که خوا دایبه زانده، بویه نه که ر مروفي له زگماک و خوا پرستیک، که خوا له سهری سروشتانده، لانه دات، له که ل نه و نایینه پاک و بن هه له و په له یه ی که به پیغه مبهری خاتهم موحه ممد دا ﷺ دوا نوسخه ی ناردوه، نه که رنا نایینی خوا هه مووی هه ر پاک و چاک بووه، که له هه موو قوناغه کان دا نوسخه کانی بو پیغه مبه رانی دیکه ی ناردوون، نه که ر مروفي له حوکمی عه قلی سه لیم و، له خوا پرستیک که خوا له سهری خو لئانده، لانه دات، له که ل نه و نایینه دا که ناردوویه تی، پښک دهنی و خو ی راست ده کات.

زگماک و شه ريعت دوو پروی راستیه کن، له و باره وه نه م دوو فره مایشته ی

پیغه مبه ر ﷺ دینین:

(أ) - پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇ: (مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ، أَوْ يَنْصَرَانِهِ، أَوْ يَجُوسَانِهِ، كَمَا تُنْتَجِ الْبَهِيمَةُ بِهَيْمَةٍ جَمْعَاءَ، هَلْ تُحْسِنُونَ فِيهَا مِنْ جَذْعَاءَ؟). (أخرجه البخاري: ١٢٩٢، ومسلم: ٢٦٥٨، وأبو داود: ٤٧١٤).

واتە: ھىچ مىندالىك نىيە، مەگەر لەسەر زگماك لە داىك دەبى، (لە پىوايە تىكىدا ھاتو: لەسەر ئەم ئايىن و رىبازە لە داىك دەبى)، باب و داىكىنى كە دەيكەنە جوولەكە، يان دەيكەنە نەصرانىي، يان دەيكەنە مەجووسىي، ھەرەك چۆن ئاژەل كە بەچكەي دەبى، خرو پرو رىك و پىكە، ئايا دەبينىن ھىچى لووت وگوئى برا بى؟ (بە تەكىد نەخىر).

واتە: مروفىش كە لە داىك دەبى، وا لە داىك دەبى كە خواى خۆى بناسى و، لەگەل ھەق بى و دژى ناھەق بى، بەلەم دوايى ژىنگەو دەوروپەر، كە لىرەدا وىنە: بە باب و داىك ھىزراوھتەو، دەيكۆر و بەملاو لادا، لايدەدەن.

(ب) - فەرماشتى دووھم لەو بارەو پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇ: (أَلَا أُعَذِّبُكُمْ بِمَا حَدَّثَنِي اللَّهُ فِي كِتَابِهِ، أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ آدَمَ وَبَنِيهِ حُنَفَاءَ مُسْلِمِينَ، وَأَعْطَاهُمُ الْمَالَ حَلَالًا، لَا حَرَامَ فِيهِ، فَبَعَثُوا مِنْهَا أَعْطَاهُمُ اللَّهُ حَلَالًا وَحَرَامًا)، (أخرجه مسلم: ٢٨٦٥).

واتە: پۆژىك پىغەمبەر ﷺ بە ھاوھەلانى بەرىزى (خوا لىيان رازى بى)، فەرموو: ئايا قسەيەكتان بۆ بكەم كە خوا ﷻ لە كىتەكەي خۆيدا بۆى باسكردووم؟ (نەوھى كە پىغەمبەر ﷺ لىرەدا دەفەرمۇ: لە كىتەي خوا ھەلپەتجاوھو وەرىگرتوھ)، ئەویش ئەوھە كە خوا ئادەم و پۆلەكانى پاك و چاك و، ملكەچ بۆ خۆى دروستكردوون و، مال و سامانى ھەللىشى پىداون، كە ھىچ ھەرامى تىدانىيە، (ھۆكارى وای بۆ رەخساندوون كاسىيى ھەللى پى بكەن)، بەلەم تەوان لەوھى كە خوا پىداون، ھەندىكيان بە ھەلەل دانائو ھەندىكيان بە ھەرام دانائو.

واتە: ھەر لە خۆوھ گوتيان: ئەوھ ھەلەلەو ئەوھ ھەرامە، بە تايەتى لە مەسەلەي ئاژەلەكان دا، كە لە سوورەتى (المائدة) دا، خواى پەرەردگار

دەفەرمۇي: ﴿ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَآكَرَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴾ (۱۲) المائدة، ئەو چوار جۈرە ئازەلە لە ئىو ھاوبەش بۇ خوا دانەردەكاندا ھەبوون، ھەرىكەى بە بیانووئەك جۇرئەك لە قەدەغەیان خستبوونە سەر.

شایانی باسە: ئیمە باسئىكى فراوانمان لە بارەى ئیکەوہ جووتیى و، ئیکەوہ تەبا بوونى زگماک و ئایین کردوہ، لە:

۱- مەوسووعەى: (ئیمان و عەقیدەى ئىسلامی) دا، بەرگى دووہم.

۲- مەوسووعەى: (ئیمان و ئیلحاد)، لە بەشى یەكەمدا: (زگماک شایەدیى بۇ بوونى خوا دەدات).

### ھەلەوہستەى دووہم:

لە تەفسیری ئایەتى: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴾ (۱۳) الأنعام دا، باسئىكى سەر بەخۆمان لەو بارەوہ کردوہ، كە ئەم ئایەتە موبارەكەش دەیکەبەنى، كە دەفەرمۇي: ﴿ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ (۲۱) مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴾ (۲۲)، باسمان کردوہ كە ھۆکارەكانى لادان لە راستە شەقامى خوا بەیەكگرتن و، پوو کردنە شیرك و لادان و تاوان چىەو، چارەسەر چۆنە؟ لەو بارەوہ ھەم ئایەتمان ھىتاون، ھەم فەرمايشتەكانى پیغەمبەر ﷺ، ھەم قسەى زانا بانیشمان لەو بارەوہ ھىتاوہ.

## هه لوه سته ی سیه م:

نهم دوو نایه ته که خوا تییان دا ده فهرموئ: ﴿مُنِینَ اِلَیْهِ وَاَنْقُوْهُ وَاَقِمْوْا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمُشْرِکِیْنَ﴾ (۳۱) ﴿مِنَ الَّذِیْنَ قَرَفُوْا دِیْنَهُمْ وَكَانُوْا شِیْعًا کُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَیْهِمْ فَرِحُوْنَ﴾ (۳۲)، نه وه ده گه یهنن که پهر ته وازه بوون له دینداریدا، عاده تی کافران و هاوبه ش بو خوا دانه رانه، هه روه ها ده مارگیری حیزبیش، ﴿کُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَیْهِمْ فَرِحُوْنَ﴾، نه ویش هه ر عاده تی کافران و هاوبه ش بو خوا دانه رانه، بویه پتویسته مسولمانان خویان پاریزن، ههم له پهر ته وازه پی له دیندا، که هه ر که سه به یاری خوی هه لا بلی و، هه ر که سه به ربه ی خوی بیئوی و، هه ر که سه به پتیه کدا بپروا، که س سلاو له وی دیکه نه کات، هه ر که سه ته نیا خوی پتی هه ق بی! نه وه عاده تی کافر و مشریکه کانه، هه روه ها ده مارگیری حیزبی، ئنجا حیزب مه رچ نیه، ته نیا حیزبی سیاسی بی، نه وه ی که پتیا زیکی نه هلی ته سه ووفی گرتوه، نه وه ی که مه شرپ سله فییه و ناوکی له خوی ناوه، نه وه ی که پتیکه راوکی مه ده نیی دروستکردوه، نه وه که شیخیکه و مه لایه که و، هه ندیک خه لکی لی نالاه، بانگه وازکاریکه و هه ندیک خه لکی له خوی نالاندوه، ئنجا بیئنی نه و خه لکه وایتیکه به ننی که: ته نیا نه و له سه ر هه قه و، هه ر نه و له نیسلام تیکه یشتوه و خه لکی دیکه هه مووی گومپایه و سه رلیشتیواوه، هیچی به که لکی هیچ نایه ت! نا نه وه چ حیزبکی سیاسی بیکات، به ناوی دینه وه، چ گروو پتیک بیکات، چ مه شرپه پتیک بیکات، چ ته ریفه تیک ته سه ووف، یان پتیکه به کی به ناوی سه لافی، چ شیخیک، چ مه لایه ک، چ که سایه تیه ک، چ پتیکه راوکی مه ده نیی، له راستیدا هه ر که سیک بیکات، پتجه وانیه ی نه وه یه که پتجه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هیتاویانه و، پتجه وانیه ی نایین و به رنامه ی تیرو ته واوو گشتگیرو هه مه لایه نه ی خوایه، که مسولمانان ده بیت هه موویان به کدیان خوش بوئ، به لئی با نیشه کان له به نیی خویاندا دابه ش بکه ن، با پوله کان دابه ش بکه ن (توزیع الأدوار)، به لام ده بی

ھەموويان يەكديان خوش بوى، ھەموويان بۆيەك بە سۆزۈ، بە پەرۋش بن و، ھەموويان پشتگىرى يەكدى بىكەن لەسەر ھەق، ئەگەر تېينىيى و رەخنەشيان لە يەكدى ھەبى، ھەولبەدەن بە شىۋازى چاك و پاك و رىك و راست و دلسۆزانە، يەكدى راستبىكەنەۋە، نەك شىرو تىر لە يەكدى بسوون، لە پشت پەردەي رەشەۋە تەماشاي يەكدى بىكەن، ھەر كامىكيان شوپىنكەۋتوۋانى خۇي لەسەر دەمارگىرىي و خۇپەسندىي و، لەسەر تەنيا ھەق لە خۇدا كورتھەلپان راپىنى و بارپىنى و پەرۋەردە بىكات، كە ئەۋە دەپتە ھۇي لىك داپرانى مسولمانان و، ئەۋەش عادەتى كافرەكان و ھاۋەش بۆ خوا دانەرانە، ئالپىن: ھەر كەس واىكرد، بۆتە كافرو ھاۋەش بۆ خوا دانەر، بەلام دەلپىن: سىفەتتىكى كافرو ھاۋەش بۆ خوا دانەرانى تپدا ھاتۆتە دى، جارى واش ھەبە ئىنسان مسولمانە، بەلام سىفەتى مونافىقانى تپدايە، سىفەتى كافرانى تپدايە، سىفەتى موشرىكانى تپدايە، ھەرۋەك جارى وايە مەرۋرف بابايەكى موشرىك وكافرە، بەلام سىفەتى مسولمانانىشى تپدايە.

### ھەلۋەستەي چوارەم:

ھەرۋەھا ئەم ئايەتە لىي وەردەگىرى، كە ھەمىشە تاقم تاقم بوون و پەرەتەۋازە بوونى مسولمانان، بەرھەمى لەت و پەتكەردن و داپر داپرگەردنى ئايىنە، كاتىك يەككىيان تەنيا لايەنى سىياسى لى دەگرى، ئەۋى دى تەنيا لايەنى پەرۋەردەيى، ئەۋى دىكە تەنيا لايەنى فىكرىي، يەكى دىكە تەنيا لايەنى پوۋوحىي، يەككىك تەنيا لايەنى عەقىدەيى،...ھتە، لە ئەنجامى ئەۋەدا لىك دادەپرپىن، لە ئەنجامى ئەۋەدا، كە دىنەكەيان دابەش كەردە، خۇشيان تاقم تاقم و دەستە دەستە دەبن، ھەرەكەي بە شىۋىكدا دەروات، سەردەنجامىش دەمارگىريان بۆ شتەكەي خۇيان پەيدادەبى و، خۇپەسندىيان بۆ پەيدادەبى.

مەسە لەی ستیەم:

خەڵك بە گشتی لە كاتی تەنگانە و گرفتاریدا، لە خوا دەپاڕێنەو، بەلام لە خوشییدا بەشتیكان تووشی شیرك دین، هەلبەتە شیركیش پشت نەستوو نیه، بە هیچ بەلگەیەك و، خەلكیش بە هات زۆر دلخۆش و، بە نەهاتیش بێ هیوا و تەما براو دەبن:

خوَا دَهِرْمَوْی: ﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُبِینَ إِلَیْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِیقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ یُشْرِكُونَ ۝۲۱﴾ لَیْکْفُرُوا بِمَا ءَیْنَتْهُمْ فَنَمَحُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۲۲﴾ أَمْ أُنزِلَ عَلَیْهِمْ سُلْطَانٌ مِمَّا کَانُوا بِهِ یُشْرِكُونَ ۝۲۳﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَلَیْنِ نَصِیبُهُمْ سِینَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَیْدِیْهِمْ إِذَا هُمْ یَقْطُطُونَ ۝۲۴﴾

شیرکردنەوی ئەم ئایەتانه، لە دە برگەدا:

۱- ﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُبِینَ إِلَیْهِ﴾، هەر کاتێک بە ئاستەم زیانیك تووشی خەلك بوو، لەپەرودەگاریان دەپاڕێنەو، لەحالتێکدا لەناخەو بە لای گەراونەو، (مَسَّ: مُسْتَعَارٌ لِلْإِصَابَةِ وَالْمَقْصُودُ بِهِ خِفَةُ الْإِصَابَةِ)، واتە: بە ئاستەم، هەر تۆزی نازارو زیانیکیان تووش بێ، ئەو نازارو زیانە، ئنجا گرانییە، ناپەرەحتییە، نەخۆشییە، بەلایە، چونکە (ضُرٌّ) بریتیە لە حال خرابیی لە جەستەدا، لە رووحدا، لە ژاندا، لە مال و ساماندا، لە دەوروپەردا، هەمووی دەرگرتەو.

﴿دَعَوْا رَبَّهُمْ مُبِینَ إِلَیْهِ﴾، لە پەرودەگاریان دەپاڕێنەو لە حالتێکدا کە لە ناخەو بە لای گەراونەو، یاخود بە هەموو شتێوەک روویان لە خوا کردو، یانی: (مُلْتَجِينَ إِلَیْهِ لَا یَعُولُونَ عَلَی غَیْرِهِ)، پەنایان بۆ خوا بردو، پشت بە هیچ شتێکی دیکە نابەستن.

۲- ﴿ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً﴾، دواپی ئەگەر (خوَا) لە خۆیەو بەزەبیەکی پێ چێژن، بەو کە پارانەو دەکی گیرا کردن، نازارەکی لێ لابردن، خۆشییەکی تووشکردن،

(الإِذْقَةُ: مُسْتَعَارَةٌ لِلْإِصَابَةِ، وَحَقِيقَتُهُ إِصَابَةُ الْمَطْعُومِ بِطَرَفِ اللِّسَانِ)، (إِذْقَةُ): خوازانه تەوه  
بۆ شت به سه رهاتن، به لām حه قهقهه ته که ی بریتیه لهوه که ئینسان به سه ری زمان (یان  
به لایه کی زمان) تامی خوار دتیک بکات.

(۳) - ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ﴾، یه کسه ر کت و پر کومه ئیکیان هاوبه ش بۆ  
پهروه ردگاریان داده نین، (إِذَا) بۆ (مُفَاجَاةً) یه، یانی: کت و پر هه ندیکیان هاوبه ش بۆ  
پهروه ردگاریان داده نین، به پیچه وانه ی حالی پروادارانه وه، که له کاتی به لآو گرفتارییدا،  
خوڤاگر ده بن و، له کاتی هات و خوڤییدا، سوپاسگوزار ده بن، (يَضْرِبُونَ عِنْدَ النَّبَاءِ،  
وَيَشْكُرُونَ عِنْدَ الرُّعَاءِ)، به لām ئه وان به پیچه وانه وه: که تینیان بۆ دئ، په نا بۆ خوا ده بن  
و، که خوڤیه کیان تووش دئ، هاوبه ش بۆ خوا داده نین! بۆیه خوا به هه په شه وه  
ده فه رموی:

(۴) - ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَانَسْتَهُمْ﴾، ئه م (ل) ی (لِيَكْفُرُوا) ده گونجی بۆ فه رمان بئ، یانی:  
با سپه یی بکه ن، به وه ی که پیمان به خشیون، ده شگونجی ئه م (ل) ده بۆ هوکار دۆزی  
(تعلیل) بئ، واته: بۆیه هاوبه ش بۆ خوا داده نین، تا کو سپه یی بکه ن، به رانه به به و  
چاکه و نعه مه تانه ی پیمان داو ن.

(۵) - ﴿فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، ئنجا رابویرن و به هره مه ند بن، له مه وه دو ده زانن.  
ئه مه ئاوردانه وه یه له نادیاره وه بۆ رووبه روو، که له راستیدا مه به ست پتی  
سه رزه نشتکردن و ترساندن و هوڤیار کردنه وه یه، پیشتیش گوتوومانه: (الْتَمَتُّعُ:  
الْإِنْتِفَاعُ بِالْمَالِیْمِ وَبِالتَّعَمُّقِ مُؤَقَّتًا)، به هره مه ند بوونه له شتیک که له گه لت دا  
ده گونجی و، به هره مه ند بوون له نعه مه ت به شتیه یه کی کاتی ی.

دوایی خوا ﷻ له وباره وه که هاوبه ش بۆ خوا داده نین، روونی ده کاته وه که  
هاوبه شدانه رده کان، هیچ به لگه یه کیان به ده سته وه نیه و پشت نه ستوور نین به  
هیچ به لگه یه ک:

۶- ﴿أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا﴾، يان نایا ئیمه به لگه به کمان بۆ سر دابه زاندوون، (سلطان) به لگه، چونکه به لگه دهسه لاتى هه به له سر عه قل و دلى مروف، که دهفه رموى: ﴿أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ﴾، يانى: (بَلْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ) به لگو نایا ئیمه دامانبه زاندووته سهریان به لگه به که؟ دهشگونجى و لىک بدریته وه: نه گهر بۆ نکوویلیلیکردن بى، يانى: (ما أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا)، واته: ئیمه ههچ به لگه به کمان نه ناردووته سهریان، چونکه پرسیارلیککردنى نکوویلیلیکهرانه، مانای لابردن (نفي) دهگه به نى، نه گهر گوتم: ئهمه دهفتهر نیه؟ يانى: نکوویلى دهگه م له وهى ئهمه دهفتهر نه بى.

۷- ﴿هُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ﴾، که نهو به لگه به قسه دهکات، لهو باره وه که نهوان دهیکه نه هاوبهش بۆ خوا، واته: پشتگیریان دهکات، مه بهست له قسه دهکات: (يَتَكَلَّمُ)، يانى: دهلالهت دهکات (نهوه دهگه به نى)، وه که له سووره تى (العائیه) دا، خوا ﷻ دهفه رموى: ﴿هَذَا كِتَابُنَا يَنْطَلِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ﴾، که بیکومان کتیه که قسه ناکات، به لام يانى: نهوه نووسینه کهى ئیمه به دهلالهت دهکات، شایه دیتان له سر دهکات به هه ق.

۸- ﴿وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا﴾، کاتیک ئیمه بهزه یی به خه لک بچیزین، زور پتی دلخوش دهبن، (الناس) (ال) ی ناساندن (تعریف) ی له سره، به لام مه بهست پتی هه مووگیرى (استغراق) و تیکرا (جنس) نیه، چونکه وه نه بن کۆى خه لک بهو شیوه به بن که به خوشیان دلخوش بن و، به ناره حه تیانیش بى هیواو ته ماپراو بن، بۆیه زانایان گو توویانه: (الناس) لیره دا (ال) ده که ی بۆ (عهد) ه، واته: خه لکیکی دیارییکراو (خه لکه که) که مه بهست خه لکی هاوبهش بۆ خوا دانه ره، ﴿فَرِحُوا بِهَا﴾، واته: زور دلخوش دهبن، شادمان دهبن.

۹- ﴿وَإِنْ تُبْصِرْهُمْ سِتْرًا بِمَا قَدَّمْتَ إِلَيْهِمْ﴾، نه گهر خراپه به کیان تووش بى، به هوى نهوه وه که دهسته کانیا ن پتشیخستوه، واته: به هوى کردوه وه خراپه کانی خو یانه وه، تووشی به لایه ک و خراپه به ک بین.



۱۰- ﴿إِنَّا هُمْ يَقْتُلُونَ﴾، ئەوانە یەكسەر بئ هیواو تەمابراو دەبن، (يَقْتُلُونَ)، خوئندراویشەتەو: (يَقْتُلُونَ) هەردووکیان بە یەك واتایان، کە (قَتْلُوط) چاوگەکە یەتی.

وەک لە سوورەتی (فصلت) یشدا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ أَلْثَرُ فَلْيَوَّسْ قَتْلُوط﴾ ۱۱، واتە: مەروف هەرگیز لە پارانەوێ بۆ چاکە ماندوو نابێ، بەلام ئەگەر ناپەڕەهەتیەکی تووش بوو، بئ هیواو تەمابراو دەبێ.

هەلبەتە کە لێرەدا خوا ﷻ ئاوا باسی حالی هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دەکات: کە لە ئەنگناندا لە خوا دەپارینەو، کاتێ کە دەرەزەیان دەکات، هەندێکیان هاوبەش بۆ خوا دادەنێن و، سەرەنجام سێلەیی دەکەن بەرانبەر بە چاکەکانی خوا، پاشان خوا ﷻ دەفەرموێ: خەلک (واتە: خەلکی هاوبەش بۆ خوا دانەر)، کاتێک کە خۆشیەکیان پێ دەچێژن، زۆری پێ دڵخۆش دەبن و، کاتێک ناپەڕەهەتیەکیان بەسەر دێ، زۆر تەمابراو دەبن، مەبەست پێی ئەوەیە کە مسوڵمانینە! ئیوە وریابن، وەک ئەوان مەکەن، وێرای ئەوەی کە سەرزەنشتکردنە بۆ کافرو هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، هۆشداریی پێدان و ئاگادار کردنەوێشە بۆ مسوڵمانان، کە وەک ئەوان نەکەن.

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م و کو‌تایی:

خستنه‌ی پرووی نه‌و پاستیه‌ی که خوا بژیو فراوان و ته‌نگ ده‌کات و، فه‌رمانکردن به‌هاوکاریی کردنی خزم و نه‌دارو پئیوار له‌به‌ر خواو، خو‌پاراستن له‌سوودخو‌ری و، هاندان بو‌به‌خشین و خیترو چاکه به‌مه‌به‌ستی ده‌سته‌به‌رکردنی په‌زاهه‌ندی خوا:

خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَاتِّبِعْ مَا الْقُرْآنَ حَقَّهُ، وَالْيَسِيرَ وَأَبْنِ السَّبِيلَ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا آتَيْنَاهُم مِّن رَّبٍّ لَّيْرٍ إِلَّا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرَوْنَ أَنَّ اللَّهَ وَ مَا آتَيْنَاهُم مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْضِعُونَ ﴿٣٩﴾﴾.

شیک‌ردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له یازده برگه‌دا:

۱- ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾، ئایا نه‌یانینیوه (به‌چاوی عه‌قل و دڵ)، که خوا بژیو فراوان ده‌کات بو‌هه‌ر که‌سێک که بیه‌وی و ته‌نکیشی ده‌کات! فراوانکردن و ته‌نگکردن، واته: زۆرکردن و که‌مکردن، چونکه شتێک که فراوان بکری و پابغری، جیی شتی زۆری له‌سه‌ر ده‌بیته‌وه، به‌لام نه‌گه‌ر ته‌سک بکریته‌وه و ته‌نگ بکریته‌وه، جیی شتی که‌می له‌سه‌ر ده‌بیته‌وه، که‌واته: (بَسْط و قَدْر) یان (بَسْط وَضِيق)، لی‌ره‌دا مه‌به‌ست پێیان زۆرکردن و فراوان کردنه، له‌گه‌ڵ که‌مکردنه‌وه و لی‌گرته‌وه.

پرسیارکردنه‌که‌ش: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾، پرسیارکردنی نکوولیی‌یکه‌رانه‌یه: ئایا نابینن؟ به‌مانای لابردن (نهی)‌یه، واته: نابینن، چونکه ته‌گه‌ر به‌چاوی عه‌قل و دڵ ببینن، که بژیو له‌لایه‌ن خواوه‌ زۆر (فراوان) ده‌کری و، که‌م (ته‌نگ) ده‌کری، نه‌و کاته‌ ناچن نه‌و بژیوه‌ی که خوا پێیان ده‌دات، ته‌نیا له‌خو‌پانیدا کورت هه‌لتین، به‌لکو به‌ئه‌مانه‌تیک‌ی ده‌زانن که له‌ده‌ستیاندایه‌و، به‌و شی‌وه‌یه‌ مامه‌له‌ی پێده‌که‌ن که خوا ﷻ ده‌فه‌رموی.

۲- ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، بە راستىي لەوھدا نىشانە ھەن، بۇ کۆمەلەك بىروا بىتەن، چونکە ئەھلى ئيمان، بە ڕووناكىي ئيمان تەماشە دەکەن و، شتاتىکيان بۇ دەردەکەون کە خەلکى ناسايى بۇيان دەرنەکەون، ئەوھ لە کوئى کەستىک بە مىکرۆسکۆپتە تەماشەي دلوپتەک ناو بکات، تەماشەي گەلەي درەختەک بکات، تەماشەي دلوپتەک خوئەن بکات، ئەوھش لە کوئى بە چاوى سادە تەماشەيان بکات؟ ئەوھي کە بە مىکرۆسکۆپ، بە زەرەبەن تەماشە دەکات، زۆر شتى دیکە دەبىتە، کە بە چاوى ڕووت نايبىتە، لە راستىدا ئيمانىش وا لە مرووف دەکات، چاوى عەقل و دلى دەکەتەوھو زۆر شت دەبىتە، کە خەلکى ناسايى نايبىتە، بۆيە دەفەرەمۆي: لەوھدا نىشانە ھەن، بۇ کۆمەلەک بىروا بىتەن.

۳- ﴿فَاتَّخَذَ الْأَنْفَرُ حَقَّهُ، وَالْيَسْكِينُ وَالْبَنُ السَّيْلُ﴾، مادام خوا بڑيو فراوان دەکات و تەسک دەکات، کەواتە: مافەکەيان بېخەشە بە خاوەن نيزىکىي، ھەرەوھە بە نەدارو ڕېبوار، ﴿ذَا الْقَرْيُنُ﴾، خاوەن نيزىکىي، کە بە پەلەي يەکەم خەزەمان دەگرەتەوھ، کە خاوەن نيزىکىي ڕەچەلەک و ھەجەن، بەلەم بە تەنکەد ھەر خاوەن نيزىکىيەکى دیکەش دەگرەتەوھ، کە دراوسىيە، دۆستە، نيزىکە، ناسياوھو چاوەروانىي لیت ھەيە.

(مەسکىن) يەش کەستە شتەکى ھەبى، بەلەم بەشى نەکات، ھەرەوھ (فەقىر) ئەوھيە ھىچى نەبى، پىشتەريش لە تەفسىرى سۈرەتى (التوبە) دا، باسەمان کردوھ، ھەندىکەش دەلەين: بە پىچەوانەوھ، فەقىر ئەوھيە کە ھەندىکى ھەبى و بەشى نەکات، (مەسکىن) ئەوھيە کە ھىچى نەبى، بەلەم ماناي يەکەميان پاسترە، ھەندىکەش کوتوويانە: ھاوواتان، کە مەن پىم وايە ھىچ دوو وشەيەک لە قورئاندا، ھاوواتا (مُتَرَادِف) نىن، ھەر کامەکيان مانايەکى تايەتەيى خوئى ھەيە، با جياوازيەکى کەمىش بى، ھەر ھەيانە.

﴿وَالْبَنُ السَّيْلُ﴾، يانى: کوپى ڕىگا، کە مەبەست پىي ڕېبوارە، زۆر بە ڕىدا دەرواو بۆتە کوپى ئەو ڕىگايە، ئنجا دەفەرەمۆي: مافى خوئەن بەو سىيانە بېخەشە: بە خاوەن نيزىکىي و، نەدارو، ڕېبوار.

هەلبەتە کە لێرەدا دەفەر مۆی: (حَقُّهُ)، مافە کەى خۆی، مافە کە کورت (مُجْمَل) ه، نازانین چەندە، بەلام نایەتەکانى دیکەى قورئان و، فەرمايشتەکانى پێغەمبەر ﷺ ڕوونان کردۆتەوه، ئەو هەقە چۆنەو چەندەو دەبێ چۆن بدەى و کەى بدەى؟ بەلام لێرەدا بە کورتى هاتو، کەواتە: ئەوانەى کە لێرەدا باسى (نُسُخ) یان کردووە گوايە: ئەو بە زەکات (نُسُخ) بۆتەوه! قسە کەیان قسەى کە بێ جێیە، چونکە زەکات دان لە گەڵ ئەووەدا کە یارمەتیی خزمان دەدەى، یارمەتیی نەدار دەدەى و، یارمەتیی ڕێوار دەدەى، بێ ئەوێ لە مالى زەکاتیش بێ، تیک ناگیرى، تاكو بلێی: زەکات کە واجبە هەموو ئەو خێرو چاکانەى (نُسُخ) کردوونەوه! کە بەداخەوه لە هەندى لە تەفسیرەکاندا ئەو جوړە قسانە هاتوون، هەندىکیان زۆر دالغەیان بەووە لێداوه، با نایەتیکى دیکەش (نُسُخ) بکەنەوه! کە لە راستیدا قورئانى مەککەى (نُسُخ)ى هەر تێدانیه، ئەگەر گریمان (نُسُخ) هەشبی لە نایەتە مەدەنییهکاندا هەیه، چونکە قورئانى مەککەى هەمووی هێلە گشتیهکانە، چ لە ڕووی بووناسی و، چ لە ڕووی ئیمان و عەقیدەو، لە ڕووی خواپەرستیهکان و، لە ڕووی هەلسۆکەوتەکانەوه، هێلە گشتیهکان و، بەها سەرەکی و بنەرەتیهکانیان، کە ئەوانە (نُسُخ)یان تێدا نابێ، هەرچەندە ئیمە پێمان وایە: (نُسُخ) لە قورئاندا نیەو هیچ نایەتیک نیە، ئیستا هەبێ، ئەم موصحفە نایەتیکى تێدا نیە، بگوترى: لەفزه کەى دەخوێندرێتەوه، بەلام حوکمى پێ ناکرێ، پێشتر لەو بارەوه قسەمان کردووە، تا ئیستاش کە ئیمە لە جوړى بیست و یەك (۲۱)ى تەفسیرکردنى قورئان داین، نایەتیکمان نەهاتۆتە پێش ناچار بین بلێین: کارى پێ ناکرێ و (نُسُخ) کراوەتەوه، بەو واتایە کە زانایانى دوای دەلێن، ئەگەر نا وشەى (نُسُخ) هەندى لە زانایانى پێشین، بە مانای: (تخصیص العام) و (تقیید المطلق) و (تبیین المجمال) و (تدریج)یان بەکارهێناوه، کە ئەوانە هیچ پەيوەندیان بەو (نُسُخ)دەو نیە، کە ئیستا هەندىک لە زانایان باسى دەکەن، لە کتێبهکانیاندا، گوايە هەندىک نایەت لە قورئاندا هەن، کە لەفزه کەیان دەخوێنرێ، بەلام کاریان پێناکرێ، شتى وا لە قورئاندا نیە.

(۴) ﴿ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾، نا نهوه باشتهر بو نهوانه‌ی پرووی خوای په‌روه‌ردگاریان ده‌وی، واته: هه‌ز به دیداری خوا ده‌که‌ن، یان په‌زامه‌ندی خوای په‌روه‌ردگاریان ده‌وی، (خَیْرٌ) ده‌گونجی بَلَّتین: باش، به‌رانبه‌ره‌که‌ی (فَر)، واته: خراپ، ده‌شگونجی بَلَّتین: (خَیْرٌ) له نه‌صلدا له (أَخْیْرٌ) ده‌هاتوه، هه‌روه‌ها (شَرٌّ) له (أَشْرٌ) ده‌هاتوه، که‌هاته: (خَیْرٌ)، یانی: چاک‌تر و (فَرٌّ) یانی: خراپ‌تر.

(۵) ﴿وَأَوْلَیْكَ هُمُ الْفٰلِحُونَ﴾، هه‌ر نه‌وانه‌ش سه‌رفرازن.

(۶) ﴿وَمَا مَاتَ شَرٌّ مِّنْ رَّبٍّ لَّیْرٍ أَوْ فِیْ أَمْوَالِ النَّاسِ﴾، نه‌و سووده که ده‌یدهن تاکو له سامانه‌کانی خه‌لک دا زیادبکات، (نه‌و ماله که به سوود ده‌یدهن چونکه پهبابه‌که نادرێ، یانی: نه‌و مال و سامانه که به قه‌رز ده‌یدهن، به‌لام دوابی به سوود وه‌ریده‌گره‌وه)، تاکو له مالی خه‌لکدا زیاد بکات (أَيُّ: لَیْرٌ) ده‌یدوا أَمْوَالًا إِلَى أَمْوَالِكُمْ، أَيْ: لَتَنَالُوا زِيَادَةً وَأَرْبَاحًا تَحْصُلُ لَّكُمْ مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ)، بو نه‌وه‌ی مال و سامانه‌کانتان زیاد بکه‌ن زیاده‌و سوودیک به ده‌ست بیتن، له مال و سامانی خه‌لکی.

(۷) ﴿فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ﴾، نه‌وه له‌لای خوا زیاد ناکات، هه‌یج به‌ره‌که‌ت و پبزی نه‌ه.

هه‌ردوو وشه‌ی: (يَرْبُوا)، له: ﴿فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ﴾، و (لَيْرٌ)، له: ﴿لَيْرٌ أَوْ فِیْ أَمْوَالِ النَّاسِ﴾، به (تَرْبُوا) ده‌خویندرینه‌وه، واته: به‌هه‌ردووک شیوه‌ی نادیار (غالب) و دواندن (خطاب).

زۆربه‌ی زانایان وایانلیکداوه‌ته‌وه که مه‌به‌ست رهباو سووده‌و، به‌و پهبه‌ش بئ: نه‌مه‌یه‌که‌مین نایه‌ته له قورپاندا، له سوورته مه‌که‌یه‌کاندا به پبی ناگاداری تیبستای من، له باره‌ی سوود خو‌ریه‌وه هاتبئ، ئبجا نه‌مه‌زه‌مینه‌ سازه‌یه‌که بو نه‌وه‌ی دوابی له قوناغی مه‌دینه‌دا، سوود خو‌ری قه‌ده‌غه‌بکری، نه‌مه‌هۆشداریه‌که که سوود خو‌ری له‌لای خوا په‌سهند نه‌ه، به‌لام قه‌ده‌غه‌شی تیدا نه‌ه.

هه‌ندیك له زانا‌پانیش مانایه‌کی دیکه‌یان بۆ ئهم رسته‌یه لیکداوه‌ته‌وه:

(الطبري) له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا<sup>(۱)</sup>، ده‌لێ: (وَمَا أَعْطَيْتُمْ أَهْلَهَا النَّاسُ! بَعْضُكُمْ بَعْضًا مِنْ عَطِيَّةٍ لَتَزْدَادَ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ بِرُجُوعِ ثَوَابِهَا إِلَيْهِ، يَمُنُّ أَعْطَاهُ ذَلِكَ، يَقُولُ: فَلَا يَزْدَادُ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ).

واته: ئه‌ی خه‌لکینه! ئه‌وه‌ی که هه‌ندیکتان دیاریی ده‌ده‌ن به هه‌ندیکتان، تا‌کو له ما‌ل و سامانی خه‌لکدا زیاد بکات، به‌وه که دوا‌یی له به‌رانبه‌ردا، ئه‌و که‌سه‌ی شته‌که‌ت پێداوه، شتیکی زیاتر ت بدات، ئه‌وه له‌لای خوا زیاد ناکات.

واته: شتیکی باش نیه‌و وا مه‌که‌ن، هه‌لبه‌ته ئه‌وه‌ش ده‌گرت‌ته‌وه، به‌لام وه‌ک گۆتم: زیاتر وا پێده‌چێ مه‌به‌ست پێی زه‌مینه‌ سازیی بێ بۆ قه‌ده‌غه‌ کردنی سوودخۆری، که ئه‌و ما‌له‌ی به‌ سووده‌وه ده‌یده‌ن به‌ خه‌لک، تا‌کو له ما‌لی خه‌لکدا زیاد بکات، له‌لای خوا به‌ره‌که‌تی نیه‌و زیاد ناکات.

۸- ﴿وَمَا أَنْتُمْ مِنْ ذَكَوَرٍ تُبْذَوْنَ وَجْهَ اللَّهِ﴾، به‌لام ئه‌و زه‌کاته‌ی ده‌یده‌ن، مه‌به‌ستان پێی ڕووی خوا‌یه، ڕه‌زاهه‌ندیی خواو‌دیدی خوا‌یه.

۹- ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْغَمُونَ﴾، ئا ئه‌وانه که‌سانێکن که چه‌ند به‌رانبه‌ر بۆیان زیاد ده‌کری، (أَي: عَصَلْ لَهُمُ الْإِصْعَافُ وَهُوَ إِيصَافُ الثَّوَابِ)، واته: ئا ئه‌وانه که چه‌ند به‌رانبه‌ریان بۆ زیاد ده‌کری، واته: چه‌ند به‌رانبه‌ر پادا‌شتیان بۆ زیاد ده‌کری.

((ابن العربي) له (أحكام القرآن) دا، که (القرطبي) له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا لێی خواست‌ته‌وه، ده‌لێ: (صَرِيحُ الْآيَةِ فِيمَنْ يَهَبُ يَطْلُبُ الزِّيَادَةَ مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ فِي الْمُكَافَأَةِ)<sup>(۲)</sup>، واته: ئایه‌ته‌که‌ ڕوون و ڕاشکاوه له‌ باره‌ی که‌سیکه‌وه، که شتیکی

(۱) جامع البيان: ج ۲، ص ۵۶.

(۲) الجامع لأحكام القرآن، ج ۱۴، ص ۳۱.

دەبە خشى، بە لَام بۆيە دەببە خشى كە لە بەرانبەر دا زىيادە وەر بگرتەو لە مَال و سامانى خەلكى، وەك پاداشتدانەو، (كە ئەو شتىكى خراپە و ناپەسەندە).

ئىنجا ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: ئەو شتىكى ناپەسەندەو، ھەندىك گوتوويانە: شتىكى باش نى، بە لَام مەرج نى ھەرام بى و، ھەندىكىشيان بە ھەرام و قەدەغەيان داناو، بە لَام وەك گوتم: ئايەتە كە زياتر سوود خۆرى دەگرتەو، ھەرچەندە ئەو ھەش دەگرتەو كە سىك ديارببەك دەدات، بە كە سىك بە لَام چاوەروانى ئەو دەكات كە دوو قات و سى قاتى ئەو يان زياتریش وەر بگرتەو، ئەو بەراستى كاسببەكى باش نى، ئەو جۆرە كە سەنە ئەو بەرانبەرەنەيان كە شتيان پى دەدەن، سەغلەتيان دەكەن، بە حىساب ئەو ديارببە بۆ ھىناو، بە لَام چاوەر پى دەكات، سى چوار بەرانبەرى ديارببەكەى، ديارببە بدرتەو!

كە ئەو ھەش زۆر دەشوببەتە پىياو سوودەو، وەك ئەو وایە كە سىك سەد (۱۰۰) دىنار بدات بە كە سىك، دوایى سەدو دە (۱۱۰) دىنار وەر بگرتەو، يان سەدو پەنجا يان زياتریش وەر بگرتەو، كە ئەو خراپتریشە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

---

❖ **دهرسي چوارهم** ❖

---





## بنیاسی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان نایه ته کانی: (۴۰ - ۵۳) ده گریته خوی، واته: چوارده (۱۴) نایه ت، کومه لیک بابته جوراو جور له و چوارده نایه ته دا خراونه پروو، به لام ته وه ری سه ره کیان باسی یه کتایی خواو باسی پوژی دوا بیه، و تپای خستنه پرووی چهند چاکه و نیعمه تیکی خوا له زیانی به شهردا، به تاییه مه سه له ی ناردنی بایه کان و، دابه زاندنی ناوو، شادمان بوونی خه لک پی، به پیچه وانه شه وه: سپله یی و ناشو کری کردنیان، له کاتی ناردنی بایه کی به زه پدا بو کشتو کاله که یان و، زهرده لکه پانی.

له کو تایشدا خوی زانا به پیغه مبه ره که ی ۱۱۱ راده که به نی که ناتوانی بیته هوکاری له گومپایی دهره تانی که سانی که ههسته وه ره کانی خویانیان په کخستوو به تاییه بیستن و دیتن.

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمْسِكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكُمْ مَن شِئًا سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (۱۰) ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (۱۱) ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ﴾ (۱۲) ﴿فَاقْرَأْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَاسِمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ، مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ بِصَدْعُونَ﴾ (۱۳) ﴿مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ، وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ لَهُ يَمْهَدُونَ﴾ (۱۴) ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ (۱۵) ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْأَنْفَالُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ، وَلِتُكْذَرُوا تَشْكُرُونَ﴾ (۱۶) ﴿وَلَقَدْ

أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَآمَنُوا ثُمَّ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رُسُلًا مِنْ بَيْنِ أَنْفُسِنَا فَانْقَمَتِ الْآيَاتُ لَمَّا جَاءَتْهُمْ وَأَكْفَرُوا بَيْنَهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الْآيَاتِ كَتُمِيزُهَا وَيَخْتَفُونَ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّحَ فَتُفْثِرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَنَرَى السَّحَابَ سَحَابًا مِثْلَ بَخَرٍ خَافٍ مِنْ خِلْفِهِ إِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَنْتَبِهُونَ ﴿١٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ الْقُرْآنُ كَانُوا ضَالِّينَ ﴿١٩﴾ فَإِنِ انْظُرْ إِلَى عَذَابِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُخْرِجُ الْأَرْضَ بِعَدِّ فَوْتِهَا إِنَّا ذَلِكَ لَمُعْظِي الْمَوْتِ وَهُمْ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا بِحَا فِرَاقِهِ مُصَفَّرًا لَطَّلُوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿٢١﴾ فَلَنَّا تَسْمِعُ الْمَوْتِ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٢٢﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمِّيِّ عَنْ صَلَاتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٢٣﴾

### مانای ده قواو ده قی نایه تکان

{خوا نهو که سه به دروستیکردوون دواپی بژیوی داون، دواپی ده تانمیرتی، دواپی زیندووتان ده کاتهوه، نایا هیچ کام له هاوبه شه کانتان (که پیتان وایه هاوبه شی خوان) هیچ شتیک له وه (که گوترا) ده که نه؟ پاکسی و به رزی بی بو وی، له وهی ده بکه نه هاوبه شی ﴿١٧﴾ به هو ی نه وه وه که ده سته کانی خه لک (ی خراپه کان) ده بکه نه، خراپه و تیکدان له وشکانی و ده ریادا ناشکرا بوو، تا کو (سه ره نجام خوا سزای) هه ندیک له وهی کردوو یانه پیان بچیژی، به لکو بکه پرنه وه (سه رپاسته پی) ﴿١٨﴾ بلئی: به زه میندا برپون نجا سه رنج بدن سه ره نجامی نه وانه ی پیشی چون بوو! (ناکامیکی شوومیان هه بوو، چونکه) زوره بیان هاوبه شدانه ر بوون (بو خوا) ﴿١٩﴾ ده جا پروی خو ت به ره و نایینی چه سپاو ریک راست بکه (به ته واپی پتوهی پابه ند به) به ره له وهی روژتیک بی که له په ره و ردگارته وه،

گېرانه وەو بەرپەرچدانەوہى نىہ، لەو رۆژەدا (خەلک) پەرتەوازە دەبن (و لەيەک جیا دەبنەوہ) ﴿١٢﴾ ھەر کەسێک بێپروابى، بێپروايە کەى بە زيانى خۆيەتى و، ھەر کەسێش کردەوہى باش بکات، ئەو بە سوودى خۆيان نامادەسازى (جىگا و رىگای بەختەوہرانە) دەکەن ﴿١٣﴾ تاکو (سەردىنام خوا) لە بەخششى خۆى، پاداشتى ئەوانە بداتەوہ کە پروايان ھىناوہ کردەوہ چاکەکان دەکەن، بە دۇنيایى ئەو بېپروايانى خۆشناوین ﴿١٤﴾ ھەر وەھا لە نىشانەکانى وى (خواى پەر وەردگار) ئەوہى کە بايەکان مۆژدەدەرانە دەنێرێ و، تاکو لە بەزەيى خۆى پێتان بچێرێ و، تاکو کەشتىبەکان بە فەرمانى وى (لەسەر ئاو) بپۆن و، تاکو لە بەخششى وى بخوازن (کاسبى بکەن و) بەلکو سوپاسگوزارىش بکەن ﴿١٥﴾ بىگومانىش لە پىش تۆدا پىغەمبەرانىکمان بۆ لای خەلکەکان ناردن، بەلگە پوونەکانيان بۆ ھىنان (کەچى بېپروا بوون) تىمەش تۆلەمان لەوانەى تاوانيان دەکرد ستاندو، سەرخستنى پروادارانىشمان لەسەر پىويستە ﴿١٦﴾ خوا کەسێکە بايەکان دەنێرێ، ھەور پەيدا دەکەن، ئىجا چۆنى بوێ لە ئاسمان دا بۆلەوى دەکاتەوہ کەلەکەى دەکات، يەكسەر باران دەبينى لە کەلنەکانى دىتە دەرى، ئىجا ھەر کات تووشى ھەر کەسێک لە بەندەکانى کرد کە بىھوێ (بەسەرىدا باراندىن) زۆر دلخۆش دەبن ﴿١٧﴾ ھەرچەندە پىشتەر بەر لەوہى ئەو (باران) دە، بەسەرياندا بىتە خوار، لە ئائومىدان بووبن ﴿١٨﴾ ئىجا سەرنج بدە! شوپنەوارەکانى بەزەيى خوا، چۆن زەمىن دواى مردنى دەژئىتەوہ، ھەر ئەو (خوايە)ش ژئىنەرەوہى مردووانەو، ئەو لەسەر ھەموو شتێک بە توانايە ﴿١٩﴾ بەلەم ئەگەر بايەک (ى زيانبەخش بۆ کشتوکالىان) بنێرين و بە زەرد ھەلگەپراوى بيبينن، بەردەوام دواى ئەوہ ھەر سېلەيى و نا سوپاسيى دەکەن (بەرانبەر بە خوا) ﴿٢٠﴾ بە دۇنيایى تۆ (پەيامى خوا) بە مردووان نايستىتى و بانگکردن بە کەرەن نايستىتى، کاتىک بە پشتەلکردووى پرو وەردەگيرن ﴿٢١﴾ ھەر وەھا تۆ رىنمايىکار (و دەرھىنەرى) کوپرانى لە گومراياندا، تۆ تەنيا (پەيامى خوا) بەو کەسانە دەبىستىتى کە بپروا بە نايەتەکانمان دىنن و ملکەچن (بۆ خوا) ﴿٢٢﴾.

## شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(لَا مَرَدَّ لَهُ): گێرانه وهی بۆ نیه، (الْمَرَدُّ مُضَرٌّ مِمِّی مِنْ الرَّدِّ وَهُوَ الدَّفْعُ)، (مَرَدٌّ)، چاوگیککی میمییه له وشه ی (رَدٌّ) که به مانای پال پێوه نان و بهر په رچدانه وهیه.

(يَصْدَعُونَ): (التَّصْدَعُ: الْكَسْرُ وَالشَّقُّ، وَالْمُرَادُّ بِهِ هُنَا: التَّمَايُزُ وَالتَّفَرُّقُ)، (تَصْدَعُ) به مانای شکان و لهت بوونه، به لām لیره دا مه به ست پیتی لیک ده رکه وتن و لیک جیا بوونه وهیه.

(يَسْهَدُونَ): (مَهْدُ لَكَ كَذَا: هَيَأْتُهُ وَسَوِيَّتُهُ)، نهو شته م بۆ ته ختکردی و، بۆم ناماده کردی، بۆم ساز کردی.

(فَنُثِرَ): په پيدا ده کات، (ثَارَ الْغُبَارُ وَالسَّحَابُ وَنَعُوهُمَا يَثْوُرُ ثَوْرًا وَقُورَانًا: انْتَشَرَ سَاطِعًا، تَوَزَوْ حَوْلاً وَهَوْرًا وَيَنهَى ثَوَانٌ هَكَذَا: يَبْنِي: (ثَارَ) بۆ به کاردی، (ثَارَ يَثْوُرُ ثَوْرًا وَقُورَانًا)، په پيدا بوو ورده ورده، (انْتَشَرَ سَاطِعًا) کاتیک بڵاوده بێته وهو به زه قی ديار ده بێ.

(كِسْفًا): (جَمْعُ كِسْفَةٍ: قِطْعَةٌ) به ش به ش، پارچه پارچه، (كِسْفٌ) کۆیه و (كِسْفَةٌ) په کێکه.

(أَلْوَدَّ): (مَا يَكُونُ مِنْ خِلَالِ الْمَطَرِ كَأَنَّهُ غُبَارٌ، وَقَدْ يُعْبَرُ بِهِ عَنِ الْمَطَرِ)، نه وهی که بارانی لێ پێک دێ، یانی: هه لمی ناو، هه ندیکیش گوتوو یانه: هه ر به خودی باران ده گوتری و، هه ندیکیش گوتوو یانه: بهو ناوه ده گوتری که له تاسمان داده به زێ تنجا باران بێ، به فر بێ، ته ره بێ.

(خَلَّلَ): (خِلَالٌ: جَمْعُ خَلَلٍ، وَالْخَلَلُ فُرْجَةٌ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ)، (خِلَالٌ) کۆی (خَلَّلَ) ه، (خَلَّلَ) واته: که لێن و درزی نیتوان دوو شتان.

(لَبَّيْكَ): (الإِبْلَاسُ: الْغُرْزُ الْمُغْتَرِضُ مِنْ شِدَّةِ الْيَاسِ، وَالْمُبْلِسُ: السَّاكِثُ، (إِبْلَاس) بريتە لە دلتەنگیەکی پەیدا بوو لە ئەنجامی زۆر ناویمیدی دا، کەواتە: (مُبْلِس) بە مانای زۆر خەفەتبار، بە مانای بێ دەنگیش دی، مەرۆف کە زۆر خەفەتبار بوو، بێ دەنگیش دەبێ.

(مُصْفَرًّا): زەرد ھەلکەراو، (صَفَرَاءُ: لَوْنٌ مِنَ الْأَلْوَانِ)، (صَفَرَاءُ) زەرد، ھەك خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿صَفَرَاءَ فَاقِعَ لَوْنُهَا﴾ البقرة، زەردێك کە ڕەنگەکی زۆر زەقە، بەلام ﴿فَرَّأَوْهُ مُصْفَرًّا﴾، واتە: زەرد ھەلکەراوی دەبینن، یانی: کشتوکالەکیان زەرد ھەلکەراو دەبینن.

(أَظْلَمُوا): بەردەوام دەبن، دەگوترێ: (ظَلَّتْ وَظَلَّتْ بِعَذْفٍ إِحْدَى اللَّامَيْنِ)، دەشکونجێ بۆی: (ظَلَلْتُ وَظَلِلْتُ، يُعْبَرُ بِهِ عَمَّا يُعْمَلُ بِالنَّهَارِ، وَشَيْ (ظَلَّ) تەعبیری پێ دەکری لەوێ بە پۆژی ئەنجام دەدرێ، ھەروەك (بَاتَ) بۆ کردەوێ بە کە بە شەوی ئەنجام دەدرێ.

## مانای گشتیی ئایەتەکان

لەم چوار دە ئایەتەدا، دوو جار: ﴿اللَّهُ أَلَدَى﴾، دووبارە بۆتەو، لەو چوار جارە کە لەم سووپەتەدا ھاتوون، لێرە لە ئایەتەکانی: (٤٠) و (٤٨) دا، شایانی باسە: لەم چوار دە ئایەتەدا، ھەشت بابەت خراونە روو، کە سوڤەگی سەرەکیان باسی خوا بە یەکگرتن و باسی پۆژی دوا، ئنجا ھەك لە پێناسە ی ئەم سووپەتەدا گوتمان: دوو تەوھەری سەرەکی دەگریتە خۆی:

تەوھەری یە کەم: باسی یەکتایی خوا، ھەرچی کە باس دەکری، لەم سووپەتەدا بۆ دەرخستنی یەکتایی خوا، کە نیشانەکانی خوا، نێعمەتەکانی خوا، چاکەکانی خوا لە ژبانی بەشەردا، باس دەکری، مەبەست ئەوێ: مادام

خوا نهو هه موو چا که و نېعه تانه ی هه ن، نهو به لکه و نېشانانه ی هه ن، که واته: بهس به ندایه تی بی بو وی بکه ن.

ته وه ری دووهم: پوژی دوا یی و نه وه ی تییدا ده گوزهری، بو پرواداران ی چا که کارو بی پروایان ی خراپه کار.

خوا ده فرمو ی: ﴿ اَللّٰهُ الَّذِیْ خَلَقَكُمْ ﴾، خوا نهو زاته یه که تی وه ی هینا وه ته دی، له نه بوون، ﴿ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ﴾، دوا یی بز یوتان ده دات، ﴿ ثُمَّ يُبْسِتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ﴾، دوا یی ده تانمری تی و دواتریش ده تانژی تیته وه، ﴿ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَّفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ ﴾، نایا له هاوبه شه کانتان، نه وانه ی که له وه هم و خه یالی تی وه هاوبه شی خوان، نه گهرنا خوا هاوبه شی نین، نایا له هاوبه شه کانتاندا هی وا هه یه، که سی وا هه یه، هیچ کام له م کارانه تان بکات؟ هیچ شتیک له و کارانه تان نه نجام بدات؟ هیچ شتیک وه دی بی تی و بز یو بدات، بز یه نی و بمری تی؟ ﴿ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰی عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴾، پاک یی و به رزی بی بو ی له وه ی ده یکه نه هاوبه شی، که واته: مادام بهس خوا ښه به دیونه رو ژیتنه رو مرینه رو بز یوده وه، هه مه کاره ی ژان و مروؤ و گهر دوونه: ده بی ته نیا نه ویش به رستری و به ندایه تی بی بو بکری.

﴿ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ اَيْدِی النَّاسِ ﴾، خراپه و تیکدان وشکانی و دهریای گرت هوه، به هو ی کرده وه ی ده سی خه لکه وه، به زه ډترین کرده وه شیان نهو شیرک و هاوبه ش بو خوا دانانه یه، له نه نجامی شیرک و لادان و خراپه دا، ناشووب و تیکدان، ته رو وشکی گرت هوه، وشکانی و دهریای گرت هوه، ﴿ لِيَذِیْبَهُمْ بَعْضُ الَّذِیْ عَمِلُوْا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴾، ټاکو سزای به شتیک له وه ی کردوویانه، پیان بچیژی، به لکو بکه ریته وه، که ده فرمو ی: ﴿ لِيَذِیْبَهُمْ ﴾، نه م (ل) ه هه ندیک ده لین: (لام العاقبة) یه، یانی: سه ره نجام خوا پیان بچیژی، وه ک خوا ښه ده فرمو ی: ﴿ فَاَلْقَطْنَاهُ فَاَلْ فَرَعُونَ لِيَكُوْنَ لَهُمْ عَذَابًا وَحَرًا ﴾ (۸) القصص.

نيزىكانى فیرعهون ھەليانگرتەوھ، تاكو سەرەنجام بۆيان بېتتە دوژمن و دلتنەنگىي،  
ئىنجا ئالى فیرعهون مەبەستيان ئەوھ نەبووھ ئەو مەلۇتگەيە بۆيان بېتتە دوژمن  
ومايەي خەفەت، كەواتە: (ل)ى سەر (ليكون) بۆ سەرەنجامە، نەك ھۆكار.

دەشگونچى بلىين: (ل)كەكە بۆ ھۆكارە (علە)ھ، يانى: خراپە وشكانىي و دەرياي  
گرتەوھ، بە ھۆي كىردەوھى (كوناھەكانى) خەلكەوھ، تاكو بە پىتى سىستىمى خۆي  
بەشيك لە سزاي ئەوھى دەيكەن، پىيان بچىژۆي، بەلكو بگەپنەوھ.

دوايى دەفەرموى: ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ﴾،  
بفەرموو: بە زەويىدا بپرو و سەرنج بدەن! سەرەنجامى ئەوانەي پىششى چۆن  
بوو؟ ﴿كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ﴾، ئەوان زۆربەيان ھاوبەش بۆ خوا دانەر بوون،  
ئىنجا كە زۆربەيان ھاوبەش بۆ خوا دانەر بوون، يانى: زۆربەشيان تووشى سزاو  
جەزەبەي خوا بوون.

﴿فَأَمْرٌ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَنِيمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنْ اللَّهِ﴾، ئىنجا تو  
پرووي خۆت پاست بكە، بۆ ئەو ئايىنە پىك و راستەي خوا دايبەزاندوھ، بەر  
لەوھى پۆژىك بى كە لە لايبەن خواوھ گىرانبەوھى بۆ نىھ، ﴿يَوْمَ يَصْدَعُونَ﴾،  
لەو پۆژەدا خەلكەكە لىك پەرتەوازە دەبن و بىلاو دەبن، پۆلىن دەبن، ﴿مَنْ  
كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ﴾، ھەركەس بىيروا بى، زيانى بىيروايەكەي بۆ خۆيەتى، ياخود:  
ھەركەس سېلە بى، زيانى سېلەيەكەي بۆ خۆيەتى، ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾، ھەر  
كەسكىش كىردەوھى باش بىكات، ﴿فَلَا تُفْسِمُ بِمَقْهَدِنِ﴾، ئەوانە جىكاو پىكا  
بۆ خۆيان خۆش دەكەن، زەمىنە سازىي بۆ خۆيان دەكەن، ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا  
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ﴾، تاكو سەرەنجام (خوا) ئەوانەي بىروايان ھىئاوھو  
كىردەوھ باشەكان دەكەن، لە بەخششى خۆي پاداشتىان بداتەوھ، نەك تەنيا  
بە ئەندازەي كىردەوھكانى خۆيان، بەلكو لە بەخششى خۆي، ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ  
الْكَاذِبِينَ﴾، بە دىنيايى خوا بىيروايان، ياخود سېلەكانى خۆشناوین، كەواتە: تىوھ  
خۆتان لە بىيروايىي و سېلەيى بپارىزن.



ئىنجا دېتەۋە سەر باسى خستەنەۋوى نىشانەكانى خوا: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبْرِرَةً﴾، يەككىك لە نىشانەكانى خوا ئەۋەيە كە بايەكان دەتيرى موزدەدەرانە، موزدەى دابەزىنى ناويان پىيە، ﴿وَلِيَذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾، بۇ ئەۋەش كە لە بەزەيى خۇي بە تىۋە بېيىزى، ﴿وَلِيَجْزِيَ أَلْفُكُ بِأَمْرٍ﴾، تاكو كەشتىيەكانىش بە فرمانى تەكويىنى خوا بېرۇن بە دەريابەكاندا، ﴿وَلِيَتَنَبَّأُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، ھەرۋەھا تاكو لەميانى ئەۋەدا لە بەخشى خوا داۋا بكن، كاسيى بكن بە ھۆى كەشتىيەكانەۋە، ﴿وَلَمَّا كُنْتُمْ تَشْكُرُونَ﴾، ئىنجا سەرەنجام: بەلكو سوپاسكوزارىي بكن (بۇ خۋاى خاۋەن سەرجم نىعمەتەكان).

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ﴾، بە دۇنيايى لە پىش تۇش دا (ئەى موحەممەدا) پىغەمبەرانتىكىمان بۇ لاي كەلەكانى خۇيان پەۋانەكرىن، ﴿فَلَمَّا وَهْمَ بِأَلْيَتِنِ﴾، ئىنجا بەلگە پۇشەنەكانيان بۇ ھىنان، ﴿فَأَنفَقْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُ مَا﴾، (ئەۋان بېروايان بەۋ بەلگە پۇشەنە نەكرىد، بىيېروا بوون، بۇيە) تىمەش لەۋانەى تاۋانيان دەكرىد، تۇلەمان لى ستاندىن، ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، لەسەر تىمەش پىۋىستە، يارمەتىدىن و پشتكرتى بېرواداران.

﴿اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُبْرِرُ سَحَابًا﴾، خوا ئەۋ زاتەيە كە بايەكان دەتيرى، ھەر پەيدا دەكن، ﴿فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾، ئىنجا ئەۋ ھەرۋە لەسەرى (لە ئاسمان دا) پان رادەخات و بلاۋدەكاتەۋە، بەۋ شىۋەيەى بىھۋى، ﴿وَيَجْعَلُهُ كَيْفًا﴾، ھەرۋەھا ئەۋ ھەرۋە بەش بەش دەكات و لەسەر يەكى كەلەكە دەكات، ﴿فَقَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾، ئىنجا باران و ئاۋ دەيىنى لە ميانەكانى ئەۋ ھەرۋە، دېتە خوار، لە كەلئەكانى، ﴿فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ يَسَاءٍ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾، ئىنجا ھەر كاتىك ئەۋ ئاۋە (كە دابەزانىدە) توۋشى ھەر كەستىك بوو لە بەندەكانى، كىت وپېر دىخۇش دەبن، بەۋەى ئەۋ ئاۋو پەحمەتە دابەزى.

﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُزَلَّ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَلِيئِينَ﴾، هه ره چهنده بئشتر بهر له وهی نهو ناوه دابه زئته سه ریان، نا ئومیدو ته مابراو بووین، ﴿فَانْظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ﴾، ئنجا سه رنج بده! شوئنه واری به زهیی خوا (که ناوو بارانه که به تی)، ﴿كَفَيْتُنِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِي﴾، چوَن (خوا) زهوی دواي نه وهی مردوو، زیندووی ده کاته وه، ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَمُنِي الْمَوْتِ﴾، به دئنیایی نا نه وه (نهو خوابه یی که وه سف نا کرئ مه گهر به ناوی نامازه (اسم الإشارة)ی دوور، که زهوییه کی مردوو زیندوو ده کاته وه، به هوئی دابه زانددنی ناو بو سه ری)، هه ره ئه ویش زیندوو که ره وهو و ئیننه ره وهی مردووانه، ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، ئه ویش له سه ره هم موو شتیک به توانایه.

دوایی ده فره موئی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رِجَالًا﴾، نه گهر بابه ک بنیرین.

(ریج) به زوری له فوژاندا بو سزاو بو زیان هاتوه، به لَم (ریاح) بو نِعمهت و چاکه هاتوه، نه گهر بابه کی زیانه خش بنیرین، ﴿فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا﴾، کشتو کاله کی خو یان به زهرد هه لکه پابی بینن، یان: بابه که زهرده هه لکه پراو بینن، یان: هه وره که زهرد پابو بینن، ﴿لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ﴾، به دئنیایی به رده وام دواي هاتنی نهو بابه سه لهی ده کهن، یان: بئیروایی ده کهن به رانه ره به خوا.

له کو تایدو خوا ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رِجَالًا﴾، ده فره موئی: ﴿فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتِ﴾، به دئنیایی تو ناتوانی به مردووان بیستینی، ﴿وَلَا تَسْمِعُ الْأَعْمَىٰ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ﴾، هه روه ها ناتوانی بانگه واز به که پان بیستینی، له کاتیکدا که پشت هه لده کهن و، ورو وهرده گیرن، ﴿وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعَمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ﴾، هه روه ها تو ناتوانی پئیماییکاری کو تران بی له گومرایی، پئیماییکاریان بی و، له گومرایی ده ریان بینن، ﴿إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ﴾، تو نه نیا به که سیک ده توانی بیستینی، که بروای به ئابه ته کانمان هه یه، به نیشانه کانمان هه یه، بو خوا

ملكەچن، واتە: كەسپك خۇي ئامادەيى لە خۇيدا پەيدا نەكات، تۆ ناتوانى بە زۆر رېنمايى بكەي و بىخەيە سەر راستە رې، دەبن خوشى ھىممەت بكات و، ئامادەيى ھەبى و، ئامادەسازىي لە خۇدا بىنئىتە دى، ئەو كاتە تۆش دەتوانى دەستى بگرى بە تەوفىقى خواي پەرۋەردگار، راستەپى بكەي.

## مه‌سه‌له گرنه‌گه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

دره‌وشانه‌وه‌ی یه‌کایسی خوا **﴿لَا تَاوِيْنَهٗی چواری بَی وِیْنَهٗی دا: هِتِنانه دی و، بژیودان و، مراندن و، زیندووکردنه‌وه، که هیچ کام له هاوبه‌شه وه‌همیه‌یه‌کان، هیچ کامبانیان پیناکرتی:﴾**

خوا ده‌فه‌رموی: **﴿اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُعِيْضُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَّنْ يَّفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِّنْ شَيْءٍ مُّبْحَنَتُهُ وَعَلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ﴾** (١)

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌ته، له شه‌ش برگه‌دا:

١- **﴿اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ﴾**، خوا **﴿لَا تَاوِيْنَهٗی چواری بَی وِیْنَهٗی دا: هِتِنانه دی و، بژیودان و، مراندن و، زیندووکردنه‌وه، که هیچ کام له هاوبه‌شه وه‌همیه‌یه‌کان، هیچ کامبانیان پیناکرتی:﴾** (١)  
لێره‌دا ده‌گونجی هه‌موو مروّفه‌کان بن، ده‌شگونجی ته‌نیا هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان بن، به‌لام به‌ پێی سیاق مانای دووه‌میان زیاتر پێده‌چێ، چونکه‌ دوا‌یی ده‌فه‌رموی: **﴿هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَّنْ يَّفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِّنْ شَيْءٍ﴾**، ئایا هیچ کام له هاوبه‌شه‌کانتان، هیچ کام له‌و چواری کاره‌ی بۆ ده‌کرتی؟ که‌واته: که‌ ده‌فه‌رموی: **﴿اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ﴾**، خوا ئەو که‌سه‌یه‌ که‌ ئێوه‌ی هیتاوه‌ته‌ دی، نه‌ی ئەو که‌سانه‌ی هاوبه‌ش بۆ خوا داده‌نێن!

٢- **﴿ثُمَّ رَزَقَكُمْ﴾**، دوا‌یی بژیوشتان ده‌دات، (ئُم) لێره‌دا له‌ پرووی پێزمانی عه‌ره‌بیه‌وه‌ (لِلرَّاحِي الرُّمْنِي وَالرُّبِّي)، واته: بۆ پله‌ به‌ندیی و به‌ دوا‌ داهاتی کاتیی و پله‌بیشه‌، چونکه‌ دروستکراو‌دکان دروست ده‌کرتن و ده‌هتیرینه‌ دی، دوا‌یی بژیویان بۆ دابین ده‌کرت.

٣- **﴿ثُمَّ يُعِيْضُكُمْ﴾**، دوا‌یی ده‌تاهه‌رتن، نه‌میش (ئُم) دیسان: به‌ دوا‌ داهاتن و ریزه‌به‌ندیی کاتیی و پله‌بیشه‌ ده‌گه‌یه‌ن.

۴- ﴿ثُمَّ يُخَيِّكُم﴾، دوایش زندووتان دهکاتهوه، دیسان وشه ی (ثُمَّ) لیره دا هم به یو به دوا داهانتی کاتیهو، هم به یو به دوا داهانتی پله ییشه.

وهك گوتمان: له م سووره ته دا خوا ﴿يُخَيِّكُم﴾ چوار جار به وشه ی (الله) برگه یه ك دهست پنده كات، نجا نه مه برگه ی دووه مه، كه دیاره كاتيك رسته یه ك دهست پنده كات، بئ نه وه ی (و) یان (ثُمَّ) ی له پیش بئ، پئی ده گوتری: (الْإِسْتِثْنَاءُ)، له نویوه دهست پندکردن، نجا نه مه له نویوه دهست پندکردنی دووه مه، كه خوا ﴿يُخَيِّكُم﴾ چهند نیشانه یه ك ده خاته پروو كه تکیه تیی خوی له ته سه پروو و کارکردن له دروستکراوه کاندایا بؤ خوی، به رجهسته دهکن، نجا لیره دا چوار یان باس دهکات: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُعِيْشُكُمْ ثُمَّ يُخَيِّكُم﴾، خوا نه و که سه به که تیهوی هیناوه ته دی، کی دیکه ده توانی لافی نه وه لی بدات شتیکی هیناوه ته دی؟ ﴿ثُمَّ رَزَقَكُمْ﴾، دواپی بزیوی تیهوی داوه، نه و بزیوهش له زهوییه وه، له ناسمانه وه، له ژیر زهوی، له نه ستیره و که هکه شانه دووره کانه وه، تیشکه جوړاو جوړه کانیان، له به رگه هه وای دهوری زهوی، له به رگی ناوی که دهوری زهوی داوه، له و هه موو بزیوانه ی خوا له زهوی دا دایناون و... هتد، ﴿ثُمَّ يُعِيْشُكُمْ﴾، دواپی ده تانمرتنی، هیچ که س ناتوانی به رگری له خوی بکات له به رانبه ر بریاری خوادا که ده بئ بمری، له کاتیکی دیاریکراو و له شوپنکی دیاریکراودا و به شیوه یه ك كه خوا دیاری کردوه، ﴿ثُمَّ يُخَيِّكُم﴾، دواپی زندووتان دهکاته وه، دیاره ستی قوناغی به که م له دیادان، له م قوناغی به که می ژایانه دا، (الْقَلْبُ وَالرُّزْقُ وَالْإِمَانَةُ) پهیدا کردن و بزیودان و مراندن، به لام نه ویدیکه یان: ﴿ثُمَّ يُخَيِّكُم﴾، دواپی دتازیه نیته وه، له قوناغیکی دیکه دا دی که قوناغی دوا ی مهرگه.

۵- ﴿هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَّنْ يَفْعَلُ مِنْ دَلِكُمْ مِّنْ شَيْءٍ﴾، نابا هیچ کام له هاوبه شه کانتان هه ن، هیچ شتیک له و کارانه بکات؟ (مِنْ شُرَكَائِكُمْ) (مِنْ) لیره دا (له) ای پروونکرده وه (مِنْ) (الْبَيَانَةُ) یه، بویهش ده فهرموی: (شُرَكَائِكُمْ) چونکه دویتراوه کان نه وانه بوون که بته کانیان

به هاوبه‌شى خوا، نازدهد كردوون، بۆيه خواى په‌روه‌ردگار هاوبه‌شه‌كان پالده‌داته لای  
ئه‌وان، ئه‌گه‌رنا له راستييدا هاوبه‌ش نين، به‌لام له گومان و خه‌يالێ ئه‌واندا هاوبه‌شى  
خوان.

﴿مِنْ ذٰلِكُمْ مِّنْ شَيْءٍ﴾، هه‌چ شتێك له‌و كارانه بكات، له (مِنْ)، له وشه‌ى:  
(مِنْ ذٰلِكُمْ) دا بۆ هه‌ندێك (تَبْعِيض)ه.

نايا هه‌چ كام له هاوبه‌شه‌كانتاندا هه‌يه، كه هه‌چ شتێك له‌و چوارانه ئه‌نجام  
بدات؟

٦- ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، پاك و به‌رزه (خوا بَخدا) له‌وه‌ى ئێوه ده‌يكه‌نه  
هاوبه‌شى، ﴿عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، خويندراویشه‌ته‌وه: (عَمَّا يُشْرِكُونَ) به دواندنێ راسته‌وخۆ،  
هه‌روه‌ك ﴿عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، به دواندنێ ناپارسته‌وخۆ (غيايې)، كه ئه‌و كاته پێتى  
ده‌گوترێ: (الْتَفَات) ئاوپدانه‌وه، چونكه پێشى خوا ده‌ياندوێت، دوايى پووێان لى  
وه‌رده‌گيرێ و ده‌فه‌رموێ: پاكی و به‌رزى بۆ خوا، له‌وه‌ى ئه‌و هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌رانه،  
ئه‌فامانه ده‌يكه‌نه هاوبه‌شى خوا.

ئنجالێره‌دا ئه‌م پرسته‌يه: (سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ) يان (عَمَّا يُشْرِكُونَ)  
ئه‌گه‌ر ئه‌و تايه‌ته موباره‌كه هه‌مووى وه‌ك (قياس) ته‌ماشايه‌كه‌ين، ئه‌م پرسته‌ى  
دوايى وه‌ك ئه‌نجامه، چونكه:

پێشه‌كیى يه‌كه‌م كه له پووێ قياسه‌وه پێتى ده‌گوترێ:

أ- (الْمُقَدَّمَةُ الصُّغْرَى) پێشه‌كیى گه‌چكه، ئه‌وه‌يه: (الْإِلَهَ الْحَقُّ) اللَّهُ هُوَ الَّذِي خَلَقَ وَزَوَّجَ  
وَأَمَاتَ وَأَحْيَا، په‌رستراوى هه‌ق كه خوايه، ته‌نيا ئه‌وه كه په‌يدا ده‌كات و، بژیو ده‌دات  
و، ده‌مریتى و، زیندوو ده‌كاتوه.

ب- (الْمُقَدَّمَةُ الْكُبْرَى) پێشه‌كیى گه‌وره، ئه‌وه‌يه: (لَا أَحَدٌ مِنَ الْأَصْنَامِ يَقَاعِلُ ذٰلِكَ)، هه‌چ كام  
له په‌يكه‌رو به‌ته‌كان (په‌رستراوه‌كان) ئه‌وه‌ى له توانادا نيه.

كهواته: سهره نجام: (تَنْزِيَهُ اللّٰهِ عَنِ الشَّرِكِ) به پاكگرى خوا له هاوبه ش.

له وانه يه هه نديك كهس تىستا كه ته ماشاي قورنان دهكات و نهو نايه ته موباره كانه و نايه ته كانى ديكه كه له باره ي هاوبه ش بو خوا دانه ره كانه وه ده دوين بينى، بلى: نه وه بو كاتى خو ي بووه، كه خه لك دارو به رد ي په رسته وه، به لام تىستا كوا پاساوى نه وه ماوه؟

ده لئين: له راستيدا تىستاش بهس شيوه ي په رستراوه كان گوږاوه، نه گه رنا شته پرستى و بته پرستى، هه ره هيه، هه رچه نده تىستاش له گه لدا بى له زورنك له ولاتانى دنيا په يكه ره كان ده په رسترن، له وانه يه ملياريك به شهر زياتر په يكه رى بووزا په رستن، به لكو هيندوسيه كان كا ده په رستن، هه يانه له روژه لآتى ناسيا ماري كوږا ده په رستن، من خوم چووم بو ماليزياو بو كه مبوديا، هه يانه جرج ده په رستى، هه يانه دره خت ده په رستى، نه وه په رستراوانه ش هه ره هه ن.

له و سه فهره م بو ماليزيا و كه مبوديا له سالى (۲۰۱۰ ز) بنيم له بهر په يكه رى بووذا ده پاران ه وه، بغور يان بو ده سووتاندو لى ده پاران ه وه و له بهرانه ريدا به چوكدا هاتبوون، له رتى وه رگيريكه وه قسه م له گه لدا كردن، گوتم: نه وه هيچ نابيستى و په يكه ره! نه چاوى هه به و، نه گوئى هه به، به لى چاوه گوئى به روا له ت هه به، به لام نه به چاوى ده بينى، نه به گوئى ده بيسى؟! كه چى نه وان قسه كه ي منيان پى سه بر بوو، ده يانكوت: ناخر نه وه رووحيكى تيدا به، كه داوا به كه ي تيمه به خوا ده گه به نى!! به لام ويراى نه وه په رستنه روا له تيه، تىستاش له گه لدا بى زور كهس پاره و سامان ده په رستى، هه واو ناره زوو ده په رستى، موديل و موديلكارى ده په رستى، سه ياره ده په رستى، كوشك ده په رستى، حيزب ده په رستى، رژيم ده په رستى، شه خص ده په رستى (شه خصى زيندوو و شه خصى مردوو)!

له راستيدا نه و شيرك و هاوبه ش بو خوا دانانه، ده رد يكى له ميژينه ي به شهره و، تىستاش به رده وامه و، له مه وداش هه ره به رده وام ده بى، بويه خوا

لە قورئاندا ئەۋەندە جەختى كىردۈتەۋە لەسەر پۈۈچەل كىردنەۋەى شىرك، چۈنكە دەردى كۈشندەى بەشەر زىاتىر لە ھاۋبەش بۇ خوا داناندا، بەرجەستە بوۋە، ئەگەرنا ئەصلى دان بە بوۋنى خوا داھىنان، خالى ھاۋبەشى نىۋان زۆربەى ھەرە زۆرى مرقۇقەكان بوۋە، ھەلبەتە لە پابردووشداۋ ئىستاش، خەلكى مولچىد ھەن و، ھەبوۋن، ۋەك لە مەۋسۈۋەى: (دەرەۋشاۋەى ئىمان و پۈۈچەلى ئىلحاد، لەبەر تىشىكى زگماك و عەقل و زانست و ۋەحىى دا)، باسۋ كىردۈە، بەلام حالەتى گشتى مرقۇق، دان بە بوۋنى خوا داھىنانە، بەلام لە مامەلە كىردن لەگەل خوادا، لادان و خلىسكان بەرەۋ زەلكاۋى ھاۋبەش بۇ خوا دانان ھەبوۋەۋ ھەيە، ئىچا ئەۋ ھاۋبەشانەى كە بۇ خوا دادەنرىن و، ئەۋ شتانەى كە ۋەك خوا مامەلەيان لەگەل دەكرى و، بە پىرۋز دەگىرىن و، بە مەزن دەگىرىن ۋەك خوا، يان سىفەتەكانى خوايان بۇ دادەنرى، لە پۈۋگارىتەۋە بۇ پۈۋگارىتە، لە كۆمەلگايەكەۋە بۇ كۆمەلگايەك، لە قۇناغىكەۋە بۇ قۇناغىك شىۋەكەيان دەگۈرى، چۈنئەتتەيەكەيان دەگۈرى، بەلام نىۋەپۈۋكەكەيان ھەر ھەمان نىۋەپۈۋكە.



مەسەلەى دووهم:

بە ھۆى لادان و تاوانى مرۆفانەوھە وشکانىي و دەريا تىکچوون، بە سەرئىجدانى مێژووش، سەرەنجامى شوومى گەلانى لادەرى پێشوو ديارە، بۆيە پتويستە بەرنامەى تېرو تەواوې خوا بە پێک و راستى پىادە بکړي، بەر لەوھى پوژى پرژانى خەلک بڼ، کە ھەر کەسە لە پتېرواو بېرواداران بەرھەمى خوځيان دەچننەوھ:

خو! ﴿١٠﴾ ددەفەرموى: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ ﴿١١﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿١٢﴾ فَأَقْرَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَنِينِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ، مِنْ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿١٣﴾ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ، وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسٍ يَمُدُّهُنَّ ﴿١٤﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿١٥﴾ ﴿١٦﴾

شىكردنهوې ئەم ئايەتانه، لە سيزده بركەدا:

١- ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾، تىكچوون و، خراپەكارىي دەرکەوت لە وشکانىي و دەريادا، ئايا ئەمە مەبەست پتې چييه؟

أ- ھەندىک لە زانايان گوتويانە: مەبەست پتې سەرھەلدانى کوفرو شيرکە، کە چاويگى ھەموو تىکچوون و خراپەکارىيەکە.

ب- ھەندىک گوتويانە: مەبەست لە تىکچوون و خراپەكارىي لە وشکانىي و دەريادا، بريتىە لە گوناھو تاوانەکانى خەلک.

ج- ھەندىکيش گوتويانە: بريتىە لە تىکچوونى بارى ناسايى و سروشتيى دروستکراوھەکانى خوا ﴿١٥﴾، کە دروستکراوھەکان نەگەر لەسەر حالەتى زگماک و خواپسک و بەو شتوھەي

كە خوا دروستىكرودون، مېتىن، باشتىر بەرھەم بە دەستەۋە دەدەن، كاتىك كە ھالەتى سىروشتىي و ئاسايان بە ھۆى دەستكارىيكرىدى مۇقەۋە تىكدەچى، زۆر جار لە جىاتى سود، زىيان دەگەيەنن، ھەر شتىك كە مۇۋى دەستكارىي بكات بە زۆرىي واىە، كە لەسەرى قەرزاز دەپتەۋە.

د- ھەندىكىش لە زانايان بەمىجۆرە تەعبىريان كىردوۋە لەو تىكچوون (فساد)دى لە وشكانىي و دەريادا دەردەكەۋى: (انْقَطَعَتْ مَنَافِعُ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ يَسْتَبِ تَغَطُّ الْأَشْفَارُ مِنْ جَرَاءِ الْغُرُوبِ)، سوودەكانى وشكانىي و دەريا بىراون، بە ھۆى ئەۋەدە كە سەفەر ھاموشۇ ناكىرى، لە ئەنجامى جەنگ و ئاشووب و ئالۋىيدا.

مىنىش دەلىم: لەم پۇژگارى ئىستاماندا، كە سالى (۲۰۱۹)ى زايىنىەۋ، ئىمە لە نىۋەى دوۋەمى ئەۋ سالىدەين، ئەمىرۇ (۱۲ / ۷ / ۲۰۱۹)ى زايىنىە و ۹/۹ى القەدە/ ۱۴۴۰ى كۆچىيە، ئىستا ئىمە باشتىر لە چەمك و واتى ئەم ئايەتە موبارەكە تىدەگەين، كە كاتىك بەشەر دەستكارىي دروستكاراۋەكانى خوا دەكات، لادان و خراپە دەكات و تەماع بەسەرىدا زال دەبى، چۆن ئىنگە تىكدەچى، ھاسەنگىي ئىنگە تىكدەچى، ئىستا كىشەيەكى زۆر گەۋرەى بەشەر بىرىتە لە تىكچوونى ھاسەنگىي ئىنگەيى (التَّوَّازُنُ الْبَيْنِي)كە ئەۋىش لە ئەنجامى ئەۋەدا كارگەۋ فابرىكەخانەكانى زەپىزەكان كە چەكى قورس بەرھەم دەھىنن، يان چەكە كۆكۈزەكان، يان ئەۋ چەكانەى كە مۇۋىيان پى قىر دەكەن، لە ئەنجامى ئەۋەدا، دوۋكەل و زىل و زالىكى زۆرى ئەۋ كارگەنە دەچىتە نىۋە ھەۋاۋە، بەرگە ھەۋا پىس دەبى، كە ئىستا لە ئەنجامى پىس بوونى بەرگە ھەۋادا، چىنى ئۆزۆن تەنك بوۋەۋ كۈنى تىبۋە، زىاد لەۋەى كە ئىيان پىۋىستىي پىتەتى دانىشتوۋانى سەر زەۋى بە مۇۋى و بە ئىاندارانەۋە، زىاد لەۋە، تىشكى ژىر سوۋرو تىشكى سەۋرۋ و دىنەۋشەيى دىتە نىۋە ھەۋىيەۋە، لە ئەنجامى ئەۋەدا بەستەلەكەكانى باكوۋرى زەۋى دەتۈنەۋە، سەرەنجام: ھالەتى ئاسايى و سىروشتىي كە خوا ئەم خىۋكەى زەۋىيەى لەسەر سىروشتاندوۋە، بە بەرگە ھەۋاكەيەۋە، بە بەرگە

ئاوییه‌که‌یه‌وه، تیکده‌چێ و، حال و وه‌زعی به‌شه‌رو ناژه‌ل و ژياندارانیش تیک ده‌چێ.

نیستا تێمه‌ باشتر له‌وه‌ تێده‌گه‌ین و، خوا ﷻ له‌ سووره‌تی (الأعراف) یش دا، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ (الأعراف، واته‌: زه‌وی دواى ئەوه‌ی خوا چاکی کردوه، تیکی مه‌ده‌ن، له‌ ئەنجامی ئەوه‌دا که ده‌ستکاری شته‌کان ده‌که‌ن، له‌ ئەنجامی ئەوه‌دا که ته‌ماع به‌سه‌رتاندا زāl ده‌بێ، له‌ ئەنجامی ئەوه‌دا که زیاد له‌ پێویستی خۆتان، ئەو نیعمه‌تانه‌ی خوا به‌کارده‌نن، بۆ زیاتر سه‌روه‌ت به‌سه‌ریه‌که‌وه‌نان و، به‌شی خه‌لکی دیکه‌ ده‌خۆن و، له‌ ئەنجامی ئەوه‌دا که شه‌رو شوێر به‌رپا ده‌که‌ن، کوشتار ده‌بێ، له‌ ئەنجامی هه‌موو ئەوانه‌دا، خراپه‌ و ناشووب و تیکچوون زیاتر وشکانیی و ده‌ریا ده‌گرێته‌وه‌.

(۲) - ﴿يَمَّا كَسَبَتْ آيَاتِ الْآسِ﴾، به‌ هۆی ئەوه‌وه‌ که ده‌سته‌کانی خه‌لک به‌ده‌ستیان هێناوه، بۆیه‌ خراپه‌و تیکچوون له‌ وشکانیی و له‌ ده‌ریادا ده‌رکه‌وتوه‌.

(۳) - ﴿لِيَذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا﴾، بۆ ئەوه‌ی خوا پێیان بچێژێ (سزای) هه‌ندێک له‌وه‌ی کردووایه‌، به‌ره‌می شوومی هه‌ندێک له‌ کرده‌وه‌ خراپه‌کان که کردوویان، پێیان بچێژێ، (لِيَذِيقَهُمْ) خۆتندراویشه‌ته‌وه‌: (لِيَذِيقَهُمْ)، پێشتریش گوتمان: (ل) ی سه‌ر (لِيَذِيقَهُمْ) پێی ده‌گوترێ: (لَا الْعَاقِبَةَ)، واته‌: تاكو له‌ سه‌ره‌نجامدا خوا پێیان بچێژێ، ﴿بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا﴾، یانی: (عِقَابَ بَعْضِ الَّذِي عَمِلُوا)، سزای هه‌ندێک له‌وه‌ی کردووایه‌، هه‌ندێک له‌ سزایه‌که‌یان که بریتیه‌ له‌ ده‌رهاویشه‌ خراپه‌کانی، له‌ژیانی دنیایان دا، پێیان بچێژێ.

(۴) - ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾، به‌لکو بگه‌ڕێنه‌وه‌وه‌، واز یێنن له‌ زیاتر تیکدانی باری ناسایی و سه‌روشتی خه‌وکه‌ی زه‌وی، ئەو گۆی زه‌وییه‌ی که بێجگه‌ له‌وی، نشینگه‌یه‌کی دیکه‌یان نیه‌، ژیانی تیدا بگوزه‌رێنن.

دواتر خوا ﷻ هه‌ر په‌یوده‌ست به‌و بابته‌وه‌، به‌ پێغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ ده‌فه‌رموی:

(۵) ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ﴾، ئەي موحەممەد ﷺ! بفرمۆ: بە زەویدا بپۆن و، سەرنج بەدن سەرەنجامی ئەوانەي پێش پێش بوو؟ ئەمە وەك شەعراوی (پەحمەتی خۆی لێی) لە چەند شۆنتیک دا، ئەو دەووبارە دەكاتەو، دەلێ: كە خوا ﷻ دەفرمۆی: ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، نافەرمۆی (سیروا علی الأرض)، دەفرمۆی: بە زەویدا بپۆن، لەبەر ئەوێ زەوی بە بەرگە هەواکەشیەو زەویەو، بە ئەستورپی هەزار کیلۆمەتر (۱۰۰۰ كم) بەرگە هەوا دەوری زەوی داو، وەك چۆن بەرگە ئاویەكەشی بە پانتایی چوار لەسەر پێنج (۵/۴) دەوری گۆی زەوی داو، ئنجا كەستێك كە سەفەر دەكات لەسەر زەوی، بەلێ لەسەر زەوی دەپوات بە پراوەت، بەلام لە راستیدا لە نێو زەویدا دەپوات، چونكە بەرگە هەواكەش لە سەر و پەڕەو پەڕەو پەڕەو.

﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ﴾، بێ: بە نێو زەویدا بپۆن، ئنجا سەفەر بكەن! سەرنج بەدن سەرەنجامی ئەوانەي پێشوو چۆن بوو؟ واتە: ئەوانیش ئاوا تێكدان و ئاشووب و خراپەیان كرد لە زەویدا، سەرەنجام حالەتی ئاسایی ژانیان لەسەر زەوی تێكچوو.

(۶) ﴿كَانَ أَكْثَرُهُمْ مَشْرِكِينَ﴾، زۆرەیان هاوبەش بوو خوا دانەر بوون، واتە: لە ئەنجامی ئەوەدا كە هاوبەشیان بوو خوا دانەر، خراپە و تاوانیان كرد، ژانی خۆیان تەنگ و تال كرد، لە پەڕەو سیاسیی، لە پەڕەو ئابووری، لە پەڕەو كۆمەڵایەتی، لە پەڕەو ئاسایش، لە پەڕەو پەشت و ئاكارەو، كەواتە: تێو پەند لەوان وەر بگرن و خۆتان بە مەرەدی ئەوان مەبەن.

دوایی بە پێغمەبەری خاتەم ﷺ دەفرمۆی:

(۷) ﴿فَاقْرَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَیْمِ﴾، ئنجا پەڕەو خۆت راست بكە لەگەڵ ئایینی پێك و راستا، (القیم: شەید القیام)، ئایینێك كە زۆر راستە، یاخود زۆر مشوورخۆرەو، زۆر راستكەر و پێككەرە بۆ مەرد.

هەلبەتە ئەم دواندەو ئەوێ پێشوو، مەبەستی یەكەم پێی پێغمەبەری خاتەم ﷺ، لە هەندێك شوێن، ناگونجێ جگە لە پێغمەبەری خوا ﷻ مەبەست

بى، بەلەم لىرەدا دەگونجى ھەر كەسىك مەبەست بى، ھەر كەسىك كە قورئان دەخوتىتەو، بلى: بە زەويدا بېۋن خەلكىنە! سەرنج بدەن سەرەنجامى ئەوانەى پىشوو چۈن بوو، زۆربەيان ھاوبەش بۇ خوا دانەر بوون.

(۸) - ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنْ اللَّهِ﴾، بەر لەوۋى پۇژىك بى، بەرپەرچدانەوۋى بۇ نىە لەلایەن خواو، مەبەست لە (يَوْم): پۇژى ئاخىر زەمان (يَوْمُ السَّاعَةِ)، ياخود: پۇژى قىامەتە (يَوْمُ الْقِيَامَةِ) يە، ھەرچەندە وشەى (سَاعَةِ) لە ھەندىك سىاقدە بە ماناى قىامەتیش دى، بەلەم بە زۆرىى (سَاعَةِ) بە ماناى ئەو كاتە دى، كە زىانى دىناى مروۋى كۆتايى دى، ھەندىك جارىش (سَاعَةِ)، يانى: كاتىكى دىارىيكرار، ئىجا چ بۇ ئاخىر زەمان، چ بۇ زىندوو بوونەوۋو ھەلسانەو.

﴿لَا مَرَدَّ لَهُ مِنْ اللَّهِ﴾، كە گىرپانەوۋى نىە لەلایەن خواو، (الْمَرَدُّ: مَصْدَرٌ مِمِّى مِنْ الرُّدِّ وَهُوَ الدَّفْعُ)، (مَرَدٌ): چاۋگىكى مىمىيە، واتە: گىرپانەوۋى بۇ نىە لە خواو، ئەو پۇژە كە دى لە بەرانبەر خواو، كەس ناتوانى بىگىرتەو، ياخود خوا ﴿يَوْمَ يَكْفُرُ﴾ كە ھىتاي بە پىتى سىستىمىك كە دایناو، نايگىرتەو بۇ دواو، ئەو پۇژە دى.

(۹) - ﴿يَوْمَ يَصْدَعُونَ﴾، لەو پۇژەدا دەپرۇزىن، وشەى (صَدَع): بە ماناى شكانى شتىكە كە دەنگى لى بى، (أَي: يَتَفَرَّقُونَ وَيَتَمَارِضُونَ) پەرتەوازە دەبن و دەپرۇزىن، لىك بىلاودەبن و پۇلۇن دەبن، ئىجا باسى پۇلۇنەكانىان دەكات.

(۱۰) - ﴿مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ﴾، ھەر كەس بىپروا بى، زىانى بىپروايە كەى بۇ خۇيەتى، ياخود (كُفْرُ): بە ماناى سىلەى و ناسپاسىى كرد، دى، ھەر كەس نادىدەگر بى، بۇ چاكەكانى خوا، سەرەنجامى خراپى ئەو سىلەى و ناسپاسىيە بۇ خۇيەتى، يەخەى خۇى دەگرى و، بە زىانى خۇى تەواو دەبى.

(كُفْرُ) یش ھەموو جۆرەكانى خراپە دەگرىتە نىو خۇى، كەسىك كافر بى ستەمىش دەكات، فىسقى و لادانىش دەكات، گوناھو تاوانىش دەكات، ھەرۋەھا كەسىك بىپروا بى بە خوا، سىلەش دەبى، ئەگەر كوفر لىرە بە ماناى بىپروايى

بى، ھەرودھا كەسىكىش ناسپاس بى بەرانبەر بە خوا، بەرانبەر بە مەۋقەكانىش ناسپاس دەبى، خەلك لە دەستى تووشى نازەھەتى دىن، بۆ خۆشى بە دەست خۆيەۋە گرفتار دەبى، ۋىنگەش بە دەستەۋە گرفتار دەبى.

۱۱- ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسٍ يَنْهَدُون﴾، ھەر كەسىك كەردەۋى باش بىكات، ئەوانە بۆخۇيان زەمىنەسازى دەكەن، كەردەۋى باش، خوا بە گىشتى فەرموۋىەتى، بۆيە:

أ- ھەم كەردەۋەكانى نىۋ دىل و دەروون دەگرىتەۋە،

ب- ھەم بىرو خولياكانى نىۋ عەقل و مىشك دەگرىتەۋە،

ج- ھەم نىازو مەبەستەكانى نىۋ دىل،

د- ھەم دەرىپىنەكانى زمان،

ھ- ھەم كەردەۋى ئەندامەكان ھەموۋيان دەگرىتەۋە، ھەر كەسىك كەردەۋى باش بىكات، چ كەردەۋى پەنھان، چ كەردەۋى ناشكرا، چ كەردەۋى دىل و دەروون و عەقل و ھۆش، چ كەردەۋى زمان، چ كەردەۋى ئەندامەكانى دىكەي:

﴿فَلَا نَفْسٍ يَنْهَدُون﴾، ئەوانە بۆ خۇيان زەمىنەسازى دەكەن، ﴿يَفْهَدُون﴾: يَفْهَدُونَ مَهَادًا وَهُوَ الْفِرَاشُ شُبَّةُ الْمُؤْمِنِ فِي عَقْلِهِ الصَّالِحِ بِمَنْ يُسَوِّي فِرَاشَهُ، لىرەدا باباى پروادار كە كەردەۋى باش دەكات، تەشەببىھراۋە، چوئىراۋە بە كەسىكەۋە شوئىتەك بۆ خۆى خۆش دەكات كە تىيدا پشوو بدات و ئىسپراحت بىكات، زەمىنەسازى بۆ خۆى دەكات، جىى خۆى خۆش دەكات لە پۇژى دوايىدا.

۱۲- ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ﴾، تاكو سەرەنجام (خو) ئەوانە بەخىشى خۆى و لە چاكەى خۆى، پاداشتى ئەوانە بداتەۋە كە پروايان ھىناۋە كەردەۋە باشەكانيان ئەنجامداۋن.

(ل) (لِيَجْزِيَ) دەگونجى (لَا الْعَاقِبَةُ) بى، واتە: سەرەنجام، پاداشتيان بداتەۋە، دەشگونجى (لَا الْعِلَّةَ) بى، يانى: ئەۋە بىتتە ھۆكارى پاداشترانەۋەيان.

تیردهدا خوا چاکه کارانی به دوو شتان پتناسه کردوون:

ا- ﴿أَمْثَلُكُمْ﴾، بروایان هیتاوه، به هه موو نهو شتانه ی پیوسته بروایان پتی بهیتری.

ب- ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، هه موو کردهوه چاکه کانیش که توانایان به سه ریاندا شکاوه، نه نجامیان داوون.

﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾، له چاکه و به خششی خوئی، خوا پاداشتیان بداته وه، واته: ته نیا له قه ده ر کردهوه کانیان پاداشتیان ناداته وه، چونکه به لئی ئیمان و کردهوه ی باش هوکاره بو نه وه ی خوا ئیمانداران بخته به هه شته وه، پاداشتیان بداته وه، به لام له راستیدا به هه شت هاوکوف و بارته قای نهو ئیمان و کردهوه باشانه نیه، که مرووف نه نجامیان ده دات، بویه پیغمبه ر ﷺ له فره مایشتیکدا ده فره موئی: **إِنَّ يَدْخُلُ أَحَدًا مِنْكُمْ عَمَلُهُ الْجَنَّةَ، قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: وَلَا أَنَا، إِلَّا أَنْ يَتَّقِدَنِي اللَّهُ مِنْهُ بِفَضْلٍ وَرَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ** (أخرجه أحمد: ۲۶۳۸۶، والبخاری: ۶۱۰۲، ومسلم: ۲۸۱۸، وابن ماجه: ۴۲۰۱، وابن حبان: ۳۴۸).

واته: هیچ کام له تیوه کردهوه که ی نایخته به هه شت، (کردهوه که ی بابی نه وه نیه، پتی بچینه به هه شت)، گوئیان: تووش نه ی پیغمبه ری خوا ﷺ؟ فره مووی: منیش، مه گهر خوا به به زه یی و به خششی خوئی دامپوشتن، واته: ته گهر به به زه یی و به خششی خوئی ده وری من بدات و مامه لهم له گه لدا بکات، نه گهرنا کردهوه ی منیش بابی پتی چوونه به هه شت نیه، واته: هوکاره، به لام بارته قای نه وه نیه، به هه شت زور له وه گه وره تره که نرخه که ی ته نیا نه وه نده ئیمان و کردهوه باشانه ی تیمه بن، ئیانیککی هه میشه یی نه بپراوه ی پر له خویشی و، پر له شادمانی و، پر له جیه جی کردنی هه موو هیواو ناواته کان، زور له وه گه وره تره و گرنکتره که له به رانبه ر نه وه نده کرده وانه ی تیمه دا بی.

۱۳- ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾، به دلنایی نهو بیبروایانی خوشناوین، واته: خوا ته نیا ئیماندارانی کردهوه چاکي خوش دهوین و، بیبروایانی خراپه کارو تیکده ری خوشناوین.

مهسه لهی سینه م:

یه کی دیکه له نیشانه کانی خواو تاکیه تی له هه موو پرووئکه وه، ناردنی بایه کانه وه که موژده دهی دابارینی ئاو، که سه ره نه جام خه تک به ره می به زه می خوا ده چیژن و، که شتییه کان ده رۆن و له به خشی خوا ده خوازن:

خوا ده فرموئ: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْأَمْلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (۱۵)

شیکردنه وهی ئه م ئایه ته، له پینج برکه دا:

۱- ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ﴾، له نیشانه کانی پهروه ردگارتیی خواو، خاوه ندرتیی خواو، مشوورخوریه تی خواو، به زه می و میهره بانیی خوا له گه کۆ تیه دا، ئه وهیه که بایه کان ده تیژی، موژده ده رانه و دلخۆشکه رانه.

ئه مه گه پانه وهیه بۆ سه ره و پستانه ی پیتی، که فرمووی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾، دواتریش ئایه ته کانی دیکه.

به زۆری له فوژاندا وشه ی (ریح) به کارهاتبی، مه گه ره چۆن، نه گه رنا هه ره مه به ست پتی ئه و بایانه ن که هه وره کان له گه کۆ خۆیان دینن و، له پیتی ده ستی باران و به فرو ته ره زه و دین، به ئام وشه ی (ریح) نه گه ره تاکیی (مفرد) بئ، به زۆری مه به ست پتی ئه و بایه بووه که خوا به سزا ناردوویه تی، وه که ئه و بایه ی که ناردوویه تی بۆ سزادانی گه لی عاد.

﴿مُبَشِّرَاتٍ﴾، موژده ده رانه، (البَشَارَةُ: الْخَبَرُ السَّارُّ)، (بَشَارَةُ): برته له هه وائیکی دلخۆشکه ره، له به ره نه وهی نینسان که هه وائیکی خوشی پتی ده گات، دهم وچاوی گه ش ده بیته وه، (شُبُه الرِّيحِ بِرُسُلٍ مُوجَّهَةٍ بِأَخْبَارِ الْمَسْرَةِ)، بایه کانیش چوینراون به تیردراوانیک، که ده تیردرین به هه وائی دلخۆشکه ره وه.



۲- ﴿وَلْيَذِيقْكُم مِّن رَّحْمَتِي﴾، ھەروەھا تاكو (خوا) لەبەزەیی خۆیتان پێ بچێژێ، ئەمە ھۆکاری ئاردنەكەیه، بۆچی خوا بایەكان دەنێرێ بە موژدەو (موژدەى ھاتن و دابارینی ئاو لە ئاسمانەو، بە شێوەى باران و بەفرو تەرزە)؟ تاكو لە بەزەیی خۆی پێتان بچێژێ، وشەى: ﴿مِّن رَّحْمَتِي﴾، سێفەتى وەسفى كى قىتێراو، (صِفَةُ لِمَوْصُوفٍ مَّحْذُوفٍ أَيْ: مَذُوقًا)، بانی: (لِيَذِيقَكُمْ مَذُوقًا مِّن رَّحْمَتِي) بۆ ئەوێ پێتان بچێژێ، چێزاوێك لە بەزەیی خۆیەو، كە مەبەست پێی ئەو ئاوە موبارەكەیه كە لە ئاسمانەو دادەبەزێ، لە شێوەى باران و بەفرو تەرزەدا.

۳- ﴿وَلَتَجِرَى الْفَلَكَ بِأَمْرِي﴾، ھەروەھا بۆ ئەوێ بە پێی یاسا گەردوونیەكان، كەشتیەكان بە فەرمانى خواو، بە مۆلەتى خوا، -بەدەریادا- بڕۆن.

۴- ﴿وَلْيَتَنَفَّسُوا مِن فَضْلِي﴾، بۆ ئەوێش كە لە بەخششی خوا داوا بكەن، واتە: بە ھۆی كەشتیەكانەو سەفەر و ھاتوچۆ بكەن، بازرگانى و مامەلە بكەن و بژیو و پارو سامان پەیدا بكەن، كە ئەوێش بەخششی خواپە.

۵- ﴿وَلَمَّا كَرِهَ لَكُمْ تَسْكُرُنَّ﴾، ئەمەش وەك دەرهەنجام: بۆ ئەوێ سەرەنجام سوپاسگوزارى بكەن (بۆ خوا)، لە بەرانبەر ئەو چاكەو نەعمەتانەى خوادا ﷺ، كە بێجگە لە خوا بە ھیچ كەسێ دیکە، نە ئەو بایە دا بین دەكرێ، نە ئەو دەریایە دەبێ، ئەو كەشتیایە لەسەرى بڕۆن و، نە ئەو ڕزق و بژیوانە، كە ئێو ھوایی پەیدا یان دەكەن، دەبن، كە لە ئەسڵ دا خواى پەرودەگار دروستیكردوون، بەلام ئێو بە ھۆی كردەو و كۆشش و خۆ ماندوو كردناتنەو، وەدەستیان دێتن، ئەوانە تەنیا بە خوا دەكرێن، بۆیە دەبێ تەنیا سوپاسگوزارى بۆ خوا ﷺ بكەن، ئنجا سوپاسگوزارى خواش لەسەر نەعمەتەكانى، دەبێتە ھۆی:

یەكەم: پاراستنى نەعمەتەكان، وەك گوتراو: (الشُّكْرُ سِيَاحُ النِّعَمِ) سوپاسگوزارى پەرژینی نەعمەتەكانە.

دووەم: ھۆکاری زیادبوونی نەعمەتەكانە، وەك لە سوورەتى (نبیراھیم)دا، خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿وَإِذْ تَأَذَّتْ رِجَّتُكُمْ لَمَّا شَكَّرْتُمْ لَّا زَيْدَنَكُمْ﴾ ﷻ، یاد بكەو!

كاتبك پەرۋەردگار تاپىڭ، (وھك ياسايەكى گەردوونىي خۆي) نەگەر سوپاسگوزارىم بۆ بىكەن، بۆتان زىاد دەكەم، ھەر نىعمەتتەك سوپاسگوزارىي خۋاي لەسەر بىكرى، ئەو نىعمەتە زىاد دەكات.

### سوپاسگوزارىي يانى چى؟

(شكر) سوپاسگوزارىي بە سى شتان دەكرى:

۱- بە دل ئەو نىعمەت و چاكەيە لە خوا بزانى.

۲- بە زمان دانى پىدا بىنى.

۳- بە كردهوش ئەو نىعمەت و چاكەيە لە پەزىمەندىي خۋادا بە كارىنى.

ئىنجا با سەرنج بدەين چۆن سوپاسگوزارىي نىعمەتەكان زىاد دەكات؟

أ- زانباريەك كە خوا پىداۋى، لە پەزىمەندىي خۋادا بە كارى بىنەو بلاۋى بىكەو، زىاد دەكات.

ب- عەقلى خۆت بە كار بىنە لە خىزمەتى كۆمەلگادا، لە خىزمەتى خەلىكىدا زىاد دەكات.

ج- مال و سامان بە كارى بىنە، دايمەنى و پەزىمەندەي مەكە، بە كارى بىنەو بىجۈۋىنە، زىاد دەكات.

د- ھەروەھا ئەو ئەندامانى خۋا پى داۋى، ئەو ئەندامانە بە كارىنە، ھەر كاميان لە كارى خۇيدا زىاد دەكات و، بەھىز دەبى: چاۋو، گۆي، پۈۈج، عەقلى، ماسۈۈلكەكانت بەكارىان بىنە، ھەلبەتە بە بارى خىرو چاكەدا، ئەگەرنا بە بارى شەرو خراپەدا، كەسەك كە ئەندامەكانى خۆي و وزەو ھىزەكانى خۆي لە خراپەدا بە كار بىنى، توۋشى دەرەو نەخۆشىي و بەلا دەبى و، لە جىياتى تەۋەي زىاد بىكەن، كەم دەبن.

مه سه له ی چواره م:

په وانه کړدنی پڼه مېرانی دیکه، له پش موحه مېه ددا ﷺ به به لگه  
 پړوشنه کانه وهو، بیسرو بوونی گه له کانیان و، توله لی ستینرانیان و سه رفرزایی  
 برواداران، وهک یاسایه کی گشتی خوا ﷺ:

خَوَاتِمُ دَعْوَةِ رَمُوزِي: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَهَاءُ وَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنْ الَّذِينَ أَجْرَمُوا﴾ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾

**شیکردنه‌وی ئەم ئایەتە، لە چوار برگەدا:**

(۱) - ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ﴾، خوا ۷۷: ددغه رموی: به جه ختکردنه وه، بیان سوئند به خوا، له پیش تودا پیغهمبه راهمان بو لای گه له کانیان پدهوانکرد، (وای (وَلَقَدْ) بو بادانه وه و گیرانه وهی نهم پرسته یه، بو سر نه وهی پیش خوی واته: وه که چون بایه کان دهنترین به موژدده وه، پاشان نه وه هممو چاکه و نیعمه تانه ی خوابان لی پیداده بن، به هه مان شیوه ش پیغهمبه رانیسمان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له پیش تودا بو لای گه له کانیان، نارودون.

۲- ﴿فَإِذَا هُمْ بِآبِیْنَتٍ﴾، به لڼگه پوښنه کانیان بو بردن، به به لڼگه پوښنه کانهو چوونه لای گه له کانیان، هیچ پښغه مبه رڼک نه بووه به لڼگو مو عجزیه په کی پت نه یټ، به رانبه ره کانی ده سته وسان بکات، به رانبه ره کانی نه گهر له قناعت هټنان بگه رڼن، ثیقنا بکات، که نهو که سه پښغه مبه ری خوا بهو، ره وانه کراوی خوا به.

دیاره نهوہ پیچراوہ تہوہ کہ لہ دواۓ: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُوَ الْغَنِيُّ﴾ دئی و بہ سیاق و سہلیقہ دیارہ: پیغمبران بہ بہ لگہ رُوشنہ کانہوہ ہاتہ لایان، بہ لَام نہوان بہ درویان دانان، دژاہ تیہیان کردن، سہر پیچییان لی کردن، نہوہ ہہمووی پیچراوہ تہوہوہ باس نہکراوہ، بہ لَام بہ سیاق و سہلیقہ دیارہ، بویہ یہ کسہر ہاتو تہ سہر دہرنہ نجامہ کھی دہ فرموی:

۳- ﴿فَأَنْفَعَنَا مِنْ أَلَدِينَ لَجَرْمُوا﴾، توله‌مان ستاند له‌وانه‌ی تاوانیان کرد، (الْإِنْتِقَامُ: مِنْ النُّقْمِ وَهُوَ الْكَرَاهَةُ وَالْغَضَبُ)، وشه‌ی (نَقْمٌ): به مانای رق لی هه‌لسان و تووره‌یه، ﴿وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ﴾ ۸ البروج، واته: هیچ شتیکیان لی به ره‌خنه نه‌گرتن، هیچ شتیکیان لی به ناپه‌سند نه‌گرتن، هیچ شتیکیان لی به عیب نه‌گرتن، لیره‌ش ده‌فهرموی: ﴿فَأَنْفَعَنَا مِنْ أَلَدِينَ لَجَرْمُوا﴾، توله‌مان ستانده‌وه له‌وانه‌ی که تاوانیان کردبوو، که تاوانه‌که‌یان بریتی بوو له به درؤ دانانی پیغه‌مبه‌ران و، سه‌ریچی لی کردنیان.

۴- ﴿وَكَاكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾، سه‌رخستن و یارمه‌تیدانی برودارانیش له‌سهر تیمه پئویستبوو، ﴿حَقًّا عَلَيْنَا﴾ پئویستبوو له‌سهرمان، لیره‌دا هه‌ندیک له زانایان لئیان بوته‌مشتومرو کیشه، که چۆن شتیک له‌سهر خوا پئویست ده‌بی؟ له‌بهر نه‌وه‌ی (معتزله) گو‌توویانه: له‌سهر خوا پئویسته به‌رانبه‌ر به‌بنده‌کانی واکات، نه‌وانی دیکه نه‌شعه‌ریه‌که‌کان و جه‌ریه‌که‌کان، گو‌توویانه: نه‌خیر، هیچ شتیک له‌سهر خوا پئویست نیه، به‌لام به‌بۆچوونی من پئویست به‌وه‌هموو کیشه‌و مشتومره‌ناکات، هیچ که‌سیک ناتوانی هیچ شتیک له‌سهر خوا پئویست بکات، به‌لام خوا ﴿يَا بُوَ خَوَىٰ﴾ نه‌گهر شتیکی له‌سهر خوی پئویست کرد، وه‌ک به‌خششی خوی، وه‌ک چاکه‌کاری خوی، نه‌گهر خوا ﴿يَا بُوَ خَوَىٰ﴾ فه‌رمووی: نه‌ی مروؤ! نه‌وه‌ماfi تویه له‌سهر من، نه‌گهر بۆ خوی وایفه‌رموو، مانای وانیه که مروؤ‌فه‌که‌کان، یاخود به‌رانبه‌ره‌که‌کان، شتیکیان له‌سهر خوا پئویستکردوه‌و، خوا ﴿يَا بُوَ خَوَىٰ﴾ شتیک له‌سهر خوی پئویست بکات، جیا به‌له‌وه‌ی خه‌لک له‌سه‌ری پئویست بکات، بویه هیچ ئیشکال‌تکی تیدانیه.

له‌و باره‌وه‌جگه‌له‌و نایه‌ته‌موباره‌که، نه‌م فه‌رمابشته‌ش هه‌یه که پیغه‌مبه‌ر ﴿يَا بُوَ خَوَىٰ﴾ (مَنْ رَدَّ عَنْ عِرْضِ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ، كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يُرَدَّ عَنْهُ نَارُ جَهَنَّمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (أخرجه أحمد: ۲۷۵۷۱، تعليق شعيب الأرناؤوط: حسن لغيره والترمذي: ۱۹۳۱، عَنْ أَبِي الدُّرْدَاءِ).

واته: هیچ مسؤلما‌تیک نیه، که به‌رگری بکات له‌سومعه‌و که‌سایه‌تی برای مسؤلما‌نی، (هه‌لبه‌ته‌لیره‌دا کۆره‌که‌کۆری پیاوان بووه، نه‌گهرنا له‌سومعه‌ی

خوشکه که شت بهر گری بکهی هه رایه)، مه گه ره سه ره خوی زالی پایه دار پیوسته، که له پۆزی دواپی دا ناگری دۆزه خی له دهم و چاو دوور بخته وه.

له ریوایه تی دیکه هاتوه: دواپی پیغه مبه ره بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ نهم نایه تهی خۆپنده وه: ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾، یارمه تیدان و سه ره خستنی مسوومانان له سه ره تیمه پیوسته، هه قیکی نه وانه له لای تیمه، خوا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بۆ خۆی نه وهی کردوه، به هه قیک له سه ره خۆی.

هه ره وه يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا له سه ره زمانی هوود لَا يَخْشَى ده فره مو: ﴿إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ هود، واته: په ره دگرم له سه ره پییه کی پاسته، واته: به پییه کی پاسته مامه له له گه ل بهنده کانیدا ده کات، هه ره ها خوا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خۆی به سوپاسگوزار (شاگر) ناو بردوه: ﴿وَكَانَ اللَّهُ شَاقِرًا عَلِيمًا﴾ النساء، یانی: نه گه ره بهنده کانی سوپاسی بکه ن و، چاکه بکه ن، خواش سوپاسی ده کات و چاکه یان ده داته وه، چاکه کانیا نادیده ناگری.

هه ندیک له توپۆزه ره وانی قورئان بۆ نه وهی نه لێن، شتیک له سه ره خوا پیوسته، لێره دا که ده فره مو: ﴿وَكَانَ حَقًّا﴾، وه ستاون له سه ره، ئنجا گوته وایانه: ﴿عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾، له سه ره مانه تیمه یارمه تی برواداران بده ی، واته: (حقاً) بۆ پێشه وه ده چیته وه: ﴿فَأَنْقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجَرْتُمْ وَكَانَ حَقًّا﴾، واته: تۆ له مان له تاوانباران ستانده وه، نه وانه ی تاوانیا ن کردبوو، نه وه ش هه ق بوو، دواپی: ﴿عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾، له سه ره مانه یارمه تی برواداران بده ی.

به لأم به بۆچوونی من، لیک پچراندن و لیک دا برینی نه و پسته ی، بۆ نه وهی به حیساب خۆ بهاری زری، له و مانایه ی ده چیته وه سه ره پێچکه و پێبازی (معتزله) شتیک ییجیه، چونکه ﴿عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾، دیسان نه ویش واتای نه وه یه له سه ره مان پیوسته یارمه تی برواداران بده ی، نه و چه مکه هه ره ده گه به ن!

که واته: نه خیر، ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾، نه مه له سووره تی (یونس) یشدا، هه ره به و چه مکه و واتایه هاتوه، که خوا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ناوا ده فره مو:

﴿ثُمَّ نَبْغِي رَسُولَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَسِجَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ واته: دواپی ئیمه پیغه مبه رانمان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و نه وانه ی بر وایان هیناوه، ده رباز ده کین، هه ر به و شیوه یه شه، (وهک له رابر دوودا خوا ﷺ پیغه مبه ران و بر واداران ی شوینکه و توویانی قوتار کردوون)، له سه رمان پیویسته ئیمه بر واداران ده رباز ده کین، خوا بو خوی له سه ر خوی پیویستکردوه، که واته: پیویست به و مشتومره ی نیتوان موعته زیله و نه شعهریه کان ناکات و، مه رج نیه هه رچی (مُعْتَزَلَة) گوتیان، به که لک نه یه ت، له راستیدا وهک له مه و سوووعه ی: (بیرکردنه وه ی ئیسلامی له نیتوان وه حی و واقیعدا) باسمان کردوه، به هه موو قوتابخانه و ته وژم و کومه له کانی که له میژوودا بوون، به هه موویان ئوممه تی پیغه مبه ر ﷺ پیک دینن و، جاری واهیه (مُعْتَزَلَة) له شتیکدا چاکترین پیکاهه له نه شعهریه کان، جاری واش هه یه نه شعهریه کان له شتیکدا باشتریان پیکاهه له جه بریه کان، جه بریه کانیش له شتیک دیکه دا، به لام هه قی ته واه و نهیا له قورئان و سوننه تدا به رجسته یه، نه وی دیکه هه مووی ریژه ییه و، هیچ که سیکش نیه، له و تاقم و کومه لانه ی میژوو که ئوممه تی پیغه مبه ر ﷺ پیک دینن، به مه رجیک مسولمان و بر وادار بن، هیچ که سیک نیه نه ندازه یهک له هه قی له لا نه بی.

مەسەلە ی پێنجەم:

باسی پڕۆسە ی ناو دابارین و دلخۆش بوونی مرقفان پشی، پاش ناو میدی به هۆی وشکە سالی و بی بارانییه وه، سەرنجراکێشانی خوا بۆ شوێنەواری دابەزێترانی ناوی ئاسمان و، ئاماژەیک بە بای ئەزۆک کە مایە ی زەرد هەلگەپانی کشتوکالیانەو، مایە ی سێلە ی و پێروایی هەندێ لێ مرقفانە:

خو دەفەرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَثِيرٌ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَنَرَى الْوَدَّ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبِشِرُونَ ﴿١٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُزَلَّ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ لَمَلِيكَتٌ ﴿١٩﴾ فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَةِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُنْجَى الْمُوقِنِّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿٢١﴾﴾.

شیکردنەو ی ئەم ئایەتانە، لێ دوازدە بڕگەدا:

(١)- ﴿اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ﴾، ئەمە جاری چوارەمە کە وشە ی (الله) لێ سوورەتە موبارەکەدا دی، وەک دەستپێکرد (إِسْتِثْنَاء) ی پستەیکەکی سەربەخۆ: خوا ﷻ ئەو زاتەیکە، کە بایەکان دەنێری، وەک پێشتریش گومان: هەمیشە وشە ی (رِيَّاح) بۆ خێرو خوشیی بەکارهاتو، لێ قورئانداو، (ریح)یش بۆ سزاو ئازار.

(٢)- ﴿فَتُفْرِثُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾، ئەو بایانە ی خوا دەیاننێری، هەوران دەورووژێن و پەیدا دەکەن، یەکسەر بە ئاسمان دا پانی پادەخات و بلای و دەکاتو، لەسەر پروی دەریایەکان هەیک، کە بە هۆی تیشکی خۆرەو، کە لێ ئاوی ئوقیانوسەکان دەدات، ئەو هەلەمە پەیدادەبی و بایەکانیش بە هۆی فشاری هەواو، بە هۆی شەپۆلەکانو کە بە هۆی هەلکشان و داکشانی دەریایەکانو، کە لێ ئەنجامی هیزی کێشندە ی مانگ و زەویدا دروست دەبی، ئەو بایانە پەیدادەبن، ئەو بایانەش ئەو

ھەلمانە دېنن، دوايى ھەلمەكە دەپىتە ھەور، ئنجا خوا ھەور، ھەورە بۆلۈدەكاتەو ھە تاسماندا، (يانى: لە سەرئ) چۆنى بوئى ھەو شىۋەيە.

كە دەفەرموئ: ﴿فَتُثْبِرُ سَحَابًا﴾، (أَي تَنْشِئُ) پەيداي دەكات و، دەيورووژىنى، لە شوئى خۆيەو ھەو ھەلمە دېنى و سەرەنجام دەپىتە ھەور.

۳- ﴿وَجَعَلَهُ كِسْفًا﴾، دەيكاتە بەش بەشى كەلەكە بوو لەسەرەك، (كِسْفًا) خويندراوېشەتەو: (كِسْفًا)، تەگەر (كِسْفًا) بى، كۆي (كِسْفَةً) يەو بەماناي (قِطْعَةً) يە، (كِسْفًا) يىش بە ماناي (قِطْعَةً) يە، يانى: پارچە، بەش. واتە: ھەورەكە دەكاتە بەش بەشى كەلەكە بوو و كۆبوو ھەو لەسەرەك.

۴- ﴿فَتَرَى الْوَدَّ يَخْرِجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾، ئنجا ئاوو باران دەبىنى لە ميانى ھەور، لە كەلپنەكانى ھەو ھەورە دېتە ھەرى، وشەي (خِلَال: جَمْعُ خَلَلٍ أَيْ: الْفُرْجَةُ بَيْنَ شَيْئَيْنِ، (خِلَال) كۆي (خَلَل) ھە، (خَلَل) يىش، يانى: كەلپن، درز، لە ئىۋان دوو شتان دا، يانى: ھەورەكان ئاۋيان لى دېتە خوارئ، ھەلبەتە وشەي (وَدَّقَ) بە ماناي باران ھاتو، بەلام بە ماناي ئاۋيش ھاتو، ئنجا بارانە، بەفرە، تەرزەيە، ھەمووى دەرگىتەو، ھەندىكىش گوتتويانە: (وَدَّقَ)، بىرىتە لەو پارچە بچووك بچوۋكانەي كە ھەلم پىك دېنن، دوايى ھەلمەكە باران و بەفرو تەرزە پىك دېنى.

۵- ﴿فَإِذَا أَصَابَ مِنْ يَسَاءٍ مِنْ عِبَادَةٍ﴾، ھەر كاتىك (خو ھەو ئاۋە، كە دابىەزاندو ھە تاسمانەو) توۋشى ھەندىك لە بەندەكانى كرد، بەسەرىدا باراندن، ئنجا بارانە، بەفرە، تەرزەيە.

۶- ﴿إِذَا هُرِّيَّتْ يَتَّبِعُونَ﴾، كت وپەر دىغوش وگەش دەبن، ئەم (إِذَا) يە پىنى دەلپن: (إِذَا الشَّجَالِيَّةُ)، يانى: كت وپەر، ئەو ھەش ئاماژەيە، بۆ ھەو كە پىشى ئانومىدو ئارەھەت بوون، دوايى بە خىرايى دىغوش دەبن.

۷- ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُزَلَّ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ﴾، ھەرچەندە ھەو مروققانە پىشتەر بەر لەۋەي كە ھەو ئاۋەيان بەسەردا ببارئ، ئانومىدو كىش ومات بووبن.



(الإنش: الإياس)، واته: نانومیدی و بن هیوایی و بن دهنگی.

۸- ﴿فَانْظُرْ إِلَىٰ آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ﴾، ئنجا سەرنج بدە شوئنهواره کانی بەزەیی خوا، واته: ئەوێ لە بەزەیی خوا پەیدا بوو، لێرەدا (رَحْمَتِ اللَّهِ)، مەبەست پێی ناوی دابەزێراوە کە یەو کە لە راستیدا باران و، بەفرو تەرزە، ئاوێک کە دادەبەزێ لە ئاسمانەو، بەرچەستە کەری بەزەیی خوا، یاخود: ﴿آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ﴾، یانی: ئاوە کە کە دێتە خوا، بەرھەمی بەزەیی خوا، بەرانبەر بە مەرقەکان، نەك ﴿رَحْمَتِ اللَّهِ﴾، مەبەست پێی بەفرو تەرزەو بارانە کە بن، بەلکو یانی: ئاوە کە کە دێتە خوا لە شێوەی باران و بەفرو تەرزەدا، ئەو بەرھەم و شوئنهواری بەزەیی خوا، ﴿﴾.

۹- ﴿كَفَيْتُمْنِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِي﴾، سەرنج بدە! چۆن خوا زەوی دواى مردنی، زیندوو دەکاتەو، دەیزەنیتەو، مردنی زەوی مەبەست ئەوێ کە کشتوکالی لەسەر نەماو، پووێکی لەسەر نەماو و قاقەر بوو، نیشانی ژبانی لەسەر نەماو.

۱۰- ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَمُنْجَىٰ لِّلْمُتَّقِينَ﴾، بەدلتیایی ئەو ژینتەرەوێ مردووانە، ئەو خوا، ﴿﴾، ئەو پەرورەدگار، زیندوو کەرەوێ مردووانیش، وەك چۆن زەویەکی قاقەر دیمەکار زیندوو دەکاتەو بە هۆی ئاوەو، تێوێش زیندوو دەکاتەو لە پۆزی دوایدا.

۱۱- ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، ئەویش لەسەر هەموو شتێک بە توانایە.

دواى خوا ﴿﴾ دیمەنێکی دیکە دەخاتە بەرچاو:

۱۲- ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رِجَالًا مِّنْهُم مُّصَفَّرًا لَّظُلُمًا لِّمَنْ يَكْفُرُونَ﴾، ئەگەر باهە ک بنێرن، ئنجا بەزەرد هەلگەپاوی ببینن، دواى وى سەلەیی (یان بێپروایی) دەکەن، وشە (ریح) زیاتر بۆ سزادانە، باهەکی بە زەر بنێرن.

﴿فَرَأَوْهُ مُصَفَّرًا﴾، باهە کە ببینن زەرد هەلگەپاوه، یان کشتوکالە کە یان ببینن زەرد هەلگەپاوه، یان هەورەکان ببینن زەرد هەلگەپاوان، هەموویان دەگریتهو، بەلام زیاتر مەبەست پێی کشتوکالە کە یە، هەرچەندە لێرەدا باسی کشتوکالێش

نەكرابى، بەلەم بە سىاق ناماژەى پىداراوه كە برىتیه لە زىندوو بوونەوهى زەوى دواىى مردنى، زىندوو بوونەوه‌كه‌ى بە كشتوكالە، ئنجا ئەوه‌ى بە زەرد ھەلگە‌راوىى دەبىنن، چوار واتاىان بۆ لىكدادەتەوه:

١- كشتوكالە كە بە زەرد ھەلگە‌راوىى دەبىنن.

٢- ھەورەكە بە زەرد ھەلگە‌راوىى دەبىنن.

٣- بايەكە كە تۆزو غوبارى بىابان لەگە‌ڵ خۆى دىنى، بە زەرد ھەلگە‌راوىى دەبىنن.

٤- ياخود (مُضَرَّ)، واتە: خالىى، بايەكە بە بەتالىى و بۆشىى دەبىنن، ھىچ خىرىكى پتوھ نىە.

﴿مُضَرَّ﴾، زەرد ھەلگە‌راو، چونكە (أَصْفَر، يانى: زەرد، بەلەم (مُضَرَّ) شتىكە رەنگى زەردى لى نىشتبى (زەرد ھەلگە‌راو)، كشتوكال وەختىك بايەكى بە زەر لى دەدات دەلێن: با بردووہەتى و، ھەتاو بردووہەتى، زەرد ھەلدەگە‌رى، (المُضَرَّ: اِسْمٌ فَاعِلٍ مُّقْتَضٍ لِلْوُضْفِ بِمَعْنَاهُ فِي الْحَالِ، أَي: فَرَأَوْهُ يَصِيرُ أَصْفَرًا وَ«مُضَرَّرًا»، لِتَضْوِيرِ عَدَّتَانِ الْإِضْفَارِ عَلَيْهِ)، (مُضَرَّ: ناوى بكەر (اسم فاعل)، لە زمانى عەرەبىیدا كە خوازیارى ئەوہیە شتىك پتێ وەسف بكړى، لەو حالەدا كە تىستا ھەيە، دەبىنن كە زەرد ھەلدەگە‌رى و، وشەى (مُضَرَّ) بۆ ئەوہیە كاتى زەرد ھەلگە‌رانیكە، وێنا بكړى.

﴿لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ﴾، بەردەوام دەبن، دواى ئەو بايە كە كشتوكالەكەى لى زەردو سىس و نەخۆش كردوون، سەلەبى و ناسپاسى دەكەن، ياخود بىپروا دەبن، وشەى (ظَلَّ) برىتیه لە ئەنجامدانى كردەوہیەك لە رۆژدا، بەلەم (بات) بۆ ئەنجامدانى كردەوہیەكە لە شەودا، (باتٌ يَفْعَلُ غَذَا)، يانى: بە شەوى واىكرد، (ظَلَّ يَفْعَلُ غَذَا)، يانى: بە رۆژى واىكرد، بۆیە لىرە (اُظْلُوا) بەكارھاتو، چونكە بە رۆژى دەبىنن كشتوكالەكەیان سىس بوو و زەرد ھەلگە‌راو، ناسپاسى دەكەن، ياخود بىپروایى پىشان دەدەن.

ھەر سىڭى كىردارى: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾، ﴿فَرَاوْهُ﴾، ﴿لَظَلُّوا﴾، بەرپاۋدو، ھىتاۋ، لەبەر ئەۋەى كىردەۋەى پاۋدو (ماضى) كاتىك لە سىياقنىڭ دا دى، كە مەرج (شەرت)ى تىدايە، دەچىتەۋە بۆ تىستاۋ بۆ داھاتوۋ، ئەگەر بلىنى: ﴿لَئِنْ جِئْتَنِى لَأَكْرِمَنَّكَ﴾، واتە: ئەگەر بىنى بۆ لام، رىزىت دەگىم، مادام (ئى)ى چۆتە سەرى، واتە: بۆ داھاتوۋ، لە داھاتوۋدا ئەگەر بىنى بۆ لام رىزىت دەگىم.

ماناى ئايەتەكەش ئاۋايە: ئەگەر لەداھاتوۋدا بايەكىان بىنرىنە سەر و بەزەرد ھەلگە پاۋىى بىيىن، سىلەيى و بىپاۋىى دەگەن.

مەسەلەى شەشەم و كۆتایى:

جەختكردنەوہ لەسەر نەبوونى توانای پى بيستىترانى مردووان و كەپان و، دەربازكردى كۆپران لە گومرايى و، گونجانى پى بيستىترانى برۋادارانى ملكەچ بۆ خوا:

خو دەفەرمۆى: ﴿فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْكَلِمَ وَلَا تَسْمَعُ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعَمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾﴾.

شىكردنەوہى ئەم دوو ئايەتە، لە چوار برگەدا:

خو ﷺ بە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەرمۆى:

(١) - ﴿فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْكَلِمَ﴾ بە دلتايى تۆ ناتوانى بە مردووان بيستىتى، واتە: وا بەكى مردوو قسەى تۆ ببىست.

(٢) - ﴿وَلَا تَسْمَعُ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ﴾، ھەر ھەتا تۆ پى بيستىنەرى كەپان، بە بانككردى خۆت، لە كاتىك دا پشتەكردووانە ڕوو وەر دەگيرن، خۆنדרاويشەتەوہ: ﴿وَلَا يَسْمَعُ الدُّعَاءَ﴾، واتە: كەپان بانككردن نابىست.

(القرطبي) لە تەفسىرەكەى خۆيدا<sup>(١)</sup>، لىرەدا شتىكى جوان دەلى: ﴿وَضَعْتَ الْحَبَجَ يَا مُحَمَّدُ، لِكُنْهُمْ لِإِلَهِهِمْ تَقْلِيدَ الْأَسْلَافِ فِي الْكُفْرِ، مَا تَغْتَفُلُهُمْ، وَعَمِيتَ بَصَائِرُهُمْ، فَلَا يَتَهَيَّأُ لَكَ إِسْمَاعُهُمْ وَهَذَا يَتَّبِعُهُمْ﴾.

كە لىرەدا خوا ﷺ بە پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۆى: تۆ ناتوانى بە مردووان بيستىتى و، ناتوانى بە كەپان بانككرنەكە ببىستىتى، كاتىك پشت دەكەن، دوايش دەفەرمۆى: ﴿وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعَمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ﴾، تۆ ناتوانى پىنمايەكەرى كۆپران بى، لە گومرايەكەيان (دەريابىنى).

واته: ئەى موحەممەد ﷺ! بەلگەكان پۆشن بوونەوه، بەلام لەبەر تەوهى ئەوانە خوويان گرتووە بە لاسايکردنەوهى پشيانان لە کوفردا، عەقلەكانيان مردوون و دلەكانيان کوێر بوون، بۆيە تۆ پۆت ناکرێ پشيان ببیستینی و، پشيانيان بکەى و بيانخەيە سەر راستە پێ.

﴿إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ﴾، کاتێک پروو وەردهگیرن و پشت هەڵدەکەن، واتە: بە پشتتیکردنەوه دەپۆن.

(۳) - ﴿وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعَمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ﴾، هەروەها ناتوانی پشيانیکەرى کوێران بى، لەگومرايەکەيان دەريان بهێنى، لێرە وشەى: (پهادي)، کە بە (عَنْ) بۆ بەرکار تێپەرى پیکراوە (ضَمَّنَ «پهادي» مَعْنَى «مُخْرِج» لِذَا عُدِّي بِ «عَنْ»)، وشەى (هادي) مانای دەرھێنەر (مُخْرِج)ى، خراوەتە ئێو، بۆيە بە (عَنْ) بەرکاری پێخوازاراوە، ئەگەرنا دەیتوانى بفرەموى: ﴿وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعَمَىٰ فِي ضَلَالَتِهِمْ﴾، بەلام کە دەفرەموى: ﴿عَنْ ضَلَالَتِهِمْ﴾، يانی: ﴿وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعَمَىٰ وَمُخْرِجِهِمْ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ﴾، تۆ ناتوانی کوێران پشيانى بکەى و دەرپێنى لەو گومرايەى تێدان.

هەلبەتە لێرەدا وشەى (هادي) بە مانای راستەپێکەر دى، نەک پشيانیکار، چونکە پێغەمبەر ﷺ پشيانى خەلکى کردووە پێى پشاندان، بەلام (هداية) وەک چۆن بە مانای پشيانى دى، بە مانای خستنه سەر پش دى، ئنجا پێغەمبەرى خوا ﷺ بۆى کراوە و توانیویەتى پشيانى خەلک بکات و بۆيان پوون بکاتەوه، بەلام دیارە ئەنیا خوا ﷻ دەتوانى خەلک بخاتە سەر راستە پێ، خەلک ئەو پشيانى پێغەمبەر ﷺ پشيان پادەگەینى، وەریبگرن و، لێى بەهرەمەند بن و پێى راست بگرن، ئەوە ئەنیا بە خوا دەکرى، خواش ﷻ لە گۆترە کەس ناخاتە سەر راستە پێ، مەرۆف دەبن خۆى هەولبەدات، لە تۆ حەرەکەت و لە خوا بەرەکەت.

## پوونكردنه وه يه كي گرنگ:

ليزده ده فەرموئ: ﴿وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعَمْيَ عَنْ ضَلَالِهِمْ﴾، تۆ ناتواني راستە پێکاري کۆتران بى و لە گومرايه که يان دەرمان بێنى، بە لām لە سوورەتى (الشورى) دا ده فەرموئ: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، واتە: بە دۇنيایى تۆ بە رهو راستە شەقام هیدایەت دەکەى، هەر وه ها لە سوورەتى (القصص) دا، جاريکی دیکە ده فەرموئ: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾، بە دۇنيایى تۆ ئەو کەسەى خۆشبوئ، هیدایەتى نادهى.

دەبى بزانین کە ئەو هیدایەتەى لابرؤ (منفي) ه، جیا به لە هى چه سپاو (مُثَبِّت)، ئەو هیدایەتەى لادەبرئ، بریتیه لە خستنه سەر پئ، بە لām هیدایەتیک کە ده چه سپێترئ بۆ پێغه مبه ر ﷺ، ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ الشورى، بریتیه لە پێنمايکردن و پئ پێشاندان و، پئ پێشاندان پێغه مبه ر ﷺ به باشترين شيوه کردوو یه تى، بە لām خستنه سەر پئ، ئەوه دياره لە توانای پێغه مبه ردا ﷺ نەبووه، بۆیه خوا ﷻ ئەوه دى لايدەبات، بریتیه لە خستنه سەر پئ و ئەوه دى ده چه سپێتن، بریتیه لە پئ پێشاندان.

٤- ﴿إِنْ تَسْمِعْ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ﴾، تۆ ته نيا ده توانى به کەسانیک بيبستينى، کە پروايان به نايه ته کانى ئيمه هه يه و، ئەوان ملکه چيشن (بۆخوا).

يانى: کەسێک به راستی پوو له خوا بکات و دلى خۆى به ره و خوا وه رچه رخيئن، به راستی عه و دآل بئ، خوا بناسئ و خوا به رستئ و، شه يدا بئ کە نايه ته کانى خوا په ی پئ به رئ و، پێيان ئاشنا بئ، به ته ئکيد ئەو کە سانه له به رانبه ر خوا دا ملکه چن، کە سانی ناواش هه ق قبوول ده کەن، بانگه وازى پێغه مبه رى خاتەم ﷺ و، جينشینه کانى پێغه مبه رى خاتەم ﷺ کە بانگیان ده کەن، وه رده گرن و قبوول ده کەن، بە لām کەسێک بۆ خوا ملکه چ نه بئ و، پقى له پێغه مبه ران بئ و، دانوو ی له گه ل هه ق دا نه کوولن، دَل و ده روونه کەى ره ش بئ،

بەلكو ھەيانە، پەقیشى لە خواى پەرورەدگارە، كەسى وا چۆن ئايەتەكانى خواى دەچنە نىو دَل و دەروونەو، چۆن ھەق دەبيستى، باباى وا ھەستەوەرەكانى خۆى لە دەستداون و، دَل و دەروونى خۆى تىكداوھو ويرانكردو، وەك چۆن تەونى جالجالۆكە شوپىتەك دەتەنى، ئەويش بە تاوان و گوناھو خراپە دَل و دەروونى خۆى تەنيو، پى نى، ھىدايەتى خواى بچىتە نىو.

شايانى باسە: لە سوورەتى (النمل) يەش دا، نەم دوو ئايەتە ھاتوون، بەلەم لەگەل تۆزى جياوازيەدا، لىرە دەفەرموى: ﴿فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٤﴾﴾

لە سوورەتى (النمل) دا، جياوازيەكە ئەوەندەيە دەفەرموى: ﴿فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾﴾ لىرەدا كە پىتى (ف) خراوئە سەر (إِنَّكَ)، ئەو پەيوەستە بە رابردوو، واتە: تۆ ھەموو شىتەك لى ھالىى كردوون، بەلەم تۆ ناتوانى بە مردووان بىيستىنى و، ناتوانى ئەو بانگكردنەى خۆت كاتىك كە پشت تى دەكەن بە كەران بىيستىنى.

ئىنجا ئەو راستىيە لىرەدا خوا ﷻ دەفەرموى و لە ئايەتەكانى: (٨٠ - ٨١) سى سوورەتى (النمل) يەشدا، فەرموويەتى، كەواتە: دەھىتىن ئەو راستىيە دوو جارەن بخرىتە بەرچاوى پىغەمبەرى خاتەم ﷺ و شوپىتەكەوتووانى كە كاتىك كەسانىك بە دەنگيانەو نايەن و، گوپيان بۆ ناگرن و، ھىدايەت و پەيامى خوايان لى وەرناگرن، با بزائن: ئەو لە تواناي ئەواندا نى، كە ھىدايەتيان بىدەن و پىيان بىيستىن و، بيانخەنە سەر راستە پى، ئەركى ئەوان ھەر ئەوئەيە كە پىيان رابگەيەنن و بەرچاويان پوون بگەنەو، دوايى دەكەوتەو سەر خۆيان، تايان ئەو ھىدايەتە قبوول دەكەن، يان نايكەن؟

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

---

# ❖ ده‌رسی پینجه‌م ❖

---







## ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان

خوئا ئەو كەسەيە كە لە بېھىزى دروستىكردوون، ئنجا پاش بېھىزى، ھىزى (بۆتان) پەخساندو، ئنجا دواى ھىزو پىز، بېھىزى و پىرى (بتان تووش دى)، (خوئا) ھەرچى بىھەق دروستى دەكات و، ئەو زاناي توانا ﴿٥١﴾ ئەو پۆزەش كە كاتى ديارىكراو (ى پۆزى دواى) دى، تاوانبارەكان سوئند دەخۆن: تەنيا كاتىكى كەم (لە ژيانى دنيا) ماونەو، (كاتى خۆيشى) ھەر بەو جوړە (لە ھەق) لادەدران ﴿٥٢﴾ بەلام ئەوانەى زانارى و پروايان پىدراو، گوتمان: بە دلتايى لە كىتى خوادا (بە پىتى كىتى خوادا) ھەتا پۆزى زىندو كرانەو (لە ژيانى دنيا) ماونەو، ئنجا ئەمە پۆزى زىندو كرانەو، بەلام ئىو نەتاندەزانى (كە ئەم پۆزەتان لە پىشە)، ﴿٥٣﴾ ئنجا لەو پۆزەدا پۆز ھىنانەو (لە دنيا) ستەميان كردو، سووديان پى ناگەيەنى و، داواشيان لىناكرى داواى نەھىشتى گلەيى (خوئا) بكن (وړازى بكن) ﴿٥٤﴾ بىگومانىش لەم قورئاندا، لە ھەموو وئەيەكمان بۆ خەلكى ھىناوئەو، ھەر كات ئايەتلىكشيان بۆ بىنى، ئەوانەى بىپروا بوون دەلتن: ئىو تەنيا لەسەر ناھەقن ﴿٥٥﴾ بەو شىوئەش خوئا مۆر (ى كوفر) بەسەر دلى ئەوانەو دەنى كە نازانن ﴿٥٦﴾ خۇپاگر بە (ئەى موھەممەد ﷺ)، بە دلتايى بەلئى خوئا راستەو، با (قسەو پەفتارى) ئەوانەى دلتا نىن (لەو راستىانەى كە دوو دلى ھەلناگرن) نەتلەخشتن ﴿٥٧﴾].

## شیکردنه وهی هه نندیک له وشه کان

(شَيْبَةً): مَصْدَرٌ كَالشَّيْبِ، تَمَامُ الضَّعْفِ وَنِهَائَةُ الْكِبَرِ، وشهه (شَيْبَةً) چاوه، وهك (شَيْب) كه بریتیه له تهواو بیهیز بوون و كۆتایی به سالدآ چوون.

(مَعْذَرَتُهُمْ): (الْمَعْذَرَةُ: اسْمٌ مَصْدَرٍ اغْتَذَرَ، أَي: إِذَا أَبْدَى عِلَّةً، أَوْ حُجَّةً لِيَذْفَعَ عَنْ نَفْسِهِ مُوَاعِظَةً عَلَى ذَنْبٍ، أَوْ تَقْصِيرٍ)، (مَعْذَرَةٌ) چاوهی (اغْتَذَرَ)یه، نهویش بریتیه له وهی كه سێك هۆكارێك یان به لگهیهك بهخته روو، تاكو نهو سزادانهی له سهر گوناھێك له پێشیهتی، له خۆی دووریخاته وه.

(وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ): (لَا يُطْلَبُ مِنْهُمْ أَنْ يُطْلَبُوا إِزَالَةَ الْعِتَابِ عَنْهُمْ)، داوا یان لێ ناکرێ كه داوا بکهن، گله یان له سهر نه مێنێ، یاخود داوا ی لێبوردن له خوا بکهن، بۆ نه وهی گله یی له سهریان نه مێنێ، یاخود: (لَا يُطْلَبُ مِنْهُمْ اسْتِزْءَاءُ اللَّهِ تَعَالَى) لێ یان داوا ناکرێ، خوا له خویان پازی بکهن.

(وَلَا يَسْتَخْفَنَّكَ): با تۆ نه له خشیته، تۆ سووك نه کات، كه له شوینی خۆت لات بدات، (الْإِسْتِخْفَافُ: مُبَالَغَةٌ فِي جَعْلِهِ خَفِيفًا وَالْمَعْنَى: لَا يَحْمِلُكَ عَلَى تَرْكِ الضُّبْرِ)، (إِسْتِخْفَافٌ): بریتیه له زنده رۆیک کردن له شتێك دا كه سووکی بکهی، یانی: گێشی كه م بکهیه وه، لێره دا مه به ست پێی نه وهیه: با هه لوێست و په فتاری نه وان تۆ وا لێ نه کات خۆرانه گر بی.

(لَا يُؤْمَرُونَ): دَلْنِیا نِین لهو شتانهی به لگه روونه کان چه سپاندوو یان، نه گهرنا نه گهر نینسان له شتێك دَلْنِیا نه بن، كه جێی دَلْنِیایی نه بن، نه وه زهم ناکرێ، به لām له سهر نه وه مرووف زهم ده کرێ له شتێك دَلْنِیا نه بن، كه به لگه ی دَلْنِیا کهری له سه ره.

## ماناي گىشتىيى ئايەتەكان

خوَا ۛ بُو جارى چوارەم لەم سوورەتەدا، دەفەرموئى: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾، خوَا ۛ ئەو كەسەبە، ئەو زاتەبە كە ئىوھى ھىناوھتە دى، لە جى؟ ﴿مِنْ ضَعْفٍ﴾، لە بېھىزىي، ئىنسان ئەگەر بزائى لە چىيەو ھاتو، ھەرگىز بوغرا نابى! مروُف لە نوتفەيەكەوھ دى، وەك پىشتەر لە سەرەتاي تەفسىرى سوورەتى (المؤمنون) دا باسىكمان لە بارەى چۆنيەتى دوستبوونى مروُفەوھ كىردو، مروُف دروست دەبى لە ھەبمەنىك كە لە ناوى پياودايەو، لەگەل ھىلكۆلەيەك كە لە ناوى ئافرەتدايە، يەك دەگىرن و تۆويلكە (نُطْفَةٍ) پىك دىنن، كە زىندەوھرىكى زۆر بچووكە، بە ئاستەم ئەگەر بىيىرى بى چاو، مروُف لەوھ دروست دەبى، بۆيە خوَا ۛ دەفەرموئى: ئىوھى لە بېھىزىي دوستكىردو، ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَةً﴾، دوايى لە دواى بېھىزىي، ھىزى پىداون، گەشە دەكەن و گەورە دەبن، ھىزو پىرتان پەيدادەبى، ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَةٍ ضَعْفًا وَشِبْهَةً﴾، دوايى لە دواى بەھىزو پىز بوونىش، جارىكى دىكە بېھىزىي و پىرىستان بۇ دەپەخسىنى، ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾، خوَا ۛ ھەرچى بىەوئى دروستى دەكات، ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ﴾، خوَا ۛ زاناي توانايە.

ئىنجا دواى ئەوھى خوَا ۛ سەرنجى راكىشاين بۇ ئەوھى لە كوئە ھاتووين و، ئەو قۇئاغانەى پىياندا تىدەپەرىن؟ دەفەرموئى: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾، ئەو پۇژەش كە كاتەكە (السَّاعَةُ) دى، كە لىرەدا مەبەست پىي قىامەتە، ئەو پۇژەى كاتى ھاتنى قىامەت و زىندو كرانەوھ دى، ﴿يَفْسِرُ الْمَجْرُومُونَ مَا لِشِئْءٍ عَيْرَ سَاعَةٍ﴾، تاوانبارەكان سوپىند دەخۆن، دەلئىن: تەنيا سەعاتىك ماوينەوھ، واتە: لە ژيانى دىياداو بە قۇئاغى بەرزەخىشەوھ، ﴿كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ﴾، ئاوا بەو شىوھە كاتى خۆشىي لادەدران لە ھەق، ئىستاش ئايا بە سەھوو براون، ئەو ھەموو ژيانى دىيائەو، ئەو قۇئاغى بەرزەخەيان لى بۆتە سەعاتىك؟!

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ ﴾، بە لām ئەوانەى زانیاری و برۆیان پێدراوه، گوتیان: ﴿ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ ﴾، بە پێى کتیبى خوا هەتا پۆژى زیندوو کرانهوه، ماونهوه، واتە: ماوهیهک لە ژيانى دنیادا، دوايش له قوناغى بەرزەخدا، ﴿ فَهَكَذَا يَوْمَ الْبَعْثِ ﴾، ئەمڕۆش پۆژى زیندوو کرانهوهیه، ﴿ وَلَكِنَّكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾، بە لām ئێوه ئەتاندەزانى، یانى: ئەتاندەزانى ئەمڕۆتان لە پێشە، بۆیه هیچ خۆتان بۆى نامادە نەکردبوو.

﴿ فَيَوْمَذَلِكَ لَا بُدَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتِهِمْ ﴾، لەو پۆژەدا ئەوانەى سەتەمیان کردووە (بە هۆى شیرك و کوفەرەوه، بە هۆى تاوان و سەرپێچى و لادانەوه)، پۆزش هێنانەوهیان سوودیان پێ ناکەبەن، ﴿ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴾، داواشیان لێ ناکرێ گلهیى خوا لەسەر خۆیان لابەرن، یاخود: داواشیان لێ ناکرێ، خوا لە خۆیان پازى بکەن، یاخود: داواشیان لێ ناکرێ داواى ئەهێشتنى گلهیى خوا بکەن.

﴿ وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ﴾، بە دنیایى لەم قورئانەدا، لە هەموو وێنەیهکمان بۆ خەڵکی هێناوەتەوه، واتە: لە هەموو وێنەیهک کە ئەوان پێویستیان پێى بۆ پوون کردنەوهى راستیهکان، لە قالمى وێنە هێنانەوهدا، کە مانا مەعنهوییهکان تەنیا عەقڵ تێیانەوه پادەمینى، بە لām وهختیک دەخوێنە قالمى وێنەیهکەوه، بە هەستەوهەرەکانیش و بە خەيال و ئەندیشهش تێیان دەفکرن، ﴿ وَلَكِنْ جِئْتُم بِبَاطِلٍ ﴾، ئەگەر نیشانهیهکیان بۆ بینى، یاخود: ئایەتیکیان بۆ بینى، ئایەتیکى زیاد، کە ئایەتەکان بۆت دادەبەزن، ﴿ لَيَقُولُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴾، بە جەختکردنەوه ئەوانەى بێپروان، دەلێن: ئێوه تەنیا لەسەر ناھەقن (مُبطِل) کەسێکە ملى پووچى و ناھەقى گرتو، ﴿ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴾، ئاوا خوا ھەڵ مۆر بەسەر دلى ئەوانەوه دەنێ، کە نازانن، کەواتە: ئەوانە برۆا بە وێنە هێنانەوهکانى قورئان دەکەن، کە زانا بن، بە لām ئەوانەى نەزان بن، ئەو مۆریان بەسەر

دله وه دهنری، ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، كهواته: تۆ خۆراگر به، مسوگهر به لئنی خوا راسته، چه سپاوه، شهو به لئنه ی خوا كه: پۆزی دواپی دئی و سزاو پاداشت ههیه، ﴿وَلَا يَسْتَخَفَّنَاكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، با ئهوانه ی دنیانین (لهو شتانه ی كه به لگه ی دنیاكه ریان له سه ره، یان دنیانین لهو شتانه ی كه جیی دوو دلیی نین)، قسه ی ئهوانه، په فتاری ئهوانه، تۆ نه له خشیی و، نه تجوو لئنی و، له شوینی خۆت لات نه دات.

## مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

خو ناساندنی خوا ﷻ له میانی دروستکردنی مرووف له بیهیزی و، پاشان به هیزو پێزکردنی و، دوا یی گێرانەوه ی بۆ حالەتی بیهیزی و پیری:

خو دهفه رموی: ﴿اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ﴾

شیکردنەوه ی ئەم ئایەتە، له پینچ برگەدا:

١- ﴿اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ﴾، خو ﷻ ئەو کەسە یە ئێوه ی له بیهیزی دروستکردوه، (مِنْ ضَعْفٍ) خۆتندراوێشەتەوه: (مِنْ ضَعْفٍ)، ئنجا هەندێک له زانیان دەلێن: (ضَعْف) و (ضَعْف) یە ک واتایان هەیه، هەندیکیش دەلێن: (ضَعْف) بریتیه له ناوو (ضَعْف) بریتیه له چاوگ، یان به پێچهوانەوه، ئنجا (ضَعْف، ضَعْف: هُوَ اللَّيْنُ وَالْوَهْنُ)، بریتیه له نەرمیی و بیهیزی و بیتوانایی، کە دهفه رموی: (مِنْ ضَعْفٍ) یان (مِنْ ضَعْفٍ): (مِنْ: إِبْتِدَائِيَّةٌ أَيْ: مُبْتَدَأُ خَلْقِهِ مِنْ حَالَةٍ ضَعْفٍ)، (مِنْ) بۆ دەستپێکردنە، واتە: سەرەتای هاتن و دروستبوونی مرووف، له بیهیزیهوه ی، وەک له سەرەتای تەفسیری سوورەتی (المؤمنون) دا، باسکی سەر بەخۆمان له بارە ی دروستبوونی مرووفهوه کرد، کە له کوێه دی و چۆن دروست دەبێ؟

٢- ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً﴾، ئنجا خو له دوا ی بیهیزی، هیزو پێزی ڕەخساندوه، کە بریتیه لهوه ی مرووف ورده ورده ده بێتە منداڵ و، دوا ی ده بێتە هەرزه کارو، دوا ی ده بێتە گەنج و، ئەویش به چەند قوناغێک، دوا ی کامڵ دەبێ و به هیزو تاقەت دەبێ، له هەموو روونکەوه.



(التَّنْكِيرُ فِي ضَعْفٍ وَقُوَّةٍ لِلنُّوعِيَّةِ)، وشه‌ی (ضَعْفٍ) و (قُوَّة) هه‌ردووکیان به نه‌ناسراو (نِکَرَة) هاتوون و، (أَل)ی ناساندنیان له‌سه‌ر نیه، ئەوه بو جۆره، واته: له بیهیزیه‌کی تایبه‌ت و، دوا‌یی هیزو پیزنکی تایبه‌ت.

٣- ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّتٍ ضَعْفًا وَشِبْهَةً﴾، دوا‌یی له دوا‌ی هیزو پیزیش، جاریکی دیکه گپراونیه‌وه بو بیهیزی و پیری و به سألدا چوون، هه‌لبه‌ته لیره‌ش وشه‌ی (ضَعْفًا) به (ضَعْفًا)یش هاتوه، واته: بیهیزی و پیری و به سألدا چوون.

٤- ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾، خوا یتکه هه‌رچی بیه‌وی، دروستی ده‌کات.

٥- ﴿وَهُوَ أَلَمِيلٌ الْقَدِيرُ﴾، هه‌ر ئەو زانای توانایه.

## جوار کورتە سەرئەج

۱- لە تەفسیری سوورەتی (المؤمنون)دا، باسی دروستکردنی مەرووف و قوناغەکانی دروستکردنی مەرووفمان کردووە بە درێژیی و، وا باشە لەو بارەووە سەرئەجی ئەوێ بدرێتەووە.

۲- لە سێ سەد ملیۆن (۳۰۰،۰۰۰،۰۰۰) حەیمەن کە قەبارە یەک سانییمەتر سێجا (۱سم) نابن بە هەموویان، یەکیکیان دەبێتە پێشەنگ لەگەڵ هێلکۆکە (بُؤیضَة)ی ئافرەتدا یەک دەگرن، دواوی ئا ئەوەیە کە دەبێتە مەرووف، کە پێی دەگوترێ: (لُطْفَة مُلْقَعَة) نوتفە یەکی پیتتێراو، هەراکات حەیمەنێک لەگەڵ هێلکۆکە یە کدا بەکیگرت و ئەو حەیمەنە چوووە نێو هێلکۆکەووە، چونکە حەیمەنە کە زۆر زۆر بچووکرە لە هێلکۆکە، هێلکۆکە بە چاو دەبێتێ، بەلام حەیمەن سێ سەد ملیۆن (۳۰۰،۰۰۰،۰۰۰)یان، ئنجا یەک سانییمەتر سێجا (۱سم) پێک دێنن و، زۆر زۆر بچووکرە، ئنجا ئەگەر خوا ﷻ ئیزنی لەسەر بێ، ئەو زیندەدووەرە لە منداڵدانی ئافرەت دا گەشە دەکات و دەبێتە مەرووف.

۳- هێلکۆکە (بُؤیضَة) بێ ئەوەی قەبارە یەک، پاش پیتتێرانی بۆ دە هەزار (۱۰،۰۰۰) بەش دابەش دەبێ، واتە: ئەو هێلکۆکە یە دواي ئەوەی حەیمەن لەگەڵیدا یەک دەگرێ، دەپیتتێرێ و بە بێ ئەوەی قەبارە کە یەک، پاش پیتتێرانی بۆ دە هەزار (۱۰،۰۰۰) بەش دابەش دەبێ (۱)، ئنجا ئەگەر لە قەدەر دە هەزار بەشە کەش گەورە بێ، جێی نابێتەووە لەو شوێنەدا، پێش ئەوەی بچێتە نێو منداڵدانهووە.

۴- ئیمە لە مەسووعە: (ئیمان و ئیلاحد)دا، بە درێژیی لە بارە یە جەستە ی مەرووف و کۆتەندامەکانیەووە قسەمان کردووە، کە زیاتر لە سەد (۱۰۰) لاپەرەمان بۆ تەرخان کردووە، لە سەرچاووە زانستییەکانەووە، زانیارییەکانمان هێتاون، بۆیە دەگونجێ بۆ زانیاریی زیاتر لە بارە ی مەرووف و کۆتەندامەکانیەووە، سەرئەجی ئەوێ بدرێ.

مەسەلەى دووهم:

لە کاتى ھاتى پۇزى دوايىدا، تاوانباران سوئند دەخۆن، كە تەنيا سەعاتىك  
لە دنياو بەرزەخ دا ماونەو، بەلەم پروادارانى زانا، بۆيان راستەدەكەنەو، لەو  
پۇژەشدا پۇزىش و بەشيمانى دادى كەس نادەن:

خو! ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِرُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ  
كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ﴾ ۱۰ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثُوا فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى  
يَوْمٍ الْبَاقِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَاقِ وَلَكِنَّكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۱﴾ يَوْمَذِي لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ  
ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿۱۲﴾

شىكردنەو ھى ئەم ئايەتەنە، لە ھەشت بەرگەدا:

(۱)- ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾، ئەو پۇژە كە (السَّاعَةُ)، ھەلەدەستى، (السَّاعَةُ)، يانى: كاتىك  
كە كارىكى ديارىيكراوى تىدا نەنجام دەردى، ئنجا دەگونجى مەبەست پىتى، ئەو كاتە بى  
كە ئاخىر زەمانى تىدا دى، دەشگونجى ئەو كاتە بى كە قىامەت و ھەلسانەو دە زىندوو  
كرانەو دى، بەلەم لىرەدا بە پى سىاق دەزانىن كە مەبەست پىتى ئەو كاتە، كە  
قىامەتى تىدا دى. ئنجا ئايا ئەو پۇژە، ئەو سەعاتەو كاتە ديارىيكراو دى، كە قىامەتى تىدا  
دى، چى دەفەمى؟

(۲)- ﴿يُقْسِرُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ﴾، لەو پۇژەدا: تاوانبارەكان سوئند دەخۆن  
كە لە سەعاتىك زياتر نەماونەو.

لە كۆيد؟ ئايا لە دنيادا، يان لە قۇناغى بەرزەخدا، يان لە دواى فووى  
يەكەم، كە دنيا تىكچوو؟ ھەرسىكيان دەگرىتەو، دەشگونجى ھەرسىكيان  
پىكەو مەبەست بن، ئەوان پىيان وايە، ھەم مانەو بىان لە ژيانى دنيادا، ھەم  
لە قۇناغى بەرزەخدا، ھەم لە دواى فووى يەكەم، كە ئاخىر زەمانى بەدوادا

ھاتود، ھەمووی لەبەر چاوی ئەواندا دەبیتەو بە سەعاتیک، لە چاوە ئەو کاتە نەبەرلەو نەپساویدی پۆزی دوايی.

٣- ﴿كَذَٰلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ﴾، ھەر بەو شتویدیەش کاتی خۆی لادەدران (لە ھەق)، واتە: ئاوا بەو شتویدیە کە گوێ بۆ وەحیی ناگرن، ھەر بە مەزەنتەو خەیاڵی خوێان بیر دەکەنەو قسە دەکەن، کاتی خوێشی ھەر وایان دەکرد لە دنیا، کە لادەدران.

٤- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ يَوْمَ الْعَيْتِ﴾، بەلام ئەوانە کە زانیاری و بروایان پێدراو، گوێیان: بەدلتیایی لە کتییی خوا- بە پیتی کتییی خوا- تاكو پۆزی زیندووکرانەو ماونەو.

٥- ﴿فَهَٰذَا يَوْمَ الْعَيْتِ﴾، ئەمڕۆش پۆزی زیندوو کرانەو ھەلسێزانەویدی.

٦- ﴿وَلَنِكَفَّكُمْ نَحْرًا لَا تَعْلَمُونَ﴾، بەلام ئێوە نەتاندەزانی، واتە: ئێوە گرنگیتان بەو زانیارییە نەدەدا، ئەو راستییانەتان بۆ پوون بکاتەو، کە زیان تەنیا ژیانی دنیا نیە، بەلکو قوونای بەرزەخیش ھەبە، دوايی فووی بەکەمی کە پەناش ھەبە، دوايی قیامەت و ھەلسانەو زیندوو کرانەویش ھەبە.

با لێرەدا نامازە بە شتیک بەکەین کە (الشعراوي) لە تەفسیرەکە ی خۆیدا بە ناوی: (خواطر الشعراوي)<sup>(١)</sup>، ھێناویەتی، دەلێ: کاتی خۆی مامۆستایەک دەرسی پەوانیژی (بلاغە) ی پێ دەگوێن: مامۆستایەکە، گوێی: لە ھەموو قورئاندا (جناس) ئەگەر ھاتبێ (الجناس الناقص) ی پێدەگوێرێ، تەنیا لەم قایەتەدا (الجناس الثام) د، کە دەفەرموێ: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِرُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِئُوا غَيْرَ سَاعِدٍ﴾، کە ئەو (ساعة) ی بەکەم، واتە: قیامەت، (ساعة) ی دووھمیش واتە: کاتیکی کەم، تەو (الجناس الثام) ی پێدەلێن، ئەوانی دیکە کە ھاتبێ لە قورئاندا (الجناس الناقص) یان پێدەگوێرێ لە رووی پەوانیژییەو<sup>(٢)</sup>، بەکێک لە قوتابیەکان گوێی:

(١) ج ١٨، ص ١١٥٤٠.

(٢) بۆ وێنە: (همزة لمزة) (جناس) ی ناتەواو (ناقص) ە چونکە: (همزة) و (لمزة) پیتەکانیان

مامۆستا! ھەزناکەم بگوتری: ھیچ شتێکی (ناقص) لە قورئاندا ھەیە! (ھەلبەتە ئەو ھەس زاراوەیەکی پەوانبێژییە)، مامۆستایەکەش پێکەنێی و گوتی: ناخەر پەوانبێژان وا دەلێن، نالێن: قورئان (ناقص)ە، دەلێن: لە پرووی پەوانبێژییەود، ئەو جوۆرە بێژەییە وای پێدەگوتری! دواتر مامۆستایەکە پرووی لە من کردو گوتی: تۆ چی دەلێی؟ منیش گوتم: من وام پێ چاکە بگوتری: (جِناس کُلّ) و (جِناس بعض) یانی: ئەو ھە ئەو دوو وشەییە ھەموو پێتەکانیان وەك یەك بن وەك (السَّاعَة) و (السَّاعَة)، یان تەنیا بەشێکیان وەك یەك بن، وەك (ھمزة) و (لمزة).

ھەلبەتە ئەو ھەس زاراوەیەکی پەوانبێژییە زانیان ئەو زاراوەیان بەکارھێناوە، مانای وانێیە (جِناس الناقص) شتێکی خراپ بێ، نا! قورئان شیعەر نیە، بەلام دەبینین (سَجْع)ی تێدا پەچاو کراوە، جاری وا ھەبە کێش و سەروا (وزن وقافیة)ی تێدا پەچاو کراوە، بەلام بە تەواویی پەچاو نەکراون، ئەگەرنا دەبوو بە شیعەر، ئنجا ئەو کاتە کە ببوایە بە شیعەر، ئەو نوقصانیی بوو بۆ قورئان، ئیستاکە سەرچەم پێکێنەرەکانی شیعری تێدا نین، ئنجا ئەو ھەسەرەف و گەورەییە بۆ قورئان.

مەسەلە (جِناس)یش کە دوو جوۆرەو پێیان دەگوتری: (جِناس)ی، تەواو (تام) و ناتەواو (ناقص)، ئەو زاراوەیەکی پەوانبێژییە، مانای وانێیە کە قورئان ناتەواویی تێدا ھەیە، ئەگەر یەکیک بلی: لە ھەموو قورئاندا شیعریکی تێدانیە، بەلێ راستە، چونکە قورئان شیعەر نیە و فرمایشتی بێ وێنە ی خواوە، وەك شیعەر دەچێ و شیعەر نیە، وەك پەخشان دەچێ و پەخشان نیە، وەك وتار دەچێ و وتار نیە، بەلکو فرمایشتی خواوە، لە راستیدا وەك ھیچ کام لەو جوۆرە قسانە نیە، کە مڕۆڤەکان کردوویان لە شیعرو لە پەخشان و چی و چی.

(۷) - ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ﴾، لەو پۆژەدا ئەوانە ستمیان کردووە، پۆژش ھێنانەووە و بیانووە ھێنانەووەیان سوودیان پێ ناگەین، (مَعْذِرَة: اسْمٌ مُضَدَّرٌ اعْتَدَر،

ھێندە یەکن و وەك بەکێشن، جگە لە پێتی یەکەم کە یەکیان (ھ) و ئەوی دیکە (ل)ە، ھەلبەتە دەبێ ئەو دوو وشەیی جیناسیان ھەیە، ماناکانیان جیاوازی.

أَي: إِذَا أَبْدَى عِلَّةً أَوْ حُجَّةً لِيَدْفَعَ عَنْ نَفْسِهِ مُوَاعِدَةً عَلَى ذَنْبٍ أَوْ تَقْصِيرٍ، (مَعْذَرَةٌ) چاۋگى (اغْتَدَرَ) يه، ئەۋىش بىرىتە لەۋەى كەسىك ھۆكارىك، يان بەلگە يەك بخاتە ڕوو بۆ ئەۋەى سزاداران لە خۆى دوور بخاتەۋە، بە ھۆى گوناھىك يان كەمتەرخەمىيە كەۋە.

۸- ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾، ھەرۋەھا ئەۋان داۋاى لىيوردنكرديان لىناكرى، زانايان زۆر لەبارەى ئەم رستە يەۋە قسەيان كىردوۋە، چەند واتايەكى ھەن:

۱- ھەرۋەھا لەو پۆژەدا داۋايان لى ناكى كە داۋاى لىيوردن لە خوا بگەن و، سزاو گلەيى خوا لەسەر خۆيان لابرەن.

۲- ﴿لَا يَطْلُبُونَ رَفْعَ الْعِتَابِ عَنْهُمْ﴾، داۋا ناكەن كە لۆمەيان لەسەر لايچى.

۳- ﴿لَا يَجْزُوا شَفِيعَ أَنْ يَقُولَ لَهُمْ: اسْتَغْفِرُوا رَبُّكُمْ وَاسْأَلُوهُ أَنْ يُغْفِبَكُمْ أَي: يُزِيلَ الْعِتَابَ عَنْكُمْ﴾، واتە: ھىچ تىكاكارىك ناۋىرى پىيان بلى: داۋا لە پەرۋەردگارتان بگەن كە عىتاب و گلەيى خۆى لەسەر تۆۋە لابرەى، يانى: داۋايان لىناكرى داۋا لە پەرۋەردگار بگەن، گلەييان لەسەر لابرەى.

۴- ﴿لَا يَطْلُبُ مِنْهُمْ الْإِعْتَابَ، وَهُوَ إِزَالَةُ الْعَثْبِ يَعْنِي: التَّوْبَةُ الَّتِي تُزِيلُ آثارَ الْجَرِيمَةِ لَا تَطْلُبُ مِنْهُمْ لِأَنَّهَا لَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ﴾، داۋاى (إِعْتَاب) يان لىناكرى كە بىرىتە لە لابرەنى گلەيى، واتە: پەشىمان بوۋنەۋەۋە گەپانەۋە يەك كە شۆينەۋارى تاوانەكە لادەبات، ئەۋەيان لى داۋا ناكى، چونكە لەو پۆژەدا تۆبە گەپانەۋە قىۋول ناكى.

۵- ﴿أَي: لَا يَطْلُبُ مِنْهُمْ أَنْ يُزِيلُوا الْعِتَابَ عَنْ أَنْفُسِهِمْ﴾، واتە: داۋايان لىناكرى، لۆمە لەسەر خۆيان لابرەن.

شايانى باسە: ئەم رستە يە بە بگەر نادىار (مجهول الفاعل) لە سى شۆيىن دا ھاتوۋە لە قورئان:

أ- لە سوۋرەتى (النحل) دا ھاتوۋە: ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾

ب- له سوره تی (الجاثیه) دا، ده فه رموی: ﴿ذَلِكُمْ بِأَنكُمْ أَخَذْتُمْ مَائِنَتِ اللَّهِ هُزُؤًا وَعَرَّيْتُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَإِنَّكُمْ لَا تُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ (۲۵).

ج- ههروه ها لیرهش له سوره تی (الروم) دا، ده فه رموی: ﴿فِيَوْمِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ (۵۷).

ههروه ها به کجاریش به بکه ديار (معلوم الفاعل) هاتوه: ﴿فَإِنْ يَصْبرُوا فَالْآسَافُ مَثْوًى لَّهُمْ وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ﴾ (۲۶) فصلت، واته: نه که ر داوای لاهردنی عیتاب بکهن، نه وان لهو که سانه نابن که عیتاب و لومه یان لهسه ر لاده چن، یان له وانه نابن که پښکایان بدری عیتاب و لومه لهسه ر خو یان لابهرن، به هو ی توبه کردنه وه، چونکه له قیامه تدا توبه کردن نیه.

مەسەلەى سىئەم:

باسى وىنە ھىنانە ۋەى زۆر بۇ خەلكى و، تۆمە تباركردنى بەردە ۋامى كافىرە كان  
بۇ پىغەمبەرى خوا ﷺ، بە ھۆى مۆر بەسەر دلە ۋە نرانیانە ۋە:

خوا ﷺ دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ  
جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتَ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٣٨﴾ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى  
قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾﴾

شىكردنە ۋەى ئەم دوو ئايەتە، لە شەش بىرگەدا:

(١)- ﴿وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، بە دىئايى لەم قورپانەدا،  
لە ھەموو وىنەبە كمان بۇ خەلكى ھىنانە ۋە ۋە، (الصُّرْبُ: الوُضْعُ وَالْإِلْصَاقُ، وَاسْتَعْمِرَ هُنَا  
لِلذِّكْرِ وَالنَّبِيْنِ)، (صُرْب) بە ماناى دانانى شىتک و بە ماناى لكاندننى شىتک بە شىتکە ۋە،  
بەلام لىرەدا خوازارا ۋە ۋە بۇ باسکردن و پروون کردنە ۋە، واتە: ھەموو وىنەبە كمان بۇ  
خەلكى پروونکردۋە ۋە.

﴿مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، لە ھەموو وىنەبەك، يانى: (مِنْ كُلِّ مَثَلٍ مِمَّا يَخْتَاَجُهُ الْبَشَرُ  
لِفَهْمِ الْحَقَائِقِ بِصُرْبِ الْأَمْثَالِ)، لە ھەر وىنەبەك كە مرقۇف پىيوسىتى پىيى ھەبە،  
بۇ تىگەيشتن لە راستىيە كان بە ھۆى وىنە ھىنانە ۋە ۋە، ئەگەرنا وىنە زۆرن،  
نە ھىنراونە ۋە، دوايى پىغەمبەر ﷺ وىنەى ھىنانە ۋە كە لە قورپاندا نە ھاتوون،  
دوايى زانا يانى دىكە بەردە ۋام وىنە دىننە ۋە، عاقلمەندە كان وىنە دىننە ۋە بۇ  
خەلک بۇ تىگە ياندىيان، كە ۋاتە: ھەرچى وىنەبە لە قورپان دا نە ھاتو، بەلكو  
ھەرچى وىنەبەك كە بۇ پروونکردنە ۋەى ئەو راستىيانە كە قورپان دەيانخاتە پروو  
و مرقۇف پىيوسىتى پىيانە، لەو وىنانە ھەموويان ھاتۋە ۋە.

(٢)- ﴿وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ﴾، ئەگەر تۆ نىشانەبە كيان بۇ پىيى، ياخود ئايەتتىكى  
قورپانايان بۇ پىيى، ھەر ئايەتتىكى تازەيان بۇ پىيى.



۳- ﴿لَقَوْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا تَرَىٰ إِلَّا مِطْلُونَ﴾، زور به جه ختکردنه وه نه وانه ی بیپروان ده لَین، یتوه ته نیا له سهر ناهه قن، (المِطْلُ: أَهْلُ الْبَاطِلِ عَكْسُ الْحَقِّ: وَهُوَ أَهْلُ الْحَقِّ)، (مِطْلُ) که سیکه که خاوه نی باتیل و ناهه قیی بی، پیچه وانه ی (مُحَقِّ) یانی: خاوه ن هه ق.

۴- ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾، ههر ناوا، به و شیوه یه خوا یتوه مۆر به سهر دلّی نه وانه وه ده نی که نازانن، (الطَّبْعُ عَلَى الْقُلُوبِ: تَصْيِيرُهُ غَيْرَ قَابِلٍ لِقَبُولِ الْأُمُورِ الدِّينِيَّةِ)، مۆر به سهر دلّ وه نران، یانی: ټه و دلّ وه ټه و عه قلّه وای لی بکری، له کاروباری ثابینی ټینه گات، له فه رمایشتی خوا ټینه گات.

لیره دا خوا یتوه به دوو سیفه تان نه وانه ی وه سف کردوه:

۱- ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، نه وانه ی بیپروا بوون.

۲- ﴿الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾، نه وانه ی نازانن.

نه وانه ی بیپروان و، نه زانن، له راستیدا نه زانییه که بیان ټوته هوّی بیپروایان و، بیپرواییه که شیان ټوته هوّی عینادی و که لله په قیی و، به هره مه ند نه بوونیان له نایه ته کانی خواو له و ټینه هینانه وه کانی خواو، له و موعیزه و نیشانه و به لگانه، که خوا یتوه به پیغه مبه ری خویدا یتوه ناردوونی.

مەسەلەى چۈرەم و كۆتايى:

فەرمانكردن بە پىغەمبەرى خوا ﷺ بە خۇراگرىى و نەلەخشان، بە ھۆى قسە و رەفتارى نەفامانەى بېيىروايانەوہ:

خو ﷺ دہفەرموى: ﴿ فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتە، لە دوو ېرگەدا:

۱- ﴿ فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ﴾، دہجا خۇراگر بە (ئەى موخەممەد!)، مادام حال بەو شىوہبەيە، دامەزراوو نەلەخشاو بە، بە دۇنيايى بەلىنى خوا راستە، چەسپاوە.

ئاي بەلىنى خوا، مەبەست پى چيە؟

أ- دہگونجى مەبەست ھاتنى قىامەت بى.

ب- دہگونجى مەبەست بەلىنى ھاتنى يارمەتى خوا ﷺ بى بۆ پىغەمبەر ﷺ.

ج- دہگونجى مەبەست بەلىنى تۆلە ستاندنەوہى خوا بى، لە دوژمنانى، ئەوانە ھەموويان دەرگىتەوہ.

۲- ﴿ وَلَا يَسْتَخِفَّنكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴾، با ئەوانەى دۇنيا نىن، تۆ نەلەخشىنن، واتە: بە قسە و رەفتارىن، تۆ لە ھالەتى وىقارىى و سەنگىنىى و سەقامگىرىى خۆت لانەدەن، بتجووولينن و بتلەخشىنن.

پىشتەر گوتمان: (الْإِسْتِخْفَافُ: مُبَالَغَةٌ فِي جَعْلِ الشَّيْءِ خَفِيفًا)، (الْإِسْتِخْفَافُ) واتە: شتىك سووك بکەى و، بى كىشى بکەى، (وَالْخِفَّةُ مُسْتَعَارَةٌ لِحَالَةِ الْجَزَعِ وَظُهُورِ آثَارِ الْعَصَبِ)، (خِفَّةُ): سووكىى، خوازراوہتەوہ بۆ ھالەتى ھەلپەيى و دەرکەوتنى شویتەوارى توورەيى، واتە: با تۆ نەلەخشىنن و شلویت نەكات.

له (مصنف ابن أبي شيبة<sup>(۱)</sup>) هاتوه كه جاريك عهلى كورى نهى تاليب (خوا لى پازى بى) پيش نوژى ده كات و، قورئان ده خوئى، يه كيك له خه واريچ نهو نايه ته ده خوئىته وه: ﴿لَنْ أَشْرَكَكَ لِحَبْنٍ عَمَّاكَ﴾ الزمر، واته: نه گهر تو هاوبهش بو خوا دابى، كرده وه كه ت هه لده وه شىته وه، كه دياره خه واريچ عه لىيان به نه هلى كوفرو شيرك داناوه، عه ليش (خوا لى پازى بى) يه كسه ر نه م نايه ته ده خوئىته وه: ﴿فَأَصِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ﴾ خوڤاگر به به لىنى خوا راسته، با نه وانه ي دنيا نين و دل دامه زراو نين، تو نه له خشىتن و شلويت نه كهن.

خوشكان و برايانى به پزى!

مروڤ به نه ندازه ي نه وه كه له خوا ﷺ نيزيك ده بى، به فه رمايسته كه شى ناشنا ده بى، به لى به نه ندازه ي نه وه كه خوا ي پهروه دگارى زياتر خوش ده وى و، له لاي به رزرترو مه زرترو گهره تر ده بى، ههروه ها خوا له لاي به رزتر ده بى و له لاي سام ليكراوتر ده بى و، بو ي ملكه چتر ده بى: به ته ئكيد له فه رمايسته كه شى نيزيكتر ده بى و باشت لى حالى ده بى.

ئجنا خوا ﷺ به لوتف و كه په مى خو ي لهو كه سانه مان بگيرى و، هاوكارو يارمه تييده رمان بى، كه هه رچى زياتر لى نيزيك بين، بو نه وه ي له فه رمايسته كه شى به هره مه ندر بين، خوا يارمه تيمان بدات، به هو ي شوئن پى هه لگرتنى موو به موو ي پيغه مبهروه وه ﷺ و به دواكه وتنى پزبازه كه يه وه، هه رچى زياتر بزائين قورئان بوچى هاتوه، پيوسته چوئن له قورئان تبيگه ين و، چوئن كارى پى بكه ين و، چوئن لى به هره مه ند بين، له روو ي ژيانى تاكييمان و، ژيانى خيزانييمان و، ژيانى كوومه لايه تيمان و، ژيانى سياسيمانه وه؟!

(۱) ۳۹۰۶، وايضا أخرجه ابن الجعد: ۲۳۷۱، والبغوي في شرح السنة باب: تحريم الكلام في الصلاة.

نهم قورئانه به ته نکید که ته لؤک و بهرنامه ی ژبانہ، هیدایه تی تاکه و، بهرنامه یه بؤ کؤمه لگا، وهک خوا ﷻ ده فہرموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَرَبِّ الْاِحْقَىٰ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللّٰهِ شَهِيدًا﴾ الفتح، واتہ: خوا ﷻ پیغمبری خو ی ناردوه به پئنامیہ وهو، به نایین و بهرنامه یه کی هق و راستی شه وه، پئنامیہ بؤ تاک، بهرنامه یه بؤ کؤمه لگا.

خوا ﷻ یارمه تیمان بدات، ههم قورئان وهک هیدایه ت له زاتی خؤماندا بهرجه سته بکه یین و، وهری بگرین و، ههم قورئانی ش له ژبان ی کؤمه لگای خؤماندا پیاده بکه یین، بهرجه سته ی بکه یین، واتہ: ههم هیدایه ته که ی که خوا ﷻ به پیغمبری خاتمه دا ﷻ ناردوو یه تی، ههم دینه هه قه که که هه ردووکیان له قورئاندا هه ن و، پیغمبری خواش ﷻ له پئبازی خؤیدا، قورئانی بهرجه سته و پراکتیزه کردوه، خوا یارمه تیمان بدات: نه و پئنامیہ راسته و نه و دینه هه قه، له ژبان ی تاکیی و کؤمه لیی خؤماندا بجه سیئین، بؤ نه وهی ههم له دنیا دا سه ره رزو سه رفرازو به خته وهر بین، ههم له دوارپوژیشدا پوو سوورو سه ره رز بین، کاتیک ده چینه وه خزمه ت خوای په روه ردگارو، ده چینه وه خزمه ت پیغمبری خوا ﷻ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.



تەفسیری سوورەتی

الْقَمَارَاتِ



## دەستىپىك

بە پىزان!

ئەمپۇ كە پۇزى (۱۰) ى مانگى (ذى القعدة) سالى (۱۴۴۰) ى كۆچى، بەرانبەر:  
(۱۳) ى ئەمۋوزى (۲۰۱۹) ى زابىيە، خۇا ﷺ پىشتىوان بى دەست دەكەين، بە  
تەفسىر كىردى سوۋرەتى (لىقمان)، وەك عادەتى خۇمان سەرەتا دىنە سەر  
پىئاسەو خىستەنە پىوۋى نىۋەپۇكى سوۋرەتى (لىقمان)، لە خەوت (۷) بىگەدا:

## پىئاسەى سوۋرەتى (لىقمان) و بابەتەكانى

(۱)- ناۋى ئەم سوۋرەتە:

ئەم سوۋرەتە ناۋى سوۋرەتى (لىقمان)، تەنبا ئەو ناۋەى ھەيەو، ناۋى  
(لىقمان) پىش تەنبا جارىك لە قورئاندا ھاتو، ئەۋىش لەم سوۋرەتە موبارەكەدا.

(۲)- پىزبەندىى لە موصحف و ھاتنەخواردا:

ئەم سوۋرەتە لە پىزبەندىى دابەزىندا، ژمارەكەى پەنجەو خەوت (۵۷)، واتە:  
(۵۶) سوۋرەت لە پىش ئەم سوۋرەتە موبارەكەدا دابەزىون، پىش سوۋرەتى (سبا)  
و دۋاى (المافات) دابەزىو، لە موصحفەقىشدا، ژمارەكەى سى و يەكە (۳۱) ە.

(۳)- شۋىنىى دابەزىنى:

ئەم سوۋرەتە ھەمۋى مەككەيە، واتە: ھەمۋى لە شارى مەككەو لە  
قۇناغى مەككەدا دابەزىو، پىش كۆچى پىغەمبەر ﷺ و ھاۋەلانى بۇ شارى  
(پىش)، كە دواتر ناۋى لىترا مەدىنە، ھەرچەندە ھەندىك لە زانايان دوو، ياخود



سێ ئایەتی لێ هەڵداوترن، لەبەر ئەوەی باسی نوێژو زەکاتیان تێدا هاتو، بەلام ئەوە نابێتە بەلگە لەسەر مەدینەیی بوونی ئەو دوو، یان سێ ئایەتە، چونکە نوێژو زکات بە گشتیی هەر لە سەرەتاوە هەبوون، دوایی پێنج فەرزی نوێژو، ئەندازەو شێوەی زەکاتدان، بە کت بدری و چۆن بدری و.... هتد، دیاریکراون، لە قۆناغی مەدینەدا، بەلام هەر لە قۆناغی مەککەشدا، مآل بەخشین و زەکاتدان بە پەهاییی بوو، لەو بارەودەش ئەم دەقە هەیە: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: أُنْزِلَتْ سُورَةُ لُقْمَانَ بِمَكَّةَ<sup>(١)</sup>)، واتە: عەبدوللای کوری عەبباس (خوا لێیان پازی بێ)، گوتووێتی: سوورەتی لوقمان لە مەککە دابەزێراوە.

#### (E) - ژمارە ی ئایەتەکانی:

ئایەتەکانی ئەم سوورەتە (٣٣) یان (٣٤)ن، زیاتریش ژمارە (٣٤) تەبەننیی کراوەو کاری پێکراوە، پێشتریش باسمانکردو: کە ژمارە ی ئایەتەکان و، پراچایی زانیان لە ژمارە ی ئایەتەکاندا، ناگەرێتەو بەو کەم و زیادیی لە قورئاندا، یەکتیکیان بلی: ئەو ئایەتە زیادەو، یەکیان بلی: ئەو ئایەتە کەمە، نا، بەلکو ددگەرێتەو بەو کورتیی و درێژیی پستەکان، پێشتر قسەمان لیکردووە دووبارە ی ناگەینەو.

#### (O) - نێوەڕۆکی:

ئەمیش هەمان نێوەڕۆکی سوورەتە مەککەییەکانی هەیە، باسی خواناسیی و خواپەرستی و نیشانەو بەلگەکانی خوا ﷻ، هەروەها چاکەو نێعمەتەکانی لە ژبانی مروفدا، پاشان رۆژی دوایی و، سزاو پاداشت (بە هەشت و دۆزەخ)و، باسی قورئان و پەيامی خوا ﷻ و، هەلوێستی نەرێتیانیە ی بێبروایان لە بەرانبەرخوا ﷻ

(١) (الدار المنشور ٥٠٣/٦) للسيوطي ونسبه لابن ابن مردويه، والبيهقي في (الدلائل).

و نىشانەكانى و ديداريدا، باسى پەۋشەت و خەسلەتە بەرزەكانى بېروداران و،  
خەسلەتە خراپەكانى بېيىروايان.

(۶) - تايىبەتمەندىيەكانى ئەم سوورەتە:

دەگونجى كۆمەلىك تايىبەتمەندىيى تېدا پەچاۋ بىكرىن، كە تېمە پىنجىانمان  
هېناۋن:

۱- باسى كېرىنى قسەى خاقلېنەر، تەنيا لەم سوورەتەدا ئەو مەسلەلەيە ھاتو، كە پىشەى  
نەيارانى قورقان و ئىسلامە، ئەمە لە ئايەتى ژمارە شەشدا خراۋەتەپرو.

۲- بەسەرھاتى لوقمان و ئامۇزگار بىكرىنى بۇ كۆرەكەى، ئەۋىش تەنيا لەم سوورەتەدا ھاتو.

۳- باسى ئەۋە كە ھەرچى درەختى زەۋىي ھەيە، بىكرىنە قەلەم (پىنۋوس)، ئاۋى دەرياش  
ھەموۋى بىكرىنە مەركەب و ھەۋت ھېندەى دىكەشى بىخرىتەسەرۋ، ھەموۋ وشەكانى  
خوايان، ھەموۋ پىن ئانۋوسرىن، چونكە وشەكانى خوا بىن كۆتايىن، بەلەم ھەرچۈن بىت ئاۋى  
دەرياكەن كۆتايى دى، ئەمەش تەنيا لەم سوورەتەدا ھاتو، ديارە لە سوورەتى (الكهف) يىشدا،  
شەتەك باسكراۋە، بەلەم نە باسى ھەۋت ھېندە دەكات، ھەۋت ھېندەى دىكە دەرياي بىخرىنە  
پال و، نە باسى درەختكران بە قەلەمىش دەكات، بەلكو ھەر دەفەرمۇى: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ آلِ الْيَحْيٰ  
يَدَا اِلٰهًا لَّكُنْتَ رَافِعًا لِّبَحْرِ قَبْلَ اَنْ نَّفْعَدَكَ رَافِعًا لِّوَجْهِنَا يَمْلِكُهُ مَدَدًا﴾ (الكهف).

لەۋىدا دەفەرمۇى: بلىن: ئەگەر ئاۋى دەريا ھەموۋى مەركەب بىت بۇ  
نوۋسىنى وشەكانى پەرۋەردگار، ئاۋەكە تەۋاۋ دەبىت، بەرلەۋەى وشەكانى  
پەرۋەردگار تەۋاۋ بىن، ئەگەر وپنەى غۆشى بىخرىتە گەل.

لەۋىدا بەس باسى وپنەى خۆى دەكات، واتە: ئاۋى دەرياكەنى زەۋى چەندە،  
ھېندەى دىكەشى بىخرىتە گەل، بەلەم لىرەدا باسى ھەۋت ھېندەى دىكەۋ،  
پاشان باسى بەقەلمكرانى درەختەكانى زەۋىيش دەكات.

۴- باسى ئەوۋە كە دروستكردن و زىندوو كىردنەوۋە تىكرى مۇقۇن، وەك ھى يەك كەس وايە بۇ خوا، كە ئەوۋىش تەنيا لەم سوورپەتەدا، لە ئايەتى ژمارە (۲۸)دا، ھاتوۋە.

۵ - باسى ئەوۋە كە: أ- خوا زانىيارىي ئاخىر زەمان و، ب- تواناي باراندنى باران و، ج- نەينىي نىو مىندالدىن و، د- كىردەوۋەكانى مۇقۇف و، ه- شوۋىنى مردنى، تەنيا لەلای خوايە، ئەوۋىش تەنيا لىرەدا ھاتوۋە، لە ئايەتى كۇتايى و ژمارە (۳۴)ى ئەم سوورپەتە مۇبارەكەدا.

---

❖ **دەرسی یەكەم** ❖

---



## بیتاسەهی ئەم دەرسە

بەرێزان!

ئەم دەرسە یازدە (۱۱) ئایەتی سەرەتای سوپەتی (لقمان) دەگرتە خۆی و، دەتوانین بڵێین: پێنج بابەتی سەرەکیی باس دەکات:

۱- بیتاسەکردنی قورئان و بە پێنمایی و بەزەیی بۆ چاکەکاران لە قەلەم درانی و، وەسفی چاکەکاران بە پێنج لە سیفەتە بنەرەتییەکانیان.

۲- باسی جوۆرە نەیارێکی قورئان، کە قسە ی پووچ دەکێت، بۆ لە پێی خوا لادانی خەڵک و، خستنه پرووی چەند سیفەت و کردەوێهەکی خراپی ئەو کەسە.

۳- باسی سەرەنجامی خێری برۆادارانێ کردەوێهە باش، کە بریتیه لە بەهەشتی پازاوێهە نەبراوێهە خوا، بەهەشتی پێ نازو نێعمەتی خوا.

۴- باسی دروستکردنی خوا بۆ ئاسمانەکان، بەبێ کۆڵەکەکان پاگرتنی ئاسمانەکان و، چەسپاندنی چیا بەکان لە زەویدا، بۆ لەنگەرگرتنی و نەجوولانی و، تێدا بلاوکردنەوێهە [واتە: لە زەویدا] ژیاندان و، دابەزاندنی ئاو لە سەرێوێهە، پوواندنی پووێهە بەرھەمدارو چاکەکان.

۵- تەحەدداکردنی<sup>(۱)</sup> موشریکەکان، کە ئایا پەرستراوێهە ساختهکانیان، چ شتێکی وەك هی خوايان ﷻ دروستکردوێهە؟.

(۱) التَّحْذِي: طَلَبُ النَّزَال: دلاکردنی هاتنەمەیدان.

## بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱) اَلَمْ يَكُنْ اُولَئِكَ الْكٰتِبِ الْحَكِيمِ ۲) هٰدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ۳) الَّذِيْنَ  
يَقِيْمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۴) اُولٰٓئِكَ عَلَىٰ هٰدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ  
وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۵) وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ  
اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۚ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۶) وَاِذَا نُنَادٰى عَلَيْهِمْ اٰمِنَّا وَاَلَيْ  
مُسْتَكْبِرًا كَاَن لَّمْ يَسْمَعُهَا كَاَن فِيْ اُذُنَيْهِ وَقْرًا فَنَسَرُّهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۷) اِنَّ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا  
وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنَّٰتُ النَّعِيْمِ ۸) خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ  
۹) خَلَقَ السَّمٰوٰتِ سِتْرًا وَّعَمَرَ تَرْوِيْنَهَا وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ رَوْمًا اَن يَّسِيْدَ بِكُمْ وَيَتَّخِذَ فِيْهَا مَن  
كُلِّ دَابَّةٍ وَّاَنْزَلْنَا مِّنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَنْبَتْنَا فِيْهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ۱۰) هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ  
فَاَرَوْهُ مَاذَا خَلَقَ الَّذِيْنَ مِّنْ دُوْنِهِۦٓ ۚ بَلِ الْظٰلِمُوْنَ فِيْ سَكَلٍ مُّبِيْنٍ ۱۱) ۴

## مانای دهقاو دهقی نایبتهکان

اِبِه ناوی خِوای به بهزهیی به خشنده. نه لیف لام میم ۱) نهوانه نایبتهکانی  
کَتِیْبَکی کارزانن ۲) پَنمایِ و بهزهیه بَو چاکه کاران ۳) نهوانه ی نوپَز بهرپا  
دهکن و زهکات ددهدن و، تهنبا نهوانن برِوای پتهویان به مه نزلگای کُوتایِ  
ههیه ۴) نهوانه لهسه ر پَنماییهکن له پهروهردگارپانهوهو، ههر نهوانه  
سهرفرازن ۵) له خه لکیش بابای وا ههیه قسه ی پووچ و خافلیتهر دهکپی، تاکو  
به بی زانیاری (خه لک) پتی له پتی خوا لایدات و (پتی خوا) به گالته پتکراو  
بگری، نهوانه سزاو نازاریکی ریسواکه ریان ههیه ۶) کاتیکیش نایبتهکانمانی  
به سهردا بخوئرنهوه، خو به زلکرانه پشت هه لدهکات وهک ههر نه بیستبن،  
وهک گوتهکانی قورسایان تیدابی، بویه موژدهی نازاریکی به نیش و زانی پتیده

٧٠ ٲیگومان نهوانه ی بروایان هیناوه و کردهوه چاکه کان دهکن، بههسته پر نازو نیعمه تهکانیان همن (له رۆژی دوایدا) ٨٠ تیاندا ههمیشهیی دهبن (نهوه) به ٲینی خواجه، راستهوه، نهو زالی کاربه جیهه ٩٠ (خوا) ناسمانهکانی دروستکردوون بهو کوٲلهکانه که نایابینن (رایگرتوون) و (چایه) چهسپاوهکانیشی فریدانه نیو زهوییهوه، تاکو نه تانجوو ٲینی و لهنگه رگرتووبی و، ههموو جوړه ژبانداریکیشی تیدا (له زهوییدا) بلأوکر دۆتهوهوه، لهسهرهدهش ناوٲکی (به پیز) مان دابه زاندوه که له ههر جوړه جووٲیک (پرووهکیک) ی باش و بهرهممدارمان پی پواندوه ١٠٠ نهمه (که باسکرا) دروستکراوی خواجه (که بانگده کرین بو په رستنی)، دهجا پيشانم بدهن، نهوانی دیکه ی جبا لهوی (له په رستراوه ساخته کان) چیان دروستکردوه؟ به لکو (پراستیه که ی نهویه که) سته مکاران (ٲک که جگه له خوا دده رستن) له گومرایه کی ناشکرادان ١١٠ ا.

## شیکردنهوهی هه نندیک له وشهکان

(لَهُوَ الْحَكِيمُ): قسه ی خافٲینه، (اللَّهُ: مَا يَشْغُلُ الْإِنْسَانَ عَمَّا يَغْنَبُ، وَيُخْفَى، وَيُغْتَبَرُ بِاللَّهِ عَنْ كُلِّ مَا يُسْتَفْتَعُ بِهِ)، (لَهُو): ههر شتیکه که مروف لهوهی که یتویسته گرنگیی یتیداو، به لایهوه بابه خداره، بی ناگای بکات و بیخافٲینی، وشه ی (لَهُو) تهعبیری یتدهکری له ههر شتیک که بههره ی پی وهربگیری، جوړیک له زهته لی وهربگیری.

(هُزُوا): واته: گالته پٲیکراو، (الْهَزْءُ: مَزْحٌ فِي خَفِيَّةٍ)، وشه ی: (هُزْءٌ): بریتیه له گالته پٲیکردنٲیکی په نهان، (هُزُواً) جاوگه، یانی: (مَهْزُؤاً بِهِ)، گه ٲته پٲیکراو.

(مُهِينٌ): واته: ریسواکهرو زه بوونکه، (هَانَ الْأَمْرُ سَهْلٌ، مُهِينٌ أَيْ: مُذِلٌ، هَانَ الْأَمْرُ)، واته: کاره که ناسان بوو، (مُهِينٌ) یانی: ریسواکه (وَالْهَوَانُ عَلَى وَجْهِينِ:



أ- تَذَلُّ الْإِنْسَانِ فِي نَفْسِهِ، لِمَا لَا يُلْجِقُ بِهِ غَضَاةً، فَيَمْدَحُ.

ب- أَنْ يَكُونَ مِنْ جَهَةِ مُتَسَلِّطٍ مُسْتَخِفٍّ بِهِ، فَيَذِمُّ بِهِ).

واته: (هوان) دوو جوړه:

یه کهم: نهو دهیه: مروڤ ملکه چ بئ له زاتی خویدا، بۆ شتیک که نه بێته هوڤی که میی بوڤی، که نهو حاله تیکی باشه، یانی: میهره بانیی و نه رم و نیانی.

دووهم: نهو دهیه که مروڤ زه بوون بئ بۆ لایه تیک که به سه ریدا زآل بئ و، به که می بگرڤی، که به ته نکید نهو کاته نهو (هوان)ه، مروڤی له سه ر سه رزه نشته ده کړڤی و، بوڤی ده بێته عه یه.

(وَقَرَّ): (أَي: ثِقَلًا، وَصَمًّا)، (وَقَرَّ) هه م به مانای قورسای هاتوه، هه م به مانای که پێش هاتوه، (عَمَدٌ وَعُمْدٌ، جَمْعُ عَمُودٍ: خَشَبٌ تَعْتَمِدُ عَلَيْهِ الْخَيْمَةُ)، وشه ی (عُمْدٌ) و (عَمَدٌ) هه ردووکیان کوڤی (عَمُودٌ)ن، که ته ویش بریتیه له ته خته یه ک، دارێک که چادر هه لده درڤ پشته پئ ده به ستیت و، وه ک دینگه یه ک ده درتیه به ری، به کوردیی (نه ستونده گ) ی پنده لێن، وه ک هێمن له شیعریکیدا ده لێ: شکا نه ستونده گی تاو لئ مرادم.

به لآم نه وانه ی له ملاولایانه وه دیارن، به رچیخن<sup>(۱)</sup> و ده درتیه به ر قه راغی چادره که، بۆ نه وه ی له ملاولا که شه به رزبن و، بگونجی هامو شو ی تیدا بکړڤی.

(رَوَيْيَ): کوڤی (زَايِي)یه، یانی: چه سپاوه کان، ده لێ: (رَوَيْيَ الشَّيْءُ يَرْوُو رِئًا: ثَبَتَ وَأَرْسَاهُ غَيْرُهُ، وَرَوَيْيَ شَايَخَاتٍ: جِبَالٌ ثَابِتَاتٍ)، (رَوَيْيَ الشَّيْءُ يَرْوُو رِئًا)، واته: چه سپا، نهو شته ده چه سپن، چه سپان، (وَأَرْسَاهُ غَيْرُهُ)، واته: (ثَبَتَهُ) یان (أَثْبَتَهُ) واته: چه سپاندی، (رَوَيْيَ شَايَخَاتٍ أَي: جِبَالًا ثَابِتَاتٍ)، واته: چیا به سه رکه شه کان، یاخود چیا به چه سپاوه کان.

(۱) به رچیخ: دارێکه هینده ی کلکه بئ و پیمه ره، ده درتیه به ر قه راغه کانی ره شمال و چادر.

(أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ): (الْمَيْدُ: الإِضْطِرَابُ لِلشَّيْءِ الْعَظِيمِ)، (مَيْد) بریتیه له جوو له جوو لی شتیکی مه زن، که ده فەرموی: **أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ**، یانی: (أَنْ لَا تَمِيدَ بِكُمْ)، بۆ نه وهی نه تان جوو لێنی، یاخود: (كَرَاهَةً أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ) که وانا که یان لێک نزیکه: له گه ل پێناخۆشبوونی نه وهی بتان جوو لێنی، بۆیه خوا چایه کانی له زه ویدا کردوونه گولمیخ.

(وَبَتْ): واته: بڵاویکردۆته وه، (الْبَتْ: التَّفْرِيقُ وَإِثَارَةُ الشَّيْءِ، كَبَتْ الرِّيحُ الثَّرَابَ)، (بَتْ): بریتیه له بڵاوکردنی شتیک، وهك چۆن با گَل و خۆل بڵاو ده کاته وه.

(دَابَّه): (الدَّبُّ والدَّبِيبُ: المَشْيُ الخَفِيفُ، وَيُسْتَعْمَلُ ذَلِكَ فِي الْحَيَوَانِ، وَفِي الْخَشَرَاتِ أَكْثَرُ)، وشه ی (دَبَّ) له گه ل (دَبِيب) دا واته: پوشتنیکی سووک و، به کاریشده هینری بۆ ژيانداران، ههروهها بۆ زنده وهران، به لام زیانر بۆ زنده وهران به کاردی، هه ر شتیک که له سه ر زهوی بپروات.

(زَوْجٌ كَرِيمٌ): (كَلٌّ: صُنْفٌ جَيِّدٌ حَسَنٌ)، (زَوْجٌ) لێره دا به مانای (صُنْف) دی، هه ر جو ره پروه کێکی باش و به ره مدار.

## هوئی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

هوئی هاتنه خواره وهی ئەم نایه ته موباره كه: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِضَيْرِ عِلْمٍ وَتَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾. لهو باره وه چه ند گیرد راوه یه كه ده خه یه نه وو:

یه كه م: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، نَزَلَتْ فِي النَّصْرِ بْنِ الْحَارِثِ، كَانَ يَخْرُجُ تَاجِرًا إِلَى فَارِسَ، فَيَشْتَرِي أَخْبَارَ الْأَعَاجِمِ فَيُرْوِيهَا، وَيُحَدِّثُ بِهَا فَرِيشًا، وَيَقُولُ لَهُمْ: إِنَّ مُحَمَّدًا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ يُحَدِّثُكُمْ بِحَدِيثِ عَادٍ وَثَمُودَ، وَأَنَا أُحَدِّثُكُمْ بِحَدِيثِ رُسْتَمَ وَإِسْفَنْدِيَارَ وَأَخْبَارِ الْأَكَاثِرَةِ)، (أسباب النزول للنيسابوري، ص ۳۳۶).

واته: عه بدو لای کوری عه عباس (خوا لیان پازی بی)، ده لی: ئەم نایه ته له باره ی (نَصْرِ بْنِ الْحَارِثِ) وه كه یه كێك بوو له زله زله كانی قوهریش له مه كهكه، هاتوه ته خواری كه بو بازرگانی ده چوو بو ولاتی (فارس)، له وئی هه والی پادشاکانی فارسی ده کپی، دواپی بو قوهریشیه کانی باس ده کردو، پی ده گوتن: موحه ممه د (إِسْفَنْدِيَارَ) و هه والی پادشایه کانی فارستان بو ده گیرمه وه.

به لأم خاوهی (الإستيعاب في بيان الأسباب)<sup>(۱)</sup> كه به س رپوايهت هیناوبه تی:

- ۱- ده باره ی یه کێکیان ده لی: (مَوْضُوعٌ) هه لیه ستراوه.
- ۲- بو دووه میان ده لی: (ضَعِيفٌ جَدًّا)، زور بیتهزه، له پرووی (سَنَدٌ) وه.
- ۳- بو نهوی دیکه شیان ده لی: (مَوْضُوعٌ) هه لیه ستراوه.

(۱) قال مؤلفا: الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ۵۹ - ۶۰: ضعيف جداً.

بویهش هینام چونکه زۆربهی تهفسیرهکان هیناویانه و، تاكو خوینه ران بزانن كه له پرووی (سند) هوه یان زۆر بیهیزه و پستی پێ نابه سترێ، یاخود هه لیه ستره و هه ده بێ فرێ بدرێ، ته نیا بو ناگادار كرده و دی بینهران و بیسه ران و خوینه رانی به ریز هینام.

دووهم: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: بَاطِلُ الْحَدِيثِ، هُوَ الْغِنَاءُ وَنَحْوُهُ)<sup>(۱)</sup>، واته: كه ده فه رموی: (وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ) ده لێ: عه بدوللای كوپی عه بباس (خوا لێیان رازی ده بێ) گو توو یه ق: مه به ست له گۆرانی و وینه ی گۆرانییه، به لām له پرووی (سند) هوه دیسان ده لێ: زۆر بیهیزه پستی پێ نابه سترێ<sup>(۲)</sup>.

سیههه: (عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا تَبِيعُوا الْقِيَتَاتِ، وَلَا تَشْتَرَوْهُنَّ، وَلَا تُعْلَمُوهُنَّ، وَلَا خَيْرَ فِي تِجَارَةِ فِيهِنَّ، وَكُنَّ عَرَامَ، وَفِي مِثْلِ ذَلِكَ أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ) (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۱۲۸۲، وَابْنُ مَاجَه: ۲۱۶۸، وَغَيْرُهُمَا، إِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ جَدًّا).

واته: (گوایه) نه بوو نومامه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، گو توو یه تی: پێغه مبه ر خوا ﷺ فه رموویه تی: (نافره تانی گۆرانیی بیژ مه فروشن و، مه بانكړن و، قیریان مه كهن و، هیه بازرگانییه ك له واندا هیه خیری تیدانیه و، نرخه كه شیان چه رامه، له و باره وه نه م نایه ته هاتوه ته خوار<sup>(۳)</sup>، سه نه ده كه ی زۆر بێ هیزه و هی پشت پێ به ستران نیه.

نه و دی كه له و باره وه هه بیست و شایه نی بایه خ پیدان بێ له پرووی سه نه ده وه نه م دوو ده قهن:

چوار: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: لَهْوُ الْحَدِيثِ هُوَ الْغِنَاءُ، وَالَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، يُرْذَلُهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ)<sup>(۴)</sup>.

(۱) ج ۲، ص ۵۹.

(۲) (الاستيعاب في بيان الأسباب) ، ج ۳، ص ۵۹.

(۳) (الاستيعاب في بيان الأسباب) ، ج ۳، ص ۶۰، سنده ضعیف جدًّا.

(۴) قال مؤلفا: الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۶۲، سنده حسن.

واته: عه بدوللای کوری مه سعوود ﷺ، گوتوو به تی: (لَهُوَ الْحَدِيثُ) بریتیه له گۆرانی سۆنډ به و خواجهی جگه له و هیج په رسترا و نین، سۆ جارار سۆنډه که ی دووباره کردۆته وه، (دیاره بۆچوونی وی وایه).

پێنجهم: [عَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: لَهُوَ الْحَدِيثُ هُوَ الْغِنَاءُ وَأَشْبَاهُهُ] <sup>(۱)</sup>.

واته: عه بدوللای کوری عه بباس (خوا لێیان رازی بۆ) گوتوو به تی: (لَهُوَ الْحَدِيثُ) بریتیه له گۆرانی و وێنه ی گۆرانی.

سۆ رپویه تی دیکه دێنین ته نیا بۆ ناگادار کردنه وه ی مسوڵمانان، که نه و جوړه رپویه تانه پشتیان پێ نابه سترۆ:

شه شه م: [عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: أُنْزِلَتْ فِي رَجُلٍ مِنْ قُرَيْشٍ اشْتَرَى جَارِيَةً مُغْنِيَةً]،

واته: عه بدوللای کوری عه بباس (خوا لێیان رازی بۆ) ده لێ: ته م ئایه ته له باره ی پیاوکی قوړه ی شیه وه، که که نیه کتکی گۆرانی بیژی کریوو، هاتۆته خوار <sup>(۲)</sup>.

۷- [عَنِ الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ قَالَ: نَزَلَتْ فِي الْغِنَاءِ وَالْمَزَامِيرِ] <sup>(۳)</sup>، واته: حه سه ن به صرایی ده لێ: ته م ئایه ته له باره ی گۆرانی و ئامیره کانی گۆرانی هه هاتۆته خوار.

۸- [عَنْ عَطَاءِ الْخُرَّاسَانِيِّ قَالَ: نَزَلَتْ فِي الْغِنَاءِ وَالْبَاطِلِ وَالْمَزَامِيرِ] <sup>(۴)</sup>، عه تانی خوارسانیش که یه کیکه له زانایانی تابعین گوتوو به تی: ته م ئایه ته ده رباره ی گۆرانی و قسه ی پوچ و ئامیره کانی مؤسیقا و گۆرانی هاتۆته خوار، به لām نه ویش دیسان سه نه ده که ی بیه ژیه و شایانی پشت پێ به ستران نیه.

(۱) الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۶۳، حسن لغیره.

(۲) الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۶۴، إسناده ضعيف جداً.

(۳) الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۶۴، ضعيف.

(۴) الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۶۴، ضعيف.

ئیمە دواتر لە بارەى ئەو ڕیوايەتانەوێه که باسمان کردن، قسە دەکەین که ئایا دەگونجێن ئەوانەى گێردراونەوێه، بۆ هەلەینجانی حوکمێک لەو ئایەتە موبارەکە بە تايبەتیی پستەى: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ﴾، ئایا دەگونجێن پشست بەو ڕیوايەتانە بپستێن پان نا؟ لەو بارەوێه قسەى خۆمان دەکەین، لە مەسەلە گرنکەکاندا.

## مانای گشتیی ئایەتەکان

مانای گشتیی ئەم ئایەتە موبارەکانە بەم شێوەیە، خوا ﷻ دەفەرئەوێ:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بە ناوی خۆای بە بەزەیی بەخشنده،

واتە: دەست پێکردنم بە ناوی خۆای، مەبەستیش ئەوێه:

۱- ئەم کارە ئەنیا بۆ خوا دەکەم.

۲- بە پێی شەرعی خوا دەیکەم.

۳- بە تواناو یارمەتیی خۆای پەرورەدگار دەیکەم.

۴- بۆ هێنانە دى پەرزامەندىی خوا ئەنجامی دەدەم.

﴿الْحَرِّ﴾: ئەمانە سێ پیتی پچر پچرن، ئیمە پشتر قسەمان کردوێه لەو پیتە پچر پچرانە، بە تايبەتیی لە سەرەتای سوورەتێ (یونس)دا، باسیکی تێرو تەسەلمان کردوێه، ئەو پیتە پچر پچرانە لە سەرەتای بیست و نۆ (۲۹) لە سوورەتە فورتانییەکانەوێه هاتوون، زۆربەیان سوورەتە مەکەییەکانن و دووانیان سوورەتە مەدینەییەکانن: (البقرة) و (آل عمران).

زۆرجاری دیکه نهوه مان دووباره کردۆتهوه، که باشتړین بۆ چوون له باره ی نهو پیتانهوه، نهوه یه که خوا ﷺ دهیهو ی به مروّفه کان بهرمو ی: نهو قورپانه ی له بهر دهستاندایه، ناتوانن وینه ی وی، وینه ی ده (۱۰) سوو په تی، وینه ی سوو په تیکی بێن، هه ره لهو پیت و دهنگانه پیکهاتوه، که ئیوه قسه یان پیدکه نه، ئنجا که نه تانوانی وه لّامی تهحه ددایه که ی قورپان بدنهوه، کهاته: بزانه و دنیابن نهوه فرمایشتی خوا بهو، نهو لایه نه ی نه م قورپان و فرمایشته ی لپوه هاتوه، له سهرووی ناستی به شهرو مروّفه کان، بۆیه ئیوه ناتوانن نه ک وینه ی قورپان به لکو وینه ی ده (۱۰) سوو په تی و، بگره وینه ی سوو په تیکشی بێن، سوو په تیکی سی ئایه تی وه ک سوو په ته کانی: ((العصر) و (الکوثر) و (النصر).

هه لّبه ته زانیان زۆر قسه ی دیکه یان کردوون، بۆ نمونه: ده لّین: ته نها بۆ ناگادار کردنه وه ی پتغه مبه ره بووه ﷺ و، بۆ ناگادار کردنه وه ی هه ره که سی که که قورپان ده خو ئی، خوا ده فره رمو ی: تۆ ناگادار به! که خوا فره رمایشت ده کات، به لّام نهو پایه ی گوتمان، زۆر به ی زانیان ته به ننیان کردوه.

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَلَيْسَ لِّلّٰهِ الْخَبْرُ﴾، نهوانه ئایه ته کانی کتییکی کار به جین، زانیان لیره دا گوتوو یانه: (تلك)، ناوی ئامازه یه بۆ دوور، له بهر نه وه ی پایه و پیگه و مه قامی قورپان و ئایه ته کان زۆر دوورو به رزه، بۆیه به ناوی ئامازه ی دوور (اسم الإشارة البعیده) ئامازه ی بۆ کردوون، ﴿اَلَيْسَ لِّلّٰهِ الْخَبْرُ﴾، وشه ی (خکیم)، واته: (تلك آيات الكتاب الربّ العظیم)، یاخود: (تلك آيات الكتاب الاله العظیم)، نهوانه ئایه ته کانی پهروه ردگار یکی کارزان، یان: په رستراویکی کارزان، یاخود: ﴿اَلَيْسَ لِّلّٰهِ الْخَبْرُ﴾، (خاوه ن حکمه ت بوون) هه ره قورپانی پی وه سفکراوه، واته: قورپان خاوه ن حکمه ته، قسه له جتیه، پر یاره کانی له جین، حوکمه کانی له جین.

﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِيْنَ﴾، رپیتشانده ره و به زه ییه بۆ چاکه کاران، هه لّبه ته قورپان بۆ هه موو که س رپیتشانده ره، به لّام نهوانه ی لّی به هره مه ند ده بن، چاکه کاران، وه ک له سه ره تای سوو په تی (البقرة) شدا ده فره رمو ی: ﴿هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ عَظِيمَةٌ﴾، رښمايیکاره و رښپشاندهره بؤ پارټیزکاران، چونکه نه وهی نه هلی ته قواو نه هلی ئیحسان نه بی، له قورښان بهرهمه ند نابی، نه گهرنا قورښان له نه سلدا رښمايیکاره بؤ جیهانیان (هُدًى لِّلْعَالَمِينَ)، و بیر خهروهیه بؤ جیهانیان، ﴿ذُكِّرُوا لِلْعَذَابِ﴾.

نجا خوا پتناسه ی: ﴿مُحْسِنِينَ﴾ مان بؤ دهکات، نهوانه ی که له قورښان بهرهمه ند ده بن و، قورښان ده بیته مایه ی رښمای کرانیان و، ده بیته مایه ی بهزه یی له گهل نوټرنانیان، دهفه رموی: ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾، نهوانه ی نویژ بهرپا ده کهن و، زهکات ده دهن و، ههر نهوانن برپا پته و و دنیان به مه نزلگای کوټایی (پوژی دواپی)، ﴿أُولَئِكَ عَنْ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾، نهوانه له سه ر رښمایه کی گوره و گرنگن له پهروه ردکاریانه وه، ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِسُونَ﴾، ههر نهوانه ش سه رفرازو به مراد گه یشتوو و به خته وهرن.

نجا خوا ﴿يُؤْتُوا﴾ باسی جوړه که سیکی دیکه مان بؤ دهکات، پیچه وانه ی نه و چاکه کارانه ی که له قورښان و له نایه ته کانی قورښان بهرهمه ند ده بن، دهفه رموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ﴾، ههروه ها له خه لکی هه یه که سانیک که قسه ی خافلتنه ر ده کړن، ﴿لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾، تاکو خه لکی پی له پی خوا لایدات.

﴿لِيُضِلَّ﴾ خوټنراویشه ته وه: (لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ)، واته: بؤ خو ی له پی خوا لا بدات، ﴿يَعْرِ عَلَيْهِ﴾، به بی زانیاری، هه روا به دوا ی نه زانیی و نه فامی ده که وئ، ﴿وَيَخِذْهَا هُرُؤًا﴾، پی خواش ده کاته گالته جاړ، گالته و گه مه ی پی ده کات، ﴿أُولَئِكَ هُمُ عَذَابُ مُهِينٍ﴾، نا نهوانه سزایه کی پیسواکه رو زه بوونکه رو، سزایه کی نابروو به ریان بؤ هه یه.

﴿وَإِذَا نُنَادِي عَلَيْهِمْ أَلَسْنَا بِكُمْ﴾، کاتیک نایه ته کانی ټیمه شی به سه ردا بخوټنډرښه وه، خو به زلگرانه پشت هه لده کات، روو ودرده چه رختنی (دهروات)،



﴿كَانَ لَرَّ يَسْمَعَهَا﴾، وهك نهو نایه تانه ی ههر نه بیستین و گوئی بیستیان نه بووبی، ﴿كَانَ فِيْ اُذُنَيْهِ وَفَرَا﴾، وهك قورسای له گوینکاید بووبی، یاخود گوئیته کانی که پر بووبن و هیچی نه بیستین، ناوا نهو نایه تانه پشتگوئی ده خات، ﴿فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ﴾، نجا توش موژده ی نازارنکی به ئیشی پئی بده، هه لئه ته موژده بو شتی خووش و چاکه، به لام لیردها نهوه به توانج و تهوسه و دیه، واته: نه گهر هه والئیکی خووش هه بئی بو وی، بو نهو جوړه که سه، ههر نهوه یه که بگوتری: تو نازارنکی به ئیش چاوه ریت ده کات.

﴿اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ هُمْ جَنَّتُ النَّعِيْمِ﴾، به دنیایی نهوانه ی پروایان هیناوه، کردهوه باشه کان نه نجام ددهن، به هه شته پر نازو نیعمه ته کان بو نه وانن، وهك گوتوومانه: ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾، ﴿اٰمَنُوْا﴾، یانی: پروایان هیناوه، هه میشه به رکار (مفعول به) ده که ی قرتینراو (محدوف)، واته: نیمانیان هیناوه به هه موو نهو شتانه ی پتویسته نیمانیان پئی به ئیری، نیمانیان به خوا ﴿وَبِهٖٓ فَرِيْشَتِهٖٓ كَانِیْ وَبِهٖٓ كِتٰبِهٖٓ كَانِیْ وَبِهٖٓ يَّتَغَمَّبُهٗ رٰنِیْ﴾ (عَلَيْهِمُ الصَّلٰةُ وَالسَّلَام) و به پوژی دواپی و، به قه ده رو، به هه موو نهو شتانه ی پتغه مبه ر ﴿وَهُوَالِیْ یِّدَاوَن، هیناوه.

﴿وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ﴾، کردهوه باشه کانیش نه نجام ددهن، چ په یوه ندییان به دل و ده روونه وه هه بئی (نیازو مه به سته کانی نئو دل)، چ خولیا به کانی بیرو هوش، چ در پرینه کانی زمان، یاخود نووسینه کانی ده ست و په نجه، چ په یوه ندییان به نه ندانه کانی دیکه ی جهسته وه هه بئی، نا نهوانه: ﴿هُمْ جَنَّتُ النَّعِيْمِ﴾، باخه پر نازو نیعمه ته کانیان، هه ن.

(جئات)، کوئی (جته) به، یانی: باخ و بیستان و گوول و گولزار، پالداو ته لای (نعیم)، یانی: نازو نیعمه ت (خووشی و له ززه ت)، ﴿خٰلِدِیْنَ فِیْهَا﴾، لهو باخه پر نازو نیعمه تانه دا، به هه میشه یی ده میننه وه، ﴿وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا﴾، نه مه به ئینی خویاه و راسته، ﴿وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ﴾، بهس خواش زالی کار به جینه.

ئىنجا خۇا ﷻ كە باسى خۇي دەكات كە ئەو بەھەشتانەي بۆ ئەو پروادارانە داناون، ھەندىك لە كردهوۋەكانى خۇي و، ھەندىك لە سىفەتەكانى خۇي دەخاتە پروو، دەفەرموى: ﴿ خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ﴾، ئاسمانەكانى دروستكردوون بە بى كۆلەكانىك، كە بىيانىبن، ياخود ئەوۋە ئاسمانەكان دەبىنن بە بى كۆلەكەن، ياخود: دروستىكردوون و رايگرتوون بە چەند كۆلەكەيەك، كە ئىۋە كۆلەكەكان نابىنن، كە ۋەك دواتر باسى دەكەين، زانايانى ھاۋچەرخ دەلەين: مەبەست پىتى ھىزى كىشندە (قوة الجاذبية) يە.

﴿ وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوًى أَن يَمِيدَ بِكُمْ ﴾، ھەروەھا (خۇا) چىا قورسەكانىشى خستونە نىۋ زەۋىيەۋە، ﴿ أَن يَمِيدَ بِكُمْ ﴾، بۆ ئەۋەي نەتانجوۋلەينى، بۆ ئەۋەي لەنگەر بگىرئ بەھۇي چىا سەخت و قورسەكانەۋە، بۆي بىنە گولمىخ و سىنگ و نەتانجوۋلەينى، تۈنكلى زەۋى لە بىتاندە نەيەت و نەچى.

﴿ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ ﴾، ھەروەھا (خۇا) لە ھەموو جۆرە ژياندارىكى لە زەۋىيدا بلاقىردۇتەۋە، ھەر لە (ئەمىيا) و لە ژياندارى (يەك خانەيى) بچوۋكەۋە ھەتا ھەموو ئەو ژياندارانەي كە دەيانىبنن كە گەۋرەترىنيان (نەھەنگى شىن) ە، لە دەرياداو (فيل) ە، لە وشكانىيدا، ﴿ وَأَزَلَّنا مِنْ السَّمَاءِ مَاءً ﴾، لە سەرتۈەش ئاۋمان دابەزاندەۋە، بە شىۋەي باران و بەفرو تەرزە، ﴿ فَأَبْنَّنا فِيهَا مِنْ كُلِّ رَوْحٍ ﴾، لەۋىدا، لە زەۋىيدا پرواندوومانە لە ھەر جۆرىكى بەرھەمدار، لە ھەر جۆرە پروۋەك و درەخت و ميوەيەكى بەرھەمدار كە مرقۇقەكان لىيان بەرھەمەند دەبن، (زۇچ)، لىرەدا بە ماناي جۆر (صنف) دى، ياخود بە ماناي پروۋەك دى، چونكە پروۋەك ھەموۋى تىرو مېي ھەيە، (گريم) بىش (الْحَيْثُ مِنْ نَوْعِهِ)، (گريم) لە ھەرشتىكدا يانى: باشتىن جۆرى.

لە كۇتايدا خۇا دەفەرموى: ﴿ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ ﴾، ئا ئەمە دروستكراۋى خۇايە، ئەۋەي باسكرا:

ا- ئاسمانەكان بەبى كۆلەكە بىتراوہكان راگىراون، ياخود: بە كۆلەكە نەبىتراوہكان راگىراون.

ب- زەوىي كە چىايەكان تىيدا داندراون و، بوونە مايەى لەنگەرگرتنى.

ج- ئەو ھەموو زىندەوہرانە كە بە زەوييدا بلاويونەوہ.

د- ئەو ئاوہ كە لە ئاسمان دېتە خوار و، دەبېتە ھۆي پروانى ھەر جۆرە شىناوردو درەخت و پروەكيكى بەرھەمدار، ئا ئەوہ: ﴿ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ ﴾.

ئەمە دروستكراوى خوايە، ﴿ فَأَرْوِفُ مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ﴾، دەجا پېشانمىدەن ئەوانەي جگە لەو (جيا لە خوا) كە دەپەرسترتن (پەرستراوہكان) چىيان دروستكردوہ، كوا؟ ئەوہ بەرھەمى خوايەو شوئىنەوارى خوايە، بەلام پېشانمىدەن، پەرستراوہكانى دى، شتىكيان دروستكردبى، بەرھەم و شوئىنەوارىكيان ھەبى.

﴿ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾، ھىچكام لەو پەرستراوہ ساختانە، شوئىنەواريان نيە، ھىچ شتىكيان دروست نەكردوہ، بەلكو ستەمكاران ئەوانەي ھاوبەش بو خوا دادەنيتن (جگە لە خوا دەپەرستن) ستەم لە خويان و لە پەيامەكانى خوا دەكەن، ئا ئەوانە لە گومرايەكى پروون و ئاشكراو بى پىچ و پەنادان.

له بهر ئه ودي يلهي ئه و ئايه تانه، زۆر بهر زو دووره.

﴿ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴾، (الكتاب) مەبەست پىتى قورئانەو بە (حَكِيم) وہ صفكراوہ:

أ- ھەندىكىان گوتوويانہ: (الْحَكِيمُ وَصَفٌ لِلْكِتَابِ بِمَعْنَى ذِي الْحِكْمَةِ)، واتە: ئەم قورئانە خاۋەن ھىكمەتە، ۋەك پىشتىرىش گوتمان.

ب- ھەندىكى دىكە گوتوويانہ: (الكتاب الْحَكِيم)، لىرەدا قورئان چوئندراوہ بە مروفۇنكى ھەكیم و كارزانەوہ.

ج- ھەندىكى دىكە گوتوويانہ: (الْحَكِيم) لىرەدا بە ماناى (مُحْكَم)ە، قايم و پتەو كە ھىچ كەلن و درزى تىدا نىہ.

(۳) ﴿ هَذِي وَرَحْمَةٌ لِّلْمُحْسِنِينَ ﴾، پىنمايىو بەزەيىە بۇ چاكەكاران.

ۋشەى (هَذِي)، ھەر بە (هَذِي) دە خوئندىرئەوہ، چونكە (مَبْنِي)ە، بەلەم (وَرَحْمَةً)، بە (وَرَحْمَةً) خوئندراوہتەوہ، بە (وَرَحْمَةً) یش خوئندراوہتەوہ: (هَذِي وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ)، پىنمايىو بەزەيىە بۇ چاكەكاران.

ھەلبەتە قورئان پىنمايى و بەزەيىە بۇ تىكرای مروفۇكەكان، بەلەم كىن ئەوانەى لہ قورئان بەھرەمەند دەبن، ۋەك پىنمايى پىتى دەدۆزنەوہ، بەرچاۋى خۇيانىيى دەبين و شايستەى بەزەيى لەگەل نوئىران دەبن و پىتى دەگەنە ئامانچ؟ بە ئەكىد تەنیا چاكەكارانن كە دوايى خوا پىتناسەى چاكەكارانىشمان بۇ دەكات، بۆيەش خوا ﴿ لىرەدا تايەتى دەكات بەوانەوہ، ئەگەرنا لە ئەسلدا قورئان بۇ ھەموو مروفۇكەكان ئىردراوہ.

(مُحْسِنِينَ)، چاكەكاران ئەوانەن كە چاكەكان ئەنجامدەدەن (الْفَاعِلُونَ لِلْحَسَنَاتِ)، نىجا پىتناسەى (مُحْسِنِينَ) مان بۇ دەكات:

(۴) ﴿ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ ﴾، ئەوانەى نوئىز بەرپا دەكەن، تىمە پىشتىر باسى بەرپاكرەنى نوئىزمان كەد لە سوۋرەتى (العنكبوت)دا، لە تەفسىرى ئەو ئايەتەدا كە دەفەرەمۆى: ﴿ اَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ

وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿١٥﴾، له وی باسیکی خهست و خوئلان کرد له قه‌دەر قه‌باره‌ی ئەم ته‌فسیره، له باره‌ی چۆنیه‌تی به‌ریاکردنی نوێژو، مانای به‌ریاکردنی نوێژوه‌وه کرد.

5- ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾، ههروه‌ها زه‌کاتیش دده‌دن، سیفه‌تیک‌ی دیکه‌یان نه‌وه‌یه که زه‌کات دده‌دن.

ننجا که دهفه رموی: ﴿يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾، یانی: نوٲژ بهرپا ده‌که‌ن به ره‌هایی، که ده‌شفه رموی: (وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ) یانی: زه‌کات ده‌دن به ره‌هایی و له مائی خوٲان ده‌به‌خشن، به گشتی نه‌ک له شتک و جه‌ند شتکی دیار بیکراو.

٦- ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾، هەر نه‌وایشن بر‌وای پته‌ویان هه‌یه به مه‌زلگای کۆتایی، به ژبانی کۆتایی که رۆژی دوایه.

نه مه توانج گرته له وانهی دوو دل و به گومانن به رانبه ر به پوژي دوايي و مه نزلگای کوتايي.

۷- ﴿أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾، ثناء وانه له سر ږنماییه کی تاییه تن له پوره دگار یانه وه،  
واته: ته او یی چه قیون له سر نهو هدایه تهو سه قامگیرن له سر یی.

۸- ﴿وَأُتِيكَ هُمُ الْمَغْلُوحُونَ﴾، هەر ئەوانەش سەرفراز، کەواتە: **خوایە**، ئەوانە ی قوربان  
 بۆیان دەیتە مایە رێنمایی و رحمت، بە یتیم سیفەتی مەزن یتیمە دەکات:

**یہ کہم: چاکہ کاری:**

**دووهم: نوٽز به ریاکردن.**

**سَيِّهَم: زهکات دان.**

**چوارەم: برودار یی پتەوو نە لە خشاو بە مەنزڵگای روژی دوایی.**

پینجھم: لہ سہر رینمایی بوون لہ پھروہ ردگار یانہ وہ۔

سەرەنجامیش ئەوانە سەرفرازو بە مراد و بە ئامانج گەشتوون.

مەسەلەى دووھەم:

باسى كەسانىك كە قسەى خافلىنەر دەكرن، تاكو خەلكى پى لە پى خوا  
لابدەن و، بىكەنە ھۆكارى گالتەپىكردى پىيازى خوا، لە بەرانبەر بىستنى  
ئايەتەكانى خواشدا، خو بەزلىگرو، نەبىستن و شايستەى سزاي بە ئىشن:

خو دەفەرەموى: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِ لَّهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ  
يَغْيِرَ عَلَيْهِمْ وَيَخَذَهَا حُزُوءًا أُولَٰئِكَ هُمُ عَذَابُ مُهِينٍ ۝٦﴾ وَإِذَا نُنِىٰ عَلَيْهِمُ آيَاتُنَا وَلَٰكِنَّا  
مُتَكَبِّرُونَ ۝٧﴾

شىكرەنەھەى ئەم دوو ئايەتە، لە ھەوت بىرگەدا:

١- ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِ لَّهْوَ الْحَدِيثِ﴾، ھەرودھا لە خەلكى ھەبە جوړە  
كەسەك كە قسەى خافلىنەر دەكرى، ﴿لَّهْوَ الْحَدِيثِ﴾، يانى: (الحدیث الغلیبی  
الشاذل) قسەىكەى خافلىنەرى سەرقالكەر، كە مەرووف بخافلىنن سەرقالىبكات و، لاىبات  
لەسەر گەرم بوون بە دەستبەكاربوون لە كاریكى گرنەگرو بايە خدارتردا.

٢- ﴿لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ يَغْيِرَ عَلَيْهِمْ﴾، تاكو خەلك لە پى خوا لاىبات، بەبى زانیارى  
و شارەزایی.

﴿لِيُضِلَّ﴾، خویندراویشەتوھە: (لِيُضِلَّ) يانى: بۆ خوێ لاىبات لە پى خوا،  
بەبى شارەزایی.

٣- ﴿وَيَخَذَهَا حُزُوءًا﴾، ھەرودھا پىيازى خوا بكات بە گالتەپىكراو، (حُزُوءًا) مَضْرُوءًا  
بە آي: مەزۇا بە، (حُزُوءًا) چاوك (مَضْرُوءًا)، يانى: گالتەپىكراو، بەلام بە مانای بەركار  
(مَفْعُولٌ بِهِ)، (مەزۇا بە)، گالتەپىكراو، يانى: لە نەجامى ئەو قسە خافلىنەرەدا كە  
دەيكړى و خەلكى پى لە پى خوا لا دەدات، سەرەنجامیش خەلك بە ھوى كارتىكراو پىيان  
بەو قسە خافلىنەرەبە، گالتە بە ئايىنى خوا ﷻ دەكەن.

(۴) - ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ عَذَابُ مُهِينٍ﴾، ئا ئەوانە ئازارنىكى پىسواكەريان ھەيە.

چۈنكى ھەمىشە سزا بە گۆنرەدى كىردارە (الجزء من جنس العمل)، ئەوانەش ئەو قىسە خاقلېنەرەيە دەكرن، بۆ ئەودى خەلك لە پىي خوا لایدەن و، خەلك گالئە بە ئايىنى خوا بىكات، خىواي پەرۋەردگارىش لە شىۋەدى كىردەۋەكەي خىۋان، سزايان دەدات و ئازارو سزايەكى پىسواكەرو زەبوونكەريان بۆ دادەنئى، چۈنكى (مُهِين، أَي: مُذِلُّ أَوْ مُخْزٍ) زەبوونكەرو سەرشۆپرکەر.

ئىنجا لەسەر باسكىردنى سىفەتەكانى ئەو جۆرە كەسە بەردەوام دەبئى:

(۵) - ﴿وَإِذَا نَادَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّا وَكَلْنَا مُسْكَرًا كَأَنَّ لَا يَسْمَعُهَا﴾، كاتىك ئايەتەكانى ئېمەي بەسەردا بخوتېرئەۋە، خۆ بەزلىكرانە پشت ھەلدەكات، ۋەك ھەر نەبىستىن، (وَلَا: پىشتى تىكىرد، (مُسْكَرًا)، لە ھالىكىدا كە خۆ بەزلىكربوو، ﴿كَأَنَّ لَا يَسْمَعُهَا﴾، ۋەك ئەو ئايەتەكانى ھەر نەبىستىن.

(۶) - ﴿كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا﴾، ۋەك لە دوو گۆتتەكانىدا قورسايى ھەبئى، ياخود: ۋەك دوو گۆتتەكانى كەپ بن، كەپريان تېدا ھەبئى، (وَقْرًا أَي: ثَقْلًا أَوْ صَمًّا) وقر: قورسايى يان كەپى، (أُذُنَيْهِ) خوتندراۋىشەتەۋە: (أُذُنَيْهِ).

كە پىشتى دەفەرموئى: ﴿كَأَنَّ لَا يَسْمَعُهَا﴾، ۋەك ئەو ئايەتەكانى ھەر نەبىستىن، دوايى دەفەرموئى: ﴿كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا﴾، ۋەك لە دوو گۆتتەكانىدا قورسايى ياخود: كەپى ھەبئى، ئەمە بۆيە دووبارە كراۋەتەۋە، يانى: زۆر زۆر نەبىست و كەمتەرخەمە، بەرانبەر بە ئايەتەكانى خوا.

(۷) - ﴿فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾، ئىنجا موژدەي پىندە بە ئازارنىكى بە تىش و ژان، پىشتى فرمىۋى: ئەوانە سزايەكى پىسواكەريان ھەيە، دوايى دەفەرموئى: موژدەي پىندە بە ئازارنىكى بە تىش، ھى پىشتى سزاي پىسواكەر بوو، سزا پىسواكەرەكە لە بەرانبەر ئەۋەدايە كە خەلك لە پىي خوا لادەدات و، قىسەي خاقلېنەر دەكرئى، بۆ ئەۋەي گالئە بە ئايىنى خوا



بکات، ئەم سزای تازاری بە تیشەش، لە بەرانبەر ئەوەدا بە لە بەرانبەر ئایەتەکانی خوادا  
نەبێستە، خو بەزەلگەر، بۆیە موژدە ی پێبە بە تازاریکی بە تیش، موژدەش دیارە بۆ شتی  
باشە، بەلام ئەمە لێردا بە توانج و تەوسەوێه.

## کورتە باسێک لە بارە ی چەمک و واتای: ﴿لَهُوَ الْحَدِيثُ﴾ دەو:

﴿لَهُوَ الْحَدِيثُ﴾، یانی: (الْحَدِيثُ الْمُلْهِي)، قسە یەکی خافێنەر، سەرقالکەر.

تیمە هەولە دەین لە حەوت خالان دا ئەو ی کە بە راستی دەزانین لە  
بارە ی ئەم وشە قورئانییە، بێتین و بیخەینە روو، لەبەر ئەو ی کە تەفسیرەکاندا  
مشتومر ی زۆر هە یە لە نێوان زانایان دا، زۆرێک لەوانە ی گۆرانی و مۆسیقا بە  
گشتی بە قەدەغەو حەرام دادەنێن، پشتیان بەم وشە قورئانییە بەستو، لەو  
ئایەتە قورئانییەدا، بۆیە تیمە بە پتوێستی دەزانین، تیشکیکی باشی بخەینە سەر:

۱- لە هۆی هاتنە خوارەو ی ئایەتەکانی شەش و حەوتدا خستمانە روو، کە هیچ کام لەو  
دەقەنە ی باسی (النَّضْرُ بْنُ الْحَارِثِ) و (الْقِيَّات) و (الْمُعْنِيَّات) دەکەن لە رووی سەنەدەو  
راست نین، یان: هەلبەستراون، یان بێهێزن، یان زۆر بێهێزن، کە دیارە دەقیکیش بێهێز بێ،  
یان زۆر بێهێز بێ، یان هەلبەستراو بێ، بە تەنکید شایستە ی ئەو نە یە پشتی پێ ببەستری  
بۆ هەلبێنجانی حوکمێک دەر بارە ی حەلایی یان حەپامیی شتێک، چونکە زۆر بە ی زانایان  
دەلێن: هەر حوکمێک کە ئەو شتە حەلآلە، یان ئەو شتە حەرامە، بە تایبەتی بۆ حەپام،  
دەبێ بەلگە کە ی زۆر بەهێز بێ لە رووی سەنەدەو و دلتیاکەر بێ، ئەگەر نا ئەو کەسە ی  
بە پشت بەستن بە دەقیک کە بێهێزە، یاخود راستیە کە ی ساغ نەبوو تەو، شتێک  
قەدەغە دەکات، دەچێتە بەر حوکمی ئەو ئایەتە موبارە کە ی دەفەر موی: ﴿وَلَا  
تَقُولُوا لِمَا نَصَبُ الْاِسْنُكُمْ اَلْكُذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ  
اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يَفْلِحُوْنَ﴾ (النحل، ١١٣) هەر وەها بەو کە زمانتان بە

درۆ دەلێن، هەر لە خۆتانەوه مەلێن: ئەوه هەڵاڵەو ئەوه هەرامە، تاکو درۆ بە ناوی خواوه هەلبەستن، ئەوانەی درۆ بە ناوی خواوه هەڵدەبەستن سەرفرازانن.

٢- لە هەر کام لە (ابن عباس) و (ابن مسعود) هوه (خوا لێیان رازی بێ) هاتوه که: ﴿لَهُوَ الْحَدِيثُ﴾، [قەسەى خافڵینەرايان بە (الغناء) یاخود (الغناء وَنَحْوَهُ)، گۆرانی و شیوهی وی لێکداوەتەوه، ئنجا من دانیام که ئەو دوو زاناو پسپۆڕی قوڕنان و شەریعت مەبەستیان ئەوه بووه که چەمکی: ﴿لَهُوَ الْحَدِيثُ﴾، گۆرانییش دەگرتەوه، نەک بلێن مەبەست لە: ﴿لَهُوَ الْحَدِيثُ﴾، تەنیا گۆرانییه، هیچ گومانم لەوهدا نیه، چونکه خوا ﷻ دەیتوانی بفرموی: (وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي الْغَنَاءَ)، بەلام فرموویەتی: ﴿لَهُوَ الْحَدِيثُ﴾، واتە: قەسەى خافڵینەر، که ئەوکاتە گۆرانییش دەگرتەوه، حیکایەت گێڕانەوهش دەگرتەوهو، زۆر شتی دیکەش دەگرتەوه، که ئیستا هەیهو کاتی خۆی نەبووه، بۆ وێنە: شانۆگەری و فیلم و، ئەو قەسو باسانەى که لە ئەنتەرنێت دا دەکرێن، لە تۆرە کۆمەڵایەتییهکان دا، ئیستا لەم رۆژگارەدا لە هەموو کاتێک باشت، لە چەمک و واتای قەسەى خافڵینەرو قەسەى پووچ و بێ نامانج حالی دەبین، ئە نەجامی بەرهو پێشچوونی تەکنۆلۆجیای مەعلووماتی و، ئەنتەرنێت و تۆرە کۆمەڵایەتییهکاندا.

٣- وشەى (لَهُوَ)، لە سوننەت و لە زمانى عەرەبییشدا، بە هەر جۆرە خافلان و کات بەسەربردنیکی خۆش دەگوترێ، لە قەسو لە کردەوه، با چەند بەلگەیهک لەو بارەوه بێنین:

أ- وشەى (لَهُوَ) لە سوننەت دا:

یەکهەم: (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّهَا زُفَّتْ امْرَأَةً إِلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «يَا عَائِشَةُ! مَا كَانَ مَعَكُمْ مِنْ لَهْوٍ؟ فَإِنَّ الْأَنْصَارَ يُعْجِبُهُمُ اللَّهْوُ»)، (أخرجه البخاري: ٤٨٦٧).

واتە: عایشە دایکی برواداران (خوا لێی رازی بێ) ئافەرەتێکی بۆ پیاویک لە ئەنصارپیەکان برد (پیاویک لە پشتیوانەکان، بۆیان گواستۆتەوه)، پێغمەبەر ﷺ فرموی: ئەى عایشە! نایا (لَهُوَ) تان پێ نەبوو؟ چونکه پشتیوانەکان حەز لە (لَهُوَ) دەکەن.

(لېھو) ش لە فەپھەنگەكانى زمان دا - وەك دواى باسىدەكەين - يانى: گۆرانىي، دەف، تەپل ... ھتد، (لېھو) ئەوانە ھەموويان دەگرێتەو.

دووھەم: پىغەمبەر ﷺ: {قُضِيَ مَآبَيْنَ الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ، ضَرْبُ الدُّفِّ وَالصُّوْتِ فِي النُّكَاحِ}، {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١٥٤٨٩، وَالتِّرْمِذِيُّ: ١٠٨٨، وَقَالَ: حَسَنٌ، وَالنَّسَائِيُّ: ٣٣٦٩، وَابْنُ مَاجَةٍ: ١٨٩٦، وَالطَّبْرَانِيُّ: ٥٤٢، وَالحَاكِمُ: ٢٧٥٠، وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ}.

واتە: لێك جياكەرەوێى ھەلآل و ھەرام، بریتیە لە لێدانى دەف و لە دەنگ، لە کاتى ھاوسەرگريیدا، دەنگ واتە: گۆرانىي و، دەفیش، كە لە ھەرەبىي (دُف) ھو بە كوردیي (دەف) ناشرکرایە.

سێھەم: پىغەمبەر ﷺ: {كُلُّ شَيْءٍ يَلْهُو بِهِ الرُّجُلُ بَاطِلٌ، إِلَّا رَمْيَ الرَّجُلِ بِقَوْسِهِ، أَوْ تَأْدِيبَهُ فَرْسَهُ، أَوْ مُلَاعَبَتَهُ امْرَأَتَهُ، فَإِنَّهُمْ مِنَ الْحَقِّ} {أَخْرَجَهُ الطَّيَالِسِيُّ: ١٠٠٦، ١٠٠٧، وَأَحْمَدُ: ١٧٣٣٨، وَالتِّرْمِذِيُّ: ١٦٣٧، وَابْنُ مَاجَةٍ: ٢٨١١، وَالحَاكِمُ: ٢٤٦٧، وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ}.

واتە: ھەر (لېھو) ئێك كە مەرووف پێي دەخافلن، پووچە، جگە لە سى شتان: كە تىرو كەوانەكەي بەكاردێنن بۆ تىرەندازیي (بۆ ئەوێى دەستى راست بى)، یان كە مەشق بە ئەسپەكەي دەكات، یان كە لەگەڵ مأل و خیزانی خۆیدا گەمەو یاریي دەكات، (ئەو سێھە ھەرچەندە خافلانن)، بەلام ھەقن (واتە: پاداشتیان لەسەرە).

چوارەم: پىغەمبەر ﷺ: {سَتَلْفَعُ عَلَيْكُمْ أَرْضُونَ وَيَكْفِيكُمْ اللَّهُ، فَلَا يَعْجُزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَلْهُوَ بَأْسِهِمْ}، {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١٧٤٦٩، وَمُسْلِمٌ: ١٩١٨}.

واتە: سەر زەمیناتیكتان دەكەوێى دەست (نازادیان دەكەن)و، خواش ﷻ یارمەتیان دەدات (دوژمندان لە كوژ دەكاتەو)، با یەكێك لە ئێو دەستەپاچە نەبێ كە بە تىرەكانى خافلان (یاریي) بكات، واتە: تیران بەواو و تىرەندازیي بكات، كە ئەو ناوێ لێناوێ (لېھو).

ب - وشەى (لەو) لە پرووی زمانى عەرەبىيەو:

أ- (الجَوْهَرِي): گوتوویەتی: (اللَّهُو: اللَّعِبُ)<sup>(١)</sup>، واتە: (لەو)، یانی: یاریی.

ب- (ابْنُ الْفَارَس): گوتوویەتی: (كُلُّ شَيْءٍ شَغَلَكَ عَنْ شَيْءٍ، فَقَدْ أَلْهَاكَ)<sup>(٢)</sup>، واتە: ھەرشتیک تۆ بێ ئاگا بکات و سەرقات بکات، بتخافلێتی لە شتیک، ئەو ە بۆ تۆ بوودتە خافلێتەر (لەو).

ج- (الْخَلِيلُ بْنُ أَحْمَدَ الْفَرَاهِيدِي): گوتوویەتی: (اللَّهُو مَا شَغَلَكَ مِنْ هَوًى وَطَرَبٍ)<sup>(٣)</sup>، واتە: (لەو) ھەر شتیکە کە تۆ سەرقاتبکات لە شتیک، لە ئارەزوو و دەنگی خوێنی ئینسان جوولێتەر.

کەواتە: ھەم لە پرووی دەقەکانی سوننەتەو، ھەم لە پرووی زمانى عەرەبىيەو، بۆمان دەرکەوت، کە (لەو) ھەر شتیکە مرووف بخافلێتی، ھەرشتیکە مرووف سەرقاتبکات، ئنجا چ پاداشتی لە بەرانبەردا ھەبێ، وەک مەشکردنی مرووف بە نەسپەکەى، کە ئیستا سەبارەو تەیارەو ئەوانە شوینی دەرگرنەو، یاخود یاریکردن بە تیرەکان، تیرو کەوانەکەى، کە ئیستا تەفەنگ و ھەموو جورە چەکەکان کە سەربازەکان مەشقیان لەسەر دەکەن، شوینی دەرگرنەو، یاخود یاریی و گەمە بکات لەگەڵ مآل و خێزانی دا.

٤- مەسەلەى (لەو) بە گشتی و گۆرائی (غناء) بە تابیەت، لەم پۆژگاردە زێدەپۆی و لادانی زۆری تێدا کرۆ، کاتی خوێشى ھەر لەبەر ئەو بوو، زانایان پێی ھەستیار بوون و نامێرەکانیان ناو ناو: (عَادَةُ أَهْلِ الْمُجُونِ)، نەریتی خەلکی بێ بەندو بار، یان گوتوویانە: فَلَانٌ نَامِيرُهُ فَلَانٌ نَامِيرُهُ فَلَانٌ نَامِيرُهُ، ھەرپامە بەکاربھێتێ، لەبەر ئەو ە گوتوویانە: ئەو ە عادت و نەریتی خەلکی بێ بەندو بارە، ئەو نامێرانە بەکاربھێتێ، ئەک لەبەر خودی خوێان، بەلکو لەبەر ئەو ە عادتى خەلکی خراپە، واتە: ئەگەرنا ئە نەصلدا پەواو موباحن، بەلام لەبەر ئەو ە بە دەست خەلکی خراپەو بوون، بۆ ئامانجی خراپ و، لە شوینی خراپدا بەکارھێزلوون، زیاتر لەبەر ئەو بەشیک لە زانایان پێیان ھەستیار بوون.

(١) القاموس المحيط: ج٦، ص ٢٤٨٧.

(٢) مُعْجَمُ مَقَابِيسِ اللُّغَةِ: ج٥، ص ٤١٣.

(٣) الْبَارِعُ فِي اللُّغَةِ، لِأَيِّ عَلِيٍّ إِسْمَاعِيلَ بْنِ الْقَاسِمِ الْقَالِي الْبَغْدَادِي ص ١١٣.

۵- نَیمه له کتیبی: (سروودو مؤسیقاو چهند بابہ تیکی هونهری له بهر پُوشنابی قورنان و سونهندا)<sup>(۱)</sup>، له بهشی سیئهمدا: [گُورانی و سروودو مؤسیقا]، باسیکی تیرو تهسهلمان لهو بارهوه کردوه، له کُوتابی دا به ناوونیشانی: [پوختهی قسان له بارهی حوکی گُورانی و سروودو مؤسیقاوه]، نهوهم گوتوه که تیتسا دهیخه مه روو:

گوتوو مه: خوئنه ری به پِریز!

خوای کار به جی شتی هَلَلِی به دوو شیوه پروونکردوتهوه:

۱- به کورتبی (إجمالاً) نهویش له سۆنگهی ئهوهوه که ناکرێ سهرجهه جوُرو تاکهکانی شته هَلَلِی کان، که یه کجار زۆرو زهوهندن، سهر ژمیر بکرین، به لَام به گشتی خوا پایگه یاندوه که ههرچی له ناسمانه کان و زهوییدا، بۆ بندهکانی پام و دهسته مۆ کردوه، وهک فهرموویهتی: ﴿وَسَخَّرْ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ (۱۳) هَلَلِی، واته: ههرچی له ناسمانه کان و له زهوییدا ههیه، له لایهن خۆیموه بۆ تێوهی دهسته مۆ پامکردوه، (ئهوه جوُری یه که می پروونکردنهوهی شتی هَلَلِی).

۲- به درزیی (تفصیلاً) که بریتیه له باسکردنی چهند نمونهیهک، تاکو چاکه و نیعمهتی خۆی به سهر بندهکانیهوه دهربخات، بۆ نمونه، خوا ده فهرمووی: ﴿الْيَوْمَ أَجِلُّ لَكُمُ الْعَذَابُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ جُلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ جُلٌّ لَّهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفَحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَن يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (۱۵) هَلَلِی، المائدة.

واته: نه مۆ ههرچی پاک و چاکه بۆتان هَلَلِی کراوه، ههر وهه خواردن (سهر براری) ئهوانهی کتیبیان دراوه تی بۆتان هَلَلِی، خواردن (سهر براری) تێوهش بۆ ئهوان هَلَلِی، ههر وهه نافره تانی داو تپاک له بهواداران و نافره تانی داو تپاک لهوانهی له پێش تێوه دا کتیبیان دراوه تی، بۆ تێوه هَلَلِی، (که هاوسه گریریان له گه لدا بکهن)، ههر کات کر تیه کان (پاداشت و ماریهیهکان) تان دانن....

ئەو بە نىسبەت ھەلّالەوہ خوا ﷻ جارى وایە بە کورتیی و بە گشتی  
باسکردوو، جارى واش ھە یە چۆتە نیو وردەکارییە کان و ھەندى نموونەى  
باسکردوون، بە لām خواى زاناو شاردزا ﷻ شتى ھەرَامى بە دريژيى خستوتە  
پوو، ئەک بە کورتیی، بە لکو بە سەرچەم تاکەکانیەوہ، وەک فەرموویەتی: ﴿ وَنَدَّ  
فَصَلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرَّرْتُمْ اِلَيْهِ ﴾ (١٣٨) الأنعام، واتە: خوا ھەرچی لیى  
قەدەغە کردوون، بە وردیی و بە پوونیى بۆی باسکردوون، مەگەر ئەوہى بۆی  
ناچاربن، ئەوہى بۆی ناچاربن، لە کاتى تێگیران و سەرتێوەستاندا، با لە ئەسل  
دا ھەر امیش بیت، پۆتان رەوا دەیت.

لهو باروده نهم فرموده يش هاتوه: {عَنْ أَبِي الدُّدَايِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا أَحَلَّ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ فَهُوَ حَلَالٌ، وَمَا حَرَّمَ فَهُوَ حَرَامٌ، وَمَا سَكَتَ عَنْهُ فَهُوَ عَافِيَةٌ، فَاقْبَلُوا مِنَ اللَّهِ الْعَافِيَةَ، فَإِنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُنْ نَسِيًّا»، لَمْ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ (مريم: ١١) (أخرجه الحاكم: ٣٤٧٧، وقال: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ وَلَمْ يُغَرِّجَاهُ، وَوَافَقَهُ الذَّهَبِيُّ).

واته: نه‌بوو دده‌پدا، ﷺ ده‌گپړته‌وه: پټغه‌مه‌ر ﷺ فەرمووېه‌تى: ه‌ر شتي‌ک  
که‌ خوا له‌ کتبيي‌ خویدا حه‌لآلی‌ کړدې، حه‌لآله‌و، ه‌ر شتي‌کيش‌ که‌ قه‌ده‌غ‌ه‌ی  
کړدې، قه‌ده‌غ‌ه‌ی‌و، ه‌ر شتي‌ک لتي‌ بى‌ دهن‌گ بوو بى‌، نه‌وه‌ په‌وايه‌، ئنجا  
نه‌وه‌ی‌ خوا بو‌ی‌ په‌وا کړدوون، لتي‌ وږه‌گرڼ، چونکه‌ نا‌گوونجى‌ خوا هيچ‌ شتي‌کي  
له‌ ياد‌ بچي‌، پاشان‌ نه‌م‌ ثايه‌ت‌ه‌ی‌ خوینده‌وه: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ (٦٦) ﷻ مريم،  
(واته: په‌روه‌ر‌دگار‌ت ه‌ر‌گيز‌ شتي‌ له‌ ياد‌ نا‌جى).

## ئىستاش دىنە سەر ئەنجامگىرى:

ھەر كام لە گۆرانىي و نامىردكانى مۇسقىا، پىش ئىسلام ھەبوون، كاتىك ئىسلامىش ھاتودە شەرىعت ھاتۆتە خوارى، ھەرچەندە بە پرونىي و بە درىزى باسى تىكراي قەدەغە كراوہ كانى كردو، بەلام باسى قەدەغە بوونى گۆرانىي و مۇسقىا نەكردو، ئەوہ قورئان لەبەر دەستماندايو، ئەوہ سوننەت و رىبازى پىغەمبەرىش ﷺ.

ھەلبەتە من لەو كىتەدا [چەند بابەتتىكى ھونەرى ...]، باسى ھەندىك دەقم كردوہ كە زانايان كردوويناىن بە بەلگە، ھەندىك ئايەت و، ھەندىك دەقى سوننەت لەسەر: بە گشتىي قەدەغە بوونى گۆرانىي و نامىردكانى مۇسقىا، بەلام پرونمان كردۆتەوہ كە لە راستىدا ئايەتەكان ئەوہ ناگەيەنن و، فەرمایشتەكانى پىغەمبەرىش ﷺ، يان لە پروى سەنەدەوہ راست نىن، يان لە پروى ئىوہرۆكەوہ، پىغەمبەر ﷺ مەبەستى پىتى شىتىكى دىكە بوو، بۆيە وەك پوختەي راي خۆمان لەو بارەوہ دەلىين:

بناغەو ئىوہرۆكى گۆرانىي و مۇسقىا دەنگى خۆشە، دەنگى خۆشىش نىعمەتتىكى خوايە وەك سەرچەم شتە رەوا (مباح)ەكان و، لە ئەسلىدا رەوايە، بەلام دوايى بە پىتى ئەو چۆنىەتتەي پىتى بەكاردى، ئەو دەنگە خۆشە، چ ھى بەشەر بى، چ ھى بالئەندەبى، چ ھى نامىردەكان بى، بەگۆتەردى ئەو ئامانجەي بۆي بەكاردى و، بە پىتى ئەو چۆنىەتتەي بۆي بەكاردى، ھوكمى ديارىي دەكرى، ئەگەر بە چۆنىەتتەكى رەواو شەرىعى بەكاربى، ئنجا تەماشاي ئەو ئامانج و مەبەستە دەكەين كە بۆي بەكاردى:

۱- ئەگەر پىويست بوو، وەك قورئان خويندىنى فەرزو، ھاندانى خەلك بۆ جەنگ و جىھاد لە كاتى پىويست بوونىدا، ئەوہ پىويستەو، قورئانىش بە دەنگى خۆش دەخوئىرى و، پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: (اَيَسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَتَغَنَّ بِالْقُرْآنِ)، (أَخْرَجَ البخاري: ۷۰۸۹، وأبو داود: ۱۴۶۹، وغيرهما)، واتە: ھەر كەس دەنگى بە قورئان نەلار ئىتتەوہ، لە ئىمە نيە.

۲- ئەگەر ئامانچ و مەبەستەكە پەسند بوو، بۇ ئىمۇنە: خۇشخالىي دەربىن لە پۇژى جەژنداو، لە كاتى زەماوهنداو، هاندانى خەلك بۇ كارىكى چاك، ئەوئە ئەو ددنگە خۇشە چ ھى مرقۇف بىن، چ ھى ئامىرەكان بىن، بەكارھىتئانى بە پەسند (مُستَعَب) دادەنرى، مادام ئەو ئامانجەھى بۇي بەكاردى، وابى.

۳- بەلام ئەگەر ئامانچ و مەبەستەكە، شىكى خراپ و قەدەغە بوو، بۇ ئىمۇنە: هاندانى خەلك بۇ قەسادو بىن بەندو بارىي و پىداھەلگوتن و مەدحكردى خەلكى ستمكار، ئەوئە بىگومان ئامرازەكەش قەدەغەيە.

۴- ئەگەر بۇ ئامانچ و مەبەستىكى ئاپەسند (مَكْرُوه) بەكار بىن، بۇ ئىمۇنە: گوتنى قسەو شىعري ئاپەسندو، هاندانى خەلك بۇ شتى ئاپەسند، ئەوئە بەكارھىتئانى ئەو ئامرازەش ئاپەسندە.

۵- ئەگەر ئەو ئامانچ و مەبەستەكە ددنگى خۇش و گۇرانىي و مۇسقىاي بۇ ددكرىتە ھۆكارو ئامراز، ھىچ كام لەو چوار ھالەتەي نەبن كە باسماىكردن، ھىچ كام لەو چوار ھوكمە شەرىئەش (پىويستبوون، پەسندبوون، قەدەغەبوون، ئاپەسندبوون)ى بەسەردا نەچەسپن، ئەوئە ھەر لەسەر ھالەتى ئەصلىي خۇي، كە پەوايىە ماوئەتەوئە.

كەواتە: گۇرانىي و مۇسقىا لە ئەصلا وەك ددنگ و سەداي خۇش، ھەلأل و زەلألە، بەلام دوايى بە گوزرەي نىوئەپۇكىان و، چۇنىەتىي و ئامانجى بەكارھىترانىان، ھوكمەكەيان ددگۇرۇ، وەك (الْعِزُّ بْنُ عَبْدِ السَّلَام) لە كىتئىي (قَوَاعِدُ الْأَحْكَامِ فِي مَصَالِحِ الْأَنْام) لە ژىر ناوونىشانى: (حَاسَةُ السَّمْعِ وَمَا يَتَعَلَّقُ بِهَا مِنَ الْأَحْكَامِ الْخَفِيسَةِ)دا<sup>(۱)</sup>، گوتوويەتى: گوتى راكرتن لە ددنگ و سەدايەكان بە گشتىي پىنج ھوكمە شەرىئەكانى بەسەردا ددچەسپن، ئەگەر ئامانجەكە واجب بىن، واجبە، سوننەت بىن، سوننەتە، پەوا بىن، پەوايە، ئاپەسند بىن، ئاپەسندە، قەدەغە بىن، قەدەغەيە.



ھەلبەتتە ئىمە لەو كىتپەدا كە نامازەم پىدا: (سروودو مۇسقىقاو چەند بابە تىكى ھونەرىي لەبەر رۆشنایى قورئان و سوننەتدا)، بە تەفصیل باسمرکدودو، قسەى ئەوانەم ھىتاو كە دەلئىن: بە گشتىي گۇرانىي و مۇسقىقا ھەرامن، ھەروەك قسەى ئەوانەشم ھىتاو كە دەلئىن: بە گشتىي ھەموو جۇرەكانى گۇرانىي و بە كارھىتانى نامىرەكانى مۇسقىقا ھەلألن، ئەوانەم ھەموو بەرپەرچ داوۋەتەو، خەتى ئىوۋەراست ئەوۋەيە كە دەگونجىن دەنگى خۇش چ ھى مروۇف، چ ھى نامىرەكان، بۇ مەبەستى چاك بەكاربى، دەشگونجىن بۇ مەبەستى خراپ بەكاربى، ئىجا بە پىي جۇرى بەكارھىتانى، ئەو نامانجەى بۇى بەكاردى، ئەو شوتەى تىيدا بەكاردى حوكمەكەى دەگۇرى.

۶- فراوانىي و كراوودو گونجاو پىشاندانى ئىسلام گرنكە:

لیرەدا قسەيەكى (القشیری) دینم: (قَالَ الْقَشِيرِي: ضُرِبَ بَيْنَ يَدَيِ النَّبِيِّ يَوْمَ دَخَلَ الْمَدِينَةَ، فَهَمَّ أَبُو بَكْرٍ بِالزَّجْرِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: دَعْنُ يَا أَبَا بَكْرٍ حَتَّى تَعْلَمَ الْيَهُودُ أَنَّ دِينَنَا فَسِيحٌ، فَكُنْ يَضْرِبُنْ وَيَقُولُنْ: نَحْنُ بَنَاتُ النَّجَارِ يَأْخُبُ ذَا مُحَمَّدًا مِنْ جَارٍ)، (أخرجه البخاري: ۹۵۲، ومسلم: ۸۹۲، وابن حبان: ۵۸۷۷) قوشەيرى دەلئى: (لە بەردەمى پىغەمبەر ﷺ كاتىك كە چوودە مەدینە دەف لیدرا [كۆمەلە ئافرەتلىك] ئەبوو بەكر (خوالئى پارزى بى) وىستى تىيان بخورپ و بیدەنگيان بكات، پىغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەى ئەبوو بەكر! لىيانگەرپ، با جوولەكەكان بزانن ئایىنى ئىمە فراوانە، ئىجا ئافرەتەكان دەفیان لیدەداو دەيانگوت:

ئىمە كچانى بەنوو نەججارپن، دراوسىي موحەممەد ﷺ چەند خۇشە!

لەو بارەوودە دەقى دىكەش زۆرن، كە من لەو كىتپەدا ھىتاومن، كە لە صەحىحى بوخارىي و موسلىم داو، لە سەرچاودەكانى دىكەى سوننەت ھاتوون، بۇ نمونە:

يەككىيان ئەۋەپە كە ئافرەتتە، كە پىغەمبەر ﷺ لە سەفەرەك گەراپۋە، ھاتە خزمەت پىغەمبەر ﷺ و گوتى: نەي پىغەمبەرى خوا ﷻ! نەزرم كىردۈە نەگەر تۆ بە سەلامەتتى گەراپەۋە، دەف لىدەم و گۆرانىيى بلىتم، ئەۋىش فەرمىۋى: {إِنْ كُنْتَ نَذَرْتَ فَأَقْعَلِي وَإِلَّا فَلَا} <sup>(۱)</sup>، نەگەر نەزرت كىردۈە، بىكە، نەگەرنا، مەيكە.

دىارە سروودو گۆرانىيەكانى ئەۋانىش، ھەر ئەو شىعرانە بوون كە شاعىرەكانيان گوتۇۋيانن.

۷- بوونى راجىيى لەو مەسەلەيەدا، بەلگەي نەبوونى دەقى پوون و دىارىيەكەرە:

ھەر كات دەقتە ھەبى كە بابەتتە يەكلایى بكانەۋە ھەلىپى، راجىيى لە ئىو زاناياندا پەيدا نابى، ئىجا لە راستىدا ۋەك پىشتىش تاماژەيەكم پىدا: زانايان كە ھەستىارىيان پەيدا بوۋە بەرانبەر بە تامپىرەكانى گۆرانىيى گوتن و تامپىرەكانى مۇسقا، زياتر لەبەر ئەۋە بوۋە كە ئەو ئىنگەيەي ئەۋانى تىدا بوون، زياتر خەلكى خراپ و بىن بەندو بار ئەو تامپىرەكان بەكارھىتاون، بۇ تامانجى خراپ و بۇ گۆرانىيى خراپ و، بۇ مەبەستى خراپ و، بە چۆنەتتى خراپ و ناشەرىي، بۆيە ھەستىارىيان بەرانبەر پەيدا كىردوون، ئەگەرنا ناگونجى دەنگى خۇش ھەر لەبەر ئەۋەي دەنگى خۇشە، ھەپام بى، چونكە خوا كە دەفەرمىۋى: ھەرچى لە تاسمانەكان و زەۋىدىيە، بۇ ئىۋەي دروستكىردۈە ۋەخساندۈە، كە ئىۋە لىيان بەھرەمەندىن، يەككە لەو شتانەي كە خەلك لىيان بەھرەمەندىن، دەنگى خۇشە، شتى جوانە، شتى خۇشە، خوا بە كشتىي دەفەرمىۋى: {قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي

(۱) (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَرْزَنْدَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: رَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ بَعْضِ مَغَازِيهِ فَبَجَاءَتْ جَارِيَةٌ سَوْدَاءُ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي كُنْتُ نَذَرْتُ أَنْ زِدَكَ اللَّهُ تَعَالَى سَالِمًا أَنْ أَضْرَبَ عَلَى رَأْسِكَ بِالْذُّفِّ، فَقَالَ: إِنْ كُنْتَ نَذَرْتَ فَأَقْعَلِي، وَإِلَّا فَلَا. قَالَتُ إِنِّي كُنْتُ نَذَرْتُ، قَالَ: فَقَعَدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَضَرَبَتْ بِالْذُّفِّ) أخرجه الترمذي: ۳۶۹۰، وأحمد: ۲۳۰۶۱، تعليق شعيب الأرناؤوط:

إسناده قوي.

أَخْرَجَ لِيَأْذَنَهُ وَالطَّيِّبَتِ مِنَ الرِّزْقِ ﴿٣٣﴾ الْأَعْرَافِ، بَلَى: كى ئەو جوانىيەى كە خوا  
بۇ بەندەكانى ھىناۋىيەتە دى، قەدەغەى كىردوھو، كى بۆيۈھ خوش و بەتامەكانى  
قەدەغە كىردوون؟!

ۋائە: خوا شتەكانى بەگشتىي بۇ مەۋفەكانى خولقاندوون، بەلام گىرىگ  
ئەۋەيە بەو شېۋەيە بەكارىيىن، كە لە چۈرچىۋەى شەرىعەتدايەو بۇ ئامانجى  
شەرىعى و پەۋا بەكارىيىن و، بۇ ھاندانى خەلك بۇ چاكەكارىيى، ياخود لانى كەم  
بۇ خافلانكى پەۋا (مباح) بەكارىيىن، كات بەسەربىردىكى پەۋا، نەك بۇ ھاندانى  
خەلك بەرەو گوناخو تاۋان و، بەرەو زولم و ستەم و بەرەو خراپەو شتى قەدەغە.

مه سه له ی سٚیه م:

بروادرانی کردار چاک، به هه شته پر نازو نیعمه ته کانیا ن هه ن، به هه میسه یی  
تییاندا ده میننه وه، نه وه به ٚینی چه سپاوی خوایه:

خوا ده فره موی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ﴾ ١  
فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

شیگردنه وی ٚه م، دوو ٚایه ته، له چوار برگه دا:

١- ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ﴾، واته: به دٚنیای نه وانیه  
بروایان هیئاوه و کرده وه باشه کانیا ن نه جامداون، باخ و بیستانه پر نازو نیعمه ته کانیا ن  
هه ن.

بروایان هیئاوه، واته: به هه موو نهو شتانه ی پٚویسته بروایان پٚی به ٚترٚی،  
یانی: هه قیا ن ناسیوه، هه ق به چه م ک و واتای فراوان و راسته قینه ی، که له  
ٚیمان به خواو، ٚیمان به فریشته کان و، به کٚتبه کان و، به پٚغه مبه ران و،  
به پوژٚی دواپی و، به قه ده رو، ٚیمان به هه ققانه تیسی نهو شه ریه ته ی که  
موحه ممه د ﷻ له خواوه بو ی دابه زٚئراوه، له وه دا به رجه سته ده بی، ﴿وَعَمِلُوا  
الصَّالِحَاتِ﴾، یانی: به پٚی نهو هه ققه ش که تٚی گه یشتوون و وه ریا نگر توه و،  
له هه قٚ و دٚلیاندا چه سپاوه، مامه ٚه یان کرده، په فتاریان کرده، له هه موو  
بواره کانی تاکیی و خٚزانیی و کو مه ٚایه تیسی و سیاسیدا.

که ده فره موی: ﴿لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ﴾، واته: باخ و بیستانه پر نازو نیعمه ته کانیا ن  
بو هه ن، ٚیره که ده فره موی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ  
النَّعِيمِ﴾، له به رانه ر نه وانیه ی پٚشٚیدایه، که قسه ی خافٚتٚهر ده کرن، قسه ی  
خافٚتٚه ریش وه ک پٚشٚتریش باسما ن کرد: هه ر شٚتیکه خه ٚک بخافٚتٚنٚی و بی

ئاگايى بىكات، لە شىتەك كە پىۋىستە پىۋەي سەرگەرم بى، كە بە پاستىي لەم سەردەم و پۇڭگارى ئىمەدا، [قەسەي خاڧلىنەر] چەمك و واتايەكەي لە ھەموو پۇڭگارنىك باشتر بۇ تىمە بەرجەستەيە، كە برىتە لە ھەموو شتانەي كاتى خەلك دەكوژن، ئەو ھەموو ھۆكارانەي پەيداكارون بەھۆي ئەنتەرنىتەھە، ۋەك تۆرە كۆمەلەيە تىيەكان بەھۆي جۆرەكانيانەھە: واتس ئاب و فەيسبوك و ئىنستىگرام و تويتهرو... ھتد) كە زۆر لەوانە لە پى موبايلىشەھە بەكاردىن و، خەلكىكى زۆر كاتىكى زۆرى لى دەپراو تەمەنىكى زۆرى لى بە زايە دەچى، ئىجا بەرانبەر ئەو جۆرەكەسانەدا، كە بە پارەي خۇيان قەسەي خاڧلىنەر (لەو الحديث) دەكرن و تەمەنى خۇيان كە سەرمايەي بوونيانە، دەيسووتىن لە بەرانبەر ئەواندا، ئەو جۆرەكەسانە ھەن، كە پروايان ھىناۋە بە ھەموو ئەو شتانەي پىۋىستە پروايان پى بېنىرى و، كەردەھە باشەكانىش ئەنجام دەدەن، ئەوانە باخ و بىستانە پى نازو نىعمەتەكانيان ھەن.

۲- ﴿خَلِيلِينَ فِيهَا﴾، بە ھەمىشەيى تىياندا دەمىننەھە، بى كۆتايى و پرانەھە.

۳- ﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾، بەلىنى راست و چەسپاۋى خوايە.

﴿وَعَدَهُمُ اللَّهُ وَغَدَا حَقًّا، لَا شَكَّ فِيهِ، وَلَا خِلَافَ لَهُ﴾، خوا بەلىنىكى راستى پىداون كە گومان و دوو دلىى تىدانىھە، پىچەوانەشى نىە كە بەلىنەكە دىتە دى.

۴- ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، خواش زالى كارزانە، بە دلىايى زالىتىي و بالا دەستىي خوا، ھەروھە كاربەجىتىي خوا، خوازيارى ئەوھەن، بەلىنى خۇي بەرىتە سەر.

لە سوورەتى (الكهف) دا خۋاي تاك و پاك دەفەرەمۆي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿٢٠﴾ خَلِيلِينَ فِيهَا لَا يَبْغَوْنَ عَنْهَا حَوْلًا ﴿٢١﴾﴾، واتە: بە دلىايى ئەوانەي پروايان ھىناۋە كەردەھە باشەكان ئەنجام دەدەن، باخەكانى (فەردەوس) يان بۇ دەكرىن بە شوئى دابەزىتران و شوئى ميواندارىي، تىياندا دەمىننەھە بە ھەمىشەيى، ئاۋاتىش ناخۋازن لىيان بچنە دەرى.

چونکہ ھەبە بیری کاتەو ھو بلی: ئەو تەمەنە نەبەر ھو بی کۆتاییە ئینسان،  
 ئایا بیزار نابێ تیدا؟ ئایا دەبی پتی خوش نەبی لەوی لا بچی و بچی بو  
 شوینیکی دیکە؟ بۆیە خوا دەفەر موی: ﴿لَا يَبْعُونَ عَنْهَا حَوْلًا﴾، چونکہ ئینسان لە  
 ھەر شتێک بیزار دەبی بو شتیکی دیکە، لەبەر ئەوەیە کە شتیکی لەو ھە چاکتر  
 یان خوشتر شک دەبات، بەلام ھەموو ئاواتەکانی مەرۆف لە بەھەشتدا دێنە دی،  
 پاشان لە بەھەشتدا ژیا نیکی وشک و رۆتینی نی، کە ئینسان بیزار بکات، بەلکو  
 خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾ (٧١) الزخروف،  
 ھەرچی نەفسەکان بیخوازن و چاوەکان لەزەتی لێکەن، تیدا ھەبە، کەواتە:  
 ھەرچی مەرۆف بیخوازی، سروشتی مەرۆف بیخوازی و مەرۆف ئارەزووی بکات،  
 لێتەتی.

مه سه له ی چواره م:

خوا ناسمانه کانی به کۆله گه نه بینراوه کان راگرتوون و، چیا به کانیشی کردوونه مایه ی له نگه رگرتن و نه جوولانی زهوی، ژياندارانی زوړیشی له زهویدا بلاو کردوونه وه، به ناوی له سهروه دابه زیندراویش، هر پرووه کیکی به رهمداری پروانده وه، په ستراوانی ساخته ی دیکه ش، هیچ کام له وانه یان پئ دروست ناکړین:

خوا ده فهرموئ: ﴿حَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ۖ وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَيَتَرَفَّعَ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ ۚ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ ۚ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م دوو ثایه ته، له هه شت برکه دا:

۱- ﴿حَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾، خوا ناسمانه کانی به کۆله کانتیک که یتوه نایابینن، دروست کردوون.

له سووږه تی (الرعد) دا ده فهرموئ: ﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾ (الرعد)، خوا نه و زاته یه که ناسمانه کانی به رز کردوونه وه به کۆله کانتیک که نایابینن، یا خود به بی کۆله که، که بیانینن، پشتریش نامه زمان پنداوه له تهفسیری سووږه تی (الرعد) داو، له و باره وه قسه مان کردوه که زانایان له باره ی ئه م پرسته یه وه: ﴿بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾، دوو رایان هه ن:

۱- خوا ناسمانه کانی دروست کردوون و به رز کردوونه وه به کۆله کانتیک، که نایابینن.

۲- یتوه ناسمانه کان ده بینن هیچ کۆله که یان نین.

ټیمه دوايي له خسته پرووی چهند سه رنجکدا، زیاتر تیشك ده خه ینه سه ر نهوه مه سه له یهو، قسه ی هه ندیک له زانایان لهو باره یه وه دټین.

(۲) ﴿وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوًىٰ أَنْ نَحْمَدَ بِكُمۡ﴾ هه روه ها (خوا)، چیا به کانی خستوونه ټیو زهوی و ټیفر ټداون، تاكو نه تانجوو ټینن.

﴿أَنْ نَحْمَدَ بِكُمۡ﴾، یانی: (كَرَاهَةً أَنْ نَحْمَدَ بِكُم)، له بهر پټناخو شېوونی نهوه كه بتانجوو ټینن، یاخود: (لأن لا نحمدهم)، بو نه وهی نه تانجوو ټینن، خوا چیا به کانی ټیفر ټداون، چیا قورسه كان تاكو زهوی له نگر بگرې، له سوږه تی (النحل) دا ده فهرموي: ﴿وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوًىٰ أَنْ نَحْمَدَ بِكُمۡ﴾ (النحل، هه ر هه مان ته عبیریش له وټدا هاتوه، كه ټیمه کانی خو ی له ته فسیری سوږه تی (النحل) دا، لهو باره وه قسه مان کردوه، واته: چیا به قورسه کانی خستوونه ټیو زهوی، بو نه وهی نه تانجوو ټینن ﴿أَنْ نَحْمَدَ بِكُمۡ﴾، یانی: (لأن لا نحمدهم)، تاكو نه تانجوو ټینن.

(ټمید) یانی: (ټمیل)، واته: مه یه لان بکات و بتانجوو ټینن و جوو له جوو له بکات له ژیر تاندا.

له رابردو وشدا چهند جارنك باس مان کردوه: چیا به كان، كه خوا ﷻ له سوږه تی (النبا) دا ده فهرموي: ﴿وَالْجِبَالُ أَوْتَادًا﴾ (النبا، چیا به كان مان کردوونه گولمېخ (سینگ)، زانایان ده ټین: هه ر چیا به كه چهنده ی به ده ره وه یه، له رتکاری ده ریاوه (۱۰ - ۱۵) هینده ی له ناخی زهوی دایه، بو وینه: چیا ی هیمالایا كه نیزیكه ی نو کیلومتر (۹ کم) به رزه، لووتكه ی ټیفریست به رزیه كه ی: (۸۹۶۴) مه تره، ده پازده (۱۰ - ۱۵) هینده شی به ناخی زهوی دایا چوه ته خواری، بو یه ټوگلی زهوی كه ټیمه له سه ری ده ژین، به هو ی نهو چیا یانه وه چینیکی به ردینی زور پتهو، به هو ی چیا به کانه وه پروکاری زهوی داگرتوه، كه ده ټیته هو ی نه وه ی ټوگلی زهوی پتهو بټ و، پټكه وه په یوه ست بټ و نه جوو ټن.



۳- ﴿وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ﴾، ھەرۋەھا (خۇا) لە ھەموو ژياندارىكى تىدا (لە زەۋى دا) بۆلۈكۈدۈتەۋە، لە ھەر ژياندارىك، يانى: لە ھەر شىئەك كە لەسەر زەۋى، دەپۋات، ھەم زىندەۋەرەن دەگىتەۋە، ھەم ئاۋەلەن، ھەم پەرەۋران، ھەم دېندان، ھەموو ئەۋانەي كە لەسەر زەۋى دەۋىن.

﴿بَثَّ﴾ يانى: (نَشَرَ) بۆلۈى كۈدۈتەۋە، (فِيهَا) پاناۋەكەي بۆ زەۋى دەچىتەۋە، چۈنكە پىشتىر باسى زەۋى كراۋە، بۆيە خۇا پاناۋى (ھا) بۆ ئەۋى دەباتەۋە، لەۋ زەۋىيەدا كە پىشتىر باسكرا، ھەموو ژياندارىكى بۆلۈكۈدۈتەۋە.

۴- ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، لە سەرتۈەش ئاۋمان دابەزانىدە.

وہك زۆرجاران باسما كۈدۈە ھەمىشە خۇا باسى ئاۋ دەكات كە دابەزانىدە، چۈنكە ئاۋ: باران و بەفرو تەرەزە، ھەرۋەھا ئاۋنگ و ھەلمى ئاۋىش دەگىتەۋە.

۵- ﴿فَأَنبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ﴾، ئىجا لە وىدا، پۈۋاندىمانە (بەھۋى ئەۋ ئاۋەۋە) لە ھەر پۈۋەكتىكى بەرھەمدار، (زۈج) بە ماناي (صنف) دى، لە ھەر جۆرىك، (گىرىم) يانى: (حَسَنًا كَثِيرًا الْغَيْرِ) چاك و بەرھەمدار، يان: (گىرىم: الْجَبَدُ مِنْ نَوْعِهِ)، ھەر شىئەك كە لە جۆرى خۇى زۆر باش بى، دەشكۈنجى (زۈج) بە ماناي پۈۋەك (نبات) بى، چۈنكە پۈۋەكەكانىش ھەموۋيان نىرو مېيان ھەيە.

۶- ﴿هَذَا خَلْقُ اللَّهِ﴾، ئەمە درۈستكراۋى خوايە، ئەۋەي باسكرا:

أ- ئاسمانەكان بە كۆلەكەي نەبىنراۋ، راگىراۋن، ياخۇد ئاسمانەكان بەزىكرائەۋە، دەيانىبىنن بى كۆلەكەن.

ب- زەۋى چىايەكانى تىدا دانراۋن، بۆ ئەۋەي جۈۋلە جۈۋل نەكات لە ژىرتاندا.

ج- لە ھەموو زىندەۋەرىكى لە زەۋىدا بۆلۈكۈدۈتەۋە.

د- خۇا لە سەرتۈە ئاۋى دابەزانىدە.

ھ- لە ھەموو پۈۋەكتىكى پىر بەرھەمدارى پى پۈۋاندىدە.

(۷) ﴿فَأَرْوِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾، ده جا پشامدهن نهوانه ی جیا لهو  
[که بریتین لهو شتانه ی ده پهرسترتین له گه ل خوا، جگه له خوا، له جیات ی خوا]، چبیان  
دروستکردوه!

که ده فهرموئ: ﴿فَأَرْوِي﴾، پشامدهن، ده گونجی مه به ست پتی دیتنی  
چاوی (الرؤية البَصَرِيَّة) بئ، واته: ده گونجی پشان بدری به چاو، ده شگونجی  
مه به ست بیننی دل و زانستی (الرؤية الْقَلْبِيَّة وَالْعِلْمِيَّة) بئ.

که ده فهرموئ: ﴿الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾، (إِجْرَاءِ اسْمِ الْمُؤْصُولِ الْعُقْلَاءَ عَلَى الْأَصْنَافِ،  
مُجَارَاةً لِلْمُشْرِكِينَ إِذْ يَعْدُوْنَهَا عُقْلَاءَ)، خوا ناوی (مَوْصُول) که بؤ عاقلان به کاردی،  
بؤ به کانی به کارهیناوه، نه مه له گه لدا پویشتنی هاوبه ش بؤ خوا دانه رانه، که  
نهوان پشیان وابوو به کانیان عه قل و هوشیان هه یه، دواتر خوا به پنی عه قلی  
نهوان نهو پاناوه ی بؤ به کارهیناوان.

(۸) ﴿بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾، به لکو سته مکاران له گومپاییه کی ناشکرادان،  
واته: نهو په رستراوه ساختانه هپچیان دروست نه کردوه، به لکم سته مکارانیک که هاوبه ش  
بؤ خوا داده نین له گومپاییدان، نه که له بهر نه وه ی په رستراوه کانیان شتیان دروستکردوه،  
به لکو له بهر نه وه ی خو یان سه رگه ردانن و له گومپاییه کی ناشکرادان، ده یان په رستن.

که ده فهرموئ: ﴿بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾، (بَل: لِلْإِصْرَابِ الْإِنْتِقَالِي مِنْ  
عَرَضِ الْمُجَادَلَةِ إِلَى عَرَضِ تَسْجِيلِ ضَلَالِهِمْ)، (بَل: بؤ گواسته وه یه له مه به ستی  
موناقه شه و شه به قسه وه، بؤ مه به ستی تو مارکردنی گومپاییه که یان.

ههروه ها: ﴿بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾، یانی: له نیتو گومپاییه دان و  
گومپاییه هه ر چوار ده وری گرتوون، گومپاییه که ش زور پوون و ناشکراو بئ پیچ و  
په نایه.

## پنج کورته سهرنج

۱- ﴿ خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ﴾، (طبری) گویند و می‌گویند: (بغیرِ عَمَدٍ کَمَا تَرَوْنَهَا) ناسمانه‌کان به بی کوله که دروستکراون و راگیراون، وه که ده یانبینن، یانی: ناسمانه‌کان ده یانبینن که کوله که یان نین، یاخود: ﴿لَهَا عَمَدٌ غَيْرُ مَرْئِيَةٍ﴾ کوله که یان هه، به لَم کوله که کان نابیرن، واده بیرن که مه به ست پئی هیزی کیشنده (قوة الجاذبية) به.

له باره‌ی نه‌وده که خوا ﷻ ناسمانه‌کانی راگرتوون و به رزگردوونه‌وه، چهند نایه تیک هه:

ا- له سوورده‌ی (فاطر) دا ده‌فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَا إِذِ انْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ عِبَادِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾، واته: بیگومان خوا ناسمانه‌کان و زهوی ده‌گری که لایچن و به ملاولادا برؤن و، نه‌گهر لایچن له دوی خوا، که سه نیه بیانگری، [بهس خوا راگیری کردوون]، بیگومان خوا زور هندی و مهندو زور لیئوردده به.

ب- له سوورده‌ی (الحج) دا، هه‌مان مه به ست به ته‌عبیریکی دیکه دینن: ﴿وَمُتَّكِئِينَ عَلَى السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾، واته: (خوا) ناسمان ده‌گری که بکه‌وینه سهر زهوی، مه‌گهر به مؤله‌تی خوی، ناسمان دیاره هه‌مووی جینی نایته‌وه بکه‌وینه سهر زهوی، یانی: پارچه‌یه که له ناسمان، پارچه‌یه که له خروکه‌کان بکه‌وینه سهر زهوی، جار جار پارچه‌ی ورد ده‌که‌ونه سهر زهوی، به لَم نه‌وه که پارچه‌یه‌کی گه‌وره بکه‌وینه سهر زهوی و، خه‌لکی سهر زهوی و، هه‌موو ته‌وانه‌ی له‌سهر زهویین، بفه‌وتین، خوی میهره‌بان ده‌گری و ناهیلن نه‌وه پروودات، ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾، مه‌گهر نه‌وه کاته‌ی خوا ﷻ بیه‌وتی ژبان له‌سهر زهوی کو‌تایی پئی بینن.

ج- هه‌روه‌ها له‌و باره‌وه، نه‌م ده‌قه‌ش هه‌یه له سوورده‌ی (النحل) دا، که ده‌فرموی: ﴿أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الظُّمِيرِ مُسْحَرَّتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ﴾، واته:

نایا سه رنجیان نه داو ته بآنده کان، دهسته مؤ کراون، رامکراون، له هه وای ناسماندا، له هه وای سه ریډا، جگه له خوا هیچ کهس نایانگری.

د- هه رو ده ها له سوور ه تی (المک) یشدا، هه مان مه به ست دووباره بو ته وه: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفًى وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بِصِيرٌ﴾، واته: نایا سه رنجیان نه داو ته بآندان له سه رو ویا نه وه، به ریز وه ستاون، بآله کانیان پان راخستوون و، جار جار بآله کانیان لیك دده دن، جگه له خوا ی خاودن به زه یی هیچ که سیک نایانگری، نه و بینه ری هه موو شتیکه.

نیستاش چهند قسه یه که له (الطبری) وه دینین:

یه که: (الطبری) له (ابن عباس) وه ده یه ینن، ده لن: ﴿لَعَلَّهَا بِعَمَدٍ لَا تُرَوُّنَهَا﴾<sup>(۱)</sup>، واته: رده که ناسمانه کان به چهند کۆله که یه که وه ستا بن، که نیوه کۆله که کان نه بینن.

دوو: (الطبری) له (مجاهد) وه ده یه ینن: ﴿إِنَّهَا بِعَمَدٍ لَا تُرَوُّنَهَا﴾<sup>(۲)</sup>، واته: ناسمانه کان به چهند کۆله که یه کن (یانی: به چهند کۆله که یه که وه ستاون)، که نیوه کۆله که کان نابینن.

سی: هه رو ده ها (الطبری) له (عکرمه) وه دینن، ده لن: ﴿تُرَوُّنَهَا بِغَيْرِ عَمَدٍ وَهِيَ بِعَمَدٍ﴾<sup>(۳)</sup>، واته: نیوه ناسمانه کان ده بینن به بی کۆله که، به لآم کۆله که یان هه ن.

چوار: هه ر (الطبری)<sup>(۴)</sup>، له (ابن عباس) وه ده یه ینن ده لن: ﴿لَهَا عَمَدٌ لَا تُرَوُّنَهَا﴾ واته: ناسمانه کان کۆله که یان هه ن، به لآم نیوه کۆله که کان نابینن.

هه ر کام له و چوار قسانه که (الطبری) به و ژمارانه ی که باسمرکردن هینا نو، پشتگیری نه و رایه ده کات، که نه و ناسمانانه کۆله که یان هه ن، به لآم کۆله که کان

(۱) جامع البیان: ۲۸۰۷۳.

(۲) جامع البیان: ۲۸۰۷۴.

(۳) جامع البیان: ۲۸۰۷۶.

(۴) جامع البیان: ۲۸۰۷۷.

نەبىنراون، ئىنجا زانستى گەردووناسىي ئىستا دەريخستوه كه هيزى كىشنده  
 هوكارى راوهستانى گەردوونه به هموو پىكهاته كانیهوه، بو وینه: له تىوان مانگ  
 و زهويدا، له نىوانى زهوى و خوڤدا، خوڤ زهوى به لای خویدا دهكىشى، ههروهها  
 زهوى مانگ به لای خویدا دهكىشى، بهلام له ههمان كاتىدا يەكديش پال پتوه  
 دهئین، ههم يەكدى راكىشانیان ههیه، ههم يەكدى فريدان و پال پتوهنانیان  
 ههیه، له نهنجامى ئەو كىشان (جذب) و فريدان (طرد)دا، ئەو سوورانهوى  
 زهوى به دەورى خوڤداو، سوورانهوى مانگ به دەورى زهويدا، ههروهها  
 سوورانهوى خوڤ به دەورى دالى راوهستاودا، ههروهها كههكهشانهكان  
 ههمويان، له نهنجامى ئەو هيزى راكىشان و پال پتوهناندا، ئەو خولانهوانه  
 دروست دەبن و، ئەو ئەستىرو خړۆكهو كههكهشانانه بهو شىوهيه رادهوستن.  
 ۲- ﴿وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوًىٰ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ﴾، چهسپاوهكانىشى فريدانه نىو زهوى، تاكو  
 نه تانجوولینى.

له سوورەتى (الانباء)دا دەفەرموى: ﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوًىٰ أَنْ تَمِيدَ  
 بِهِمْ﴾، لهوى به شىوهى ناديار (غياب) هاتوه، ليرهدا به شىوهى دواندن  
 (خطاب)، پتسهوا (الطبري) له باره: ﴿أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ﴾ دهوه، دهلى: (أَنْ لَا تَمِيدَ  
 بِكُمْ، يَقُولُ: أَنْ لَا تَضْطَرِبَ بِكُمْ، وَلَا تَتَحَرَّكَ يُمْنَةً وَيُسْرَةً، وَلَكِنْ تَسْتَقِرُّ بِكُمْ)، واته:  
 ﴿أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ﴾، يانى: بو ئەوهى نه تانجوولینى، جوولە جوول نهكا له ژىرتاندا،  
 به لای راست و چهپدا نهجوولن، بهلكو سهقامگىرو راوهستاو بى له ژىرتاندا.

لووتكهى ئىفرىست له چىاى هيمالايا كه ههشت ههزارو ههشت سه‌دو  
 شه‌ست و چوار (۸۸۶۴) مه‌تر به‌رزه، دەورى نو كىلومه‌تر، ئىنجا هه‌ر چىابه‌ك  
 چه‌ندهى به‌ ده‌روه‌يه (۱۰ - ۱۵) هينده‌شى له ناخى زهويدايه، بۆيه خوا ﷻ  
 له سوورەتى (النبا)دا به وشەى گۆلمىخه‌كان (اوتاد) چىابه‌كانى ناوه‌يناوه، كه به  
 ته‌كىد ئەو چىايانه‌ ده‌بنه‌ هۆى ئەوهى توپكىلى زهوى زۆر مه‌حكه‌م بى.

۳- كە دەفەر موۋى: ﴿وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ﴾، ھەزاران جۆر ژياندارو زىندەوھەرى ئاۋىيى، خاكىي، دەريايى، ژېر زەۋى ھەن، كە زانايان دەللىن: زىندەوھەرى نەبىتراۋەكان كە لە ژېر زەۋىدا ھەن و، لە ھەموو شىتكدە ھەن، ئەگەر كۆ بگىرتەوھە سەرىكە لە پوۋى قەبارەشەوھە، زۆر زۆر زياترن لە ژياندارە بىنراۋو بەرھەستەكان.

۴- كە دەفەر موۋى: ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، لەسەرىتوھە ئاۋمان دابەزاندوھە، باسماڭكد: ئەو ئاۋەى دادەبەزىتتى، بە سى جۆرى: باران و بەفرو تەرزە، دادەبەزى، بۆيە ھەمىشە خوا وشەى ئاۋ (ماء) بەكاردىتتى، تاكو ھەر سى حالەتەكە بگىرتەوھە و، جگە لەۋانىش بگىرتەوھە.

۵- كە دەفەر موۋى: ﴿فَأَنبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ﴾، لە ھەموو جۆرە پوۋەكىكى بەرھەمدارمان پىن پواندوھە، بەو ئاۋە، وشەى (گىرىم) واتە: بەرھەمدارو چاك لە جۆرى خۇي، ۋەك لە دەرسەكانى پابردوۋدا لە تەفسىرى سوۋەتى (الشعراء) دا، باسى پوۋەكمان كرد بە گىشتىي لەبەر پۇشنايى تەفسىرى (البألسى) دا، بە دلنبايىش جىھانى پوۋەك ھەر لە سەۋزەۋە بگىرە، تاكو تەپەكارو، دارو درەخت و ميوەو ھەموو ئەۋانە كە خوا لەسەر زەۋى پوۋاندوۋنى، جىھانىكى زۆر قەلەبالغەو زۆر گەۋرەو گىرنگە و، ژيانى بەشەرىش بە پوۋەكەۋە بەندە، ھەرۋەك ژيانى ئاۋەلىش بە پوۋەك و شىناۋردەۋە پەيۋەستە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.



---

# ❖ درسی دوووم ❖

---





## بېناسەى نەم دەرسە

نەم دەرسە لە ھەشت (۸) ئايەت پۈتكە دى، ئايەتەکانى: (۱۲ - ۱۹)، ئەو ھەشت ئايەتە تەرخانکراون بۆ باسى (لقمان) خوا لىي رازى بى، كە خوا ھىكمەتى پىداو، ئەويش چەند ئامۇزگارىيەكى زۆرحەكىمانەى كۆرەكەى دەكات، كە زۆربەى بوارەكانى دىن و ژىن دەگرەو، وەك:

- ۱- خوا پەرستىي و، خو پاراستن لە شىرك.
- ۲- چاكە لەگەل باب و دايك دا.
- ۳- چاكەو تاعەتكردن و خو پاراستن لە گوناھو خرابە، كە ھەمووى دېتەو پى مروف.
- ۴- نوڤز بەرپاكردن.
- ۵- فەرمان بە پەسند.
- ۶- پىگىر لە ناپەسند.
- ۷- خو راگىر لە سەر بەلاو گرفتارى.
- ۸- پوو لە خەلك گرژ نەكردن.
- ۹- بە فىزو كەشخە بەرپىدا نەپۇشتن و، بەشپۆدەكى ميانجىي پىكردن و بەرپىداپۇشتن.
- ۱۰- دەنگ زۆر ھەلنەھىنان.

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾ وَلَوْ قَالَ لُقْمَانُ لِأَبْنَيْهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنَىٰ لَا تَشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصْلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٤﴾ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ

تَشْرِكِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطْعَمُهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ تَمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يَنْبِيُّ إِنَّهَا إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾ يَنْبِيُّ أَقْرِ الصَّلَاةَ وَامُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٧﴾ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿١٩﴾

### مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

بە دنیایی حیکمەتیشمان بە لوقمان دابوو کە: سوپاسی خوا بکە، ھەر کەستیکش سوپاس (ی خوا) بکات، تەنیا بۆ خۆی (بە سوودی خۆی) سوپاسگوزاری دەکات و، ھەر کەشیش سەپلەیی (بەرانبەر بە خوا) بکات، بێگومان خوا بێنیازی ستایشکراوە ﴿١٥﴾ یادیش بکەووە کاتیکی لوقمان بە کوپە کەیی خۆی گوت، لە کاتیکیدا نامۆژگاری دەکرد: ئەی کوپژگە کەم! (خوا بپەرستەو) ھاوبەش بۆ خوا دامەنت، بێگومان ھاوبەش دانان (بۆ خوا) ستەمیکی مەزنە ﴿١٦﴾ مەروڤیشمان راسپارد (بە چاکە کاری) لە بارەیی باب و دایکیەو: دایکی بێھیزی لەسەر بێھیزی (لە سکیدا) ھەلیگرتووە، (ماوەی شیرپێدان و) لە شیر بڕینەووەشی لە میانی دوو سالان دایە، (رامان سپارد) کە سوپاسی من و دایک و بابت بکە، سەرەنجام تەنیا بۆ لای منە ﴿١٧﴾ ئەگەر (باب و دایکیشت) لەگەڵت دا تیکۆشان، شتێک بکەیت ھاوبەش کە زانیاریست پێی نیە (بوونی نیە)، بەقسەیان مەکە، بەلام لە (ژیانی) دنیادا بە شتێوەیەکی پەسند ھاوەلایەتییان بکەو، شوێن پێبازی ئەو کەسەش بکەو، کە

له ناخهوه بۆ لای من گهراوتهوه، دواييش گهرانهوه (ی هه موو لایهك) ته نیا بۆ لای منه، ئنجا ههوالی نهوه تان پێدهدهم كه ده تانكرد ﴿١٥﴾ نهی كوپرێگه كه م! به دنیایی نه گهر كردهوه هیندهی گرانایی ده نكێكى خه رته له بى له نێو گابه ردێكدا بى، یان له تاسمان بى، یان له زهويدا بى (پۆژى دوايى) خوا ده یهتتى، بێگومان خوا په نهانزانی شارهزایه ﴿١٦﴾ نهی كوپرێگه كه م! نوێژ به رپا بكه، فه رمان به په سندن بكه، پێگري له ناپه سندن بكه، له سه ر نهو (ناخوشی) هى تووشت دى خۆراگر به، به راستی نهوه لهو كارانه به كه (له لایه ن خواوه) پتویست كراون ﴿١٧﴾ (له بهر خۆ به زلگري) پووت له خه لکی وهرمه گێپه، زۆر شادمانانه به سه ر زهويدا مه پۆ، بێگومان خوا هه ر له خۆبایه كى شانازیكه رى خوشناوى ﴿١٨﴾ له پۆیشتنیشدا میانجی به، له ده نكیشت بگه روه (له كاتى قسه كردندا)، چونكه ناخۆشترینی دهنگان دهنگی گه رانه ﴿١٩﴾.

## شیکردنهوهی هه ندیک له وشه كان

(الْحِكْمَةُ): به كوردی ده گونجى بلىن: دانایی، كارامه یى، لێزانى، چهند پێناسه یه كى هه ن، كه ئیستا سێیان دێنن:

١- به كێك له پێناسه كانى: (إِصَابَةُ الْعَقْلِ عِلْمًا وَعَمَلًا) حيكهت نهوه به ئینسان له ڤووی زانیاری و له ڤووی كردهوهوه، هه ق بێتكن.

٢- ههروهها پێناسه كراوه به: (الْعِلْمُ النَّافِعُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ) زانیاری به سوودو كردهوهی باش، كه له گه ل نهوهی پێش دا تێك ده كاتهوه.

٣- ههروهها پێناسه كراوه به: (مَعْرِفَةُ حَقَائِقِ الْأَشْيَاءِ عَلَى مَا هِيَ عَلَيْهِ لِقَصْدِ الْعَمَلِ بِمَقْتَضَى الْعِلْمِ) ناسینی چیه تى شته كان، وهك له واقعدا هه ن، به نامانجی كردهوه كردن به پێی زانیاری.

(يَعْظُمُ): واتە: ئامۇڭگارىي دەکرد، (الْوَعْظُ: كَلَامٌ يَرْقِي لَهُ الْقَلْبُ)، (وَعْظُ):  
بريتيە لە قسەيەك كە دَل بۆي نەرم بى، واتە: بە سۆزۈ ھەست و نەستەو،  
ئامۇڭگارىيەكە ئاراستە بىكرى و، سەرەنجام دلى بەرانبەرەكە بۆي نەرم بى و  
وەرېبىكرى.

(وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ): واتە: بېھيزى لەسەر بېھيزى، يان لە دواي بېھيزى،  
(الْوَهْنُ: مُضَرٌّ، وَهْنٌ يَهْئُ وَهْنًا)، واتە: (ضَعْفٌ يَضْعُفُ ضَعْفًا أَوْ ضَعْفًا) بېھيزىو،  
(الْوَهْنُ: الضَّعْفُ، وَقِلَّةُ الطَّاقَةِ عَلَى عَمَلٍ شَيْءٍ، وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ، أَيْ: وَهْنًا وَاقِعًا عَلَى  
وَهْنٍ)، (وَهْنٍ): بريتيە لە بېھيزى و كەم توانايى لەسەر نەنجامدانى كارىك.

كە دەفەرموى: (وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ)، واتە: بېھيزىيەك كەوتۆتە سەر بېھيزىيەكى  
دىكە، دەشگونىچ مەبەست لە بېھيزىيە لە دواي بېھيزى، ئافرەت كە تۇلدار  
دەبى بە مندا، بىگومان پۇرۇ بۇ پۇرۇ لە ھىزى خۇي كەم دەبىت و، دەچىتەسەر  
ھىزى كۆرپەكە، بۇ ئەوھى گەشە بىكات.

(وَفِصْلُهُ): (الْفِصَالُ: الْفِطَامُ، وَهُوَ الْفَصْلُ عَنِ الرُّضَاعَةِ)، (فِصَال)، واتە: (فِطَام)،  
(فَطَمَتِ الْمَرْأَةُ الطُّفْلَ عَنِ الرُّضَاعَةِ)، ئافرەتەكە مندا لكەي لە شىر بپەو، واتە:  
چىدىكە شىرى پى نەدا.

(جَهْدًاكَ): واتە: زۆر لەگەلت تىكۆشان و ھەوليان لەگەلداي، (الْمُجَاهَدَةُ:  
شِدَّةُ السَّيِّئِ وَالْإِلْحَاحِ)، (مُجَاهَدَةُ): بريتيە لە زۆر ھەولدان و سووربوون لەسەر  
شىتەك، كەواتە: (جَاهَدَاكَ) يانى: (بَدَلًا مَّا فِي وَسْعِهِمَا مَعَكَ)، واتە: ھەرچى  
لە تواناياندا ھەيە لەگەل تۆ بەكاريان ھىئا، بۇ ئەوھى تۆ بىتنە سەر ئەو  
قەناعەتەي خويان.

(وَصَاحِبُهُمَا): (أَيْ: غَاثِرُهُمَا)، واتە: ھاوۋەلایەتییان بکە، لەگەلئاندا ژيان بېەرە

(مِثْقَالُ): (المِثْقَالُ: مَا يُقَدَّرُ بِهِ الثَّقُلُ)، (مِثْقَالُ): ئەوەیە کە ئەندازەى گرانیى شتى پتە ديارىى دەکړئ، ياخود (مِثْقَالُ)، يانئ: (قُدْرُ حَبَّةٍ) به ئەندازەى دەنکىک، يان: (زَنْةُ حَبَّةٍ) کيشى دەنکىک، يانئ: دەنکە خەرتەلەیهک.

(حَبَرٌ): (العَبَةُ: وَاحِدَةُ الْعَبِّ)، (حَبَّة) تاكى (حَب) ه، (حَب) يانئ: دانەوێلە يان دەنك، ئنجا دەنكى خەرتەلەبئ، دەنكى گەنم بئ، دەنكى جو بئ، پتەى دەگوترئ: (حَبَّة).

(خَرْدَلٍ): به کوردیى خەرتەلەى پتە دەلێن، جوړیکە له پرووهك، تۆوهكەى زۆر بچووکه له زەنگیانە بچووكتره.

(صَخْرَةٍ): (الصَّخْرُ: الْعَجَرُ الصَّلْبُ)، (صَخْر): بریتیه له بەردى پەقى پتەو به تابیەت کە گەوره بئ.

(عَزَمَ الْأُمُورَ): أ- کاره پتەوستکراوهکان.

ب- ياخود: (عَزَمَ الْأُمُورَ: مِمَّا عَزَمَهُ اللَّهُ وَأَمْرِهِ)، ئەو کارانەن کە خوا فەرمانى پتەکردوون و پتەوستى کردوون.

ج- ياخود: (عَزَمَ الْأُمُورَ: مِمَّا يُنْبَغِي لَهُ الْعَزْمُ وَالْإِرَادَةُ الْقَوِيَّةُ)، ئەو کارانەى پتەوستيان به ويست و توانای پتەو هەيه، بۆ ئەودى ئەنجام بدرێن.

د- ياخود: (مِنْ عَزَمِ الْأُمُورِ، أَي: مِنْ مَغْزُومِ الْأُمُورِ) ئەو کارانەى کە پتەوستکراون لەلایەن خواى پەرودەدگارەوه.

(وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ): واتە: پرووت وەرەمەجەرختنە، پرووت گرژمەکە، (لَا تُصَعِّرْ أَي: لَا تُمِلْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ كِبَرًا عَلَيْهِمْ، وَإِعْجَابًا وَاجْتِقَارًا لَهُمْ)، واتە: پرووت لامەدە له خەلك، لەبەر ئەودى خۆت له بەرانبەر ئەواندا به گەوره دەگرى و، به خۆت سەرسامى و، ئەوان به كەم تەماشأ دەكەى، دەگوترئ: (صَاعَرَ وَصَعَرَ: أَي: أَمَالَ عُنُقَهُ إِلَى جَانِبٍ مُسْتَقٍّ مِنَ الصَّعَرِ، وَهُوَ ذَاةٌ يُصِيبُ الْإِبِلَ)، خۆتندراوئەوه: (وَلَا

تَصَاعِرَ خَدَّكَ لِلنَّاسِ)، نَنجَا (صَاعَرَ وَصَعَرَ)، واته: ملی لادا بو لایهك، كه له (صَعَرَ) هوه هاتوه، (صَعَرَ) یش جوړه دهر دیکه توووشی حوشر دتی، ملی به لایه كدا پهق دهبی و ناتوانتی مل راست بکات.

(مَرَحًا): (الْمَرْحُ: قَرَطُ النَّشَاطِ مِنْ قَرَحٍ وَازْدِهَاءٍ، وَيُظْهِرُ ذَلِكَ فِي الْمَشْيِ تَبَخُّثًا)، (مَرَحَ): نهوډیه که ینسان زور به جموجول بی له نه نجامی زور دلخوش بوون و شای به خو بوون دا، ننجا نهو شانازی به خووه کردن و، زور دلخوش بوونه له حاله تی روپشتندا، به فیزو که شخه وه، دهرده که وئی.

(مُخَالٍ): (الْمُخَالُ: اِسْمٌ قَاعِلٍ مِنْ اِخْتَالَ مِنْ فِعْلِ خَالَ، إِذَا كَانَ ذَا خِيَلٍ فَهُوَ خَالِيًا)، (مُخَالٍ): ناوی بکهر (اِسْمٌ قَاعِلٍ هـ)، له (اِخْتَالَ) هوه هاتوه، نهویش له کرداری (خَالَ) هوه هاتوه، (خَالَ) یانی: (كَانَ ذَا خِيَلٍ فَهُوَ خَالِيًا)، واته: خاوه نی (خِيَلًا) و فیزو که شخه به، (خَالِيًا)، بابای که شخه کهر، فیزکه که به فیزو دهمار ده پوات.

(فَخُورٍ): (شَدِيدُ الْفُحْرِ)، زور شانازی به خوکه ر.

(وَأَقْصِدْ فِي مَثْبُكٍ): به شتوډیه کی میانجی برؤ، (الْقَصْدُ: الْوَسْطُ الْعَدْلُ بَيْنَ طَرَفَيْنِ) (قصد) بریتیه له میانجی و نیوه راست بوون له نیوان دوو لادا، خه تی نیوه راست گرتن.

(وَأَعْظِضْ مِنْ صَوْتِكَ): له دهنگت بگره وه، (الْعَضُّ: نَقْصُ قُوَّةِ اسْتِعْمَالِ شَيْءٍ)، (عَضَّ) بریتیه له که مکړنه وهی هیزی به کارهینانی شتیک، لیړه دا یانی: که مکړنه وهی دهنگ هه لپړین.

(إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْرَاتِ): ناخوشرینی دهنگان، (أَنْكَرَ: اِسْمٌ تَفْضِيلٍ فِي كَوْنِ الصُّوْتِ مَنَكُورًا، فَهُوَ تَفْضِيلٌ مُشْتَقٌّ مِنَ الْفِعْلِ الْمَبْنِيِّ لِلْمَجْهُولِ، مِثْلُ: أَشْغَلَ مِنْ ذَاتِ النَّحْيَيْنِ، أَي: أَشَدُّ مَشْغُولِيَّةً مِنَ الْمَرَاةِ الَّتِي أُرِيدَتْ فِي هَذَا الْمَثَلِ)، (أَنْكَرَ):

ناوی (تَفْضِيل)ه، له وه وه که دهنگیک ناخویشتر او و، نا په سند بئ، واته: ناوی  
 هه لباردن (تَفْضِيل)ه، له کرداریک بکه نادیار وهرگیراوه. وهك (أَشْغَلَ مِنْ ذَاتِ  
 النُّحَيْنِ) ئافره تیک بووه ناوی (ذَاتِ النُّحَيْنِ) بووه، ئنجا (أَشْغَلَ مِنْ ذَاتِ النُّحَيْنِ)،  
 یانی: (أَشْغَلَ مَشْغُولِيَةً)، زور سه رقالتره له (ذَاتِ النُّحَيْنِ)، ئنجا (أُنْكَرَ: الْأَصْوَاتِ) یش  
 یانی: (أَشْغَلَ مَنكُورِيَةً) زور ناخوشتتر له هه موو دهنگان.

که واته: (أُنْكَرَ أَي: أَقْبَحَ وَأَشْرُّ) ناخوشتترین و خراپترین و ناقولترین دهنگ،  
 ناخوشتترین دهنگ، دهنگی که رانه، له بهر شهوهی کهر هه تا توانای هیه دهنگ  
 هه لدینئ، له کاتیکدا ده زه پئ.



## ماناى گىشتىيى ئايەتەكان

ئەم ھەشت ئايەتە دەربارەي لوقمانى ھەكىمىن، وەك پىشتىرىش گوتومان:  
لوقمان (خوالىيى پاڭى بى)، تەنھا لەم سووپەتەي لوقمانەدا ناۋى ھاتو،  
ئامۇڭگارىيەكانى لوقمانىش بۇ كۆرەكەي تەنھا لەم سووپەتەي لوقمانەدا ھاتوون،  
زانايانىش لە بارەي لوقمانەو، كە بە: لوقمانى ھەكىم ناسراو، پاجايىي زۆريان  
ھەيە لەو بارەو كە:

۱- ئايا پىغەمبەر بوو، يان ئا؟ كەمىك گوتوويانە: پىغەمبەر بوو و زۆرەي گوتوويانە:  
پىغەمبەر نەبوو و ھەر ئەم رايەش راستە، چونكە خوا ﷻ لە نىو پىغەمبەراندە كە لە  
قورئاندا ناۋى ھىتان، ناۋى بىست و پىنجيانى ھىناو، ھەموويان پىكەو، چەند  
جارتىك دووبارە بوونەو، بەلام ناۋى لوقمانى تىدا نە.

۲- ئايا لوقمان لە چ نەتەوئەيەك بوو؟ زۆرەيان گوتوويانە (ئەفرىقابى) بوو، ئىجا  
ھەندىك گوتوويانە: فلان ولات و ھەندىك گوتوويانە: فلان ولات، زۆرەش گوتوويانە:  
(رەشپىست) بوو.

۳- ئايا لە چ پۇڭگارىكدا بوو؟ زۆرەيان دەلەن: لە پۇڭگارى داووددا ﷺ بوو،  
ھەندىكى دىكەش پۇڭگارىكى دىكە دەلەن.

۴- ئايا قسە و پەندەكانى لوقمان چى بوون و چەند بوون؟ بىگومان، زۆر قسەي  
نەستەق و پەندى باش لە لوقمان گىپدراونەو، كە ئىمە دوايى چەند ئىموانەيەكيان  
لەن دىنن، بەلام ھىچ كام لەو قسانەي لوقمان ناتوانن بلىن: بە دىنبايى ئەو ھى  
لوقمانەو، پەندو قسەي نەستەق و ئامۇڭگارىيى ئەو، جگە لەوئەي خوا لە قورئاندا  
باسى كىردو، قسەيەكىش بە سەنەدىكى راست بۇمان دەرىكەوئەي كە پىغەمبەرى خوا  
ﷺ قەرموويەتەي، چونكە قسە كىردن لە ناديارىك كە بەلگەمان لەسەرى نە، لە مەگەر

له ږنگه ی وه حییه وه، نه گهرنا ټیمه لټی دلنیاڼین، به لټی ده گونجی به گومانی زال بلټین  
ږنگه وای، به لآم ناتوانین بلټین به دلنیا یی وایه.

شایانی باسه: نهو ناموژگار ییانه ی که له م ټایه تانه دا هاتوون، که خوا ﷻ  
لټی گیراونه وه، سر جه م بواره کانی: نیمان و عقیده، عیاده ت و طاعت،  
ږه وشت و ټاکار، هه لسوکه موت له گه ل باب و دایک و له گه لڅه لکدا، هه موو نهو  
بوارانه ده گرنه وه که دوا یی باسیان ده که ین و، سر جه م ناموژگاریه کانی لوقمان  
ده (۱۰) ناموژگاریین که له م سوږه ته موباره که دا هاتوون و ټاړاسته ی کوږه که ی  
خو ټیان ده کات.

جټی سر رنجه: خوا ﷻ باسی لوقمان ده کات، به س ټیشک ده خاته سر  
ناموژگاری و قسه نه سته قه کانی، به لآم باسی خو ی که نایا: کی بووه؟ چو ن  
بووه؟ له کو ی بووه؟ که ی بووه؟ چه ند ژیاوه؟ نه وانه باسیان نه کراوه، چونکه  
خوا ﷻ له قوړټاندا نهو شتانه باس ده کات که بو ټیمه جټی سوودن، درس و  
په ندو عیبه ټیان لټی ودره گیر ی، به لآم هیچ درس و په ند ټک له وه ودرنا گیر ی،  
نایا لوقمان خه لکی کو ی بووه؟ که ی ژیاوه؟ چه ند سال ژیاوه؟ چی کردوه؟  
نهو شتانه ی په یوه ند ییان به ژیا نی ټایه ټی و که سی نه وه وه هه یه و، بو ټیمه  
جټی درس و په ندو عیبه ټ نین، به لآم قسه کانی و هه لو ټسته کانی بو ټیمه  
جټی سوودن، بو یه خوا ﷻ چ له به سره اهی لوقمان دا، چ له هر کام له  
به سره اته کانی دیکه دا، ټیشک ده خاته سر نه وه ی که بو ټیمه پټیو سته.

له م ټایه تانه دا خوا ﷻ ناوا باسی لوقمان ده کات:

﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ﴾، نه م (و)، نه م به سره اته ده گیر ټه وه بو  
نه وه ی پټی ش، واته: وهک چو ن خوا ﷻ نهو کارانه ی پټی ش ی کردن: ناسمانه کانی  
به کو له که ی نه بینراو دروست کردن، چیا به قورسه کانی خستنه ټیو زه وی، تا کو  
جوو له جوو ل نه کات له ژټرتاندا و، هه موو زینده وه ریکی له زه ویدا بلا وکرده وه و،

ناوی لە ناسمانەوه دابەزاندو، هەموو جوۆرە پوووەکیکی بەرھەمداری پێی پواند،  
وہک چوون ئەوانەوی کرد: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لَقْمَنَ الْحِكْمَةَ﴾ بە جەختکردنەوه  
حیکمەتیشمان بە لوقمان دابوو.

﴿إِنْ أَشْكُرْ لِلَّهِ﴾، پێمانگوت: سوپاسی خوا بکە! لە بەرانبەر ئەوەدا کە خوا  
نیعمەتی حیکمەتی بە تۆ داوه، ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾، هەر  
کەسێکیش سوپاس بکات، سوپاسی خوا بکات، بە دلتیایی تەنیا بۆ خۆی  
سوپاسی کردووه، سوودی سوپاسگوزارییە کە ی بۆ خۆی دەگەڕێتەوه، ئەگەرنا خوا  
﴿لَهُ﴾ لەوه بەرزترە لە سوپاسکردنی بەندەکانی بەھرمەندبێ، یان بە پێچەوانەوه  
لە سەڵەبی و نا سوپاسیان زەرەرمەند بێ.

﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌ حَمِيدٌ﴾، هەر کەسێکیش سەڵەو بێ ئەمەگ بێ،  
نادیدەگر بێ بۆ چاکەکانی خوا، ئەوه بە دلتیایی خوا بێنیازی ستایشکراوه.

لێرەدا بۆیە وشە (گُفِرَ) مان بە سەڵەبی و ناسوپاسیی کرد، لێکدا یەوه، چونکە  
لە بەرانبەر (شُكِرَ) دایە، (شُكِرَ) واتە: سوپاسگوزاری و بە چاکە ی خوا زانین و،  
دان بە چاکە ی خوا داھێنان، خو بە قەرزدارو مەتبەاری خوا زانین، (گُفِرَ) ش لێرەدا  
لە چاوی (گُفِرَ) هوه هاتو، واتە: ناسوپاسیی کردو چاکە ی خوا ی نادیدەگرت.

ننجا خوا ﴿لَقَدْ﴾ دیتە سەر باسی خستنه پووی نامۆژگاریی لوقمان بۆ کوپە کە ی:  
﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَنَ الْحِكْمَةَ﴾، هەروەھا یاد بکەوه کاتیک لوقمان بە  
کوپە کە ی خۆی گوت، لە کاتیکدا کە نامۆژگاریی دە کرد، واتە: لە کاتیکدا کە  
هەولێدەدا لە دەروونیەوهو لە ناخیهوه بيجوولیتن و، هەست و سوۆزی بڤاغە ژێر  
کاریگەریی خۆی، بۆ ئەوه ی نامۆژگارییە کە ی لێ وەر بگری، چۆنی نامۆژگاریی  
کرد؟ ﴿يَنْتِي﴾، بە کوردیی دە بێتەوه: کوپێژگە کە م! یان کوپە خو شەو بیستە کە م!  
کوپە شیرینە کە م! چونکە لە زمانی عەرەبییدا کاتیک شتیک گچکە بکرتەوه، بۆ  
خو شویستراوییه تی، وہک (بُنْتِي) ئەگەرنا لە ئەصلاً (یا ابنی) ه، ئە ی کوپە کە م! بە لام

(يا بُنَيَّ) نەى كۈرە گچكە كەم! كۈرى شىرىنەم! چۈنكە مىندالى بچۈك خۇشەۋىستەۋ  
عەتف و سۆزى زىاتىرى باب و دايكى لەسەرە، ئىجا لەۋ پۈۋەۋە كە مىندالى گچكە  
خۇشەۋىستىرە، پىۋاۋى گەۋرەش جارى ۋا ھەبە لە لايەن باب و دايكىەۋە گچكە  
دەكرىتەۋە، ۋاتە: ۋەك چۈن مىندالى گچكە خۇشۋىستراۋە، تۈش ئاۋا خۇشۋىستراۋى.

كەۋاتە: لىرەدا (يا بُنَيَّ) نەى كۈرىزگە كەم! نەى كۈرە خۇشەۋىستە كەم! كۈرە  
شىرىنە كەم! ﴿لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾، ھاۋبەش بۇ خوا دامەنى، ديارە كۈرە كەى لوقمان  
خوا پەرست بوۋە، بۇيە پىۋىستى نە كىردۈە بلى: پۇلە خوا بپەرستە، خوا پەرست  
بوۋە، بەلەم مەترسى ھاۋبەش بۇ خوا دانانى خستۇتە بەرچاۋ، ھاۋبەش بۇ  
خوا دامەنى، ئىجا نەىگۈتۈۋە چ شىتەك، يانى: ھىچ شىتەك و ھىچكەس مەكە  
ھاۋبەشى خوا، ﴿إِنَّكَ أَنتَ أَكْبَرُ لَطْمِ عَظِيمٍ﴾، بە دلىيى ھاۋبەش دانان  
ستەمىكى مەزىنە، شىرك نەۋەبە تۇ جگە لە خوا لەگەل خۋادا يەكسان بگەى،  
لە شىتەكدا كە تايەتمەندىيەكى خۋاى پەرۋەردگارە ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾، لە بەدپىتەرايەتتىدا، لە  
خاۋەندارىتتىدا، لە پەرۋەردگارىيەتتىدا، لە پەرستراۋىيەتتىدا، لە ناۋو سىفەتەكانىدا  
ھەتا دۋايى، جارى دىكەش گۈتۈۋمانە: تىمە لە كۇتايى سوۋرەتى (يوسف) دا،  
باسىكى خەست و خۇلمان لە بارەى شىركەۋە كىردۈە.

خوا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ ئەم دوۋ تايەتە موبارەكە نىۋاخن دەكات لەگەل قسەكانى لوقمان  
دا، چۈنكە پىچەۋانەى ھىكمەتە، لوقمان بلى: كۈپم! لەگەل باب و دايكت چاك  
بە، بۇيە خوا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ ئەم دوۋ تايەتە موبارەكە نىۋاخن دەكات و، دەيانكاتە نىۋ  
بىرەى قسەكانى لوقمان (نامۇزگارىيەكانى لوقمان) بۇ كۈرەكەى كە نەۋەش  
ھەر نامۇزگارىيەكى زۇر گەۋرەبەۋ، خوا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ ھەم لىرە، ھەم لە سوۋرەتى  
(العنكبوت)، ھەم لە سوۋرەتى (الأحقاف) و، لە سوۋرەتى (الإسراء) دا، لە ھەمۋو  
نەۋ سوۋرەتەندە، خوا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ دوۋبارەى دەكاتەۋە: نامۇزگارىيە كىردنى مەۋف بە  
چاكە كىردن لەگەل باب و دايكى دا: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ﴾، نامۇزگارىيە  
مەۋفمان كىرد سەبارەت بە باب و دايكى.

ئنجای دێتە سەر پۆلی دایکی: ﴿حَلَّتْهُ أُمُّهُ، وَهِيَ عَلَى وَهْنٍ﴾، دایکی هەڵگیرتووە، بێهیزی لەسەر بێهیزی، یاخود بێهیزی لە دواى بێهیزی، کە بە تەنکەد ئافەرەت کاتیک تۆلدار دەبێ، کۆرپە لە سکیدا پەیدا دەبێ، پۆز بە پۆز بێهێزدەبێ، چونکە لە وزە توانای جەستەى ئافەرەتە (دایکە) بۆ کۆرپە کە دەچێ، بۆ ئەوەی پێى گەورە بێ، هەتا کۆرپە کە گەشە دەکات و گەورەتر دەبێ، دایکی بێهێزتر دەبێ.

﴿وَفَصَلَّ فِي عَمِيٍّ﴾، جگە لەوەی بێهیزی لەسەر بێهیزی هەڵگیرتووە لە سکی خۆیدا، لە شیر بڕینەوهشی لە ماوەی دوو سالاندا، دواى ئەوەی تۆلەکەشی دا دەنێ، ئنجای دوو سالی شیر پێدەدات، ئەوجار لێى دەپێتەوه، ئەگەر ماوەی شیر پێدانە کە تەواو بکات، وە ک لە سوورەتی (البقرة) دا خوا دەفرموی: ﴿وَالْوَلَدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِمَّ الرِّضَاعَةَ﴾ ﴿البقرة﴾، دایکان دوو سالی شیر بە منداڵەکانیان دەدەن، بۆ هەر کەسێ بیهوێ ماوەی شیر پێدان تەواو بکات، ماوەی تەواوی شیر پێدان دوو سالی، بەلام دەشکونجێ زوو تریش ئەو منداڵە لە شیر بپێتەوه و فێرەخواردن بکری.

﴿أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلَوْلَايَكَ﴾، مەروڤمان پاسپاردو ئامۆژگاریمان کرد کە: سوپاسگوزاری بۆ من و بۆ دایک و بابێ بکە، ﴿إِلَى الْمَصِيرِ﴾، گەرانهوه هەر بۆلای من، بزانە چۆن دێتەوه بۆ لای من!

﴿وَلِنْ جَهْدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾، ئەگەر زۆریش تە گەشت تێکۆشان شتێک بکەى بە هاوبەشی من، کە زانیاریت لەبارەیهوه نیه، بۆیه زانیاریت لە بارەیهوه نیه، چونکە بوونی نیه لە واقیعدا، هەر شتێک بوونی نەبێ، زانیاری پێوهی پەيوەست نابێ، ئنجای ئەگەر هەوێکی وایاندا شتێک کە بوونی نیه، بیکەیه هاوبەشم، ﴿فَلَا تُطْعَمَا﴾، فەرمانبەری و گوێڕایەڵیان مەکە.

بەلام کە لە شیرک و کوفرو لە گوناھو تاواندا بە قسە ی باب و دایکت ناکە ی، ھەرچەندە زۆر ھەوێشت لەگەڵبدەن، مانای وانێه لەگەڵیان خراپ بی: ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾، لە دنیا دا لە ڕووی ژبانی دنیاویە، بە چاکەو پەسەند مامەڵەیان لەگەڵدا بکە، ﴿وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ﴾، ھەر ڕوہا بکەوہ شوێن ڕێبازی ئەو کەسە ی بۆ لای من گە ڕاوہتەوہ، واتە: پێشینی چاک ئەوانە ی سەر مەشقی بوون لە خێرو چاکە دا، شوێن ئەوان بکەوہ، بزانە ئەوان لەگەڵ باب و دایکیاندا چۆن مامەڵەیان کردوہ، ئەوانە بکە سەر مەشقی خۆت و، بیانکە پێشڕەوی خۆت، لە مامەڵە لەگەڵ باب و دایکتا، لە ھەر ھەڵسوکەوتێکی دیکە ی تاکیی و خێزانیی و کۆمەلایەتی ی دا، ﴿ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ﴾، دوا یی گە ڕانەوہ تان، یاخو د: شوێنی گە ڕانەوہ تان، یاخو د: کاتی گە ڕانەوہ تان بۆ لای منە، ﴿فَأَنبِئْكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ئنجا ھەوالتان پێدە دەم بەوہ ی دە تان کرد، کەواتە: بزانی و باش سەرنج بدەن! چۆن دە چنەوہ خزمەت پەروەردگارتان، چۆن دێنەوہ بۆ لای من، بە چ توێشوویە کەوہ، بە چ ھەگبە یە کەوہ، چیتان پێتە؟ بە دەستی پەر بە توێشووی باش و، بە ڕووی سوورەوہ بێنەوہ بۆ لام.

### ئنجا دیتەوہ سەر نامۆژگارییە کانی لوقمان:

نامۆژگاریی یە کەمی: وەك دواتریش باسی دەکەین - لە بارە ی ئیمانەوہ بوو، لە بارە ی تەنیا خوا پەرستەنەوہ بوو.

نامۆژگاریی دووہم: لە بارە ی کردەوانەوہ یە، کردەوہ ی چاک یان خراپ: ﴿يَبْقَىٰ﴾، ئە ی کو ڕ یزگە کەم! ئە ی کو ڕە خۆشەو یستە کەم! ﴿إِنَّمَا إِنَّ تِلْكَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ﴾، ئەم ڕاناوہ ی (ھا) یان دە چیتەوہ بۆ چاکەو خراپە، (ئەھا: آی: الْحَسَنَةُ أَوْ السَّيِّئَةُ) یاخو د دە چیتەوہ بۆ تاعەت، واتە: فەرمانبەری، یاخو د، ھەر ڕاناوێکە بە کار دەھێنری لە سیاقی قساندا، بە بێ ئەوہ ی بکە ڕتەوہ بۆ شتیکی دیاری بکراو، ﴿إِنَّمَا إِنَّ تِلْكَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ﴾، ئە ی کو ڕە شیرینە کەم! دلنیا بە

ئەگەر ھىندەي گرانايى دەنكىك لە خەرتە لە بى، كىردەۋەي مەۋق، چاكەي مەۋق، خراپەي مەۋق، ﴿فَتَكُنْ فِي صَحْرَةٍ﴾، ئىنجا ئەۋ دەنكە خەرتە لە يە لە گاشە بەردىنكىدا بى، بەردىنكى رەقى پتەۋ، ﴿أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ﴾، پاشان ئەۋ بەردەش لە ئاسمانەكاندا بى، ياخۇد لە زەۋىيدا، ئەۋ كىردەۋەيەش ھىندەي دەنكە خەرتە لە يەك بى، لە ھەناۋى ئەۋ بەردەدا، ئەۋ بەردەش لە ئاسمانەكان بى لە ھەر گۆشە يەككى ئاسمانەكان، ياخۇد لە زەۋى دا بى، لە ھەر شۇنچىكى زەۋى، ﴿يَأْتِيهَا اللَّهُ﴾، خوا دەيىتىنى، ئەۋ كىردەۋە دىنچەۋە رىت، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾، بە دىنچايى خوا پەنھانكارى شارەزايە، ئەۋەش ئامۇزگارىيى دوۋەم، كە ئاگات لە خۇ بى، چاكە و خراپە لە خوا ون نابى و دىتەۋە رىت.

ئامۇزگارىيى سىيەم: ﴿يَبْنِي أَقْرَصَ الْمَكَلُوفِ﴾، ئەي كۈرە شىرىنەكەم! ئەي كۈرۈگەكەم! نۆيۈ بەرپا بىكە، دۋاي ئەۋەي باسى ئيمان و خوا پەرىستىي و، خۇ پاراستن لە شىرك كرا، دۋايى باسى چاكە و خراپە كرا بە گشتىي، ئىنجا باسى باشتىن چاكە دەكىي، كە برىتە لە بەرپا كىردى نۆيۈ، ئىمە لە سوۋرەتى (العنكبوت) دا باسىكمان كىرد دەربارەي نۆيۈ بەرپا كىردى، چۇنە و چىە و بەرھەمەكانى نۆيۈ بەرپا كىردى چەندى؟!

ئىنجا ئامۇزگارىيى چۈارەم: ﴿وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ﴾، ھەرۋەھا فەرمان بە پەسندىدە، چ شىتەك پەسندىدە چاكە، فەرمانى پى بىكە، ھەۋلىدە با دەۋرو بەرەكەت ئەنچامى بدەن.

ئامۇزگارىيى پىنچەم: ﴿وَأَنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾، خراپەش قەدەغە بىكە، (مەۋرۋ) شتى بە پەسندىدە زانراۋە، (مۇنكر) ىش، شتى بە خراپ زانراۋە، خراپە قەدەغە بىكەۋ رىيى لىبىگرە.

ئامۇزگارىيى شەشەم: ﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ﴾، كەسىك بىيەۋى فەرمان بە پەسندىدە بىكەت و، رىگرىي لە ناپەسندىدە بىكەت، بە تەنكىد كۆمەلىك كۆسپ و لەمپەرى

دینه ږی، خه لک دژایه تی ده کات، که سانیك هه ن مل نادهن بو نه نجامدانی چاکه و، که سانیك هه ن مل نادهن بو ده ست هه لگرتن له خراپه، له گه ل نه وانه دا ټیکه ه لده نگوئ، بویه ده فهرموی: ﴿وَأَصْرِ عَلَ مَا أَصَابَكَ﴾، خوراکریش به له سه ر نه وه ی تووشت ده بی، دینه ږیت له نه نجامی نه نجامدانی پروسه ی فرمان به چاکه و نه هی له خراپه دا، ﴿إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾، بیگومان نه وه له کاره پتویستکراوه کانه، له و کارانه یه که خوا پتویستی کردوون، یا خود له و کارانه یه که پتویستی به نیراده یه کی پته و به هیز ده کات.

ناموژگاریی هه و ته م: ﴿وَلَا تُصِرَّ خَذَلَ لِلنَّاسِ﴾، ږووی خوشت له خه لک وهرمه چهرخینه، وه ک پشتر باسما نکرد: (تصعیر): بریتیه له وه ی که مروف ږووی خو ی وهرگپړی، ږووی خو ی گرژ بکات و وهرچه رخنیت، که له (صعز) وه هاتوه، (صعز) جوړه دهر دیکه تووشتی حوشت دئ، ملی ږه ق ده بی، یان به لایه کدا ملی ږه ق ده بی، ناتوانی ملی چاک باداو بسو وړتئ، واته: وه ک حوشت ټک مه که که ملی ږه ق بووه، تو ش ناوا به فیز مل له خه لکی لا بده ی و ته ماشایان نه که ی و ږوویان لن وهرچه رخنیت.

ناموژگاریی هه شته م: ﴿وَلَا تَمِسْ فِي الْأَرْضِ مَرَمًا﴾، هه روه ها به که بيف و شادی و دلخو شیی و ده ماروه به زه ویدا مه ږو، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾، به دلنایی خوا هه ر که سیکی خو شناو ی که خه یالی وایه گه ورده یه خو ی به زلده گری، یا خود شانازی به سه ر خه لکدا ده کات، (مختال) له سه ر کیشی (افتعال ه)، (إِخْتَالَ يَخْتَالُ) له (خَالَ) وه هاتوه، (خَالَ) واته: فیزی کردو ده مارو که شخه ی نواند له زاتی خویدا، به لأم (فخور) بریتیه له فخر فروشی و شانازی کردن به سه ر خه لکدا.

ناموژگاریی نویه م: ﴿وَأَقْصِدْ فِي مَنِّكَ﴾، له ږویشنتندا میانجیی به، نه زور به له په لئ بکه، لاقت له به ر یه ک بتالقین و، نه زوریش به مرده لوخه یی ږو، به شیوه یه کی میانجیی ږو.



ناموژگاری دهیه م: ﴿وَأَغْضَضَ مِنْ صَوْتِكَ﴾ له دهنگیشت بگروهه، دهنگ زور  
 هه لمه هینه، خوا ﴿﴾ به پیوستی نه زانیوه بفرموئ: دهنگیشت زور کپ مه که،  
 چونکه به زوری وایه، خه لک به هوئ دهنگ هه له تاناهه، یه کدی چارس و بیزار  
 ده کهن، که دهشفه رموئ: ﴿وَأَغْضَضَ مِنْ صَوْتِكَ﴾ یانی: دهنگه کهت که به رزه،  
 لئی بگروهه، دهنگی نزم نه بووه، تاکو بفرموئ: دهنگ هه له تاناهه، ﴿إِنْ أَنْكَرَ  
 الْأَصَوْتُ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾، بنگومان ناخوشتربنی دهنگه کان، دهنگی که رانه، (خمیر)  
 کوئ (خماره)، (خمار) کهر (گوئدریز)، بۆچی دهنگی کهر ناخوشه؟ چونکه هه تا  
 تینی تیدایه، دهنگ هه لدینن، زور به قووهت و زیاد له پیوست، زه پهی که ریش  
 به ته نکید دهنگی کی چارسکه رو بیزار که ره، خوا ﴿﴾ پزگری دهکات له زور دهنگ  
 هه له تانان، نه مهش ناموژگاریه کی گه وری تیدایه بۆ نه و وتار بیژانه ی به دهنگی  
 به رز ده نه پزن به سه ر خه لکداو، هاوار ده کهن هه تا تینان تیدایه! پیم سهیره!  
 ده بی ناگیان له فهرما بشتی خوا نه بی! که خوا دهنگ زور هه له تانان و دهنگ زور  
 به رز کرده وهی قه دهغه کرده وه، شو به اندوویه تی به دهنگی گوئدریز (که ره) وه، که  
 زور دهنگ هه لدینن، زیاد له نه و نه ندازه یه ی پیوسته، مروف ده بی خوئ بهاریزی  
 له وه که شتیک بکات، وه که هی ناژه لیک به چن، که خوا ی پهروه ردار وه که نموونه ی  
 نه فامی و نه زانی هیناویه ته وه، وه که له سووره تی (الجمعة) دا ده فهرموئ: ﴿كَثَلِ  
 الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا﴾، واته: نهوانه ی که کتبی خویان پیدراوه و کاری پی  
 ناکه ن، وه که گوئدریزیک وایه، باریک کتبی لندراون، گوئدریز باری کتبی شی له سه ر  
 پشتی هه بی، هیچ لیان به هره مه ند نابن.

نجا که لیرهش دا خوا ﴿﴾ دهنگ زور هه له تانانی ته شبیه کرده به دهنگی  
 که رانه وه، نه وه به سه بۆ نه وهی که ئینسان له دهنگ زور هه له تانان و هاوار  
 کردن بهرین کتیه وه.

## مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

راگه یاندنی نه وه که خوا حیکمه تی به لوقمان به خشیوه و پتی فه رموه: سوپاسی خوا بکات، چونکه سوپاسکردنی مروف بو خوا ﷻ، به سوودی خویتی و، سپله ییشی زیان له خوا نادات، به تنیا خوئی لئی زهره رهنده و، باسی ناموژگاری لوقمانیش بو کوره که ی که هاوبه ش بو خوا دانه نی، چونکه هاوبه ش بو خوا دانان سته میکی مه زنه:

خوا ده فره موی: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ اِذَا اشْكُرَّ لِلّٰهِ وَمِنْ بَشْكُرٍ فَاِذَا يَتَكَبَّرُ لِنَفْسِهٖۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اِلٰهَ عِزِّيْ حَمِيْدٌۭ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَهُوَ يُعْطَمُۙ يٰبْنٰی لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِۚ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌۭ ﴿١٣﴾﴾

شیکردنه وه ی ئهم دوو ئایه ته، له ههوت برگه دا:

۱- ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ﴾، به دنیایی تیمه حیکمه مان به لوقمان دابوو.

پتشر چهنه پتناسه به کی حیکمه تمان کردن، به کیکی دیکه له پتناسه کانی حیکمه ت نه وه یه:

(الحِکْمَةُ: وَضْعُ الشَّيْءِ فِي مَوْضِعِهِ)، حیکمه ت دانانی شته له شوینی خویدا، له زمانی کوردیدا (حیکمه ت) به: دانایی، وه ستایی، کارامه یی، لیزانیی، ته رجهمه کراوه.

شایانی باسه: له ته فسیری سوره تی (الإسراء) دا، که خوا ﷻ به و ئایه ته ده ست پتی ده کات: ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اِلٰهِنَا ءٰخَرَ فَتَقَعُدَ مَذْمُوْمًا مَّخْذُوْلًا﴾ ﷻ (الإسراء،

تاکو نایه تی (۳۹)، واته: هه ژده نایه ت، نایه تی کۆتایی نهو دیه که ده فهرموئ: **ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا** (۳۹) الإسراء، واته: نهو نهو حکمه تهیه که په روه ردگارت بو تۆی سروشکروده، تنجا تیمه لهوئ باسیکی سه ربه خوئمان لهو باره وه کردوه و پووئمان کردۆته وه که له میانئ نهو هه ژده نایه ته دا، خوا **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا زِينَتَكُمْ** دوازه خه سه له تی به رزو په سندو، دوازه دی ناپه سندیش، واته: بیست و چوار خه سه له تی چاک و خرابی خستوونه روو، ناویشی له هه موو ئهوانه ناوه حکمه ت.

که‌واته: له پاستیدا مانای پاسته‌قینه‌ی حکیمت، واته: خؤ بزارکردن له خوو و خه‌سلته خراپه‌کان و، خؤ‌پازاندنه‌وه به سیفته به‌رزو چاکه‌کان، که که‌سی‌کیش وایي به ته‌نکید قسه‌ی به‌جی ده‌بی و، کرداری به جی ده‌بی، دانا ده‌بی و، وه‌ستا ده‌بی، لټزان ده‌بی و، کارامه ده‌بی.

(۲) - اِنْ اَشْكُرْ لِلّٰهِ، حیکمه‌مان به لوقمان دابوو، که سوپاس بۆ خوا بکات، واته: کاکل و جهوه‌ری حیکمه‌ت بریتیه له سوپاسگوزاری بۆ خوی بهرز، ههر که سێک سوپاسگوزاری بۆ خوا بکات، نهو حیکمه‌ته که خوا پێداوه، به نێو خه‌لکدا بڵاوی ده‌کاتهوه، کهواته: لوقمان (خوا لێی رازی بێ) که ناموژگاری کوره‌که‌ی ده‌کات، که مندالی مروڤ، نه‌گه‌ر کوره، نه‌گه‌ر کچه، له هه‌موو کس زیاتر مافی له‌سه‌ریه‌تی، له هه‌موو کس زیاتر مروڤ (باب و دایک) به‌را‌نبه‌ر به‌ مندالی خۆیان به‌رپرسیارن، بۆیه لوقمان له ناموژگاری کردنی کوره‌که‌یه‌وه ده‌ست پێده‌کات، نجا خوا ﷻ دوا‌ی نه‌وه‌ی ده‌فه‌رموی: حیکمه‌مان به‌ لوقمان دابوو، نێوه‌رۆک و جهوه‌ری حیکمه‌ته‌که، له‌وه‌دا به‌رجه‌سته ده‌کات، که سوپاسگوزاری بۆ خوا بکات، یه‌که‌م‌ین به‌شی سوپاسگوزاری بۆ خوا، نه‌وه‌یه که نینسان نه‌و نیعمه‌ته‌ی خوا پێداوه، له‌ په‌زاهمه‌ندی خوادا به‌کاری بێنێ، له هه‌موو که‌سیش شایسته‌تر که نینسان بۆی دلسۆز بێ و به‌ ته‌نگیه‌وه بێ، په‌روۆشی بێ، رۆله‌و جگه‌ر گۆشه‌ی خۆیه‌تی، بۆیه لوقمان له‌ کوره‌که‌یه‌وه ده‌ست پێده‌کات.

(۳) ﴿وَمَنْ يَنْكَرْ فَإِنَّمَا يَتَكَبَّرُ لِنَفْسِهِ﴾، ہر کہ سن سو پاسگوزاری بکات، بہ سوودی خوئی سو پاسگوزاری دہکات، واتہ: خوئی بہرہ مہندہ لہ سو پاسگوزاریہ کہی، (آی: لَا يَسْتَفِيدُ مِنْ شُكْرِهٖ إِلَّا هُوَ)، بویہ خوا وا ددہ رموی، بۆ نہوی خہ لک گومانیکی وایان نہ چتہ دل، کہ بویہ خوا ددہ رموی: سو پاسم بکھن تا کو من بہرہ مہند بم، نہ خیر، خوا لہوہ بہر زترہ کہ لہ سو پاسگوزاری بہندہ کانی بہرہ مہند بی، ہر وہا لہوہش بہر زترہ کہ لہ سپلہی بہندہ کانیسی زہرہ مہند بی.

(۴) ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌ حَمِيدٌ﴾، ہر کہ سیکش سپلہی بکات، ناسپاسی بکات، بہ دلنپایی خوا بیتیزی ستایشکراوہ، (کُفِّرْ) دہ گونجی بہ مانای بی پروایش بی، بہ لام لیرہدا بہوہ دہ زانین: چونکہ پتچہ وانہی شوکر، بریتہ لہ سپلہی و ناسپاسی و بی نہمہ گی، نجا لیرہدا مادام پتکھوہ ہاتوون، کہ واتہ: نہ گہر (شکر) سو پاسگوزاریہ، (کُفِّرْ) پش لیرہدا بہ مانای نا سو پاسی و بی مہ کی و بی وہ فای دی، ہر کہ سن بی نہمہ گی و ناسپاسی بکات، ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌ حَمِيدٌ﴾، بہ دلنپایی خوا دہ ولہ مہندی ستایشکراوہ.

لیرہدا (خَمِيد) (فَعِيل) ی بہ مانای (مَفْعُول) ہ، (آی: مَخْمُودٌ) خوا ستایشکراوہ مہ دحکراوہ، پتداهہ لگوتراوہ، نہ گہر خہ لکیش بہ رانہ بری ناسپاس و سپلہ بی، خوا ﴿يَا﴾ ہر وہ کہ خوہ تی.

(۵) ﴿وَلِذَٰلِكَ لَقَمْنُ لِّأَبْنَيْهِ وَهُوَ بِعِظْمٍ﴾، یاد بکھوہ کاتیک لوقمان بہ کورہ کہی خوئی گوت لہ کاتیکدا (لہ حالیکدا) کہ ناموزگاری دہ کرد.

(۶) ﴿يَبُئِي لَا تَنْفِرُ بِاللَّهِ﴾، نہی کور پڑگہ کہم! نہی کورہ چکو لہ کہم، ہاوبہش بۆ خوا دامہ نی.

لہ زمانی عہرہ بییدا عادت وایہ، نہ گہر شتیک گچکہ کرایہوہ، نیشانہی نہوہیہ زور خوشدہ ویستری و بہ رانہرہ کہی زوری بہ تنگہوہیہ، زوری پر و شہو، بہزدی و سوژی بہ رانہری ہہیہ، (التَّصْغِيرُ لِتَنْزِيلِ الْكَبِيرِ مَثَلُ الصَّغِيرِ شَفَقَةُ

وَمَعْبَةٌ لَهُ، گېچكە كىرگەنە، بۇ ئەۋەپە ھى گەۋرە بېيىزىتە شۇنى گېچكە لە  
 روى پەرۋش و خۇشويستىنە، كەۋاتە: (يا بني) يانى: ئەى گېچكە كەم، ئەى  
 كۈرە خۇشەويستە كەم! چۈنكە شتى گېچكە خۇشەويستىرە، عادەت ۋايە مندال  
 تاكو گېچكە ترە خۇشەويستىرە، عەتف و سۆزى باب و دايكى زياتر لەسەريەتى،  
 لەبەر ئەۋەى زياتر پىويستى بە عەتف و سۆزۈ ناگالىپوونى باب و دايكىەتى،  
 خوا ۋايكرودە.

كەۋاتە: مەرج نىە كۈرەكەى لوقمان لە تەمەندا گېچكە بوو بى، ۋاتە: ئەى  
 كۈرە خۇشەويستە كەم! بە قەدەر مندالىكى گېچكە خۇشم دەۋىتى، ھاۋبەش بۇ  
 خوا دامەنى.

(۷) - ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾، بە دىئايى ھاۋبەش بۇ خوا دانان، ستەمكى  
 مەزنە، زۆرەى توژەرەۋانى قورئان، كە سەرنجى تەفسىرەكانىامدا دەلىن: بۇيە  
 لوقمان لە نامۇزگارى كىردى كۈرەكەى دا، لەۋەۋە دەستىيكرودە، دەلىن: ھاۋبەش  
 بۇ خوا دامەنى، چۈنكە كۈرەكەى ھاۋبەش بۇ خوا دانەر بوۋە! بەلام پىم ۋايە لەۋەدا  
 نەيانپىكاۋە، چۈنكە خوا ﴿بِهِ يَتَغَمَّبَرِش﴾ دەفەرمۇ: ﴿لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْطَنَنَّ  
 عَمَلُكَ﴾ ﴿الزمر﴾ ئەگەر ھاۋبەش بۇ خوا دابىتى، كىردەۋەكەت ھەلدەۋەشپتەۋە،  
 ھەرۋەھا خوا بە يىغەمبەر ﴿بِهِ يَتَغَمَّبَرِش﴾ دەفەرمۇ: ﴿يَكَايُهَا النَّبِيُّ أَنْتَى اللَّهِ وَلَا تُطِيعَ الْكَافِرِينَ  
 وَالْمُتَفَيِّسِينَ﴾ ﴿الأحزاب﴾ ۋاتە: ئەى يىغەمبەر! ﴿پاريز﴾ لە خوا بىكەۋ فەرمانبەرى  
 كافرو موناڧىقەكان مەكە، كەسكى كە لە شتىك نەھى دەرگى و قەدەغە دەرگى، ماناى  
 ئەۋە نىە ئەۋ شتەى تىدايە، يانى: ھۆشدارى پىدەدرى كە ۋىا بى توۋش نەبى، نىجا  
 ئەگەر لوقمان كۈرەكەى موشرىك و خوا نەناس بوۋايە، لە جياتى بلىن: شەرىك بۇ خوا  
 دامەنى، دىگوت: كۈرەم خوا بپەرستە، بەلام نا! كۈرەكەى خوا پەرست و خواناس بوۋە،  
 بەلام لوقمان ھۆشدارى پىدەدات كە توۋشى شىرك نەبى، چۈنكە لە پاستىدا ئەۋانەى  
 خوا دەناسن و خوا دەپەرست، توۋشى شىرك و ھاۋبەش بۇ خوا دانان دەبن، بەلام  
 كەسكى كە خوا نەپەرستى و خواناس نەبى، ۋو لە خوا نەبى، توۋشى شىرك نابى، بەلكو

نهوانه توووشی ئیلحادو زهندهفه دهبن، نهوانه له حاله تی ئیلحادو زهندهفه دان، که سیک مهترسی لیده کړی توووشی هاوبه شی بو خوا دانان ببن، که خوا په رست و خواناس ببن، دهبن له خووی وریا ببن له مامه له کړدنې له گهل کهسه کان و له گهل شته کاند، هیچ کام لهوانه نهیه نیته ئاستی خواو پیزی خوا، له هیچ شتی که تاییه همدیه کانی خوای په روه ردگارا، که نهوه مانای شیرکه.

﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾، به دنیایی هاوبه ش بو خوا دانان سته میکی مهزنه، مرؤف له خووی دهیکات، له په یامی خوا دهیکات، له گه ردوون دهیکات، که پیچه وانه ی نهو سیستمه یه که خوا بو هه موو گه ردوونی داناوه، که هه مووی هاوار دهکات: جکه له خوا به دیهینه رو په روه ردگارو، مشوور خوړو په رستراوکی دیکه نیه، لهو باره وه با نه م فه رمووده یه بیتین:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾ (۸۲) الْأَنْعَام، شَقِيَ ذَلِكَ عَلَى أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ، وَقَالُوا: أَيُّنَا لَمْ يَلْبِسْ نَفْسَهُ؟ فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، تَبَسَّ غَمًا تَطْلُونُ، لَمَّا هُوَ غَمًا قَالَ لِقَمَانٍ لِأَنَّهُ: ﴿يَبْنَى لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۳)، (أُخْرِجَهُ الْبُخَارِيُّ ۶۷۷۶، وَمُسْلِمٌ: ۱۲۴).

واته: عه بدولای کوپی مه سعوود ﷺ، ده لن: کاتیک نه م ئایه ته هاته خوار که دهفه رموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾ (۸۲) الْأَنْعَام، (واته: نهوانه ی بروایان هیناوه و ئیمان که یان له گهل سته مدا ئاوت ته نه کړدوه...)، نهوه له سه ر دلی هاوه دلانی پیغه مبه ری خوا ﷺ زور قورس بوو، گو تیان: نه ی پیغه مبه ری خوا! ﷺ کام له تیمه سته می له خووی نه کړدوه؟ «وایان زانیوه (ظلم) لیره دا به مانای گوناوه لادان و خرابه یه» پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: لیره دا مه به ست له (ظلم) نهوه نیه، که تبوه گومان تان بردوه، به لکو نه مه نهوه یه که لوفمان به کوړه که ی گوت: ﴿يَبْنَى لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۳)، واته:

ئەي كۆپىزگە كەم! ھەبەش بۇ خوا دامەنى، بە دۇنيانى ھەبەش بۇ خوا دانان  
ستەمىكى مەزنە.

كەواتە: لېرەدا كە دەفەرمۇي: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا ءِيمَانَهُم بِظُلْمٍ  
﴿٨٢﴾ الْأَنْعَام، ئەو مەبەست پىتى شىركە، واتە: كەسەك ھەمىنىي و ئاسايشى بۇ  
ھەيە لە پۇژى دوايى دا، ئەمىنە لە سزاي خوا، كە ئىمانى ھەتتايى و، ئىمانە كەشى  
لە گەل شىركدا ئاۋىتە نە كەردىن.

مهسه له ی دووه م:

ناموژگار یکردنی خوا بو مروځ، له باره ی باب و دایکيه وه، به تایه ت دایکی که به زه حمت له سکیدا هه لیگرتوه، دوا ی دوو سالانیش له شیر بریویه ته وه، به لام له کاتی هه و لدانیاندا بو هاویه ش دانان، ده بی مروځ به قسه ی باب و دایکی نه کات، به لام وه ک ژانی دنیا هه ر به باشی له گه لیاندا مامه له بکات، له و باره وه ش مروځ ده بی ریازی صالحان بگری و له وان بکاته سه ره مشقی خو ی:

خوا ده فره مو ی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَلَّةً أُمَّهُ، وَهَذَا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْكَصِيرِ ۝ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝﴾

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له یازده برگه دا:

(۱)- ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ﴾، مروځمان پاسپاردو، ناموژگار ییمان کرد، له باره ی باب و دایکيه وه، (الْوَصِيَّةُ: التَّقْدِيمُ إِلَى الْغَيْرِ بِمَا يَفْعَلُ بِهِ مُقَرَّنًا بِوَعْدٍ)، (وَصِيَّةٌ): بریتیه له وه ی که سیکی به رانه ر لئی بچه پش، شتیکی ناراسته بکه ی کاری پئ بکات، به لام نه و شته که پئی ده لئی ناو پته بئ له گه ل ناموژگاری و قسه ی هه ست جوو لئندا.

که ده فره مو ی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ﴾، واته: ناموژگاری مروځمان کردوه، هه ر مروځیک که چاکه له گه ل باب و دایکیدا بکات، به چاکه کاری له گه ل باب و دایکیدا مروځمان پاسپاردوه.

(۲)- ﴿حَلَّةً أُمَّهُ، وَهَذَا عَلَى وَهْنٍ﴾، دایکی هه لیگرتوه، بیه یزی له سه ر بیه یزی، ﴿وَهَذَا عَلَى وَهْنٍ﴾، (أَي: ضَعْفًا عَلَى ضَعْفٍ)، بیه یزی له دوا ی بیه یزی، واته: دایک که



بە کۆرپەکی دووگیان دەبێ، پۆژ بە پۆژ لە هێزو پێزو وزە دایک کەم دەبێتەوهو، کۆرپەکی گەشی پێدەکات، تاکو دایدەنێ، تاکو کۆرپەکی لێ جیا دەبێتەوهو لە دایک دەبێ.

کەواتە: لێره دا ﴿وَهَذَا عَلَى وَهْنٍ﴾، وه سفی حالی دایکە، ﴿حَلَّتْهُ أُمُّهُ﴾، له حالیکدا که دایکی بێهیزی له سەر بێهیزی نهو کۆرپەکی هه لگرتوه، وهك نهو دایکە خۆی بووبێتە بێهیزی.

(۳) - ﴿وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ﴾، له شیر برینهوهشی له ماوهی دوو سالاندا، (الْفِصَالُ: التَّفْرِيقُ بَيْنَ الصَّبِيِّ وَالرَّضَاعِ، أَي: الْفِطَامِ)، (فِصَالٌ) و (فِطَامٌ) هه ریه کن، واته: مندالی شیرە خۆره له شیر بپرێتەوه، چیدیکه شیر ی پێ نه درێ.

(۴) - ﴿إِنْ أَشْكُرْ لِي وَلَوْلَاكَ﴾، نامۆزگاری و راسپاردنه که مان بۆ مروۆی به رانه ر باب و دایکی نهوه بوو که پێمان فەرموو: سوپاس بۆ من بکهو، سوپاسگوزاری بۆ باب و دایکیش بکه.

(۵) - ﴿إِلَى الْمَصِيرِ﴾، گه رانهوه بۆ لای منه، سه ره نجام بۆ لای منه، کەواتە: بزانه چۆن دێتەوه بۆ لام!

(۶) - ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي﴾، نه گه ر زۆریش هه ولێان له گه لدا، له گه لت دا تیکۆشان، خۆیان له گه ل دا ماندوو کردی که هاوبه شم بۆ دابنێ.

چی بکات به هاوبهشی؟

(۷) - ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾، شتیک که زانیاریت پێی نه.

(مَا) لێره دا (اسم الموصول) ه، یانی: (الَّذِي لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ)، شتیک که تۆ هیچ زانیاریت له باره یه وه نه، واته: بوونی نه، چونکه هه ر شتیک بوونی هه بێ، زانیاری پێوهی په یوه ست ده بێ، شتیک که زانیاری مروۆ پێوهی په یوه ست نه بێ، مانای وایه بوونی نه، واته: شتیک مه که هاوبه شم که بوونی

نىيە، ۋەك ھاۋبەش بۇ خوا، بوۋنى نىيە، ئەگەرنا ۋەك پەيكەرەك و ئەستىرەو مانگ و خۆرو، ھەۋاۋ تارەزو و حىزب و پۈتۈمكى كافىر، ھەرۋەھا ۋەك ئىتىك و پۈرۈسكىك كە خەلك دەپەرستى، ئەۋە بوۋنى ھەيە، بەلام ۋەك ھاۋبەش بۇ خوا، بوۋنى نىيە.

۸- ﴿فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾، ئەگەر ھەۋلىان لەگەلداي شىتەك بىكەي بە ھاۋبەش، كە زانارىيت لە بارەيەۋە نىيە (بوۋنى نىيە)، گۈتۈرپەلىيان مەكە، بە قسەيان مەكە، ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾، بەلام لە پروي ژيانى دىنابىيەۋە بە پەسندو چاكە مامەلەيان لەگەلدا بىكە، (المُصَاحَبَةُ: الْمُعَاشَرَةُ)، (مُصَاحَبَةٌ) يانى: (مُعَاشَرَةٌ) ھەئسوكەوت لەگەلداكردن، (المَعْرُوف: الشَّيْءُ الْمَتَعَارَفُ الْمَأْلُوفُ)، شىتەك كە بە پەسند زانراۋە ھۆگرىي پتۈەكراۋو چاكە.

۹- ﴿وَاتَّبَعَ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ﴾، بىكەۋە شوين كەستەك كە بۇلاي من گەراۋەتەۋە يانى: (اِقْتَدِ بِسِرَةِ الْمُتَّبِعِينَ أَي: الرَّاجِعِينَ إِلَيَّ)، بە دۋاي پى و شوينى ئەۋانە بىكەۋە، كە بۇ لاى من گەراۋەتەۋە، ئەۋانەي گەراۋەتەۋە بۇ لاى من، بىيانكە سەر مەشقى خۆت لە مامەلە لەگەل باب و دايكتدا، چونكە چاكە لەگەل باب و دايك دا، بە شىۋەي تىۋرىي كە باس دەرئى، جىايە لەۋەي كە بە بەرجەستە كراۋىي بىيىنى، لە كىندا دەيىنى؟ لەۋ كەسانەدا كە بۇ لاى خوا گەراۋەتەۋە، كەستەك بۇ لاى خوا گەراپىتەۋەۋە بەراستىي دۋستى خوا بىن، ۋەفادارىشە بۇ مەۋفەكان، بە تاپەت بۇ نىزىكتىرىنى مەۋفەكان، كە باب و دايكتى و، لەگەلئاندا چاكەكارە، لەبەر ئەۋەي لەگەل خۋادا راستە، لەگەل خەلكى خواشدا چاكە.

۱۰- ﴿ثُمَّ إِنِّي مَرَجْتُكُمْ﴾، دۋايى گەراۋەتەتان بۇلاي منە، (مَرَجِع) واتە: (رُجُوع) گەراۋەتەتان بۇ لاى منە، ياخود: (مَرَجِع) بە ماناي ناۋى شوينە (اسم مكان)، ياخود ناۋى كاتە (اسم زمان)، واتە: گەراۋەتەتان، يان شوينى گەراۋەتەتان، يان كاتى گەراۋەتەتان، بۇ لاى منە، كە ئەمە ھەم دەگونجىي كەت و بەلەين بىن، ھەم دەشكونجىي ھەردەشەۋ ترساندن بىن، واتە: بۇ لاى من دەگەرەنەۋە، پاداشتان دەدەمەۋە لەسەر چاكەكارىي

لەگەل باب و دایکتان، یاخود: بۆ لای من دەگەرئىنهوه، ئەگەر لەگەل باب و دایکتان خراپ بووبن، ئەوه تووشى سزا دەبن.

(۱۱) - ﴿فَأَنذَرْتُكُمْ يَٰمَٰ كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ھەواتان پىندەدەم بەوھى كە دەتانکرد، كەواتە: بزائن چۆن دىنەوھ بۆ لام، چونكە ھەرچى دەيكەن، لە لای من ھەنگىراوھو، دوايش دەبخەمەوھ بەرچاوى ئىوھو ھەواتان پىندەدەم.

## بېنچ کورته سهرنج

یهـك: ده‌گونجی نه‌وه‌ی له‌و دوو نایه‌ته‌د (۱۴ - ۱۵) هاتوه، قسه‌ی لوقمان بټ، ده‌شگونجی فه‌رمایشی راسته‌وخوی خوا ﷻ بټ، زۆر له‌ توږه‌ره‌وان گوتوویانه: نه‌وه‌ ههر درټزه‌ی قسه‌ی لوقمانه، به‌لام نه‌و رایه‌ به‌هیزتره‌و زیاتر به‌ عَقْل و دل‌ه‌وه‌ ده‌نووسټ، که‌ نه‌وه‌ فه‌رمایشی راسته‌وخوی خوا بټ، چونکه‌ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ﴾، نه‌مه‌ باسی قسه‌ی لوقمان نیه! نُنجا صیغه‌و شی‌ودی د‌ارشتنی قسه‌ی لوقمان به‌ جوړی‌کی دیکه‌یه، نه‌م قسانه‌ش خوا ﷻ هه‌مووی ده‌به‌سټټه‌وه‌ به‌ خو‌یه‌وه‌: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ، وَهَنَا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّلَتْهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَعِيرِ﴾ ۱۱. وَاِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلْيَسِّرْ، فَاِنَّتُكُم بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ، هه‌مووی خ‌وای په‌روه‌ردگار به‌ خو‌یه‌وه‌ په‌یوه‌ستی ده‌کات، که‌واته: نه‌وه‌ فه‌رمووده‌ی راسته‌وخوی خوا په‌روه‌ردگاروه‌، نټ‌واخنی نامۆزگار یه‌کانی لوقمان کردوه، نایا حکمه‌ت له‌وه‌دا چیه؟ له‌ تەفسیره‌کاندا نه‌مبینیوه‌، به‌لام به‌ بو‌چوونی من حکمه‌ته‌که‌ی نه‌وه‌یه: بۆ لوقمان په‌نگه‌ پرک نه‌بووبټ و پټچه‌وانه‌ی حکمه‌ته‌که‌ی بووبټ، به‌ کوپه‌که‌ی بلټ: پو‌له! له‌گه‌ل من و دایکت دا چاک به، باب و دایک نابټ به‌ مندالی خو‌یان بلټن: له‌گه‌لمان چاک به! به‌لکو نه‌و منداله‌ ده‌بټ بۆ خ‌وی هه‌ست و شعوری هه‌بټ، نُنجا له‌ جیاتی نه‌وه‌ی خوا ﷻ قسه‌ی راسته‌وخوی لوقمان بټنټ بۆ کوپه‌که‌ی، که‌ له‌گه‌ل باب و دایکت چاک به، فه‌رمایشی خ‌وی هټ‌ناوه‌، بۆ نه‌وه‌ی لوقمان راسته‌وخو نه‌و قسه‌یه‌ به‌ کوپه‌که‌ی نه‌لټ.

دوو: له‌ تەفسیری سوورده‌تی (الإسراء) دا، نایه‌ته‌کانی: (۲۳ - ۲۵) دا، باسی‌کی کورتمان له‌ باره‌ی مامه‌له‌ له‌گه‌ل باب و دایکدا کردوه، پټ‌ویسته‌ ههر که‌سیک بیه‌وی به‌ ته‌فصیل له‌و باب‌ه‌به‌ ناگادار بټ، بکه‌رټه‌وه‌ بۆ نه‌وی، چونکه‌ ټټمه‌ ههر باب‌ه‌تټک، له‌ شو‌تټنک ده‌یتوږینه‌وه‌، له‌ شو‌ته‌کانی دیکه‌ خو‌نه‌رانی به‌رټز حه‌واله‌ی نه‌وی ده‌که‌ینه‌وه‌، تاکو

پټوېست نه کات له هه موو شوئنه کان نه و کورته باسانه ی ده یانکه یڼ، دوو باره یان بکه ینه وه.

سې: له باره ی وه سیه تکرانی مړوږه وه بۆ چاکه کردن له گه ل باب و دایکید، دپاره هه مه سه له یه که له یه که شوئندا بې هه ر گرنکه و، بیکومان خوا به خوږایی هیچ فهرما بشتیک نافه رموې، به لآم مه سه له یه که له سې شوئندا هاتبې، گرنکتره له و دې له شوئندکدا هاتبې، مه سه له یه کیش له حه و ت شوئندا هاتبې، گرنکتره له و دې له سې شوئندا هاتبې، ئنجا با ته ماشای نه و حه و ت شوئنه بکه یڼ، که م مه سه له یان تیدا هاتوه:

۱- له سووږه تی (لقمان) دا: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَنَا عَلَى وَهْنٍ وَفَضَّلَهُ فِي عَمَلَيْنِ أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلِوَلَدَيْهِ إِلَى الصَّبَرِ ﴿١٤﴾ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾﴾.

۲- له سووږه تی (البقرة) دا: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَيَالِ الَّذِينَ إِحْسَانًا ﴿٨٢﴾﴾.

۳- له سووږه تی (النساء) دا: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَيَالِ الَّذِينَ إِحْسَانًا ﴿٦٦﴾﴾.

۴- له سووږه تی (الأنعام) دا: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْكُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَيَالِ الَّذِينَ إِحْسَانًا ﴿١٥١﴾﴾.

که له رابردوودا نه وانه مان هه موویان ته تفسیر کردوون، له به رگه کانی نه م ته تفسیره دا.

۵- له سووږه تی (الأحقاف) دا: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفَضَّلَهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي

أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدِيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي دُرِّيَّتِي إِنَّيْ يَثُوبُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾، واته: مرؤفمان به چاکه کاری له گه ل باب و دایکیدا پاسپارد، دایکی به قورسی هه لیگرت و به قورسیش دایناو، ههروه ها پین دوو گیان بوونی و له شیر برینه وهی له ماوهی سی (۳۰) مانگدا....

ننجا نه گهر دوو سال (۲۴) مانگ له سی (۳۰) مانگ ده رکه یین: (۳۰ - ۲۴ = ۶) شهش مانگ ده مینته وه، که واته: لای که می دوو گیان بوونی نافرته، ده گونجی شهش مانگ بی، که گه یشتینه ته فسیر کردنی سووهرتی (الأحقاف) یش لهو باره وه باسی زیاتر ده که یین.

۶- سووهرتی (العنکبوت): ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حُسْنًا﴾ ﴿٨﴾.

۷- سووهرتی (الاسراء): ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آيٌ وَلَا نَهْرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ ﴿٢٣﴾.

چوار: هوی هاتنه خواری ئەم دوو نایه ته، راست نیه که به سه رهاته که ی سه عدی کوپی نه بی وه ققاص بی، به لکو لی ره دا خوا ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حُسْنًا﴾ وه که فره میشتیکی خوی ده یخاته نیو ناموژگاری به کانی لوقمانه وه بو کوپه که ی، به لام به سه رهاته که ی سه عدی کوپی نه بی وه ققاص، هوی هاتنه خواری نایه ته که ی سووهرتی (العنکبوت) ده، که نایه تی ژماره (۸) ده، کاتی خوی ته فسیرمان کرد.

پینچ: مه سه له ی چاکه کردنی رۆله له گه ل باب و دایکیدا، یه کجار گرنگ و هه ستیاره و، خوی کارزان و میهره بان باش ده زانیت له دنیای به شهردا چی پرووده دات و، پتویسته چ شتیک زور جه ختی له سه ر بکریته وه، بویه له ههوت شوینی قو پرتاندا، خوا ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حُسْنًا﴾ به مرؤفه کان ده فره موی: له گه ل باب و دایکتاندا چاک بن، به زوری وایه که له دوی فره مان کردنی به به نده یه تی کردن و په رستی خوی، فره مان ده کات به چاکه له گه ل باب و دایکیدا.

مهسه له ی سیه م:

ناگادارکردنه وهی لوقمان بۆ کوره که ی که نه گهر چاکه و خراپه، هینده ی  
ده نکه خهرته له یه کیش بئ و له گاشه به ردیک دابئ، یان له ئاسمانه کان، یان  
له زه ویدا، خوا ی په نهانزان و شاره زا ده یهینئ:

خوا ده فره موی: ﴿يَبْقَىٰ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ  
فِي السَّمَاءِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ (١٦)

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له شه ش برگه دا:

(١)- ﴿يَبْقَىٰ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ﴾، یانی: نه ی کوره خوشه وسته که م!  
نه گهر بیت و کردوهه (چاک و خراپ) هینده ی گرانایی ده نکه خهرته له یه کیشی بئ،  
﴿يَبْقَىٰ إِنَّهَا إِنْ تَكُ﴾، (ئنها) نه م (ها) یه، (صَمِيرُ الْقِصَّةِ، إِنَّهَا الْقِصَّةُ)، به سه رهات وایه که،  
یاخود (ئنها) پاناوه ده چته وه بۆ (مَعْصِيَةِ) گونا، ده شگونجن (ئنها: أَيْ الْحَسَنَةُ أَوِ السَّيِّئَةُ)  
به دنیایی چاکه و خراپه.

(٢)- ﴿فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ﴾، (ئنجا نه و چاکه و خراپه یه) له گاشه به ردیکدا بئ، به ردیکی  
پته وی رده ق.

(٣)- ﴿أَوْ فِي السَّمَاءِ أَوْ فِي الْأَرْضِ﴾، یان له ئاسمانیدا بئ، به و به رزییه و به و دووریه،  
یاخود له زه ویدا بئ، له جیهانی بهرز دابئ، یان له جیهانی نزم (فِي الْعَالَمِ الْعُلَوِيِّ أَوِ السُّفْلِيِّ).

(٤)- ﴿يَأْتِ بِهَا اللَّهُ﴾، خوا ده یهینئ، له لای خوا تۆمار کراوه و دیته ریت و پێشانتی  
ده داته وه.

(٥)- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾، به دنیایی خوا په نهانزانی شاره زایه، (اللَّطِيفُ: مَنْ يَعْلَمُ  
دَقَائِقَ الْأَشْيَاءِ، وَيَسْلُكُ فِي إِبْصَالِهَا إِلَى مَنْ تَصْلُحُ لَهُ مَسْلَكَ الرَّفِيقِ)، (لطیف) نه و زاته یه

که ورده کاری شیته کان ده زانی و، له که یاندنی شته کان دا بو هەر که سیک که بو ی باشبن، پزی وردو په نهانکار ده گریته بهر، (خَبِير) یش واته: شاره زا که به زوری زانیاری خوا - که به هه موو شتیک زانیه: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَكِلُ شَيْءٌ عَالِمٌ﴾ العنکبوت، - له قورئانی دا په یوده سته به شته کانه وه، که بریتیه له که شفکردنی شته کان بو خوا به زانیاریه که ی، به لām (خَبِير) زیاتر مه به ست پتی شاره زایی خوا به ﷺ به مروقه کان و به هه لسو که وته کانیا و به حال و بالیان. لیره دا که ده فره موئ: ﴿يَبْنِيْ اِيَّاهَا اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْْ خَرْدَلٍ﴾، ئەمه سئ جه ختکه ره وه ی تیدان:

یه که م: بانگ کردن ﴿يَبْنِيْ﴾، ئە ی کورە خوشه ویسته که م!.

دووهم: ﴿اِنَّ﴾ ئامرازی چه سپاندن و جه ختکردنه وه یه، (هَا) ش، (صَمِيرُ الْقِصَّةِ)، راناوی به سه رهاته، یانی: به سه رهات وایه، حال وایه.

سینهم: ﴿اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْْ خَرْدَلٍ﴾، باس نه کراوه ئەم (تَكُ) بوچی ده چیته وه؟ به لām به سیاق و سه لیه: یان مه به ست پتی گوناھو تاوانه، یان مه به ست پتی کرده وه یه، چاک یان خراب، ئە گەر تاوان و خراپه یه، یاخود کرده وه یه چ چاک، چ خراب و له هه ناوی کاشه به رد پکی رهق و پته و دابن، ئە ویش له ئاسمانه کان بن، که زور دوورو به رزن، یاخود له زه ویدابن، که سه د په ناو به سیوی تیدایه، ئە وه له ده ستی خوا قوتار نابن و خوا پتی ئاگاداره و تۆماری ده کات و ده یه پتینه وه پت، چونکه خوا په نهانزانی شاره زایه.



مەسەلەي چوارەم:

نامۇزگارىي بە بەرپاكردىنى نوۋىژو، فەرمان بە پەسندو، رېگىرىي لە ناپەسندو، خۇراگىرىي لەسەر بەلەو گرفتارىيەكان، ھەروھەا روو لە خەلكى وەرەنەگىران و، بە فيزو كەشخە بە پىدا نەپۇيشتەن و، بە شىۋەي ميانجىي پۇيشتەن و، زۇر دەنگ ھەلنەھىتان:

خو دەفەرموى: ﴿يَبْنِىْ اَقِمِ الصَّلَاةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَاَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَصْبِرْ عَلٰى مَا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزَمِ الْاُمُورِ ۝۷ وَلَا تُصَيِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْسِ فِي الْاَرْضِ مَرَمًا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخَالٍ فَخُورٍ ۝۸ وَاَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ اِنْ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ۝۱۱﴾.

شىكرەنەھەي ئەم ئايەتەنە، لە يازدە بىرگەدا:

۱- ﴿يَبْنِىْ اَقِمِ الصَّلَاةَ﴾، ئەي كۆرە خۇشەويستەكەم! نوۋىژ بەرپا بىكە، نوۋىژ گەورەترىن كەردەھەي مەروۇفە لە نىۋان خۇي و خوادا ﷻ، لە دواي ئيمان، گەورەترىن كەردەھە، نوۋىژە ۋەك پىتەمبەرى خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿اِنَّ اَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ﴾، (أخرجه الترمذي: ۴۱۳، وقال: حسن غريب، والنسائي: ۴۶۵، وابن ماجه: ۱۴۲۵)، واتە: بىگومان يەكەمىن كەردەھە كە بەندە لەسەرى لىپرسىنەھەي لەگەلدا دەكرى، نوۋىژە، نوۋىژ بەرپاكردنیش لە تەفسىرىي سوۋرەتى (العنكبوت) دا باسما نكر، چىيە ۋەنە؟

۲- ﴿وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ﴾، ھەروھەا فەرمان بىكە بە ھەرچى پەسندە، يانى: ھەرچى پەسندە بۇ خۇت ئەنجامى بدەو، فەرمانىشى پىتەكە لە دەرەھەي خۇت.

۳- ﴿وَاَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾، ديسان رېگىرىي لە ناپەسند بىكە، نا پەسند بۇ خۇت دەستى لى ھەلگەرەو خۇتى لى دوور بگرەو، لە دەرەھەي خۇشت فەرمانى پى بىكە.

٤- ﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ﴾، خۆراگریش به لەسەر ئەوەی تووشت دێ، به تەنکیدی کەسێک فەرمان بە پەسندو ڕێگری لە ناپەسند بکات، دەبێ خۆشی دابنێ بۆ گرفتاری و بەردەنگاریبوونەوی کەسانی خراپەکارو، کەسانێک کە مل نادەن بۆ چاکە، بە شێوەیەکی لە شێوەکان لەگەڵاندا تووشی تێکگیران دەبێ، بۆیە هەر کات فەرمان بە چاکەو نەهی لە خراپەت کردە پیشە، دەبێ قەڵغانی خۆراگری لەسەر سەری خۆت ڕاگری.

کەواتە: ﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ﴾، یانی: (تَعْمَلْ مَا يُصِيبُكَ بِسَبَبِ الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهِ عَنِ الْمُتَكَبِّرِ)، خۆراگر بە لەسەر ئەوەی تووشت دێ، بە هۆی فەرمان بە پەسندو ڕێگری لە ناپەسندەوه.

٥- ﴿إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزَمِ الْأُمُورِ﴾، بە دڵنایی ئەوه لە کارە پێویستکارووەکانە، یان: ئەوه لە کارە جەوجێی عەزیمەتەکانە.

أ- (أَي: مِنَ الْأُمُورِ الْمَعْرُومَةِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى)، لەو کارانەن کە لە خواوە پێویستکاروون و جەختیان لێکارووەتەوه.

ب- یاخود: (مِنَ الْأُمُورِ الَّتِي تَخْتَاجُ إِلَى الْعَزِيمَةِ الْقَوِيَّةِ)، ئەوه [نۆیژ بەرپاکردن و فەرمان بە پەسندو، ڕێگری لە ناپەسندو، خۆراگری لەسەر ئەوەی دێتە ڕێت] دەگونجێ بۆ هەر چواریان بچێتەوه، لەو کارانەن کە پێوستیان بە عەزیمەت و ویستی پۆلایین و بەهێز دەکات.

دەشگونجێ تەنیا بچێتەوه بۆ خۆراگری لەسەر ئەوەی دێتە ڕێت، دەشگونجێ بگەڕێتەوه بۆ فەرمان بە پەسندو ڕێگری لە ناپەسندو، خۆراگری لەسەر ئەوەی دێتە ڕێت، دەشگونجێ بۆ هەر چواریان بگەڕێتەوه، بێگومان هەر چواریان پێوستیان بە عەزیمەتی پتەو دەکات و، هەر چواریشیان لەو کارانەن کە خوا ﷻ پێویستی کردوون.

٦- ﴿وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ﴾، هەروەها ڕووی خۆت لە خەڵک وەرەمە چەرخێتە، ﴿وَلَا تُصَعِّرْ﴾، خۆتندراویشەتەوه: (وَلَا تُصَاعِرْ)، ڕووی خۆت وەرەمە چەرخێتە، ملی خۆت با

مەدە، (الصَّعْرُ: دَاءٌ يَأْخُذُ الْإِنْسَانُ فِي أَغْنَاقِهَا أَوْ رُؤُوسِهَا حَتَّى تَلْفِتَ أَغْنَاقَهَا)، (صَعْر): دەردىكە توۋشى حۈشتر دىيىلىدۇ، ياخۇد لە سەرىدا، تاكوۋاى لى دىيىلىدۇ، مىلى با بدات و رەق بىن.

ئەو كەسەش كە خۇي بە زل دەگىرى لە بەرانبەر خەلگىدا، مىلىان لىدە سوۋرىنى، چۈشترۈە بە حۈشترىكەۋە كە توۋشى مىل ئىشەو مىل رەق بوۋىن بوۋە، كە ئەمە جۈرىكىشە لە بە كەم تەماشىا كىردىن، يانى: باباى خۇ بە زلگىر بە حۈشترىك تەشەببە كىراۋە، كە توۋشى مىل رەق بوۋىن بوۋە.

(۷) - ﴿وَلَا تَمْسِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا﴾، ھەرۋەھا بە فىزو كەشخە بە زەۋىيدا مەرۋ، (الْمَرَحُ: شِدَّةُ الْفَرَحِ وَالْتَوَسُّعُ فِيهِ)، بىرىتە لە زۆر خۇشحال بوۋىن و فراۋانىي لە خۇشحاللىدا، لە دەمارو خۇ بە زلگىرىدا، بەو جۈرە بە زەۋىيدا مەرۋ.

(۸) - ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخَالٍ فَخُورٍ﴾، بە دلىيايى خوا ھەر خۇ پىن زۆرىكى شانازىيەكىرى خۇشناۋى.

يانى: كەسىك لە خۇيدا پىنى ۋابىنى سىفەتتىكى ھەيە لە خەللى دىكەدا نىيە، ئىنجا ئەۋە بۇيى بىيىتە ھۇي پەيدا بوۋىنى سىفەتى (خَيْلًا)، ئەۋىش ئەۋەيە كە ئىنسان خەيالى ۋابىنى لە خەللىك گەۋرەترەو گىرگىرە، (فَخَرَّ يَشْ بىرىتە لە: (المُبَاهَاةُ فِي الْأَشْيَاءِ الْخَارِجَةِ عَنِ الْإِنْسَانِ)، ئەۋەيە مەرۋى شانازىي بە شىتىكەۋە بىكات كە لە دەرەۋەي خۇيدا ھەيە، بە جىل و بەرگى، بە ۋلاخى، بە سەيەرەي، بە خانوۋەرەي، بە پارەو سامانى، كەۋاتە: (اِخْتِيَالًا): ئەۋەيە كە مەرۋى لە زاتى خۇيدا خۇي پىن گەۋرەو زل بىن، بەلام (فَخُور): ئەۋەيە كە لە دەرەۋەي خۇيدا ئەۋە خۇبەزلىگىرىيە بەسەر خەللىك بىكات، (اِخْتِيَالًا) ئەۋەيە مەرۋى، لە دەرۋوۋى خۇيدا خۇي پىن زۆرە، بەلام (فَخَرَّ) ئەۋەيە كە ئەۋە شانازىي بە خۇۋە كىردەنى، دەرەكەۋىي و خەللىك ھەستى پىتىكات.

ئىنجا ھەر كەسىك ۋابىنى، خوا خۇشى ناۋى.

۹- ﴿وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ﴾، ھەروەھا لە ڕۆشتنتدا میانجیی بە، نە زۆر بە خیرایی ڕۆ، نە زۆر بە مردەلوخەیش ڕۆ.

۱۰- ﴿وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ﴾، لە دەنگیشت کەم بکەو، لە دەنگت بگرەو، (الغَضُّ: النَقْصُ)، (غَضٌّ)، یانی: کەمکردنەو، دەنگت زۆر ھەلمەیه نە.

۱۱- ﴿إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾، بە دنیایی ناخۆشتینی دەنگەکان، دەنگی کەرانی، (انکر: أي أقبح وأوخش)، یانی: ناخۆلاترین و نامۆترین، (انگر) لە (مَنکور) ھو، ھاتو، (مَنکور)، یانی: ناخۆشویستراو و ناپەسند کراو.

پتویستە مەرووفی بە ئەندازەی ئەو کە پتویستە، دەنگ ھەلێنی، ھەروەک لە ڕۆشتندا بە ئەندازەی ئەو کە پتویستە، پتی ھەلێنی، ئنجا بە خاکێتی لەگەڵ خەڵکدا مامەڵە بکات، بۆ ئەوێ خۆی لەو سێفەتەنە بپاریزی کە خوا دەفەرموێ خواوەنەکانیانی خۆشناوین.

## كۈرتە باسىڭ لە بارەى لوقمان و حىكمەتەكەبەوہ

بەرئزان!

لە سى برگەدا باسى لوقمان ﷺ، حىكمەتەكەى دەكەين:

يەكەم: لوقمان كى بووہو چۈن بووہو؟

پىشتىرىش باسماڭىز كە مشتومې ھەيە لە بارەى لوقمانەوہ: ئايا پىغەمبەر بووہ، يان پىغەمبەر نەبووہ؟ ئايا خەلكى چ شۇئىڭ بووہ؟ بە چ زمانىك دواوہ؟ لە چ رۇزگارنىكدا ژياوہ؟ بە لأم ھىچ شتىكى جىيى دلىيىي و مسۆگەر لەو بارەوہ نيە. لە (السيرة النبوية لابن هشام) دا<sup>(۱)</sup>، ئەمە ھاتوہ: (قِيلَ كَانَ رَاعِيًا لِلْغَنَمِ، وَ قِيلَ كَانَ حَيَّاطًا، وَقِيلَ كَانَ قَاضِيًا فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي زَمَانِ دَاوُدَ)، واتە: گوتراوہ: لوقمان شوانى مەپان بووہ، ھەرودەھا گوتراوہ: دارتاش بووہ، ديسان گوتراوہ: بەرگ دروو بووہ، گوتراویشە: دادوہرو قازىي بووہ لە ئىو گەلى (بنى اسرائيل) لە رۇزگارى داوود ﷺ دا.

زۆر بەيان ئەوہ يان ھىناوہ كە لوقمان لە رۇزگارى (داوود) دا بووہ، بە لأم خوا ﷺ باسى پەچەلەكى لوقمان ناكات، بەلكو باسى حىكمەتەكانى دەكات، چونكە ئەوہى بۆ ئىمە جىيى سوودو بەھرەيە، حىكمەت و قسە نەستەقەكانى لوقمانن، نەك ئەو وردەكارىيانەى دىكە، كە زانايان گەلىك جار زۆريان بەدوا كەوتوون، بى ئەوہى بناغەيەكى زانستىيان ھەبى، يانى: ھەندىكيان زۆر لاپەردەيان پىر كەردوونەوہ بۆ ئىسپاتى ئەوہ كە يەكلىك بووہ لە پەش پىستەكان و لە فلان

(۱) ج ۲، ص ۲۱۹-۲۲۰، (طبعة دار ابن الھيثم) سنة: (۲۰۱۲) م.

پوڙگاردا بووه، هه رووها هه نديك به سه رها تان دينن كه هيچيان جتي دنيايي و پشت پي به ستن نين.

هه رووها هه له سپرده (ابن هشام) دا هاتوه: (قَالَ ابْنُ إِسْحَاقَ فِي السَّيْرِ: قَدِمَ سُؤَيْدُ بْنُ الصَّامِتِ أَخُو بَنِي عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ مَكَّةَ حَاجًّا أَوْ مُعْتَمِرًا، فَتَصَدَّى لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَدَعَاهُ إِلَى الْإِسْلَامِ، فَقَالَ لَهُ سُؤَيْدٌ: فَلَعَلَّ الَّذِي مَعَكَ مِثْلَ الَّذِي مَعِي، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَمَا مَعَكَ؟ قَالَ: مَجَلَّةٌ لِقَمَانٍ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَعْرِضْهَا عَلَيَّ، فَعَرَضَهَا عَلَيْهِ، فَقَالَ: إِنَّ هَذَا الْكَلَامَ حَسَنٌ، وَالَّذِي مَعِيَ أَحْسَنُ مِنْ هَذَا، فَرَأَى أَنْزَلَهُ اللَّهُ، فَقَالَ ابْنُ إِسْحَاقَ: فَقَدِمَ الْمَدِينَةَ فَلَمْ يَلْبَثْ أَنْ قَتَلْتُهُ الْغَزْرَجَ، وَكَانَ قَتْلُهُ يَوْمَ بَعَاثٍ، وَكَانَ رَجُلًا مِنْ قَوْمِهِ يَقُولُونَ: إِنَّا لَنَرَاهُ قَدْ قُتِلَ وَهُوَ مُسْلِمٌ، وَكَانَ قَوْمُهُ يَدْعُوهُ الْكَامِلُ)<sup>(١)</sup>.

(ابن إسحاق) له سپرده کي دا ده لئ: سویدی کوری صامیت که له به نی عمری کوری عهوف بوو، به حج، یا خود به عومره هات، پیغمبه ری خوا ﷺ بانگی کرد بۆ ئیسلام، سوید پتی کوت: ږدنگه نه وهی به تویه (نه وده چی و په یامه) وه که نه وه بی که به منه، پیغمبه ری خوا ﷺ پتی فهرموو: چیت پیته؟ گوتی: مه جهله ی لوقمان، (حیکمه ته کانی لوقمان که کو کراونه وه)، پیغمبه ری خوا ﷺ پتی فهرموو: کوا پشانمیده (بۆم ږانوښه)، نه ویش حیکمه ته کانی بۆ خویندنه وه، پیغمبه ری خوا ﷺ فهرموو: نه مه قسه یه کی باشه، به لام نه وهی له لای منه له وه چاکتره، قورناتی که خوا دایه زانده، (ابن إسحاق) ده لئ: دواپی سویدی کوری صامیت هاته مه دینه، زور پی نه چوو خه زره جیه کان کوشتیان له پوږی (بعاث) دا، [پوږیک بووه کاتی خوئی نه وس و خه زره ج تیدا به شه ږ هاتوون، پیاوونیک له گه له که ی (پانی: خرمانی سویدی کوری صامیت) ده یانگوت: تیمه پیمان وایه به مسولمانه تی کوږاوه، هه رووها خه لکه که ی پیان ده گوت: (الکامل) پیاوی تیرو ته واو.

لەبەر ئەو ەي ەىكمەتەكانى لوقمانى لەبەر بوون و كارىشى پىكردوون و،  
 ەەر ئەو ەش گەباندوو ەتى بەو ە كە مەسولمان بىتى، بە پىتى ئەو رىوا ەتى  
 (ابن إسحاق) ەتىاوىەتى.

**دوو ەم: ەىكمەتەكانى لوقمان لەم سوورەتەدا:**

پىشتىرىش باسمانكرد لوقمان خوا لىتى پاى بىتى، دە (۱۰) ئامۇڭگارى گەورەو  
 گرىگ ئاپاستەى كوپەكەى دەكات، كە سەر ەم بوارەكانى دىندارىيان پىدەگرىتەو.  
 ئەوانىش بەم ەورەن: پىتش ەموو شىتك پىتى دەلتى:

۱- ﴿يَبْنَىٰ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّكَ الْشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾، ئەى رۆلە گيان! ەاوبەش بۇ  
 خوا دامەنتى، ەاوبەش بۇ خوا دانان ستەمىكى مەزە.

ئەو ە يەكەم ەىكمەت و ئامۇڭگارى لوقمانە بۇ كوپەكەى.

پىشتىرىش باسمان كرد كە ەندىك لە توىزەرەوان گوتوو ەانە: كوپەكەى  
 موشرىك بوو، بۇ ە بابى پىتى دەلتى: ەاوبەش بۇ خوا دامەنتى! بەلام ئەو ە  
 قەسەيەكى بىتى بنەمايەو، لە راستىيدا وا دىارە كوپەكەى خوا پەرست و خواناس  
 بوو، بەلام بابى ەۆشارى پىدەدات، دەلتى: رۆلە گيان! ئاگات لە خو بىتى  
 تووشى شىرك نەبى! ەەرودەك چۆن خوا ﷻ لە قوپاندا بە پىغەمبەرى خاتەم  
 ﷺ دەفەر موى: ﴿لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْطَبَنَّ عَلَيْكَ﴾ ﴿الزمر، واتە: ئەگەر ەاوبەش بۇ  
 خوا دابىتى، كرىدەو كەت ەلەدەو ەشەتەو، ئەو ەش ماناى ئەو ە نىە كە بگونجى  
 پىغەمبەر ﷺ ەاوبەش بۇ خوا دابىتى، بەلام ئەو ە ەۆشارىيە بۇ پىغەمبەر ﷺ و،  
 ەۆشارىيە بۇ ئۆمەتەكەشى، كەواتە: يەكەم ئامۇڭگارى لوقمان بۇ كوپەكەى،  
 ئەو ەيە كە لە شىرك و رىا بىتى، لەسەر خوا پەرستى و خوا بە يەكگرتن بەردەوام  
 بىتى، بەلام و رىا بىتى، شىرك تىكەلتى نىمانەكەى نەكات.





لە پۇشتىتىدا ميانجىي بە، نە تېپەننەو نە كورتى بېنە، نە زۆر خىرا برۆ، مەگەر شىتېك پىتۈيىست بىكات، جارى وا ھەيە پىتۈيىست دەكات رابىكەي، ئەوۋە جىايە، بەلام كە پىتۈيىست نەكات، بە شىۋەيەكى ميانجىي برۆ، بە مردەلۇخەيى مەرۆ، ھەرۋەھا زۆر بە خىرايىش مەرۆ.

۱۰- ﴿وَأَعْصُ مِنْ سَوْتِكَ﴾، لە دەنگىشت بگرەوۋە، زۆر ھاوار مەكە، قېرە قېر مەكە، دەنگ ھەلمەيەنە، چونكە ناخۇشتىن دەنگ، دەنگى كەرانە، كەرەكان زۆر دەنگيان ھەلدېنن.

### سىيەم: ھەندىك لە حىكمەتەكانى لوقمان:

من بە گوشراوى و بە خىرايى دەيانھېنم، ئەگەرنا لە تەفسىرەكاندا زۆر شت باسكراوۋە پالداۋەتە لای لوقمان، بەلام من ئەو بىست و سىيەم لى گولبۇرر كىردوون:

۱- (مَنْ كَانَ لَهُ مِنْ نَفْسِهِ وَاعِظْ، كَانَ لَهُ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حَافِظٌ)، واتە: ھەر كەسىك لە خودى خۇيدا نامۇزگار بىكارى ھەب، لەلايەن خواشەوۋە پارىزەرى ھەيە.

۲- (مَنْ أُلْصَقَ النَّاسُ مِنْ نَفْسِهِ، زَادَهُ اللَّهُ بِذَلِكَ الْعِزَّةَ)، واتە: ھەر كەسىك بە ئىنصاف بى بۇ خەلك لە دژى خۇي، خوا عىززەتى بۇ زىاد دەكات، واتە: ئەگەر ھەقىكى خەلكى كەوتە لا، بە ئىنصاف بى بۇ خەلك لە دژى خۇي، ياخود تۆلەي خەلك لە خۇي بىسېننەتەو، يان ئەگەر ھەلەيەكى بەرانبەركىردن، داۋاي لىبوردىيان لى بىكات، ئەوۋە پىي بەرز دەبىتەوۋە، عىززەت و پىنگەي لە تىو خەلكدا پىي زىاد دەكات.

۳- (ضَرْبُ الْوَالِدِ لِوَلَدِهِ كَالسَّمَادِ لِلزُّرْعِ)، واتە: لىدانى باب و دايك بۇ پۆلەيان، وەك پەين واپە بۇ كشتوكال، يانى: چۆن كشتوكال بە پەين زىاد دەكات و گەشە دەكات، لىدانى باب و دايكىش گەشە بە مندال دەدات، ھەلبەتە مەبەستىش ئەوۋە نىە فەلاقەي بىكەن! بەلكو جاروبار زىر بن لەگەل مندالى خۇيانداۋ لە خراپە بىگىرنەوۋە، چونكە ئەو مندالە

عەقلى كامىل نەبوۋە تاكو بۇ خۇي لە خراپە بىلەنمىتەۋە، دەپى باب و دايك جار جار بېيىننەۋە سەر پى و نامۇزگارىي بىكەن و، تەمبىي بىكەن، ئەگەر پىتويست بوو جارى وا ھەيە گويى بادەن و زللەيەكىشى لىيدەن، ۋەك چۆن كە پەين بە كشتوكال دەكەي، زىاد دەكات، لىندان و زىرىي باب و دايكىش لە كاتى پىتويست دا لەگەل مىندالى خۇيان، تاوا پىتى گەشە دەكات و زىاد دەكات.

۴- (يَا بُنَيَّ ارْجُوا اللَّهَ رَجَاءً، لَا يُجْزِيكَ عَلَى مَعْصِيَتِهِ، وَخَفِ اللَّهَ سُبْحَانَهُ، خَوْفًا، لَا يُؤْيِسُكَ مِنْ رَحْمَتِهِ)، واتە: بۆلە گيان! ئەۋەندە ئومىدەۋاربە بە خوا، كە ئومىدەۋاربوونت بە خوا، بوپرت نەكات لەسەر سەرىنچىي خواۋ، ھىندەش لە خوا ئىچى بىرسى، ترستىكى وا نەبى نائومىدت بىكات لە بەزەيى خوا.

۵- (لَا تُرْسِلْ رَسُولًا جَاهِلًا، فَإِنْ لَمْ تَجِدْ حَكِيمًا فَكُنْ رَسُولَ نَفْسِكَ)، واتە: ھەرگىز نوپنەرىكى نەقام بۇ شىتەك مەنپەر، ئەگەر بابايەكى لىزان و كارامەت نەدۇزىۋە بىكەيە نوپنەرى خۇت، بۇ خۇت نوپنەرى خۇت بە.

يانى: خۇت بېچۇ كارەكەي خۇت بە تەپەفى بەرانبەر بلى، نەك نەفەرىكى نەقام بىنرى كارەكەت لى سەقەت بىكات!

۶- (لَا خَيْرَ لَكَ فِي أَنْ تَتَعَلَّمَ مَا لَمْ تُعَلِّمْ، وَلَمَّا تَعْمَلْ بِمَا قَدْ عَلِمْتَ، فَإِنْ مِثْلَ ذَلِكَ مِثْلَ رَجُلٍ احْتَطَبَ حَطْبًا، فَعَمَلَ حَرْمَةً وَذَهَبَ يَحْمِلُهَا فَعَجَزَ عَنْهَا، فَضَمَّ إِلَيْهَا أُخْرَى)، واتە: ھىچ بەرۋەندىيەك بۇ تۆ لەۋەدا نىە، زانىارىيەك فىر بى، كە نايزانى، بەلام جارى ئەۋەدى فىرى بوۋى، كارت پى نەكردو، ويئەنى ئەۋە ۋەك پياۋىك وايە، كۆلە دارىكى كىردو، چوۋە ھەلىكىرى، بەلام نەپوانىۋە، ئىجا كە ئەۋ كۆلەي نەتوانىۋە، كۆلپىكى دىكەشى خستۇتە سەر ئەۋ كۆلە!.

واتە: تۆش زانىارىيەك كە جارى كارت پى نەكردو، مەچۇ زانىارىيەكى دىكە فىرىي و بىخەيە گەل ئەۋ زانىارىيەي كە كارت پىتى نەكردو، سەرەنجام زانىارىيى زۆرت ھەبى، بەلام كىردەۋى كەمت ھەبى.

۷- (لَتَكُنْ كَلِمَتُكَ طَيِّبَةً، وَلَيَكُنْ وَجْهُكَ بَسِطًا، تَكُنْ أَحَبَّ إِلَى النَّاسِ مِمَّنْ يُعْطِيهِمُ الْعَطَاءَ).  
واتە: با قسەت خوښ بى و، پرووت خوښ بى، له لای خەلكى خوښەويستەر دەبى لەو  
كەسەى كە دەيانداىتى، [بەلام بە پرتهو بۆلەو، بە پرووى گرژو قسەى ناخوښ].

۸- (كُنْ كَمَنْ لَا يَبْتَغِي مَخْمَدَةَ النَّاسِ، وَلَا يَكْسِبُ دَمَهُمْ، فَتَنَسُهُ مِنْهُ فِي عَنَاءٍ، وَالنَّاسُ مِنْهُ فِي رَاحَةٍ). واتە: تۆ وەك كەسێك بە، كە بە تەمانیە خەلك ستایشى بكات، هەروەها سەر زەنشەت  
و لۆمەى خەلكیش بۆ خۆى پەیدا ناكات، بۆیە لە خودى خۆیدا ماندوویە، بەلام خەلك بە  
دەست ئەووەهە ناسوودەیه.

ئینسان ئەگەر خۆى ماندوو بكات و خەلك ناسوودە بكات، زۆر باشتەرە  
لەوێ خۆى ناسوودە بكات و خەلك ماندوو بكات!.

۹- (جَالِسِ الْعُلَمَاءَ وَ رَاحِمُهُم بِرُكْبَتَيْكَ، فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْقُلُوبَ يَنْوِرُ الْعِلْمَ، كَمَا يُحِبُّ الْأَرْضَ  
الْمَيْتَةَ بِوَابِلِ السَّمَاءِ). واتە: لەگەڵ زاناىان دا بنیشەو ئەژنۆت بە ئەژنۆيانەووە بنووسێنە،  
(بە ئەدەبەو بە لە خزمەتیاندا بە)، چونكە خوا دلەكان بە پرووناکیى زانیاریى زیندوو  
دەكاتەو، وەك چۆن زەوى مردوو، بە بارانى ناسمان دەژێنێتەو.

۱۰- (إِنْ دَارًا تَسِيرُ إِلَيْهَا، أَهْرَبْ إِلَيْكَ مِنْ دَارٍ تَخْرُجُ عَنْهَا). واتە: مەنزلگایەك كە بەرەو پرووى  
دەچیت، نزیكترە لە مەنزلگایەك كە لێى دەرەچیت.

واتە: هەمیشە قیامەت نزیكترە لە تۆ لە دنیا، چونكە دنیا تۆ لێى دەرەچى،  
بەلام قیامەت بۆ لای دەچى!

۱۱- (قِيلَ لِلْفُحْمَانِ: أَيُّ النَّاسِ شَرٌّ؟ قَالَ: الَّذِي لَا يُبَالِي أَنْ يَرَاهُ النَّاسُ سَيِّئًا أَوْ مُسَيِّئًا). واتە:  
بە لوقمان گوترا: چ كەسێك لە هەموو كەس خراپترە؟ گوتى: ئەو كەسەى گوى ناداىتى  
خەلك بە خراپ بێیین، یان بە خراپەكار بێیین.

یانى: دەرەست نیە هەرچەندە خەلك خراپەشى لى بێیین و، بە خراپى  
بێیین، بى شەرمە، شەرم بەخۆ نیە.

۱۲- (قِيلَ لِلْقَمَانِ: مَا بَلَغَ بِكَ مَا نَرَى؟ فَقَالَ: صَدَقَ الْحَدِيثُ، وَأَدَاءُ الْأَمَانَةِ، وَتَرْكُ مَا لَا يَعْنِينِي).  
 واتە: بە لوقمان گوترا: چ شىتە تۆى گەياندۆتە ئەو پىنگەيەى كە تىمە دەتېينىن؟ (ناوا  
 ناوو نابانگت هەيەو، پياويكى حەكىمى و، خەلك خوا خوايەتى تۆزى لە خزمەتت  
 دابنىش)، گوتى: راستگۆيى و ئەمانەت پارىزى و، خۆ هەلنە قورتاندن لە شىتە كە  
 پەيوەندى بە منەو نە.

۱۳- (مَنْ يُغَيِّرِ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ، تَفُوتُهُ الدُّنْيَا وَلَا يُصِيبُ الْآخِرَةَ)، واتە: ھەر كەسەك دۇنيا  
 بەسەر دواړۆدا ھەلېږتړي، دۇياكەشى دەرۋا، دواړۆزىش وەدەست ناھيتى.

۱۴- (قَالَ لِقَمَانُ لِابْنِهِ: إِنَّ اللَّهَ رَضِيَ لَكَ، فَلَمْ يُوصِنِي بِكَ، وَلَمْ يَرْضَكَ لِي، فَأَوْصَاكَ بِي)،  
 واتە: لوقمان بە كۆرەكەى گوت: خوا منى بۆ تۆ پەسند كردو، بۆيە نامۆزگارى منى  
 نەكردو، لە بارەى تۆو، بەلام بە تۆ رازى نەبوو (چۆن مامەلەم لەگەلدا دەكەى!). بۆيە  
 نامۆزگارى تۆى كردو، لە بارەى منەو.

ھەموو قورئان بېشكە بە باب و داىك نالى: لەگەل مندالتان چاك بن،  
 چونكە چاكى باب و داىكان لەگەل مندالد، شتىكى سروشتى و خواپسكە،  
 بەلام ھەميشە بە منداان و پۆلەكان دەلى: لەگەل باب و داىكتان دا چاك بن،  
 واتە خوا لە من رازىيە وەك باب و داىك، دەزانى من لەگەل تۆدا چاكم، بۆيە  
 نامۆزگارى منى نەكردو، بەلام زانىويەتى تۆ ئەگەر خوا نامۆزگارىيت نەكات،  
 چاك نابى، بۆيە نامۆزگارىى كردووى.

۱۵- (كُنْ لِأَصْحَابِكَ مَوْافِقًا إِلَّا فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ)، واتە: لەگەل ھاوەلەكاندا گونجاو  
 تەبا بە، مەگەر لەسەرپىچى خواى زالى پايەداردا.

لەسەرپىچى خوادا، لەگەل كەسدا تەباو گونجاو مەبە بلى: با ناتەباو  
 نەگونجاو نەيەمە بەرچاوى رەفيقەكانم، چاكە بكەن، يان خراپە بكەن لەگەلياندا  
 بم! وەك كوردەواريى دەلەين: (لەگەل عامن دەچىتە شامن)، نا، ئەگەر خەلك  
 چاك بوون، لەگەليان بە، ئەگەر خراپ بوون لەگەلياندا مەبە، با برادەر و دوست  
 و، خزم و باب و داىكىشت بن.

۱۶- (إِذَا مَتَلَّتِ الْمِعْدَةُ نَامَتِ الْفِكْرَةُ، وَخَرَسَتِ الْحِكْمَةُ، وَقَعَدَتِ الْأَعْضَاءُ عَنِ الْعِبَادَةِ). واته: کاتیک گهده پر بوو، عهقل دهخووی و حیکمه تیش لال دهبن، ازماني حیکمهت لال دهبن و مرووف قسهی چاکی بو نایهت او، نه ندامه کانیش داده نیشن لهووی که خوا په رستی بکن، سست و تهنه ل دهبن و خوا په رستیان بو نه نجام نادرې.

۱۷- (لَا تَكُنْ حُلُوًّا فَتُجْلَعَ، وَلَا تَكُنْ مُرًّا فَتُلْفَظَ). واته: هینده شیرین مهبه قوت بدرتی، هیندهش تال مهبه فرې بدرتی، نهوه به شیوهیه کی دیکهش گوتراوه: (لا تَكُنْ رَطْبًا فَتُغَصَّرَ، وَلَا تَكُنْ يَبَسًا فَتُكْسَرَ). واته: هینده تهر مهبه بگوشری، هیندهش رهق مهبه بشکیرتی.

۱۸- (إِيَّاكَ وَالَّذِينَ، فَإِنَّهُ ذُلُّ النَّهَارِ، وَهَمُّ اللَّيْلِ). واته: خوټ له قهرز بهاریزه، چونکه به پژگار مایه زه بوونیبه، (که بابای خاوهن قهرز ده بیی شرمه زار ده بی) و، به شهویش مایه خهم و خهفته.

به پتی توانا خوټ له قهرز بهاریزه، به زورییش وایه خه لک به هوئی زنده مه سره فیهوه تووشی قهرز داری ده بی.

۱۹- (مَنْ كَذَبَ ذَهَبَ مَاءٌ وَجْهَهُ، وَمَنْ سَاءَ خُلُقُهُ كَثُرَ غَمُّهُ). واته: هر که سیک درو زور بکات، ثاوی پروانی ده روا (نا پرووی نامیتن) و، هر که سیک پهوشتی خراب بی، خهم و خهفته تی زور ده بن.

زه می وی ده کات، جنیو بهو ده لن، غه بیه تی وی ده کات، دلی نه وی دیکه دیشینن، ههقی وی ده خوات، سه ره نجام خه لکیش کار دانه و دیان ده بی و، تووشی خهم و خهفته و نارده حه تی زور ده بی.

۲۰- (إِنَّ الدُّنْيَا بَحْرٌ عَمِيقٌ، وَقَدْ غَرِقَ فِيهِ أَنَسٌ كَثِيرٌ، فَأَجْعَلْ سَفِينَتَكَ تَقْوَى اللَّهِ تَعَالَى، وَخَشَوَهَا الْإِيمَانُ، وَشِرَاعَهَا التَّوَكُّلَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى). واته: دنیا ده ریابه کی قووله، خه لکیکی زور تیدا نغرو بوون و خنکاون، توش با له ده ریای دنیا دا، پاریز له خوا کردن که شتیبه که ت بی و، نهووی که شتیبه که تی پنی پر ده که ی، تیمان بی و، با چاروگهی که شتیبه که شت پشت به خوا ی بهرز به ستی بی.

۲۱- (قَالَ لَقْمَانُ لِابْنِهِ: يَا بُنَيَّ! خُذِ الدُّنْيَا بِلَاغًا، وَلَا تَرْفُضْهَا فَتَكُونُ عَالَةً عَلَى النَّاسِ، وَلَا تَدْخُلْ فِيهَا دُخُولًا يَضُرُّ بِأَخِيرَتِكَ)، واته: لوقمان بە كۆپرەكەى گوت: ئەى رۆلە گيان! ئەودەندە لە دنیا بگرە كە بىگەيەننە مەزەل، دنیا فرى مەدە، دوايى ھەوچى خەلكى بن (بار بىت بەسەر خەلكەو)، ھەروەھا واش مەرۆ نىو دىاود، كە زيان بە مەزەلكاى دوارۆژت بگەيەنى.

۲۲- (مَنْ لَا يَمْلِكُ لِسَانَهُ، يَنْدَمْ، وَمَنْ يَكْثُرِ الْمِرَاءُ، يُشْتَمُ، وَمَنْ يَدْخُلْ مَدَاخِلَ السُّوءِ، يُتَّهَمُ)، واته: ھەر كەسك زمانى خۆى نەگرى، پەشيمان دەبىتەو، ھەر كەسك زۆر مشت و مەرۆ شەرە فەسە بكات، قەسە پى دەگوترى (جنىوى پى دەگوترى)، ھەر كەسك بچىتە شوئى گومان لىكراو، تۆمەتبار دەكرى.

۲۳- (سَيَلَّ مَا الَّذِي أَجْعَلْتَ عَلَيْهِ فِي حِكْمَتِكَ؟ فَقَالَ: لَا أَتَكَلَّفُ مَا قَدْ كُفِيْتُه، وَلَا أَضِيعُ مَا وَلِيْتُه)، واته: پى گوترا: ئەودى كە تۆ حىكمەتەكەت ھەموو تىدا كۆ كر دۆتەو برىتە لە چى؟ گوتى: شتىك كە لە جىاتى من جىتە جىكراو، خۆمى پىو ئەزىت نادەم، و شتىكش كە عایدى من كراو، زایەى ناكەم. يانى: شتىك كە خوا ﷻ وە ئەستوى خۆى گرتەو بۆ خۆى بۆت دەكات، پىوئست ناكات تۆ وى برزى و، خۆتى پىو ناپەحت بەكى، بەلام شتىك كە ھەوالەى تۆ كراو (عایدى تۆ كراو)، ئەو زایە مەكە، واته: تۆ كارى خۆت بكە، ئەو ش كە كارى خۆى پەرودەدگار، رزقەو ئەجەلەو زۆر شتى دىكەپە، كە خوا ﷻ بەدەست خۆپەو گرتوون، ئەو ھەوالەى خوا بكە، بەلام ئەودى ھەوالەى تۆ كراو، كە برىتە لەودى پابەندى بە شەرىعەتەو، بەپى تواناى خۆت ھۆكارەكان بگرەبەر، چاكە بكەى و خۆ لە خرابە بپارزى و، ئەوانەى كە ئەرك و مافیان لەسەرتە، ئەرك و مافیان بۆ جىتەجى بكەى، تۆ كارى خۆت بكەو، لەودە گەپى كە خوا ﷻ بۆ خۆى بە دەست خۆپەو گرتەو.

ئەم بىست و سى حىكمەتە كە من وەك گولبۆزىر ھىناوم، ئەگەرنا حىكمەتەكانى لوقمان ھەندىكىان گەياندووياننە شەست (۶۰) حىكمەت و، ھەندىكىان گەياندووياننە ھەشتا (۸۰) حىكمەت، بەلكو باسى پىنج سەد (۵۰۰) حىكمەتیش كراو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.



# ❖ دەرسى سىيەم ❖

---





## پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له نو ئایهت پیکهاتوه، ئایه‌ته‌کانی: (۲۰ - ۲۸)، که تێیاندا باسی چاکه و نیعمه‌ته‌کانی خوا له‌سه‌ر مروّی کراوه، هه‌روه‌ها باسی هه‌لوێستی نه‌رتییانه‌و خراپی بێیروایان له‌ به‌ران‌به‌ر خوا ﷻ و، کتێب و به‌رنامه‌که‌یداو، هه‌لوێستی په‌سندو چاک‌ی چاکه‌کارانی بو خوا ملکه‌چ، کراوه.

دوایی باسی نه‌وه‌ کراوه که چۆن مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ بێیروایاندا بکری، له‌ لایه‌ن پیغه‌مبه‌ری خاته‌مه‌وه‌ موحه‌مه‌د ﷺ و، له‌ لایه‌ن شوینکه‌وتووایه‌وه‌؟.

له‌ کو‌تایه‌شدا کو‌مه‌لیک سیفه‌ت و کرده‌وه‌ی بێ وینه‌ی خوای تا‌ک و پا‌ک خراونه‌ روو، وه‌ک: به‌ دیه‌ن‌ان، خاوه‌ندارتیی پ‌ه‌ها، زانیاری، توانای بێ سنوور، بێ نیازی، ستایش‌کراوی، زالی، کارزانی، هه‌روه‌ها بیسه‌رو، بینه‌ربوونی خوا ﷻ.

﴿أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنبِئٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَنبَغُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ وَمَن يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْمَرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾ نُنَعِّمُهُمْ فَلْيَلَاكُم نَفْطَرُهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ

هُوَ الْعَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٦﴾ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ  
 سَبْعَةُ آبْحَرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٧﴾ مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْثُبُكُمْ  
 إِلَّا كَفَرْتُمْ وَجَدَ اللَّهُ إِنْ اللَّهَ سَمِعَ بَصِيرٌ ﴿١٨﴾

### مانای دهقاو دهقی ئایه‌ته‌کان

{ئایا نابینن (ئەوی خەلکینە!) که خوا هەرچی لە ئاسمانەکان و لە زەویدایە  
 بۆی پام و ملکه چکر دوون، چاکەو نیعمەتە ئاشکراو پەنھانەکانی خۆی بە تەواوی  
 پێداون (بەسەردا پێزان دوون)! که چی بابای واش هەیه لە خەلکی، بەبێ زانیاری و  
 پێنمایی و کتیبیکی پروونکەرەو، شەرە فەسە لە بارەوی خواو دەکات! ﴿١٦﴾ ئەگەر  
 پێشیان بگوتری: پەپرەویی لەو (پەيام)ە، بکەن که خوا داپەزاندو، دەلێن:  
 (شوێن ئەو ناکەوین)، بەلکو پەپرەویی لەو دەکەین که باب و باپیرانمان  
 لەسەری دیو، ئایا ئەگەر شەیتان بەرەو ئازاری کلپە (ی دۆزەخ) یش بانگیان  
 بکات (هەر دواي دەکەون)? ﴿١٧﴾ هەر که سێکیش پرووی خۆی بە خوا بسپێری و،  
 بۆی ملکه چ بێ، لە حالیکدا که چاکەکاریشە، ئەو توند دەستی بە بەهێزترین  
 قوڵفەو گرتو، سەرەنجامی کارەکانیش تەنیا بۆ لای خواپە ﴿١٨﴾ که سێکیش  
 بپێرو بێ، با بپێروایەکی دلتەنگت نەکات، (چونکە) گەر ئەو هەیان بەس بۆ  
 لای تیمەپە، ئنجا هەوآلی ئەو هەیان پێ دەدەین که دەیانکرد، بە دلتیایی خوا  
 بە نۆتینی سینەکان زانیە ﴿١٩﴾ که مێک (لە ژانی دنیا) بە هەرمەندیان دەکەین،  
 دواي بەرەو لای ئازاریکی سەخت و بپێرەزا پەلکێشیان دەکەین ﴿٢٠﴾ ئەگەر  
 لێشیان بپرسی: کێ ئاسمانەکان و زەوی دروستکردوون؟ بە جەختکردنەو دەلێن:  
 خوا، بلێ: ستایش بۆ خوا، بەلکو زۆرەیان نازانن (بۆیه جگە لەو دەپرستن)  
 ﴿٢١﴾ هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدایە، هێ خواپە، بە راستی خوا بێ نیازی

ستایشکراوه ﴿٦٦﴾ نه گهر بیت و هه رچی دره خته له زه ویدا قه لهم بن (و ناوی ده ریاش مه ره که ب بئو)، دواي ویش حهوت ده ریاي دیکه ی بخرینه سه ر (تا کو وشه کانی خوايان پئ بنووسرین)، وشه کانی خوا ته واو نابن، بیگومان خوا زالی کارزانه ﴿٦٧﴾ دروستکردنتان و زیندووکردنه وه تان ته نیا وه (دروستکردن و زیندوو کردنه وه ی) که سیکه، به دنیایی خوا بیسه ری بینه ره ﴿٦٨﴾.

### شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ): (ای: أَكْمَلَ وَأَتَمَّ)، واته: چاکه کانی خوی به سه ر ئیوه دا ته واو کردوون.

(السَّابِغُ: الْكَامِلُ، دِرْعُ سَابِغَةٍ، وَالْجَمْعُ: سَوَابِغٍ، سَابِرَةٌ لِجَمِيعِ الْجِسْمِ، وَاسْتَبَاغُ النِّعَمِ: إِكْتَاؤُهَا، وَأَصْلُ السَّابِغِ جَعَلَ مَا يُلْبَسُ سَابِغًا، أَي: وَافِيًا فِي السَّتْرِ)، (سایغ)، واته: داپوشه ر به ته واویی، ده گوتری: (دِرْعُ سَابِغَةٍ): زریه کی (سَابِغَةٍ) که به (سَوَابِغِ) کو ده کرتیه وه، واته: هه موو جهسته داده پوشتی، (سَابِغُ النِّعَمِ) مه به ست زورکردنی چاکه کانه وه، له نه صلدا وشه ی (سَابِغُ) نه وه یه که نه و پوشا که ی ده پوشتی به ته واویی جهسته داپوشتی و، هیچی لی به ده ره وه نه مینتی.

(يَا لَعْرَوَيْ): (الْبَدُّ الَّتِي يُفْسَدُ بِهَا الْكُوزُ، أَوْ الْكُوبُ أَوْ الْإِبْرِيْقُ)، (عُرْوَةٌ: بریتیه له وه هنگله ی که ده ستی پئ ده گیرئ به گوزه، یاخود به رداخ، یاخود هی مه سینه، عُرْوَةٌ): له کوریدی دا ده بیتیه هه نگل و قولفه وه دهسته گیره، نه وه ی که ده ستی تیده گیرئ.

(الْوُثْقَى): واته: زور به هیز، یانی: (الْمُخَكَّمَةُ الْقَوِيَّةُ، وَهِيَ تَأْنِيثُ أُوثُقٍ: هَذَا أُوثُقٌ وَهَذِهِ وَلُثْقَى، مِثْلُ: أَصْغَرُ وَصَغْرَى)، (وُثْقَى)، واته: زور به هیزو پته وه، که (وُثْقَى) مینیه ی (أُوثُق) ه، ده گوتری: (هَذَا أُوثُقٌ وَهَذِهِ وَلُثْقَى)، (هَذَا): بو شتی که به تیر

دابىرى، ئەو بەھىزىرە، (هَذِهِ وَلَقَى) ئەمەشيان بۇ ئەۋدەيە كە بە مېنە دابىرى، بەھىزىرە، ۋەك: (أَصْغَرَ وَصْغَرِي)، گچكەترو گچكەتر بۇ نىرو مى.

ھەلبەتە لە زمانى عەرەبىيدا جگە لە نىرو مىي راستەقىنە، ھەموو شتىكىش ئەو شتانە كە پەگەز (جنس)يان تىدا نىيە بە پۈلەت، ھەر پاناۋى نىر، يان مېيان بۇ بەكاردەھىتىزىن، بۇ ۋىنە: ھەموو ئەۋانەي لە جەستەي مەۋفدا جوۋوتن، پاناۋى مېيان بۇ بەكاردەھىتىرى، ۋەك: (يَد، عَيْن، أُذُن، رِجْل، قَدَم)، بەلام ئەۋانەي كە تاكن بۇ ۋىنە: (أَنْف، ظَهْر، بَطْن، رَأْس) ئەۋانە پاناۋى تىريان بۇ بەكاردەھىتىرى.

(نَضَطْرُهُمْ): يانى: (لِلْجِئُهُمْ وَنَضَطْرُهُمْ عَلَيْهِمُ الْخَنَاق)، واتە: ناچارىان دەكەين و، تىچكىيان<sup>(۱)</sup> لى ۋىك دىننەۋەو، تەنگيان پى ھەلدەچىن.

(غَلِيظٌ): (الْغِلْظُ: الشُّمُكُ، أَي: عَذَابٌ كَبِيرٌ شَدِيدٌ)، كە ۋشەي (غَلِيظٌ) لە راستىيدا بە ماناى پتەو، بە ماناى ئەستۈورو قەبە دى (زىر)، بەلام كە سزاي پى ۋەصف بىرى، واتە: سزايەكى گەۋرەو سەخت و بىرەزا.

(يَمْدُهُ): (يُعِيلُهُ وَيُسَاعِدُهُ إِذَا نَفَدَ مَاؤُهُ)، واتە: يارمەتىي دەدات و، ھاۋكارىي دەكات، ھەر كاتىك دەريايەكە ناۋى بىرا، ھەوت دەرياي دىكە يارمەتىي دەدەن، ياخود (يَمْدُهُ: أَي يَزِيدُهُ مَدَادًا، وَالْمِدَادُ: الْحَبْرُ الَّذِي يُكْتَبُ بِهِ)، واتە: مەپەكەبى بۇ زۇر دەكەن، مەپەكەبى بۇ زىدە دەكەن، چونكە (مِدَاد) ئەو مەپەكەبەيە كە پىي دەنووسىرى.

(نَبَذَتْ): (أَي: انْتَهَتْ وَفَنِيَتْ)، واتە: تەۋاۋ بوو و، كۆتايى ھات.

(۱) تىچك: داريكە لە شىۋەي دار لاستىك (فندەق)دا، گورىس و قەباسەو كەزۋوي بارى ۋلاخى پى توند دەكرى.

## مانای گشتیی نایه ته کان

به پترزان!

ته و هری گشتیی نه و نو نایه ته موباره که، باسی یه کتایی خواجه عليه السلام باسی نه و به که ته نیا خوا شایسته ی به ندایه تی بو کران و په رسترانه، به لام سه رده تای نه و نو نایه ته موباره که که ته و هره گشتیه که یان باسی خوای په روه ردگارو، ته نیایی خواو یه کتایی خواجه، به خستنه پرووی چاکه و نیعمه ته کانی خوا، له ژیا نی مرو فدا ده ست پیده کات:

خوا ده فهرموئ: ﴿اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اِلٰهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ﴾ نایا نابین، نه ی مرو فده کان! که خوا ههرچی له ناسمانه کان و ههرچی له زه ویدایه، بو ئیوه ی رام و ملکه چ و ده سته مو کردوه؟ که مه به ست پی هه موو نه و پیکه اتانه ی ناسمانه کان و زه ویین، به که هکه شانه کانه وه، که هکه شانه کانیش به نه ستیره کانیه وه، به خرو که کانیه وه، پاشان ته و ی له زه ویدایه به هه موو پیکه اته کانیه وه، به بهرگه هه وایه وه، به بهرگه ناوییه وه، به بهرگه خاکیه وه، به چیا کانیه وه، به پرووه ک و به شیناوردو، به ژیا ندارانی ده ریاو، ژیا ندارانی هه وواو، ژیا ندارانی سه ر زه و ی، به هه مووییه وه بو ئیوه رام و ده سته مو کراوه، ملی پیکه چکراوه، وای لیکراوه لئی به هره مه ندبن و لیتان عاصی نه بی، به مه رجیک یاسا گه ردوونییه کانی خوا بدو زنه وه، بو چو نیه تی مامه له کردن له گه ل نه و دروستکراوانه ی خوا دا، که ده توانن باشتیرین به هره یان لی و هه ر بگرن.

﴿وَسَبِّحْ عَلَیْکُمْ نِعْمَةُ ظَهِرُهُ وَبَاطِنُهُ﴾ هه روه ها چاکه ناشکراو په نه انه کانی خو ی به سه ر ئیوه دا پزان دوون، ته وای کردوون، واته: نه و چا کانه ی ده بی نرین و به رهه ستن و، نه و چا کانه ی په نه ان و نابینرین و، نابه رهه ستن، یانی: هه موو

ئەو چاكانەو، ئەو شتانەي كە ژيانى ئىوہ پىۋىستىي پىيانە، بۆ ئىوہى فەراھەم  
ھىتاۋن و، بەسەر ئىوہىدا رىشتوون و بۆ ئىوہى تەواو كىردوون.

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ﴾، لە  
خالىكىشدا خوا ئەوہى بۆ كىردوون، كەچى لە خەلكىشدا كەسى وا ھەيە، مەۋفى  
وا ھەيە مشت و مې دەكات، شەپە قسە دەكات لە بارەى خواوہ، بەبى زانىيارى  
و بەبى پىنمايى و بەبى كىتپىكى پۆشنگەرەوہ و پى پىشاندەر، كە دوايى لە  
مەسەلە گرنگەكاندا باس دەكەين، ئەو سىيانە بۆچى لە يەك رەوت دا ھاتوون:  
زانىيارى، پىنمايى، كىتپى پوونگەرەوہ، خولاصەى مانابەكەى ئەوہى: بە بى  
ئەوہى ھىچ بەر چاۋ پوونىيەك و، ھىچ شارەزايىيەكى ھەبى، لە بارەى خواوہ  
﴿شەپە قسە دەمبەدم و مشتومې دەكات.﴾

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، ئەگەر ئەو جۆرە كەسانە پىيان بگوترى:  
شۋىن ئەوہ بگەون كە خوا دايبەزاندوہ، ﴿قَالُوا بَلْ نَنبَغُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾،  
دەلىن: (شۋىن ئەوہ ناكەوين، خوا دايبەزاندوہ)، بەلكو شۋىن ئەوہ دەكەوين  
كە باب و باپىرانمان، پىشىنئانمان لەسەرى بىنيوہ، ﴿أَوَلَوْ كَانَ أَلْتَّيْطُنُ يَدْعُوهُمْ  
إِلَىٰ عَذَابٍ أَلْعَبِ﴾، ئايا ئەگەر شەيتانىش بانگيان بىكات بەرەو ئازارى دۆزەخ،  
بەرەو ئاگرى كىلپە سەندووى دۆزەخ، ھەر بە دواى پىشىنئانمان دەكەون؟ ئەگەر  
شەيتان باب و باپىرانىشيانى بانگ كىردبى بۆ سزاي دۆزەخ، يانى: بانگى كىردىن  
بۆ كوفرو شىرك و، گوناھو تاوان و لادانىك كە دەيانگەيەنئى بە سزاۋ ئازارى  
كىلپەى دۆزەخ، ھەر دوايان دەكەون؟ شىكى ئالۋژىكىي و نەفامانەيە تۆ بە دواى  
كەسنىك بگەوى، كە شەيتان كىلۋى لەسەر ناوہ، ھەلىخەلە تاندوہو بەرەو دۆزەخ  
بانگى كىردوہ!

﴿وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾، ھەر  
كەسنىك پىۋى خۆى بۆ خوا ملكەچ بىكات، بە خواى بسپىرى و، چاكەكارىش

بی، نهوه دهستی به قولفه به کی زور مه حکم و به هیزه وه گرتوه، دهستی به دهسته گیره به کی توندو قائمه وه گرتوه، که ناپچری، وه که له سوورتهی (البقرة) دا دهفه رموی: ﴿لَا أَنْفِصَامَ لَهَا﴾ البقرة، واته: پچرانی بو نیه، ﴿وَالِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾، سه ره نجامی کاره کانیش ته نیا بو لای خوايه ﴿﴾.

که واته: نه وهی شوین باب و باپیرانی و پیشینانی ده که وی، به لاسای کردنه وهی کوثرانه، له حالیکدا که نهو باب و باپیران و پیشینانه، شهبتان بانکی کردوون بو ناگری دوزهخ، نهویش شوینان ده که وی، نهوه له لایه که، ههروه ها نهو که سهش که پرووی خووی به خوا سپاردودو، بو خوا ملکه چهو چاکه کاریشه، مانای وایه دهستیکی به دهسته گیره (قولفه) به کی قائمه وه گرتوه، هه موو نهوانه کاروباریان ده چیته وه بو لای خوا ﴿﴾.

نجا خوا ﴿﴾ ناموزگاری پیغمبه ر ﴿﴾ ده کات، ههروه ها ناموزگاری و پینمایی هه ر که سیک دیکهش ده کات، که به دوا پیغمبه ری خاتهم ﴿﴾ ده که وی، دهفه رموی: ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ﴾، هه ر که سیکش بیپروا ده بی، یاخود سپله و ناسوپاس ده بی، ﴿كُفْرٌ﴾ هه م به مانای بیپروا بوون، دی، هه م به مانای سپله بوون و ناسوپاس بوون، دی، هه ر که سیک که ﴿كُفْرٌ﴾ ی کرد، یان ﴿كُفْرَانٌ﴾ ی کرد، بیپروا، یاخود سپله بوو، ﴿فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ﴾، با بیپروایی وی، یاخود سپله یی و ناسوپاسی وی، تو دلته نگ نه کات، ﴿إِنَّا مَرْجِعُهُمْ﴾، چونکه گه پانه وه یان، یان شوینی گه پانه وه یان، یاخود: کاتی گه پانه وه یان ته نیا بو لای یتمه به، ﴿فَنُنَبِّئُكُم بِمَا عَمِلُوا﴾، نجا هه واییان پی ده ده دین به وهی که کردوویانه، نه وهی به عقل و دلیان کردوویانه، یان به زمانیان کوتووویانه، یان به نه ندامه کانیان نه نجامیان داوه، ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، به دنیایی خوا زانایه به هاوه لی، یان: خاوه نی سینه کان، (ذات) به مانای (صاحب) دی، (صاحب: هاوه لی، خاوه ن)، (صدور) یش که کو ی (صدر)، به مانای سینه کان دی، هاوه لی، یان: خاوه نی سینه کان کیته؟.



مەبەست ئەو نەیتیانەن کە مەوۆفەکان لە دڵ و سینه کانی خۆیاندا پەنھانیان دەکەن، کە ھێندە لە دڵ و سینه کاندە سەقامگیرو نیشتەجێ بوون، بوون بە ھاوێل و خواوەنی سینه کان، تەگەرنا سینه کان خۆیان ھاوێل و خواوەنی نەیتییە کانی، بە لأم نەیتییە کان کە مەوۆفەکان لە دڵ و سینه ی خۆیاندا پەنھانیان دەکەن، نیازو مەبەستەکان، خولیاو ئاواتەکان لە چاک و خراپ، ھێندە لە دڵ و دەروونە کاندە نیشتەجێ بوون، بوون بە ھاوێل و خواوەنی ئەو سینانە.

﴿نُتِمُّهُمْ قَلِيلًا﴾، تێمە ماوہیەکی کەم، یاخود: بە ھەرمە ندبوونێکی کەم، بە ھەرمە ندیان دەکەین، (تَمَتَّعْ) واتە: (مَتَّاع) بۆ فەراھەمەیتیان، (مَتَّاع) یش بە مانای: پابواردنێکی کەم، یاخود: گوزەرانیکی کەم، یاخود: بە ھەرمە ندبوونێکی کەم، دئی، ئنجای: ﴿نُتِمُّهُمْ قَلِيلًا﴾، واتە: ماوہیەکی کەم بە ھەرمە ندیان دەکەین لە ژبانی دنیا، یاخود بە بە ھەرمە ندبوونێکی کەم (أَي: نُمَتَّعُهُمْ تَمَتُّعًا قَلِيلًا)، ﴿ثُمَّ نَصْطَرُّهُمْ إِنَّ عَذَابَ غَلِيظٍ﴾، دوابی پەلکێشیان دەکەین بەرەو نازاریکی زێرو بێرەزاو نەستووڕو فەبە، کە لێرەدا مەبەست پێی سەخت و بە تیش و ژانە، ناچاریان دەکەین بۆ نەوێ، پەلکێشیان دەکەین بۆ نەوێ.

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾، ئەگەر پرسیاریان لێ بکە (لەو ھاوہەش دانەرانە)، کێ ئاسمانەکان و زەوی ھێناونە دی؟ بەجەختکردنەو ھوہ دەلێن: خوا، ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، بلی: ستایش بۆ خوا، ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بە لکو زۆر بەیان نازانن، واتە: قەدری خوا نازانن و پایەو مەقامی بەرزو بێ وێنە ی خوا نازانن، بۆیە ھاوہەشی بۆ دادەنێن، بۆیە ھەندیک لە دروستکراوکان دێننە ئاستی خوا، دێننە پیزی خواوہ، بە خەیاڵی خۆیان دەیانکەن بە ھاوہەشی خوا، لە ھەندیک لە جوۆرەکانی بەندایەتیی بۆ کران و پەرستراوە.

﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ھەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەیە ھی خوا، ھەمووی خواوەنە کە خوا، ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾، بە دلتیای ھەر خوا دەوڵەمەندی ستایشکراو، ھەر خوا بێ نیازی ستایشکراو، واتە: نەوان

نه گهر به ندایه تیی بُو خوا بکهن، خویان به هر مه نندن له به ندایه تیه که یان، نه گهرنا خوا بِن نیازه، نه ک به به ندایه تیی کردنی ئه وان و ملکه چیی و پایه ندیی نه وان، خوا به هر مه نند بِن!! هه روه ها (الْحَمِيد) (فَعِيل) ی به مانای (مَفْعُول) ه، یانی: (مَعْمُود)، واته: خوا ستایشکراوه، ئه وانیش ستایشی نه کهن، خوا هه ر ستایشکراوه له زاتی غۆیداو، ئه وان هه که به به ندایه تیی بُو خوا ده کهن، خویان لیتی به هر مه نندن و، ئه وان هه که کوفر و خراپه ده کهن، خویان لیتی زه رمه نندن، نه گهرنا خوا ﷻ ده وله مه نندی ستایشکراوه، بِن نیازی ستایشکراوه له هه موو حالاندا.

تنجا خوا ﷻ دیمه نیککی زۆر سه رنجه راکتیشمان ده خاته به رچاو، که وه ک له پیناسه ی ئهم سووپه ته دا باسمان کرد، له هه موو قورئاندا ته نیا لیره دا به م شیوه به هاتوه، ده فهرموو: ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ﴾، نه گهر بیت و هه رچی دره خت که له زه ویدا هه به، بیت هه قه لَم، (أَلَمَّا) به سه ریه که وه نووسراوه، به لَم به ته نکید له ته صلدا له یه ک جیا به: ﴿وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ﴾، نه گهر هه رچی دره خته له زه ویدا قه لَم بن، پینووس بن، (أَقْلَمٌ) کۆی (قَلَم) ه، یانی: قه لَم، پینووسیش به کاردی، به لَم له راستیدا هه ر قه لَم زیاتر باوه، ﴿وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ﴾، ده ریاش نه و ده ریا به ی تیتسا واته: به رگه ئاوی زه وی، هه موو ئوقیانووسه کان، ئاوی ده وی زه وی هه مووی - که زیاتر سن له سه ر چواری پانتایی زه وی ئاو دایه وشووه - هه مووی مه رده کب بِن و، چه وت هینده ی دیکه شی، بکرینه هاوکار، ده ریاش له دوا ی خۆی، چه وت ده ریا ی دیکه بینه هاوکاری، بۆ زیده بکرین، چه وت هینده ی دیکه ی بۆ زیده بکرئ و هه مووی بیت هه مه رده کب و، دره خته کانی زه وی هه موویان قه لَم بن و، وشه کانی خویان پِن بنووسرین، ﴿مَا نَفَذَتْ كَلِمَتٌ أَلَّهِ﴾، وشه کانی خوا ته واو نابن، ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾، بیتگومان خوا زالی کارزانه.

نه وه مروّف ده بی زور تماشای بکات و تیوهی پامیتن! زانیاری خوا، وشه کانی  
 خوا، نه پینه کانی خوا له گهردووندا له سهروو خواری دروستکراوه کانیدا چهنده  
 زورن! نه گهر ئاوی ده ریا هه مووی مه په که ب بی، نه ک ته نیا نه م ده ریایه ی  
 ئیستا که پتر له سی له سه ر چواری پانتایی زهوی دا پو شیوه، به لکو هه وت  
 هینده ی دیکه شی بو زنده بکری، هه ندیک له زانایانیش ده لین: هه وتیش لیره دا  
 هه ر بو زورییه، نه گه رنا مه رچ نیه به دیارییکراوی (معدّد)ی ته نیا هه وت  
 هینده ی دیکه، به لکو هه زار هینده ی دیکه و، هه زاران هینده ی دیکه شی  
 بخرتیه که ل و بیته مه په که ب، دره خته کانی زه ویش هه موویان بینه قه له م و،  
 وشه کانی خویان پی بنووسرین، وشه کانی خوا هه ر ته وواو نابن، مه په که به که  
 ته وواو ده بی، به لام وشه کانی خوا ته وواو نابن.

﴿ مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَفَرًا وَاحِدًا ﴾، ئایه تی پیتشی باسی زانیاری  
 بی سنووری خوی کرد، ئنجا نه مه یان باسی تواناو ده سه لاتی بی سنووری  
 خوا ده کات ده فهرموئ: وه دیهینرانتان و زیندووکرانه وه تان، ته نیا وه ک یه ک که س  
 وایه، نه ی مروّفه کان! هه مووتان چ وه دیهینرانتان له لایه ن خواوه، چ دواپی  
 زیندووکرانه وه تان، ته نیا وه ک وه دیهینران و زیندووکرانه وه ی یه ک که س وایه،  
 ﴿ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴾، به دنیایی خوا بیسه ری بینه ره.

## مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

سه رنجراکیشانی مروفان بو رامکران و ملینکه چکرانی ههرچی له ناسمانه کان و زهویدایه بۆیان و، به سه ر دارشتنی چاکه و نيعمه ته ناشکراو په نهانه کان، که چی شه ره قسه کردنی که سانی که له باره ی خواوه، به بی زانیاری و پینمایی و، شوین نه که وتنی په پیام و به رنامه ی خوا به بیانوی شوینکه وتنی پینشان:

خو! ده فه رموی: ﴿اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ عَلَیْكُمْ نِعْمَهُ ظَهْرًا وَبَاطِنًا وَمِنَ النَّاسِ مَن یَّجْدِلُ فِی اللّٰهِ یَغْیِرْ عَلَیْهِ وَلَا هُدٰی وَلَا کِتٰبٍ مُّیْمِرٍ ﴿۱۰﴾ وَاِذَا قِیلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَّا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَبِیُّنَا مَآبَاةً اَوْ لَوْ كَانَ الشَّیْطٰنُ یَدْعُوْهُمْ اِلٰی عَذَابٍ اَلِیْمٍ ﴿۱۱﴾﴾

شیکر دنه وی ئەم دوو ئایه ته، له پینچ برکه دا:

(۱)- ﴿اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ﴾، ئایا نابین، سه رنج نادهن، که خوا ههرچی له ناسمانه کان و زهویدایه، بۆی ملکه چ و دهسته مو کردوون؟! لیره دا پوو دواندن له کوی مروفه کانه، نه ی مروفه کان! نه ی خه لکینه! ئایا نابین؟ مه به ست له بینیش لیره دا به ئی ده گونج بینینی چا و ب، به لام زیاتر مه به ست بینینی عه قل و دله، ئایا به چاوی عه قل و دل نابین، بویه ش ده لیم: زیاتر مه به ست پین بینینی عه قل و دله، چونکه به ئی مروف ژماره یه که له چاکه و نيعمه ته کانی خوا ده بینن، که له ناسمانه کان و زهویدا بۆی دهسته مو کراون، به لام زۆربه ی ههره زۆریان نابینن، به لام به عه قل و دل په بیان پین ده بات و ده رکیان ده کات، که خوا هه موو نه و شتانه ی بو

مروڭ دەستەبەر كىردوون، كوا مروڭ گەردىلەكان دەيىنى؟ كوا مۆلۈكۆلەكان دەيىنى؟ كە توخمەكان پىكىدىن، كوا مروڭ ئەو تىشكەي لە خۇردا ھەيە دەيىنى، كە چۆن دروست دەيى، ھەمووى تەقىنەۋەي نىو كىيە؟ كوا مروڭ زىر زەۋى دەيىنى؟ كوا زىر دەرياكەن دەيىنى؟ كوا مروڭ بەرگە ھەۋا ھەمووى دەيىنى؟!

كەۋاتە: لىرەدا مەبەست لە دىتن، ھەرچەندە دەگونجى بىنىنى چاۋىش بى، بۆ ھەندىك لە چاكەۋ نىعمەتەكانى خوا، بەلام زياتر مەبەست بىنىنى عەقل و دلە.

(سَخَّرَ) يانى: دەستەمۇۋى ملەكەچى كىردە، (التَّسْخِيرُ هُوَ الْإِقْيَادُ لِلَّهِ بِمُهِمَّةٍ يُؤَدِّيَهَا بِلا خُتْيَارٍ فِي التَّنْقِيلِ مِنْهَا)، (تَسْخِير): يانى: ملەكەچى كىردى شىك بۆ خوا، بۆ ئەۋەي ئەركىك ئەنجام بەت، بى ئەۋەي بىزاردەي لەبەر دەست دا ھەي، لەۋەي ئەۋەي كارە بىكات، يان بىگوازىتەۋە بۆ كارىكى دىكە، بۆ ۋىنە: خۋاى پەرۋەرەدگار خۇرى دەستەمۇۋى رامكىردە، ھەموو پۇزۇ لە خۇرەلاتەۋە ھەلدى بەرەۋ خۇرئاۋا.

ھەلبەتە ئەۋ سوۋپانەۋەي زەۋىي بە دەۋرى خۇيدا، لە بەرانبەرى خۇردا، كە تىمە ۋا دىتە بەرچاۋمان: خۇر ھەلدى، لە پاستىدا ئەۋە زەۋىيە بە دەۋرى خۇيدا لە بەرانبەر خۇردا دەخولتەۋە، ئەۋ لايەي دەكەۋىتە پۈۋى خۇر، دەبىتە پۇزۇ پۈۋەكەي دىكەشى دەبىتە شەۋ، كە ۋەك جارى دىكەش باسما كىردە: زەۋى بە نىكەيى سى (۲۰) كىلۆمەتر لە خولەكىدا دەپرى لە سوۋپانەۋەي بە دەۋرى خۇيدا، لە بەرانبەر خۇردا، بەلام لە سوۋپانەۋەي بە دەۋرى خۇردا، لە چىركەيەكدا سى (۲۰) كىلۆمەتر دەپرى، ۋاتە: شەست (۶۰) ھىندەي سوۋپانەۋەي خۇي خىراتر بە دەۋرى خۇردا دەخولتەۋە، كە دەبىتە ھۆي پەيداۋونى چۈر كەشەكان، ۋ سوۋپانەۋەي خۇيشى بە دەۋرى خۇيدا، لە بەرانبەر خۇردا، دەبىتە ھۆي پەيداۋونى شەۋو پۇز، ئىنجا: خۇر، زەۋى، مانىك، ئەستىرەكان، كەھكەشانەكان، ھەموۋىيان ئەۋ ئەركانەي خوا بۆي دىارىيەكىردوون، بەبى لىلىي

و سهرېچې نه نجاميان ددهن، نا نه وديه مه به ست له (تسخير) پامکردن و دهسته مو کردن.

﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، ههرچی له ناسمانه کان و ههرچی له زهويدا ههيه، واته: هه موو پيکها ته کانی گهر دوون له خزمه تی به شهر دان، به شيويه ک له شيوه کان، هه لبه ته تاكو تيستا که ميک لهو به هره مهند بووانه ی مروفي له که هکه شانه کان و له ناسمان، دوزراونه وه،

به لام مادام خوا و ده فهرموي، دياره ههرچی له ناسمانه کان و له زهويدا ههيه، به جوړيک له جوړه کان په يوه ندي ههيه به ژيانی مروفي وهو، به وه وه که مروفي نهو هه لومهرجی بوا دايين بي و، له م سهر زه وييه بزي و تافيرکړنه وهی خو ی بدات، تاكو نهو کاته ی له سيستم و به رنامه ی خوا دا ههيه، ژيانی مروفي له سهر زهوی به رده وام بي.

٢- ﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَهْرَهُ وَبِاطِنَهُ﴾، ههروه ها (خوا) چاکه ناشکراو په نهانه کانی خو ی به سه رتان دا پړاندوون.

(نِعْمَةً) خو یندراو يشه ته وه: (نِعْمَتُهُ)، نجا نه گهر (نِعْمَتُهُ) بي، واته: خوا چاکه ی خو ی به ته وایي به سهر تيوه دا رشتوه، که نهو کاته مه به ست پي جینسی چاکه په، به لام نه گهر (نِعْمَةً) بي، واته: خوا چاکه کانی خو ی به سهر تيوه دا رشتوون و به ته وایي به تيوه ی داوون، وه ک چوون پو شاکيک هه موو جهسته ی مروفي داده پو شيت، نيعمه ته کان و چاکه کانی خواش سه رتايای ژيانی تيوه يان داپو شيوه.

﴿ظَهْرَهُ وَبِاطِنَهُ﴾، چاکه کانی خوا که ناشکران، ههروه ها که په نهان.

(أَسْبَغَ: أي: أَتَمَّ وَأَكْمَلَ)، نجا نایا (أَتَمَّ وَأَكْمَلَ) جياوازيان چيه؟ (تَمَام) له رووی جه نديتيه وهيه، (كَمَال) له رووی چو نيه تيه وه، چونکه له سوورتي (الْمَالِدَةِ) دا هاتوه، که ده فهرموي: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ

نِعْمَتِي ﴿٢٠﴾ (كَمَال) و (تَمَام)، (كَمَال)ى بۇ دىن بەكارھىتاۋە، بۇ نىعمەت (تَمَام)ى بەكارھىتاۋە، واتە: كە دەفەرمۇي: ﴿أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾، دىنەكەتان لە پرووى چۆنىەتتەۋە، پىش دابەزىنى ئەو ئايەتە موبارەكە، كە ھەندىك لە زاناپان گوتتوويانە: كۆتا ئايەتە لە قورئان دابەزىيى، ياخود پىش ئەو ھەجى مائىئاۋايە، لە پرووى چۆنىەتتەۋە ئايىن و بەرنامەكە تەۋاۋ نەبوۋە لەو رۆژەدا تىرو تەۋاۋ بوۋە و، ھەموو شتىكى تىدا راگەبەندراۋە، بەلكو جىبەجى كراۋە لە لايەن پىغەمبەرەۋە ﷺ.

بەلام: ﴿وَأَتَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي﴾، چاكەكانى خۆم بۇ تەۋاۋ كىردوون، چاكەكان لە پرووى چەندىتتەۋە، تەۋاۋ كراون، لەسەرتان.

لىرەدا (أَسْبَغَ)ش ھەر بە ماناى (أَتَمَّ) تەۋاۋى كىرد دى، دەشگونجى بە ماناى كاملىكىرد (أَكْمَلْ)ش بى، ئىنجا: (اسْبَاغُ النُّعْمِ: أَيِ اكْتِثَارُهَا)، ئەۋە كە چاكەكانى خوا ھەموو مەۋقەكانىيان داپۇشيوون، واتە: خوا چاكەكانى خۆى زۆر كىردوون.

پىناسەى (نِعْمَةً)ىش بەمىۋرە كراۋە: (النُّعْمَةُ: الْمُنْفَعَةُ الَّتِي يُرِيدُ فَاعِلُهَا الْإِحْسَانَ إِلَى غَيْرِهِ)، (نِعْمَةً): بىرىتە لەۋەى كەستىك سوودىك بە كەستىك بگەبەنى، كە بىھەۋى چاكەى لەگەلدا بىكات.

دىارە كە دەفەرمۇي: ﴿ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً﴾، ئەۋە دىارە نىعمەتە ئاشكرايەكانى خوا ديارن، نىعمەتە پەنھانەكانىشى چ لە خودى مەۋقۇدا، لە جەستەيى، لە پرووى پروۋجى، لە پرووى دەروۋىيى، لە پرووى خىزانىيى، لە پرووى كۆمەلەتەيى، نىعمەتە ئاشكرايەكان، ئەۋانەن كە مەۋقۇ دەتۋانى بە پىنج ھەستەكانى ھەستىيان پى بىكات، بە ئاشكرا بيانىيىنى، ھەستىيان پى بىكات، مامەلەيان لەگەلدا بىكات، پەنھانەكانىش بۇ ۋىتە: نىعمەتى ئۆخۇن و ئارامىي دى و دەۋرون، ھەروەھا ئەۋ ھۆگرىيەى كە لە نىۋانى ۋن و مىرددا ھەيە، دىسان ئەۋ خۆشەۋىستىيەى كە لە نىۋانى باب و دايك و رۆلەدا ھەيە، ھەروەھا ئەۋ ئۆخۇن و ئارامىيەى بەھۋى

بەندايەتتى بۆ خواو خوا پەرستى بۆ خواو، پشت بە خوا بەستن و، بەرچاۋ روونىيە بەھۆى خوا پەرستىھو دېتە دى، ئەو ھېمنىي و ئاساپشەي كە خەلک لىي بەھرمەند دەبن لە مالى خۇيانداۋ لە ولاتى خۇياندا، ئەوانە ھەموۋى چاكەو نىعمەتى پەنھانن.

۳- ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ﴾، لە نىۋ خەلکيدا كەسى ۋا ھەيە، شەپە قسەو مشت و مېر دەكات، لە بارەى خواو، بى زانبارى و بى پىنمايى و بى كىتېپكى پۇشنگەرەو.

يانى: بى ئەۋەى زانبارى ھەبى و، بە بى ئەۋەى پىنمايى لەبەر دەستدا بى و، بە بى ئەۋەى كىتېپكى پۇشنگەرەۋەى لەبەر دەستدا بى، زانبارى گوتوۋيانە: پلەكانى زانبارى و شارەزايى ئەم سىيەن:

أ/ پلەو قۇناغى يەكەمى زانبارى، ئەۋەيە كە مەۋف بۆ خۆى زانبارى ۋەدەست بىنن.

ب/ پلەو قۇناغى دوۋەمى زانبارى، بىرېتە لەۋەى مەۋف ئەگەر بۆ خۆشى نەتوانن زانبارى ۋەدەست بىنن، گوئى بگرى بۆ جگە لە خۆى و لەۋەۋە زانبارى ۋەربگرى، (التَلْفِي مِنَ الْعَالَمِ)، لە كەسك كە زانايە فېر بېت و ۋەربگرى، ۋەك خوا دەفەرەمۆى: ﴿فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (النحل، ۱۲)، ۋاتە: ئەگەر نازانن [ناتوانن خۇتان زانبارى پەيدا بگەن] لە كەسائىك بېرسن كە خاۋەنى زىكرن، ۋاتە: شارەزاي بەرنامەى خان، ياخود پسپۇرۋ شارەزان لەو بوارەدا، دەبن پىرسىاريان لى بگرى.

ج/ پلەو قۇناغى سىيەمى زانبارى، ئەۋەيە كە مەۋف لە كىتېپكى پى پۇشنگەرەۋەدا بىغۇنىتەۋە، بە ھۆى كىتېپكەۋە كە دەيغۇنىنى و لىي شارەزا دەبن، پىنى ئاشنا دەبن، زانبارى ۋەدەست بىنن.

بۆيە خوا ﷻ ئەۋانەى كە بەبى ھىچكام لەو سى جۆرە زانبارىيە، بەبى ئەۋەى كە خۇيان زانبارىيان ھەبى، بەبى ئەۋەى گوئى لە كەسكى دىكە بگرن



كە زاناىەو، بە پى دەزانى و، بە دواى پىنماىى ئەوان كەون، بەبى ئەوہى كە لە كىتىكىشدا كە ئەو كىتبە پىيان بۆ پۆشن دەكاتەو، كە بە تەنكىد مەبەست پى وەحىى و پەيامى خواىەو كىتبى خواىە، بەبى ئەوہى ھېچكام لەو جوړە زانىارىيانەيان ھەبى لە بارەى خواو، شەرە قسەو مشت و مې دەكەن، كە ئەو شىكى بى جىيە، ئىنسان دەبى بەبى زانىارىى قسە لە ھىچ شىكەو نەكات،

(۴) - ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَبْعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾، ئەگەر پىشيان بگوترى: بگەونە شوین ئەو كە خوا داىبە زاندو، (قورئان).

دەلئىن: [شوین قورئان ناكەوین، شوین ئەو ناكەوین خوا داىبە زاندو] بەلكو دواى ئەو دەكەوین كە باب و باپىرئانمان لەسەرى بىنيو.

ئىمە كە چاومان ھەلئناو، باب و باپىرئانمان لەسەر چ پچەو پىبازىك بوون، بە دواى وى دەكەوین، واتە: لاسايىكرەنەو كوترانە، لاسايىكرەنەوى ئالوزىكىيانە، بەبى ئەوہى بزائن: باب و باپىرئانمان لەسەر پى راستن يان نا، مادام پىشيانيان بوون و باب و باپىرئانمان بوون، يەكسەر چۆن مەر سەر لە دواى يەك دەنى، جارى وا ھەبە مەرك سەرى لى دەشوى لە كاوتىك خۆى ھەلئەدەپىر، مەرەكانى دىكەش بە دواى ویدا ھەموويان خۆيان ھەلئەدەپىرن! كە ئەو لە راستىدا مامەلەو پەفتارىكى ئاژەلئەبە، مەرۆف خوا بۆبە عەقلى پىداو، عەقلى تۆ جىايە لە ھى باب و باپىرئان، عەقلى تۆ جىايە لە عەقلى ئەو، بۆ خۆت بە عەقلى خۆت بىربكەو، بەلەم مەرۆف كاتىك لە ھىداىەتى خواو، لە ئىمان بە خواو، لە بەنداىەتى بۆ خوا، دوور دەكەوتەو، دەچىتەو سەر سروشتى ئاژەل و مەر بوزن، بۆبە دەلئىن: بەلكو ئىمە شوین ئەو دەكەوین كە باب و باپىرئانمان لەسەرى بىنيو!

(۵) - ﴿أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ﴾، ئەدى ئەگەر شەيتان بەرەو نازارى كەلەدار (دۆرخ) بانگيان بكات؟! خواى موتەعال لە وەلامياندا دەفەرئى: چۆن

دوای پێشینان و باب و باپیرانتان دەکەون؟ ئەدی ئەگەر شەیتان باب و باپیرانی ئێوەی بانگکردبێ بۆ سزای کلپەداری دۆزەخ؟ لێره دا: (الْإِسْتِفْهَامُ تَعْجِيبِيٌّ، أَي: أَيْتَبِعُونَ أَبَاءَهُمْ وَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُ الْآبَاءَ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ)، پرسیارکردنە کە بۆ سەرسورماندنە، واتە: ئایا هەر بە دوای باب و باپیرانیان دەکەون، ئەگەر شەیتانیشت ئێو باب و باپیرانی هە بانگکردبێ، بۆ سزای کلپەداری دۆزەخ؟

یاخود: ئایا هەر شوێن باب و باپیرانیان دەکەون، با شەیتانیشت ئێو شوێنکەوتوو و لاساکەرەوه کوێرانە، بانگ بکات بەرهو سزای دۆزەخ، ئایا دەبێ هەر بە دوای باب و باپیرانیان بکەون؟ با بەهۆی دنە دانی شەیتان و بانگکردنی شەیتانیشەوه، بێ ئێو شوێنکەوتن و لاساکردنەوه کوێرانە ی باب و باپیرانیان، واتە: ئەوه شتیکی نالۆژیکیه و شتیکی سەرسورپهینهرو ناماقووله.

مهسه لهی دووه م:

هه ر کهس به راستی و ساغی روو بکاته خوا، دهستی به دهسته گیره و قولفه یه کی مه حکمه وه گرتوه، نابئی به بیروایی کافرانش دلته نگ بیت، چونکه سه رهنجام بو لای خوا ی زانایه، که زانایه به نهیسی سینه کان و دوا ی که میک گوزهرانی دنیا، بیروایه کان په لکشی ناگری دوزه ده کرتن:

خو ده فهرموی: ﴿وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ؛ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٢٣﴾ نُمِيعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ٢٤﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له حهوت برهه دا:

١- ﴿وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ﴾ هه ر کهس رووی خو ی به خوا بسپیری و چاکه کاریش بئ، به دلبایی به توندی دهستی به قولفه و دهسته گیره یه کی زور قایمه وه گرتوه.

(إِسْلَامٌ وَجْهِهِ لِلَّهِ، تَمْثِيلٌ لِإِفْرَادِهِ تَعَالَى بِالْعِبَادَةِ، كَأَنَّهُ لَا يَقْبَلُ بِوَجْهِهِ عَلَى غَيْرِ اللَّهِ، وَتَعْدِيَةٌ فِعْلٍ «يُسْلِمُ» بِحَرْفِ «إِلَى» مَجَازٌ فِي الْفِعْلِ بِتَشْبِيهِ نَفْسِ الْإِنْسَانِ بِالْمَتَاعِ الَّذِي يَذْفَعُهُ صَاحِبُهُ إِلَى آخَرٍ، وَاتَّه: رَوَى خَوْبَهُ خَوَّ سِپَارْدَن، بُو ر وونکردنه وهی خوا ی به رز به تاك گرتنه له به ندایه تییدا، هه روه كه نه و کهسه رووی خو ی نه کاته جگه له خوا، غهیری خوا نه کات، به لām له نه صلدا یانی: به دل و دهروون و، به ناخ و پوالته خو ی ملکه چ ناکات بو جگه له خوا، کرداری (يُسْلِمُ)، بویه به (إِلَى) به رکاری خواسته، چونکه نه وه مه جازه له وه دا که نه فسی مروف چوینراوه به که ل و په لیکه وه که خاوه نه که ی دهیدات به جگه له خو ی.

واتە: تۆش پرووی خۆت، نەفسی خۆت وەك شەمەكەك و كەل و پەلەك دەدەي بە خۆای پەرورەدگار، بۆیەش بە پیتی (الی) تێپەرێنراوە بەرەو بەرکار تاكو مانای پێدان و پێپەخشین بخریتە نێوی.

﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾، (وی (وهو محسن) بۆ حالە، یانی: لە حالتدا كە چاكەكارێشە، یانی: لە دەروونەوه خۆی بۆ خوا ساغ كردۆتەوه، لە هەمان كاتدا بە رۆڵەت چاكەكارێشە.

﴿فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾، ئەوه بە دڵنیایی توند دەستی گرتووە بە دەستەگیرەكی قایم و مەحكەم، (مَسَكَ) گرتوویەتی، (تَمَسَكَ) توندی گرتووە، (اسْتَمْسَكَ) زۆر توندی گرتووە، چونكە: (زِيَادَةُ الْمُبْتَدِئِ تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى)، یانی: زۆر قایم دەستی گرتووە، بە چی؟ ﴿يَالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾، (عُرْوَة): بە هەنگلی دیزو گۆزەو، مەسینەو سوپراچی، هەرودەها بە هەر قۆلفەیهك دەگوتری، كە ئینسان دەستی تێبگری.

(الْوُثْقَى) (مُؤَنَّثٌ) ی (أَوْتَقٌ) ه، (أَوْتَقٌ) یانی: بەهێزتر (وُثْقَى) ش یانی: بەهێزتر، بەلام لەبەر ئەوەی سیفەتی (عُرْوَة) یه، (عُرْوَة) ش (مُؤَنَّثٌ) ه، بۆیە بە (وُثْقَى) هێناویەتی.

كەواتە: كەسێك پرووی خۆی كردبێتە خواو خۆی بە خوا سپارد بێ، چاكەكارێش بێ، ئەوه زۆر بە توندیی دەستی بە دەستەگیرەو قۆلفەیهكی مەحكەم و نەپساووە گرتووە.

(۲) - ﴿وَالِىَ اللَّهِ عَقِبَةُ الْأُمُورِ﴾، سەرەنجامی كارەكانیش تەنیا بۆ لای خواپە ئەت.

(۳) - ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنُكَ كُفْرُهُ﴾، هەر كەسێكیش بێپروا بێ، با بێپروایی ئەو تۆ دلتەنگ نەكات.

﴿فَلَا يَحْزُنُكَ﴾، خۆبێندراوێشەتەوه: (فَلَا يَحْزُنُكَ)، (حَزَنَةٌ يَحْزُنُهُ) و (أَحْزَنُهُ يَحْزُنُهُ)، چ بە سیانی (ئالاسی)، چ بە چواری (زبای) هەر یەك واتایان هەیە، كەسێك كە بێپروایە، با كوفرەكەى تۆ دلتەنگ و ناپرەحت نەكا، بۆچی؟.

۴- ﴿إِنَّا مَرْجِعُهُمْ فَنُعْتَبُهُمْ بِمَا عَمِلُوا﴾، گه ږانه و هیان ته نیا بو لای ټیمه به، تنجا هه والیان پټ ده ددین به وهی کردوویانه، وشه ی (مرجع) زور جاری دیکه ش گوتوومانه: ده گونجن (چاوگ) بټ، واته: گه ږانه و هیان، ده گونجن (ناوی شوټن) بټ، واته: شوټنی گه ږانه و هیان، ده شگونجن (ناوی کات) بټ، واته: کاتی گه ږانه و هیان بو لای ټیمه به.

۵- ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، به دلنیا یی خوا به نه ټیسه کانی سینه کان زانابه، (ذات الصُّدُور): (النَّوَايَا وَأَعْرَاضُ النَّفْسِ كَأَنَّمَا مَلَكَتِ الصُّدُورَ فَصَارَتْ صَاحِبَتَهَا) واته: نهو نیازو نامانجان هی له دلدا ههن، وهک بووبنه هاو دل یان خاوه نی سینه کان، هینده پوچوون له سینه کاند، نه گرنه له نه صلدا سینهو دل خاوه نی نه ټیسه کانه، به لام نهو نه ټیسیانه وا پوچوون و ناوټته ی دل و سینه کان بوون، وهک بووبنه خاوه نی سینه کان.

۶- ﴿نُئِمُّهُمْ قَلِيلًا﴾، که مټک پټیان ده گوزهر ټین، (أَي: مُتَعَهُمْ قَلِيلًا)، که مټک به هر مه ندیان ده که ین، (النَّمِيعُ: الْعَطَاءُ الْمُؤَقَّتُ وَقَلِيلًا صِفَةُ لِمَصْدَرٍ مَفْعُولٍ مُطْلَقٍ أَيْ: مُتَعَهُمْ قَلِيلًا)، (نَمِيع) واته: ماو به کی که مټک پټیان ده گوزهر ټین که بریته له ژیا نی دنیا، به هر مه ندیان ده که ین، لټیان ده گه ټین، تاقیکردنه وهی خو یان بدن.

(قَلِيلًا) سیفه تی چاوگی به رکاریکی په هابه.

۷- ﴿ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾، دوایش په لکټیشیان ده که ین، ناچار یان ده که ین به ره و نازاریکی نه ستووری زه به لاه.

(الْإِضْطِرَارُ: الْإِلْجَاءُ وَهُوَ جَعْلُ الْغَيْرِ ذَا ضَرُورَةٍ أَيْ: لُزُومًا)، (إِضْطِرَارٌ) یانی: په نا پټیردن، ناچار کردن، به کوردی په لکټیشکردن، نه ویش نه وه به که تو به رانه ره که ت والی بکه ی ناچار بټ و په یوه ست بټ به شټیکه وه، (وَالْغَلِيظُ مِنْ صِفَاتِ الْأَجْسَادِ أَيْ: الْقَوِيَّ الْغَشْنِ، وَأُطْلِقَ عَلَى الشَّدِيدِ)، (غَلِيظٌ): له سیفه تی شته ماددیه کانه، ده گوتری: (غَلِيظٌ غَلِيظٌ)، واته: په ټیکي نه ستوورو مه حکم، به لام لټره دا خوازاوه ته وه بو سه ختی و توندی، یانی: سزابه کی سه خت و بیړه زه.

مەسەلەى سىيەم:

بىيروايان لە وەلامى پرسیارى كى ئاسمانەكان و زەوى ھىناونە دى؟ دا دەلێن: خوا، كەواتە: بە ھۆى نەزانییەو ھەجگە لە وى دەپەرستن، خوا خاوەنى ھەموو شتیکەو، زانیاریەكەى ھىندە بىسنوورە، كە ھەرچى درەختى زەوییە بىیتە قەلەم و، ھەرچى دەریایەو ھەوت ھىندەى دیکەشى بۆ بکرتە مەپەكەب، ھەموو وشەكانى خوايان پى نانووسرێن و، دروستکردن و ژياندنەوى تىکپرای مروڤانیش بۆ خوا وەك ھى كەسێك ئاسانە:

خوا دەفەرموى: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٦﴾ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٧﴾ مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بِعَشْكُمْ إِلَّا كَفَافٍ وَجِدٌ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١٨﴾﴾

شىكردنەوى ئەم ئایەتانە، لە ھەوت بڕگەدا:

(١)- ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾، ئەگەر پرسیاریان لىكەى - لە بىيروایەكان - كى ئاسمانەكان و زەوى ھىناونە دى؟ بەجەختكردنەو دەلێن: خوا.

(٢)- ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بلى: ستایش بۆ خوا، بەلكو زۆربەیان نازان، بۆیە جگە لە خوا ﷻ دەپەرستن، واتە: زۆربەیان كە لە داھاتووشدا لەسەر نەزانیى خوێان دەمىننەو، نەزانیەكەیان سەریان پى دەكێشێ بۆ شىرك و جگە لە خواپەرستن، بەلام ديارە كەمىكیان كە بە پووئاكیى زانیاریى وەحیی، عەقل و دلیان پۆشن دەبیتەو، ئەوانەیان ھىدايەتى خوا وەرەگرن و واز لە شىرك دێنن، بۆیە دەفەرموى: ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ﴾ بەلكو زۆربەیان، نازان.

یاخود: زۆربه یان نازانن که ته نیا خوا ﷻ شایسته ی په رسترانه، بویه جگه له خوا ده په رستن، به لām که میکیان ده زانن ته نیا خوا شایسته ی په رسترانه، به لām بویه جگه له خوا ده په رستن، چونکه بازاریان به شیرک گهرم ده بن، به بته په رستی، به په رستی جگه له خوا، به رژه وه ندییه ناشه رعیه کانی دنیایان دابین ده بن و، بویان دهسته به ر ده بن، نه که له بهر نه وه ی نازانن، ده زانن، به لām ده زانن که به رژه وه ندییه ناشه رعیه کانیان، به هو ی په رستی جگه له خوا و گرتی یتبازی جگه له خوا وه ﷻ دهسته به ر ده بن.

لیره دا دهفه رموی: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، نه م ته عیبه له سووړه تی (العنکبوت) یشدا هاتوه، به لām به جیاوازییه وه، که دهفه رموی: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾.

لیره فه رموییه تی: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، له مو ی دهفه رموی: ﴿فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾، واته: چو ن لا ده درین؟ چو ن له په رستی خوا لا ده درین و، تووشی شیرک و په رستی جگه له خوا ده کرتین، مادام دان به وه دا ده تین که هه ر خوا ناسمانه کان و زه و ی هیناونه دی، خوا مانگ و خوړی رامکر دوون؟.

لیره که دهفه رموی: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بلی: ستایش بو خوا، به لکو زۆربه یان نازانن، له سووړه تی (العنکبوت) دا دهفه رموی: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ رَبُّ السَّمَاءِ وَمَا فَالْحَيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾. واته: نه گهر لیان به رسی: کی له ناسمانه وه ناوی دابه زانده و، له دوا ی مردنی زه و ی پتی ژیا ندو ته وه؟ به جه ختکر د نه وه وه ده لین: خوا، بلی: ستایش بو خوا به لکو زۆربه یان (نافامن)، لیره ش دهفه رموی: زۆربه یان نازانن، وه سفکردنیان له سووړه تی (لقمان) دا به (نه زانیی) سیاقه که ده یخوازی و، له سووړه تی (العنکبوت) یش دا وه سفکردنیان به (نه فامیی) سیاقه که ده یخوازی، هه روه ها جیاوازییه کانی دیکه ش به هه مان شیوه،

وهك زۆرجاران گوتوو مانه: خۆای په روهدگار نه و راستییانه ی دووباره یان ده کاته وه له فورئاندا، دیاره دووباره کردنه و دیان پتو یسته، به لام هه رجاره به شیوه یه ک و به پتی نه وه که له که ل نه و سیاق و، نه و شوئن و باس و خوا سه دا، پر به پتست و پتکه لپتک و گونجاوه.

(۳) - ﴿لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾، هه رچی له ناسمانه کان و زهوی دایه، هی خوا به، واته: خاوه ندرتیی په ها بۆ ناسمانه کان و زهوی، ته نیا هی خوا به.

(۴) - ﴿اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِیدُ﴾، به دلنایی هه ر خوا ده و له مهن دی ستایشکراوه، (غنی) واته: ده و له مهن د، بێ نیاز، که پتو یستی به جگه له خۆی نیه، (حمید) واته: (محمود)، (فعل) ی به مانایی (مفعول) ه، واته: ستایشکرا و مه دحکرا و، که واته: خوا به ک ﴿لِلّٰهِ خاوه ندرتیی په های گه ردوون و بوونی هه بێ به سه رو خواریه وه، خاوه نی نه وه پری ده و له مهن دی و بێ نیاز ی بێ و، نه وه پری ستایشکرا و بێ، شایسته به سه ئه ویش به ندایه تی بۆ بکری، نه گه ر که سانیکیش نه و نه په رستن، دیاره خوا ﴿لِلّٰهِ هه ی زیانیکی پێ ناگات، هه رو ده ک به په رستن ئه وان بۆ خوا هه ی سوودیکی پێ ناگات، به لکو نه وه خۆیان که له به ندایه تی کردن بۆ خوا دا به هه ر مه ندن و، له نه په رستنیشیدا، زه ره ره مند ن، وه ک له سوو په تی (فصلت) دا ده فه رموئ: ﴿مَنْ عَمِلْ مِثْلًا فَلْنَفِیْهِ. وَمَنْ اَسَاءَ فَعَلْبِهَا﴾ (۶)، واته: هه ر که سیك کرده ی چاک بکات، سوو ده که ی بۆ خۆیه تی و، هه ر که سیك خراپه بکات، زیانه که ی ته نیا به ر خۆی ده که وئ.

(۵) - ئنجا خوا ﴿لِلّٰهِ زانیاری بێ سنوو رو په های خۆیمان بۆ ده خاته پوو، ده فه رموئ: ﴿وَلَوْ اَنَّآ فِی الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَمُ وَاَلْبَحْرِ یْمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ اَجْحَرٍ مَا نَبَذْتُ کِمْتُ اللّٰهِ﴾، نه گه ر هه رچی دره خته له زه ویدا بێته قه له م، ده ریاش بۆی بێته مه ر ده که ب، ئنجا له دوا ی خۆشی هه وت ده ریای دیکه ش به نه ندازه ی خۆی به غریته سه ری (بۆ نه ووسینی وشه کانی خوا)، وشه کانی خوا ته و او نابن (مه ر ده که به که ده بری و وشه کانی خوا نا بری).



وشه (يُمْدُ) خوتندراویشه تهوه: (يُمْدُ)، (مَدُّ يُمْدُ) و (أَمْدُ يُمْدُ)، زانایان دهلین: ههردووکیان به مانای (يَزِيدُ مَدَادًا) مه‌په‌که‌بی بۆ زیاد بکات، (مَدَاد) یش به مانای مه‌په‌که‌ب (حِبره، ده‌گوتری: مَدُّ الدَّوَاةِ يَمْدُهَا) و (أَمْدُ الدَّوَاةِ يَمْدُهَا) ههردووکیان به یه‌ک واتان، (دَوَاة) ئه‌وه‌یه که مه‌په‌که‌بی تیده‌کری، (مَدُّ الدَّوَاةِ يَمْدُهَا)، (وَأَمْدُهَا يُمْدُهَا)، واته: مه‌په‌که‌بی تیکرد، تییده‌کات، (مَدَّتْ الدَّوَاةُ مَدًا) و (أَمَدَّتْ الدَّوَاةُ إِمدَادًا أَي: جَعَلَتْ فِيهَا المِدَاد)، واته: مه‌په‌که‌بم تیکرد.

دوایی سه‌رنجی زیاتر لهم پسته موباره‌که ده‌ده‌ین.

٦- ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾، به دلتیایی خوا زالی کارزانه، بالآده‌ستی کاربه‌جییه.

ئه‌وجار خوا باسی ده‌سه‌لاتی بی سنووری خوی ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْثُبُكُمْ إِلَّا كَفَّيْ وَاحِدٌ﴾، دروستکردنتان و زیندووکرانه‌وه‌تان، ته‌نیا وه‌ک هی یه‌ک که‌س وایه، به‌عه‌په‌یی ئاواي لى دینه‌وه: (مَا خَلَقَ جَمِيعُكُمْ، وَلَا يَعْثُبُكُمْ إِلَّا كَفَلِي وَبَغْثِ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ)، واته: دروستکرانی تیکراتان ئه‌ی مروّقه‌کان! هه‌روه‌ها زیندووکرانه‌وه‌تان، دواي مردنتان، هه‌روه‌ک دروستکران و زیندووکرانه‌وه‌ی یه‌ک که‌س وایه.

ده‌سته‌لاتی خوا بی‌سنووره، هه‌روه‌ک زانیارییه‌که‌ی بی‌سنووره، ده‌سه‌لات و ویستی خواش بی‌سنووره، بۆ تيمه‌ قورس و ئاسان هه‌یه، بۆ تيمه‌ گران و سووک هه‌یه، به‌لأم بۆ خوا تَهْتَه‌شته‌کان هه‌موویان وه‌ک یه‌کن، له‌و پرووه‌وه که له‌به‌رده‌م ده‌سه‌لات و ویستی بی‌سنووری خوادا، هه‌ر کاتى ویستی په‌یدا ده‌ین.

٧- ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾، به دلتیایی خوا بیسه‌ری بینه‌ره.



۲- ھەندىك لە زانايان پايان وايە كە دەفەرموئ: ﴿وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ﴾، دەرياش لە دواي خۆي ھەوت دەرياي دىكە بىنە ھاوکارو پشتىوانى، مەبەست لە ژمارەي ھەوت بۆ زۆرىيە نەك بە ديارىيىكرائوي (مُحَدَّد) تەنيا ھەوت ھىندەي دىكەي ئاوي پرووي زەوى، بخرىتە سەر ئەو ئاودەو بكرىتە مەپەكەب وشەكانى خوايان پى بنووسرىن، وشەكانى خوا تەواو نابن، واتە: ژمارەي ھەوت بۆ زۆرىي بەكارھىتەرەو، ەك يەكئەك بە يەكئەك دىكە دەلئ: ھەوت جارەن ھاتم بۆ لات، نەك مەبەست ئەو بە بى كە بە ديارىيىكرائوي تەنيا ھەوت، (الشُعراوي) لە (خَوَاطِر)<sup>(۱)</sup> ەكەي خۆيدا، وا دەلئ و ئەو پرايە زياتر زال دەكات.

بەلگەيەكى دىكەش لەو بارەو ئەوئەيە كە بگوترئ: ئاوي دەرياكاني سەر پرووي زەوى چەندە، ئەگەر ھەوت ھىندەي دىكەشى بخرىتە گەل، بە تەئكىد وشەكاني خوا تەواو نابن، بەلەم ئايا ئەگەر ھەوتسەد ھىندەي دىكەي بخرىتە سەر، وشەكاني خوا تەواو دەبن؟ ئەدى ئەگەر ھەوت مليار ھىندەي دىكەي بخرىتە سەر وشەكاني خوا تەواو دەبن؟ بىگومان ھەر تەواو نابن، بۆيە واپى دەچئ لىرەدا مەبەست زۆرىي بئ.

ھەرەك دەشگونجئ مەبەست بە ديارىيىكرائوي ھەوت ھىندە بئ، چونكە عەقلى مروؤف ئەوئەندەشى چاك بۆ وەخوگير(استيعاب) ناكري، ئەگەرنا مەبەست ئەوئەيە كە ئەگەر ھەر ھەوت ھىندەي بخرىتە سەر، وشەكاني تەواو نابن، بەلەم ئەگەر: ھەشت ھىندەي بخرىتە سەر، نۆ ھىندە، دە ھىندە، وشەكاني خوا تەواو دەبن! مەبەست ئەوئەيە، تەنيا مەبەست پيشاندانى زانايىي فراوانى خواو، فراوانى وشەكاني خواو، لە ژمارە نەھاتنى وشەكاني خواپە ﴿﴾.

۳- مەسەلەيەكى دىكە: ئەميش (الشُعراوي) لە (خَوَاطِر)<sup>(۲)</sup> ەكەي خۆيدا ھىناويەتى - (جَعَلَ الْإِمْدَادُ لِلْمَاءِ، وَلَمْ يُجْعَلِ لِلشَّجَرِ، لِأَنَّ الْقَلَمَ الْوَاحِدَ يَكْتُبُ بِحَبْرٍ كَثِيرٍ).

(۱) ج ۱۹، ص ۱۱۷۲۲.

(۲) ج ۱۹، ص ۱۱۷۲۱.

واته: (امداد) هکه، هاوکار ییگردنه که و زنده بوونه که، ته نیا بو ناو هکه که بیتنه مه پره که ب، به کار هیئراوه، به لام بو دره خته کانی پرووی زهوی، به کار نه هیئراوه، چونکه یه که له م ده گونجی یه که بار مه پره که ب به کار بهیئن.

یانی: خوا به پیویستی نه زانیوه به فرموی: حهوت هیئده ی دیکه ش که دره خت تیسنا له پرووی زهوی هه، بخرنه که لیان و بکرنه که له م، چونکه مه پره که ب پنی ده نووسری و ده بری، به لام که له مه که ده گونجی مه پره که بیک ی زور به کار بهیئری و، هه ر یه که له م بی و نه بری.

۴- که ده فرموی: ﴿وَلَوْ اَنَّمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَمٌ﴾، نه م له (من) ه بوچی له ویه؟ واته: نه گه ر له سه ره نای هه ر شتیک که پنی ده گوتری: دره خت له سه ر زهوی ﴿مِنْ شَجَرَةٍ﴾، به لام نه گه ر (من) ه که ی له گه ل نه بن، واته: دره خته کانی زهوی بکرنه که له م، نایا چ جو ره دره ختی؟ ره که جو ریکی تاییهت بی، له وان و هه موویان نه بن، به لام که ده فرموی: ﴿وَلَوْ اَنَّمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَمٌ﴾، واته: نه گه ر هه ر له و سه ره تاپه وه که دره ختیان پیئده گوتری، بکرنه که له م و، نه و که له مانه ش هه موویان، ناوی ده ریای پرووی زهوی و، حهوت هیئده ی دیکه شیان بخرنه که ل و، بویان بکرنه مه پره که ب و وشه کانی خویان پی بنووسری، وشه کان تهواو نابن.

۵- (القرطبی) له ته فسیره که ی خویدا،<sup>(۱)</sup> قسه یه که له (أَبُو جَعْفَرٍ النَّحَّاسُ) وه دین، پیم خوش بوو بییئیم، ده قه که ی به عه پره بیی دینم و دواپی مانای ده که م، ده لی: (فَقَدْ تَبَيَّنَ أَنَّ الْكَلِمَاتِ هَاهُنَا يُرَادُ بِهَا الْعِلْمُ وَحَقَائِقُ الْأَشْيَاءِ، لِأَنَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلِمَ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ الْخَلْقَ مَا هُوَ خَالِقٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، وَعَلِمَ مَا فِيهِ مِنْ مَقَابِلِ الدَّرَجَاتِ، وَعَلِمَ الْأَجْنَاسَ كُلَّهَا، وَمَا فِيهَا مِنْ شَعْرَةٍ وَغَضُو، وَمَا فِي الشَّجَرَةِ مِنْ وَرْقَةٍ، وَمَا فِيهَا مِنْ ضَرْبٍ مِنَ الْخَلْقِ، وَمَا يَتَصَرَّفُ فِيهِ مِنْ ضَرْبٍ مِنَ الطَّعْمِ وَالْوَلْوِ، فَلَوْ سَمِيَ كُلُّ دَابَّةٍ وَخَدَّهَا وَسَمِيَ أَجْزَائُهَا عَلَى مَا عَلِمَ مِنْ قَلِيلِهَا وَكَثِيرِهَا، وَمَا تَحَوَّلَتْ عَلَيْهِ مِنْ أَحْوَالٍ، وَمَا زَادَ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَمَانٍ وَبَيَّنَّ كُلَّ شَجَرَةٍ وَخَدَّهَا، وَمَا تَفَرَّقَتْ إِلَيْهِ، وَقَدَّرَ مَا يَبْسُ مِنْ ذَلِكَ مِنْ كُلِّ زَمَانٍ، ثُمَّ كُتِبَ الْبَيِّنَاتُ عَلَى كُلِّ وَاحِدٍ

مِنْهَا، مَا أَحَاطَ اللَّهُ جَلَّ ثَنَاهُ بِهِ مِنْهَا، ثُمَّ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لِذَلِكَ الْبَيَانِ الَّذِي بَيَّنَّ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَنْ تِلْكَ الْأَشْيَاءِ: ﴿يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ﴾، لَكَانَ الْبَيَانُ مِنْ تِلْكَ الْأَشْيَاءِ أَكْثَرُ.

(أَبُو جَعْفَرِ النَّحَّاسِ) باسی شته کانی زهوی کردوه، ده لئی: پوون بووه وه که وشه کان لیتردها مه به ست پیان زانیاری و، چیه تی شته کانه، چونکه خوای زالی پایه دار، پیش نه وهی دروستکراوه کان دروست بکات، زانیویه تی نه وهی که له ناسمانه کان و له زهویدا، ههرچی دروستی ده کات زانیویه تی، ههر وه ها زانیویه تی که گرانیی گهر دیله کانیان، ههر وه ها په گزه کانیانی هه موو زانیوه، ههر وه ها چهند موویان تیدان و چهند نه ندامیان هه؟ (نه وه به نسبت زینده وه ره کانه وه)، ههر وه ها به نسبت دره خته کانه وه، ههر دره ختیک چهند گه لای پیوه؟ ههر وه ها چهند دروستکراوی خوای تیدا هه ن، و، چهند له جوړه کانی تام و په رنگ و نه وانه ی به سهردا دپن؟.

تنجا نه گهر خوا ﷻ ههر زینده وه ریکی به تایه تی ناو هینا بایه و، به شه کانی ناو هینا بایه، له وهی که له باره یه وه زانیوه، له زورو له که م و، له و حالانه ی که به سهری دادپن، له وهی که له ههر پوژگار یکتا لیتی زیاد ده بن، پاشان ههر دره ختیک باس کردبایه به ته نیاو، نه وهی له و دره خته جیا ده بیته وه، له لق و پوپ و، نه وهی باس کردبایه که لیتی وشک ده بن له ههر پوژگار یکتا، پاشان پوونکردنه وهی نه وهی هه موو نووسیایه، له سهر ههر کامیک له و شتانه و، له وهی که خوا ﷻ زانیاریه که ی ده وری داوه، دواپی ناوی ده ریا مه په که ب بووایه بو نه و پوونکردنه وه یه، که خوا (تَبَارَكَ وَتَعَالَى) پوونی ده کاته وه، له باره ی نه و شتانه وه و، له دواي نه و ده ریا یه ش هه وت هینده ی دیکه ده ریا هاتبانه گه لی، بو نه وهی که نه و پوونکردنه وانه بنووسی له باره ی نه و شتانه وه، تیستا پوونکردنه وه که زیاتر بوو [واته: مه په که به که ته و او ده بوو، به لأم پوونکردنه وهی وشه کانی خوا ته و او نه ده بوو].

ئىنجا ئەبو جەغفەرى نەحەس بەس باسى شتەكانى زەوى كردوه، كه زەوى شتىكى بچووكه له چاو ئەو گەردوونه پان و پۆره، كه ئىستا زانبارى گەردووناسى و، فىزىا، زياتر فراوانىي گەردوونى بۆ ئىمه دەرختوه، كه زانابانى گەردووناس دەلّين: تىردى گەردوون بە پازده ملىار (۱۵,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) سالى تىشكىي مەزەندە دەكرى، ژمارەي كه هكه شانهكانى ئىو گەردوون بە هەزار ملىار (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) واتە: يەك ترىليۆن كه هكه شان مەزەندە دەكرى، بۆ وئنه كه هكه شانهكهي ئىمه كه (پىي كاكيشان)ى پى دەلّين، ژمارەي ئەستىرهكانى بە يەك ترىليۆن (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) واتە: هەزار ملىار ئەستىره مەزەندە دەكرى، كه يەكك له ئەستىرهكان خورى ئىمهيه، خورىش ئەو نو خړۆكه بە دەوریدا دەخولتتەوه! بەلى: ئەبوو جەغفەرى نەحەس تەنيا باسى دروستكراوهكانى زەوى كردوه، له ژيانداران و له پووهك و... هتد، بەلەم ئەو دروستكراوانەي خوا خولقاندوونى، زۆر زۆر فراوانترن.

٦- (راغب الأصفهاني) دەلّ: ئەگەر تەماشاي نايەتەكانى قوربان بكەين بۆمان دەردهكهوئ كه وشەي (إمداد) له قورباندا بەكارهيتراوه، بۆ ئەو شتەنەي خوشتويسترون، بەلەم وشەي (مَد) بۆ ئەو شتەنەي ناخوشتويسترون، بۆ وئنه:

أ- له سووپەتي (طور) دا دەفه رموى: ﴿وَأَمْدَدْنَهُمْ فِي كَهْمٍ وَلَحَرٍ مِّمَّا يَشْتَبُونَ﴾ ١٢٢، واتە: بەههشتيه كاهمان (ئىمداد كرد) هاوكارييمان كردن بە ميوه و به گوشت لهوهي ئارەزووي دهكەن.

ب- ههروهها له سووپەتي (نوح) دا نوح ﷺ به گەلهكهي خوى دەلّ: ﴿وَنُمِدُّكَ بِأَمُولٍ وَنِينٍ﴾ ١٢٣، واتە: (خوا) هاوكارييتان دهكات، بۆتان زۆر دهكات سامان و كوران. بهلەم وشەي (مَد) بۆ شتى ناخوشتويستراو بەكارهاتوه له قوربان دا، بۆ وئنه:

أ- له سووپەتي (مريم) دا خوا دەفه رموى: ﴿وَنُمِدُّ لَهُم مِّنَ الْعَذَابِ مَدًّا﴾ ١٢٤، واتە: له سزاو تازار بۆي زياد دهكەين، وشەي (مَد) بەكارهيتاوه.

ب- ھەر وەھا لە سوورەتی (البقرة) دا دەفەرموی: ﴿وَسَدُّهُمْ فِي مَطْعِنِهِمْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾<sup>(١٥)</sup> واتە: بۆیان زیاد دەکات لە یاخی بوونی خۆیاندا سەرەسیمی بێ و سەرگەردان بێ.

کە دەگونجێ کە ئایەتی دیکەش لەو بارەیەوە بهێنرێتەوە.

بەلام لە گەڵ ھەموو ئەوانەش دا وەك گوتمان: ئەو دوو رایە ھەر ھەن، کە وشە ی (مَدّ) و (إمداد) کە ھەردووکی خۆیندنەو کانیشت ھاتوون، بەك واتیان ھەیە، لێرە: (يُمَدُّ) و (يُمدُّ)، بۆیە دەگونجێ وشە ی (مَدّ) و (إمداد) لە ھەندێك شوێندا بە يەك واتیان بێن، یان بە واتای لێك نیزیك و، دەشگونجێ لە ھەندێك شوێنیشدا (إمداد) بۆ شتی باش و (مَدّ) بۆ شتی خراپ بەکاربێ، وەك (راغب) گوتوو یەتی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمَدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأُثْبِقُ إِلَيْكَ.

---

# ✱ دهرسی چوارهم ✱

---





## پېناسەى نەم دەرسە

نەم دەرسەمان شەش ئايەتى كۆتايى نەم سووپرەتە دەگرتە خۆى: (۲۹ - ۳۴)، كە تېئاندا باسى خستە نىو يە كدى شەوگارو پۇزگارو، جىكۆپكەيان و، پامكرانى خۆرو مانگ، كراوه، هەروەها باسى هەقېتى خواو پووچىي پەرستراوه ساختەكان كراوهو، سەرنج بۇ پۇيشتى كەشتىيەكان بە دەريادا راكېشراوهو، باسى حالەتى ترس و لەرزى سواربووانى كەشتيان، بە هۆى شەپۆلە داپۆشەرەكانى دەرياوه كراوه.

لە كۆتاييدا خوا بانكى موفايەتیی كردوه، كە پارىز لە خوا بكەن و، سام لە پۇژىك بكەن كە باب و پۆلە لە فرىاي يە كدى نابەن، پاشان خوا باسى زانبارى پەهاو بى سنوورى خۆى كردوه، كە هېچ شتىكى لى پەنھان و شىردراوه نىه.

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ أَلْبِلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْباطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ يَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَلَوْ أَغْنَيْنَاهُمْ مِّنَ الْفُلْكِ لَدَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ فَلَمَّا جَنَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَبَيْنَهُمْ مُّقْنَصَةٌ وَمَا يَجِدُون بِقَافِلَتِنَا إِلَّا كُلَّ خَشَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٢﴾ بِمَا تِلْكَ النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَآخِذُوا بِوَمَا لَا يَجْرِي وَاللَّهُ عَنِ وَلَدِهِ. وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنِ وَلَدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾﴾

## ماناي دىھقاۋ دىھقى ئايەتەكان

{ئەي مەرۇف!} ئايا ئايىنى كە خوا بە شېئەيى شەۋگار دىھخاتە ئېۋ پۇژگارەۋەۋ، پۇژگارېش بە ئەسپايى بە ئېۋ شەۋگاردا دىھكات و، خۇرۇ مانگېشى ملكەچ كىردوون، ھەر كاميان بەرەۋ كاتىكى ئاۋىراۋ (دىيارىيكرائو) دىھۋات، ھەرۋەھا (ئايانازانى) خوا شارەزاي ئەۋەيە كە دىھكەن ﴿۱۹﴾ ئەۋ (تەگىيرو بەرئەۋەردنەش) بە ھۇي ئەۋەۋەيە كە تەنیا خوا ھەقەۋ، ئەۋەي جگە لەۋى لىي دىھپارنەۋە، ناھەق و پوۋچە، ھەرۋەھا بەس خوا بەرزى گەۋرەيە ﴿۲۰﴾ ئايا ئايىنى كەشتى بە ھۇي چاكەي خاۋە (كە ئاۋى وا دروستكىردوۋ، كەشتى پىيدا بىروات) بە دىھرادا دىھۋات، (خوا ئەۋەي خستە پوۋ) تاكو لە نىشانەكانى خۇيتان پىشانبدات، بە دىئايى لەۋەدا نىشانە ھەن بۇ ھەموۋ (مەرۇفكىكى) زۇر خۇپاگرى زۇر سوپاسگوزار (بۇ خوا) ﴿۲۱﴾ لە كاتىكىش دا (دىھرا ئالۇز دىھى) شەپۇلىكى ۋەك سىبەرەن داياندەپۇشى، بە ملكەچىي خۇ بۇ خوا ساغكەرەۋانە لە خوا دىھپارنەۋە، كەچى دۋاي ئەۋەي بەرەۋ وشكانىي دىھبازى كىردن، ھەيانە ميانجىيەۋ، تەنیا ھەر زۇر پەيمان شىكىتتىكى زۇر سېلە نكوۋلىي لە نىشانەكانمان دىھكات ﴿۲۲﴾ ئەي خەلگىنە! پارىز لە پەرۋەردگارتان بىكەن و، ترس و سامى پۇژىكتان ھەبى كە ھىچ بابىك سوۋد بە رۇلەكەي ناگەيەنى و، ھىچ رۇلەيەكىش ھىچ سوۋدىك بە بابى ناگەيەنى، بىگومان بەلئىنى خوا راستە، ئىجا با ژيانى دىنا فرىۋتان نەدات و، (شەيتانى) فرىۋدەر بەرانبەر بە خوا ھەلتاننەخەلئەتتىن ﴿۲۳﴾ بىگومان خوا زانىرىي (ھاتتى) كاتى تىكچوۋنى دىئاي لەلايەۋ، باران دىھبارىنى و، دىھزانى چى لە مىندالدىاندا ھەيەۋ، كەس نازانى بەيانى چى دىھكات و، كەس نازانى لە چ زەۋىيەك (شۈئىتەك) دا دىھمىرى، بەراستىي خوا زانىي شارەزايە ﴿۲۴﴾}.

## شىكىردنە ۋە ھەندىك لە ۋىشەكان

(رُؤِجُ): (الرُّؤُجُ: الدُّخُولُ فِي مَضِيقٍ)، (وُلُوجُ): بىرىتە لە چوونە تىو شىتىكى تەنگەبەر، ھەروەھا (إِلْجَاجُ) و (وُلُوجُ): بە ماناي: خرانە تىو شىتك بۆ شىتك بە ئەسپايى و بە شىنەيش، دى، يانى: (الدُّخُولُ فِي شَيْءٍ بِرِفْقٍ).

(مُقْتَصِدٌ): (مُتَوَسِّطٌ)، واتە: ميانجى، (المُقْتَصِدُ: الفَاعِلُ لِلْقَصْدِ وَهُوَ التَّوَسُّطُ بَيْنَ الطَّرْفَيْنِ)، (مُقْتَصِدٌ): كەسىكە ئەنجامدەرى (قَصْدٌ) بى، ئەۋىش بىرىتە لە ميانجى لە تىوان دوو لادا، واتە: بە ھىچ لايەكدا تىنەپەرىتى و دايەنەشكىتى.

(خَتَّارٌ): (الْخَتَرُ: غَدْرٌ يَخْتَرُ فِيهِ الْإِنْسَانُ، أَيْ: يَضْعُفُ وَيَكْسِرُ لِاخْتِهَادِهِ فِيهِ، الْخَتَرُ: أَفْبَحُ الْغَدْرِ)، ۋەشى (خَتَّارٌ) صىغەى زىدەپۇيى (خَاتِرَ)، ۋەك (غَدَارٌ) صىغەى زىدەپۇيى (غَادِرَ)، نىجا (خَتَرُ): بىرىتە لە غەدرىك، ((غَدْرٌ)) يانى: پەيمان شكاندن، كە مەۋق تىيدا (خَتَرُ) دەبى، واتە: بېھىز دەبى و دەشكى، لەبەر ئەۋەى زۆر ھەۋلى تىدا دەدات، ھەروەھا (الْخَتَرُ) ئاۋاش لىكدراۋەتەۋە: (أَفْبَحُ الْغَدْرِ) ئاقۇلاترىن غەدرو پەيمان شكاندن، كەۋاتە: (خَتَّارٌ) يانى: زۆر پەيماناشكىتى.

(كُفُورٌ): (الْمُبَالِغُ فِي كُفْرَانِ النَّعْمَةِ)، (كُفُورٌ) كەسىكە زىدەپۇيى بىكات لە نادىدە گرتن و، سېلەيى كىردن بە چاكەكانى خوا، يانى: زۆر زۆر ئاسۋاس. (تَغَرَّنَكُمُ): (لا تَغَرَّنَكُمُ) يانى: (لا تَخْدِعَنَّكُمْ) با ھەلتانەنە ھەلتەتتى.

(السَّاعَةُ): (السَّاعَةُ الَّتِي تَقُومُ فِيهَا الْقِيَامَةُ)، (سَاعَةٌ): بىرىتە لە ۋە كاتە دىارىيىكراۋەى كە ئاخىرەزەمانى تىدا دى، لىترە لە ۋە سىاقە لە سوۋرەتى (لقمان) دا ئەۋە دەگەيەننى، ئەگەرنا (سَاعَةٌ) بە ۋە كاتەش دەگوتىرى كە پۇزى دۋايى و كۇتايى تەم ژيانە دىنبايەى تىدا دى، جارى ۋاش ھەيە ۋەشى (سَاعَةٌ): ھەم بۆ ئاخىر

زەمان و ھەم بۆ قیامەت و زیندوو بوونەو دەش بە کارھاتو، جاری واش ھەبە بە واتای یەکیکیان بە کارھاتوو، ئەو بە پیتی سیاقە کە دەزاندری.

ھەر ھە (السَّاعَةُ: جُزْءٌ مِّنْ أَجْزَاءِ الزَّمَانِ وَيُعْتَبَرُ بِهَا عَنِ الْقِيَامَةِ)، (سَاعَةً): بە شێکە لە بەشەکانی کات، تەعبیری شی پێ دەکری لە قیامەت، لە پۆزی دوایی و، لەو کاتەش کە دنیا تێیدا کۆتایی دی.

(الْعَيْتُ): (الْقَطْرُ) واتە: باران، یاخود بارانی کە لە فەریا دی و دوای ئەو دی خەلک چاوەڕوانیی کردو، بۆیان دەباری.

### مانای گشتیی ئایەتەکان

نەم شەش ئایەتانی سوورەتی (لقمان) ھەموویان بە یەکەو پەبوەستن وەك ئالْقَه كَانِي زنجیرێك، زۆر جار ان گوتوو مانە: ئایەتەکانی ھەر سوورەتێك وەك ئالْقَه كَانِي زنجیرێك پێکەو پەبوەستن و بەکدی دەبەستەو، لێرەش خوا پێک دوای ئەو دی لە ئایەتەکانی پێشیدا، باسی ھەندێک لە سیفەتەکان و، کارە ناوازه کانی خۆی کرد، ئنجا باسی ھەندێکی دیکەیان دەکات و دەفەرموی:

﴿أَلَمْ تَرَ﴾، ئایا سەرنجەت نەداو؟ لە ئایەتەکانی پێشی دا بە: ﴿أَلَمْ تَرَ﴾، دەستی پێکرد، ئایا سەرنجەت نەداو؟ بە کۆ مەروڤە کانی دواندن، بەلام لێرەدا بە تاک، ھەر کام لە مەروڤەکان دەدوینن، دوای ئەو دی بە کۆ دواندن و، ھەندێک لە نازو نەعمەت و چاکەکانی خۆی خستە بەرچاویان، ئنجا تاک تاکیان دەدوینن: ﴿أَلَمْ تَرَ﴾، یانی: (أَلَمْ تَرَ أَيُّهَا الْإِنْسَانُ) ئەی مەروڤ! ئایا نەتینیو؟ سەرنجەت نەداو؟ نەتینیو بە چاوی سەر و بە چاوی عەقل و دڵ، ھەردووکیان دەگریتەو، ﴿أَنْ أَلَهُ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾، کە خوا شەوگەر دەخاتە نێو پۆزگاردوو، پۆزگار دەخاتە نێو شەوگاردوو؟ واتە: شەوگار بەو شوێنە

دادینى كه پشتر پۇڭگارى لیبوه، پۇڭگارىش دینته نهو شونتهی كه پشتر شهوگارى لیبوه، وهك له سوورتهی (الزمر) دا دهفهرموئ: ﴿يُكْوِّرُ الْقَبْرَ عَلَى النَّارِ وَيُكْوِّرُ الْقَبْرَ عَلَى الْقَبْرِ﴾، واته: شهوگار بهسهر پۇڭگاردا دهپپچن و، پۇڭگار بهسهر شهوگاردا دهپپچن.

ههروهها له سوورتهی (الأعراف) دا دهفهرموئ: ﴿يُنْفِثُ الرِّيحَ عَلَى النَّارِ لِيُظْلَمَهُ حَيْثُ كَانَ﴾، واته: به شهوگار پۇڭگار دادهپوشن، به ختیرای شونتهی دهكهوئ، به ناشكرا لهم نایهته موبارهكانهوه دیاره، كه خوا دهفهرموئ: نهو زهوییهی تیوه لهسهری دهژین، هیلکهیی و خپر ههلكهوتوه، ههمیشه شهوو پۇڭ لهسهری، به دواى یهكدا دین، وهك یهكدی راو بنین و، بهسهر یهكدا دهپپچرن، چونكه شهوگارو پۇڭگار ههردووکیان وهك پۇشاکیکی سپی و رهش وان، كه له زهوییهوه دهپپچرن، شهوگار پۇشاکیکی رهشو، پۇڭگار پۇشاکیکی روون و سپیه، به دوری زهوییهوه دهپپچرن، وهك له نایهتهكهی سوورتهی (الزمر) دا دهفهرموئ: ﴿يُكْوِّرُ الْقَبْرَ عَلَى النَّارِ وَيُكْوِّرُ الْقَبْرَ عَلَى الْقَبْرِ﴾، (تکویر: كُوِّرَ الْعِمَامَةُ، (تکویر) میژر كه دهپپچرن، یانی: قهف و قهدهكانی بهسهر یهكدا دهپپچرن، شهوگارو پۇڭگاریش، ناوا به دواى یهكدا دین، نهمه به ناشكرا دهریدهغات كه نهو شونتهی پۇڭگارو شهوگار ناوا به دواى یهكدا دین، یهكدی دادهپوشن و بهسهر یهكهوه دهپپچرن، دهبن خپرو هیلکهیی ههلكهوتوبن.

﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلَّ يَوْمٍ إِذَا جَلَّ شَأْنُهُ﴾، ههروهها خورو مانکیشی دهستهموو رام و ملکهچ کردوون، ههر کامیکیان بهرهو کاتیکى دیارییکراو دهپوات، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، ههروهها نایا سهرنج نادهن: كه خوا شارهزای نهوهیه كه دهیکهن؟

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ﴾، نهوهش نهو تهگیرو مشوورخورییه، نهو به دواى یهكدا هیتانی شهوو پۇڭ، نهو رامکردنی مانگ و خوره بو کاتیکى دیارییکراو، به هوئ نهوهوهیه كه بهس خوا ههقه، چهسپاوه، راسته، ﴿وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ

الْبَاطِلُ ﴿۱﴾، دىسان بە ھۆى ئەۋەدەيە كە ئەۋەى لە جياتى ۋى، ياخود جگە لەو لىى دەپارتىنەۋە، پۈۈچە، بى ئىۋەپۇكە، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾، ھەرۋەھا بە ھۆى ئەۋەدەيە كە ھەر خوا بەرزى گەۋرەيە.

﴿الَّذِينَ آمَنُوا أَفْلَأَنْتَ أَتَىٰ فِي الْغَيِّبِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ﴾، خوا دووبارەى دەكاتەۋە: ئاىا سەرنج نادەى! بە چاۋى سەرو بە چاۋى عەقلى و دلى، رانامىنى! كە كەشتىي بەھۆى چاكەى خواۋە بە دەريادا دەپرات؟.

(فَلْكَ) دەگونجى تاك بى، دەشگونجى كۆ بى، (فَلْكَ) ھەم بە ماناى (سَفِينَةٍ)، ھەم بە ماناى (سُفُن) دى، كەشتىيەكان دەپۇن، يان كەشتىي بە دەريادا دەپرات بە ھۆى چاكەى خواۋە، بۇچى بەھۆى چاكەى خواۋە؟ چونكە خوا دەرياي وا لىكردۈە كە ئاۋ جۇرە ماددەيەكى شل بى، كەشتىي و بەلەم لەسەرى بخزن، ئەگەر ۋەك وشكانىي بوۋايە، مەگەر ۋەك سەيارە تايەو پىچكەيان ھەبوۋنايە، ئەگەرنا نەياندەتۋانى بپۇن و ئاۋا بخزن، چونكە كەشتىيەكان و بەلەمەكان لەسەر ئاۋ دەخزن، ئنجا خوا واىكردۈە ئاۋ حالەتەكەى وابى، بەلەم و كەشتىي لەسەرى بخزن و، بتۋانن بپۇن، ھەرۋەك خوا ھەۋاى والىكردۈە، فپۇكە بتۋاننى تىيدا جوۋلە بكات، ﴿لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ﴾، خوا ئەۋەى بۇ رەخساندۈۈن، تاكو لە نىشانەكانى خۇيتان پىشان بدات، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾، بە دلىيايى لەۋەدا نىشانە ھەن، بۇ ھەر زۇر خۇپاگرىكى زۇر سوپاسكوزارو شوكرانە بۇير، چونكە كەسكىك زۇر خۇپاگر بى و زۇر شوكرانە بۇير بى، دلەكەى زىندوو دەبى، دلەكەى پۇشن دەبى، ئىدى لە نەجامى ئەۋەدا، تەماشاي ھەر شىتك بكات، دەستى خۋاى تىدا دەبىنى و، ۋەك نىشانەى خوا دپتە بەرچاۋى.

﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَجٌ كَاطِلٌ﴾، لە كاتىكدا شەپۇلىكى ۋەك تارىكايان دايانبۇشن، (ظَلَل) كۆى (ظَلَّة) يە، (ظَلَّة) يانى: سىبەر، يان: ھەۋرىك كە سىبەرى كردۈە، لە كاتىكدا شەپۇلىك دايانبۇشن ۋەك سىبەران، ئنجا كەسكىك سۋارى كەشتىيە گەۋرەكان بوۋبى لە دەريا گەۋرەكاندا، ئەۋ دىمەنە چاك دەزانى

چۆنە! چونکە جاری وا هەبە ئەو کەشتیە، بە تاییەتی ئەگەر لە شەودا بێ، کاتیەک کە با هەڵدەکات و شەپۆلی گەورە گەورە دێن، ئەو کەشتیە کاتیەک سەرەکە (نووکەکە) بەرز دەبێتەوە، دواوەی بەرەو خوار دەچێ، دەلێی تاكو بنی دەریا گیر نابێ، هەروەها کە بە لای راست و چەپدا دێ، یان بە لای پشتەودا دەشکێتەو، شەپۆلەکان هێندە کۆن بەرز دەبنەو، ئەو کەشتیە گەورە هەرچەندە زۆر زل بێ، ئەگەر حەوت قات بێ، ئەگەر دە قات بێ، ئەگەر سێ هەزار (٣٠٠٠) کەس، ئەگەر دە هەزار (١٠,٠٠٠) کەس، یان سەد هەزار (١٠٠,٠٠٠) کەس هەلبگرێ، یاخود باری زۆر گەورە دەیان فرۆکە لەسەر بن، بەلام لە ئێو ئەو دەریا گەرەدا، هەروەک شتیکی بچوووک ئەو شەپۆلانە دەریا، یاری و گەمە ی پێ دەکەن.

دەفەر موی: کاتیەک کە شەپۆلیک دایانپۆشی وەک تاریکیان، ﴿دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾، لە خوا دەپارێنەو وەو ملکەچی خۆیان بۆ خوا ساغ کردۆتەو، لە کاتیکی دەپارێنەو، ملکەچی خۆیان بۆ خوا ساغ کردۆتەو، بەشی کەسیان پێوە نەهێشتو، ملکەچیەکیان تەنیا بۆ خواوە.

﴿فَلَمَّا بَلَغْتَهُم إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْنَصِدٌ﴾، بەلام دواوەی ئەو بەرەو و شکانی دەربازی کردن، هەیانە میانجیە، واتە: هەیانە میانجیەو لەسەر خەتی ئێوەراست ماوەتەو، ئەگەر زۆریش نەبۆتە بەندەیکە باش، بەلام زۆریش بە لای کوفرو سپڵەیی دا نەشکاوەتەو، حالەتیکی میانجیە، دەشکونجێ مەبەست ئەو بێ: کە کاتیەک بەرەو و شکانی دەربازیان دەکات، تێیاندا هەبە کە میانجیە، بەلام زۆربەیان نا سوپاس و سپڵەن بەرانبەر بە جاکەکانی خوا، بە بەنگەکی ئەو کە دواوەی دەفەر موی: ﴿وَمَا يَجِدُ يَابِسًا إِلَّا كَلٌّ خَسَارٌ كَفُورٌ﴾، تەنیا ئەوانەش نکوویی لە تەبەتەکانی تێمە دەکەن، کە زۆر پەیمانشکێن و زۆر سپڵە بن، یانی: لەگەڵ خوادا زۆر پەیمانشکێن بن، کە پەیمان بە خوا دەدەن تەنیا ئەو پەیرستن و لێی دەپارێنەو، کەچی دواوەی ئەو دەربازی کردن، پەیمانەکی دەشکێن و،



له جياتی نه وودی سوپاسگوزاری بکهن، زور سپلهو ناسوپاسن، نه وانه نکوولی له نیشانه کانی ټیمه ده کهن، که واته: هه یانه که میانجیه، به لأم زور به یان په یمانشکین و سپلن، نه وه به نسبت مروفه کانه وه به گشتی، یا خود به نسبت هاوبه ش بو خوا دانه ره کانه وه، که تیاندا هه یه دوی نه وودی دهر بازیشی ده بی، حاله ټیکي میانجی ده مین و، زور مل ناداته سپل یی و په یمانشکاندن له گه ل خوا ی په روه ردگاردا، بیر ه وهریه کانی ته گانه ی دهر یاو، دهر باز کرانی له لایه ن خوا وه، هه ر له لا ده مین.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ﴾، نه ی خه لکینه! پاریز له په روه ردگارتان بکهن، واته: خوتان پاریزن له وه که په روه ردگارتان شتیکان لی بین، شتیکان لی بیستی، پتی ناخوش بی، خواش ﴿فَلَا تَخْشَوْا﴾ دوو شتی له مروفدا پتی ناخوشن: یه که م: نه وه که نه رکه کانی له سه ری فه رز کردوون، بیان چوینتی.

دوو م: نه و شتانه ی لټی قه دهغه کردوون، قه دهغه کانی خوا بشکینتی.

﴿وَاخْشَوْا يَوْمًا﴾، هه روه ها له پوژژکیش بترسین، سام و هه یبه تی پوژژکتان له دلدا هه بی، ﴿لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ﴾، که هیچ بابیک (هیچ باب و دایکیک) سوود به پو له ی خوی ناگه یه نی، ﴿وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَانٌّ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا﴾، دیسان هیچ له دایکوبویه کیش سوود به باب و دایکی ناگه یه نی، واته: که س دادی که س نادات، باب و دایک و پو له ده فریای یه کدی نایه ن، ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، به دنیایی به ټینی خوا راسته، ﴿فَلَا تَعْرَضْكُمْ أَلْحِقُوا الْدُّنْيَا﴾، با ژیانی دنیا فریوتان نه دات، هه لئانه خه له ټینتی، ژیانی دنیا یانی: ناره زووه کانی ژیانی دنیا، با شتی حه رام له ژیانی دنیا فریوتان نه دات، نه که رن ژیانی دنیا هه مووی له مروف قه دهغه نه کراوه، خوا ټیمه ی لیره دا داناوه تاکو تاقیمان بکاته وهو، نیعمه ته کانی بو ټیمه خولقاندوون، به لأم که ده فهرمو: با ژیانی دنیا فریوتان نه دات یانی: شته قه دهغه کان و ناره زووه خراپه کانی دنیا فریوتان

نە دەن، ئە گەرنا بە تەئکید بابى ئەو نەندە كە ئىنسان ژيانى بسوورپى و، مەدارى ساز بى، بۆى ھەيە بە ھەرمەند بى لە نازو نىعمە تەكانى خوا، وەك خوا لە سوورەتى (الأعراف) دا دەفەرموئى: ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ، وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الزَّرْقِ﴾ ۱۳، واتە: بلى كى ئەو جوانىيەى خوا بۆ بەندەكانى دەريھتئاو، ئەو بۆيە خوۆش و بە تامانەى بۆ بەندەكانى دروستيكر دوون، كى قەدەغەى كرددوون؟ بىگومان كەس قەدەغەى نەكرددوون، بەلام گرىگ ئەو ھەيە توۆش - ئەى مرؤف! - ژيانى دىناو رابواردنى دنيا، وەك نامراز تەماشا بكەى، بۆ وەدەست ھىتئانى پەزنامەندىى خوا، پاشان وەك ژيانىكى كاتىى و وەك شوئىنى تىدا تاقىى كرانبە، تەماشى بكەى، نەك گورىسى لە بن رابخەى و بە كوۆلى دا بەدى و تەنيا دنيا بىيىى!! ﴿وَلَا يَغْنَصْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾، ھەروەھا با فرىودەر بەرانبەر بە خوا فرىوتان نەدات، فرىودەر بە پلەى يەكەم، دەگونجى مەبەست پىتى ئىيليس بى، كە خەلكى زۆرى فرىو داو، ياخود ھەر شتىكى دىكە كە خەلك فرىو دەدات، با فرىوتان نەدات لە بەرانبەر خوادا.

لە كوۆتايى ئەم سوورەتە موبارەكەدا، خوا زانىارىى بىسنوورى خوۆى بۆ تىمە دەردەخات و جارىكى دىكە، دەفەرموئى: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ، عِلْمُ السَّاعَةِ﴾، بە دلنبايى خوا زانىارىى (ساعة) ى لە لاىە، زانىارىى ئەو كاتەى كە ژيانى دنياى تىدا كوۆتايى دى، ياخود ئەو كاتەى كە مردووانى تىدا زىندوو دەنبەو، ياخود (ساعة) بە ماناى پوۆى دوايى دى، بە ئاخىر زەمانىيەو، بە قىامەتتەو بە ھەموويەو، بىگومان ھەر خوا زانىارىى ھاتنى ئەو پووداو مەزنەى لە لاىە، چ ئاخىر زەمان، چ ھەلسانەو، چ ھەردوو كيان.

﴿وَمِنْ لَّدِ الْغَيْثِ﴾، بەس خواش باران دەبارىنى، بارانىك كە لە فرىاى خەلك دى، ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِى الْأَرْحَامِ﴾، تەنيا خواش دەزانى چى لە نىو مندالانەكاندا ھەيە، مندالانى كى؟ ھى مرؤفان، ھى ناژەلان، بە ھەموو جوۆرەكانىانەو.

﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا﴾، ههروههها هیج کهسیتک نازاننی  
 به یانی چی ده کات و چ وه ده ست دینن! ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ﴾، هیج  
 کهسیتکیش نازاننی له سه ر چ زه مینیتک، له چ ولاتیتک، له چ شوینیتک ده مرئ! ﴿إِنَّ  
 اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾، بیتگومان خوا زانای شاره زایه، زانایه به شته کان و، شاره زایه  
 به که سه کان و به هه لسوکه وته کانیان.

## مەسەلە گىرەكەكان

مەسەلەى يەكەم:

سەرنەچراكتىشانی مەرۇف بۇ جىگۇپكىسى شەوۋ پۇژو چوونە نىۋو يەكدىيان و،  
پامكرانى خۇرو مانگ و، پۇيشتىيان بۇ كاتىكى ديارىيكراو، گىرانەوھى ئەو  
دياردانەش بۇ پاستىي و چەسپاويى خواو، پوۋچەلىسى پەرستراوانى ساختەو،  
بەرزىي و گەورەيى و بىن وئەيى خوا:

خو دەفەرموي: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ أَلِيلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي أَلِيلٍ وَسَخَّرَ  
النَّسَمَ وَالْقَمَرَ كُلَّ يَجْرِ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٩﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ  
هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٠﴾﴾

شىكرەنەوھى ئەم دوو ئايەتە، لە ھەشت بەرگەدا:

۱- ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ أَلِيلَ فِي النَّهَارِ﴾، ئايا نابىنى، ئايا سەرنەج نادەى كە خوا شەوگار  
دەخاتە نىۋو پۇژگارەو؟ پوۋى دواندن لىرەدا لە كەسىكى ديارىيكراو نى، بەلكو ھەموو  
مرۇفنىك دەگرىتەو، ھەمزە (أ) لىرەدا، ھەمزەى پرىسارلىكرەدى نكووللىيىكەرەنە (هَمْزَةُ  
الِاسْتِفْهَامِ الْإِنْكَارِي)، دىتىش لىرەدا دىتنى زانىارىي و چاويە (الرُّؤْيَةُ عِلْمِيَّةٌ وَبَصَرِيَّةٌ)،  
چونكە ئەوھى كە باس دەكرى، كە چوونە نىۋى شەو بۇ پۇژو، چوونە نىۋى پۇژ بۇ شەو،  
ھەرۋەھا پامكرانى مانگ و خۇر بۇ كاتى ديارىيكراو، ئەوانە ھەموويان ھەم بە چاو  
دەبىرەن، ھەم بە عەقل و ھۆشيش دەرك دەكرىن.

(يُولِجُ أَي: يَدْخُلُ) پىشتىرىش گوتمان: (إِيلَاج): بىرتىيە لە چوونە نىۋىكى بە  
نەسپاى، بە شىنەيى، چوونە نىۋو شىتىكى تەنگەبەر، ئايا سەرنەج نادەى چۆن  
خوا شەوگار دەخاتە نىۋو پۇژگار.

۲- ﴿وَيُزِيلُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾، ههروهه پۆڤگاریش دهخاته نێو شهوگار، نهمه وهك  
 ئایه تهكه ی سووڤهتی (الزمه)، كه دهفه رموی: ﴿يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ  
 عَلَى اللَّيْلِ﴾، واته: شهوگار بهسهر پۆڤگارد: دهیچی و، پۆڤگاریش بهسهر شهوگارد  
 دهیچی.

ههروه ها له سووردهتی (یس) دا، که دهفه رموی: ﴿وَاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰتٰىكَ اَللّٰهُ مَوْلٰىهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ تَعْلَمُ السَّيِّئَاتِ اَلَّذِيْنَ لَا يَحْكُمُ بِهَا النَّاسُ وَتَعْلَمُ مَا فِيْ سُلُوْلٍ مُّطْمَئِنِّينَ﴾، واته: نیشانه یه کی دیکه بۆیان ئه وهیه که شه وگار  
پوژگاری وه که و لکردن لى که و ل ده که یین لى ده رده هیتین، اهر کاتیش شه وگار  
پوژگاری لى ده رهتیرا، پووناکی لى ده رهتیرا، ئیدی کتوپر ئه وان ده که ونه نیو  
تاریکیه وه.

بویه خوا ۛ لیره له شونه کانی دیکه ش، به زوری شهوگار پیش ده خات، چونکه هاتنی تاریکی له دوی پووناکیی زیاتر جیی سه رنجه، له بهر نهو هوش که نهصل برتیه له تاریکی و، خوا ۛ به رووناکیی تاریکی در پیداوو لایردوه.

(۳) - ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾، ههروه‌ها ئایا سه‌رنج ناده‌ی و نابینی: خوا خۆزو مانگی ده‌سته‌مۆو پامکردوون، (تسخیر): بریتیه له مل پێکه‌چکردنی شتیک و، پامکردنی.

٤- ﴿كُلَّ يَمْرٍأٍ إِلَا أَجَلَ مَُسَمًّى﴾، هەر کامیکیان إله مانگ و خۆرا به رهو کاتیکی دیارییکراو، به رهو کاتیکی ناوبراو دهروات، (الْجَزْی: الْمَثْی السَّریع)، (جَزْی: بَرِیْیَیْه له رَؤِیْشْتَنِیکِی خْتِرا.

٥- ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾، که بنگومان خواش به‌وهی ده‌یکه، شاره‌زایه، واته: خوا ځای وه که چوڼ شه‌وگار ده‌خاته نیتو پوژگارو، پوژگار ده‌خاته نیتو شه‌وگار، به‌هه‌مان شتیه خوړو مانگیشی ده‌سته‌مو کردوون، هر کامیکیان بو کاتیکی دبار‌بیکرو دین و ده‌چن، هه‌روه‌ها بزنان و سه‌رنج بدن! خوا شاره‌زای نه‌وه‌شه که ده‌یکه، که‌واته: بزنان که خوا نه‌م که‌ردوونه‌ی هه‌لخستوه تا‌کو تیه‌و تیتیا بژین، وا مه‌زنان که کرده‌وه‌کانتان تو‌مار نا‌کرتن. کرده‌وه‌کانتان هه‌روا به‌ هووده‌ ده‌روڼ، به‌لکو خوا شاره‌زای نه‌وه‌یه که ده‌یکه،

بۇيە بزائن چۆن لەم گەردوونەدا، لەم سەر زەويیە، بەو ناسمان و بەو کەهکەشانانەووە بەو سیستمە کە خوا دایناوە، بزائن چۆن ژيان دەبەنە سەر، چونکە دوايى کرددەو کانتان دینەووە ڕیتان.

(٦) - ﴿ذَٰلِكَ يَأْنِ لِلَّهِ هُوَ الْحَقُّ﴾، ئەو دەش بەهۆی ئەو دەویدە کە بەس خوا ھەقە، چەسپاوەو ڕاستە.

(٧) - ﴿وَأَنْ مَّا يَدْعُونَ مِنْ دُونِ الْبَاطِلِ﴾، ھەر ڕوھە بە ھۆی ئەو دەویدە کە ئەو دەو لە جياتى خوا، جگە لە خوا لى دەپارێنەو، پووچە، بى بنەمايە.

لە سوورەتى (الحج) دا ھەر ئەم تەعبیرە ھاتو، بە تۆزىک جياوازییەو، لەوئى دەفەر مۆى: ﴿وَأَنْ مَّا يَدْعُونَ مِنْ دُونِ هُوَ الْبَاطِلُ﴾، کە ئەو (ھو)، (نەو) ڕاناوێکی جياکەرەویدە (صَمِيرُ الْفَصْلِ) مانایەکەى زیاتر تۆخ دەکاتەو، کە لە ھەندىک سباق و شوین دا، پتویست بەو دەکات مانایەکەى زیاتر تۆخ بکرتەو، لە شوینىکى دیکە وا پتویست دەکات کە مەتر تۆخ بکرتەو، بۇيە لە تەعبیرەکاندا جارى وا ھەيە خوا وشەيەک کەم يان زیاد دەکات.

واتە: ئەم گەردوونە کە بەم شىویدە بەرێو دەچى، ھەمووی سیستماتىک و رىکخراو (مُنْظَم) د، ھۆکارەکەى ئەویدە: خوا ھەقەو چەسپاوە، بەدەيئەنەرايەتییى خوا، پەرەو ڕەگارىتییى خوا، مشوورخۆرتییى خوا، پەرستراوتییى خوا، ھەقەو چەسپاوە، بەلەم ئەوانەى لە جياتى خوا، جگە لە خوا لىان دەپارێنەو، پووچ و بى نىوەرۆکن، کەواتە: دەک چۆن خوا ﷻ ھەر خۆى ئەم گەردوون و ژيانە بەرێو دەبات، ھەر ئەویش پتویستە بەرسترتى و بەندايەتییى بۆ بکرتى، لىرەدا پىتیکى (جَز)ى گونجاو کە لەگەل ماناکەى دا دەگونجى، دادەنرتى، کە قرتىنراو پىنش (أَنْ) وەک: ﴿ذَٰلِكَ دَالٌ عَلَى أَنْ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ﴾ واتە: نا ئەو بەلکەيە لەسەر ئەو دەو ھەر خوا ھەق و ڕاست و چەسپاوە.

وشەي (حَقِّ) ھەر جەپەس و ئاۋازى وشەكە، مانايەكەشى دەگەيەنئى، دوو پىتەكەي ھەردووكيان پىتى (ج) و (ق)، كە (ق) دوو قافە تىكدا (دَغْم) كراون، ھەردووكيان پىتى گەروو (حَلَق)يان پى دەلّين، كە ھەر گۆ كىردنى وشەكە بۆ خۇي، دەلالەت لەسەر مانايەكەي دەكات، (بَاطِل)پىش كە لە چوار پىتى: (پ) و (ا) و (ط) و (ل) پىك دى، نەوېش دىسان جەپەس و دەنگى بىژەكە، مانايەكەشى دەگەيەنئى، وەك شىتېكى بۆش، دەنگى ھەيە بەلّام نىوہرۇكى نىە.

۸- ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾، ھەرۋەھا بەھۇي نەوہوہيە كە خوا بەرزى گەورەيە.

كە دەفەرمۇي: خۆرو مانگى دەستەمۇ كىردوون، ھەر كامىكىيان بۆ كاتىكى دىيارىكراۋ دەروات، واتە: ھىچ كام لە دروستكراۋەكانى نەم گەردوونە بىي سىستم و بىي سەرپەرشتىار نىن و، ھەمووشيان بە ژيانى مرقۇئەۋە لەم سەر زەۋىيە، پەيۋەستىن، بە تايەتېيى خۆرو مانگ، ھەر زۆر پەيۋەستىن، وەك پىشتىر باسما كىردوۋە، دواترىش چەند سەرنجىك دەدەينە كۆي نەو ئايەتەنە، گىنگ نەوہيە كە خوا ﷻ لىرەدا خىستەن نىۋى شەۋگار بۆ پۆزگارو، خىستەن نىۋى پۆزگار بۆ شەۋگارو، مل پى كەچكىردنى خۆرو مانگ، دەفەرمۇي: ھۆكاريان نەوہيەۋ دەرەنجامى نەوہن، كە خوا ﷻ تەنيا خۇي پەرستراۋە تەنيا نەو ھەقە، خوا ﷻ سەرنجى مرقۇئەكان پادەكىشىن: مادام تەنيا خوا ھەمەكارەي گەردوونەۋ، سەرپەرشتىارى شەۋ و پۆزۇ خۆرو مانگەۋ لەبەر نەۋەش كە شارەزايە چى دەكەن و، ناگادارى كىردەۋەكانتەنە، عەقّل و مەنتىق وا دەخۋازى كە ئىۋە جگە لەۋ نەپەرستىن، جگە لەۋ بەندايەتېيى بۆ ھىچ كەس و ھىچ شىتېك نەكەن.

چەند جارىك گوتوۋمانە: لە تەفسىرىي سوۋرەتى (يونس)دا باسېكى تايەتمان دەربارەي: گەردوون و خۆرو زەۋى و مانگ كىردەۋە، زانبارىي وردمان لە بارەي ھەر كامىكانەۋە خىستەتەرۋو، بۆ وئىنە: نەم خۆرەي ئىمە بە پىي مەزەننەي

گەردوونناسان دەلەین: پێنج ملیار (0,000,000,000)، سالی بەسەر تەمەنیدا تیپەرپو، پێنج ملیار سالە تیشك دەدات: بەشی پێنج ملیار سالی دیکەش تیشکی پێ ماوه، ئەگەر خواى پەرورەدگار بیوێلێتەوه.

بە نەبەت مانگەوه: هیزی پاکیشانی نیوان زەوی و مانگ، بە کێلێکی پۆلایی مەزەندە دەکری، کە تیرەکەى پەنجا کیلۆمەتر (۵۰ کم) بێ، یانی: کێلێکی پۆلایی، تیرەکەى لەو سەر بۆ ئەوسەر، ئەستوورییەکەى پەنجا کیلۆمەتر (۵۰ کم) بێ، هیزی پاکیشانی نیوان مانگ و زەوی، هێندە بەهێزە، هەر بۆیەش کە لە ئەنجامی هیزی پاکیشانی نیوان مانگ و زەوی دا، هەلکشان و داکشان لە دەریاکاندا پروودەدات.

پیشتریش باسمان کردووه: ئەگەر زەوی خەو هێلکەیی نەبوایە، نەدەگونجا شەو و رۆژ بە دواى یەکدا بێن، بەلام لە ئەنجامی ئەوهدا کە زەوی خەو هەلکەوتووه، لە بەرانبەر خۆردا بە دەوری خۆیدا دەخولێتەوه، ئەو پرووهی کە بەرەو خۆرە، دەبێتە رۆژو، بە پلە پلە رۆژ دێ، هەندیکى دەردەکەوێ، دواى ئەویدیکە، دواى ئەویدیکە، هەتا ئەو پرووهی لە خۆرە، دواى وردە وردە دەکەوێتە ئەودوو، تاریکی بەسەردا دێ و دەبێتە شەو، ئنجا پرووهکەى دیکە کە پیشتر شەو بووهو تاریک بووه، پوون دەبێتەوهو دەبێتە رۆژ، خوا لە سوورەتى (الأعراف) دا دەفەرموێ: ﴿يُعْثِي الْبَلَّاءَ نَبَأَهُ حَبِيبًا ۝٤١﴾، واتە: خوا بە شەوگار رۆژگار دادەپۆشت (واتە: شەوگار دێتتە شوێنى رۆژگارو، پرووی زەوی پێ دادەپۆشت)، بە خێرایى شوێنى دەکەوێ، خێرایى سوورپانەوهى زەوی بە دەوری خۆیدا بریتیه لە دەوری سى کیلۆمەتر (۳۰ کم) لە خولهکیکداو، خێرایشی لە سوورپانەوهى بە دەوری خۆردا سى (۳۰) کیلۆمەترە، شەست هێندەى خێرایى سوورپانەوهى بە دەوری خۆندا.



مەسەلەى دووھەم:

سەرنجراكتىشانى مرۇف بۇ ديار دەدى رۆيشتنى كەشتىيەكان لە دەرياداو،  
ملكە چانەى ساغ لە خوا پارانەو، بۇ دەرياز كوردنيان لە كاتى تەنگانەى نىو  
دەرياداو، راگە ياندنى ئەو راستىيە كە تەنيا پەيمانىشكىنان لە گەل خوادا،  
نكووئىى لە ئايەتەكانى دەكەن:

خو دەفە رموى: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرَى فِي الْبَحْرِ يَنْعَمَتِ اللَّهُ لِرُبِّكُمْ مِنْ آيَاتِهِ  
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَلِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظَّلِيلِ دَعَاُ اللَّهُ  
مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْنَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ  
كُفُورٍ ﴿٣٢﴾﴾

شېكر دهنەوى ئەم دوو ئايەتە، لە هەشت برگەدا:

۱- ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرَى فِي الْبَحْرِ يَنْعَمَتِ اللَّهُ﴾، ئايا ئابىنى! (بە چاوى سەر كە  
دەبىرنى، ھەروەھا بە چاوى عەقل و دَل، ئايا سەرنج نادەى، رانامىنى! كە كەشتى بە  
دەريادا دەروات بە ھۆى چاكەى خواو؟ ئەو سى جارائ (أَلَمْ تَرَ) دووبارە بىتەو لەم  
سووپەتەدا:

يەكەم: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، بۇ سەرنجدانى رام و  
دەستەمۆ كوردنى خوا بۇ ھەرچى لە ئاسمان و زەویدايە.

دووھەم: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُبْلِغُ الْآيِلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الْآيِلِ﴾، بۇ سەرنجدان  
لە ديار دەدى شەوو پۆژو، خۆرو مانگ.

سێيەم: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرَى فِي الْبَحْرِ يَنْعَمَتِ اللَّهُ﴾، بۇ سەرنجدانى رۆيشتنى كەشتىيان  
بە دەرياداو دەرياز كوردنى سواربووانى كەشتىيەكە لە كاتى تەنگانەو نارەحەتتى شەپۆلى  
سێيەر ئاسادا، كە بەسەريان دى، وشەى (فُلْكَ) دەگونجى كۆ بى، دەشگونجى تاك بى.

ئىنجا نايىا بۆچى كەشتىي يان كەشتىيەكان بە دەريادا دەرۋن، بە چاكەو بەخششى خولود؟

(۲) - ﴿لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ﴾، تاكو لە نىشانەكانى خۇيتان پىشان بىدات، ئەم (ل) ە، بۇ ھۆكار (عِلە) ە، واتە: يەكك لە حىكمەت و ھۆكارەكانى ئەو كە خوا دەرياي دروستكرودە، ئەو ەيە كە لە نىشانەكانى پىشانىتان بىدات، چۆن كەشتىي و بەلەمەكان بە نىو دەريادا دەرۋن.

(۳) - ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾، بە دلىيى لەو ەدا، (لەو دياردەي پويشتى كەشتىي و بەلەمەكان و پاپۆرەكان بە ناوى دەريادا، نىشانە ھەن بۇ ھەر زۆر خۇپاگريكى زۆر شوكرانە بۇير، واتە: ھەر كەسيك كە زۆر خۇپاگر بى، لە بەرانبەر بەلاو گرفتارىيەكانداو، زۆر شوكرانە بۇير بى لە بەرانبەر چاكەو نىعمەتەكانى خوادا، ئا ئەوانە لە نىشانەكانى خوا بەھرمەند دەبن و، ئا ئەوانە دياردە سروشتىيەكان بۇيان دەبن بە نىشانەي ناسىنى خواو، دەركردىنى پەرودگاريتىي خوا، خاوندداريتىي خواو، مشوورخۇريتىي خوا، بۇ گەردوون و ژيان و مروڤ.

(۴) - ﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوِجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾، كاتىك شەبۇلىك داپۇشىن ەك سىبەران، بە ساغكردەئەوى ملكەچىيانەئەو لە خوا پارانەئەو، (الغشيان: مُسْتَعَارٌ لِلْمَجِيءِ، لِأَنَّهُ يُشَبِّهُ التَّغْطِيَةَ، وَظُلٌّ: جَمْعٌ ظِلَّةٍ، وَهِيَ مَا أَظْلَمَ مِنْ سَحَابٍ وَغَيْرِهِ)، (غشيان) خوازراوئەئەو بۇ ھاتن، چونكە ەك داپۇشىن دەچى، (ظلل)بش كۆي (ظلة)يە، كە برىتيە لەو ەي سىبەر بكات لە ھەورو جگە لەويش.

﴿دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾، لە خوا پارانەئەو ملكەچىي خۇيان بۇ خوا ساغ كىرد بۇو، (مُخْلِصِينَ) واتە: ساغكرەئەوانە، ﴿لَهُ الدِّينَ﴾، ملكەچىيان بۇوى، يانى: لە ھالىكىدا كە شەپۇل ەسەر كەشتىيەكەيان دەگەرئى، ەك سىبەرى ھەور، بەو مانايە كە شەپۇلەكە بەرز دەيئەئەو، وا ھەست دەكەي كە بەسەريدا دى، بەلام ناكەويئە سەرى ئەگەرنا نغرو دەبن، لەو كاتەدا لە خوا دەپارتەئەو، بەلام

ملکه چپی خوْبان بۆ خوا ساغ و یه کلاده که نه ووه بهس له خوا ده پارتنه ووه و له هیچ شتی دی ناپارتنه ووه یانی: (مَجْرَدِیْنَ لَهُ الطَّاعَةُ وَالْخُضُوع) گوترا به یایی و ملکه چپی خوْبان بۆ خوا ساغ ده که نه ووه و خلتی پیوه ناهیلن، خلتی شیرک و پروو له جگه له خوا کردن.

هـ- ﴿فَلَمَّا بَخَّسَتْهُمُ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْنَصِدٌ﴾، به لَام کاتیک دهر بازی کردن به ره و وشکانیی، هه یانه میانجیه، له سوو پرتی (العنکبوت) دا ده فهرموئ: ﴿فَلَمَّا بَخَّسَتْهُمُ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ واته: کاتیک دهر بازی کردن به ره و وشکانیی، کتوپر هاو به شیان بۆ خوا دانا.

﴿فَمِنْهُمْ مُّقْنَصِدٌ﴾، هه یانه میانجیه، (المُقْتَصِدُ: الْفَاعِلُ لِلْقَصْدِ، وَهُوَ التَّوَسُّطُ بَيْنَ الطَّرْفَيْنِ)، (مُقْتَصِدٌ) بابای نه نجامده ری (قَصْد)ه، نه ویش بریتیه له میانجیی بوون له نیوان دوولادا، واته: خه تی نیوه راست گرتن، یانی: هه یانه خه تی نیوه راست ده گری، کاتیک که دهر بازیان ده کات به ره و وشکانیی، به ملاولادا لانادات، وشه ی: (فَمِنْهُمْ) نه ووه ده گه به نی که نه وانه که من، که میک له وان پری راست ده گرن و میانجیی ده بن.

که ده فهرموئ: ﴿فَمِنْهُمْ مُّقْنَصِدٌ﴾، چهند واتایه کیان بۆ لیکداونه ووه:

أ- یه کیک له واتایه کان نه ووه یه که باسمان کرد، واته: هه یانه که میانجیه، نه به ولادا، نه به ولادا، لانادا، خه تی نیوه راست ده گری، به لَام نه وانه که من، به زوری مروقه کان، یان هاو بهش بۆ خوا دانه ره کان (نه گهر مه بهست پتی نه وان بن)، به زوری په یمانشکین و سپله و ناسوپاس و بی پروان.

ب- هه ندیکی دیکه وایان لیکداوه ته ووه ده لَیْن: (مُقْتَصِدٌ: مُعْتَدِلٌ فِي اعْتِقَادِهِ: فَتَارَةً يَغْزُو هَذِهِ النُّجَاةَ إِلَى اللَّهِ، وَتَارَةً إِلَى غَيْرِهِ، كَمَهَارَةِ الرُّبَانِ، وَعَوْدَةِ السَّفِينَةِ)<sup>(۱)</sup>، واته: هه یانه که میانجیه له بیرو بربواید، جارنک نه و دهر بازکرانه پال ده داته لای خواو، جارنکیش پالی ده داته لای جگه له خوا، وهک شارده زایی که شتیوان و چاکی که شتیبه که.

ج- به لَام (الطبری) دهائی: (مُقْتَصِدٌ فِي قَوْلِهِ، وَإِقْرَارِهِ بِرَبِّهِ، وَهُوَ مَعَ ذَلِكَ مُضْمِرُ الْكُفْرِ بِهِ)<sup>(۱)</sup> واته: میانجیبه له قسه کردنی و له دانیهتانی به پروهردگاریدا، به لَام له گه ل نهوده شدا کوفری له دئی خویدا په نهانکردوه.

د- (محمد الطاهر بن عاشور) دهائی: (المُقْتَصِدُ فِي الْكُفْرِ أَوْ الْمُتَوَسُّطُ بَيْنَ الصَّلاَحِ وَضِدِّهِ)<sup>(۲)</sup> واته: میانجیبه له کافر بووندا (پژوهه چووه)، خه تی نیوه راستی گرتوه له کافر بووندا، یاخود میانجیبه له چاکه کاری و خرابه کاریدا.

ه- (القرطبي) له ثین و عه عباسه وه ریوايه دهکات که مانابه که ی نهو هیه: (فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ كَافِرٌ، وَذَلَّ عَلَى الْمَذْذُوفِ: ﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَسَّارٍ كَفُورٍ﴾)<sup>(۳)</sup>، واته: عه بدوللای کوری عه عباس گوتوویه تی: که فهرموویه تی: (فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ) واته: هه یانه میانجیبه و خه تی نیوه راستی گرتوه، (وَمِنْهُمْ كَافِرٌ)، هه شیان به یروایه، نهو هی مانای [هه شیان به یروایه]، ده گه یه تی، نهو رسته یه که ده فهرموئی: ﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَسَّارٍ كَفُورٍ﴾، واته: ته نیا زور په یمانشکینتیکی بیروا، یان سپله نکوولی له نایه تکانی تیمه دهکات، نه گهرنا خوی پروهردگار (وَمِنْهُمْ كَافِرٌ) ی باس نه کردوه، به لَام نهو رسته یه دهلاله تی له سر دهکات و ده یگه یه تی.

به ندهش وام دیته بهرچاو، که مانای راستر نهو هیه:

که خوا ﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَسَّارٍ كَفُورٍ﴾ ده فهرموئی: کاتیک که نهوانه له که شتیدا شه پؤل دایانده پوشتی، وه تاریکیان، په نا ده به نه بهر خوا به دلسوزی، خو یان بو پارانه وه له خوا یه کلا ده که نه وه، به لَام کاتیک درباریان دهکات، که میکیان میانجیبن و، نهو دربارکرانه له ته نگانه یان، ههر له هوشدان (ذاکرة) دا ده میتینه وهو، جارتکی دیکه سهره رویی ناکه ن و لاندن، به لکو له سر خه تی نیوه راست ده میتینه وه،

(۱) جامع البيان، ج ۲۱، ص ۱۰۶.

(۲) التحرير والتنوير، ج ۲۱، ص ۱۹۱.

(۳) الجامع لاحکام القرآن ج ۱۴، ص ۶۷.

کە بریتیه له خوا پەرستیی و خوا به یه ککرتن، به لام زۆربه یان ئه وهن که په یمانشکینن و سه پله و ناسوپاسن و چاکه کانی خویان له بیر ده چن.

٦- ﴿وَمَا يَحْدُرْ عَيْنَنَا إِلَّا كُلُّ خَثَّارٍ كَفُورٍ﴾، ته نیا زۆر په یمانشکینییکی سه پله ش، نکوولیی له نایه ته کانی ئیمه ده کات، (جُحُود) ئه وه یه مرووف نکوولیی بکات له شتیک که به دل ده زانی وایه، به لام به زمان دانی پیدانه هینن، (كُفُور: كَثِيرُ الْكُفْرِ أَوِ الْكُفْرَانِ)، (كُفُور): به که سیک ده گوترئ: زۆر بئبروا بئ، یاخود زۆر سه پله و ناسوپاس بئ.

(الْخَثَّارُ: شَدِيدُ الْخَيْرِ، وَالْخَثَرُ: أَقْبَحُ الْعَذْرِ وَأَشَدُّهُ)، (خَثَّار): که سیکه (خَثَر) که ی زۆر توند بئ، (خَثَر) یش، بریتیه له خراپترین و ناقولترین جووری په یمانشکینیی.

مه سه له ی سینه م:

بانگکردنی خوا بو مروفايه تیی که پارێز له خوا بکه ن و، له پوژنیک بترسن که باب و پۆله دادی یه کدی ناده ن، به تینی خواش چه سپاوه و، با وریا بن، ژیا نی دنیا و شه ی تانی فریوده ر فریویان له ده ن:

خوا ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَانٌّ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمُ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾

شیکردنه و ی ئه م ئایه ته، له جهوت برگه دا:

١- ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ﴾ ئه ی خه لکینه! پارێز له پهروه ر دگارتان بکه ن، لێره دا پرووی دواندن له هه موو به شه ره، له هه موو مروفايه تیه، (تَقَوُی) ش ده ستپیک ی هه یه و کۆتای ی هه یه، ته قوا پله پله یه، ده ستپیک و سه ره تای ته قوا، بریتیه له ناسینی خوا، پاشان بپروا بوون به خوا ﷻ.

واته: ئه ی خه لکینه! پهروه ر دگارتان بناسن و بپروای پتیبێتن و به ندایه تیی بو بکه ن، ته قوا هه موو نه وانه ده گرێته ئیو خوی، وه ک گوتراوه: (الْتَقَوُی: جَمَاعٌ خِصَالٍ الْغَيْرِ كُلُّهَا). ته قوا کۆکه ره وه ی هه موو خه سلته به شه کانه.

٢- ﴿وَأَخْشَوْا يَوْمًا﴾ ئه ی خه لکینه! له پوژنیک بترسن، یانی: له ته نگانه کانی پوژنیک و، له کاره ساته کانی که له و پوژنه دا ده قه ومێن بترسین.

٣- ﴿لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ﴾ هه یج باب و دایکێک دادی پۆله و منداله ک ی خوی نادات، وشه ی: (وَالِدٌ) یانی: نه و که سه ی که سیکی لیبوو هه م دایک ده گه یه ن، هه م با ییش ده گه یه ن.

(الْوَالِدَيْنِ) و (الْأَبَوَيْنِ) هەردووکیان باب دەگەیهێنێ، ئەگەر (والد) بە ئەنێش بێ، هەم باب دەگەیهێنێ، هەم دایک دەگەیهێنێ، باب / دایک هیچ دادی پۆلەکەى نادات، (أَيَّ لَا يَدْفَعُ عَنْهُ وَلَا يَقْضِي عَنْهُ فِيهِ) واتە: هیچ بە لای لى بەرپەرچ ناداتەوه، هیچى لە جياتى جێبه جى ناکات، تێیدا.

چونکە وشەى (الجزء: يَجْزِي جزءًا إِذَا عُدِّي بِـ «عَنْ» يَأْتِي بِمَعْنَى دَفَعَ عَنْهُ، وَقَضَى عَنْهُ،) وشەى (جزء) ئەگەر بە (عَنْ) تەعەددا بکات، ئەوه بە دوو مانایان دى: أ- لى بەرپەرچ دایهوه.

ب- شتیکی لە جياتى ئەو ئەنجامداو، لە کۆلى کردەوه.

٤- ﴿وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَايزٌ عَنْ وَالِدَيْهِ شَيْئًا﴾، هەروەها هیچ لە دایک بوویهکیش سوود بەو کەسە ناکەیهێت کە ئەویان بووه، کە باب و دایک، بۆیه خوا فەرموویهتی: (وَلَا مَوْلُودٌ)، نەیفەرموه: (وَلَد) چونکە (مَوْلُود) واتە: کەسێک کە پەیدا بووه (وَالِد) دوه، بەلام (وَلَد) مەرچ نیه راستەوخۆ لەوهوه پەیدا بووبێ، دەبینى (وَالِد) هکە، مەبەست پێى باپەر، بابى باپەر، یاخود نەنکە، یاخود دایکی نەنکە، تاکو کۆتایی، بەلام کە گوترا: ﴿وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَايزٌ عَنْ وَالِدَيْهِ شَيْئًا﴾، لە دایک بووهکە، کەسێک کە لە دایک بووه، باب و دایکە کە راستەوخۆ لەوان پەیدا بووه، هیچ سوودیان پى ناکەیهێت.

٥- ﴿إِنَّكَ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾، بە دنیایی بەلێنى خوا راستەو چەسپاوه، ئایا بەلێنى خوا مەبەست پێى چییه؟ هاتنى ئاخیر زەمانه، هاتنى هەلسانهوهو زیندووکرانهوهیه، هاتنى پۆژى دوايه.

٦- ﴿فَلَا تَعْرَبْكُمْ أَلْحَوْهُ الدُّنْيَا﴾، با ژيانى دنیا فريوتان نەدات.

٧- ﴿وَلَا يَعْزُبْكُمْ إِلَهُ الْغُرُورِ﴾، هەروەها با فريودەر لە بەزانبەر خوادا، فريوتان نەدات، (الْغُرُورُ: كُلُّ مَا يَغُرُّ الْإِنْسَانَ مِنْ شَيْطَانٍ وَنَفْسٍ وَدُنْيَا، غُرُورٌ: هەر شتێک کە مرووف فريوداو هەلیخەلەتێت، شەیتان بێ، نەفس بێ، دنیا بێ، (هەرچی بێ).

که ده فەرموی: ﴿بِاللّٰهِ الْغُرُورُ﴾: (مَعْنَى الْبَاءِ يَفْتَضِي أَنَّهَا لِلْسَّبِيَةِ، فَبِالْغُرُورِ يَكُونُ السَّبَبُ شَأْنًا مِنْ شُؤْنِ اللّٰهِ يُنَاسِبُ الْمَقَامَ لِأَدَاتِ اللّٰهِ تَعَالَى، وَذَلِكَ كَتَوَهُمُ شَفَاعَةُ الشُّرَكَاءِ، أَوْ أَنَّ اللّٰهَ وَاسِعُ الرَّحْمَةِ)، (بِاللّٰهِ الْغُرُورُ) نهم (ب) یه مانای هوکارایی دهگه یهنی، کهواته: ده بی نه وه که مروفی هه لده خه له تینن به هووی خواوه یانی: به هووی حالتیک له حاله کانی خواوه بی، که مه قامه که ده یخوازی، نه که خودی خوا ۱۱، وه که نه وه هاویه شه کان که په رستوویانن، تکیان بو بکه ن، یان وه که نه وه که خوا به زه بی و لیبور دنی زوره.

[یان خوا چ سوودیک ده کات، له وهی که یمه سزا بدات؟ نهو جوړه خه یال پلوانه].

مروفی نه گهر له خووی وریا نه بی، به هه له تیگه یشتن لهو شتانه هه لده خه له تینرنی و فریو ددری، له لایه ن شه پتانه وه له به ران به ر خوا دا ۱۲، نه گهرنا مروفی به خوا هه لئاخه له تی، به لام مه به ست نه وه یه خه لکینه! با فریودهر به هووی کاریک له کاره کانی خواوه که مه قامه که ده یخوازی، هه لتان نه خه له تینن، وه که نه وهی په رستراوه کان تکامان بو ده کهن، یان فلانکس به په چه له که ده چیت هوه سهر فلانکس، یان له بهر نه وهی کوړی فلانکس، که چی فلانکس، یان له بهر نه وهی که فلان کاره ی کردوه و، زیان به خه لک ناگه یهنن، یان له بهر نه وهی خوا په حمی زوره و لیبور دنی زوره، که نه وانه هه موویان له کاره کان (شوون) ی خوان، زورچار فریودهر (شه یتان) نه وانه ده کاته بیانووی هه لخوا له تانی مروفی به ران به ر به خوا.



مهسه لهی چواره م و کو تایی:

خستنه پرووی نهو و راستیه که ته نیا خوا زانیاری ناخیرزه مان و توانای دابه زاندنی ناو و، زانیاری نیتو مندالندان و، نهوه که مروفی له داهاتوودا چی دهکات و، له کوئی دهمرئی؟ له لایه:

خو دهفه رمویی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾



شیکردنهوهی ئەم ئایه ته، له شهش برگه دا:

١- ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾، به دنیایی خوا زانیاری (ساعة) ی له لایه، واته: ته نیا خوا نهو زانیارییه ی له لایه، (ساعة) ش وه ک پشتریش گوتوو مانه: بانی: کاتیکی دیاریکراو، که دهگونجی مه بهست پتی نهو کاته دیاریکراوه بی، که دنیای تیدا کو تایی دی (ناخیر زه مان)، دهشگونجی مه بهست پتی نهو کاته دیاریکراوه بی که مردووی تیدا زیندوو ده کرینه وه، واته: قیامت، دهشگونجی مه بهست کوئی پوژی دوایی بی ههردوو کو قوناغی ناخیر زه مان و قیامت.

٢- ﴿وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ﴾، ههروه ها خوا ناو دهبارین، (أَي: وَإِنَّ اللَّهَ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ) به دنیایی ته نیا خوا ناو دهبارین، وشه ی (غَيْث) مه بهست پتی ناوینکه له ناسمان بیته خوارو له فریای خه لکی بی، نجا بارانه، به فره، ته رزه یه، ناوینکه که داد به زئی له سه رتوه، به لام ده بیته هوئی له فریا هاتنی خه لک و، ده بار زکردنیان له ته نگانه ی وشکه سایی و بی ناوی.

٣- ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ﴾، ههروه ها خوا نهوه ده زانی که له مندالده کاندای ههیه، واته: ته نیا خوا نهوه ده زانی که له مندالده کاندای ههیه، نه یفه رموه: (مَنْ فِي الْأَرْحَامِ).

فەرمۇيەتى: (مَا فِي الْأَرْحَامِ)، بۇ ئەوھى ھەم نوتفە بىكرىتەوھ، ھەم (عَلَقَةٌ) و (مُضْغَةٌ) و...ھتد، ھى مەرۇف و ھى ئازەلان، لە ھەموو قۇناغە كانیان.

۴- ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا﴾، ھىچ كەسنىڭ نازانى بەيانى چى دەكات، ئەوھ كە مەرۇف بەيانى چى دەكات و، دوو بەيانى چى دەكات؟ تايبەتتەن ھالى مەرۇفە، ئىنجا ئەكەر مەرۇف دۇنيا نەبى لە تايبەتتەن ھالەتە كانى خۇي، ماناى واپە زانىيارى ئەوھش تەنبا لە لای خواپە ﴿بِهِ﴾ بە وردىي و بە دۇنيایى.

۵- ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ﴾، ھىچ كەسنىڭ نازانى لە چ سەر زەمىنىڭ دەمرى.

بۇيە دەفەرمۇي: (تَدْرِي) لە ھەردوو: ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا﴾، ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ﴾، چۈنكە (دِرَايَة) بىرىتە لەوھ كە مەرۇف ھەول بىدات و كۆشش بىكات، شىتىڭ بزانن، بۇيە وشەي (دِرَايَة) بۇ خوا ﴿بِهِ﴾ بەكار نايەت، چۈنكە خوا ﴿بِهِ﴾ بۇ زانىنى شتەكان، پىويستىي بە ھەولدان نىە، بەلكو پاستەوخۇ ھەموو شتەكان دەزانن، بە بى ھەول و تەقەللادان.

۶- ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾، بە دۇنيایى خوا زانای شارەزايە.

### حهوت سه رنج له سهه ر ئابه تی ژماره: (۳۴)

﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾﴾

۱- ئەم ئایە تە نازناوی کلێله کانی پەنھان (مَفَاتِیحُ الْغَيْبِ) ی دراوە تی، وە کە لەم فەرماشتەدا هاتووە:

اعْنِ ابْنِ عَمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَفَاتِیحُ الْغَيْبِ خَمْسٌ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا اللَّهُ: لَا يَعْلَمُ مَا فِي بَيْتِ عَبْدِ اللَّهِ، وَلَا يَعْلَمُ مَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا يَعْلَمُ مَتَى يَأْتِي الْمَطَرُ أَحَدٌ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ، وَلَا يَعْلَمُ مَتَى تَقُومُ السَّاعَةُ، إِلَّا اللَّهُ (أخرجه البخاري: ٤٤٢٠، وغيره).

واتە: ئێبنو عومەر (خوا لێیان پازێ بێ) دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویە تی: کلێله کانی نادیار، پێنج تەنیا خوا دەیانزانێ، هیچ کەس نازانێ بەیانێ چی تێدایە، جگە لە خوا، هەر وەها هیچ کەس نازانێ چ لە منداڵدانه کاندایە، جگە لە خوا، هیچ کەس نازانێ کە ی باران لە سەری دێتە خوا، جگە لە خوا، هیچ کەس نازانێ لە چ سەر زەمینێک دەمرێ، جگە لە خوا، هیچ کەس نازانێ کەنگێ (ساعة) دێ واتە: ناخیر زەمان، یاخود پۆژی دوا یی، جگە لە خوا.

۲- کە خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾، بە دلێبایی تەنیا خوا زانیاری هاتنی پۆژی دوا یی، یان هاتنی ناخیر زەمان، یان هاتنی قیامە تی، لەلایە، ئەمە لەگەڵ ئەوەدا تێک ناگیرێ، کە وە کە بیردۆزە یەکی گەردوونناسان دەلێ: تیشکی خۆر پێنج ملیار (0,000,000,000) سەلە داگیرساو، بەشی پێنج ملیار سالی دیکەش تیشکی پێ ماو، چونکە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لَوْحٌ إِلَّا هُوَ تُنَزَّلُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْتَةً يَسْتَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا﴾

قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾ (الأعراف، نهم نایه ته وه لای نه و ئیشکاله مان ده داته وه.

خوا ده فهرموئ: له باره ی (ساعة) وه پرسپارت لی ده که ن، که نکئی ده گیرسپته وه، (که نکئی له نگر ده گری؟) بلئ: زانیاریه که ی ته نیا له لای په روه ردگارمه، ته نیا په روه ردگارم بؤ کاتی خوئی دهری ده خات، له سه ر ئاسمانه کان و زهوی قورسه، کتوپر نه بئ بؤتان نایه ت، له باره ی (ساعة) وه لیت ده پرسن؟ وه ک تۆ زۆر لیتی شاره زای بی، بلئ: زانیاری وی ته نیا له لای خوا به، به لآم زۆربه ی خه لکی نازان.

که واته: (ساعة) ناخیر زه مان، کو تایی نهم که ردوونه، کتوپر دئ، ئنجا که کتوپر دئ، که واته: دوا ی پتینج ملیار (۵,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) سالی دیکه نیه، که خوړ تیشکه که ی ته هو له ده بئ، چونکه نه گهر و ابووا به، ده مانزانی، یا خود نه گهر زانیاری زیاتر به ره و پی شه وه به ی، ده توانن زۆر به وردیی دیاری بکه ن، که له دوا ی نه وه نده ماوه ی دیکه تیشکی خوړ کو تایی پئ دئ، به لآم خوا نه یفه رموه: دوا ی نه وه ی که تیشکی خوړ کو تایی پئ دئ، ناخیر زه مان دئ، به لکو فهرموویه تی: کتوپر دئ، ئنجا ته نیا خواش ده یزانی، که واته: با زانیاری به مه زه ننه بلئ: دوا ی نه وه نده ی دیکه، خوړ تیشکه که ی ده برئ، یا خود سه ر زهوی تیمه به که لکی ژیان نامینئ، وه ک ئیستا هه ندیک له زانایان باس ده که ن، که په نگه دوا ی په نجا سالی دیکه، نهم سه ر زهوی به که لکی لی ژیان نه مینئ، به هوئی نه وه وه که چینی ئو زۆن زیاتر کون ده بئ و، به هوئی نه وه وه که ژینگه زیاتر پیس ده بئ و، به سته له که کان زیاتر ده توپنه وه، هاوسه نکیی ژینگه یی زیاتر ټیکده چئ، نه و قسانه ده کرین به لآم نا! خوا ﷺ نه یفه رموه: دوا ی نه وه ی که فلان شته ده بئ و فلان شته نامینئ، ناخیر زه مان دئ، به لکو فهرموویه تی: کتوپر دئ، وه ک تیمه له و باره وه له کاتی ته فسیری نایه تی (۱۸۷) له سووړه تی (الأعراف) باسیکی سه ربه خو مان له باره ی هاتنی ناخیر زه مان وه، به شیوه ی کتوپر کردوه، ههم نایه تمان هینا ون و ههم فهرمایشتی پیغه مبه رمان ﷺ هینا ون.

۳- به نسبت دابہ زینی ناودوه به باران و به فرو تهرزهوه، خوا نهیقه رموه: کهس نازانی کهی دباری، به لکو فرموویه تی: ﴿وَبُرِّكْتُ الْغَيْثَ﴾، (خوا) نهوه ناوه که له فریای مروّقه کان دی، دایده به زینتی، که واته: زانیی کاتی به فرو تهرزهو باران بارین، ههرچه نده زیاتر به گومانی زالیسه، له گهلّ نایه ته که دا دژ ناوهستی، چونکه نایه ته که نهیقه رموه: ته نیا خوا ده زانی کهنگی باران دباری، یاخود کهنگی ناو له ناسمان دیته خواری، به لکو فرموویه تی: ته نیا خوا ناو ده نیریتته خواری دایده به زینتی، که نهوهش به ته نکید شتیکی ناشکراو به لکه نهویستهو، له هندیك شوین ههولیان داوه هه وری دهستکرد دروست بکه، به لام ده لّین: نهو مهسره فهی که تیپچوه، زور زیاتر بووه لهو بهرهمه می که لئی پهیدا بووه، نجا به ته نکید نهوهی مروّقی دهیکات، له قهدهر مروّقهو، نهوهی خواش ﴿وَبُرِّكْتُ﴾ دهیکات، له قهدهر خوییه، هه لّیه ته نهوهش که مروّقی دهیکات، ههر بهو تواناو هیزو وزانه یه که خوا ﴿وَبُرِّكْتُ﴾ پییداو، نجا نهوه له پایهی خوا ﴿وَبُرِّكْتُ﴾ نهک نایه نیتته خوا، به لکو مروّقی نه گهر بتوانی ههر شتیك بکات، نهوه ده گهریتتهوه بو بهخششی خوا ﴿وَبُرِّكْتُ﴾ که خوا نهو مروّقهی وا توانادار کردوه، بتوانی نهو شته سه رسوپهینه رانه بکات، ههرچه نده به داخهوه هه ندیک خه لک نهوه نده سادوو سه رکیله، نه گهر باسی مندالی نیو بوری ده کهن، نه گهر باسی هه ندیک شت ده کهن، باسی هه ندیک عمه لیات و چاره سه ده کهن، ده لّی: نای مروّقی توانی وا بکات و وا بکات! خه لک سه رسام ده بی بهوهی که دلّیکی دهستکرد بو که سیک دابنّین، به لام سه رسام نابّی بهو هه موو دلّانهی خوا لهو مروّقانه دا دیناون، یان لهو هه موو ژباندارانه دا دیناون!

۴- به نسبت نهوهوه که دهفه رموی: ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ﴾، نهوه که له ریی سونه روهه که شفی نیرو می ده کرّی، نهویش له قوناغیکی دواتردا که کورپه له سکی دایکیدایه، نهوهش دژ ناوهستی له گهلّ نهوهدا که خوا دهفه رموی: خوا ده زانی چی له نیو مندالده کاندایه، چونکه خوا فرموویه تی: ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ﴾، نهیقه رموه: ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ﴾، نه گهر فرموو بای (مَنْ) کن، ته نیا نیرو میبایه تی ده گرتوه، به لام که دهفه رموی: ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ﴾، خوا ده زانی کاتیک که له حالتهی نوتفه دایه، له

قۇناغى (عَلَقَة) دايە، لە قۇناغى (مُضْغَة) دايە، لە قۇناغى تېسقاندايە، لە قۇناغى داپۇشراىى  
تېسقان بە گۆشت و ماسوولكەدايە، لە قۇناغى رووح بە بەرداكراندايە، لە ھەموو

قۇناغەكاندا، ھەموو شتىكى لە بارەوۈ دەزانى، ئايا ئەو نوتفەيە دەبىتە  
مروڧى گياندار، يان نا؟ ئايا چ جۆرە كەسك دەبى، چاك يان خراپ، زىرەك  
يان تەنبەل ھەتا دوايى؟.

۵- بە نىسبەت ئەوۈۈ كە دەفەرەمۆي: ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا﴾، ھىچ  
كەسك نازانى بەيانى چى دەكات، ھى وا ھەيە دەلى: دەزانم بەيانى چى دەكەم،  
دەچمە دائىرەو دەوام دەكەم، يان دەچمە كىلگە، يان دووكان و بازارو كارى خۇم  
دەكەم! بەلەم واقع ئەو جۆرە قسانى زۆر بە درۆ خستوونەو، زۆر كەس بە تەماي  
شتىك بوو، دوايى ئەو شتەي بۆ نەكراود، بە تەماي چوونە سەفەرىك بوو، بەلەم  
سەفەرەكەي بۆ نەكراود، بە تەماي كارىك بوو، بەلەم كارەكەي بۆ نەكراود، ئەو حالەتەنە  
ئەوۈندە زۆرن لە ژيانى بەشەردا، پىويست بە بەلگە ھىنانەوۈ ناكات.

۶- بە نىسبەت ئەوۈۈ كە دەفەرەمۆي: ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ﴾، ھىچ  
كەسكىش نازانى لە چ سەر زەمىنىك دەمرى، ھەيە دەلى: با من دەزانم لە كوڧى دەمرم!  
بەلەم لە راستىيدا ئەويش ھەر قسەيە، چونكە ھەبووۈ قەبرىشى بۆ خۇي داناو، بەلەم  
قەبرى ھەر بە قىسمەت نەبووۈ!.

دەلىن: مىلارلېرىكى لوبنانى ھەبووۈ زۆر دەولەمەند بوو، كۆشكىكى  
دروستكردو، ۈك چۆن فیرەونەكان ھەپەمەكانىان دروستكردوون كە دوايى  
بۇيان بېنە گۆرو لەوڧى دا بىئىزىن، ئەو ھەپەمانەي لە مىسر ھەن ھەموويان  
گۆرى فیرەونەكانن، كە بە سۇغرو بىگارى دەيان ھەزار كەس دروستكراون،  
ئەو مىلارلېرە لوبنانىيەش گۆرىكى بۆ خۇي دروستكردو، كۆشكىكى لەسەر  
دروستكردو، گوتويەتى: چۆن نازانم لە كوڧى دەمرم؟ نىدى ۈەسىەت دەكات:  
كە مردم لەویدا بىمىزىن، بەلەم خوا ۈك بىكاتە پەندو عىپرەت بۆ خەلىك،

له ته یاره دا ده بی له سر دهریای سپی نیوه راست، ته یاره که یان ده سووتی و، هه موویان ده مرن، جه نازه ی هه موویان ده دوزریته وه، بیجکه له هی نه و قه بره که ی به بوشی ده میتته وه!.

له راستیدا زور که س به تما بووه له شویتیک بنیژری، له شویتیک بمری، به لَم نه و که سه ی به ته ولوی ده زانی هه که سه له کوئی ده مری، ته نیا خوی پهره دگاره، له و باره وه نه م ده قهش هه یه:

عَنْ أَبِي عَزَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِذَا أَرَادَ قُبْضَ رُوحِ عَبْدٍ بِأَرْضٍ، جَعَلَ لَهُ إِلَيْهَا حَاجَةً، فَلَمْ يَنْتَه حَتَّى يَقْدَمَهَا، ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُرْسِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ ( أخرجه أحمد: 10078، والبخاري في الأدب المفرد: 780، والحاكم: 127، وقال: صحيح، ووافقه الذهبي، وابن حبان: (6101) )،

واته: نه بوو عه زه ﷺ ده لن: پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرموی: نه گهر خوا (تَبَارَكَ وَتَعَالَى) ویستی پرووی بنده یه که له سر زه میتیک، (له ولایتیک بکیشی)، وا ده کات، کارکی هه بی بچی بو نه وی، واز ناهینن تاکو نه چی بو نه شوینه و، له وی گیانه که ی ده کیشری، دواپی پیغه مبه ری خوا ﷺ نه و نایه ته موباره که ی خوینده وه: ( إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ ... ) .

۷- سه رنجی کوتایی له پسته ی کوتایی نه م نایه ته ده ده ین، که خوا ده فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾، به دنیایی خوا زانای شاره زایه، واته: زانایه به شته کان و، شاره زایه به شه خصه کان، به حال و بالیان و کرده وه کانیان، به هه لَس و که وتیان، واته: خوا ﷻ وه که چون هه موو شته کان ده زانی، هه موو شه خصه کانیش ده ناسن، ناگاداری هه موو کرده وه کانیشیان و هه موو هه لَسو که وته کانیشیان وه، تیکرای حالته جوړاو جوړه کانی ژیان و گوزه رانیسیانه.

لېرەدا دىننە كۆتايى سوورەتى (لقمان)، خوا بە لوتف و كەرەمى خۆى يارمەتسىمان بدات و ھىدايەتى زياترمان بدات، كە باشتەر لە قورئان تېيگەين، زياتر پىئوھى پابەند بين، قورئان زياتر بۆمان بېتتە پرووناكىي و ھىدايەت: لە ژيانى تاكىي و خىزائىي و كۆمەلايەتتىي و سياسىيماندا، تاكو ھەم دنيامان ژيانىكى بەختەوەرانبە، ھەم دواوژىشمان ژيانىكى سەرفرازانبەي پروو سوورانە بى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.





تہ فیسیری سوورہ تی

السَّجْدَةُ



## دەستپێک

بە پێزان!

خوا پشتیوان بێ، ئەمڕۆ کە (١٣) ی (ذی القعدة) ی سالی (١٤٤٠) کۆچیە، بەرانبەر ٢٠١٩ / ٧ / ١٦ زایینی، دەست دەکەین بە تەفسیر کردنی سوورەتی (السجدة) و پوونکردنەوێ شیکردنەوێ چەمک واتای نایەتە بە پێژەکانی، ئەم سوورەتە موبارەکە، وەک عەدەتی خۆمان، سەرەتا لە پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتەو دەست پێدەکەین، ئەویش لە حەوت بڕگەدا:

## پێناسەی سوورەتی (السجدة) و بابەتەکانی

(١)- ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە چەند ناویکی بۆ بەکارهێنراون:

أ/ (سُورَةُ السَّجْدَةِ).

ب/ (آلَم تَنْزِيل).

ج/ (آلَم تَنْزِيل السَّجْدَةِ).

د/ (سُورَةُ تَنْزِيل السَّجْدَةِ).

ه/ (سُورَةُ الْمَضَاجِع).

بەلام بێگومان، ئەوێ کە زیاتر ناوی پێ دەرکردو، بریتییە لە (سُورَةُ السَّجْدَةِ)، هەرچەندە ئەم ناو، وەک زانایان گوتووینانە، ناویکی کەم و کورتە، لەبەر ئەوێ کە ئەگەر مەبەست ئەو بێ، لەم سوورەتەدا، سەجەدی قورئان خوێندن هەیە، لە نیزیکی چوار دە (١٤) سوورەتی دیکەشدا، سەجەدی قورئان خوێندن هەیە.

بۆيە ھەندىكىيان گوتتويانە: نەگەر بويستىرى ئەم سوۋرەتە چاك بناسىتىرى، دەبى بگوتىرى: (سُورَةُ آلَمِ السَّجْدَةِ)، يان (سُورَةُ آلَمِ تَنْزِيلِ السَّجْدَةِ)، ھەرچەندە كە دەگوتىرى: (سُورَةُ السَّجْدَةِ)، لەبەر ئەوھى سوۋرەتە كانى دىكە، با سەجدەى قورئان خوتىندىشيان تىدابى، بەلەم بەو ناوہ نەناسراون، يەكسەر زەين بۆ ئەم سوۋرەتە دەچى، بە ھۆى ئەوہشەوہىە كە ئەو ناوہ بۆى بۆتە ناۋىكى عەلەم و پىتى دەناسرى.

## (۲) - رېزبەندىي لە موصحف و ھاتنە خواردا:

ئەم سوۋرەتە لە رېزبەندىي ھاتنە خواردا، ژمارە (۷۳) يە، دواى سوۋرەتى (النحل) و پىش سوۋرەتى (نوح) دابەزىوہ، لە (مصحف) يشدا ژمارە (۳۲) يە.

## (۳) - شويىنى دابەزىنى ئەم سوۋرەتە:

ئەم سوۋرەتە مەككەيە، ھەرچەندە ھەندىك لە زانايانان سى ئايەتيان لى ھەلۋاردوون، گوايە مەدينەيىن، كە ئايەتەكانى: (۱۸ - ۲۰)، كە ئەمە دەقەكەيانە:

﴿أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾﴾

بەلەم بەلگەيەكى وايان بە دەستەوہ نيە، كە ئەم سى ئايەتە موبارەكە مەدينەيى بن، بەلكو ھەموو ئايەتەكانى ئەم سوۋرەتە، وەك ئالغەى زنجيرىك پىكەوہ پەيوەستن و، وا پىندەچى ھەمووى لە قۇئاغى مەككەدا دابەزىيى.

## ۴- ژمارەى ئايەتەكانى ئەم سوورەتە:

ژمارەى ئايەتەكانى ئەم سوورەتە موبارەكە: سى (۳۰) يە، ھەندېكىشىيان گوتتويانە: (۲۹) يان (۲۸)، يان (۲۷) ۵، ئەو بۇچوونانەش ھەن، بەلەم زۆرىنە، پاي يەكەمیان ھەيە، كە ژمارەى ئايەتەكانى ئەم سوورەتە موبارەكە، وەك سوورەتى (مۇك)، يانى: سوورەتى (تبارك)، سى (۳۰) ئايەتە، پىشترىش باسماں كىردو كە كەمىي و زۆرىي ژمارەى ئايەتەكان، ناگەرپتەو بۇ ئەو كە وشەيەك يان پستەيەك زانايەك بلى: لە فوناندا ھەيە، يەككى دىكەيان بلى: نىە! نەخىر، بەلكو دەگەرپتەو بۇ درىژىي و كورتىي پستەكان، لە كوۋى بوەستى و لە كوۋى نەوەستى؟

## ۵- نىوەرۈكى ئەم سوورەتە:

نىوەرۈكى ئەم سوورەتەش، ھەمان نىوەرۈكى سوورەتە مەككەيەكانە و بەگشتىي بۇ دوو بەشى سەرەككى دابەش دەبى:

بەشى يەكەم: سەرەتا باسى فونان و باسى پىغەمبەرى كۆتايىە موخەممەد ﷺ، دوايى باسى دروستكردىن خوايە ﷺ بۇ گەردوون و مروۋف، پاشان باسى زىندوكرانەو دە گيان كىشران و دىمەنىكى سامناكى قىامەت و سەرزەنشتكردىن خوا بۇ كافران، ئەو ئايەتەكانى: (۱ - ۱۴)، گرتتويانە خۇيان.

بەشى دووہم: باسى چەند سىفەتتىكى گەرەو گرنگى بىروداران و پاداشتى سەرسورەھنەريان، دوايى باسى تاوانباران و سزاي گچكە و نىزىك و، دوور و گەرەترىان، نىنجا نامازەيەك بە مووسا (عليه السلام) و ئەو كىتەيە كە پىندراوہ، بۆگەلەكەي (گەلى بەنى ئىسرائىل)، بەرچاوپروونىي و رىتمانن بوو، لە كۆتايىش دا سەرنجراكتىشاني مروۋفان بۇ مېژووى گەلانى پىشوو و، زىندوو كرانەو دەي زەمىن بە ھۆى ناويكەو كە لەسەرپو دەدەبەزىنرى و، سەرەنجامىش پىرسارى كافران لە بارەي قىامەتەو و، وەلەمدرانەو دەيان، ئەو ەش ئايەتەكانى: (۱۵ - ۳۰) گرتتويانە خۇيان.

## (۶) - تاییه تمه نندییه کانی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە موبارەكە كۆمە لێك تاییه تمه نندیی هەن، كە من هەوتیانم لێ  
كەوتوو تە بەرچاو، یان بە پتوێستم زانیووە بیانەیتنم:

۱- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی مشوورخواردن (تەدبیر)ی خوا لە ناسمانەووە بۆ زەویی و،  
بۆلا بەرزبوونەووەی لە پۆژێکی هەزار سالییدا کراوە: ﴿يَذُرُّ الْأَمْزَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى  
الْأَرْضِ تُرْمَعُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ﴾.

۲- تەنیا لەم سوورەتەدا ناوی فریشتەیی مەرگ (مَلَكُ الْمَوْتِ) هاتووە: ﴿قُلْ بَنَوْنَكُمْ مَلَكُ  
الْمَوْتِ الَّذِي يُرْسِلُكُمْ إِلَيْكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾.

۳- تەنیا لەم سوورەتەدا دیتن، پێش بیستی خراوە، بە نەسبەت پوویداوە کانی پۆژی  
دواپەووە، كە كافەرەكان دەلێن: ﴿رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَانْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا  
مُقْتَرُونَ﴾.

۴- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی ئەووە کراوە، كە هیچكەس لە بروادارانێ چاكەكار نازانن،  
چ پاداشتێکی دڵخۆشكەری بۆ شێردراوەتەووە لە قیامەتدا: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ  
مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾.

۵- تەنیا لەم سوورەتەدا بۆ خراپەكاران باسی نازار و سزای گچكەتر و گەورەتر کراوە:  
﴿وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾.

۶- تاییه تمه نندییه کی دیکه ی ئەم سوورەتە: خوێندراوەتی لە پکاتی بەکەمی نوێژی بە یانیی  
پۆژی جومعهدا: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَقْرَأُ فِي الْجُمُعَةِ، فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ، أَلَمْ  
تَنْزِيلِ، السَّجْدَةِ، وَ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ﴾﴾ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۵۲۲، وَمُسْلِمٌ: ۶۵ و ۶۶).

واتە: ئەبوو هورەیره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، دەلێن: پێغه مبهەر ﷺ عادهتی وابوو لە نوێژی  
بە یانیی پۆژی جومعهدا (لە پکاتی بەکەم لە دوا ی سوورەتی فاتحه)، (أَلَمْ تَنْزِيلِ،

السَّجْدَةِ) ده خویند و، (له رکاتی دووهم له دواى سووره‌تی فاتحه سووره‌تی نینسانی) ده خویند: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ۝١﴾.

۷- خوێزانی له شه‌واندا به‌ر له‌ خه‌وتن: (عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ لَا يَتِمُّ حَتَّى يَقْرَأَ تَنْزِيلَ السَّجْدَةِ، وَ﴿تَبَّرَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝١﴾) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١٤٦١، وَالدَّارِمِيُّ: ٣٤١١، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: حَدِيثٌ صَحِيحٌ).

واته: جابیری کوری عه‌بدوڵڵا خوا لیبیان رازی بن، ده‌لن: پێغه‌مبه‌ر ﷺ عاده‌تی وابوو شه‌وانه نه‌ ده‌خه‌وت تاكو (آلم تَنْزِيلَ، السَّجْدَةِ) و، سووره‌تی: ﴿تَبَّرَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ ۝١﴾، نه‌ خویندبانه‌یه.

#### (۷)- دابه‌شکردنی ئایه‌ته‌کانی بۆ چه‌ند ده‌رسیک:

ئێمه‌ ئهم سی (۳۰) ئایه‌ته، بۆ سێ ده‌رسان دابه‌ش ده‌که‌ین، به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه:

ده‌رسی یه‌که‌م: ئایه‌ته‌کانی: (۱ - ۱۴)، واته: چواره‌ده (۱۴) ئایه‌ته، که‌ه باسی قورئان و یه‌کتایی خوا له‌ به‌دییه‌ینه‌رایه‌تی و په‌روه‌ردگاریتی دا و، باسی قیامه‌ت و سزاو پاداشت و، گیان کیشرا‌نی مرۆفه‌کان، به‌ گشتی و، به‌ تاییه‌ت تاوانباران و، سه‌رشۆڕبوونیان له‌ به‌رانبه‌ر خوادا.

ده‌رسی دووهم: ئایه‌ته‌کانی: (۱۵ - ۲۲)، واته: هه‌شت (۸) ئایه‌ته، باسی ژماره‌یه‌ک له‌ سیفه‌ته‌کانی بر‌واداران و پاداشتیان و، به‌راورد پێکردنیان له‌ گه‌ڵ لا ده‌ران و نه‌و سزایه‌دا که‌ چاوه‌ڕێتیانه، چ له‌ دنیا‌دا که‌ سزای گچ‌که‌و نیزیکه، چ له‌ دوا‌رۆژ‌دا که‌ سزای دووروو گه‌وره‌یه.

ده‌رسی سێهه‌م: ئایه‌ته‌کانی: (۲۳ - ۳۰)، واته: هه‌شت (۸) ئایه‌ته، که‌ ناما‌زه‌یه‌ک به‌ مووسا (عليه السلام) و کتێبه‌که‌ی و، گه‌له‌که‌ی (گه‌لی به‌نوو ئیسرائیل) و



ئاماژەیک بە دادگایی کردن و لیک هەڵاوردنی پاک و پیسان لە قیامەتدا  
و، سەرەنجپاکیشانی مەرفەکان بۆ میژووی گەلانی پیشوو و، دیاردهی زیندوو  
کرانهووی زهوی به ئاوی ئاسمان و، بای پەله کردنی کافران لە هاتنی قیامەت  
و سزاداو، وەلامدرانەوویان.

❖ دهرسی یه کهم ❖

---



## بېناسەى نەم دەرسە

نەم دەرسەمان كە نىوہى يەكەمى سوورەتەكەيە و ئايەتەكانى: (۱ - ۱۴)، دەكرتە خۇى، كە تىياندە خوا ﷻ باسى ھەر سىك بىنەپەت و پاىە سەرەككەيەكى ئيمان و مسولمانەتتى كىدوہ:

أ- قورئان و پىغەمبەرايەتتى موحەممەد ﷺ لە ئايەتەكانى: (۱ - ۳) دا.

ب- بەدپەننەرو پەرۋەردگارو مشوورخۇربوونى خوا، بۇ گەردوون و تىكراى پىنكەتەكانى گەردوون و، مرقۇف، لە ئايەتەكانى: (۴ - ۹) دا.

ج- گيان كىشرانى مرقۇفان لەلايەن فرىشتەى مەرگەوہو، زىندووكرانەوہيان لە پۇژى دوايى داو، سەر شۇربوونى تاوانباران لە قىامەتدا و، سەرزنشتكرانىان لەلايەن خوا و، فرىشتەكانەوہ، لە ئايەتەكانى: (۱۰ - ۱۴) دا.

## بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱ تَنَزَّلُ الْمَكْتَبِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۲ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۳ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ إِنَّمَا يُنذِرُ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۴ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَيْعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۵ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَنْ أَسْمَاءُ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا تَعُدُّونَ ۶ ذَلِكَ عَلِيمٌ الْغُيُوبِ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۷ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ۸ ثُمَّ رَجَعَهُ إِلَى الْمَاءِ مَهِينٍ ۹ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِيٍّ وَجَعَلَ لَكُمْ

السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْقِدَ فَلَيْلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾ وَقَالُوا آءِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَهْنَا  
لِفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفِرُونَ ﴿١٠﴾ قَدْ يَنْفَعُكُمْ مَلَكَ السَّمَوَاتِ الَّذِي يُرِيكُمْ سُبُلَكُمْ  
إِلَى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَلَوْ تَرَى إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا  
أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَانْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ  
هُدًى بَاطِنًا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾  
فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا  
كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

## هانی ده‌قاو ده‌قی نایه‌ته‌کان

[illegible]

بەرز دەپتەۋە (۵) ئا ئەو (خوای)، زانای پەنھان و ناشکرايە، زالى میهرەبانە (۶) (خوا) ئەو کەسەيە کە ھەموو شتیکى بە باشتین شیۆە دروستکردوۋە، دەستپیکى دروستکردنى مرقیشى لە قورەۋە بوو (۷) دوايى ۋەچەكەي لە پوختەيەك لە ناوئیکى بېھیزو بى بايەخ پەخساندو (۸) دوايى پىك و پىكى کردو، لە ۋووحى خۆى فووی بە بەردا کردو، بیستن و چاۋەکان و عەقلەکانى بو پەخساندن، (بەلام) بە کەمى سوپاسگوزارى دەکەن (۹) ھەرۋەھا (بېيروايەکان) گوتیان: ئایا کە لە زەۋیدا ون بووین، (بووینەۋە خاک و خۆل)، ئیمە لە نوڤ دروست دەکرینەۋە؟ (بەلئى بىگومان ئەۋە ئاسانە)، بەلام ئەوان بە دیدارى پەرۋەردگاریان بېيروان، بۆیە نکوۋلى لە زیندوۋکرانەۋە دەکەن (۱۰) بلى: فریشتەى مەرگ کە پىتان سپىراۋە (گیانتان بکیشى)، دەتانمرىنى، دوايش بو لای پەرۋەردگارتان دەگىردىنەۋە (۱۱) ئەگەر بىنى لە کاتیکدا تاوانباران لە لای پەرۋەردگاریان سەرشۆپن، (بەسەر دانەۋاندەۋە ۋەستان)، (دەلین): پەرۋەردگاران! (ئەۋەي بە درۆمان دادەنا) دىتمان و بیستمان، بمانگىرەۋە (بو دنیا)، کردەۋەي چاک دەکەین، ئیمە دلنایین (کە ئەۋەي پەيامى خوا ھىتابوۋى، راستە) (۱۲) ئەگەر ویستباشمان (ناچارکردن بەکاربىنین)، راستە پى بوونى خۆیمان، بە ھەر کەسک دەدا (بەلام ئازادو سەرپشکمان کردوون) و پىرارى چەسپاۋیش لەمنەۋە درا، کە بىگومان دۆزەخ لە تىکرای جینن و خەلکى (کە بە ىستى ئازادانەي خۆيان بېيروا دەبن) پىر دەکەم (۱۳) (لە دوارۋۇدا پىيان دەلین): لە سۆنگەي ئەۋەۋە کە دیدارى ئەم پۆژانەتان لە بىرکرد بوو، (نازار) بچىژن، ئیمەش لە بىرمان کردن (پشتگویمان خست)و، نازارى ھەتا ھەتايى بچىژن، بە ھۆي ئەۋەۋە کە دەتانکرد (لە کوفرو خراپە) (۱۴).

## شىكردنه وهى هه ندىك له وشه كان

(يَسْرُجْ إِلَيْهِ): واته: بۆلای بهرز ده بێته وه، (الْعُرُوجُ: ذَهَابٌ فِي ضَعُودٍ، عُرُوجٌ): بریتیه له پۆشتن بۆ بهرز بوونه وه.

(تَسْلَمُ): (النَّسْلُ: الْوَلَدُ لِكُونِهِ نَاسِلًا عَنْ أَبِيهِ، وَالنَّسْلُ: الْإِنْفَصَالُ عَنِ الشَّيْءِ)، (نَسْلُ): واته: پۆله، له بهر نه وهى كه له باب و دایكیه وه هاتوه، وه چه (نَسْلُ): بریتیه له جیا بوونه وه له شتىك.

(سُلِّلَ): واته: پوخته، وه رگيراو، ده گوترى: (سَلَّ الشَّيْءُ: مِنْ الشَّيْءِ: نَزَعَهُ)، نهو شتهى لهو شته وه رگرت، واته: لى دارنى، (وَسُلَّ الْوَلَدُ مِنَ الْأَبِ، واته: پۆله كه له بابى وه رگيرا، بۆهش به پۆله گوتراوه: (سَلِيلُ)، واته: كه سىك كه له باب و دایكى وه رگيراوه.

(مَهِينٌ): (أَيُّ: ضَعِيفٍ، الشَّيْءُ الْمُمْتَهَنُ الَّذِي لَا يُغْبَأُ بِهِ)، (مُهِينٌ): به بیهیز ده گوترى، چونكه له (هَانَ) وهه هاتوه، به شتىكيش كه گرنگى و باه خى پى نه درى، ده گوترى، كه لىره دا مه بهست پى تۆو (مَنِى) پياوه، كه مندالى لى دروست ده بى، له گه ل هىلكۆلهى نافره تدا.

(سَوَّيْتُ): (تَسْوِيَةُ الشَّيْءِ: جَعْلُهُ سَوَاءً)، (تَسْوِيَةُ الشَّيْءِ): شتىك كه (تَسْوِيَةُ) بكرى، وهك يه كى لى بكرى، پىك بكرى، (وَالسَّوْيُ يُقَالُ: فِيمَا يُضَانُ عَنِ الْإِفْرَاطِ وَالتَّقْرِيطِ)، (سَوِيٌّ): به شتىك ده گوترى كه له زىده پۆى و كه مته رخمى بپارىزرى.

(صَلَّلَا): (أَيُّ: ضَعْنَا، فُقِدْنَا)، ون بووين، بزر بووين، (الصَّلَالُ: الْغِيَابُ، وَمِنْهُ صَلَالُ الطَّرِيقِ، وَالضَّالَّةُ: الدَّابَّةُ الَّتِي ابْتَعَدَتْ عَنْ أَهْلِهَا)، (صَلَالٌ): به مانای ون بوون دى، (صَلَالُ الطَّرِيقِ) پى ون كردنىش له وه وهه هاتوه، (ضَالَّةٌ)، به ناژه لىك ده گوترى

كە لە خاوەنەكانى دوور كەوتىتەوه، (صَالَةُ الْإِبِلِ)، واتە: ئەو حوشتەرى كە ون بوو لە خاوەنەكانى و لەو گارانە كە ئەو يەكێك بوو لە تاكەكانى، دابراوه.

(نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ): واتە: سەريان شۆركردوه، (النَّكْسُ: قَلْبُ الشَّيْءِ عَلَى رَأْسِهِ)، (نَكْس): بریتىە لەوهى شتێك لەسەر سەرى پاكیڤى، لاقى لەسەرى بن و سەرى لە خوارى بن، نىجا (نَاكِسُ الرُّأْسِ)، واتە: سەرشۆپ، كە سێك كە سەرى خۆى شۆركردوه و سەرى دانەواندوه.

## مانای گشتیی ئایەتەكان

سەرەتا خوا ﷻ دەفرموى: (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ): بە ناوى خواى بە بەزەبى بەخشنده، واتە:

دەسپێکردنم بە ناوى خوايە، كە مەبەستى پێ چەند شتێكە:  
(١) ئەم كارە ئەنھا بۆ خوا دەكەم.

(٢) - ئەم كارە بە پێى شەرى خوا دەيكەم.

(٣) - ئەم كارە بە تواناو پارمەتیی خواى پەروەردگار دەيكەم.

(٤) - ئەم كارە بۆ هێنانە دى ڕەزامەندیى خوا ئەنجامى دەدەم.

(الْأَرْحَامُ)، ئەمانە سێ پیتن: (ئەلیف، لام، میم)، لەو بارەوه پێشتریش قسەمان كردوه، كە:

أ - ئەمانە نەتیئى خوا ﷻ بوون، لەگەڵ پێغەمبەرەكەیدا ﷺ بە پێى راي هەندێك لە زانايان.

ب - یاخود بۆ ئاگاداركردنەوهى پێغەمبەر ﷺ بووه، كە هۆشیاربە! ئەوه ئایەتت بۆ دادەبەزن.



ج - یاخود ئەو مانایەکی که زۆربە ی زانیان گوتووینە: خۆی پەرورەدگار دەیهوێ لەمیان هیئانی ئەو پیتانەدا که لە پێش بیست و نۆ (۲۹) لە سوورەتەکانی قورئاندا هاتوون، که جگە لە سوورەتی (العنکبوت)، سوورەتی (لقمان)، سوورەتی (القلم)، لە هەموو بیست و شەش (۲۶) سوورەتەکی دیکەدا، یەکسەر دواي ئەم پیتانە باسی قورئان کراوە، کهواتە: **خَوَاتَمُ** دەیهوێ پیمان بفرموی: ئەو قورئانەکی که لەبەر دەستان دایەو، ناتوانن قورئانیکی وا بێنن، بەلکو دە (۱۰) سوورەتی بێنن، یان سوورەتیکی وا بێنن، هەر لەو پیت و دەنگانە که ئێوە لەبەر دەستان دان و، پیتان دەنووسن و قسەیان پێ دەکەن، پێکهاوە، ئنجا که نەتوانی وێنە قورئان، یان دە (۱۰) سوورەت، یان سوورەتیکی بێنن، کهواتە: دلایەن که **خَوَاتَمُ** لەو پیت و دەنگانە، ئەو فرمایشتە بێ وێنەیی خۆی بۆ ئێوە ناردووە.

**﴿ تَنْزِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾** دابەزاندنی کتیب، هیچ دوو دلایەتدانیه لە پەرورەدگاری جیهانیانەوێ.

وشە: **(الْكِتَابِ)**، (ال)ی ناساندنی لەسەرە، که مەبەست لە کتیب، قورئانە، دابەزاندنی کتیبە، که قورئانە، دوو دلایەتدانیه، که لەلایەن پەرورەدگاری جیهانیانەوێ.

**﴿ أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَّغْتُ ﴾**، بەلکو ئایا دەڵێن: (موحەممەد ﷺ) قورئانی هەلبەستو (بە ناوی خواوە؟) **﴿ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ﴾**، ئەک موحەممەد هەر هەلی نەبەستو: بەلکو هەر ئەوە هەق و راست و چەسپاو و، لە پەرورەدگارتەو، ئەو موحەممەد ﷺ! یان: ئەو هەر کەسێک که قورئان دەخوێنێ! **﴿ نُنْذِرُ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ ﴾**، تاكو كۆمەلێک بترسێن و وریا بکەیهو که لە پێش تۆدا هیچ وریا کەرەوو ترسێنەریان بۆ نەهاتو، **﴿ لَعَلَّهُمْ يَحْشَرُونَ ﴾**، بەلکو رێی راست بگرن، واتە: بەو نیزیکانەو لە پێش تۆدا، هیچ ترسێنەرمان نەناردوون، ئەگەرنا هیچ کۆمەلگا و نۆمەتیک نەبوو،

كە پەوانە كراۋىكى تېدا نەبى، واتە: بەھ مېژوو ۋە بەھ سائە نىزىكانە كە تۆتتېاندا پەوانە كراۋى، لە پېش تۆدا گەلى عەپەب ھېچ پېغەمبەر تېكان بۆ نەھاتە، ھەلبەتە زياتر گەلى عەپەب دەگرتەھە، چونكە يەكەمىن دوتندراۋانى پېغەمبەرى خانەم ﷺ نەتەھەى عەپەب بوون، بەلام دواى ھەموو مرقاھە تېش دەگرتەھە، ئەگەر ھەموو مرقاھە تېسى بە كۆمەتەك خەتەك دابنرېن، چونكە لە پېش پېغەمبەرى خانەمدا ﷺ، لە دواى عېساۋە، نەزانراۋە ھېچ پېغەمبەرى دېكە ھاتېن، پېغەمبەرىش ﷺ فەرموۋىھەتې: نىزىكتىن پېغەمبەران لە منەھە، عېساى كورې مەپەمە، چونكە لە نىۋان مەن ۋە ئەودا، ھېچ پېغەمبەرى دېكە نەبوون.

ئىنجا پېغەمبەرى ئىمە موھەممەد ﷺ لە سالى (۶۱۰)ى زانىنى دا، كراۋەتە پېغەمبەر ۋە لە (۵۷۰)دا لە داىك بوۋە، عېساھ ﷺ ئەگەر لە يەك (۱)ى زانىنى دا، يان چەند سالىك زووتر، يان درەنگتر، بەپى پاجايى كە لە نىۋانى نەصراپىيەكان ۋە مېژوو نوۋسانىشدا ھەيە، لە داىك بوۋى، بەلەي كەمەۋە لە نىۋان لە داىك بوۋىنى عېساھ ﷺ، پەوانەكرانى موھەممەددا ﷺ (۶۱۰) سالى ماۋە ھەبوۋە، ئىنجا خوا ﷺ دواى ئەۋەى باسى قورئان ۋە باسى موھەممەد ﷺ پېغەمبەرى خۇى كىرد، كە ئەركەكەى چىيە؟!

ئىنجا باسى خۇى دەكات ئەۋ خۋابەى ئەۋ قورئانەى ناردەۋە، پېغەمبەرى پەوانە كىردە، دەفەرمۋى: ﴿لِلّٰهِ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ﴾، خوا ﷻ ئەۋ زاتەيە كە ئاسمانەكان ۋە زەۋىي ۋە ئەۋەى دەكەۋىتە نىۋانىانەھە، لە شەش پۇژاندا، واتە: بە شەش قۇئاغان ھىتاونە دى، وشەى: (اَيَّامٍ)، كۆى (يۈم)ە، لە زمانى عەپەبېيدا (يۈم)، واتە: كاتىكى ديارىيكرائ، ئىنجا لە عورف ۋە باۋى ئىمەدا (يۈم) واتە: شەۋ يان پۇژ، ياخود شەۋ ۋە پۇژ پىكەۋە، كە بىست ۋە چۋار (۲۴) سەعاتن، بەلام لە بەكارھىتانى زمانى عەپەبىي ۋە لە بەكارھىتانى قورئانىشدا: (يۈم) ۋەك چۆن ئەۋ بىست ۋە چۋار (۲۴) سەعاتە، كە شەۋ ۋە پۇژ پىك دېتن، دەگرتەھە، كاتى پەھاش دەگرتەھە، ۋەك عەپەب

دەتین: (يَوْمَ لَكَ، وَيَوْمَ عَلَيْكَ)، يان خوا ﷺ دەفەرمۇي: ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ...﴾ آل عمران.

ننجا لىرەدا دەفەرمۇي: ﴿ثُمَّ أَسْتَوِي عَلَى الْعَرْشِ﴾، دوايى خوا ﷺ چوۋە سەر تەخت (عەرش)، واتە: چوۋە سەر تەختى خۇي، ئەۋەشمان بە تايىبەت لە تەفسىرى سوۋەتى (الأعراف) دا، لە تەفسىرى سوۋەتى (الأنعام) دا، لە تەفسىرى سوۋەتى (يونس) دا، باسكردو، چوۋە سەر عەرشى خوا ﷺ و، بەرزبۈنەۋەى خوا ﷺ بۇ سەر عەرش، چۈنە؟ ﴿مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَيْعٍ﴾، تىۋە جگە لەو (جگە لە خوا) ھىچ سەرپەرشتىار و شەفاعەتكارو ئكاكارىكتان نى، واتە: ھىچ كەس سەرپەرشتىتان ناكات جگە لە خوا ﷺ و، ھىچ كەسىش تكتان بۇ ناكات بە بى مؤلەتى خوا ﷺ، ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾، ئايا بىر ناكەنەۋە؟ بىرتان ناكەۋىتەۋە؟ پەند ۋەرناگرن؟

﴿يَذِيرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ﴾، كاروبار ھەلدەسوۋرىتى لەسەرتوۋە بەرەو خوارى، لە ناسمانەۋە، بەرەو زەۋىي، كاروبار ھەلدەسوۋرىتى، واتە: سەرى و خوارى گەردوون، سەروو خوارى دروستكاراۋەكان، لە ژىر چاۋدېرى سەرپەرشتى خوا دا، ﴿ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ مِائَةٍ أَوْ مِائَةٍ أَوْ مِائَةٍ أَوْ مِائَةٍ﴾، دوايى ئەو كار بەرپەرشتى، ياخود دەرەنجامى ئەو كارە بۇ لاي ۋى بەرز دەبىتەۋە، لە پۇژىكدا كە ئەندازەكەى ھەزار (۱۰۰۰) سالى، بە پىتى ژماردىنى تىۋە لەۋەى كە تىۋە دەپۇمىرن، واتە: پۇژىك كە دەرەنجامى كاروبارەكان بۇ لاي خوا ﷺ بەرز دەبىتەۋە، ئنجا ئايا مەبەست پىتى پۇژى دوايە؟ ئايا مەبەست پىتى ھەر ماۋەى ھەزار سالىكى تىمەيە؟ گرنگ ئەۋەيە خوا ﷺ دەفەرمۇي: لە پۇژىكدا دەرەنجامى كاروبارەكان بۇ لاي خوا بەرز دەبىتەۋە، دەرەنجامى ئەو كاروبار بەرپەرشتى، كە ئەندازەكەى بەپىتى ئەۋە كە دەپۇمىرن ھەزار سالى، ﴿ذَلِكَ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، نا ئەۋە زاناي پەنھان و ناشكرايە ۋ، زالى مېھرەبانە.

﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾، خوا خدا نهو زاته‌یه، که هر شتیکی دروستیکردوه، به چاکیی دروستیکردوه، به چاکترین شیوه دروستیکردوه، ﴿وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ﴾، مروقیشی ده‌ستیکردوه، ده‌ستیتیکی دروستکردنی مروقیشی له قورپ‌توه هیتاوه، واته: جه‌سته‌که‌ی، ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا نَسْلَهُ مِنْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾، دواپی وه‌چه‌که‌ی‌گی‌راوه له پاپازنراوتک له ناوتیکی کهم بایه‌خ، له ناوتک که به قیزه‌ون و به کهم ته‌ماشا ده‌کرتی، که تووی پیاو و نافرته و مروقی نه‌گه‌ر بیینی، زور بیزی لی ده‌بیته‌وه، قیزی لی ده‌بیته‌وه، کهم بایه‌خ، شتیکی بیییزه، ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُّوحِي﴾، دواپی خوا خدا نهو مروقی (جه‌سته‌ی نهو مروقی‌ه‌ی)، رنک‌خست، تیرو ته‌واوی کرد، واته: له سکی دایکید، پیتش نوتفه‌یه، نجا ده‌بیته‌ه‌له‌قه و، دواپی ده‌بیته‌ موضعه و، دواپی ده‌بیته‌ تیسقان و، دواپی تیسقانه‌که به گوشت داده‌پوشری، نجا دواپی نه‌وه تاماده‌پی نه‌وه په‌یدا ده‌کات رووحی به به‌ردا بکرتی، ﴿وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُّوحِي﴾، لهو رووحه تایه‌تیی‌ه‌ی دروستکراوتیکی تایه‌تیی‌ه‌ی خوایه، فووی پیداکرد، رووحی خسته‌نیو جه‌سته‌ی نهو کورپ‌ه‌وه، ﴿وَجَعَلْنَا لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾، دواپی بیستن و چاوه‌کان و عقل و دله‌کانیشی بو ره‌خساندن، ﴿فَلَيْلًا مَا تَشْكُرُونَ﴾، به که‌میی سوپاسگوزاری ده‌کهن، یانی: (شکراً قلیلاً تشکرون)، سوپاسگوزاریه‌کی که‌می خوا خدا ده‌کهن، نهم (ما‌یه)، زیاد کراوه بو جه‌ختکردنه‌وه‌ی که‌میی‌که، ده‌نا ده‌یتوانی به‌رموی: (قلیلاً تشکرون)، که‌م سوپاسگوزاری ده‌کهن، به‌لام: ﴿فَلَيْلًا مَا تَشْكُرُونَ﴾، نهمه بو زیاتر جه‌ختکردنه‌وه‌ی که‌میی سوپاسگوزاری مروقه‌کانه بو خوا خدا.

نجا خوا خدا هندی قسان دینن که بیروایه‌کان ده‌یانگوتن: ﴿وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾، گوتیان: نایا تیمه کاتیک له زو‌بیدا ون بووین، واته: بووینه‌وه خاک و خوئل و تیسقانی پرتووکاو، ﴿إِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾، نایا تیمه له نوئی دروست ده‌کریینه‌وه؟ ﴿بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفُورُونَ﴾، هیچ به‌لکه‌یه‌کیان

بەدەستەۋە نىيە، (كە زىندوو ناكىتەۋە بەلكو ئەۋان بە دىدارى پەرۋەردگارىيان) بىيروان، گرفته كەبان بىيروايىيە بە دىدارى پەرۋەردگار، ئەگەرنا ئەۋە كە مەروۇف جەستەكەى دەيتتەۋە بە خاك و، تىسقانى پىرتووكاوو لە زەۋىيدا، ون دەيت، بەلگە نىيە لەسەر ئەۋەى خوا ﷻ زىندووى ناكاتەۋە، بەلكو خوايەك كە لە نوۋى پەيداي كىردو، دەتوانى دووبارەشى بكاتەۋە، بەلكو مەروۇفك كە شىتك دروست دەكات، دوايى لىتى دەشكى، لىتى تىكدەچى، دەتوانى ۋەك خۆى، بەلكو چاكىرىش دروستى بكاتەۋە.

﴿قُلْ يَوَفَّكُمْ مَلِكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ﴾، بلى: فرىشتەى مردن كە پىتان سىپىرداۋە، دەتەنمىرىنى، ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكُمْ تُرْجِعُوهُمْ﴾، دوايى بۆ لاي پەرۋەردگارتان دەگىردىتەۋە، ئەمە لە راستى دا ترساندن و ھۆشدارى پىدانى بىيروايانە، كە ئىۋە ۋەك چۆن ژيانەكەتان بە دەست خۆتان نىيە، كە چەند دەژىن و، كەى كۆتايى پى دى، بەلكو خوا ﷻ فرىشتەيەكى عايدي ئەۋ كارەتان كىردو، كە (مَلِكُ الْمَوْتِ)ە، كە لە ھەندىك كىتپاندا (عيزرائىل) گوتراۋە، بەلام ئەۋە نە لە قورئان، نە لە سوننەتدا نەھاتەۋە، بۆيە ۋا باشتەر ھەر (مَلِكُ الْمَوْتِ) بەكاربەيتىرى، فرىشتەى مەرگ، فرىشتەى مردن، ئىۋە نە ئەندازەى ژياتان، نە كاتى مردنتان بە دەست خۆتان نىيە، كەۋاتە: بزائن كە ئىۋە خاۋەنەكتان ھەيە، مشوورخۆرىكتان ھەيە، ھىتانوى و لاشتان دەبات، كەۋاتە: دەيت ناكاتان لەۋ مشوورخۆر و پەرۋەردگارو بەدېھىتەرەتان بى، ئەۋ چۆنى پى خۆشە، چۆن لىتان پازىي دەيت، بەۋ شىۋەيە ژيان بەرنە سەر، ئەگەر عاقلىن ۋا دەكەن، ئەۋ خاۋەنتانەۋە، ئەۋ ھىنەرتانە، ئەۋ لابەرتانە، ئەۋ ژىتەرتانە، ئەۋ مەرتەرتانەۋە زىندووگەرەۋەتانە.

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، ئەگەر تۆ بىينى كاتىك كە تاۋانبارەكان سەرى خۆيان شوپ كىردو لە لاي پەرۋەردگارىيان، سەرى خۆيان دانەۋاندىۋە، ئەگەر تۆ ئەۋ دىمەنە بىينى! دىمەنىكى زۆر سامناك دەيىنى،

وہ لَمی ئەگەر (لَو) قرتیندراوہ، چونکہ بە ڕەوت دیارەو، بۆ ئەوہشە کہ زەین بە ھەر لایەکدا بچن، یانی: ئەگەر ئەوہ ببینی، دیمەتکی سامناک دەبینی، ئەگەر ئەو ڕۆژە ببینی، ئنجا بۆت دەردەکەوێ ئەو تاوانبارانە چەندە بەھەڵدا چوونە! ئەگەر ئەوہ ببینی ئنجا زۆر سوپاسی خوا دەکە، کہ تۆی خستۆتە سەر راستە شەقامیک کہ لە دنیادا سەر بەرزت دەکات و، لە دواڕۆژیدا سەر بەرزو ڕوو سوورت دەکات، ئەک سەر شۆڕو سەردانەوێنەر.

ئنجا ئایا ئەو تاوانبارانە کہ سەری خۆیان دانەواندوہ لە لای پەرەردگاریان، چی دەلین؟ ﴿رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا﴾، پەرەردگارمان! ئەوہ دیتمان و بیستمان، یانی: ئەوہمان دیت کہ نکوولییمان لێدەکردو، ھەر وہا بیستیمان ئەوہی نکوولییمان لێدەکردو لە پێغەمبەرانیان (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) دەبیست، کہ پەيامی تۆ بوو، کہ چی تێمە برۆمان پێ نەھێنا، بەلام ئیستا لێردە ھەم دیتمان و ھەم بیستمان، دیتنی پێش خستوہ، کہ لە ھەموو قورئاندا، ئەیا لێردە دیتن پێش بیستن خراوہ، ئەویش لەبەر ئەوہی لە ڕۆژی دوایدا دیمەنەکان بەر لەوہی بیسترین، دەبینرین، لەبەر ئەوہی دیتنی دیمەنە سامناکەکانی ڕۆژی دواپی، زۆر گرنگترو لە پێشتەر، لە بیستنی ھەوالەکان و دەنگەکان، ﴿فَأَنْجَعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا﴾، ئیستاش بمانگێرەوہ، بمانگێرەوہ بۆ ژیاپی دنیا، یان: جارێکی دیکە بمانخەوہ ئێو تاقیکردنەوہ، ﴿نَعْمَلْ صَالِحًا﴾، کردەوہی باش دەکەین، ﴿إِنَّا مُوقِنُونَ﴾، بە دلتیاپی ئیمە برۆای پتەومان ھەبە، ناكرێ لە قیامەتیش ھەر برۆا نەھێنن، دواي ئەوہی ھەموو شتێک بە چاوی سەر دەبینن، دەلین: ئیستا ئیمە ھیچ دوو دل نین و، دل لە دل نادەین و، دلتیاپین، کہ تۆ ھەقی و پێغەمبەرانی تۆ ھەق بوون، ڕۆژی دواپی ھەقە، ئیستا دلتیاپین! بەلام ئەوہ ھەر قسەبەکە، وەك لە سوورەتی (المؤمنون) دا، خوا ﷻ لە وەلَمی کەسیکدا کە دەلن: ﴿حَقَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۚ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ﴾، (قەرەمووبەتی): ﴿كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ

يُعْمَلُونَ ﴿٦٥﴾، واتە: كاتىك يەككىيان مردنى دەگاتە سەرى، دەلتى: پەرۋەردگار! بىكىرنەۋە، بەلكو لەۋەدا كە بەجىم ھىشتە، (كە ژيانى دىبابە)، كىرەدەۋى باش بىكەم، ياخود ئەۋ كىرەدەۋە باشانەۋى وازىم لىھىنان، بىجىم ئەنجامىان بىدەم.

(خواش ﷻ دەفەرمۇي: نەخىر، ئەۋە قىسە يەكە ھەر خۇي دەپكات و، لە پىشتانەۋە پەردەيەك ھەبە، تاكو پۇۋى زىندوۋ كرانەۋە، يانى: تازە نايەنەۋە بۇ دىناۋ چوۋنە قۇناغىكى دىكەۋە، كە قۇناغىكى پاگوزەرە، قۇناغىكى كاتىبە، كە قۇناغى بەرزەخە، تاكو پۇۋى لىپرسىنەۋەۋە زىندوۋكرانەۋەۋە سزاۋ پاداشت دىتە پىش، كە پۇۋى قىامەتە.

﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى﴾، ئەگەر وىستباشمان راستە پى بوونمان بە ھەموو كەسك دەدا، واتە: ئەگەر وىستباشمان بە تۇبىزى بىانكەنە ئىماندار، ھەموو مۇۋتەك ھىدايەت و راستە پى بوونىيمان پى دەدا، ﴿وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي﴾، بەلام وىستمان نازادىان بىكەين، سەرەنجام بىرپار لەمنەۋە چەسپا، ئىنجا بىرپارەكەۋە فرمايشتەكە چۈنە؟ ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾، بە دىنايى دۈزەخ لە جىندو مۇۋتان تىكرپان پى دەكەم، ﴿فَذُوقُوا يَمَّا نَسِيْتُمْ لِقَاءَ بَوْمِكُمْ هَذَا﴾، ئىنجا پىيان دەلتىن: بىچىژن (سزاۋ دۈزەخ بىچىژن) بە ھۇى نەۋەۋە كە دىدارى ئەمۇۋتان لە بىر چوۋ، دىدارى ئەمۇۋتان نادىدەگىرت و فرامۇش كىرد، ﴿إِنَّا نَسِيْتُكُمْ﴾، بە دىنايى ئىمەش ئىۋەمان لە بىر چوۋ، يان نادىدەگىرت و، فرامۇشكىرد، ئەگەرنا خوا ﷻ ھىچ شىتىكى لەبىر ناچى: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ ﴿٦٦﴾، مەرىم، واتە: پەرۋەردگار ت ھەرگىز شى لەبىر ناچى، يانى: واتان مامەلە لەگەل دەكەين، ۋەك كەسك كە شىتىكى لە بىرچوۋ بى، يانى: ئىۋە پىستكوۋى ددەخەين و فرامۇش دەكەين، ﴿وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ يَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، سزاۋ ھەمىشە مانەۋەش بىچىژن، ھەمىشە مانەۋە لە دۈزەخدا، بە ھۇى ئەۋەۋە كە دەتانكىرد، بە ھۇى ئەۋەۋە كە دەتانكىرد لە كوفرو لە خراپەۋ تاۋان، ئىستا سزاۋ ھەرمالو بوون (لە دۈزەخدا) بىچىژن، چونكە باباۋ بىپروا و

تاوانبار بە تەمايە، ئەگەر تاكو مليونان سال، ملياران سال بڑى، لەسەر قەناعەت و برۋايەكەى خۆى دەمىنیتەو، بۆيش بەپىى نىتەكەى خۆى، بەپىى ئەوہى عەزمى لەسەر جەزم کردوہو، دلى خۆى لەسەر ساغکردۆتەوہ، كە بمىنیتەوہ لەسەر بېبرۋايى خۆى، خواش **يَا سَزَايەكى** ھەتا ھەتايى و نەبراوہى دەدا.



## مەسەلە گرنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

دابه زىنرانى قورئان ھىچ دوو دلىى تىدانيە، كە لە پەرۋەردگارى جىھانپانە ۋەيە، ۋەك بىرۋايان دەلنن: ھەلبەستراۋ نيە، ھەق و چەسپاۋە، تاكو پىغەمبەرى كۆتايى موخەممەد ﷺ، ئەو خەلکەى كە پىشتەر ترستىنەرو ھۆشياركەرۋەديان بۆ نەھاتو، بىانترستىنى و ھۆشياريان بكانە ۋەو، لە خەۋى بىناگايى بىداريان بكانە ۋە:

خو! دەفەرمىۋى: ﴿الْم ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ إِشْدِرْ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾﴾

شىكردنەۋى ئەم ئايەتانه، لە پىنچ برگەدا:

١- ﴿الْم ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾﴾، ئەلىف لام ميم، دابه زاندى كىتەب ھىچ دوو دلىى تىدانيە، لە پەرۋەردگارى جىھانپانە ۋەيە. ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ ﴿٢﴾﴾، لە روۋى رىزمانى عەرەبىيە ۋە، دەبىتە نىھاد (مبتدا)، ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ ﴿٣﴾﴾ (زىب) بە ماناى دوو دلىى دى.

﴿مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾﴾، ئەمە گوزارە (خبرى نىھاد) (مبتدا) دكەى پىشتىيە ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ ﴿٢﴾﴾، لە سوۋرەتى (البقرة) دا ئەم تەعبىرە ئاۋا ھاتو: ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢١﴾﴾، واتە: ئەو كىتەبە ھىچ دوو دلىى تىدانيە، رىئىمىيە بۆ پارىزكاران، بۆچى لىرەدا دەفەرمىۋى: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾﴾.

ھۆكاری جیاوازییە كەیان ئەو دەیه كە ئەم سوورەتە لە نێو كافرەكاندا دا بەزیو، بۆیە خوا ﷻ بۆ ئەهەشتنی دوو دلبی لە دا بە زاندنی ئەم كەتیبەدا، دەبەستەتەو بەو دەو كە لە پەرۆه دگاری جیھانیانەو دا بەزیو، بەلام لە سوورەتی (البقرة) دا، چونكە سوورەتی (البقرة) بۆ كۆمەلگایەكی مسوولمان دا بەزیو، لە نێو مسوولمانان دا دا بەزیو، بۆیە دەفەر موی: ﴿ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾، پێنمایكارە بۆ پارێزگاران، بەلام لێرەدا دەفەر موی: دا بەزێنرانی ئەم كەتیبە ھیچ دوو دلبی تێدانە، كە لە پەرۆه دگاری جیھانیانەو دە، واتە: ئەم كەتیبە بۆ ھەموو خەلكی ھاتو، لە لایەن بەختو كەرو، ژینەرو، مرینەرو، پەرۆه دگاریو، مشوورخۆری ھەموو جیھانیانەو.

٢- ﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَّغْنَاهُ﴾، یان ئایا دەلێن: ھەلبەستو؟ وشە: ﴿أَمْ﴾، لە زمانی عەرەبی دا، لە (بَل)، لە ھەمزی پرسیار كردن (أ) یك دبی، واتە: (بَلْ أَيْقُولُونَ)، بەلكو ئایا دەلێن: ﴿أَفَرَّغْنَاهُ﴾، ھەلبەستو؟ واتە: موخەمەد ﷺ قورئانی ھەلبەستو؟ ئەم پرسیار كردنە، پێی دەگوتری: پرسیار كردنی سەر سوپەتێن (الِإِسْفَهَامُ التَّعْجِيبِي)، بۆیەش بە (فعل المضارع) ھێناویەق، ﴿أَمْ يَقُولُونَ﴾، بۆ ئەو دی وینەكە بخاتە بەرچا، ھەرۆھا لەبەر ئەو دەش كە ئەو قسەبە ی ئەوان كاتی خۆی كردوویانە، لە ھەموو چاخ و سەردەمەكاندا، ئەو قسە پووچانە بەرانبەر بە موخەمەد و ﷺ بەرانبەر بەو كەتیبە ی خوا بۆ دا بە زاندو، دووبارە دەبنەو، بۆیە بە پێژگە (صيغة) (مضارع) ھاتو.

٣- ﴿بَلْ هُوَ آتَمَّ مِنَ النَّبِيِّ﴾، بەلكو ئەو ھەقە لە پەرۆه دگارتەو، ﴿بَلْ﴾، لێرەدا (للإضراب الإنطالي)، بۆ گواستەو دی پووچەل كردنەو دەیی، ئەم قورئانە نەك ھەلنەبەستراو، بەلكو چەسپاوەو ھەقە لە پەرۆه دگارتەو، ھەق بریتە لە شتی چەسپا، راست، نەگۆر.

٤- ﴿لِنُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ﴾، بۆ ئەو دی كۆمەلێك بترستنی، وریا بكەبەو، لە پێش تۆدا ھیچ وریا كەرۆو ھۆشیار كەرۆو ھیچ ترستێنەریان بۆ نەھاتو، (قوم) لە ﴿لِنُنْذِرَ قَوْمًا﴾، بریتە لە كۆمەلە خەلكێكی زۆر، كارێك كۆیان بكاتەو،

ئىنا ئەو كاردى كۆيان دەكاتەو، دەپتە راگىركەريان، كە بە تەئكىد لىرەدا مەبەست پىتى گەلى عەرەبە، كە پىغەمبەر ﷺ يەكەمجار لە نىو ئەواندا رەوانە كراو، ھەندىكىش كوتوويانە: (قۇم)، لىرەدا ھەموو مەوقايەتتى دەگرتەو، چونكە ھەموو مەوقايەتتى بەو ئىعتىباردى ھەموويان بەندەى خوان و، ھەموويان پىتويستىيان بە ھىدايەتى خوايە، وەك كۆمەلىك بىن وايە، ئىنا ئايا بۆچى موحەممەد ﷺ بۆيان رەوان كراو، تاكو وريايان بىكاتەو، بىانتىستىنى؟.

٥- ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، بەلكو پىتى راست بگرن.

وەك گوتمان: لىرەدا پاي راسترو بەھىزتر ئەودىە كە مەبەست پىتى ئەتەو، عەرەبە، زانايان باس دەكەن، دەلىن: ئەتەو، عەرەب سى بەشن: (العرب البائدة، العرب العاربة، العرب المستعربة).

١/ (العرب البائدة): عەرەبىي فەوتاو، وەك گەلى عادو ئەموودو، ئەوانەى خوا لە بەنىي بردوون.

٢/ (العرب العاربة): ئەو عەرەبانەى كە ھەر لە ئەسلىدا عەرەب بوون، ئەك گەلىكى دىكە بووون و فىزى زمانى عەرەبىي بووون، ئەمانىش پىيان دەگوترى: فەحطانىيەكان، كە لە حىجاز بوون، وەك ئەوس و خەزرج و طەى، ئەوانەى دواى (سَيْلُ الْعَرِمِ) كە بەسەر سەبەدا ھاتو، بۆلووون.

٣/ (العرب المستعربة): عەرەبە عەدانىيەكان، ئەوانە رۆلەكانى عەدانن، كە ئەوئىش لە وەچەى نىسماعيلە ﷺ نىسماعيلش كۆرى نىبراھىمە ﷺ، خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۖ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝٥٥﴾ مەرىم.

نىسماعيل بەلى پىغەمبەر بوو، واتە: (نبى) بوو، (رسول) ىش بوو، (نبى) بە ھەردوو وائايەكەى (فەىلى) بە ماناى (فەىلى) و (فەىلى) بە ماناى (مفعول)، واتە: ھەوالدەرىش بوو ھەوالپىدراوئىش بوو، ھەروەھا رەوانەكراوى

خواش بووه، بەلەم پەيامەكەى تايەت بووه بە خەلکە نىزىكەكانى خۆى و، بە مائە خەزورانىى، لە ھۆزى جورھوم و ئەوانى دىكەش، ئنجا عەرەب بە گشتى: خەلکى يەمەن و يەمامەو بەحرەين و، ئەوانى دىكەش كە دوورگەى عەرەبىى كۆى کردوونەو، ھەموويان گەرەاونەو بە عەرەبىى عەدانىى و قەحطانىى، ئەوانەى كە ماون و، ئەوانەش ھىچ کاميان پىغەمبەرێكى نىزىكان بۆ ئەھاتو، كە نىزىك بى لە رۆژگارى موھەممەدوھ ﷺ، ئەم زانباريانە (مەھمەد الظاهر بن عاشور، ھىتانوى<sup>(۱)</sup>).

كە دەفەرەمۆى: ﴿لَنْدِرَ قَوْمًا﴾، واتە: لە دەستپىكەو ئەوان وریا بكەيەو وەو بترستى، دواى كۆى مەرفاىەتپىش، بۆیە ئەو لەگەل گشتگىربوونى پەيامى پىغەمبەرەدا ﷺ تىكناگىرى، چونكە موھەممەد ﷺ كە لە سەرەتاو ھاتو، خوا ﷻ فەرەمۆيەتى: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ الشعراء، دواى فەرەمۆيەتى: ﴿وَأَنَّهُ لَذِكْرُكَ وَلِقَوْمِكَ﴾ الزخرف، بەلەم دواى فەرەمۆيەتى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ﴾ سبأ، ديارە پىغەمبەر (مەھمەد) ﷺ لە بازەى ئەسكەو دەستى پىكردو: خۆى و خزمەكانى، بەلكو پىشخى خۆى و خىزانى: خەدیجەو كەكانى و، زەیدى كۆرى حارىسەو عەلى كۆرى ئەبى تالیب، دواى ھاوێل و دۆستە نىزىكەكانى، وەك ئەبوو بەكرى صىدىق و ئەوانى دىكە، دواى ھۆزى قورەيش، دواى ھۆزەكانى دىكە، پاشان ھەموو گەلى عەرەب، دوايش ھەموو مەرفاىەتپى، بازە بە بازە، گرنگ ئەودىە ھەر لە مەككەو، خوا ﷻ ھەوالیداو، راپىگەياندو كە موھەممەد ﷺ كۆتایى پىغەمبەرەن و پەوانە كراوانى خوايە، بۆ ھەموو بەشەر، وەك فەرەمۆيەتى:

أ- ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ نَذِيرًا وَكَذِيرًا﴾ سبأ.

واتە: تۆمان ئەناردو ھەگەر بۆ تىكرایى خەلك موژدەدەر و ترستەرى.

واتە: تۆمان نەناردووە مەگەر بە بەزەیی بۆ جیهانیان.

ج- ههروهه ها فه رموو یه تی: ﴿قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّي رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ (الأعراف، بلی: ئەوێ خە لکینه! من پێغه مبه ری خوا م بو تیکرتاتان، دوایش په یامه کە ی پێغه مبه ری خوا ﷺ به نیو هه موو مرؤفایه تی دا بڵاو بووه و، ئیستاش جگه له وه ی که یه ک له سه ر چواری مرؤفایه تی له سه ر ئیسلام حیسابه و به مسولمان داده نرێن، سێ له سه ر چواره کە ی دیکه ش، که م و زۆر ده نگوباسی پێغه مبه ری کو تایی و په یام و به رنامه که ییان پێکه یشتوه، به لام بیگومان ده نگ و باسی ئیسلام پێکه یشتن و راست و دروست تێکه یشتنی، دوو شتی جیاوازن و، مه رج نییه هه رکه س ده نگ و باس و هه وائی ئیسلامی پێکه یشتن به لگه ی له سه ر ته وای کرابت و بیانوو براو کرابت.

مه سه له ی دووهم:

خستنه پرووی چهند وه سف و کاریکی خوای بهرزو بی وینه، وه: دروستکردنی گهردوون (ناسمانه کان و زهوی و نهوهی نیوانیان) و، چوونه سه ر تهخت و، به پویه بردنی کاروبار له ناسمانه وه بۆ زه مین و، دروستکردنی هه موو شتیک به باشرین شیوه و، دروستکردنی مرؤف له قور، پاشان له پوخته یه کی تۆو، (واته: وه چه گه ی) و ږیکه خستنی جهسته ی و دوی تیرو تهواو بوونی جهسته ی، ږووح به بهردا کردنی:

خوای ﷻ دهفه رموی: ﴿اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَيْعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿١﴾ يُدِيرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ عَلِيمٌ الْغُيُوبِ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُُلَالَةٍ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَوْغَلَ فِيهِ مِنْ رُوحٍ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه: له چوارده ږگه دا:

١- ﴿اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾، خوای ﷻ نهو که سه یه، نهو زاته یه، که ناسمانه کان و زهوی و نهوهی ده که وینه نیوانیانه وه، له شهش ږوژاندا هیتاونه دی.

واته: خوای ﷻ کۆی گهردوونی به سهرو خواریه وه و، به سه رجه م ږنکهاته کانیه وه و نهوهی ده که وینه نیوان سهرو خواریش، که ناسمان و زه وین، هه مووی به شهش قوناغ هیتاونه دی، ږیشتریش گوتوومانه: (أَيَّام)، که کۆی (یوم)، له زمانی عه ږه بیدا، یانی: ماوه یه که له کات، به لām به پیتی عورف و

باوی ټیمه‌ی مروؤف له‌سه‌ر زه‌وی، (یوم): یان به‌ پوژ ده‌گوتری، یاخود به‌ شه‌وو  
پوژان ده‌گوتری، که‌ سه‌رجه‌م بیست و چوار (٢٤) سه‌عاتن، نه‌ویش بریتیه: له‌  
سووپنکی زه‌وی به‌ ده‌وری خو‌ی دا، له‌ به‌رانبه‌ر خو‌ردا، که‌ شه‌وو پوژ په‌یدا  
ده‌بن، نجا جاری وایه‌ هه‌ر به‌ پوژه‌که‌شیان گوتوه: (یوم)، جاری واش هه‌یه‌ که‌  
گوتراوه: (یوم وَلَیْلَة)، شه‌وو پوژ، جاری واش هه‌یه‌ بۆ پوژه‌که‌ (نهار) به‌کارهاتوه‌و  
بۆ شه‌وه‌که‌ شه‌و (لیل) له‌ زمانی عه‌ره‌بییدا، جاری واش هه‌یه‌ (یوم) به‌ شه‌وو  
پوژه‌که‌ گوتراوه، به‌لام له‌ به‌کاره‌یتنانی قورئانداو له‌ نه‌سل‌ی زمانی عه‌ره‌بییدا،  
(یوم)، یانی: ماوه‌یه‌ک له‌ کات، ده‌گوتری: (یومٌ لَّکَ، وَیَوْمٌ عَلَیْکَ)، ماوه‌یه‌ک، جاری  
وا هه‌یه‌ بۆ تۆبه‌، تۆ ټییدا زāl ده‌بی، تۆ ټییدا هاتت ده‌بی، ماوه‌یه‌کیشت ټییدا  
شکست ده‌خو‌ی و نه‌هاتت ده‌بی، تووشی زیان و نا‌په‌حه‌تی ده‌بی، هه‌روه‌ها  
گوتراوه: (الْأَيَّامُ دُول)، واته: پوژه‌کان ده‌ستاو ده‌ستیانت ټییدا ده‌کری، ده‌ستاو  
ده‌ستی ده‌سته‌لات، ده‌ستاو ده‌ستی سه‌روه‌ت و سامان، (فخر الدین الرازی) له‌  
ته‌فسیره‌که‌ی خو‌ی (التفسیر الکبیر) دا<sup>(١)</sup>، که‌ به‌ (مفاتیح الغیب) ناسراوه، ده‌لتی:  
خو‌ا ﷻ که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: به‌ شه‌ش قوناغان، نه‌وه‌ ئاماژه‌یه‌ بۆ شه‌ش حالان، چونکه‌  
ئاسمان و زه‌وی و نه‌وه‌ی نێوانیان، نه‌وانه: سێ شتن، نجا هه‌ر کام‌یکیان  
حاله‌تیک‌ی تایبه‌تی هه‌بووه، که‌واته: (٣ + ٣ = ٦)، یانی: سیفه‌تی ئاسمان و،  
سیفه‌تی زه‌مین و، سیفه‌تی نه‌وه‌ی ده‌که‌و‌یتنه‌ نێوانیان، نه‌وه‌ سێ، خو‌شیان سێ،  
نه‌وه‌ شه‌ش، ده‌لتی:

(وَالْأَقْبَلُ السَّمَوَاتِ، لَمْ یَكُنْ لَیْلٌ وَلَا نَهَارٌ)، پێش نه‌وه‌ی خو‌ا ﷻ ناسمانه‌کان  
بێنیته‌ دی، (زه‌ویش هه‌ر ده‌چ‌یته‌وه‌ نێو ناسمانه‌کان)، نه‌و کاته نه‌ شه‌وگار  
هه‌بووه‌و، نه‌ پوژگار.

قه‌سه‌که‌ی جوانه، هه‌رچه‌نده‌ زۆریک له‌ تو‌ن‌ژه‌ره‌وان و مانا لیک‌ده‌ره‌وانی قورئان،  
پێیان وابوووه: نه‌و ده‌قه‌ی که‌ ده‌لتی: خو‌ای په‌روه‌ردگار فلان شته‌ی له‌ یه‌ک

شەمداو، فلان شەتی لە دووشەم و، ئەو شتەش لە پۆژەکانی دیکەى هەفتەدا، خولقاندوون، وا دەزانن ئەو کاتە شەممەو یەک شەم و دوو شەم و تاکو جومعه هەر هەبوون!! کە لە راستییدا ئەوە بێرکردنەوێهەکی سادەو سەر کێلانەیه، چونکە دواى ئەو پۆژەکانى هەفتە پەیدا بوون، کە شەوو پۆژ پەیدابوون، ئنجا دواى ئەو شەوو پۆژ پەیدا بوون، کە زەوى خولاوێهەو بە دەورى خۆیدا، لە بەرانبەر خۆردا، کە خۆر هەبوو، ئاسمانەکان هەبوون، کەواتە: بەر لەوێ ئاسمانەکان و زەوى ببن، لە راستییدا پۆژ بەو چەمک و واتایەى ئیستای ئیمە کە هیە، بوونی نەبوو، کەواتە: مەبەست پیتی ئەسلى واتایە کەیهتی، کە بریتیە لە ماوێهەک لە کات، نەک پۆژەکانى هەفتەو ئەو دەرەش کە لەو بارەو هاتو، زانایان مشت و مری زۆریان لە بارەیهو کردو و جیى متمانە نیە.

٢- ﴿مُرْ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾، دواىى خوا ﷻ بەرز بۆو بۆ سەر عەرش، چوو سەر عەرش، عەرش یانى: ئەختى حوکمرانى، کە هەندێک لە زانایان گوتووین: ئەمە تەعبیریکی پەرمزیە، واتە، خوا ﷻ گەردوونی خستە ژێر پکیفی خۆیهو، دواى ئەوێ دروستیکرد، سیستمی بۆ دانائو، کۆنترۆلی کرد، هەندێک وایان لیکداوێهەو، بەلام راستەر وایەو باشتەر وایە، بگوتری: چوونە سەر عەرشی خوا ﷻ بەرزبوونەوێ خوا بۆ سەر عەرشی و نیشتەجێ بوونی لەسەر عەرش و تەخت و بارەگای خۆی، یەکیکە لە سیفەتەکانى خوا ﷻ، کە ئیمە نازانین چۆن، چونکە وەک چۆن زاتی خوا بۆ ئیمە، چۆنەتییه کەى دیار نیە، سیفەتەکانیشی بە هەمان شێو.



روونکردنەو ەيەك لەبارەى ﴿مُرَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ ٥٥:

(فخر الدين الرازي) له تهفسيره كەى خۆيدا<sup>(١)</sup>، دەلى:

(إِعْلَمَ إِنَّ مَذَاهِبَ الْعُلَمَاءِ فِي تَفْسِيرِ هَذِهِ الْآيَةِ وَأَمْثَالِهَا عَلَى وَجْهَيْنِ: أَوَّلًا: تَرَكَ التَّعَرُّضَ إِلَى بَيَانِ الْمُرَادِ، ثَانِيًا: التَّعَرُّضَ إِلَيْهِ، وَالْأَوَّلُ أَسْلَمَ وَإِلَى الْحِكْمَةِ أَقْرَبَ).

واتە: بزانه كە بۆچوونى زانايان لە بارەى ماناگردنى ئەم ئايەتەو هاو وێنەكانىەو، لە دوو ڕووەو ەيە: ڕووى يەكەميان: ئەو ەيە كە نەچيە نىو وردەكارىيەكانى مەبەست لەو ئايەتە، دوو ەميان: ئەو ەيە كە بچيە نىو وردەكارىيەكانى، نجا يەكەميان سەلامەتترو، لە حىكمەتيشەو نزيكترو.

كەواتە: بۆچوونى ەندىك لەوانەى كە لەم ڕۆژگاردا بەسەلەفى ناسراون و، پتيان وايە ئىمام فخرەددىنى رازىي بە ڕەهاىي لەگەڵ تەئويل دايە، راست نيە، ئەو ەتا دەلى: بۆچوونى يەكەميان كە تەئويل نەكرى و، نەچيە نىو وردەكارىي واتايەكەيەو، سەلامەتترو، لە حىكمەتيشەو نزيكترو، چونكە كارەكانى خواو سيفەتەكانى خوا ﷻ لە سەرووى عەقلى مەرفەو ەن، بۆيە شتىك مەگەر بە ناشكرا ديار بى، كە مەبەست پتي سيفەتىكى خوا نيە، بەلكو مەبەست پتي گەياندى واتايەكى دىكەيە، ئەگەرنا نابى بچيە نىو وردەكارىي مانايەكەيەو، بۆ وێنە:

أ- ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ...﴾ (١٠) ﴿الفتح﴾.

ب- ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا...﴾ (٨٨) ﴿الطور﴾.

ج- ﴿وَلِنَضَعْ عَلَىٰ عَيْنِي...﴾ (٢٨) ﴿طه﴾.

د- ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ...﴾ (١٢) ﴿القلم﴾.

لەم شۆئانەدا ھەر ديارە كە خوا ﷻ مەبەستى نى، سيفەتتىكى خۇى باس بىكات، چونكە ھەر كامىك لەو ئابەتە تەنبا لە يەك شۆئندا ھاتوون، نەك وەك باسى سيفەتەكان لە چەندان ئابەت دا ھاتبن، بەلكو مەبەست پىيان گەياندى وائابەكى دىكەيە، كە لە زمانى عەرەبىي دا، ئەو جۆرە تەعبىرانە بەكارھاتوون، ئنجا ئەو جۆرە شۆئانە ئاسايە بچىە نىوور دەكارىيەكانيانەو، لە زمانى عەرەبىيەدا:

أ- ﴿يَدُّ اللَّهُ قَوْفَ آيِدِهِمْ ۝١٠﴾ الفتح، بە ماناي چاكەى خوا ﷻ بەسەر چاكەى ئەوانەو، يە: دەسلاتی بەسەر دەسلاتی ئەواندا، دەشكى.

ب- ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا... ۝١٨﴾ الطور، تۆ لە ژىر چاودىرى تىمە دای.

ج- ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ ۝١٢﴾ القلم، ئەو پۆژەى پۆژىكى تووش و مەترسىيەدارەو، پۆژىك كە خەلك دەلىنگان ھەلبىكاو لىي رابىكات، لە مەترسىيەكانى.

بەلام: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۝﴾ كە لە ھەوت شۆئان لە فوئاندا ھاتو، وەك تىستا لە يادىم بىت، ئەو پىويست ناكات بچىە نىوور دەكارىيەو تەئويل بىرى، بەلكو دەبن بلىين: ئەو سيفەتتىكى خوايەو، وائابەكەشى بەو شۆئەيە كە بۆ خوا ﷻ شايبەيە.

٣- ﴿مَا لَكُمْ مِّن دُونِهِ ۚ مَن يَمْلِكُ وَلَا شَافِعُ ۝﴾، ئىو جگە لە وى (خوا) ھىچ سەرپەرشتيارو ھىچ تىكارىكتان نىە.

﴿مِن ۝﴾، لىرەدا: ﴿مَا لَكُمْ مِّن دُونِهِ ۝﴾، (مِن: الإبتدائية) بۆ دەستپىكرەنە، ﴿مِن دُونِهِ ۝﴾، (دُونِهِ)، يانى: (غىرە)، جگە لەو، (مِن) دوىم، ﴿مِن يَمْلِكُ ۝﴾، زىاد كراو، بۆ جەختكرەنەو، واتە: ھىچ جۆرە سەرپەرشتيارو ھىچ جۆرە تىكارىك نىە، واتە: ﴿لَا يُجَدُّ لَهُمْ مِّن مَّعْبُودِهِمُ الَّذِينَ يَغْبُدُونَهُمْ، غَيْرُ اللَّهِ وَلِيٍّ وَلَا شَافِعٍ﴾، واتە: ئەو پەرستراوانەى كە لە جىاتى خواو جگە لە خوا، دەيانپەرستن، ھىچ سەرپەرشتيارو مشوورخۆرو ھىچ تىكارىكيان نىە، لە ئىوياندا (لە نىو پەرستراوكاندا)، نەگەرنا،

خوایا بە ئێ سەرپەرشتیار، بە لām شەفاعەت ناکات، تاکو بگوتری: جگە لە خوا شەفاعەتکاران نیە، بە لکو واتە: لە نێو پەرستراوەکان دا کە جگە لە خوا دەیانپەرستن، هیچ سەرپەرشتیارو تکارکاران نیە.

(۴) ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾، ئایا بیرتان ناکەوتەوه و، پەند وەرنانگرن و فێرنا بن؟

ئنجایا خوا دیتە سەر باسی سیفەتیکێ دیکە ی خۆی، دوا ی ئەوهی باسی وەدیھێتانی ئاسمانەکان و زەوی و ئەوهی نێوانیان ی کرد، لە شەش قۇناغدا، دوا ی باسی چوونە سەر تەخت و عەرش ی خۆی کرد، ئنجایا باسی ئەوهی کرد: لە نێو پەرستراوەکاندا کە دەیانپەرستن، هیچ پەرستراو سەرپەرشتیارو تکارکارێکیان نیە، دوا ی دەفەرموی:

(۵) ﴿يُذِكرُ الْأَمْرِ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ﴾، کاروبار بەرێوە دەبات لە سەرێوە تاکو خوار ی، (السَّمَاءِ)، واتە: سەر ی، (الْأَرْضِ) یش، واتە: خوار ی، واتە: لە سەرەوهی دروستکراوەکانیەوه تاکو خوار یان، خوایا کاروباریان بەرێوە دەبات.

﴿يُذِكرُ﴾، (التدبير: التفكير في إصدار فعلٍ مُتَقَنٍ أَوَّلُهُ وَآخِرُهُ)، (تدبير): بریتە لە بیر کردنەوه، لە ئەنجامدانی کاریکی رێک و پێک، لە سەرەتایەوه تاکو کۆتایی، (الأمر)، ﴿يُذِكرُ الْأَمْرَ﴾، (الأمر)، (الحال والشأن)، (الأمر)، مەبەست پێی حال و با ی دروستکراوەکانەو، رێک و پێکیانە، ئنجایا ﴿الْأَمْرَ﴾، کە (ال) ناساندنی لە سەرە، بۆ جێنەه و تیکرای تاکەکانی کاروبار دەگرتەوه، ﴿يُذِكرُ الْأَمْرَ﴾، یانی: هەموو کاروبارەکان، لە سەرێوە بۆ خوار ی، یاخود لە ئاسمانەوه بۆ زەوی بەرێوە دەبات، کە دەفەرموی: ﴿يُذِكرُ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ﴾، (من) بۆ دەستپێکردنە، ﴿إِلَى﴾، بۆ کۆتاییە، (من الإبتداء، وَإِلَى الْإِنْتِهَاء)، ئنجایا مەبەست لەو دوو پێتە، کە یەکیکیان بۆ دەست پێکردنە و، یەکیکیان بۆ کۆتایی پێ هێنانە، گشتگیر پێشاندانی مشوورخواردنی خواو، سەرپەرشتییکردنی خوا، بۆ جیھانییەکان، بۆ هەموو گەردوون، بە سەرو خوار یەوه.

۶- ﴿ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَرُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾، دوابی دهره نجامی نهو سهر په رشتی کړدن و مشوور خوار دنه، بۆ لای بهرز ده بېته وه، له پوژنکدا که نه ندازه که ی هزار (۱۰۰۰) ساله، له وهی ټیوه ده یژمیرن، که ده فهرموئ: ﴿ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَيْهِ﴾، (عروج)، به مانای (صعود) ه، بهرز بونه وه، ﴿يَرْجِعُ إِلَيْهِ﴾، بۆ لای بهرز ده بېته وه.

په ونکړدنه وه یه که له باره ی ﴿ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَرُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ ۵۹۹:

که خوا ده فهرموئ: له پوژنک دا بهرز ده بېته وه، ټایا ته نیا بهرز بونه وه که له پوژنک دابه؟ یا خود ته دبیر و مشوور خوږیبه که ش هه له پوژنه دابه، که نه ندازه که ی بریتیه: له هزار (۱۰۰۰) سال، به پئی ژماردنی ټیمه؟

هه ردو و وایه که ده گه یه نن و، له سووړه تی (الحج) یشدا، هه مان ته عبیر هاتوه له قوړان دا، ته نیا له و دوو شوینه دا باسی نه وه هاتوه، که پوژنکی لای خوا ﴿بِهِ هَـ زَارَ سَالٍ لَی ټیمه هیه، ده فهرموئ: ﴿وَسْتَغْلِبُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ (۱۷)﴾، الحج، په له ت لئ ده کن به هاتنی سزا و، خوا به ټینی خوی دوا ناخات، به لأم پوژنک له لای په روهر دگارت به نه ندازه ی هزار (۱۰۰۰) ساله، له وهی ټیوه ده یژمیرن.

نجا ټایا مه به ست له و پوژنه چییه؟ چونکه له سووړه تی (المعارج) دا، ده فهرموئ: ﴿تَمْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَرُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ (۱۸)، فریشته کان و پووح (که جیبریله) بۆ لای بهرز ده بته وه، له پوژنکدا نه ندازه که ی په نجا هزار (۵۰۰۰۰) ساله.

به پئی سیاق ده زانری که نه و پوژنه په نجا هزار (۵۰۰۰۰) سالییه، له قیامه تدایه، به لأم نه و پوژنه هزار (۱۰۰۰) سالییه، خوی په روهر دگار نه یبه ستوته وه به قیامه ته وه، به لکو له ټیستای ژیانی ټیمه دابه، که ژیانی دنیایه.

زانايان لەو بارەوہ زۆريان قسہ کردوہ، کہ نایا ئەو پۆژہ کہ ئەندازہ کە ی  
 ھەزار (۱۰۰۰) سالہ، لەوہی کہ ئیمہ دە یژمیرین، کہ لەو دوو ئابەتە موبارە کە دا  
 ھاتوہ، مەبەست پتی چیہ؟

أ- ھەندیکیان گوتوویانہ: کہ دەفہ رموی: ھەزار (۱۰۰۰) سال، واتە: کات لە لای خوا ﷻ،  
 وە کات لە لای ئیوہ نیہ، کہ بە تەنکید وایەو، خوا ﷻ لە دەرەوہی کات و شوین (زمان،  
 مکان)ە، خوا ﷻ (مُسْتَوًى عَلَى عَرْشِهِ، بَالِغٌ عَنْ خَلْقِهِ)، خوا ﷻ لە سەر تەختی خۆیہتی و  
 لە دەرەوہی جوغزی دروستکراوہ کانیہتی، بۆیہ ئەو سیستم و یاسایانہی گەردوونیان پتی  
 بە پێوہ دە چتی، خوا ی پەرورەدگار ناگرنەوہ، خوا خۆی بە دەپھینەر و پەیدا کەر و خواوہنی  
 گەردوون و، ئەو سیستم و یاسایانہیہ کہ لە گەردووندا داینان.

ب- ھەندیک گوتوویانہ: بۆ زۆریہ، واتە: کات لە لای خوا ﷻ، پۆژیکی لای خوا ﷻ  
 بە ھەزار (۱۰۰۰) سالی ئیوہیہ، مەبەست ھەزار (۱۰۰۰) سالی دیاریکراو نیہ، واتە:  
 پۆژیکی لای خوا ﷻ ژمارە یەکی زۆرہ لە کات، لە لای ئیوہ.

ج- ھەندیک گوتوویانہ: بە دیاریکراوی مەبەست ئەوہیہ پۆژی کہ خوا کاروباری گەردوونی  
 پتی بە پێوہ دە بات، بە ئەندازہی ھەزار (۱۰۰۰) سالی ئیوہیہ، واتە: ھەر پۆژیکی لای خوا  
 ﷻ، لە لای خوا کہ پۆژیک تیدە پە پتی، لە لای ئیمہ ھەزار (۱۰۰۰) سال تی دە پە پتی.

د- ھەندیکیشیان گوتوویانہ: مەبەست پتی قیامەتہ، دوا ی ئەوہی خوا ﷻ کاروباری  
 گەردوون بە پێوہ دە بات، لە پۆژی قیامەتدا، کہ دەرئەنجامی کاروبارەکان بۆ لای خوا  
 بەرز دە پیتوہ، ئەندازہ کە ی ھەزار (۱۰۰۰) سالہ، بە ژماردنی ئیمہ.

بە لām وایندە چتی زیاتر مەبەست پتی ئیستا بیت و، پۆژہ پەنجا ھەزار (۵۰،۰۰۰)  
 سالیہ کەش مەبەست پتی قیامەتہ، کہ لە سیاقە کە یەوہ دیارہ، ئەوہش کہ  
 پۆژیک لە لای خوا ﷻ ھیندە ی ھەزار (۱۰۰۰) سالی لای ئیمہیہ، نایا مەبەست  
 پتی زۆریہ، یان مەبەست پتی شتیکی دیاریکراوہ؟ ھەردووک ئە گەرەکان ھەن.

منیش وای تیده گهم: که خوا عَلَّمَ ده به وی پشنامان بدات: پتوهری کات له لای خوا عَلَّمَ جایه له پتوهری کات له لای تیمه، با تیمه وانه زانین که پتوهری تیمه و تیروانینی تیمه، ده گونجن بگشتینری و هوکمی پتیدری، به سهر هه موو دروستکراوه کانی خواوا، نه خیر، تیمه مه حکومتی کات و شوئینکی دیاریکراوین، که بریتیه: له ژبانی سهر زهوی، زهوی تیمه شه یه کیکه له نو خرۆکه که ی به دهوری خوردا ده خولینه موو، کومه له ی خور پتکدینن و، خوریش یه کیکه له نه ستیره کانی که هکه شانی کاکیشان، که گهردووناسان ژماره ی نه ستیره کانی کاکیشان به (یه ک ترلیوئن) واته: هه زار (۱۰۰۰ ملیار) نه ستیره مه زنده ده کهن و، ژماره ی که هکه شانه کانی نیو گهردوونیش به هه زار ملیار (ئه ک ترلیوئن) مه زنده ده کهن.

(۷) - ﴿ذَٰلِكَ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، نهو زانای په نهان و ناشکرایه.

خوا عَلَّمَ دوو سیفته تی دیکه ی خوی ده خاته پروو، دهفه رموی: ﴿ذَٰلِكَ﴾، نا نه وه که وه سفکرا، نا نهو خوایه عَلَّمَ، زانای په نهان و ناشکرایه، واته: زانای هه موو نهو شتانه یه که په نهانن و، هه موو نهو شتانه شه که بیندراو و به رههستن.

(۸) - ﴿الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بالآ دهستی میهره بانه، بالآ دهست و زاله، هه موو دروستکراوه کانی کۆنترۆلکردوون و، له ژیر ږکینی دهسته لاتی ویدان و، میهره بانیشه، به میهره بانیی خواو به به زهیی و به خشنده یی خواوه، نه م گهردوون و کهون و کائیناته به پتو ده چی.

(۹) - ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾، نهو که سه ی دروستکردنی هه موو شتیکی به باشتین کردوه، سیفه تیکی دیکه ی خوی به یان ده کات: خوا عَلَّمَ نهو زاته یه که هه ر شتیکی دروستیکردوه، به باشتین شیوه دروستیکردوه، وشه ی: ﴿خَلَقَهُ﴾، خۆندراویشه ته وه: (خَلَقَهُ)، (الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ)، واته: دروستکردنی هه ر شتیکی به باشتین شیوه کردوه، یاخود: هه ر شتیکی دروستیکردوه، به باشتین شیوه دروستیکردوه.

که دهفه رموی: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾، یان (خَلَقَهُ)، نه میس دیسان گوزاره (خبر) یه، بۆ ناوی نامازه که نههاد (مبتدا) وه له پتشدات: ﴿ذَٰلِكَ﴾،

﴿ذَٰلِكَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، يانى: (ذَٰلِكَ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ)، كه دەفەرمۆي: (الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ)، يان: ﴿خَلَقَهُ﴾، (الإحْسَانُ: جَعَلَ الشَّيْءَ حَسَنًا أَي: مَحْمُودًا غَيْرَ مَعِيبٍ)، (إِحْسَان) برىتيه: له وەدى شتىك چاك بكرى و، ستايشكراو بى و عەيىدار نەبى، كهواته: خوا ﴿خَلَقَهُ﴾ هەر شتىكى دروستىكردو، به باشتەين شىۋە دروستىكردو، له قەدەر ژيانى دنيا، ئەگەرنا وەنەبى تواناي خوا ﴿خَلَقَهُ﴾ هەر ئەوەندەبى، كه له دنياىا دروستىكردو، به لكو به نەبەت ژيانى دنياۋە، باشتەينە، ئەگەرنا به نەبەت بەهەشتەۋە، به نەبەت قۇناغى كۇتايى و پۇژى دوايىۋە، بىگومان خوا ﴿خَلَقَهُ﴾ شتى باشتەر دەخولقەتتى، بەلام ھى تيرە له قەدەر تيرە، ھى ئەۋىش له قەدەر ئەۋىيە، ھى تيرە له قەدەر ژيانىكى كاتىيە، بۆ تاقىكردنەۋەى مەۋفەكانە، ھى ئەۋىش له قەدەر ژيانىكى ھەمىشەيى و نەپراۋەيە.

١٠- ﴿وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِن طِينٍ﴾، دەستىكردو به دروستكردنى مەۋف له قور، واته: سەرەتاي دروستبوونى مەۋف له قورەۋە بوو، كه لىردا وشەى: ﴿الْإِنْسَانِ﴾، مەبەست پىي جىنسە، سەرەتاي دروستكردن و دەستىكەكەشى برىتيه: له دروستكردنى ئەصلى مەۋف، كه ئادەمە ﴿الطِين﴾، ئادەم راستەوخۆ له قور دروستكراۋە، قورپش برىتيه له: (كُلُّ + ناو)، تيمە له سەرەتاي تەفسىرى سوۋرەتى (الأعراف) دا، به تەفصىل باسى دروستكردنى ئادەممان ﴿الطِين﴾ كردو، باسى بەسەرھاتى ئادەممان كردو، كه خوا ﴿خَلَقَهُ﴾ له شوئىتك دەفەرمۆي: له كۆل، له شوئىتك دەفەرمۆي: له ئا، له شوئىتك دەفەرمۆي: له قور، له شوئىتك دەفەرمۆي: ﴿مِن صَّلَاسِلٍ كَالْفَخَّارِ﴾ ١١، (الرحمن، له شوئىتك دەفەرمۆي: ﴿مِن صَّلَاسِلٍ مِّن حَمَلٍ مُّسْتَوٍ﴾ ١٢، (الحجر، ئەوانە ھەموويان قۇناغەكانى دروستبوونى جەستەى ئادەم، كه بەو قۇناغانەدا تىپەريۋە، ھەروەھا له سەرەتاي تەفسىرى سوۋرەتى (المؤمنون) دا، لەۋىشدا ديسان ھەم له پەۋى زانستىيەۋە، ھەم له پەۋى وەحىيەۋە، باسى دروستكردنى مەۋفمان كردو به گشتىي و، ئادەمە ﴿الطِين﴾ بابى مەۋفابەتتى و، ھاوسەرەكەشى ھەۋا به تايبەت.

١١- ﴿ثُمَّ جَعَلْ نَسْلَهُم مِّن سُلَالَةٍ مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾، دوايى خوا ﴿خَلَقَهُ﴾ وەچەى ئەو مەۋفەى (ئەو يەكەم مەۋفەى)، له پەختەيەك له ئاۋىكى بىزلىكراو، يان: ئاۋىكى به كەم دانراۋو به

كەم تەماشكاراۋ، ۋە چەكەي خستەدەۋ، لەۋە دروستىكىرد، وشەي (نسل): بە ماناي ۋە چە (ذُرِّيَّة) دى، چونكە ۋە چە لە ئەسلەكەي جيا دەيتتەۋە.

كە دەفەرمىۋى: ﴿مُرْجَعَلٌ نَّسَلُهُ مِنْ نَسْلِكَ﴾، ﴿مِنْ﴾ لە (من سلاله) دا، بۇ دەست پىكىردن، (ابتدائه) يە، بەلام (من) لە: ﴿مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ دا، بۇ بەشىكە، چونكە نوتفەي مروفي، لە ھەموو ئاۋەكە دروست نابى، بەلكو لە زىندەۋەرىكى زۆر بچوۋك كە بەچاۋ نابىرى (خَيْقَن)، ھەيۋانى مەنەۋىي، كە ئەۋىش يەك دەگىرى لەكەل ھىلكۈلە (بويضة) لە ئاۋى ئافرەتدا، لەۋ دوۋانە نوتفە دروست دەيت.

۱۲- ﴿تُسَوِّدُهُ وَيُنْفَخُ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ﴾، دۋايى خوا جەستەي مروفي پىكىخت و لە روۋوحى خۇي فۋوي پىداكرد، كە دەگونجى مەبەست پىتى جەستەي ئادەم بى، دەشگونجى مەبەست پىتى جەستەي ھەر مروفيك بى، كە لە ئەجامى ئاۋىكى قىزەۋن، (واتە: لە تۆۋ) دروست دەيت.

دۋاي ئەۋەي خوا جەستەكەي پىكىخت، ﴿وَيُنْفَخُ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ﴾، لە روۋىك كە تايەتە بە خۇيەۋەۋ، لە جىنسى ماددە نيە، فۋوي بە بەردا كرد، (التَّسْوِيَةُ: التَّقْوِيمُ)، مەبەست (تسوية) پىكىختن و چاككردنە، كە ئەگەر ئادەم بى، واتە: دۋاي ئەۋەي جەستەكەي پىكىخت و، ئەگەر ۋە چەكەشى بى، واتە: دۋاي ئەۋەي نوتفە دەيتتە ەلەقەۋ، ەلەقە دەيتتە مۇضغە و، مۇضغە دەيتتە تىسقان و، تىسقان بە گوشت و ماسۋولكە دادەپۇشرى و، بە كەلكى ئەۋە دى كە روۋوحى بە بەردا پىرى، پاشان روۋوحى دپتە بەرى، ەك خوا جەستەي دەفەرمىۋى: ﴿مُرْأَشَأْنَهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾، دۋايى ۋەك دروستكراۋىكى دىكە پىمانگەيانە، بەرزىي و پىز بۇ خۋاي باشتىن بەدپەيتنەر.

كە دەفەرمىۋى: ﴿وَيُنْفَخُ فِيهِ﴾، (النَّفْخُ: تَمْثِيلٌ لِسِرِّانِ الرُّوحِ فِي الْجَسَدِ)، (نفخ): نوادىتكە، پىشاندىكە بۇ چۈنەيتى روۋح كە دەچىتە نيۋ جەستەۋەۋ پىيدا دەروات، خۋاي پەرۋەردگار دەيەۋى ئەۋەمان بخاتە بەرچاۋ، ەك چۈن تۆ



فوو له شټڪ دهكهی به خیرایی، ټاواش به خیرایی ټهو ږووحه، به بهر ټهو جهسته په دا كراوه، كه ټهو ږووحه ش دروستكراوټكی خوايه، به لام دروستكراوټكی تاييه ټهو، خوا ښځه ته نيا خوۍ چيهت و چوښيه ته كهی ده زانی.

(۱۳) - ﴿وَحَمَلْ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾، بیستن و چاوه كان و عقله كانی بو دانان، دواي ټهو هی كورپه له گه وړه ده بن، ټهو ههسته وه رانه ی په یدا ده بن، كه دیاره هیچیان به كارنا هیتنی تاكو له دایك ده بن، په كه مجار ده بیستن، ههستی بیستن به كار دینتی، دوايی ده بینتی، دوايی عه قل و هوشی ده كه ویته كار، عه قل و هوشی بژارده یی ویسته نیی (الإختیاری الإداري)، نهك كار پیکردنی ټهو كوڼه ندامانه ی له میشكه وه فه رمانیان بو دتی، ټهو ده دیاره هه ره سهره تاوه ده ست به كار ده بن.

(۱۴) - ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾، واته: حالی ټیوه بریتیه له كه م سوپاسگوزاریی، ﴿قَلِيلًا مَّا﴾، ټهم: (ما) به، بو ته ټکید كردنه وه یه، واته: (شُكْرًا قَلِيلًا تَشْكُرُونَ)، واته: ټیوه سوپاسكردنټكی كه م، سوپاسی خوا ښځه ده كن، كه ټهو سوپاسه كه مه ش، هی ټهو به ندانه یه كه بو خوا صولحاو و، وه فادارن بو خوا ښځه.

مهسه له ی سیه م:

نکووئیگردنی بیروایان له زیندوو بوونه وهو، راگه یاندنی نهو راستیه که  
فرشته ی مهرگ، گیانیان ده کیشی و، باسی سه رشو پری و زه بوونی تاوانباران  
له بهرانه ر خواداو، دان به تاواندا هینانیان و داواگردنی گپرانه وه یان بو ژیا نی  
دیاو، راگه یاندنی نهو راستیه که خوا نه یویستوه ژوریان لی بکات، نه گه رنا  
ده یخستنه سه ر پتی راست و، سه رزه نشکرانی بیروایان، له دۆزه خداو، ناو مید  
کردیان له لایه ن خواوه :

خو ده فره موئ: ﴿ وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ  
رَبِّهِمْ كَفُورُونَ ﴿١١﴾ قُلْ يَوْمَ تَكُونُ مَلَكَ السَّوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِنِّي رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾  
وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْخُرُوجِ نَاكُورًا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا  
تَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِن حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي  
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٤﴾ فَذُوقُوا يَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ  
هَذَا إِنَّا نَسِيتُكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ ۞

شیگردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له شازده برگه دا:

(١)- ﴿ وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۞ ههروه ها گوئیان: نایا نه گه ر  
له زه ویدا ونبوین، نایا له نوئی دروسته کرئینه وه؟! ۞

که ده فره موئ: ﴿ وَقَالُوا ۞ دياره بکه ر (فاعل) ده که ی کتیه، ۞ وَقَالُوا ۞،  
یانی: نه وانه گوئیان که پشتر قسه یان له باره وه کراوه، (و) ده که بو گپرانه وه ی  
نهو رسته یه، بو سه ر رسته کانی پشش، واته: بیروایه کان و هاوه ش بو خوا  
دانه ره کان، گوئیان، ئەمه به سیاق ده زانین و، به وه ی دوا یی ده زانین که (قَالُوا)  
بکه ر (فاعل) ده که ی کتیه، کئ وایکو توه و بیژه ره که کتیه؟

﴿وَقَالُوا إِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَأَنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾، به پرسیار لیکردنی نکوولیییکه رانه وه، گوئیان: ئایا تیمه کاتیک له زهویدا ون بووین، جاریکی دیکه له نوئی دروست ده کرینه وه؟ نجا هه ر کام له: ﴿إِذَا﴾، ﴿أَنَّا﴾، به شیوهیه کی دیکه ش خوینراونه وه: ﴿وَقَالُوا إِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَأَنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ؟﴾، به شیوهی پرسیارکردن، که واتایه که یان هه ر یه که، ته نیا به پیتی خویندنه وه ی یه که م هه مزه (أ) یه که له هه ر کامیاند زیا د ده پی، که هه مزه ی پرسیارکردنی نکوولیییکه رانه یه، هه لیه ته نه گه ر هه مزه که ش لایچی، دیسان هه ر ده پیته وه به پرسیارکردنی نکوولیییکه رانه.

﴿ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ﴾، واته: (فَقِدْنَا)، یاخود (غَبْنَا)، نه گه ر ون بووین، نه گه ر په نهان بووین له زهویدا، مه بهستیان نه وه بووه که جهسته یان ده پیته وه به خاک، ئایا جاریکی دیکه له نوئی دروست ده کرینه وه؟ خوا ﴿تَعْلَمُونَ﴾ له وه لماندا ده فه رموئی:

﴿۲﴾ - ﴿بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفِرُونَ﴾، به لکو نه وان به دیداری په روه ردگاریان بی پروان، نه مه: (إِضْرَابٌ عَنْ غَلَامِهِمْ أَيْ: لَيْسَ إِنَّكَارُهُمُ الْبَغْثُ لِلْإِسْتِغَادِ وَالْإِسْتِعَالَةِ، إِذِ الدَّلَائِلُ وَاضِحَةٌ، لَكِنَّ الْبَاعِثَ عَلَى الْإِنْكَارِ، كُفْرُهُمْ: بِلِقَاءِ اللَّهِ ﷻ)، نه مه گواسته وه یه له قسه که یانه وه و پال پتوه نانی قسه که یانه، واته: نکوولیکردنیان له زیندوو بوونه وه، له بهر نه وه نیه که دووره مه حاله، چونکه به لکه کان زور پویشن، به لکو هانده ریان بۆ نکوولیییکردن له زیندوو بوونه وه، نه وه یه که پروایان به دیداری خوا نیه و، هه ز به دیداری خوا ﴿تَعْلَمُونَ﴾ ناکه ن.

﴿۳﴾ - ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَيْكُمْ مَلِكُ السَّمَوَاتِ الْأَرْضِ وَكُلِّ يَكُم﴾، بلئی: نه و فریشته یه ی مردن، که پیتان سپێدراده، ده تا مرنی.

(يَتُوبُ إِلَيْكُمْ)، واته: (يُمِيتُكُمْ)، (وَكُلِّ يَكُم)، (أَي: وَكُلِّ يَقْبِضُ أَرْوَاحَكُمْ)، واته: کیشانی گیانه کانی تیوه ی پی سپێدراده.

۴- ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾، دوايش بۇ لاي پەرۋەردگارتان دەگىردىنەۋە، مەبەست لەم تەبىرە ئەۋدەيە كە خوا ﷻ لەبەر ئەۋەي لە شۈيئەكانى دىكە، زۆر ئەۋ قسەيانى بەرپەرچداۋەتەۋە، كە گوتۇۋىانە: ئايا تىمە زىندوۋ دەكرىنەۋە، دواي ئەۋەي بوۋىنەۋە خاك و ون بوۋىن لە زەۋىيدا؟ لىرەدا خوا ﷻ بە پىۋىستى زانىۋە ئەۋ ھالەتەي ئەۋان لە بەرانبەرىدا دەستە پاچەن، كە برىتتە لە گيان كىشرايانان لەلايەن فرىشتەي مردنەۋە، ئەۋەيان بىخاتە بەر چاۋ، يانى: ئىۋە چۆن ژيانەكەتان بە دەست خۇتان نىيە، كەي پەيداۋەن و كەي كۆتايى بە ژيانتان دى، بە ھەمان شىۋەش دروستكران و زىندوۋكرانەۋە ھىتانەۋەشتان، ديسان بە دەست خۇتان نىيە، بە دەست ئەۋ زاتەيە كە لە سەرەتاۋە ئىۋەي دروستكردوۋە، ئىۋە لادەباۋ دەمرىتى و، دوايش ھەر خۇي زىندوۋتان دەكاتەۋە.

۵- ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، ئەگەر تۆ بىنى كاتىك كە تاۋانباران سەرى خۇيان دانەۋاندوۋە، شۆر كىردوۋە، لە لاي پەرۋەردگاريان.

ئەگەر تۆ ئەۋ ھالەتە بىنى، ھالەتتىكى زۆر سامناك دەبىنى، چۈنكە ۋەلىمى (لو) قىرتىندراۋە بۇ ئەۋەي زەين بىرۋا بۇ ھەموۋ ئەۋ ئەگەرەنەي كە لەگەلىدا دەگونچىن.

(نَكَسَ رَأْسَهُ: طَاطَأَهُ، وَالنَّكِيسُ الَّذِي يَجْعَلُ أَعْلَىٰ شَيْءٍ إِلَىٰ أَسْفَلٍ)، (نَكَسَ رَأْسَهُ) واتە: سەرى دانەۋاند، (نَاكِس) كەسىكە سەرەۋەي شىتتە بىخاتە ژىرى، ژىرىشى بىخاتە سەرى، واتە: سەرى خۇيان دانەۋاندوۋە شۆر كىردوۋە، كە نەمە بە تەنكىد مەبەست پىتى زەبوۋىنى و پەشىمانىيە.

كە دەفەرمۇي: ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، واتە: لە شۈيئەكە تەنبا دەستەلاتى پەرۋەردگارى لىيە، ئەگەرنا مەبەست ئەۋە نىيە، بىيانبەنە خىزمەت پەرۋەردگاريان و ئەۋ شەپەفەيان پىن نابىرى، بەلكو مەبەست ئەۋەيە كە لەۋى جگە لە دەستەلاتى خوا، ھىچ دەسەلاتىكى دىكە نىيە، لە حىزۋور پەرۋەردگاريانداۋ، لەۋ شۈيئەي كە تەنبا دەستەلاتى پەرۋەردگارى لىيە، سەريان نىز و ئەۋ دەبى.

(٦) - ﴿رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا﴾، ده لَئِنْ: په روه ردگارمان! دیتمان و بیستمان، واته: نه وهی که پیشتر نکوولیمان لیده کرد، تیتسا نه وه دیتمان به چاوی خوْمان و، نه وهش که وهرمان نه ده گرت له پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نه و په یامه، نه وه تیتسا بیستمان، بوْمان ده رکه ووت: پاستبووه.

لیرهدا (رَأَيْنَا، وَسَمِعْنَا)، هه ردووکیان به رکار (مفعول به) ده که یان قرتینراوه، چونکه مه قام ده لاله تیان له سر ده کات، واته: (رَأَيْنَا مَا كُنَّا نُنْكِرُهُ وَسَمِعْنَا مَا كُنَّا نَرْفُضُهُ)، نه وهی که نکوولیمان لیده کرد، نه وه بینیمان، [که پاداشت و سزای خوایه، به هه شته، دۆزه خه]، نه وهش که کاتی خوْی تيمه له پیغهمبه رانمان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ودرنه ده گرت، تیتسا بیستمان و، ده زانین که هه قه.

(٧) - ﴿فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا﴾، ئنجا همانگیره وه، کرده وهی باش بکه ین، واته: همانگیره وه بوْ ژبانی دنیا، یاخود جاریکي دیکه همانگیره وه بوْ تافیکردنه وه، همانخه وه تافیکردنه وه په کی دیکه.

(٨) - ﴿إِنَّا مُوقِنُونَ﴾، بیگومان تيمه دلنیاين، واته: تيمه دلنیاين که هه رچی توْ فه رموو بووت و، به پیغهمبه راندا نارد بووت، پاسته، نه مه هوکار هیئانه وه (تعلیل) په بوْ نه وه که نه گهر جاریکي دیکه همانگیره وه بوْ دنیا، تیتسا زور دلنیاين که کرده وهی باش ده که ین. خوا ﷻ له کوْتابی نه م نایه تانه دا ده فه رموی:

(٩) - ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى﴾، نه گهر ویستباشمان، هه ر که سه پاسته پی گرتنی خوْیمان پیده به خشی، واته: نه گهر ویستباشمان مروْفه کاغمان له سر نه وه ده سروشتانده، که به دواي رینمایي خوا ﷻ بکه ون، بی نه وهی بوْ خوْیان ویستی نازادیاين له کاردا هه بن.

(١٠) - ﴿وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾، به لَم له منه وه قسه پتویست بووه، بریار پتویست بووه، که دۆزخ له تیکرای جندو مروْقان پرده که م، سیخناخ ده که م.

ئەمە ماناكەي ئاوابە، واتە: بەلەم ويستان سەرپشكيان بکەين و، تاقبيان بکەينەو، بۆيە نازادمان کردن، ئەمانويست زۆريان لى بکەين، بە تۆيزىي بيانخەينە سەر پىي راست، بەلکو ويستان نازادبان بکەين و، سەرەنجاميش که نازادمان کردن، پريار لە منەوہ پىويست بوو، که دۆزەخ پى دەکەم لە جندو مروى، تىکرايان، واتە: ئەگەر ويستامان ھەموويانمان دەخستەنە سەر پىي راست، وەك چۆن فريشتەکان بىي فەرمانىي خوا ناکەن، بەلەم ويستان تاقبيان بکەينەو بە ويستی خويان، پىي راست بگرن، يان نەبگرن، ئنجا کاتىک سەرپشکمان کردن و نازادمان کردن، کەمىکيان پىي راستيان گرت، که پرواداران و سوپاسگوزارانن بۆ خوا، بەلەم زۆربەيان پىي چەوتيان گرت، بۆيە پريار لە منەوہ پىويست بوو، که دۆزەخ لەو جۆرە دروستکراوانە لە جندو مروى پى بکەم، لە تىکرايان، خوا ﷻ پىيان دەفەرموى:

۱۱- ﴿فَذُوقُوا يَمَّا نَسِيْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا﴾، دەجا بىچىژن بە ھۆي ئەوہوہ که ديدارى ئەمروتان فەرامۆشکرد، ديدارى ئەمروتان پشتگوئى خست و لە بير کرد، ئەمە وەلەمى ئەو قەيەنە که گوتيان: ﴿رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ﴾، خوا ﷻ پىيان دەفەرموى: بىچىژن بە ھۆي ئەوہوہ که ديدارى ئەمروتان لە بير چوو، فەرامۆشتان کرد، پشتگوئتان خست، کات و قۇناغى تاقىکردنەوہ، ژيانى دنيا بوو، ئەو قۇناغەش تىپەري، کارى خوا ﷻ ھەمووى بە سيستمە، قۇناغى که تىپەريوہ، دەرەنجامىکى بەدوادا دى، مروى ناگەریتەوہ بۆ ئەو قۇناغەو تاقىکردنەوہش يەکجارە.

۱۲- ﴿إِنَّا نَسِيْنَاكُمْ﴾، تىمەش ئەمرو تىوہمان لە بير کرد، بىگومان خوا ﷻ شتى لە بيرناچى: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ ۱۱، مريم، واتە: پشتگوئتان دەخەين، وەك ئەوہى لەبىرمان چووبنەوہ.

۱۳- ﴿وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ يَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، تىستاش سزاي ھەميشەيى و نەبراوہ بچىژن، بە ھۆي ئەوہوہ که دەتانکرد، واتە: سزاو نازارەکەتان بەردەوامە، ھۆکارەکەشى کردەوہ خراپەکانى خۇتانب، کەواتە: دوو ھۆکار ھەن تاكو سزايەكى ھەميشەيى بچىژن:

یەكەم: دیداری ئەو پۆژەیی خۆیان فەرامۆش کردووە، كە پۆژی دوايە.  
دووهم: کردووە خراپەکانی خۆیان.

## پرسیاریك و وەلامەكەي

لێره دا پرسیارێك دروست دەبێت لە بارەیی ئەو ئایەتە موبارەكەووە كە  
پابرد، كە دەفەرموێ: ﴿قُلْ يَتُوبُكُمْ مَلِكُ السَّمَوَاتِ الَّذِي وَّلَّكُمْ﴾، بَلَى: فریشتەیی  
مردن كە پێتان سپێردراوە دەتانمرێن، پرووچەكانتان وەرده گرتی، یەكێك بۆی  
هەیه، بَلَى: لێره لە سوورەتی (السجدة) دا دەفەرموێ: فریشتەیی مەرگ، گیانتان  
دەكێشێ.

بەلام لە سوورەتی (الزمر) دا، دەفەرموێ: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا﴾  
... ﴿۱۱﴾، خوا یتوفی پرووچەكان وەرده گرتی لە كاتی مردنێاندا، لە سوورەتی  
(الأنعام) یشدا، دەفەرموێ: ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ﴾  
﴿۱۱﴾، بَلَى: خوا بەلا دەستە  
بەسەر بەنده كانیەو، پارێزەرەكانتان دەنێرێتە سەرێ (كە فریشتەكانن)، هەتا  
كاتێ بەكێكتان مردنی بۆ هات، نوێنەرەكانمان گیانی دەكێشن، بَلَى ئەوێ  
كە مەترخەمیی بكەن، ئایا لێره دا جۆرێك لە تێكگیران دروست نابێ؟.

لە شوێنێك دەفەرموێ: خوا گیانەكان دەكێشێ و، لە شوێنێك دەفەرموێ:  
فریشتەیی مەرگ و، لە شوێنێك دیكەش دەفەرموێ: نوێنەرەكانمان، واتە:  
فریشتەكانمان!

لە وەلامدا دەڵێن: نەخێر، بەلكو مەسەلەكە بەو شێوەیە: مردن بە وێستی  
خواو، بە زانیاریی خواو، بە چاودێریی خوا، ئەنجام دەدرێ، بە سەرپەرشتیی  
فریشتەیی مەرگ و، بە جێبەجێ کردن و راستەوخۆ ئەنجامدانی فریشتەكان،

دىيارە فرىشتەى مەرگ (مَلَكُ الْمَوْتِ) تەنیا نى، بەلكو ھەر خوا دەزانى مليۇنان، يان ملياران فرىشتەى دىكەى لەبەر دەستدان، تەو كارەى دەپەوى، تەو بەس ئىشراف دەكات و چاودىزى دەكات و، تەو فرىشتانەى دىكە كە لەبەر دەستدان، كارەكە جىبەجى دەكەن.

**ئىستاش با دووبارە سەرنجى تەو چواردە (۱۴) ئايەتەى نەم دەرسە بدەپنەو:**

خوا ﷻ دواى تەو دابەزاندنى كىتب دەكات، كە قورئانەو ھىچ دوو دىلى تىدا نى، لەلايەن پەرورەدگارى جىھانپانەو، دواى تەو بەرپەرچى تەو قسەيان دەداتەو كە دەئىن: ھەلىبەستەو، دەفەرەموى: بەلكو ھەقە لە پەرورەدگار تەو، بۇ تەو ھش دابەزىندراو تەو كۆمەلىك كە لە پىش تۇدا ترستىنەرو ھۇشياركەرەو، يان بۇ نەھاتەو، وريايان بگەپەو ھەو بىانترستىن، بەلكو پىنى راست بگرن.

ئىنجا دواى تەو خوا ﷻ باسى كۆمەلىكى زۆر لە سىفەتەكانى خۇى دەكات، كە تىمە بۇ ناسىنى خوا ﷻ، جگە لە وردبەو تەو لە كارەكانى خوا، لە سىفەتەكانى خوا كە لە دروستكراوەكانىدا دەدرەوشىنەو، ھىچ پىشەكى دىكەمان نى، چۈنكە ناتوانىن راستەو خۇ پەيۋەندىي بە خواو بەكەين و، راستەو خۇ پەي بە خوا بېيىن، بەلكو دەبى لەمىانى سىفەتەكانىدا كە لە ئاۋىنەى دروستكراوەكانىدا دەدرەوشىنەو، ھەرورەھا لەمىانى فەرمائىشتەكەيدا كە باسى خۇيمان بۇ دەكات: باسى كەردەو كەكانى خۇى، سىفەتەكانى خۇى، ناو ھەر بەرزو پەسندەكانى خۇيمان بۇ دەكات، دەبى لەمىانى تەو دوو كىتبەو، كىتبى بىندراوى خوا، كە گەردوونەو، خۇشمان بەشكىكىن لەو گەردوونەو، كىتبى خۇىندراو، خوا، كە قورئانە، دەبى لە پىنى تەو دوو كىتبەو، ھەولبەدىن خواى پەرورەدگار بىناسىن، بزانىن چى لىمان داوا كەردەو، چ جۆرە ژيانكىكى بۇمان داناو، بەو شىۋە بۇىن و، چ جۆرە ھەلسوكەوتكىكى لىمان خواستەو؟ بەو شىۋە ھەلسوكەوت بەكەين.



تاکو ٺه و حیکمه تهی خوا ﷻ ټیمه ی بۆ هیناوده ته دی، که بریتیه: له تافیکردنه و ده مان و هه لگرتنی نه مانه تی خواو، جئیشینایه تی کردنی خوا له سه ر زه وی، ٺه و حیکمه ته ټیمه دی، وه ک له مه و سوو عه ی: (د ره و شاهه یی ئیمان و پووچه لپی ئیلحاد له بهر پۆشنای زگماک و عه قل و زانست و وه حی) دا، باس مان کردوه.

ئنجا له راستیدا ٺه و پرسیارانه ی وه ک: خوا ﷻ بۆچی ټیمه ی دروست کرد؟ بۆچی منی هینایه ئیره، به بئ ناگاداری و ویستی خۆم؟ بۆچی لام ده بات به بی مؤلّه ت لی وه رگیرانم؟ دواپی بۆ کوئی ده چم؟ ٺه و پرسیارانه له عه قل و دل ټکه وه په یاد ده بن، که وه ک پتویست ناسینی خواو، قه درو ټگه و پایه ی به رزو بی وینه ی خویان ټیدا جیگیر نه بووی، ٺه گه رنا مرؤف له وه به چوو کتره به و شیویه بیر له خوی په روه ر دگار بکاته وه، جار ټه وه هه ر شتیکی مه حاله، خوا ﷻ پش نه وه ی تۆ دروست بکات، پرست پی بکات! ئنجا خوا ﷻ له بهر ٺه وه ی خاوه نی ٺه و په ری حیکمه ت و، ٺه و په ری زانیاری و، ٺه و په ری میهره بانییه، تۆ ده بی متمانه ت به خوا بی، ئنجا ٺه گه ر خوا بناسی متمانه ت پتی ده بی، که ٺه وه ی خوا کردوو یه تی، هه مووی له جتی خۆی دایه و، عه قلی ټمه له وه به چوو کتره، که بتوانی هه موو کاروباره کانی خوا ﷻ و، هه موو نه خشه ی خواو، هه موو سیستمی خوا له خۆی دا جی بکاته وه، به لام خوا ﷻ عه قل و هۆشکی پنداوین، ده توانی ٺه وه ی پی دره ک بکات، که خواو خاوه نی خۆی بناس و، پاشان ورد بته وه، ئایا خوا ﷻ ټیمه ی بۆچی لی ره داناوه و، چی لی مان داوا کردوه؟ حیکمه ته ی بوونی ټیمه چییه؟ چ نامانجیک له دروستکرانماندا هه یه، که ټیمه به ټیمه دی؟ عه قلی مرؤف بای ٺه وه نده ده کات و، بای ٺه وه نده ده کات پتی له و دوو کتیه حالی بی: (کتی بی گه ر دوون) و (کتی بی قورن ان، کتی بی هیدایه تی خوا)، ئنجا ٺه و دوو کتی به ش که یه کیان دروستکراوی خوا به و، ٺه وی دیکه فره مایشتی خوا به، ٺه و دوو کتی به ش یه کدی پشتگیر ده کهن، عه قلی ئینسان بای ٺه وه نده ده کات، به لام

بایی شهوه ناکات که پرسیاره کانی بوون (وجود) وه لأم بداته وهو، مه ته له کانی بوون هه موویان پیتی حهل بکات، به ته نکید شهوه له توانای مروفا نیهو، مروفا نابیی شهو ته ماعه ی بی و، شهو که لکه له یه ی له که الله دا بی، نجا شهوه یه کتیکه له هوکاره کانی ئیلحاد، بهو جوړه له که ولی خو ده رچوونی مروفا و، خو پئ زلبوون و، خو بردنه ئاستی خوا یَا حَبِيبُ، خواجه! شهوهت بوچی کردو شهوهت بوچی نه کرد؟ بوچی پرست پئ نه کردم؟! له راستیدا شهوه بی ته ده بی و بی ریزی و حورمه تیبه له خزمهت خوا دا، بویه خوا يَا حَبِيبُ ده فهرموی: وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَرُوهُ... ۱۷ الزمر، وهک پتویست، وهک بو خوا شایسته یه، ریزی خویان نه گرت، پتیکه ی بی به رزو وینه ی خوی پهره ردکاریان ده رک نه کرد.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ



# ✱ درسی دوووم ✱

---



## پیناسه‌ی نهم دهرسه

ئەم دەرسەمان لە ھەشت (۸)، ئایەت پێك دێ، ئایەتەکانی: (۱۵ - ۲۲)، كە باسی پڕوادیاران بە ئایەتەکانی خوا، چەند سیفەتیکی ناوایان و، پاداشتی بەرزایان لە بەهەشت دا، كراو و، بەراوردێك لە نێوان ئەوان و پڕوادیاران بە ئایەتەکانی خوا و بێپروایانی لادەرو، سزای دنیاو دواپۆڤیان كراو و، بە چەند سیفەتیکی زۆر خراپ بێپروایان وەسف كراون، وەك: لە پێ دەرجوون و بە درۆ دانان و، ستمكاری و، تاوانباری.

﴿ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴾ ﴿١٧﴾ نَتَجَافَى جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٨﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ ﴿٢٠﴾ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْلُوءِ ﴿٢١﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَنَذِقَنَّهِنَّ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلَدِّ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَأَنَّهُنَّ بَرَّحَرُونَ ﴿٢٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّمَا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْفِقُونَ ﴾ ﴿٢٤﴾

## مانای ده قوا ده قی نایه تہ کان

(بہ راستی ٹھوانہ پروا بہ نایہ تہ کانمان دینن، کہ کاتیک (بہ سہ ریاندا  
 دہ خوینرینہ ووهو)، بیریان دہ خرینہ ووهو، بہ کړنووشدا دہ کهون و، پەر وهر دگار یان  
 بہ ستایش کړدنه ووه بہ پاک دہ گرن و، ٹھوان خویان بہ زلنا گرن (لہ بہ رانبر  
 خوی بٹ ھاوتاو نایہ تہ کانیدا) ﴿۱۵﴾ (کاتیک بؤ نوٹر ھہ لڈہ ستن)، کہ لہ کہ کانیان  
 (تہ نیش تہ کانیان)، لہ سہر چینگا کانیان دوور دہ کہ وونہ ووه، بہ ترس و ٹومیدہ ووه لہ  
 پەر وهر دگار یان دہ پارینہ ووهو، لہ وہی پیمان داون دہ بہ خشن ﴿۱۶﴾ ہیچ کہ س  
 نازانی چیان بؤ پنهان کراوه لہ بہ ھہ شندا، لہ وہی کہ شادمان کەرہ، لہ  
 پاداشتی ٹھوہدا کہ (لہ ژانی دنیا دا) دہ یان کړد (لہ کړدہ وہی باش) ﴿۱۷﴾ تابا  
 کہ سیک کہ بروادار بووہ بہ نایہ تہ کانی خوا ﴿۱۸﴾، وہ کہ سیکہ کہ لادہر بووہ (لہ  
 بہ رنامہ ی خوا)؟ یہ کسان نین ﴿۱۹﴾ ھہرچی ٹھوانہن کہ بروایان ھینا وہ کړدہ ووه  
 چاکہ کانیان کړدوون، بہ ھہ شتہ کانی ھوانہ وہ یان ھہن، وہ کہ میوان (نیش تہ جی  
 دہ کړین)، بہ ووی ٹھوہ ووه کہ پیشتر کړدوویانہ ﴿۲۰﴾ ھہرچی ٹھوانہ شن کہ لا  
 دہرن، ناگر شوینی ھوانہ ووه یانہ، بہ رده وام تیدان و، ھہر کات وستیان لیتی  
 بچنہ دہری، دہ گپړدینہ ووه تپوی و، پیمان دہ گوئی، ٹھو نازاری ناگرہی پتی  
 بیروا بوون، بیچیزن ﴿۲۱﴾ بہ دلناییش (لہ ژانی دنیا دا) لہ نازاری کہ متریان  
 پتی دہ چیزین بہر لہ نازاری گہورہ تر (لہ پوژی دواپی دا)، بہ لکو بگہ پرنہ ووه  
 (سہر راستہ پتی) ﴿۲۲﴾ نایا چ کہ سیک لہو کہ سہ ستہ مکار ترہ کہ نایہ تہ کانی  
 پەر وهر دگاری بیر دہ خرینہ ووه، نجا (لہ جیاتی بروا پٹھتیا ن) پشتیان تیدہ کات!  
 بیگومان تیمہ تۆلہ ستین لہ تاوانباران ﴿۲۳﴾.

## شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(ذَكِّرُوا بِهَا): (أَعِيدُ ذِكْرَهَا عَلَيْهِمْ، وَتَكَرَّرَتْ تِلَاوَتُهَا عَلَى مَسَامِعِهِمْ). باسکردنی نایه ته کانیان بۆ دووباره ده کرێته وه، خویندنه وهی نایه ته کانیان بۆ دووباره ده کرێته وه، پێیان ده بیستێن.

(عَرَوْا سَجْدًا): له پهو پروو به کړنووشدا ده که ون، (الْعُرُورُ: الْهَوِيُّ مِنْ غُلُوٍّ إِلَى سُفْلٍ، السُّقُوطُ)، (عُرُورُ): کهوتنه له بهرزیه وه به رهو نزمیی، کهوتن.

(تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ): واته: ته نیشته کانیان و، که له که کانیان بهرز ده بنه وه، دوور ده که ونه وه له سه ره نهو جیگایانه ی لێیان خه وتوون، (التَّجَافَى: التَّبَاعُدُ وَالْمُتَارَكَةُ)، دوور کهوتنه وه واز لێهێنان.

(الْمَضَاجِعُ): (جَمْعُ مَضْجَعٍ، الْمَرْشُ: جَمْعُ فِرَاشٍ، وَهُوَ مَكَانُ الضَّجْعِ أَيْ: الْإِسْتِلْقَاءِ لِلرَّاحَةِ وَ (أَل) عِيُوضٌ عَنِ الْمَضَافِ إِلَيْهِ أَيْ: مَضَاجِعِهِمْ)، (مَضَاجِعُ): کۆی (مَضْجَع) ه، نهویش به مانای (فیراش) ه، که به (فُرش) کۆ ده کرێته وه، که بریتیه: له شوینی لێ پاکشان بۆ ئاسوده بوون و پشوودان، (أَل) ی سه ره (الْمَضَاجِعُ) له قه ره بووی (مَضَافٍ إِلَيْهِ)، پالوێدراو دانراوه، که واته: (مَضَاجِعُ) یانی: (مَضَاجِعِهِمْ) جیگا کانیان.

(قُرُوءُ أَعْيُنٍ): واته: شادمانکه ره، شتیک که زۆر جیی دلخووشیی بێ، ده گوترێ: (قُرْتُ عَيْنُهُ أَيْ: فَرَحَ، لِأَنَّهُ دَمَعَ الْفَرْحَ بَارِدًا، وَالْفَرْحُ الْبَرْدُ)، (قُرْتُ عَيْنُهُ): واته: دلخووش بوو، چونکه فرمیسکی شادیی ساره وه، [فرمیسکی خه مباریی گه رمه]، (قُرْ) یش به مانای ساردیی (بَرْد) دی، (الْحَرَّ وَالْقُرَّ)، واته: گه رمیی و ساردیی.

(نُزُلًا): (أَيْ ضِيَاقَةً، النُّزْلُ: أَوَّلُ مَا يُغَطَّى الضَّيْفُ)، (نُزْلُ): واته: میوانداریی، چونکه (نُزْلُ)، به کهم شتیکه که به میوان ده درێ.



(الْأَذْنَى): (الْأَصْغَرُ وَالْأَقْلَ وَالْأَقْرَبُ)، ﴿وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَذْنَى﴾  
 واتە: سزای گچکەتر، کەمتر، نزیکتر، کە لە ژيانى دنیادايە.

(الْمَأْوَى): (الْمَكَانُ الَّذِي يُؤْوَى إِلَيْهِ، أَوْ يَرْجِعُ إِلَيْهِ)، ئەو شوێنەى کە پەناى پى  
 دەبەردى و، ئىنسان بۆى دەگەرێتەوهو، تتييدا پشوو دەدا.

### مانای گشتی نایەتەکان

خوایى ﷻ لەو هەشت (٨) نایەتەدا، بۆمان باسی ٻروداران بە نایەتەکانى  
 خوێ دەکات و، بە باشترینى خەسلەتەکانیان پێناسەیان دەکات، خەسلەتە باشە  
 سەرەکیەکانیان، هەروەها باسی پاداشتەکیان دەکات، دواى بەراوردیان دەکات  
 لەگەڵ کەسانى لادەر و لاری و، بێسروا بە نایەتەکانى خوا و، باسى سزای ئەوانیش  
 دەکات.

سەرەتا دەفرموى: ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا﴾  
 تەنیا ئەوانە ٻر وایان بە نایەتەکانى تێمە هەیه، کە کاتیک وەبیریان دەخێنەوه،  
 واتە: بەسەریاندا دەخوێندرنەوهو، بە گوێیاندا دەدرێن و بۆیان باس دەکړن،  
 ﴿خَرُّوا سُجَّدًا﴾، بەکړنوش بردندا دەکەون، ﴿وَسَبِّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾، هەروەها  
 بە ستایشکردنەوه پەروەردگاریان بە پاک دەکړن، ﴿وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾،  
 ئەوان خۆیان بەزەلناکړن، لە بەرانبەر خوا و نایەتەکانى خوادا خۆیان بە زل  
 ناکړن و ملکه چن.

﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾، تەنیشتهکانیان، لە جێیهکانیان دوور  
 دەکەونەوه، بەرز دەبنەوه، واتە: کە بۆ شەو نوێژ هەڵدەستن، یان کاتیک  
 کە دواى پشوو دان و خەوتن، بۆ نوێژ هەڵدەستن، ئنجا نوێژی شەو بى یان  
 رۆژ بى، خوا ﷻ لێرەدا بۆمان وينا دەکات کە چۆن تەنیشست و کە لەکەکانیان

ورده ورده، بهرز ده بنه وه وه لده ستن و له جیه کانیان دور ده که ونه وه، نه وه وشه ی: ﴿نَجَافٍ﴾ که له سه ر کیشی (تفاعله)، ده یکه یه نی، ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾، دوی نه وه ی ده ست به نویژ و ناعت ده که ن، له پهروه ر دگاریان به ترس و نومیده وه ده پارینه وه، هم ترسیان له سزای خوا هیه، له سه ر کرده وه خراپه کانیان، هم نومیدیان به په حمه تی خوا هیه، به هو ی کرده وه چاکه کانیانه وه، ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾، له وه ش که پیمانداون ده به خشن، له وه ی که پیمانداون، چ مال و سامانه، چ زانیاریه، چ عه قله، چ جیکه و پیکه ی کومه لایه تیه، واته: له و شته ماددی و مه عته ویانه ی پیمانداون، خه لکی دیکه یان لی به هره مه ند ده که ن و، ده به خشن.

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾، هیچ که سیک نازانی چی بو شاردراوه ته وه، له پاداشتی که مایه ی زور دلخوش بوون و شادمان بووینه تی، ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، له پاداشتی نه وه دا که ده یانکرد، ده رباره ی نه وه ی ناماده کراوه وه ک پاداشت له به هه شتدا بو چاکه کاران، نه م ده قه ی سوننه ت هاتوه:

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَعْدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، فَأَقْرَأُوا إِن شِئْتُمْ: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (السجدة)، (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٨١٢٨، وَابْنُ خَرَّابٍ: ٣٠٧٢، وَمُسْلِمٌ: ٢٨٢٤، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣١٩٧).

واته: نه بوو هو په یه ښه ده گیرینه وه، ده لی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فره مووی، خوا ی بهرز فره مووی: بو بنده چاکه کانم شتیکم ناماده کردوه، که هیچ چاو تک نه یدیه و، هیچ گوینه ک نه بیستوه و، به سه ر دلی هیچ مرو فیکشدا نه هاتوه، ننجا پیغه مبه ر ﷺ فره مووی: نه گهر ده تانه وی ازیا تر له چه مکی نه وه ی که خوا فره مووی، تیکه ن، نه مو تابه ته بخویننه وه: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (السجدة)، هیچ نه فسیک نازانی چیان بو په نهان کراوه، له وه ی که مایه ی شادمانی و دلخوشیانه.

﴿ اَمَنَ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَا كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ ﴾، نایا که سیک که برودار  
 بووه، واته: برودار بووه به خوا و به پیغمبره رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ  
 وَالسَّلَام) و، به به نامه کانی خوا، به کتیبه کانی خوا و، به فریشته کان، به پوژی  
 دوابی، نایا که سیک که بروداره، وه که که سیک وایه که لادهره؟ ﴿ لَا يَسْتَوُونَ ﴾،  
 وه که یه ک نین، یه کسان نین، وه که گوتراوه: ناسمان و رتسمانیان به ینه، یان  
 وه که عه پهب ده تین: (أَيُّنَ الثُّرَيَّا مِنَ الثُّرَيِّ)، نه ستره له کوئی و، گل له کوئی؟  
 ﴿ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ ﴾، نجا خوی پهره ردگار  
 باسی یه کسان نه بوون و وه که یه که نه بوونی بروداران و لادهران پوون ده کاته وه،  
 ده فهرموی: هه رچی نه وانه که پروایان هیناوه و کرده وه باشه کانیان نه نجام  
 داون، نه وانه به هه شته کانی شوینی پشودانیان بو هه، ﴿ تَزُلَّالِمَا كَأَنَّهُمَا  
 يَمْشُونَ ﴾، میوانداریان لی ده کری و، وه که میوان پیشوازیان لی ده کری، به هوئی  
 نه وه وه که ده یان کرد.

﴿ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا ﴾، به لام نه وانه ی که لادهر بوون، لایانداوه، ﴿ فَأَمَّا وَهُمْ  
 النَّارُ ﴾، جیکا و ماویان، نه و جیکه یه که تیدا پشوو ددهن و نیسراحت  
 ده کهن: (ناگره) نه گهر شویتیک هه بیت تیدا پشووبدهن ناگره، ناگری دوزه خه،  
 ﴿ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا ﴾، هه کاتی وستیان لی به چنه  
 دهر، ده گپدرینه وه نیوی، هه ول ددهن و په له قازه ده کهن به چنه دهر، به لام  
 ده گپدرینه وه نیوی، په لکیش ده کرینه وه بو نیوی، ﴿ وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ  
 النَّارِ إِلَىٰ كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ﴾، پیمان ده گوتری: نه و سزای ناگره، که نیوه  
 پی بیروا بوون و به دروتان دادنه، بیچیزن.

﴿ وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلَدِّ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ ﴾، به دنیایی تیمه  
 له سزای نیزیکتر و که متریان پی ده چیزین، بهر له سزای گوره تر، به لکو  
 بگه رینه وه، واته: له دنیا دا سزایان ده ددین.

ئىنجا لەو بارەوہ کە ئایا مەبەست لەو سزابە چىيە؟

زانایان زۆریان قسە کردوہ، بەلەم وایندە چى مەبەست پى نەو دەردو  
نەھامەتیی و ناخۆشیی و نەخۆشیی و ناپەرەھەتییانە بى، کە لە ژبانى دنیا دا بە  
تایبەت دىنە پى بىروایان، ئەو دەردو نەخۆشیی و ناخۆشییانەى بەھۆى لادان  
لە شەریعەتەوہ، دىنە پىیان، چونکە ئەو کەسانەى تووشى گوناھو تاوان دىن،  
دواىى باجى قورس قورس دەدەن، لەسەر گوناھو تاوانەکانیان، شتى حەرەم و  
قەدەغە دەخۆن، جەستەیان و عەقڵ و نەفسیان نەخۆش دەبى، گوناھو تاوان  
دەکەن، دىسان کاریگەرى نەرتىی خراپى ھەيە بۆ سەر جەستەیان، بۆ سەر  
پرووحیان بۆ سەر عەقلىیان، ھەروەھا بۆ سەر تاك و بۆ سەر خىزان، ھەروەھا  
ئەرکە شەریعەکان جىيە چى ناکەن، دىسان تووشى ناپەرەھەتیی و گرفتاریى دىن،  
بۆيە خوا ﷻ دەفەر موى: سزای کەمتریان پى دەچىزىن، سزای نىزىکتر، پىش  
سزای گەورەتر و دواتر کە لە پۆزى قیامەتدا دى، بۆ چى؟ ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾  
تاكو بگەپنەوہ، بەلکو بگەپنەوہ سەر پاستە شەقام.

لە کوئابى دا خوا دەفەر موى: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَكَرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ، ثُمَّ أَعْرَضَ  
عَنْهَا﴾، ئایا كى سەھەمكارترە لە كەسێك كە ئایەتەكانى پەرۋەردگارى بىر  
بخرىنەوہ (بە سەھىدا بخوینرنەوہ)، بۆى باس بكرىن، ﴿ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا﴾،  
دواىى پشتیان تىبكات، پرویان لى وەر بگىرى؟ ﴿إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ﴾،  
بە دنیایى ئىمە تۆلەستىن لە تاوانباران، تۆلەیان لى دەكەپنەوہ، لە پۆزى  
دواىى دا، بەلکو لە پىش پۆزى دوايىش دا، تاوانباران ھەر لە دنیا دا تووشى  
چۆرتى خۆیان دەبن، تووشى زۆر بەلۆ نەھامەتیی دىن، بەھۆى لادانیان لە  
شەریعەتى خواو، تاوان و لادان و خراپەکانیانەوہ.

## مەسەلە گىرەنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

يىناسەى بىر واداران بە ئايەتەكانى خوا، لە ميانى ژمارەيەك لە سىفەت و كەردەوه پەسەندەكانياندا، ھەروەھا خستەپرووى ئەو پاداشتەى كە ھىچ زمانىك ناتوانى وەسفى بكات، نە ھىچ چاويك ديتوويەتى، نە ھىچ گوڭەك بىستوويەتى، نە ھىچ عەقلىكىش دەتوانى لە خويىدا جىسى بكاتەو، تاكو تووشى نەبين نازانين چۆنە:

خو! ﴿لَمَّا يَوْمُ يَأْتِيَنَّ الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ (١٥) ﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ (١٦) ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (١٧) ﴿

شىكردنەو، ئەم ئايەتانە، لە ھەشت بىرگەدا:

١- ﴿لَمَّا يَوْمُ يَأْتِيَنَّ الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا﴾، بە دۇنيايى تەنيا ئەوانە بىروايان بە ئايەتەكالى ئىمە ھەيە، كە كاتىك بىريان دەخريتەو، لەپەو پرو دەكەونە كىنووش بىردن.

(آيات) لىرەدا بە ماناي رستەكانى قورئانە، وەك دوايى بۆمان دەردەكەو، ئەگەرنا وشەى (آيات) واتە: نىشانەكان، دەگونجى رستەكانى قورئان بن، فرمايشتى خوا، دەشگونجى دروستكراوہكانى خوا بن، دەشگونجى موعجزەى پىغەمبەران بن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بەلەم بە ھۆى رستەى دوايىو دەزانين

که ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا﴾، نهوانه ی کاتیک نایاته کانی خواپان بیر ده خرینه وه، بۆیان ده خوینرینه وه، به سه ریاند ا ده خوینرینه وه، له په ورو ده که ونه کرنووش بردن.

به (فعل المضارع) هیناویه تی: ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا﴾، که ده لاله ت له سه ر به رده وام بوونی کاریک ده کات، له ئیستاو له داهاتوودا، له بهر نه وه ی تیمانه که بیان تازه ده بیته وه به نایاته کانی خوا.

﴿ذُكِّرُوا بِهَا﴾، (التذكير: إِعَادَةُ ذِكْرِهَا عَلَيْهِم)، واته: بیران ده خرینه وه، یاخود بۆیان باس ده کرینه وه، جار له دوا ی جار، واته: پیشر نایاته کانیا ن بیستوون، گوئیستیان بوون، به لام دووباره بیران ده خرینه وه، ﴿خَرُّوا﴾، (سَقَطُوا) که وتن، (خُرُور) یانی: (سقوط)، له په ورو که وتن، ﴿خَرُّوا سُجَّدًا﴾، (أَي: سَقَطُوا سَاجِدِينَ)، (سَجَدَ) کوی (ساجد)، له په ورو به کرنووشدا ده که ون.

٢- ﴿وَسَبِّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾، به ستایشکردنه وه په روه ردگاریان به پاک ده گرن، واته: (سَبَّحُوهُ مُتَلَبِّسِينَ بِعَمْدِهِ)، به پای ده گرن له حالیکدا که سه رگه رمی ستایش کردنیشینی، واته: له یه ک کاتدا، هم ستایشی ده که ن، هم به پای ده گرن، به پاکگرتنی خواش یانی: دوورخسته وه ی خوا و، به بهر زگرتنی خوا ﴿سَبَّحُوا﴾، له هه ر شتیک که شایسته ی خوا نیه، له زاتیدا، له سیفه ته کانی دا، له ناوه کانیدا، له فره مایشته کانیدا، له کرده وه کانیدا، له په یامه که ی دا، ستایش کرنی خواش، واته: وه سف کردنی خوا به سیفه ته بهر زو چاکه کانی و، پینشکه شکردنی ستایش و مه دح و سه نا بۆی، وه ک بۆی شایسته یه.

٣- ﴿وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾، نهوانه خو یان به زلنا گرن، له به رانه ر نایه ته کانی خوا و نایینی خوا و پیغمه به ری خوا دا ﴿يَسْتَكْبِرُونَ﴾ خو یان به زل ناگرن.

٤- ﴿لَنَجَاقِي جُؤْهِمُ عَنِ الْمَصَاجِعِ﴾، (تَتَجَافَى أَي: تَتَبَاعَدُ، جُؤْهِمُ عَنْ فُرُشِهِمْ وَتَرْتَفِعُ)، که له که و نه نیسته کانیا ن دوور ده که ونه وه، له جیکه ی نیسرا حه ت تیدا کردنیا ن و، بهر ز ده بنه وه، ﴿عَنِ الْمَصَاجِعِ﴾، وه ک پیشر گوتمان: (أَل)، سه ر ﴿الْمَصَاجِعِ﴾، فره بوو

(عوض)ه، یو پالوه لادراو (مُضَافٌ إِلَيْهِ)، واته: (تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنْ مَصَاجِعِهِمْ) که له که و ته نیشته کانیان له شوینی پاکشان و پشوودانیان، بهرز ده بنه و ده دور ده که ونه و ده.

(۵) - ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾، به ترس و نومید و ده له په روه ردگاریان ده پارتنه و ده، (أَيُّ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَائِفِينَ طَامِعِينَ)، به ترسان و هیوا و ده له په روه ردگاریان ده پارتنه و ده، هم ترسیان هه یه له سزای خوا، به هوئی خرابه و تاوانه کانیان و ده، هم نومید و ته معیشیان هه یه به بهزه یی خوا، به هوئی چاکه کانیان و ده.

(۶) - ﴿وَمِمَّا زَكَّاهُمْ يُفَقِّهُونَ﴾، له و دی که پیمانداون ده به خشن، له و دی پیمانداون: مال و سامانه، زانیاریه، عه قله، پنگه ی کومه لایه تیبه، هر شتیک که پیمانداون و لئی به هره مه ندمان کردوون، لئی ده به خشن، واته: خه لکی دیکه ی لی به هره مه ند ده کن، نجا که سانیک ناوان، پاداشیان چونه؟.

(۷) - ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾، هیچ که سیک نازانی، نه و دی بویان په نهان کرا و ده، له شتیک که مایه ی شادمانی و دلخوشیانه، ﴿مَّا أُخْفِيَ﴾، خو ترلویشه ته و ده: (فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ)، یالی: نه و دی خوا بوی په نهان کردوون، ﴿مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾، له: (قُرَّتْ عَيْنُهُ) دلخوش بوو، هاتو ده، چونکه مروف که زور دلخوش ده بی، فرمی سکی شادی دی و، فرمی سکی شادیش فینک و سارده و، به پتچه وانه ی فرمی سکی خه مباری و دلته نگیه و ده، که گهرمه، نجا له و ده و ده (قُرَّةُ عَيْنٍ)، واته: دلخوش بوون، شادمان بوون.

(۸) - ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، پاداشی نه و ده یه که ده یان کردو نه نجامیان ده دا.

پیغه مبر ﷺ له فهرمو و ده یه کی قودسی دا - که پتشریش له مانای گشتی دا هینامان - پیناسه ی به هه شت و نه و دی تیبیدا ناماده کرا و دی کردو ده، که نه مه ده قه که یه تی و مانایه که شیه تی:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَعْدَدْتُ لِعِبَادِيَ الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أَذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، فَأَقْرَهُوا إِنَّ

سُتُّم: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿٧﴾ السجدة  
(أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٨١٢٨، وَابْنُ خَرَّابٍ: ٣٠٧٢، وَمُسْلِمٌ: ٢٨٣٤، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣١٩٧).

واته: نه بوو هوږه پره ﷺ ده گيرته وه، ده لټن: پتغمبهري خوا ﷺ فرمووی،  
خوای بهر ز فرمووی: بُو بنده چاکه کانم شتیکم ناماده کردوه، که هیچ چاونک  
نهیدیوه و، هیچ گوټهک نه بیستوه و، به سهر دلی هیچ مروټیکشدا نه هاتوه،  
[تنجا پتغمبهري ﷺ فرمووی: ته گهر ده تانه وی [زیاتر له چه مکی نه وهی که  
خوا فرمووی، ټیټکه ن]، نهو نایه ته بخویننه وه: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن  
قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿٧﴾ السجدة، واته: هیچ نه فستیک نازانی چیان  
بُو په نهان کراوه، له وهی که مایه ی شادمانی و دلخوشیانه.

که واته: سهر جهم خوا ﷺ نو وه سفی هیناون، بُو نهو که سانه ی مه دحیان  
ده کات، له بهر نه وهی بنده ی چاک و هه لېزاردی خوان:

١- نیهان: ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا﴾.

٢- کړنووش بردن: ﴿الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا﴾.

٣- به پاکگرتن و ستایش کردی خوا: ﴿وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾.

٤- خو بهزل نه گرتن: ﴿وَهُمْ لَا يَسْتَغْفِرُونَ﴾، پتچه وانه ی خو بهزلگریش بریتیه:  
له خاکیی بوون و خو به که مگرتن و، ملکه چیی له بهرانه بر خواوا.

٥- بهر زبوونه وهی ته لیشته کانیان له سهر جتیه کانیان: ﴿تَنَجَّاهُنَّ جُنُوبُهُمْ عَنِ  
الصَّبَاحِ﴾. واته: هه لده ستی له سهر جتیه کانیان که زور له زانایان ده لټن: مه به ست  
پتی شو نوږه، به لآم له راستیی دا مه به ست پتی هه لسانه له کاتی پشوودانیاندا، بُو  
خوا به رستی، تنجا چ شو نوږ بټن، چ نوږه فه ږه کان بټن، چ نوږه کانی دیکه ی سوننه ت  
بن.



۶- به ترس و هیواوه له خوا پارانوه: ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾، له پهروه ردگاریان ده پارتنهوه: هم ترسیشان هه به له سزای خوا، به هوای خراپه کانیانهوه، هم نومیدو هیواشیان هه به به زهیی خواو به به خششی خوا، به هوای کردهوه چاکه کانیانهوه.

۷- به خشین له وهی پتیاندراوه: ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾، ئه وهی که پیمان داو، زۆربهی زانیان وایان لیکداوه تهوه: له و مال و سامانهی پیمانداو!

به لām پیم وایه: ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾، له وهی پیمانداو و کردوو مانه ته بژیوان، هم شتی ماددی ده گرتهوه، هم شتی معنهویی ده گرتهوه، شتی ماددی هه موو جوړه کانی مال و سامانه، خواردن و خوراکه، بهرگ و پوښاکه، هه موو ئه و شتانه ده گرتهوه، شته معنهوییه کانیشت: زانیارییه، عهقله، پنگه ی کومه لایه تییه، لایه نی روو حیه، لایه نی رهوشتی و ناکارییه، هه رچی که پیمان داو، له شتی ماددی و معنهویی لایه ده به خشن، غهیری خویانی لایه به هره مه ند ده کن.

۸- نه زانیی پاداشتی بو په نهانکراو: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾، هیچ کهس نازانی چی بو په نهانکراوه، له وهی که مایه ی شادمانی و زور دل پڼ خوش بوونیه تی.

۹- پاداشترانه وه به پتی کردهوه چاکه کان: ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، پاداشترانه وهی ئه وه که ده یانکرد، که واته: له نه نجامی کردهوه کانیان دا، ئه و به به شته و ئه و پاداشته یان بو ده سته بهر بووه.

مهسه لهی دووهم:

بهراوردیکی نیوان برواداران و لا دهران، له پرووی پاداشتی پوژی دواپسه وه، که برواداران له بهههشت داو، لادهران له ناگری دوزهخ دان و، لیشی قوتار نابن و، بهر له وهش خوا ۱۰ له دنیا دا سزای گچکه تریان پی ده چیتزی، به لکو بگه پینه وه، هیچ که شیش له و کافره سته مکارتر نیه که پاش بیرخرانه وهی نایه ته کانی خوا، پشتیان تیده کات و پشتگوئیان ده خات:

خوا دهه رموی: ﴿ اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ ﴾ (۱۸) اَمَّا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ جَنَّٰتُ ٱلْءَاوٰىنِ تَرٰوْنَ مِنْهَا كَآوًا يَّمْلَكُوْنَ ﴿ ۱۹ ﴾ وَاَمَّا الَّذِيْنَ فَسَقُوْا فَلَهُمْ اُصْحٰبُ النَّارِ كُلَّمَا اَرَادُوْا اَنْ يَخْرُجُوْا مِنْهَا اُعِيْدُوْا فِيْهَا وَقِيْلَ لَهُمْ دُخُوْا عَذٰبَ النَّارِ اَلَيْسَ كُنْتُمْ فِيْهَا تَكْفُرُوْنَ ﴿ ۲۰ ﴾ وَلَنَذِيْقَنَّهُمْ فِيْ عَذٰبِ ٱلْاٰخِرَةِ دُونَ ٱلْعَذٰبِ ٱلْاَوَّلِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿ ۲۱ ﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيٰتِ رَبِّهٖ فَرَّ اَعْرَضَ عَنْهَا اِنَّا مِنَ ٱلْمُجْرِمِيْنَ مُنْقِلِبُوْنَ ﴿ ۲۲ ﴾

شیکردنه وهی لهم نایه تانه له شازده برگه دا:

(۱) ﴿ اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا ﴾، نایا که سیک بروادار بووبن، وه که سیکه که لادهر بووبن؟ هه مزه (أ) ی سهر ﴿ اَفَمَنْ ﴾ و، (مَنْ) یش و (مَنْ) که دواپی دهه رموی: ﴿ كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا ﴾، ههر سیکیان بو پرسیارکردنی نکو و لیلیکه رانه، واته: من نکو و لیلی ده که م که بابای بروادار، وه برپای لا دهر بن، چ له دنیا داو، چ له دواروژدا، بویه ش دواپی دهه رموی:

(۲) ﴿ لَا يَسْتَوُونَ ﴾ یه کسان و وه که یه ک نین، نایا که سیک بروادار بووبن، وه که سیک وابه لادهر بووبن؟ ﴿ لَا يَسْتَوُونَ ﴾، به ته نکید یه کسان نین، وه که یه ک نین، که دهه رموی: ﴿ لَا يَسْتَوُونَ ﴾، نه مه بادانه وهی پروونکردنه وه (عطف بیان) ی، پی ده لنین،

بۇ پروونكر دىنەۋدى مەبەستەكەيە، يانى: ئەو دوۋانە دەك يەك نىن و، پىكەۋە ناخرىنە تەرازوۋىيەكەۋە.

جىنى سەرنج ئەۋەپە كە خوا ﷻ بىرۋادارى بەراۋرد كىردۈە لەگەل لادەر (فاسق) دا، كە بە دۇنيائى لىرەدا مەبەست لە (فاسق) كەسىكە لە پىتى خوا دەرچۈە بە تەۋاۋىي، يان: لە ھوكىمى عەقل دەرچۈە و، لە زىكماكى خۇي دەرچۈە و، لە ھوكىمى شەرىعەت دەرچۈە بە تەۋاۋىي، چۈنكە فاسىق جارى واش ھەپە بۇ كەسىك بەكار دەھىنرى، كە بە شىۋەي بەشىي (جىزىي) دەرچۈۋىتى و تۈۋشى گوناھىكى گەۋرە بوۋىتى، ھەروەك جارى واش ھەپە (فاسق) لە قورئاندا بە ماناى دەرچۈۋىتى گەۋرەيە، كە دەپىتەۋە بە پىتناسە بۇ باباى بىپىروا.

ئىنجا خوا ﷻ پروونيان دەكاتەۋە، بىرۋادار و لادەر ھالىان چۈنە؟

(۳) - ﴿أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ ۖ﴾، ئىنجا ھەرچى ئەۋانە كە بىرۋايان ھىناۋە، بە ھەموو ئەو شتانەي كە پىۋىستە بىرۋايان پى بېھىرى و، كىردەۋە باشەكانىشىان ئەنجام داۋن، ئەۋانە:

بە ھەشتەكانى شوپىنى ھەۋانەۋەپان، ھەن، لىرەدا: ﴿جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ ۖ﴾، (إِصَافُهُ الْمُؤَصِّفُ إِلَى صِفَتِهِ)، ئەمە پالدىنى ۋەسفىراۋە بۇ لاي سىفەتەكەي، چۈنكە ئەمە ۋەك (مَسْجِدُ الْجَامِعِ) ھ، مزگەۋىتىك كە كۆكەرەۋەيە، لىرەشدا: ﴿جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ ۖ﴾، يانى: جىنى ھەۋانەۋەپەك كە بىرىتە: لە باخەكان، ھەروەھا: (مَسْجِدُ الْجَامِعِ)، يانى: كۆكەرەۋەپەك كە شوپىنى سەجدە تىدا بىردن و نوپىر تىدا كىردەن.

ئىنجا ئەۋانەي بىرۋايان ھىناۋە كىردەۋە باشەكان، ئەنجام دەدەن، ئەۋانە باخەكانى شوپىنى ھەۋانەۋەپان ھەن، يان شوپىنىكى ھەۋانەۋە پىشۋودانىان ھەپە، كە لە باخ و بىستان و گول و گولزارە، ﴿الْمَأْوَىٰ ۖ﴾ ش، كە (ال) ناساندنى لەسەرە، بۇ (عەھد) ھ، واتە: جىكەي ھەۋانەۋەكەي بىرۋاداران، ياخود (ال) ھەكە، قەرەۋو (عَوُضِ) پالۋە لادراۋ (مُضَافٌ إِلَيْهِ) ھ، يانى: ئەو باخەپان ھەن، كە جىنى تىدا سىرەۋىتىنەن.

۴- ﴿تَزَلَّيْمًا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾. ئەو مىۋاندارىيى كىردىنەن، بە ھۆى ئەۋەدە كە دەيانكىرد، (عطاءُ النَّارِ)، كە سىك كە دەچىتە لای كە سىك و دادەبەزى لای، ئەۋ شەئى كە دەیداتى، پىئى دەگوتى: ﴿تَزَلَّيْمًا﴾، دۋابى چەمكە كە گىشتىنراۋە، با كە سىكىش نەچىتە لای كە سىك و، با لە ۋلاخىك و لە نامرازى سۋارىش دانەبەزى، بەس بچى بۇ لای، پىئى دەگوتى: ﴿تَزَلَّيْمًا﴾، واتە: بۋو بە مىۋان، لەبەر ئەۋەدە عادەت ۋابۋو، بە زۆرى ئەۋ كەسانەى بۋونە مىۋان، كە بە بار و سۋار چۋون و لایاندۋەتە لای خانە خۋىيە كەيان.

۵- ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوِيَهُمُ النَّارُ﴾. بەلەم ئەۋانەى كە لاپى بۋون، لایاندۋە، [دەرچۋون لە بازىنەى عەقَل و زگمەك و شەرىعەت]، ئەۋانە چىگای حەۋانەۋە و پشۋودانىان ناگرە، ناگرى دۆزەخ، كە بە دىلنابى لەئىۋ ناگرى دۆزەخدا، نە پشۋو دەرئى و نە مەۋق نىسراحت دەكات، واتە: ئەگەر شۋىتىك ھەبىت بۇ ئەۋان پشۋوى تىدا بدەن و، پەنای پى بەرن، بىرىتە لە ناگرى دۆزەخ.

۶- ﴿كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا﴾. ھەر كاتى ۋىستىان لىي بچنە دەر، دەگىردىنەۋە نىۋى، ئەمە لە سوۋرەتى (الحج)دا، بە تەعبىرىكى دىكە ھاتۋە، دەفەرمۋى: ﴿كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَذُقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾. ھەر كاتىك ۋىستىان لە خەم و خەفەتان (بە خەم و خەفەتى زۆرەۋە) لىي بچنە دەر، لە ناگرى دۆزەخ، دەگىردىنەۋە نىۋى و، (پىئىان دەگوتى: بىچىژن سزى سوۋىتىنەر.

۷- ﴿وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾. پىئىان گوترا: بىچىژن نازارى ئەۋ ناگرەى كە تىۋە بە درۋتان دادەنا، بىرواتان پى نەدەدەرد، ئەم تەعبىرە لە سوۋرەتى (سبا)دا، ناۋا ھاتۋە: ﴿وَقَوْلُ الَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾. بەۋانەى ستمىان كىردۋە، دەلئىن: بىچىژن ئەۋ سزى ناگرە كە پىئى بىبىروا بۋون، بە درۋتان دادەنا، لىرە لە (السجدة)دا، كە ناۋى (مۋسۋل)ى نىر بەكارھاتۋە: ﴿ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾. بۇ (عذاب) دەچىتەۋە، ئەۋ نازارەى كە پىئى بىبىروا بۋون، بەلەم لە (سبا)دا، كە دەفەرمۋى: ﴿وَقَوْلُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾.

دُفُوا عَنَّا النَّارَ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكذِّبُونَ ﴿١٤﴾ سبأ، ناوی (موصول)، (التي) بۆ ناگر دهچیتهوه، نهو ناگره ی پرواتان پیتی نهبوو، نهوانهش که بیپروان، همم پروایان به سزاو نازاره که نیه، همم پرواشیان به خودی ناگره کهش ههر نیه.

﴿٨﴾ وَلَيَذِيقَنَّ هُم مِنَ الْعَذَابِ الْأَذْنَىٰ ذُنُوبَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ ﴿٨﴾ به دلنپایی له سزای که متر یاخود: نزیکتریان پین دهچیژین، پیش سزای گهوره تر، که سزای دۆزه خه.

مه به سست له پیچیژتنی سزای نزیکتر، یاخود گچکه تر، یان له پیشتر: نهو به لّاو گرفتاری و نه خۆشی و ناخۆشیانن که تووخی مرقّه کان دین، به تایه تی بیپروایان، که نهوان و پیرای هی گشتی، هه ندیک سزاو نازار و ناره حه تی و نه خۆشی و ناخۆشی تایه تیشیان هه ن، به هۆی گوناھو تاوانه کانپانه وه، وهک ترس، دلته نگی و، دلّه راوکهو، نا مورپتاحی و، نهو دهرودو نه خۆشیه جهسته بیانه ی که له حالته دهروونه خراپه کانه وه په یاده بن، له گومان و له دوو دلّی، له شیرک، له بیپروایی، له نا ئومیدی، له هه ست نه کردن به چاودیری خوا و، هه ست نه کردن به سه ره رشتی کردنی خوا و، به زدی خوا به رانبهر مرقّ و، ترسان له داهاتوو، هه میسه دلّ له مستدا بوون له ترسی مردن و له ترسی رزق و، له ترسی نه خۆشی و ناخۆشی، ئا نهوانه، وهک له تهفسیری سووره تی (الشعراء) دا، باسما ن کرد: [تایه تهکانی پیش کۆتایی]، له نهجامی کوفر و شیرک و بیپروایی و دوو پرووی و له خوا دوور که و تنه وه دا، کۆمه لیک نه خۆشی و ناخۆشی جهسته ی و، دهروونی و عه قلی و په وشتی و، خیزانی و، کۆمه لایه تی، بۆ مرقّ دینه پیش، که نه وهش هه مووی چه مکی: ﴿٨﴾ الْعَذَابِ الْأَذْنَىٰ، ده یانگریته خۆی.

﴿٨﴾ ذُنُوبَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ ﴿٨﴾ پیش نازاری گهوره تر مه به سست پیتی نازاری و سزای دۆزه خه، که گهوره بیه که ی به راورد ناگر ی له گه لّ نهو ناره حه تی و نه خۆشی و ناخۆشیانن له دنیا دا، به سه ر مرقّه کان به گشتی و، به تایه ت به سه ر بیپروایان و هاوبهش بۆ خوا دانه راندا دین، بۆچی نه وه یان پین دهچیژین؟

۹- ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾، بەلكو بگەرپنەو، واتە: لە كوفردو بۆ نیمان بگەرپنەو، لە گوناھو بۆ تاعەت و فەرمانبەری، لە خراپەکارییەو بۆ چاكەکاری و، لە خوا دوورکەتەو، بۆ لە خوا نیزیك بوونەو، لە دژایەتی خواو، بۆ دۆستایەتی خوا بگەرپنەو.

۱۰- ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ، ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا﴾، دیسان خوا ﷻ وەك پرسیارکردنی نكوولییكەرانە دەفەرموئ: كیش ستمكارتەر لە كەسێك كە ئایاتەكانی پەروەردگاری دەخرپنەو، كەچی دواى پشیمان تێدەكات؟ یانی: هیچ كەس لەو ستمكارتەر نیە، ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ﴾، كى ستمكارتەر؟ واتە: كەس لەو كەسە ستمكارتەر نیە، خراپەكارتەر نیە، كە ئایاتەكانی پەروەردگاری دەخرپنەو یادو بۆی باس دەكرێن، پێشتر بیستوونی گوێیستان بوو، بەلام بۆی دووبارە دەكرپنەو و بیری دەخرپنەو، ﴿ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا﴾، كەچی دواى ئەو پشیمان تێدەكات، ﴿ثُمَّ﴾ لێردا بۆ ریزبەندى و بەدواداھاتن (للترب و التراخي)، چونكە پشتكردنە ئایاتەكانی خوا، دوورترەو، پلەكەى بەرزترە، لە رووی خراپییەو و زیاتر جێی سەرسوڕمانە، لە حالەتی پشیمان كە كوفەر، دواى ئەو كەسێك بپروایە، بەلام ئایەتەكانی خواى دەخرپنەو، كەچی ھەر پشیمان تى بكات، كەسى وا كوفەرەكەى تۆختر دەبیتەو بەردەوام زیاد دەكات.

۱۱- ﴿إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقِشُونَ﴾، بە دلنایى ئیمە تۆلەستێن، تۆلەكەرەو، بە تەوانباران.

كەواتە: سەرچەم ئەو سیفەتانەى كە لادەر و لارییەكان پشیمان پێناسە كران، دەتوانین بلیین: پێنج خەسلەتى زۆر خراپى بنەرەتین:

۱- لە ڕى دەرچوون: ﴿أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَانَتْ فَاسِقًا﴾، فاسیق، واتە: لە ڕى دەرچوو (لادەر) كە لێردا لە ڕى دەرچوون و لادانى بنەرەتیی و یەكجارەكیی مەبەستە، واتە: لە ھوكمى عەقڵ دەرچوون و، لە ھوكمى زگمك دەرچوون و، لە ھوكمى شەریعت دەرچوون و، بە هیچ شتیکەو ناگیرپنەو، بە تەواوی دەرچوون.

۲- بە درۆ دانان: ﴿وَقِيلَ لَهُمْ دُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾، بىرروايى و بە درۆ دانان، لە دواى دەرچوون (فسق) ئىنجا بە درۆ دانان، كەسێك كە لە شەرىعەت دەرەدەچن، لە حوكمى عەقڵ و زگمەك دەرەدەچن، بە تەئكید ئایاتەكانى خواش بە درۆ دادەنن.

۳- سەمكارىي: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾، بەلكو ئەو پەرى سەمكارىي، واتە: كى سەمكارترە لە كەسێك كە ئایەتەكانى پەرورەردگارى دەرئەنەووە یاد، بیری دەرئەنەووە و ئەو پشتیان تى دەكات؟!.

۴- پشت تىكردن: ﴿فَرَأَوْهُمُ غَرَضَ عَنْهَا﴾، پشتتیکردن و پوو وەرچەرخاندن لە ئایەتەكانى پەرورەردگار.

۵- تاوانبارىي: ﴿إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْفِقُونَ﴾، بە دنیایى ئیمە تۆلەستین لە تاوانباران، واتە: ئەو تاوانبارانەى كە ئەو سیفەتەنەیان تیدا هەن، ئیمە تۆلەیان لى دەكەینەووە وەك بەرزەكى بانان بۆی دەرناچن.

كەواتە: خوا ﷻ لە كاتى بەراوردکردنى برواداران و لادەران دا، بروادارانى بە نۆ سیفەتیاں پێناسە كردن و، لادەران و لاڤیانیشى بە پێنج لە سیفەتە بنەپەتیی و، سەرەکیەكانیان پێناسە كردن، كە یەك لە یەك خراپترن.

## مامه‌له‌ی راست و دروست له‌گه‌ل قورئان دا:

له‌ کۆتایی ئهم دهرسه‌ماندا ده‌لیم:

بئگومان خوا عَلَيْكَ که له‌ سه‌ره‌تاوه ده‌فه‌رموئ: ته‌نیا نه‌وانه‌ برۆایان به‌ ئایاته‌کانی ئیمه‌ هه‌یه، که نه‌وه حال و حیسایانه: کاتیک ئایه‌ته‌کانمانیان ده‌خه‌رنه‌وه‌ بیر به‌ کړنووشدا ده‌که‌ون، په‌روه‌دگاریان به‌ پاك ده‌گرن و ستایشی ده‌که‌ن، خۆیان به‌ زل ناگرن، که‌له‌که‌و ته‌نیشه‌کانیان له‌سه‌ر جێیه‌کانیان هه‌لده‌ستن بۆ خوا په‌رستی، له‌ په‌روه‌دگاریان ده‌پارێنه‌وه، به‌ ترسه‌وه‌و به‌ ئومیده‌وه، له‌وه‌ی که‌ پێمانداون له‌ هه‌موو جوړه‌کانی پێدراوه‌کان، ده‌به‌خشن، نه‌وانه‌ خواوه‌نی کرده‌وه‌ی باشن، کاتێ خوا عَلَيْكَ ده‌فه‌رموئ: ته‌نیا نه‌وانه‌ برۆایان به‌ ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ هه‌یه، واته: نه‌ی مروؤ! نه‌گه‌ر ده‌ته‌وئ به‌ برۆادار له‌ قه‌له‌م بدرێ، نه‌و سیفه‌تانه‌ له‌ خۆندا بێنه‌ دی و، خۆت به‌و سیفه‌تانه‌ پرازێنه‌وه.

دوایش به‌راوردی نیوان برۆادار و لادهر و لاری ده‌کات، ئنجا به‌ کورتیی باسی پاداشتی برۆاداران ده‌کات، که به‌ هه‌شت و باخ و بیستانه‌کان شوێنایان، پاشان دێته‌ سه‌ر باسی لادهره‌کان و، پێنج له‌ سیفه‌ته‌ سه‌ره‌کیه‌کانیان ده‌خاته‌ ڤوو.

که‌واته: ئیمه‌ ده‌بێ ئایه‌ته‌کانی قورئان بکه‌ینه‌ ناوێنه‌یه‌ک و خۆمانیان له‌ به‌رانبه‌ردا پابگرین: ئایا کام له‌و سیفه‌تانه‌ی که‌ خوا بۆ برۆاداران، بۆ دۆسته‌کانی خۆی، بۆ به‌نده‌ صالحه‌کانی به‌ کاری هێناون، ته‌ماشای خۆمان بکه‌ین، کام له‌و سیفه‌تانه‌مان تێدان؟ سوپاس و ستایشی خۆایان له‌سه‌ر بکه‌ین، کامیش له‌و سیفه‌تانه‌مان نوقسانه، چاو به‌ خۆماندا بگێرینه‌وه‌و نه‌و سیفه‌تانه‌ له‌ خۆماندا بێنینه‌ دی.

هه‌روه‌ها به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه: جاریکی دیکه‌ ئایه‌ته‌کان بکه‌ینه‌ ناوێنه‌یه‌ک و له‌ به‌رانبه‌ری خۆمانیدا دابێنین، خۆمان له‌ ناوێنه‌ی فه‌رمایشتی خوادا بیه‌نین، بزانی



كام لەو سىفەتەنەي كە خوا ناحەزان و دوژمانى خۆي: بېيروايان و دەغەلەن و ھاوبەش بۆ خوا دانەران و لارپىيانى پىن پىناسە كر دوون، كام لەو سىفەتەنەمان تىدان، خۇمانيان لى بزار بگەين و، پاك بگەينەو و، پىچەوانەكانيان لە خۇماندا بېينىنە دى.

بۆيە دەبىن بەو چاۋە تەماشاي قورنات بگىرى و، لە راستىدا قورناتىش بۆ ئەو ھاۋە، ۋەك خوا ﷻ دەفەرمۇي: ﴿كَتَبْنَا نَزْلَهُ إِلَيْكَ مُبْرَكًا لِّذَرَّوْا ءَابَتِهِمْ وَلِيَذَّكَّرُوا ۝ أَلَا لَيْسَ ﴿١٩﴾﴾، واتە: ئەمە قورناتىكە دامانەزاندەو بۆ لاي تۆ، بەرھەمدارە، بەپىزە، تاكو لە ئاياتەكانى ورد بىنەو، بۆ ئەو ھاۋە خاۋەن غەقلان پەندى لى ۋەربگرن.

يانى: راستىيەكانيان بەھۆي قورناتەو بەگەتەو ياد و، ئەو راستىيە كار پىتكەن و، خۇيان بە سىفەتە بەرزو پەسندەكان بپازىننەو و، خۇشان لە سىفەتە نزم و پەستەكان بزار بگەن.

خوا عزوجل بە لوتف و كەپرەمى خۆي لەو كەسانەمان بگىرى، كە ھەرچى قورنات، دۆستانى خواو بەندە چاكەكانى خواي پىن مەدح كر دوون، ھەۋبەدەين ئەو سىفەتەنە لە خۇمان دا بېينىنە دى و، ھەموو سىفەتەنەي كە لە قورناتدا، دوژمان و ناحەزانى خوا لە كافرو مونافىق و ھاوبەش بۆ خوا دانەرو لادەرو لارپى، پىيان ۋەسەف كراون، ئەو سىفەتەنە لە خۇمان دوور بگەينەو، خۇمانيان لى بزار بگەين.

خوا بە لوتف و كەپرەمى خۆي، سەرەنجامى دىناو دوارپۇژمان خىر بكات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

---

# ❖ دەرسی سۆيەم ❖

---



## پېئاسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان دەرسى سېيەم و كۆتايە، لە تەفسىرى سوورەتى (السجدة)، ئەم دەرسەمان لە (۸) ئايەت پىكھاتود، ئايەتەكانى: (۲۳ - ۳۰)، لەم ھەشت ئايەتەدا، خوا ﷻ باسى ئەوھى كردودە كە كىتېى بە مووسا عليه السلام داود، واتە: تەورات، وەك رېئىمايى بۆ گەلەكەى مووسا، بۆ بەنوو ئىسرائىل، كە بە ھۆى خۇراگىرى و يەقىنەوھ لە نېو گەلى بەنوو ئىسرائىلدا كەسانىكى پىشەواو، سەركرەدو، سەرمەشقيان تېدا ھەلكەتوون.

دوايى خوا ﷻ باسى لىكھە لاوئېردانى پاك و پىسانى كردود، لە قىامەتدا، كە لىكھە لاوئېردىن، لىك جيا دەكرىنەوھ، پاشان سەرنىمان بۆ ھەر كام لە مېژووى گەلانى پارېردو و، دياردەى زىندوو بوونەوھى زەوى وشك بە ئاوى ئاسمان، پادەكىشى.

لە كۆتايىشدا لە وەللىمى پەلەكرەنى بېئىرواياندا، بە ھاتنى بەلئىنى خوا، كە مەبەستيان قىامەت، ياخود سزاي خوا بوود، باسكراوھ، كە لە كاتى ھاتنى بەلئىنى دادوھرى كردنى خوادا، پرواھىنانى كافران سووديان پىئاگەبەنى و، ھىچ دادىكىيان نادات.

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَحِمْلَتُهُ هُدًى لِنَبِيِّ إِسْرَءِيلَ ۖ ﴿٢٣﴾ وَحَمْلَتَنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ يَا مَعْرِبُا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ۖ ﴿٢٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ بِفَصْلِ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ ﴿٢٥﴾ أُولَئِكَ يَهْدِيهِمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْكِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ

لَا يَنْبَغُ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا سَوَّيْنَا إِلَى الْأَرْضِ الْجُبَّ فَنُخْرِجُ بِهِ  
 زَرْعًا نَأْكُلُ مِنْهُ أَنفُسُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ  
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ  
 ﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرِ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٣٠﴾

### مانای ده قافو ده قی نایه ته کان

(به دنیایی کتبه که مان (ته و پاتمان) به مووسادا، نجا هیچ دوو دل مه به  
 له دیداری وی [له گه ل خوادا] و کردیشمانه پرتنمایی بو به نی نيسرانیل ﴿٢٦﴾  
 پتسه و ابانیکیشمان لی په بیداردن، که به فرمانی تیمه، پرتنمایی (خه لک) بان  
 ده کرد به هوی خورگریان و بروا پته و بیانیه وه به نایه ته کانمان ﴿٢٧﴾ بیگومان  
 په روه ردگاری تو، خووی له پووی قیامه تدا، له وه دا که تیدا کهوتونه ته راجاییه وه،  
 دادوه رییان له نیتواندا ده کات ﴿٢٨﴾ نایا نه وه که له پتش واندا که لیک سه ده مان  
 فه وتاندوون، که (نه مان نیتستا)، به نیو (شوینه وارو)، خانووبه ره کانیا ندا ده پوون،  
 بو یان نه بو ته پرتنمایی و بووی پوون نه کردوونه وه (که دنیا شاری بی خواهن  
 نیه!)؟ بیگومان له وه دا نشان هه ن (له سه ر بالا دهستی خوا)، نایا (هه ق)  
 نابیستن؟ ﴿٢٩﴾ نایا نه یانیبوه که تیمه ناو به ره زهویه کی وشک و پووته ن  
 ده به یان، نجا کشتووکالیکی پی (له زهوی) ده ردینین، که ناژه له کانیا ن و خو یان  
 لی ده خوون، نایا نابین؟ ﴿٣٠﴾ ده شلین: تهو دادوه ریه که به، نه گه ر تیوه له  
 پاستان؟ ﴿٣١﴾ بلن: پووی دادوه ریه نه وانیه بی پروان، بروایه که یان سوودیان  
 پتنگایه نی و، نه مان مؤله تیش نادرین ﴿٣٢﴾ (که واته) پوویان لی وه رگی ره و  
 چاوه رتبه، نه وانیش چاوه رین ﴿٣٣﴾.

## شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(مَرَّيَةٍ): (المَرِيَّةُ: الشُّكُّ وَالرَّدُّ)، (مَرِيَّةٌ): دوو دلی و دَلْ لە دلدانە، (ظَنْ): بریتە لە گومانیکێ زال، (شَكٌّ) و (مَرِيَّةٌ) بە مانای لە دوو دلی و، دَلْ لە دلدان. (بَقِصْلٌ بَيْنَهُمْ): دادوهرییان لە نێواندا دەکات، (الْقَصْلُ: الْقَضَاءُ وَالْحُكْمُ)، (قَصْلٌ): بریتە لە دادوهریی و پرێاردان لە نێوانی دوو، یان چەند لایەنیکێ پێکەوێ ناکۆکدا.

(أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ): ئایا بۆی پووێنه کردوونەو، بۆی دەرنەخستوون؟ (يَهْدِي مِنَ الْهَدَايَةِ، وَهِيَ الدَّلَالَةُ وَالْإِشَادَةُ، وَصُمِّنَ فِعْلٌ يَهْدِي مَعْنَى يُبَيِّنُ، فَعْدِي بِاللَّمْ، هَذَا)، بە مانای پێنمایی کرد، یان خستیه سەر پێ، وشە (يَهْدِي) لە (هَدَايَةِ) دوه هاتوه، بە مانای پێنشان دان و پێنمایی کردنه، بە لَام لێره دا وشە (يَهْدِي) مانای (يُبَيِّنُ) ی تێخواوه، بە بە لگه ی نه وه ی که به (ل) به رکار پێخوازاروه (يَهْدِي لَهُمْ)، نه گه رنا ده گونجا بفرموی: (أَوَلَمْ يَهْدِهِمْ)، یانی: پێنمایی نه کردن و بۆی دەرنەخستن: (أَوَلَمْ يُبَيِّنْ لَهُمْ)؟.

(أَلْجُرُزِ): (الْأَرْضُ الْجُرُزِ: الَّتِي انْقَطَعَ بَيْنُهَا)، (جُرُزٌ) زهوییه که به پێشتر پوهه کی لیبووین، به لَام ئیستا پوهه کی لێ نه مابێ و وشک و پووتهن بووبێ.

(سَوْقٌ): (لَتِي دَه خورین و دهیبهین، (السَّوْقُ: إِزْجَاءُ الْمَاشِي مِنْ وَرَائِهِ)، (سَوْقٌ): نهو هیه که سێک له دواوه بێ، شتیک بداته پێش خۆی و بیات به رهو نهولا بۆیه به شوڤیری نۆتۆمۆبیل دهگوتری: سانیق، چونکه سه یاره که به رهو پێشه وه دهبا، ههروه ها که سێک که ناژەل دهبات بۆ ناودان، یان بۆ له وه رگا، نهویش دیسان کاره که ی پتی دهگوتری: لیخوهرین (سَوْقٌ)، خواش پێکه که هه وه رگا پال پتوه دهنی و نهو ناوه دهبات، دهفرموی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا سَوَقْنَا آلَاءَ إِلَى الْأَرْضِ

أَلْجُرُزُ، ئایا نابین ئیمە ناو دەبەین بەرەو زەویەکی وشکەهلاتو و، یاخود: پرووتەن و کە پشتر کشتوکالی لیبوووەو تیسنا لیتی نەماوە.

(الْفَتْحُ): (الْفَتْحُ وَالْقَضَاءُ)، (فَتْح) بە مانای سەرخستن و دادوەریی لە نێوان کردن دا دی.

(يُظْطَرُونَ): (يُمْهَلُونَ وَيُنْتَظَرُونَ)، (وَلَا هُمْ يُظْطَرُونَ)، واتە: مۆلەتیان نادری و، چاوەڕێ ناکرێن.

(فَاعْرَضَ عَنْهُمْ): پروویان لێ وەرگیرە، پشتگوێیان بخە، (الإِعْرَاضُ: إِبْطَازُ الْعَرْضِ، وَهُوَ صَفْحَةُ الْعُنُقِ)، (عَرْض) بە لامل (صَفْحَةُ الْعُنُقِ) دەگوێرێ، (إِعْرَاضُ) یش ئەوەیە کە تۆ شتێک، یان کە سێک لاملی تێیکە، ئەگەر پرووی تێیکە (إِقْبَالُ) ی پێ دەگوێرێ، پروو تیکردن، بەلام (إِعْرَاضُ) ئەوەیە لاملی تێیکە، کە لاملت تیکرد مانای وایە پرووت لێوەر گیراوە بەوللوه چووی.

## مانای گشتیی نایەتەکان

خوایێک لە کۆتایی سوورەتی (السُّجْدَةِ) دا، ئەو پراستیە دەخاتە پروو، کە لە پیش تۆشدا ئەو موخەمەد ﷺ! پێغەمبەراینی دیکە بوون و کتیبمان پێیداون و، کتیبە کە بۆیان بۆتە پێنمایی و پێشاندەر، کە زەفترینیان و نیزیکترینیان، کە هەم خەلکی پۆزگاری پێغەمبەر ﷺ پێی ناشنا بووی و، ناوبانگی بیستبن، مووسایە، کە هەم لە پرووی جوگرافییەوه، هەم لە پرووی کاتەوه، هەم لە پرووی ئەودەشەوه کە جوولە کەکان، خاوەن کتیبەکان، لە نیوێ دورگە ی عەرەبیدا بوون، باس و خواسی تەوڕات و مووسا ﷺ تایینی جوولە کە، لە نێواندا زۆرباو بوو، پاشانیش مووسا یەکیک بوو لە پێغەمبەرە زۆر دیارو پایە بەرزەکانی خوایێک بەلێ ئەنیا بۆ گەلی بەنی ئیسرائیل نێردراوه، بەلام هەلبەتە بە پلەی

یه‌که‌م بۆ به‌نوو نیسرائیل، نه‌که‌رنا خوا نارد بووی بۆ لای گه‌لی فیرعه‌ونیش، قیبتیه‌کانی میسر، که نه‌و کاته‌ش مرؤفایه‌تی نه‌وه‌نده زۆر نه‌بووه، له شوئیتیکی وه‌ک میسر، له شوئیتیکی وه‌ک میزۆپۆتامیاو، له هیند و چین، له‌ملاو له‌ولا، له نیوه دورگه‌ی عه‌ره‌بیی، که‌واته: موسا عليه السلام زۆر دیار بووه، بۆیه‌ خوا نه‌و به‌ نموونه دینیه‌وه‌و، ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾، به‌ دنیایی تیمه کتیمان به‌ مووساش دا‌بوو.

وشه‌ی ﴿الْكِتَابَ﴾، که (ال)ی ناساندنی له‌سه‌ره، بۆ (عه‌د)ه، واته: کتیه‌که‌مان به‌ مووسادا، نه‌و کتیه‌ی که دیاره ته‌وراته، ﴿فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ﴾، ئنجا تۆ له دوو دلّیی دا مه‌به‌ له دیداری ویدا.

دوایی له مه‌سه‌له گرنگه‌کان باسی ده‌که‌ین، مشتومرێکی زۆر بووه له نێوان توێژه‌ره‌وانی فورئاندا، ئایا مه‌به‌ست له‌و (لِقَائِهِ)، چیه‌وه؟ پاناوه‌که بۆ کێ ده‌چیته‌وه؟ ﴿فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ﴾:

أ- ئایا مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که تۆ دوو دلّ مه‌به، له‌وه‌دا که مووسا ته‌وراتی وه‌رگرتوه؟ هه‌ندێک وایان لیکداوه‌ته‌وه.

ب- یاخود: مه‌به‌ست نه‌وه‌یه: تۆ له دوو دلّیی دا مه‌به، له‌وه‌که نه‌وه‌ی تووشی مووسا بوو به‌ هۆی جیه‌جێکردنی کتیبی خواوه، له گرفتاریی و سه‌ر تیشه‌ له‌گه‌ڵ به‌نوو نیسرائیل دا، دوو دلّ مه‌به که تۆش نه‌و شتانه‌ت تووش ده‌بن؟.

ج- یان: مه‌به‌ست نه‌وه‌یه: تۆ دوو دلّ مه‌به که مووسات له شه‌وی میعراج دا بینی؟.

د- یان: دوو دلّ مه‌به که تۆ له به‌هه‌شتی مووسا ده‌بینی؟ نه‌و رایانه هه‌موویان هه‌ن، من رایه‌کم به‌ دلّه، که له مه‌سه‌له گرنگه‌کاندا زیاتر تیشکی ده‌خمه‌ سه‌ر، که له هیچ کام له ته‌فسیره‌کاندا نه‌مبینوه، نه‌و سی (۳۰) ته‌فسیره‌ی له‌به‌ر ده‌ستم دان، پێموایه نه‌و رایه له هه‌موویان گونجاوتره، نه‌ویش نه‌وه‌یه: ﴿فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ﴾، تۆ



دو دَل مەبە لە دیداری موسا لە گەل پەرورەدگاری دا، چونکە لە سوورەتی (الأعراف) دا، خۆی پەرورەدگار دەفەرموێ: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا﴾ واتە: کاتیک موسا هات بۆ دیداری تێمە، ئەو ژوانگەیی بۆمان دیاریکردبوو، موسا ﷺ کاتیک دەچی بۆ دیداری خۆی پەرورەدگار تاکو تەوڕاتی لێ وەربرگێ، ئەمە گونجاو لە گەل ئەم سیاقە ئێرەدا، واتە: تۆ دوو دَلمەبە لەو هەدا کە موسا هات بۆ دیداری تێمە، تەوڕاتمان پێدا، نجا وەك چۆن تەوڕاتمان بەو داو، ئاوا قورئانیشمان بە تۆ داو.

﴿وَحَمَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، ئەو کتێبەشمان گێرا بە پێنمایی بۆ بەنی ئیسرائیل، پاناوێکە بۆ کتێب دەچێتەو، ئەگەرنا دەشگونجا بۆ موسا ﷺ بچێتەو، چونکە ئەویش پێنماییکار بوو بۆ گەلەکی خۆی، کە بەنوو ئیسرائیل، بەلام لێرەدا باس باسی پێدرانی کتێبە بە موسا ﷺ و پاناوێکە وایزیکترە بۆ کتێب بچێتەو، کە کتێبمان کردە پێنمایی بۆ بەنی ئیسرائیل، ﴿وَحَمَلْنَا فِيهِمْ آيَةً﴾، چەند پێشەوايانیکیشمان تێدا پەیداکردن، لە ئێودا گێران، ﴿يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾، بە فرمانی تێمە پێنمایان دەکرد، واتە: پێنمایی خەلکیان دەکرد، پێنمان پێشان دەدان، بۆیان دەبوونە سەر مەشق.

نجا بۆچی خوا کردنی بە پێشەوا؟ ﴿لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِأَيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾، دوا ئەوێ خۆراگر بوون و، عەدەتیشیان وابوو پڕوایەکی پتەویان بە ئایەتەکانی تێمە هەبوو، وشە (صبر) بە کرداری پابردوو هێناو، چونکە ئەو تێپەرپو، خۆیان راگرت، ئێمانیان هێنا، کردەوێ باشیان کرد، بەلام ﴿وَكَانُوا بِأَيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾، عەدەتیان وابوو، یەقینیان هەبوو بە ئایەتەکانی تێمە، لەبەر ئەوێ ئایەتەکان پۆز بە پۆز دابەزیون، بۆیە بە کرداری (مضارع) هێناوێتی بۆ تێستاو، بۆ داهاستوو، بۆ بەردەوام بوونە.

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، بە دَلنایی ئەو هەر پەرورەدگارتە کە لە پۆزی هەلسانەو، لێکیان جیا دەکاتەو، دادوەریان لە ئێواندا دەکات،

﴿فَمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَفُونَ﴾، له وهدا كه تتيذا كهوتبونه راجيبي، په روده دگارت كا و داني مشتمره كانيان ليك جيا ده كاته ووه، دادوه ريبان له نيواندا ده كات، كه كتيان چه ندهي هه ق پتتهو، كتيان چه نده پروي كردو ته ناهه ق؟!.

﴿أَوَلَمْ يَهْدِئْهُمْ﴾، ثايا بوي دهر نه خستوون، پتياني نه داوون، ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾، ثايا فهوتاندني تيمه بو نهو سه دانهي كه له پتياندهو بوون، پتياني نه داوون، كه خوا ﷻ هه مه كاري گهر دوون و ژيان و مروقه؟ ده بووايه پهندي ليوهر بگرن، ده بووايه بويان پوونبكاته وه، نه وان تيستا هه لهي نهو كه له پتسووانه كه فهوتتيراوون، به هووي كوفر و تاوان و خراپه وه، دووباره نه كه نه وه، ﴿يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ﴾، نهوانهي تيستا به نيو خانوبه ره كانياندا ده پوون، واته: به نيو شوينه واره كانيان دا، كه هي خانوبه ره كانيان، هي جيكاو ريكا كانيان، به نيويان دا ده پوون و سه فهر ده كهن، كاتيكا سه فهر ده كهن، به تايهت سه فهر بو شام ده كهن، يان بو يه مهن ده كهن، شوينه واره كانيان ده بينن، شوينه واري عاود نه موود و، گه لي لووط و نهواني ديكه ش، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ﴾، له وهدا نيشانه ههن، ثايا نابيستن؟ نيشانه ههن كه خوا ﷻ له مروقه كان نه كه راوه خويان چونيان پخوشه وابكهن، هيچ سنوورتك نه بي و هيچ لپرسينه وهو سزايه كه نه بي، به لكو خوا ﷻ پستييان بو درنژ ده كات، تاكو كاتيكي ديار بيكراو، به لام سه ره نجام خوا ﷻ واي مامه له كرده له گه ل به شهردا، كه هه ندي خه تي سووري ديار بيكردوون، ههر كاتي نهو خه ته سوورانه به زيران، خوا سزي نهو كه له ياخي و ملهووپانه ددها، بويه ده فهر رموي، ﴿أَفَلَا يَسْمَعُونَ﴾، ثايا نابيستن؟ ده بووايه كه هه والي نهو كه لانه ده بيستن، له فورئانداو، ده ماو دم كه ده بيستن، ده بووايه پهندي ليوهر بگرن، ثايا نابيستن؟ پرسيار كردن، پرسيار كردني نكو و لييلي كه رانه يه، واته: نهوانه وه كه نهو كه سانه وان، كه هيچ نه بيستن.

له دواي ميژوو، نجا سه رنجيان راده كيشي بو دياردهي هاتنه خواري ناو له ناسمان و، رواني شيناوردو كشتوكال، له زهويه كي قاقري پروته ني وشك دا.

دهفه رموی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾، نایا سه رنجیان نه داوه، نایا نه یان بینوه؟ که دهگونجی لیره دا بینین، بینینی چاو بی، دهشگونجی بینینی عهقل و دل بی، نایا نابین و سه رنجیان نه داوه؟ ﴿أَنَا سَوَاءٌ أَلَمَاءٌ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ﴾، که نیمه ناوه که دهبهین، لیده خورین، به رهو زهویه کی پروته نی بی کشتوکال، ﴿فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا﴾، ننجا کشتوکالکی پیده ردینین لهو زهویه قافرو بی ناو وشکله لاتوده، ﴿تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْفُسُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ﴾، که ناژه له کان و خوشیان لئی دهخون، لهو کشتوکاله، نهو کشتوکاله، دهگونجی مه بهست پتی کوی نهو شتانه بی که له سر زهوی ده پوتن، وهک دانه ویلته، گهنم و جوو نيسك و نوک و زورات و هه موو نهو شتانه و، جگه له دانه ویلته، هه موو نهو شتانه کی دواچار هه بی ناژه له کان ده بن به له وه، به ته ری یان به وشکی، هه بی مروقه کانیش ده بن به مایه ی به هره لیوه رگرتن و له به ره مه که یان دهخون، به تایهت نه گهر دانه ویلته بی، نه وه دیاره، نه گهر میوه کانیش بن، دیاره، هه روه ها ته پرکار و سهوزه، مروقه کانیش لئی دهخون و ناژه له کانیش لیده خون، ﴿أَفَلَا يَصِيرُونَ﴾، نایا نابین، نایا سه رنج نادهن؟ دیسان لیره دا، نایا نابین؟ پرسپار کردنی نکو ولیلیکه رانه یه، واته: ده بووایه بینین، دیتنیش هه دهگونجی دیتنی چاو بی، هه دهگونجی مه بهست پتی زانین و دیتنی عهقل و دل بی.

له کوتایی دا خوا ۱۱۱ هه لویستیکی زورچار دووباره کراوه ی کافره کان له سه رده می هه موو پیغهمبه راندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) باس دهکات، که بریتی بووه له پهله کردیان له هاتنی به لئینی خوا، له هاتنی سزای خوا: ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، هه روه ها ده لئین: نهو دادوهه ریبه، نهو لیکه هه لاواردنه نهو دادوهه ری کردنه له نیوان مروقه کاندا، که نکتیه، نه گهر تیوه له راستان؟ واته: کاته که مان پت بلین، نه گهرنا مانای وایه تیوه له راستان نین؟.

خوای په روه ردگار وه لایمان ده داته وه: ﴿قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ﴾، تو بفه رموو: پوژی دادگایی کران و لیکه هه لاواردن و لیک جیا کردنه وه ی

پاک و پيسان، نهوانه‌ی بيبړوان، ټيماڼه‌که‌يان سووديان پي ناگه‌يه‌ني، ﴿وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾، هه‌روه‌ها موڼه‌تيش نادرتن، چاوه‌روانيان ناکړي، بگه‌رتنه‌وه‌و په‌شيمان بڼه‌وه‌و، لاپه‌ره‌يه‌کي سپي هه‌لډه‌نه‌وه، نه‌گه‌ر ټيستا له‌ فرياي خوږيان بگه‌ون، نه‌گه‌رنا نه‌و شته‌ي نه‌وان په‌له‌ي لږده‌که‌ن، کاتيک نه‌و حاله‌ته‌ دي، که‌ بريته: له‌ پوږي دوايي، ټنجا چ‌ ناخير زه‌مان، چ‌ قيامه‌ت، نه‌و کاته ټيماڼيش بيټن، سووديان پي ناگه‌يه‌ني، وه‌ک له‌ سووړه‌تي (الانعام) دا ده‌فه‌رموي: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْسَتْهَا لَوْ كُنْ مَأْمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْظُرُوا إِنَّا مُنْظَرُونَ﴾ (النجم ١٨٨).  
واته: نايا چاوه‌ړتي چي ده‌که‌ن؟ جگه‌ له‌وه‌ي فرشته‌کان بيټن، يان په‌روه‌ردگار ت بټي، يان هه‌نديک له‌ نيشانه‌کاني په‌روه‌ردگار ت بيټن، نه‌و پوږه‌ که‌ هه‌نديک له‌ نيشانه‌کاني په‌روه‌ردگار ت ديټن، هيچ‌ که‌سيک بړوا پيټنه‌نه‌که‌ي سوودي پي ناگه‌يه‌ني، که‌ پيشتېر بړواي نه‌هټنابي، ياخود له‌ بړوا هټنه‌نه‌که‌يدا کاري چاکي نه‌کردبي، خير و چاکه‌ي وده‌ده‌ست نه‌هټنابي، بلټي: چاوه‌ړتي بټن، ټيمه‌ش چاوه‌ړيټن.

که‌ له‌ کاتي ته‌فسيرکردني سووړه‌تي (الانعام) دا، له‌ باره‌ي واتاي هاتني نايه‌ته‌کاني په‌روه‌ردگارو، هاتني په‌روه‌ردگارو، هاتني فرشته‌کانه‌وه، پروونکردنه‌وه‌ي باشمان داوه.

له‌ کوټايي دا خوا ده‌فه‌رموي: ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْظُرْ إِلَهُمْ مُنْظَرُونَ﴾، تو پشتيان ټيټکه‌و پرويان لي وه‌رچه‌رخټنه، چاوه‌ړټيه، نه‌وانيش چاوه‌ړټين، واته: چاوه‌ړټيه، که‌ي به‌ليني خوا ديټ، نه‌وانيش چاوه‌ړټين، که‌ي به‌ليني خوا ديټ، که‌ به‌ ته‌نکيد نه‌و کاته‌ي به‌ليني خوا دي، پوږي دوايي دي، يان سه‌ره‌تاي پوږي دوايي ديټ، که‌ ناخير زه‌مانه، ياخود پرووداوه‌کاني ديکه‌ي پوږي دوايي ديټن، که‌ قيامه‌ته، پاشان زيندوو کرانه‌وه‌و هه‌لستېرانه‌وه‌و هاته‌پيشتي لټېرسينه‌وه‌و سزاو پاداشته، نه‌وان زور مال ويران و په‌نجه‌ړو ده‌بن، بويه نه‌وانه ټيستا په‌له له‌ شتيک ده‌که‌ن، که‌ نه‌گه‌ر بټي، زور تييدا تووشی زيانباري ديټن.

## مەسەلە گرنگەکان

مەسەلەى یەكەم:

باسى كىتب پىدرانى مووسا، پىنمايى بوونى بۆ گەلى جوولهكەو، لە دوو دلىیدا نهبوون لە بارەى دیدارى مووساوه، بۆ خواى تاك و پاك، ههروهها گىرانی كهسانىك لهو گەله (به‌ئوو نيسرايىل)، به پىشه‌وا، به هۆى خۆپاگريى و بپروا پته‌وييانه‌وه، به نايه‌ته‌كانى خوا:

خو ده‌فه‌رموى: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ  
وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا  
وَكَانُوا بِنَايَتِنَا يُوَفُّونَ ۝١١﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ بِفِعْلِهِمْ يَوْمَ يُقَالُ فِيمَا كَانُوا فِيهِ  
يَخْتَلِفُونَ ۝١٢﴾

شیکردنه‌وى ئەم ئایەتانه، لە پىنج برگەدا:

١- ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾، به دلىيايى كىتىمان به مووسادا، ئەو (و)، (واو العطف)ه، ئەم بابەته ده‌گىرێته‌وه بۆ بابەته‌كانى پىشى، واتە: ئەو شتانهى پىشى بوون، ئنجا به دلىيايى كىتیبشمان به مووسادا، بۆچى ده‌فه‌رموى: ﴿وَلَقَدْ﴾، كه (ل) ى (وَلَقَدْ) بۆ سوێنده، ياخود پىخۆشكه‌ره بۆ سوێند، (قَدْ)يش بۆ ساغكرده‌وه (تحقيق) و، دلىياكرده‌وه‌يه، بۆچى خوا ﷻ ئەو شىوازه به‌كاردينى؟ بۆ ئەوهى ئەو گەله‌ى كه پىغه‌مبه‌رى خاتەم ﷺ، بۆيان هاتوه، ئەو خەلكه كه به پله‌ى يەكەم گەلى عه‌ره‌ب بوون، دوايش هه‌موو گەلانى دنيا بوون، وه‌ك دوو دَل و به گومان بووبن، كه: نايان ده‌بن خوا كىتىبى دابه‌زاندبن؟ موحه‌ممەد ﷺ ئىستا ده‌لن: په‌يامى خوام بۆ دى و قورئانىكم بۆ

دادەبەزىندىرى، ئايا ئەمە راستە؟ بۇيە خوا دەفەرمۇي: بە جە خىتكردنهو، بە دۇنيابىهوه  
 ئىمە كىتىمان بە مووسادا، ئەگەر لە ھەموو شىتەك لە گوماندا بن، كىتەبەكەي مووسا  
 زۆر ئاشكرا بوو، ئەودە تا گەلىك ھەن، كە تىستاش بە دواي ئەو كىتەبەي مووسا دەكەون،  
 بەپراست يان بە ھەلە، كە برىتە: لە گەلى جوولەكە، ئىجا گەلى جوولەكەش لە نىوہ  
 دوپگەي عەرەبىيدا بوون، جارى سى تىرەي ناوداريان بوون: بەنوو قەينوقاق و، بەنوو  
 نەزىرو، بەنوو قورەيزە، كە زۆر ئاشكرا بوون، پاشان جوولەكە لە شوئەكەنى دىكەي  
 دىناش بوون، بە دۇنيابىي كىتىمان بە مووسا دابوو، ﴿الْكُتُبُ﴾، كە (ال)ى ناساندنى  
 لەسەرەو بۇ (عەھد)، واتە: كىتەبەكەمان بە مووسادا، كىتەبەكەش مەبەست پىي تەوراته،  
 كەواتە: وەك چۆن كىتىمان بە مووسا ﴿الْكِتَابُ﴾ داو، كە تەوراته، تاكو بۇ گەلەكەي (گەلى  
 بەنوو نىسپرائىل) بىكائە چرايەكى پىي پىشاندەر بۇيان، بە ھەمان شىوہ قورئانىشمان بە  
 تۆ داو، بۇ ئەو خەلك و كۆمەلگايەي كە لە نىوياندا دەژى.

٢- ﴿فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ﴾، ئىجا تۆ لە دوو دلىيدا مەبە، لە دىدارى، (المىرئە:  
 التَّوَدُّ وَالشُّكُّ) (مىرە)، برىتە: لە دل لە دلدان و دوو دلىي، ﴿مِنْ لِقَائِهِ﴾، پىشترىش لە  
 ماناي گىشتىي دا ئاماژەمان پىدا، زانايان و توژدەرەوانى قورئان لەو بارەوہ زۆر مشتومپريان  
 بوو، ئايا ئەو راناوہ ﴿مِنْ لِقَائِهِ﴾، لە دىدارى وى دا، راناوہكەي بۇ چى دەچىتەوہ؟  
 أ- ھەندىك گوتوويناہ: دەچىتەوہ بۇ تەورات، بۇ كىتەب، واتە: دوو دل مەبە كە مووسا  
 تەوراتى وەرگرتوہ، كىتەبى وەرگرتوہ.

ب- ھەندىك گوتوويناہ: دەچىتەوہ بۇ دىدارى پىغەمبەر ﷺ لە شەوى مىعراج دا  
 لەگەل مووسادا، كە پىغەمبەرانى بىنيوہ، لە نىوياندا بە تايەت مووسا، كە دواي ئەوہى  
 پىغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەرمۇي: پەنجا نوژم لەسەر فەرز كراو، پىشنيار دەكات بۇ  
 پىغەمبەرى خاتەم و ئامۇژگارىي دەكات، لەبەر ئەودە كە لەو رۈوہوہ مووسا نەزموونىكى  
 ھەبوو، كە جارى موھەممەد پىغەمبەرى كۇتايىو، ئەو نەزموونەي بۇ پەيدا نەبوو،  
 كە داوا لە پەرۋەردىگارى بكات بۇي دابەزىتى، بۇي كەم بكاتەوہ، تاكو دەكاتە سەر

پىنج نوژ، ئىنجا ھەندىك گوتوويانە: مەبەست لە (لقائە) واتە: دیدارى پىغەمبەر ﷺ لە شەوى ميعراجدا، لەگەڵ مووسادا! بەلام نایا ئەم سوورەتى سەجدەيە پيش ميعراج بوو، يان دواى ئەو بوو؟ ئەو کاتە ئەوە ديار دەبى.

ج- ھەندىكى دیکە گوتوويانە: لە دوو دلى دا مەبە، کە تۆ لە بەھەشت دا مووسا ﷺ دەبینى.

د- ھەندىكى دیکە گوتوويانە: (لقاء) لێرەدا بە مانای ئەوە دى، وەك چۆن مووسا تووشى گرفتارى و چەرمەسەرى زۆر بوو، بە ھۆى ئەو کتیبەوہ کە خوا پى دابوو، کە دەبويست کتیبە کە جیبەجى بکات بەسەر بەنوو ئيسرائيلدا، ئەوانيش لاملبيان دەکرد، تۆش ئەى موحەممەد ﷺ! دوو دل مەبە: بە ھۆى ئەو کتیبەوہ کە بۆت دابەزێراوہ، تووشى گرفتارى و چەرمەسەرى و ناپەھەتیی دەي، ئەوہ تا ئەوانە برۆا بە کتیبەکەت ناگەن و، خۆيشت بە جادووگەر دەزانن، کتیبەکەشت بە شیعرو بە جادوو دەزانن، کەواتە: دوو دل مەبە، کە تۆش ئەم ھالەتەت بەسەر دى، يان بە ھۆى ئەوہو، کە ئەوہ ھالەتەت بەسەر دى، دوو دل مەبە.

بەلام ئەوہى من بە دلەوہ دەنووست، ھىچ کام لەو پايانە نيە، کە ھەموو تەفسیرەکان ئەو پايانەيان ھێناون.

من رايەكى دیکەم بە دلە، ئەويش ئەوہيە کە مەبەست لە: (لقاء)، لە: ﴿فَلَا تَكُنْ فِي سِرِّبٍ مِّنْ لِّقَائِهِ﴾، تۆ دوو دل مەبەو لە گوماندا مەبە، خەتەرە نەچتە دلت، لەوہدا کە مووسا ﷺ دیدارى بووہ لەگەڵ خوادا ﷻ، وەك لە سوورەتى (الأعراف) دا، دەفەرموى: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنظُرْ إِلَيْكَ﴾، بۆچی ئەم رايەم ھەبێزاردوہ؟

چونکە ئەو پرووداوہ پرووداويكى زۆر گەورەو گرنگ بووہ لە ژيانى مووسادا، کە بریتی بووہ لەوہى مووسا لەو دیدارەدا، تەورات وەرەگرتى لە خوا ﷻ، وەك چۆن موحەممەدیش ﷺ قورئانى لە خواوہ بۆ دى، مووساش تەوراتى وەرگرت لەو

دېدارەيدا لە غەزەت پەرۋەردگارىدا، دۋاي نەۋەي خۇا ژوانگەيەكى بۇ ديارىيىكىردودە، بەلئىنگەيەكى بۇ دانا، دۋاي سى (۳۰) شەۋ، كىردى بە چىل (۴۰) شەۋ.

هەلەتە نەۋ شتانەي خۇا بە پىغەمبەرى خاتەميان ﷺ دەفەرمىۋى: دوو دىل مەبە، يان نەۋە مەكە، يان وامە چۆ، هەم مەبەست نەۋەيە كە پىغەمبەر خۇي زياتر دىلى دابمە زى، هەم مەبەستىش نەۋەيە بۇ شۆيىكە وتوۋانىشى پىنمايى بى، ۋەك گوتراۋە: (دىۋار لەكەل تۆمە، گوتى سۋانە گوتى لىيى)، جارى واش هەيە شىك بە پىغەمبەر ﷺ دەگوتى، بەلەم لەبەر راهاۋىشتن و كىنارەيە بۇ خەلگەكە كە لە نىۋاندا ژياۋە، بە مەسۇلمان و نامسۇلمانەۋە، بە تايەت نامسۇلمانەكان، واتە: ۋەك چۆن نەۋان لە دوو دىلى دان، تۆ دوو دىل مەبە ۋەك نەۋان مەبە، كە ۋەك وانىش نەۋەيى.

۳- ﴿وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، هەروەها ئىمە نەۋ كىتەبەمان كىرا بە پىنمايى بۇ بەنۋو ئىسرائىل، دەشگۈنچى پاناۋەكە بۇ موۋسا بچىتەۋە، يانى: موۋسامان كىردە پىنمايىكارو پى پىشاندەر بۇ بەنۋو ئىسرائىل، هەردوۋك واتاي هەر راستى، بەلەم زياتر ۋاپىدە چى پاناۋەكە بۇ كىتەبەكە بچىتەۋە، كە تەۋراتە.

۴- ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾، ئىمە پىشەۋاپانىكىمان تىدا پەيدا كىردى، [لە ئىۋ بەنۋو ئىسرائىلدا]، كە بە فەرمىانى ئىمە، پىنمايان دەكرد، واتە: پىنمايى خەلگىيان دەكردو خەلگىيان دەخستە سەر راستە پى و پىيان پىشان دەدان.

بەلەم بۆچى خۇا ﷺ هەندىك لەۋانەي كىران بە پىشەۋا، هەر لە گۆترە؟ نەخىر.

۵- ﴿لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِأَيْمَانِنَا يُوقِنُونَ﴾، لە نەنجامى نەۋەدا كە خۇراگىريان كىردو، بىروايەكى پتەۋىشيان هەبۋو بە ئايەتەكانى ئىمە، ئايەتەكانى ئىمە، لىرەدا زياتر ۋاپىدە چى مەبەست پىي رستەكانى فەرمىاشتى خۇا بى، نەگەرنا وشەي (آيات) ۋەك زۇرجار گوتوۋمانە: سى واتايان هەلدەگىرى لە قورئاندا:



أ- بە مانای دیاردە سروشتییەکان، دئی، وهك له سوورەتی (یوسف) دا دەفەر موی: ﴿وَكَايْنِ مِنْ آيَاتِهِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٥﴾﴾ واتە: زۆر نیشانە هەن لە ئاسمان و زەویدا بە لایاندا ڕەت دەبن، بەلام پشیمان تێدەکەن، بەندیان لێ وەرنەگرن.

ب- هەر وەها (آیات) بە مانای موعجیزە ی پێغەمبەرانیشت دئی، وهك خوا دەفەر موی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّي إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ، فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَكْشُورًا ﴿١٦﴾﴾ (الإسراء، واتە: ئێمە نو ئایەمان بە موسا داوون، واتە: نو نیشانە، نو موعجیزە.


ج- هەر وەها (آیات) بە مانای ڕستەکانی فەرماشتی خواش دیت، که به زۆری له قورئاندا بهو واتایە هاتووە.

ئەوانە ی که کرانه پێشەواو سەر مەشق لە ئێو گەلی بەنوو ئیسرائیل دا، لە ئەنجامی ئەوەدا بوو، که دوو سیفەتی سەرەکیان تێدا بوون: یەکەم: خۆراگر بوون، لە ڕووی کردەییەوه.

دووهم: لە ڕووی تێوژی شەوه، خاوەنی برۆیەکی پتەو بوون، خاوەنی دڵنیایی بوون، بە ئایەتەکانی خوا، زانیان گوتووایانە: (بِالصَّبْرِ وَالْيَقِينِ، تَتَالِ الْإِمَامَةُ فِي الدِّينِ)، بەهۆی خۆراگری و بەقینەوه، پێشەوابەتیی لە دیندا دەستەبەر دەبن، هەلبەتە یەقین پێش خۆراگری دەکەوی، پێشی مەرووف دەبن یەقین و دڵ دامەزراوی و برۆ پتەویی هەبن بە ئایەتەکانی خوا، بە پەيامی خوا، دوا ی پتووستیی بە خۆراگری دەکات، بۆ ئەوەی ئەو پەيامە ی خوا جێبەجێ بکات و پراکتیزە بکات لە ژبانی تاییبەتیی و خێزانی و کۆمەڵایەتیی و سیاسیی دا، بەلام ئایا لێردا بۆچی خوا ﷺ صەبری پێشخستو؟ لە سۆنگە ی ئەوەوه که ئەوەی زۆر گەورەو گرنگە بریتیه: لە خۆراگری، لەبەر ئەودش که ئەو سیاقە ی که ئەم فەرماشتە ی تێدا هاتو، هەمووی ڕێنماییە بۆ پێغەمبەری خاتەم ﷺ، بۆ هاوێڵانی بەڕیزی و، بۆ شونکەوتووانی پێغەمبەری خاتەم ﷺ تاكو پۆژی دوا ی، نەجا ئەوان لە هەموو شتێک زیاتر پتووستیان بە خۆراگری و پشوو درێژی و، نەپسان و، نەلەخشان بوو.

مه سه له ی دووه م:

دادوه ریی کردنی خوا له یتوان مروفه کاندایه رۆژی قیامت دای له وه دای که  
تییدا که وتونه راجیایه وه:

خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ بِفَصْلِ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾  


شیکردنه وه ی ئەم ئایه ته، له دوو برگه دای:

۱- ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ بِفَصْلِ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، به دنیایی نه وه به س پهروه ردگارت  
که له رۆژی هه لسانه وه دای، دادوه رییان له یتواندایه دکات، له یتوان کتیدای؟:

أ- ده گونجی بگوتری: له یتوان هاوبه ش بۆ خوا دانه راندای.

ب- یاخود: له یتوان خاوه ن کتیه کان (جووله که کان و نه صرانییه کان) دای.

ج- به لām ئەگەر بشگوتری: ﴿بَيْنَهُمْ﴾، واته: له یتوان مروفه کاندایه گشتیی، چ خاوه ن  
کتیب بووبن، چ موشریک بن، چ پروادار بن، هه ر جوړیک بن، ئەو واتایه ش هه ر گونجاوله.  
له چیدا دادوه رییان له یتواندایه دکات، له رۆژی هه لسانه وه دای؟.

۲- ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾، له وه دای که تییدا که وتونه راجیایی و راجیاییان  
تییدا هه بوو.

که ده فهرموئ: ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ﴾، (هو) پئی ده گوتری: (صَمِيرُ الْفَصْلِ)، رانای  
لێک جیاکردنه وه، بۆ ئەوه به کرده وه که له سه ر خوای به رز کورت هه لبینی، واته:  
ته نیا پهروه ردگارت خۆی له رۆژی هه لسانه وه دای، دادوه رییان له یتواندایه دکات،  
له و شتانه دای که تییدا که وتونه مشتومرو راجیایه وه.

(الفصل: الْقَضَاءُ وَالْحُكْمُ)، (فصل) یانی: دادوهری و بریاردان، هه لّه ته نه گهر مه به ست پتی گه لی مووسا عليه السلام بئی، به نوو ئیسرانیل بئی، که واینده چی، چونکه نه وان نیزیکترین باسکراون و، عادهت وایه: (الضَّمِيرُ يَرْجِعُ إِلَى أَقْرَبِ مَذْهُورٍ)، راناو بۆ نیزیکترین باسکراو ده چیته وه، نیزیکترین باسکراویش گه لی مووسایه، به نوو ئیسرانیل، که دواتر به گه لی جووله که ناسراون، نه گهرنا له نه صلدا به نوو ئیسرانیل واته: وه چه ی ئیسرانیل، وه چه ی یه عقووب عليه السلام، به لام دواپی وه که گه لیک ناویان لیتراوه: گه لی جووله که، نه مهش نه وه ده گه به نی که راجیایی گه لی به نوو ئیسرانیلی خستونه نیو حاله تیکه وه، که نه وه هیدایهت و رنماییه ی بۆیان هاتوه، به شتیکی هه لّوه شیتنه وه و لئی لابه دن!

که به ته نکید لیره دا مه به ست له و راجیایه، راجیایی نیه له لقه کانی دینداریدا، چونکه لق و پۆیه کانی دینداری خوی په ره وردگار وای هه لّختوون، چ له شه ریعه تی پیغمه بری خاته مدا، چ له شه ریعه ته کانی دیکه دا، راجیایی و رای جیاواز هه لّگرن، که واته: نه وه حاله تیکی ناپه سندو خراپ نیه، مادام که سیک بۆ رایه که ی خوی به لگه به کی پیتی و پشت نه ستوور بئی به به لگه به ک، هه لّبه ته لقه کانی دینداری زیاتر له بۆجووتیک و نیجیهاتیک هه لّده گرن، به لکو لیره دا مه به ست له: ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾، واته: نه وانه ی که له نه صلی دیندا لایاندوه، له ئیمان و عقیده دا، له هه لال و هه رامه سه ره کیه کاند، یاخود مه به ست له: ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾، نه وه ی تیندا که وتوونه راجیایه وه، بانی: برواداران و بیروایان، که برواداران بروایان به رنمای خوا بووه، بیروایان، پتی بیروا بوون و نکووییان لیکردوه، که نه وه ش هه ره ده کاته وه راجیایی، نه مهش بیگومان ناگادار کردنه وه یه که بووه بۆ ئۆمه ته ی پیغمه بر عليه السلام که خویان بهارزن له راجیایی خراپ، راجیایی زه مکر، که بریتیه له راجیایی له بنچینه کانی دینداریدا، یاخود له لق و پۆیه کانی دینداریدا، به لام به بئی به لگه، هه روا به شوینکه وتی نارده زوو، که بیگومان نه وه ش هه ره شتیکی سه ره زه نشتکراوو خراپه.

مەسەلەى ستيەم:

سەرنج ٲاكتشان بۆ ميژووى گەلانى پتشيوو، كە خوا فەوتاندوونى و ئەمان (ئەوانەى يەكەم جار قورٲانايان بەسەردا خوٲنراوئەو)، كە بە شوٲنەوار و خانوئەكانياندا دەٲۆن، دەبوويە پەنديان لىوەر بگرن:

خوا دەفەرموى: ﴿أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿١٦﴾﴾

شىكردنەوئەى ئەم ئايەتە، لە سئى بركەدا:

(١) - ﴿أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾، ئايا ئەو ھەموو سەدانەى پتشي وان فەوتاندووومان، پٲتمايى نەكردوون؟! چۆن لەگەل پٲيروايان دا مامەل دەكەين؟! (يَهْدِ لَهُمْ) خوٲندراويشەتەوئە: (أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ)، ئايا پٲشانمان نەداون، يان ئايا خوا پٲشانى نەداون، ھەمزە (أ) بۆ پرسیارکردنى نكوولپيلىكردنە، ٲاناوى ﴿لَهُمْ﴾، دەچٲتەوئە بۆ تاوانباران، ياخود بۆ ئەوانەى كە ئايەتەكانيان بىرخاوەئەو، وشەى: ﴿يَهْدِ لَهُمْ﴾، لە ھىدايەتەوئە ھاتوئە، يانى: ٲٲى پٲشاندان، بەلام ماناى (يُيَسِّرُ) ى، تىخراوئە، (ضَمَّنَ مَعْنَى يُيَسِّرُ)، بۆيەش بە (ل) بەركارى خواستوئە، ﴿أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ﴾، ئەگەرنا كار (فعل)ى (ھَدَى)، بۆ خوٲشى بەبٲى پٲتى ديكە بەركار دەخوآزى، (هَدَاهُ، يَهْدِيهِ)، واتە: ٲٲى پٲشاندا، ٲٲى پٲشان دەدات.

(الطبري) لە تەفسىرەكەى خوٲيدا<sup>(١)</sup>، ئاوا ماناى ئەو رستەيە دەكات: (أَوَلَمْ يُيَسِّرْ لَهُمْ إِهْلَاكُنَا الْقُرُونِ الْغَالِيَةِ مِنْ قَبْلِهِمْ: سَتُنَّا فِيمَنْ سَلَكَ سَبِيلَهُ مِنَ الْكُفْرِ بِنَايَاتِنَا، فَيَتَعَطَّوْا وَيَنْزَجِرُوا)، واتە: ئايا بۆى ٲوون نەكردوونەوئە فەوتاندنى تيمە بۆ گەلە پٲشيوئەكان، كە لە پٲشي واندا بوون: ياساى تيمەى بۆ ٲوونئەكردوونەوئە،

که هەر که سَیْک وه ک ئه وان بکات، له کوفر به ئایه ته کانی ئیمه، هه مان شتیان به سه ر دئی، ئیدی په ند وه ربگرن و، به رینگینه وه و بسله منه وه، [له وهی که وه ک وان بکه ن، تاکو به مه ره دی وان نه چن]؟

٢- ﴿يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ﴾، به خانوو و به ره کانیاندا ده پۆن، ئه مه حاله، له بکه ر (فاعل) ی ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾، ئایا ئه وانه ی ئه و پرسیاره یان لیده کرئ نه یان بینوه له حالیک دا به جیگا و ریکاو خانوو و به ره و شوینه واری ئه و گه له پتشیوانه دا ده پۆن، که خوا فه وتاندوونی؟

٣- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأَفَلَا يَسْمَعُونَ﴾، به دنیایی له وه دا نیشانه هه ن، ئایا نابیستن؟ ئه م پرسیار کردنه ش:

أ- ده گونجی بلتین: نکو و لیلی که رانه یه، واته: ئه ری نابیستن؟

ب- یا خود پرسیار کردنیکی سه رزه نشتکارانه یه، بوچی نابیستن؟ لیره دا ده فه رموی: ﴿أَفَلَا يَسْمَعُونَ﴾، چونکه ده نگ و باسی میژوو مروّف له رئی بیستنه وه، بو ی ده سته به ر ده بن، ده بن هه واله کان بیستی، له قورئان، له کتیه پتشیوه کانی دیکه ی خوا تباک و تعالی، له میژووی تۆمار کراو، ده بن هه واله که بیستی، ئه وجار تیبگه ن و بزانه چی گوزه راوه؟

مهسه لهی چواره م:

سهرنج ږاکشانیان بؤ دياردهی پروانی ږووهک و شیناورد، به هوئی ناووه،  
له زهوییه کی ږووته ن و وشک دا، که مروقه کان و نازه له کان لهو شیناوردو  
ږووه که ده خو ن:

خو ده فهرموئ: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا سَوَّيْنَا الْأَرْضَ فَخُجِرَ بِهِ زُرْعًا  
تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ﴾ (۷) ﴿﴾.

شیکردنه هوئ ته م ثایه ته، له سئ ږرگه دا:

(۱) ﴿﴾. ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا سَوَّيْنَا الْأَرْضَ فَخُجِرَ بِهِ زُرْعًا﴾، نایا نه یاندیوه  
که ټیمه ناو ږهرو زهوییه کی ږووته ن لیده خوړن، ئنجا ږووه کیکی پټ دهر دټین! نایا  
نه یانبینوه، یاخود: نایا سهرنجیان نه داوه به چاوی عه قل و دل؟ که ټیمه ناو لیده خوړن،  
ناو دهبهین، (سوق): ږریتیه له وهی که سټک به پټیان ږروا که سټکی دیکه له پشتیه وه  
دهنکی بد او لئی بخوړئ، یاخود پټش خوئ بدات.

﴿الْأَرْضَ الْجُرُزِ﴾، زهوییه کی قاقرو ږووته ن، (الجرز: القطع)، ږرین، ﴿الْأَرْضِ  
الْجُرُزِ﴾، زهوییه ک ږووته ن ږووبئ و شیناوردو کشتوکال و ږووه کی له سهر نه ما  
بتئ، وشهئ (زروع) یش، ږووه کیکی ده ستنیژه، وهک دارو درهخت، یان چټنرابیت  
وهک دانه ویلئ، هه ندیکش له شاره زایانی زمان ده لټن: (زروع) ههر شټیکه ږووقئ،  
چ مرووق ږواندبتی، وهک دانه ویلئ و کشتوکال و ته ږه کار، چ بؤ خوئ ږوابئ و  
خو اړسک بتئ، هه لبه ته نه وهی مرووقش ده بچټنئ، ههر خوا ده ږوونئ، به لام  
مه به ست نه وهی: چ روانی، ده ستی مرووقئ تیدا هه بتئ، چ ده ستی مرووقئ تیدا  
نه بتئ و خو اړسک بتئ.

(الطبري) له تەفسىرە كەيداً<sup>(۱)</sup>، ئاۋا ماناى ئەو ئايەتە دەكات، دەلتى: (نَسُوْقِ الْمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ الْيَابِسَةِ الْغَلِيظَةِ الَّتِي لَا تَبَاتُ فِيهَا)، ئاۋا ئىندە خورپىن و دەبىيەن، بەرەو زەۋىيەكى وشكى ېقى و پتەو، كە پروەكى تىدانيە.

(۲) - ﴿فَنُخْرِجْ بِهِ زَرْعًا﴾، كشتوكاللىكى پى دەردىنن، يان: پروەكىكى پى دەردىنن.

(۴) - ﴿تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ﴾، ھەم ئاۋەلەكانيان لى دەخۇن، ھەم خۇشان لى دەخۇن.

بۆيەش ھەندىك لە شارەزايانى زمان گوتوويانە: (زَرْع) ھەر شىتەكە لەسەر زەۋى بىرۋى، چونكە ئاۋەل زياتر لەۋە دەخۇن كە خوارسكە، بەلام ئەۋەى مەرۋف بۇ خۇى دەيچىنى، ۋەك درەخت دانەۋىلەو تەرەكار، ئاۋەل لى ناخۇن، بەلام دەشگونچى بلتىن: ئاۋەلەكانىش دوايى لى بەھرەمەند دەبن و لە كاۋ پوۋشەكەى، مەرۋفەكانىش دەنكەكەى دەخۇن، ۋەك گەنم و جۋو نىسك و نوك و ھەرزى و ماش و برنج و ... ھتە، ياخود: (زَرْع) ھەر شىتەكە لەسەر زەۋىي بىرۋى، كە ھەندىكى بە كەلكى ئەۋە دى مەرۋف لى بخوات و، ھەندىكىشى بە كەلكى ئەۋە دى ئاۋەل و زىانداران لى بخۇن.

ھەلبەتە لە ھەندى شوتىنانش وىتجەو سىتپەرە دەچىنن، ۋەك ئالف (عَلَفَ) بۇ ئاۋەل.

(۳) - ﴿أَفَلَا يُبْصِرُونَ﴾، ئايا نابىنن؟ ھى پىشى فەرموۋى: ﴿أَفَلَا يَسْمَعُونَ﴾، چونكە ھەۋالەكانى مېژو بە گوۋ دەبىستىن، دەبن مەرۋف بىيانىستى، بەلام ئەمەيان دەفەرمۋى: ﴿أَفَلَا يُبْصِرُونَ﴾، ئايا نابىنن؟ ھەم بە چاۋى سەر، ھەم بە چاۋى عەقل و دل، يان: ئەگەر سەرنج بەن، دەزانن كە ئەۋ دياردەى ناردى ئاۋو، دابەزاندى ئاۋ لە ئاسمانەۋەو، رواندى ئەۋ ھەموو پروەك و كشتوكال و دانەۋىلەو ھەزاران جۋرە پروەك، ئەۋە ديارە دەستى خوايەكى پەرۋەردگارى تىدانيەو ھەر لە خۇۋە نيە.

مه سه له ی پینجه م و کۆتایی:

پرسیارکردنی بپیروایان له باره ی قیامت و دادوه ری کردنی خوا تیداو، وه لآمانده و بیان به وه که له پۆژی دادوه رییدا، ئیمان هینانیا بن سووده و، مۆله تیش نادرین و چاوه پش ناکرین، فه رمانکردیش به پینجه مبه ر ﷺ که لئان بگه پتی و، چاوه پتی بن و، با نه وانیش چاوه پتی بن:

خوا ده فرموی: ﴿وَيَقُولُ مَتَىٰ هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ (٢٨) قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانظُرْ إِلَهُهُمْ ﴿٣٠﴾ مَنظُورُك

شیکردنه و ی ئه م ئایه تانه، له چوار بگه دا:

١- ﴿وَيَقُولُ مَتَىٰ هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾، هه روه ها بپیروایه کان ده لئین: نه و دادوه رییه که نگیه نه گه ر پشوا! (فتح) هه م به مانای (نصر) دی، واته: نه و سه رخانه ی تیه و، هه م به مانای (قضاء) یش دی، واته: نه و دادوه رییه، بپیروایه کان ده لئین: که نه و یارمه تیه که تیه و ده لئین: ئیمه سه رده که وین و نه و ئایینه سه ر ده که وئ، که نکئی دی؟ یاخود نه و دادوه رییه، که ی دی؟

یانی: بۆمان پرووبکه نه وه که نگیه و چۆنه؟!.

٢- ﴿قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ﴾، بلی: پۆژی دادوه ری بروای بپیروایان سوودیان پیناگه یه ئی.

به سه نه وه نده یان پتی بلی، وه لآمیان ناداته وه که ی دی؟ چونکه له چه ندان نایه ت دا فرموویه تی: پۆژی دوا یی (ساعة) لیت ده پرسن، که ی دی؟ [(ساعة) به مانای ناخیر زه مان دی و به مانای قیامه تیش دی]، ﴿قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْعَتِهَا إِلَّا هُوَ...﴾ (١٨٧) الأعراف، بلی زانیاریه که ی له لای په روه ردگارمه، جکه



له خۆی کەس دەری ناخات، لە چەند شۆتێن ئەو دەووبارە بۆتەو، بۆیە لێرە  
وێ ئەمى ئەو ناداتەو، کەنگى دى؟ چونکە کاتەکەى نادیارە، بەلام دەفەرموى:  
بلى: پۆزى دادوهرى یاخود: پۆزى سەرخستى ئەهلى ئیمان و سەر خستى  
ئىسلام، بێپروایان بپروا هێنانیان دادیان نادات، لە فریایان نایەت.

(۳) - ﴿وَلَا تُنْظِرُونَ﴾، هەرودەها ئەوان چاوەڕێش ناكرين، مۆلەتیش نادرين، ﴿وَلَا  
تُنْظِرُونَ﴾، (أَي: وَلَا هُمْ يُمْلُونَ)، یاخود (وَلَا هُمْ يُنْتَظَرُونَ)، مۆلەت نادرين، یاخود  
چاوەڕوانیان ناكرى، وەك پێشتر لە مانای گشتیەكەش دا گوتمان، لە سوورەتى (الأنعام)  
یش دا، هەمان راستى هێناو، کە دەفەرموى: ﴿هَلْ يُنْظَرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ  
أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِكَ بَعْضُ رَأْيِكَ يَوْمَ يَكُنْ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدَرٌ﴾، ئەمەت  
مِن قَبْلِ أَنْ تَكُنَّ فِي أَيْمَانِكُمْ حَتَّىٰ تَقُولُوا إِنَّا سُنْظَرُونَ ﴿٣٨﴾.

لێرەش بە هەمان شێوە دەفەرموى: ئایا چاوەڕێتى چى دەکەن، جگە لەو  
کە فریشتەکانیان بێنە لا، یان پەرودگارت بى، یان هەندىک لە نیشانهکانی  
پەرودگارت بى؟ پۆزى ئەو کە هەندىک لە نیشانهکانی پەرودگارت دى:  
ئەفسەیک کە پێشتر ئیمانی نەهێنا بى، یاخود کردەوێ باشى بە هۆی  
ئیمانهکەیهو نەکردبى، ئیستا ئیمان هێنانى دواى دەرکەوتنى نیشانهکانى خوا،  
یان دواى هاتنى پۆزى دواى، ئەو جۆرە ئیمان هێنانە سوودى پى ناگەیهنى.

(۴) - ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْظَرُونَ﴾، ئنجا پروویان لێوەرگیرە،  
پروویان لى وەرچەرخێنەو، چاوەڕێبە، ئەوانیش چاوەڕێن.

(پروویان لێوەرگیرە)، لێرەدا مەبەست پرو لێوەرگیرانە لە شەڕە قسەو مشتومر  
لەگەڵیاندا، ئەک پرو لێوەرگیرانە کە بانگیان نەکات و نامۆگارییان نەکات  
و، پێتمایان نەکات، واتە: پروویان لێوەرگیرە لە کاتیەک دا کە هەر دەیانەو  
مشتومر و شەڕە قسە بکەن، لەگەڵیان مەچوو و نێو شەڕە قسەو مشتومرەو.

﴿إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ﴾، ئەوانیش چاوەڕتن، واتە: چاوەڕێ بە، تاكو ئەوەی ئەوان نكووایی لێدەكەن، دێ، ئەوانیش هەر چاوەڕێن، كە بە دنیایی ئەوان ئەگەر قیامەتی گەورەش نەبینن، قیامەتی گچكە كە مردنی خۆیانە، دەبینن و بینیشان.

خوایە لوتف و كەرەمی خووی یارمەتییمان بدات، كە خۆمان پراژنینەو بەو سیفەتە بەرزو خەسلەتە پەسندو چاكانە، كە بۆ ئەهلی ئیمانی لەم سوورەتەدا باسكراون، یارمەتییشان بدات خۆمان بپارێزین، لەو خوو و خەسلەت و ئاكارو پەفتارە بەدانە، كە نەیارانی خوایەم سوورەتە موبارەكەداو، لە سوورەتەكانی دیکە قوڕئاندا، پێیان پێناسە كراون.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

## نىۋەپۇك

- پېشەكى ئەم تەفسىرە بەگشتى..... ۵  
 بەرچاۋ پرونىيەكى گىرنگ ..... ۱۰  
 لەبارەي ئەم تەفسىرەو ..... ۱۰  
 پېشەكى ئەم بەرگە ..... ۱۲

### تەفسىرى سوۋرەتى (الروم)

- دەستېك ..... ۱۷  
 پېئاسەي سوۋرەتى (الروم) و بابەتەكانى ..... ۱۷  
 ۱- ناۋى ئەم سوۋرەتە: ..... ۱۷  
 ۲- پىزىبەندىي لە موصحفە و ھاتتەخوارد: ..... ۱۷  
 ۳- شوئى دابەزىنى: ..... ۱۸  
 ۴- ئمارەي ئابەتەكانى: ..... ۱۸  
 ۵- نىۋەپۇكى: ..... ۱۸  
 ۶- ئابەتەندىيەكانى: ..... ۱۹  
 ۷- دابەشكردنى ئەم سوۋرەتە بۆ چەند دەرسىك: ..... ۲۰  
 دەرسى يەكەم ..... ۲۳  
 پېئاسەي ئەم دەرسە ..... ۲۵  
 ماناى دەقاۋ دەقى ئابەتەكان ..... ۲۶  
 شىكردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان ..... ۲۷  
 ھۆي ھاتتە خواردەۋى ئابەتەكان ..... ۲۸  
 ماناى گشتىي ئابەتەكان ..... ۳۲  
 مەسەلە گىرنگەكان ..... ۳۸

- کورته باسټک..... ٤٥
- ههشت کورته سهرنجی گرنګ..... ٤٥
- دهرسی دووهم..... ٥٩
- پیناسه ی نهم دهرسه..... ٦١
- مانای دهقاو دهقی نایهتهکان..... ٦٢
- شیکردنهوہی ههندیک له وشهکان..... ٦٤
- مانای گشتیی نایهتهکان..... ٦٦
- مهسه له گرنگهکان..... ٧٧
- کورته باسټک دهرباره ی بیست وردهکاری جهسته ی مروؤف له بهر تیشکی نهم نایهتهدا  
﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾..... ٩٥
- چهند زانیاریهک دهرباره ی جهسته ی مروؤف له بیست برگه دا:..... ٩٥
- فسه به کی نهسته فی غه زالیی:..... ١١٢
- دهرسی سیه م..... ١١٧
- پیناسه ی نهم دهرسه..... ١١٩
- مانای دهقاو دهقی نایهتهکان..... ١٢٠
- شیکردنهوہی ههندیک له وشهکان..... ١٢٢
- مانای گشتیی نایهتهکان..... ١٢٣
- مهسه له گرنگهکان..... ١٣٢
- کورته باسټک: چوار هه لودهسته له بهر دهم نایهته کالی (٣٠-٣٢) دا..... ١٤٠
- هه لودهسته ی یه که م:..... ١٤٠
- هه لودهسته ی دووهم:..... ١٤٢
- هه لودهسته ی سیه م:..... ١٤٣
- هه لودهسته ی چواره م:..... ١٤٤

- دهرسى چواره م ..... ۱۵۵.....
- پېناسه ي ټهم دهرسه ..... ۱۵۷.....
- ماناي دهقاو دهقي نايه ته كان ..... ۱۵۸.....
- شېكر د نه وه ي هه نديك له وشه كان ..... ۱۶۰.....
- ماناي گشتي نايه ته كان ..... ۱۶۱.....
- مه سه له گرنگه كان ..... ۱۶۷.....
- سوپاسكو زاري ياني چي؟ ..... ۱۸۱.....
- دهرسى پېنجه م ..... ۱۹۵.....
- پېناسه ي ټهم دهرسه ..... ۱۹۷.....
- ماناي دهقاو دهقي نايه ته كان ..... ۱۹۸.....
- شېكر د نه وه ي هه نديك له وشه كان ..... ۱۹۹.....
- ماناي گشتي نايه ته كان ..... ۲۰۰.....
- مه سه له گرنگه كان ..... ۲۰۳.....
- چوار كورته سه رنج ..... ۲۰۵.....

### ته فسيړى سووړه تي (لقمان)

- ده سټيټك ..... ۲۱۹.....
- پېناسه ي سووړه تي (لقمان) و باب ته كاني ..... ۲۱۹.....
- (۱)- ناوي ټهم سووړه ته: ..... ۲۱۹.....
- (۲)- پريزه بندي له موصحف و هاتنه خواردا: ..... ۲۱۹.....
- (۳)- شوپني دابه زيني: ..... ۲۱۹.....
- (۴)- ژماره ي نايه ته كاني: ..... ۲۲۰.....
- (۵)- نېټووه پوځي: ..... ۲۲۰.....
- (۶)- تايبه ټمه ندييه كاني ټهم سووړه ته: ..... ۲۲۱.....

- دەرسى يەكەم..... ۲۲۲
- پىنئاسەي ئەم دەرسە..... ۲۲۵
- ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۲۲۶
- شىكرىدەنەۋەي ھەندىك لە وشەكان..... ۲۲۷
- ھۆى ھاتتە خوارەۋەي ئايەتەكان..... ۲۳۰
- ماناي گشتىي ئايەتەكان..... ۲۳۲
- مەسەلە گرنگەكان..... ۲۳۹
- كورتە باسلىك لە بارەي چەمك و واتاي: ﴿لَهُوَ الْحَكِيمُ﴾ ھو:..... ۲۴۴
- تېستاش دىننە سەر تەنجامگىرىي:..... ۲۵۰
- پىنج كورتە سەرنج..... ۲۶۲
- دەرسى دوۋەم..... ۲۶۷
- پىنئاسەي ئەم دەرسە..... ۲۶۹
- ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۲۷۰
- شىكرىدەنەۋەي ھەندىك لە وشەكان..... ۲۷۱
- ماناي گشتىي ئايەتەكان..... ۲۷۶
- مەسەلە گرنگەكان..... ۲۸۵
- پىنج كورتە سەرنج..... ۲۹۵
- كورتە باسلىك لە بارەي لوقمان و ھىكمەتەكەيەۋە..... ۳۰۴
- يەكەم: لوقمان كى بوۋەد چۆن بوۋەد؟..... ۳۰۴
- دوۋەم: ھىكمەتەكانى لوقمان لەم سوۋرەتەدا:..... ۳۰۶
- سەيئەم: ھەندىك لە ھىكمەتەكانى لوقمان:..... ۳۰۸
- دەرسى سەيئەم..... ۳۱۵
- پىنئاسەي ئەم دەرسە..... ۳۱۷

- ۳۱۸..... ماناي دىقاۋ دەقى ئايەتەكان
- ۳۱۹..... شىكرىدەۋەي ھەندىك لە وشەكان
- ۳۲۱..... ماناي گشتىي ئايەتەكان
- ۳۲۷..... مەسەلە گرنگەكان
- ۳۴۱..... شەش سەرنىج لەسەر ئايەتى ژمارە: (۲۷)
- ۳۴۷..... دەرسى چۈرەم
- ۳۴۹..... پىناسەي ئەم دەرسە
- ۳۵۰..... ماناي دىقاۋ دەقى ئايەتەكان
- ۳۵۱..... شىكرىدەۋەي ھەندىك لە وشەكان
- ۳۵۲..... ماناي گشتىي ئايەتەكان
- ۳۵۹..... مەسەلە گرنگەكان
- ۳۷۴..... ھەۋت سەرنىج لەسەر ئايەتى ژمارە: (۳۴)

### تەفسىرى سوۋرەتى (لقمان)

- ۳۸۳..... دەستىك
- ۳۸۳..... پىناسەي سوۋرەتى (السجدة) و بابەتەكانى
- ۳۸۳..... (۱)- ناۋى ئەم سوۋرەتە:
- ۳۸۴..... (۲)- رىزىبەندىي لە موصحفە و ھاتنە خواردا:
- ۳۸۴..... (۳)- شۆئى دابەزىنى ئەم سوۋرەتە:
- ۳۸۵..... (۴)- ژمارەي ئايەتەكانى ئەم سوۋرەتە:
- ۳۸۵..... (۵)- ئۆرۈك ئەم سوۋرەتە:
- ۳۸۶..... (۶)- ئايەتەندىيەكانى ئەم سوۋرەتە:
- ۳۸۷..... (۷)- دابەشكرى ئايەتەكانى بۇ چەند دەرسىك:

- دەرسی یه کهم..... ٣٨٩
- پیناسه‌ی نهم دهرسه..... ٣٩١
- مانای ده‌قاو ده‌قی نایه‌ته‌کان..... ٣٩٢
- شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان..... ٣٩٤
- مانای گشتیی نایه‌ته‌کان..... ٣٩٥
- مه‌سه‌له گرنگه‌کان..... ٤٠٤
- پوونکردنه‌وه‌یه‌ک له‌بارهی ﴿ثُمَّ أَمَّوْنٌ عَلَى الْعَرْشِ﴾ ده‌وه:..... ٤١٢
- پوونکردنه‌وه‌یه‌ک له‌بارهی ﴿ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ ده‌وه:..... ٤١٥
- پرسیارتک و وه‌لمه‌که‌ی..... ٤٢٦
- دەرسی دووهم..... ٤٣١
- پیناسه‌ی نهم دهرسه..... ٤٣٣
- مانای ده‌قاو ده‌قی نایه‌ته‌کان..... ٤٣٤
- شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان..... ٤٣٥
- مانای گشتیی نایه‌ته‌کان..... ٤٣٦
- مه‌سه‌له گرنگه‌کان..... ٤٤٠
- مامه‌له‌ی راست و دروست له‌گه‌ل قورپان دا:..... ٤٥١
- دەرسی سێهه‌م..... ٤٥٣
- پیناسه‌ی نهم دهرسه..... ٤٥٥
- مانای ده‌قاو ده‌قی نایه‌ته‌کان..... ٤٥٦
- شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان..... ٤٥٧
- مانای گشتیی نایه‌ته‌کان..... ٤٥٨
- مه‌سه‌له گرنگه‌کان..... ٤٦٤